

I M K VI

1 6 8 5

0-17-0-191

8°-4144

PUBLII
OVIDII
NASONIS

*METAMORPHOSEΩN

LIBER I.

A Nova fert animus **b** mutatas dicere formas
Corpora. Dii captis (nam vos mutastis **c** & illas)

* Valet, uti
par est, plu-
rimum Fa-
bii autori-
tas; qui l. 4.
Instituit. c.
1. Metamor-
phoseos
mentionem

facit in singulari. *Apalei* epigraphæ etiam singularis est, ut quæ sui ipsius unica & singularis Metamorphosis. Virgilii *Æneis*, Statii *Thebais* & *Achilleis* effertur item singularia; ut quæ unius personæ, aut uno in loco gesta referant. Prævalent tamen, tum in opere ipso multifariæ transformationes, ut Metamorphoseis in Multitudinis numero inscribatur opus; tum Græcorum exemplum, quos sibi noster, concinnatis potius illorum rhapsodiis, quàm compilatis scriiniis, imitandos sumsit. Namque *Parthenius*, poëta *Chius*, cujus unicus, quod scio, superest versus ab *A. Gellio* citatus l. 3. c. 25. ejusdem argumenti opus in scripsit Plurale. Suum item *Antonius Liberalis* *Μεταμορφώσεων ἑξαήμερον*, ut &, quos ipse citat, *Nicander* *Ἑρμιοῦ ἰδρυμα*, *Didymarctus* *Μεταμορφώσεων βιβλίον*, *Antigonus* *ἁλλοῦτος*, *Continua* *Ἑρμίου βιβλίον*, *Planudes* denique Græcam suam poëtæ nostri versionem inscripsit *Μεταμορφώσεως*. Quin & *Mss.* quorum mihi usum indulgit benignitas clarissimi atque Eruditissimi Viri Domini *Rogeri Twisden* Equitis *Aurati* & *Baronetti*, titulum præferunt pluralem. *a Corpora mutata in novas formas.* sic n. ipse 2. *Trist. in facies corpora versans* &c. Quam *Hypallagen* si admisisset modò, vel etiam advertisset *Scaliger Hypercritic.* 7. c. non licenter adeò atque infeliciter operis hujus principium, ob brevitate puram ac scitam laudatum prius, locutionis deinde inusitate damnasset, neque pro laudato hoc *Ovidii* disticho bono obtrusisset nobis pentastichon malum & suum (consulto & eleganter à poëtâ factum) judicat *Ger. Vossius*, ut qui de corporum conversione esset dicturus, à verborum conversione auspicaretur *b* Nec immiti æquæ censura, syllabam *me* iteratam rosisset, quæ compositio veteribus poëtis, illisque majorum gentium, usque adeo nondisplicuit, ut etiam in delitiis fuerit, obtinueritque inter *Schemata locum*, *Parechasis* nuncupata. *c* *Et illas?* inquit idem *Scal.* & quid aliud? Non aliud certè quàm ab irata *Critica* impactum sigillum super *alio* *Cen* *ori*, qui *Causalem* à *Copulativa* nondiscreverit. Habet n. *Coniunctio* & *vim Emphaticam* in *Æthiologia* *Invocationis.* q. d. *Dii* (nam & *i* etiam vos mutastis illas) *aspirate captis meis.* Jam dudum explota est ab eruditis *Interpretatio* ab ordine illo; Nam *mutastis vos & illas.* Quo quidem modo, inquit *Raphaël Regius*, sensus ex eleganti insulsus redditur; peritque universa *Emphaseos* gratia. Ineptum utique foret & supervacuum, quando vox ista *illas* includat etiam ipsas *Deorum* mutatas formas.

2
 ἢ Κῶστος
 ἢ Περικλῆτος
 Continuum:

*Aspirate meis; primaque ab origine mundi
 Ad mea d perpetuum deducite tempora carmen.*

quæ summa laus est tum ingenii tum artificii poetæ nostri, fabulas tot, tam reconditas, tam varii argumenti, continuâ serie, & quasi configuâ structurâ ad modum annulorum in torque aut catena confertorum, ab orbe usque, condito ad Augusti tempora, connectendis. *Hor. l. 1. 7. Ode*, Carmine perpetuo celebrare.

Chaos & Mundi creatio. F A B. 1.

* Antequam
 Mundi partes
 erant distributæ
 & designatæ,
 Cælum expansum,
 sidera emersa,
 elementa disclusa;
 tellus sc. (subidente
 ad centrum quasi πέντρος
 ἢ ἄλλος gravio-
 ρι ἢ ἄλλος
 fæce) in medio
 pressa & suspensa,
 aqua diffusa,
 &c. latuerunt

Ante mare & terras, & quod tegit omnia, cælum,
 & Unus erat toto natura vultus in orbe,
 Quem dixere Chaos; rudis indigestaque moles:
 Nec quicquam, nisi pondus iners, congestaque eodem
 Non bene junctarum discordia semina rerum,
 Nullus adhuc mundo præbebat lumina Titan,
 Nec nova crescendo reparabat cornua Phæbe,
 Nec circumfuso pendebat in aëre tellus,
 Ponderibus librata suis: nec brachia longo
 Margine terrarum porrexerat Amphitrite.
 Quaque erat & tellus, illic & pontus, & aër,
 Sic erat instabilis tellus, innabilis unda,
 Lucis egens aër: nulli sua forma manebat.
 Obstabatque aliū aliud: quia corpore in uno
 Frigida pugnabant calidis, humania siccis,
 Mollia cum duris, sine pondere habentia pondus.
 Hanc g Deus, & melior litem natura diremit.

rerum semina inerti mole promiscuè confusa, quam Chaos poetæ, primam materiam indigitarunt philosophi. *Unaque erat facies, sidera, terra, firmamentum, noster 2. de Arte. ὁ δὲ ὁρατὸς τὴν γαῖαν τὴν ἀέρα τὴν ὕδατα.* Euripid. *Manalippa.* Atque hinc lucem fore auguror iis quæ sequi. *Quaque erat & tellus, &c.* Litatum simul Scaligeri captiuncula; *Qui inquit, psterant esse non erant?* Repudium denique & nuncium missum lectioni Porphyriionis ad 4. *Oden. 3. l. Horat. Quaque suis tellus: illic & pontus, ut aër.* Quaque pro quaque versum, ut pro ubi exposito. f Hinc elementa, nondum formas suas, nondum loca propria, nec qualitates naturales nata, impediabantur à se invicem, ne proprias exercerent actiones ac munera. & Deus emendatæ jam rerum naturæ author. Natura naturans, Mens Mundi, universi κοινὸς, κτῆνὸς, πλάτωνος, Creator, conditor, distributor, & formator. *Ille epistex rerum, mundi melioris origo. inf. v. 79.* qui numero, mensura, pondere disposuit omnia; elementa singula propria donavit sede, peculio suo dotavit. Sed videndus Philo πρὸς κοσμοποιήσας, & Ambrosii *Hexaemeron*, & Pifidæ κοσμογενία.

Nam cælo terras, & terris absceidit undas,
Et liquidum spisso secrevit ab aëre cælum.

Qua postquam evoluit, cacòque exemit h acervo,

Dissociata locis i concordi pace ligavit.

Ignæa convexi vis & sine pondere cæli

Emicuit, k summâque locum sibi legit in arce.

Proximus est aër illi levitate, locoque.

Densior his tellus, elementaque grândia traxit,

Et pressa est gravitate sui. Circumfluus humor

l Ultima possedit, solidumque coërcuit orbem.

tuor & facultates duas, Amicitiam & Litem. Verum de his placitis, ut & elementorum qualitatibus, videndus natura promicondus Aristoteles, & Philosophi alii: nec non Laërtius, atque Plutarchus de Placitis Philosophorum. & Proxime cælum. l Extima terræ naturali quidem sede & ratione occupat aqua: quò tamen extaret terra in hospitium & usum animantium, iussa est recedere in cavitates quasdam, maria, fontium domos, flumina, lacus.

25 Mole confusa, Chaos, Principia statuit Hesiodus in Theogonia, Chaos, Terram, Amorem. Empedocles elementa qua-

30

Hominis creatio. F A B. 2.

Sic ubi dispositam, quisquis fuit ille deorum,
Congeriem fecit, sectamque in membra redegit:

Principio terram, nè non aequalis ab omni

Parte foret, m magni speciem glomeravit in orbis. 35

Tum freta diffudit, rapidisque tumescere ventis

Fussit, & ambita circumdare littora terra.

Addidit & fontes, & stagna immensa, lacusque,

Fluminaque obliquis cinxit declivia ripis:

n Qua diversa locis partim sorbentur ab ipsa; 40

In mare perveniunt partim, o campoque recepta

Liberioris aqua, p pro ripis littora pulsant.

Fussit & extendi campos, subsidere valles,

Fronde tegi sylvas, lapidosos surgere montes. *

q Uique dua dextra cælum, totidemque sinistra 45

emergunt, neque deferuntur in mare alveis apertis. o Equore. Sic infra v. 315. latus subitarum campus aquarum. p In mare se exonerant. Ripæ enim proprie fluminum sunt, litora maris. q Dividunt cælum Astronomi secundum latitudinem in quinque Zonas: mediani inter Tropicos Terridam vocant; duas extremas, Polis subjectas hanc ad polum Arcticum Dextram illam ad Antarcticum Sinistram. Inter has & Torridam alterutrinque Temperatam statuunt. Cui divisioni & Terram subjacentem respondere volunt. Medianam propter solis ardores antiqui credebant inhabitabilem, ut & duas extremas propter frigus. Vide Jo. de sacro Bosco, ad eum Clavium & alios. ad somn. Scip. Macrobius, Tusc. quæst. 1. 1. & quæ nos eò ad Georg. 1. Virg.

7 Jacobus à
Cruce legit
facientes
fulgura ven-
torum, motus
his versibus
qui habentur.
l. 3.

Quis nim-
bus, immix-
taque fulgu-
ra ventis

Addidit, &
tonitrus, &
inevitabile
fulmen, pro

fatuo & in-
sulfo seniu
damnans

lectionem
vulgarem,
nec quæ

majestati
divini ope-
ris respon-

deat, quæ
tamen reti-
neri potest,

cum ex ful-
minibus
fulgura pos-

sint intelli-
gi, & frigus
vento exci-
tari.

8 Ventorum
qui Auroræ
& Astræi

gigantis fi-
lii. Hes.
Theog.

9 Ventos
tantum principales à quatuor mundi cardinibus designat Noster. de cæteris
vide Phisicos, Meteorologos, nec non A. Gell. 2. lib. c. 12. Noti sunt illi
versus Manilii l. 1. *Asper ab axe ruit Boreas, fugit Eurus ab ortu, Ausfer ha-*

bet medium solem, Zephyrusque cadentem. Ad Senecam l. 5. Nat. Quæst. 6. c.
ista citantem. a Arabiz regionem. h. Barraab. x. *Amazas* *Amazas*, ut sum ma-

jozem. A. Gell. 2. l. 1. c. 7 Meridionalis Antartica Septentrionali oppo-
sita. Sic Ms. omnes pro quo interlinearis surrepsit lectio, *fulgescere*. q. Pla-

tonicos sequitur, qui astra & Deos in ordinem animalium retulerunt.
4 Fundamentum ei cui subjacet, *ἡ γῆ*. sic mare navibus solum, terra vi-

Parte secant Zona, quinta est ardentior illis;

Sic onus inclusum numero distinxit eodem

Cura Dei, totidemque plaga tellure premuntur.

Quarum quæ media est, non est habitabilis æstu;

Nix tegit alta duas: totidem inter utramque locavit,

Temperiemque dedit mista cum frigore flamma. 51

Imminet his ær, qui quanto est pondere terra,

Pondere aqua levior; tanto est onerosior igne.

Illic & nebulas, illic consistere nubes

Jussit, & humanas motura tonitrua mentes, 55

Et cum fulminibus & facientes frigora ventos.

His quoque non passim mundi fabricator habendum

Æra permisit. Vix nunc obfistitur illis,

(Cum sua quisque regat diverso flamina tractu.)

Quin lanient mundum: Tanta est discordia & fratrum,

& Eurus ad Auroram, & Nabathæaq; regna recessit, 61

Persidaque, & radiis juga subdita matutinis.

Vesper & occiduo quæ luora sole tepescunt,

Proxima sunt Zephyro: Scythiam, & septemq; triones 65

Horrifer invasit Boreas: y contraria tellus

Nubibus assiduis, pluvioque madescit ab Austro: 7

Hæc super imposuit liquidum & gravitate carentem

Æthera, nec quicquam terrena facis habentem.

Vix ita limitibus discreverat omnia certis,

Cum, quæ pressa diu massa latuere sub ipsa, 70

Sidera cæperunt toto & effervesce cælo.

Neu regio foret ulla suis animalibus orba,

z Astra tenent cæleste a solum, formæque Deorum; 75

b Cesserunt nitidis habitanda piscibus undæ:

Terra feras cepit, volucres agutabilis ær.

Sanctius his animal, mentisque capacius altæ

c Deerat adhuc, & quod dominari in cetera posset.
 Natus homo est: sive hunc d' divino semine fecit
 Ille opifex rerum, mundi e' melioris origo:
 Sive recens tellus, seductaque nuper ab alto
 Ethere f' cognati retinebat semina cæli:
 Quam g' satus Japeto mistam fluvialibus undis
 Finxit in effigiem moderantum cuncta Deorum.
 h Pronaque cum spectent animalia cetera terram,
 Os homini sublime dedit, calumque videre
 Fussit, & erectos ad sidera tollere vultus.
 Sic, modo qua fuerat rudis & sine imagine tellus,
 Induit ignotas hominum conversa figuras.

e In crea-
 tione ulti-
 mus, qui in
 dominio
 summus.
 d Hoc ex A-
 cadem. &
 Stoa, qui-
 bus anima
 humana est
 scintilla
 85 celestis, &
 divinæ par-
 ticula auræ.
 e Digesti jam
 & exornati.
 f Cui ad-

mixtum nuper fuerat in confusa massa, Chao. g Prometheus, quem cur
 poëtae slexerint *εὐχόμενος ἰστῆρα*, vide Cælium Rhodigin. l. 7. c. 19. h Vide
 Cic. 2. de Natura Deorum, & de Leg. Seneca 94. epist. Apul. 1. apol. Laet.
 l. 4. c. 20.

Quatuor mundi ætates. F A B. 3.

A Ursa prima sata est i ætas, qua, vindice nullo,
 Sponte sua sine lege fidem rectumque colebat. 90
 Pœna metusque aberant; nec vincula minantia fixo
 Ere ligabantur: nec supplex turba timebat
 Judicis ora sui, sed erant sine iudice tuti.
 Nondum casu suis, peregrinum ut viseret orbem,
 Montibus, in liquidas pinus descenderat undas: 95
 Nullaque mortales præter sua litora, norant.
 Nondum præcipites cingebant oppida fesse;
 Non tuba directi, non aris cornua flexi,
 Non galeæ, non ensis erat: sine militis usu
 Millia securæ peragebant otia gentes. 100
 Ipsa quoque immunis, rastrisque intacta, nec ullis

i Fabulæ
 hujus origi-
 nem acce-
 ptam rela-
 tam volunt
 Sybillis,
 nec non He-
 bræis, a qui-
 bus fortè in-
 audierant
 Græci quæ-
 dam de sta-
 tua per om-
 num oblatâ
 Nabuchodo-
 nosori, cui
 caput au-
 reum, hu-
 meri argen-
 tei, &c.

quam interpretatus est Daniel de quatuor imperiis. Refert Hesio-
 dus 5. ætates: a quo non pauca mutuatus est noster, ut & ab Arato & Fabio
 Pictore. Quinam poëtae in eodem argumento luserint, vide Indicem no-
 strum Poeticum. h Interdientia, pœnam minantia. Leges verò æreis ra-
 bulis incisæ clavibus ferreis adligebantur parietibus. Ubi malos mores affigi
 fuerat æquius: ut jocatur ille apud Flautum in Trinummio. Al. legunt
 vincula collæ. Æra ligebantur. Alii, Nec vincula minantia fixo Ere leg-
 bantur.

ἰ Καρπὸς δ' *Saucia vomeribus, l per se dabat omnia tellus.*
 ἑοσι Ζεῦδω- *Contentique cibus nullo cogente creatis,*
 ἑ ἄρχου *m Arbuteos fœtus montanaque fraga legebant,*
 ἠπιδύστη *Cornaque, & in duris hærentia mora rubetis, 105*
 ἠφθόρον. *Et qua deciderant patula n Jovis arbore glandes.*
 Hesiod. ἱεγ. *Ver erat æternum; placidique tepentibus auris*
 m Allileg. *Mulcebant Zephyri natos sine semine flores.*
 Arboribus *Mox etiam fruges tellus inarata ferebat:*
 factus. ut 15. *o Nec renovatus ager gravidis canebat aristis. 110*
 1. Pythagoras, & Virg. *Flumina jam lactis, jam flumina nec laris ibant:*
 1. Georg. *Flavaque de viridi stillabant ilice mella.*
 n Quercu, *Jovi sacrâ*
 Jovi sacrâ *uti laurus*
 uti laurus *Apollini, Herculi populus, Marti fraxinus, sed Minerva olea, ut habet A-*
 vicini tab. *• Nec opus erat opera aut imperio agricolæ ad messem opimam.*

Quatuor anni tempora. FAB. 4.

p Fabulam *Postquam, p Saturno tenebrosa in Tartara missa,*
 Saturni à *Sub Jove mundus erat, subiitque argentea proles,*
 Jove exacti *1 Auro deterior, fulvo pretiosior ære: 115*
 & in Tartara *Juppiter s antiqui contraxit tempora veris,*
 deturbati *Perque hyemes, æstusque, & t inæquales autumnos,*
 lege apud *Et breve ver, spatiis exegit quatuor annum.*
 Natalem *u Tum primum siccis aër fervoribus ustus*
 Conitem 1. *Canduit; & ventis x glacies astricta pependit. 120*
 2. c. 3. La- *Tum primum subiêre domos: domus antra fuerunt,*
 stantium *Et densi frutices, & y juncta cortice virgæ.*
 1. 7. c. 13. *Semina tum primum longis Cerealia sulcis*
 Macrobius *Obruta sunt, pressique jugo gemuère juvenci.*
 1. 1. c. 7. *Tertia post illam successit æthenea proles, 125*
 7 Xev-*ſæviior ingeniis, & ad horrida promptior arma;*
 ἑτι φωνήσα- *Non scelerata tamen. De duro est ultima ferro.*
 ἄλλοιον ὄτι *Protinus erupit vena peioris in avum*
 ἰσχυρὰ. Hes. *Omne nefas; z fugère pudor, verumque, fidesque:*
 ἑγὼ. *In quorum subiêre locum fraudesque, dolique. 130*
 f Æterni il- *lius, & per-*
 petui sub *Saturno in*
 ætate aurea *Temperie*
 & tempe- *state incertos, modò calore æstuantés, modò frigore rigentes; atque hinc*
 morbidos. Al. inæquales autum. u Lege 1. Georg. Virg. Inde; *Aute Jovem*
 nulli subigebant arva coloni, &c. x Styria. y Al. vincta se. in modum cra- *tis. z Ἄλλοιον ἄλλοι ὄτι, &c. Theognis lege & Juvenalis Sat. sextam. Cre-*
 do pudicissimam Saturno rege moratam, &c.

Insidiaeque, & vis, & a amor sceleratus habendi.
Vela dabat ventis, nec adhuc bene noverat illos,
Navita, b quaeque diu steterant in montibus altis,
Fluctibus ignotis insultavere carina.
Communemque prius, ceu lumina solis & auras, 135
Cautius humum longo signavit limite mensor.
Nectantium segetes alimentaue debita, dives
Poscebasur humus; sed citum est in viscera terrae:
Quasque recondiderat, Stygiisq; admoverat umbris,
EFFODIUNTUR *opes irritamenta malorum.* 140
Jamque nocens ferrum, ferroque nocentius aurum
Prodierat: prodit bellum, d quod pugnat utroque,
Sanguineaue manu crepitantia concutit arma.
Vivitur ex rapto: e non hospes ab hospite tutus,
Non facer à genero: fratrum quoque gratia rara est.
Imminet exitio vir conjugis, illa mariti: 146
f Lurida terribiles miscent g aconita noverca:
Filius ante diem patrios h inquirit in annos.
Vista jacet pietas: & i virgo cademadentes
*Ultima * caelestum terras k Astraea reliquit.* 150

e Avaritia
 per fas &
 nefas, per
 omne scelus
 ferro arma-
 ta & vene-
 no ad opes
 grassata.

b Τιμὴ μὲν
 τῶν ἀνά-
 κιστων ἀ-
 λείσι μὲν,
 &c.

Antholog.
 a. d's Νύκτι
 e Video, in-
 quit Seneca
 7. l. Be-
 nef. c. 10.

Ferrum ex
 iisdem tene-
 bris prolata-
 tum, quibus
 argentum
 & aurum:
 ne aut in-

strumentum in caedis mutuas deesset, aut precium. Lege & ipsius Epist. 94. &
 Plin. praefat. Imus in viscera ejus, &c. d Quis non audivit Philippi Ma-
 cedonis arma victricis ἀεζυγίας ἀσυχίας, & alinum auro onustum: Grae-
 ciam auro ejus non ferro subactam? e Οὐδὲ γὰρ ἐξ ἑσπεροδύκου, & ἑσπερο-
 δύκου, &c. Hes. i. 27. citantur hi nostri poetæ versus à Seneca 5. l. Benef.
 c. 15. f Ab effecū. Juven. 1. Sat. nigros efferre maritus, veneno sc. extin-
 ctos. g Herbæ venenosa genus è spuma Cerberi. inf. l. 7. h Consulturus
 Mathematicos, super diuturnitate vitæ patris sui. Nota Mathematicis ge-
 nesi tua: sed grave tardas expectare colos. Juven. 14. Sat. i Ἄθαιάτων
 μὲν ὄλοι ἱστοί, πρὸς ἰστὸν, ἀνδρῶν ποῦς Αἰδῶς & Νέμους, Hes. i. 27. * Vide
 quæ ad vers. 500. l. 8. k Astræi filia: Heliodo Jovis filia: cur virgo singa-
 tur, & graphicam Justitiæ imaginem vide apud A. Græ. l. 14. c. 4.

Conciliumque vocat; tenuit mora nulla vocates.
 Est via sublimis caelo manifesta sereno,
 O Lactea nomen habet, candore notabilis ipso.
 Hac iter est superis ad magni tecta Tonantis,
 Regalemque domum: dextra, lavaque deorum
 Atria nobilium valvis celebrantur apertis.
 Plebs habitat diversalocis: à fronte potentes
 P Cœlicola, clarique suos posuere q penates.
 Hic locus est, quem, si verbis audacia detur,
 Haud timeam magni dixisse palatia cœli.
 Ergò ubi marmoreo superi sedere recessu;
 Celsior ipse leco, sceptròque innixus eburno,
 x Terrificam capitis concussit tērque, quaterque
 Casariam; cum qua terram, mare, sidera movit. 180
 Talibus inde modis ora indignantia solvit:
 Non ego pro mundi regno magis anxius illà
 Tempestate fui, qua centium quisque parabat
 Irjicere sanguipedum captivo x brachia u caelo.
 Nam, quanquam ferus hostis erat, tamen illud x ab
 uno
 Corpore, & ex una pendebat origine bellum. 186
 Nunc mihi, quà totum Nereus circumsonat orbem,
 Perdendum est mortale genus: y per flumina juro
 Infera, sub terras Stygio labentia luco.
 Cuncta prius tentanda: sed immedicabile vulnus

De lacteo
 circulo.
 præter phi-
 losophos,
 vide Ma-
 crob. 1. l.
 15. c. de
 somnio
 175 Scip. & Ma-
 nil. astron.
 1. l. & Hy-
 gin. 1. 2. &
 Turneb.
 adv. 1. 13.
 c. 2.

p. Qui sc.
 Majorum
 sunt gen-
 tium: Juno,
 Vesta, Mi-
 nerva, Ce-
 res, Diana,
 Venus, Mars,
 Mercurius,
 Jupiter, Ne-
 ptunus, Vul-
 canus, Apol-
 lo.

q Dii Mino-
 rum gen-
 tium, vide

Arnobium. l. 4. r Exprimere voluit illud Homeri Iliad. κ. v. x κωνίον
 ἐπ' ὄφρυσι νόσσε Κρονίον, Ἀμβρόσιον δ' ἀρα χεῖται ἐπερροί-
 σταντο ἀνακτος Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτων, μάγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
 f Δρακόντες τοῖς ποδῶν σιγάντ' ὑγίαντες: utrum ab invisa illa hominibus form-
 mā? an ab incessu superbo? an quodd nihil rectum, nihil superum cogita-
 rint, totius vitæ eorum gressu atque processu in inferna mergentes? ut
 Macrob. Saturn. 1. l. 20. c. & Crinitus 2. l. 11. c. an denique ab ambitione
 finuosa? Natal. Comes 1. 6. c. 22. i Κόπος τε, θρασύτης τε, Γύγης θ'
 ὑπερφανὰ τέκνα τῶν ἐκείνων ἀπὸ χεῖρας αὐτῶν αἰμῶν ἀίανται. Ἀ-
 πλαστοί κίφιστοι f ἰκέρη πιπτεκόντα, &c. Hesiod. Theogon. de Giganti-
 bus. vide Hier. Magium. 1. l. c. 4. & F. B. V. Sapient. 2. c. u Quod expugna-
 re affectabant, Deosque captivos ducere. x Ab una hominum progenie, Gi-
 gantum sc. genere. y Vide lib. 2. Metamorph. v. 45.

Quæ sit
 pars sine-
 ra, docet,
 Semidei, &
 Numina ru-
 ris, Dæmo-
 nes, Heroës.
 Ἀνδρῶν ἢ
 γένος θεῶν
 γένος, οἱ
 καὶ εἰσὶν
 ἡμίθεοι,
 Hesiod. l.
 1.
 177.
 Ciofanius
 ex ver. cod.
 legit, sunt
 rustica nu-
 mina Nym-
 pha, Fauni-
 que, Satyri-
 que & mont.
 Noster in
 Ibin. Ver
 queque plebs
 superam
 Fauni, Sa-
 tyri que La-
 vesque Fla-
 mina que &
 Nympha,
 Semideumque
 genus. Quos
 omnes se in
 montes re-
 cepisse cre-
 ditur, à Jo-
 ve monitos,
 ut sibi à diluvio caverent. a Arcadix tyrannus: de quo vide Apollodorum
 3. l. & Nat. Comitem l. 9. c. 9. b Ad supplicium. c Conjurantium in Augu-
 stum, quorum meminit Suetonius c. 19. neque enim placet intelligere de
 Julio Cæs. qui conjurationi non superfuit. d a cuius vita se. pendebat sa-
 lus Imperii jam gestis patris & suis clari facti. e Verisimile est, Geniles
 multa è sacris libris, vel lectione, vel auditione accepisse: vel etiam à
 Chaldæis & Ægyptiis, inter quos vixerant Hebræi. Quis, inquit Tertul-
 lianus in apologetico contra gentes, pœtarum, quis philosophiarum, qui non
 omnino de fontibus prophetarum potaverit? inde igitur philosophi suum ingenium
 suirigaverunt, & quæ seq. c. 47. Deus certè ipse, ut habetur l. Geneseos
 2. 18. dicit: Descendam, & videbo utrum clamorem qui venit ad me, ope-
 re compleverint, an non sit ita, ut sciam. f Mont. Arcadix, cuius regem
 Prolepticè nuncupat poeta Arcada: quum Arcadia postea dicta sit ab Ar-
 sade filio Callistis quæ filia erat Lycaonis.

Ense recidendum est; ne z pars sincera trahatur.

Sunt mihi z Semidei, sunt rustica numina Fauni,

Et Nympha, Satyrique & monticola Sylvani:

Quos quoniam cæli nondum dignamur honore,

Quas dedimus, certè terras habitare sinamus. 195

An satis, o superi, tutos fore creditis illos,

Cum mihi, qui fulmen, qui vos habeoque rogoque,

Struxerit insidias notus feritate a Lycaon?

Confremuere omnes: studiisque ardentibus ausum

Talia b deposcunt. Sic, cum c manus impia sevit 200

Sanguine d Casareo Romanum extinguere nomen;

Attonitum tanto subita terrore ruina

Humanum genus est, totisque perhorruit orbis.

Nec tibi grata minus pietas, Auguste, tuorum,

Quam fuit illa Jovi. Qui postquam voce manuque

Murmura compressit, tenuere silentia cuncti. 206.

Substitit ut clamor pressus gravitate regentis,

Juppiter hoc iterum sermone silentia rupit:

Ille quidem pœnas (curam hanc dimittere) solvit;

Quod tamen admissum, qua sit vindicta, docebo. 210

e Contigerat nostras infamia temporis aures:

Quam cupiens falsam, summo de labor Olympo,

Ei Deus humana lustrò sub imagine terras.

Longa mora est, quantum noxa sit ubique repertum,

Enumerare: minor fuit ipsa infamia vero. 215

f Manala transieram latebris horrenda ferarum,

Ei cum Cylleno gelidi pineta & Lycas.

Arcados hinc sedes & inhospita tecta tyranni

Ingredior, traherent cum sera crepuscula noctem.

Signa dedi venisse Deum; vulgusque precari 220
Caperat; irridet primò pia vota Lycaon.
Mox, ait, Experiar, Deus hic, discrimine aperto,
An sit mortalis: nec erit dubitabile verum.
Nocte gravem somno, nec opina perdere morte
Me parat: hac illi placet experientia veri.
Nec contentus eo, missi de gente Molossa
Obsidis unius jugulum mucrone resolvit:
Atque is à semineces partim ferventibus artus
Mollit aquis; partim subjecto torruit igni.
Quos simul imposuit mensis; ego vindice flammâ 230
In dominum & dignos everti recta penates.
Territus ipse fugit, nactusque silentia ruris
Exululat, frustra que loqui conatur: ab ipso
Colligit os rabiem, solita que cupidine cadis
Vititur in pecudes; & nunc quoque sanguine gaudet. 235
In villos abeunt vestes, in crura lacerti.
Fit lupus, & veteris servat vestigia forma.
Canicines eadem est, eadem violentia vultus:
Iidem oculi lucent; eadem feritatis imago est.

g Hoc Hy-
 ginus l. 2.
 tit. Arcto-
 phylax, re-
 fert de Ar-
 cade Cali-
 stonis filio,
 cæso à Ly-
 caone. Ve-
 rum idem in
 fab. 176. nar-
 rat, Lycao-
 nis filios Jo-
 vem tenta-
 turos, deus
 ne esset, car-
 nem huma-
 nam cum
 alia mistam
 ei in epulo
 apposuisse.
 Quod ite-
 dem trahit
 Apollodo-
 rus 3. l. Na-
 tal. Comes

l. 9. c. 9. scribit Lycaonem in lupum versum, quod in ara Jovis Lycæi infante
 mactato humanum sanguinem libaverat. Boccatius refert Lycaonem obsi-
 dem à Molossis devictis sibi datum, eorundem legatis repetentibus edendum
 apposuisse. Aliter Clemens Alex. Admonit. ad gentes. Aliter Pausanias in
 Atticis. h Al. In Domino dignos Ms. In Dominum dignosque everti. Ms. al-
 ter In Dominum dignos everti, quam lectionem tuetur Glareanus, Appositi-
 vè. i Multi multa de Lycanthropis. Plin. l. 8. c. 22. Cæz. Rhodig. l. 27. c. 12.
 Aug. de civit. Dei l. 18. c. 17. & 18. Miranda sed non credenda. Olaus Ma-
 gnus l. 18. c. 45. & Cigogna l. 4. c. 5. Hier. Magius l. 4. c. 12. Bullingerus
 2. l. adversus Magos. 29. c. Boissardus de Magia. c. 6.

Diluvium, & reparatio generis humani
 jactu lapidum. F A B. 7.

O Ccudit una domus; sed non domus una perire 240
 Digna fuit: quæ terra patet, fera regnat Erinnyz
 In facinus jurasse putes: dent ocios omnes
 Quas meruere pati (sic stat sententia) panas.
 Dicta Jovis k pars voce probant, stimulosque frementi;
 Adjiciunt: k alii partes assensibus implent. 245

Allusum
 videtur ad
 Curiam Ro-
 manam, in
 qua Majorum gentium patres sententiam dicebant; Minorum gent. patres
 in aliorum sententias pedibus ibant, unde pedarii dicti. A. Gel. 3. l. 18. c.

Est tamen humani generis jactura dolori
 Omnibus: & , qua sit terra mortalibus orbæ
 Forma futura, rogant: quis sit laturus in aras
 Thura: ferisne paret populandas tradere terras?
 Talia quærentes (sibi enim fore cætera cura) 250

I Lapidum Rex superum trepidare vetat; sobolémque priori
 jacu, ut in- Dissimilem populo promittit l'origine mirâ.
 fra. Jamque erat in totas sparsurus fulmina terras;
 in Cælum. Sed timuit, ne forte sacer tot ab ignibus æther
 u Desflagra- Conciperet flammæ, totusque ardesceret in axis. 255
 tionem n Esse quoque in fati reminiscitur, affore tempus,
 mundi fu- Quo mare, quo tellus, correptaque regia cæli
 turam (in- Quo ardere; & mundi moles operosa laboret.
 quit Lactan- TELA reponuntur manibus fabricata Cyclopum.
 tius l. de ira Pena placet diversa; o Genus mortale sub undis 260
 Dei 23. c.) Perdere, & ex omni nimbo demittere cælo.
 vaticinata Protinus Eoliis Aquilonem claudiri antris,
 est Sibylla Et quacunque fugant inductas flamina nubes:
 his versibus. Sed & in Immittitque Notum. Madidis Notus evolat alis.
 Καὶ ποτε Protinus Eoliis Aquilonem claudiri antris,
 πῶς ὅπῃ λῶ Et quacunque fugant inductas flamina nubes:
 Sed & in Immittitque Notum. Madidis Notus evolat alis.
 πρᾶτον-

τα, Α' Μ' ἔξεμβριζοντα, καὶ ἐξολύοντά τε γένηαι Ἀ' ὑδροπέων
 ἀπεσαν ὑπ' ἑμπερτοῦ π' ἔθονε, subjicitque ibidem tres hosce Ovidii ver-
 sus. Quod & Seneca præcivis Consolat. ad Marciam, sub ipsa calce libri.
 Cùm tempus adveniret, quo se mundus renovaturus extinguat, &c. & omni-
 fligante materia inoigne, quicquid nunc ex disposito lucet, ardebit. Idem
 Natural. Quaestionum l. 3. c. 28. Quæ ratione inquit? Eadem, quæ conflagratio
 futura est. Utrumque fit, cùm Deus visum ordini meliora, vetera fratre. Aqua
 & ignis terrenis dominantur. Ex his ortus, & ex his interitus est, &c. o An-
 non jure summos suos repetitum veniant SS. Patres, Justinus Martyr. 1.
 apol. Lactantius 2 l. de origine erroris, alii; meritoque arguant Ethnicos
 Ineri simul & adulteri? Qui, ut ait Tertullianus Apologetico contra gen-
 te, &c. Nostram hanc paraturam suis opinionibus ad fabulas & philoso-
 phicas, &c. adulteraverunt, & de una via obliquos multos tramites &
 inextricabiles faciunt. Quæcunque n. fando audierant de universali illo
 diluvio Noe, &c. Mundi 1636. deferunt ad diluvium singulare quod
 contigit in Thèssalia l. M. 2437. regnante ibi Deucalione, qui, ut habet
 Arianus l. 2. rerum Bithydarum in editos montes cum suis confugit. Sed
 audi Lucianum in lib. de Deorum referentem quæ tradiderint Græci e
 ἑσπέραι καὶ ἑσπέραι, ἀδ' ἑμπερτοῦ π' ἔθονε, &c. jurantque nefaria perpetra-
 vant opera, &c. quemadmodum maximè, &c. quanta est calamitas. Tellus
 enim multam aquam effudit, imbrēs, &c. sunt, flumina solita majora de-
 currerunt, mare ascendit altius, eo usque, cùm omnia aquis inundarentur, ac-
 que omnes perirent, Deucalion solus hominum superfuit in secundam genera-
 tionem, pietatis gratia. Arcam quippe magnam, καὶ ἑρᾶκα μὲν ἄλλω, cum uxore
 & liberis ascendit, cum ipsa fera & peccatis, bina ex unoquoque genere, &c.
 Quibus adde quod refert Plutarchus lib. de solertia animalium. Columbanam
 & Deucalionis arca emissam nunciam fuisse tempestatis, cùm rediret; jere-
 pitatis, cùm exolat, Videatur & Bergius & Justinus l. 2,

Terribilem picea tectus caligine vultum: 265
 Barba gravis nimbis, canis fluit unda capillis,
 Fronte sedent nebula, rorant pennaque sinúsque.
 Utque manu late pendentia nubila preßit,
 Fit fragor, & densi funduntur ab æthere nimbi:
 Nuncia Junonis varios induta colores 270
 Concipit Iris aquas, alimenta que nubibus affert.
 Sternuntur segetes, & deplorata colonis
 Vota jacent, longique perit labor irritus anni.
 Nec cælo contenta suo est Jovis ira: sed illum
 Cæruleus frater juvat auxiliariis undis. 275
 Convocat hic amnes: qui postquam tecta tyranni
 Intravere sui, Non est hortamine longo
 Nunc, ait, utendum; vires effundite vestras:
 (Sic opus est) aperite p domos, ac q mole remota,
 Fluminibus vestris totas immitte habenas. 280
 Jufferat: hi redeunt, ac fontibus ora relaxant,
 Et defranato voluntur in æquora cursu.
 Ipse tridente suo terram percussit: ut illa
 Intremuit, motique vias patefecit aquarum.
 Expatiat ruunt per apertos flumina campos; 285
 Cumque satis arbuta simul, pecudesque, virósque,
 Tecta que, cumque suis rapiunt penetralia sacris.
 Si qua domus mansit, potuitque resistere tanto
 Indejecta malo: culmen tamen altior hujus
 Unda tegit, pressaque latens sub s gurgite turre. 290
 Jamque mare & tellus nullum discrimen habebant:
 Omnia pontus erat, decerant quoque litora ponto.
 Occupat hic collem; cymba sedet alter aduncâ,
 Et ducit remos illic, ubi nuper arârat.
 Ille super segetes, aut mersa culmina villa
 Navigat: hic t summa piscem deprendit in ul
 Figitur in viridi x (si fors tulit) anchora paulo.
 Aut subiecta terunt curvæ vineta cœna.
 Et modo quâ graciles gr
 Nunc ibi deformes pon
 ora phocæ. 300

p Fontes
 vide 574.
 vers. inf.
 q Obice quo-
 cunque.
 r Hinc terræ
 motus & cum
 his eluvio-
 nes elicit,
 ἐνοσίγασος,
 ἐνοσίθεος.

s Profunda
 aquarum
 mole.
 t Piscium &
 summa genus
 hæc est ulmas
 Νεμῆα
 sicut fuerat
 columbis,
 &c. Horat.
 2. ode 1. lib.
 n. Sic Mss.
 uterque sub-
 scribit Mu-
 reto, l. 16.
 var. lect. c. 9.

ἀνίστα, Cic. f. sorte, male vulgò legitur, f. e fors tulit. J

x Sic Argo
 navem, quæ
 prima, ut
 volunt, ten-
 tavit mare.
 Æquoreæ
 monstrum
 Nereides
 admiratæ
 apud Catul-
 lum in Argo-
 nauicis.
 y Ingeniosif-
 simus ille
 pœtarum,
 inquit Se-
 nec. 3. lib.
 Nat. quæst.
 c. 27. egre-
 gie & pro
 magnitudine
 rei dixit;
 Omnia pon-
 tus erat; de-
 erant quo-
 que litora
 ponto, Nisi
 tantum impetum ingenii & materia ad pueriles ineptias reduxisset; Nat.
 lupus inter oves, fulvos vehit unda leones. *Nen est, inquit, res satis sobria
 lascivire deperato orbe terrarum, &c. Magnificè hæc, si non curavit, quid
 feras & lupifaciant. Spero me habere quo nostrum ab hac fugillatione as-
 seram; idque principis pœtarum exemplo. Neque enim hic (alibi forte)
 lascivit, sed serio & sobrie curat quid agat lupus inter oves; ut qui salutis
 suæ satagat non respiciens prædam, sibi prospiciat, rapinæ utique immem-
 or. Virgilius 3. Georg. in hypotyposi dixit & omnia populantis pestis,
 post tauros, equos, sues, homines, hostias lue abreptas, adjicit & feras
 rapinæ præ languore immemores, promiscuè inter assuetas prædas obam-
 bulare. Non lupus infidias explorat vilia circum, Nec gregibus nocturnus
 obambulat. quare? acrior illum cura domat, timidi dæmæ cervique fugaces.
 Nunc insurgunt canes & circum tella vagantur. x Utrum ab exercitibus utrinque
 dentibus fulva in conspides referentibus? an quia ut fulmen obliqua præ-
 stringit lumina flamma? sic & aper obliquolavitater dissipati sunt. 2. lib. 344.
 Et δὲ πλάγως τοῖς ὄδῳσι διγροῖ τ κυναῖν, τὸ τετὲν ἑρμα ἐπιφλέξεῖ.
 Pollux l. 3. c. 12. videlicet 2. v. 389. z Undis abrepto. b Hypallage.
 Aonia i. e. Bœotia separat Phœcienses ab Atticis. c Qui Herodoto dicti,
 Tithoreus & Hyampæus. d Ἐσθῆτις λαοῦ, ut supra ad 260. vers. e Nym-
 phas antri Corycii, quod & ipsum dictum à nymphæ Corycia, ex qua Apollo
 genuit Lycorum, a quo urbs nominata est Lycœrea. Pausanias in Phœciis,
 & Delphici dicti Lycœres. Schol. Apollon. l. 2. v. 713. atque hinc Lucia-
 nus in Timore ait, arcam appulisse ad Lycorum montem. f Numina re-
 gionis, Indigetes, & Deos Topicos salutare atque adorare advenis mo-
 ris erat.*

g Fatidicamque Themis, qua tunc oracula tenebat.
 Non illo melior quisquam, nec amantior aequi
 Vir fuit, aut illa reverentior ulla deorum.
 Jupiter ut liquidis stagnare paludibus orbem,
 Et superesse virum de tot modò millibus unum, 325
 Et superesse videt de tot modò millibus unam,
 Innocuos ambos, cultores numinis ambos;
 Nubila ducit, nimbisque Aquilone remotis,
 Et calo terrae ostendit, & aethera terris.
 Nec maris ira manet; positòque tricuspide telo, 330
 Mulcet aquas rector pelagi; supraque profundum
 Extantem, atque humeros innato murice lectum
 Caruleum Tritona vocat; h. conchàque sonanti
 Inspirare jubet: fluctusque & flumina signo
 Jam revocare dato. Cava buccina sumitur illi 335
 Tortilis, in latum qua turbine crescit ab imo:
 Buccina, qua in medio concepit ubi aëra ponto,
 Litora voce replet sub i utroque jacentia Phæbo.
 Tum quoque ut ora Dei madida rorantia barbâ
 Contigit, & cecinit jussos inflata recessus;
 Omnibus audita est telluris, & aquorum undis:
 Et quibus est undis audita, coërcuit omnes.
 Jam mare litius habet; plenus capit alveus amnes:
 Flumina subsidunt; colles exire videntur.
 Surgat humus, crescunt loca decrescentibus undis. 345
 k Postque diem longam nudata cacumina sylva
 Ostendunt, limumque tenent in fronde relictum.
 Reddius orbis erat: quem postquam vidit l apertum,
 Et desolatas agere alta silentia terras;

Sed & p. sermo Græcus appellat, ita cognominatam, in cubili solisque Jovis
 Theologi reserres collocarunt Ov. 7. Met. 760. h Tubicini suo & ar. iugero
 imperat Neptunus, receptui canat. de Tritonum figura videatur Plinius
 l. 9. c. 5. Neque Tritoni tantam, ut Deo marino tuba ex concha. i. coclea
 marinâ quæ tortilis crescit ab angusta parte qua inflatur, turbinatim & in
 amplum definit: sed & præsci, ante inventam à Tyrrhenis tubam, hac usi
 sunt. Eustath. & Virg. Æn. 6. Sed tum forte cava dum personat aquæra con-
 châ. de Miseno. i Sole oriente & occidente, Universo denique terræ mar-
 risque tractu. k Post multos dies, tempus longum: annus sc. si Noëticum
 intelligas Diluvium. l Emergentem ex cataclysmo, inundatione aquarum.
 Sic & mare dicitur aperiri, verno tempore navigabile; & montes urbesque
 viatoribus. Male itaque legitur postquam vidit inanem.

g Terræ,
 quæ prima
 tenebat ora-
 culum, suc-
 cessit The-
 mis, huic
 Apollo.

Cum regna
 Themis tri-
 podasque ce-
 neret. Lu-
 can. 581. &
 quæ nos ibi.
 responsa The-
 midis priora
 Delphis. Si-
 donius 9.
 carm. Spiri-
 tas elemen-
 torum, inquit
 Am. Marcel-
 linus l. 21.

& præstiter
 substantiales
 suppeditant
 nobis divi-
 nandi munera
 & verba
 vaticina,
 quibus nu-
 men præesse
 Themidis di-
 citur: quàm
 ex eo quodd
 fixa fatali
 lege decreta
 præscire fas
 sit in poste-
 rum, quæ re-

Deucalion lacrymis ita Pyrrham affatur abortis: 350

*Omiferor, ô conjux, ô fœmina sola superstes,
Quam commune mini genus, & patruelis origo,
Deinde torus junxit, nunc n ipsa pericula jungunt:
Terrarum, quas cunque vident occasus & ortus,
Nos duò turba sumus: possedit cætera pontus.* 355

*Hæc quoque adhuc vita non est fiducia nostra
Certa satis: terrent etiam nunc nubila mentem.
Quis tibi, si sine me fati erepta fuisses,
Nunc animus miseranda foret? quo sola timorem
Ferre modo posses? quo consolante dolores?* 360

*Namque ego (crede mihi) si te quoque pontus haberet;
Te sequerer conjux, & me quoque pontus haberet.*

*O utinam possem populos reparare & paternis
Artibus, atque animas formatæ infundere terra?
Nunc genus in nobis restat mortale duobus:* 653

(Sic visum est superis) hominumque p exempla manemus.

*Dixerat, & stebant: placuit cœleste precari
Numen, & auxilium q per sacras querere sortes.*

*Nulla mora est; adeunt pariter x Cephsidas undas,
Et nondum liquidas, sed jam vada nota secantes.* 370

*Inde ubi libatos irroravere liquores
Vestibus, & capiti; stectunt vestigia sacra*

*Ad delubra deæ: quorum fastigia turpi
Squallebant musco, stabantque sine ignibus ara.*

Ut templi tetigere gradus, procumbit uterque 375

*Pronus humi, gelidoque pavens dedit oscula saxo:
Atque ita, Si precibus, dixerunt, numina justis*

*Victa remollescunt, si stectitur ira Deorum;
Dic Themis, qua generis damnum reparabile nostris*

Arte sit; & mersis fer opem, mitissima, rebus. 380

*maisse, vel quia rudes homines ad civilem vitam revocarit, artibusque
inventis instruxerit, an quòd primus artem invenerit statuas & simulachra
fingendi. Lactantius 2. div. inst. de orig. err. p Exemplaria. Comædiam,
inquit Plinius l. 7. Erist. ad exemplum veteris Comædiæ scriptum tan bene,
ut esse quandoque possit exemplar. q Per oraculi responsa. videatur Tur-
neb. l. 5. c. 20. r Cephius Bæotix fl. Delphos præterfluens. Lucan. 3. l.
v. 177. quæ impiger ambis Fatidica Cephisior aqua. s Aquæ vivæ, id est
fluentis & Themidi sacre aspergine se lustraverunt,*

Mota dea est, & sortemq; dedit: u Discedite i templo, 1 Respon-
 Et 2 velate caput, 3 cinctasque resolvite vestes; sum oraculi;
 Ossaque post tergum magna jactate parentis. ut modò
 Obstupuere diu: rumpitque silentia voce vers. 368.
 Pyrrha prior; jussisque dea parere recusat: 385 * Ritu sacro
 Detque sibi veniam pavido rogat ore, pavetque atque ex
 Ledere jactatu maternas osibus x umbras. more angu-
 Interea repetunt cacis obscura latebris rum.
 Verba data sortis secum, inter seque volutant. 1 Templum
 Inde Promethides placidis Epimethida dictis 390 enim est lo-
 Mulcet; & Aut fallax, ait, est solertia nobis, cus auguris
 Aut pia sunt, nullumque nefas oracula suadent. manu vel
 y Magna parens terra est: lapides in corpore terra lituo desi-
 Ossa reor dici: jacere hos post terga jubemur. gnatus.
 Conjugi z augurio quanquam Titania mota est; 395 2 Velati ca-
 Spes tamen in dubio est: adeò cœlestibus ambo pite Deos
 Diffidunt monitu: sed quid tentare nocebat! adorabant
 Discedunt, velantque caput, tunicasque recingunt, humiles se
 Et jussos lapides sua post vestigia mittunt. & indignos
 Saxa (quis hoc credat, nisi sit pro teste vetustas) 400 confessi, aut
 Ponere duritiem capere suumque rigorem; veriti, nò
 Mollisque a mora, mollitaque ducere formam. quid mali
 Mox, ubi creverant, naturaque mitior illis omnis sacra
 Contigit; ut quadam, sic non manifesta videri interturba-
 Forma potest hominis, sed uti de marmore capta, 405 ret. Plu-
 Non exacta satis, rudibusque simillima signis. tarch. Rom.
 Qua tamen ex illis aliquo pars humida succo, quest. 10. &
 Et terrena fuit, versa est in corporis usum. Helenus 3.
 Quod solidum est, flectique nequit, mutatur in ossa. Æneid. Pur-
 Qua modò vena fuit, sub eodem nomine mansit: 410 pureo velare
 quæ nos ibi. 3 Cinctasque resolvite vestes: piaculum enim in sacrificio est, civas ad-
 aliquid esse religatum. x Animas, quas lædi credebatur antiquitas, illatâ opertus ami-
 cadaveribus aut tumulis injuriâ. y Respexisse ingeniosissimum poetam flu: Ne qua
 opinatur Muretus. 10. l. var. lect. 2. c. ad historiam Rom. Liv. 1. l. cum inter sanctor
 Regis adolescentibus responsum esset, cum regnaturum Romæ, qui pri- ignes in ho-
 mus matri osculum tulisset, Brutus è navi descendens simulato casu terram nore Deorum
 osculatus est, &c. Vetus item Grammaticus, de eo qui ad lapidem offen- Hostilis fa-
 disse, dixit. Γῆς ὀσίου τῶν χυμῶν τῶν ὀσίων: Quæ etiam valet analogia ciet occurrat
 in venis terræ de aqua & metallis. z Interpretatione sancta, sana, felici- & omnia
 a Ad metamorphosin hanc non fit motus in instanti; sed per alterationem turbet. Et
 accretionem, ortum & interitum.

Inque brevi spacio, superiorum numine, saxa
Missa viri manibus faciem traxere virorum;
Et de sœmineo reparata est fœmina jactu.

b Unde ha-
mines nati
durum ge-
ner. Virg. 1.

Inde b genus durum sumus, experiensque laborum:
Et documenta damus, qua simus origine nati. 415

Geo. atque hinc à λαιός lapis dici volunt λαιός populos ἢ αὐτὸν λίθον ἑστὸν ἔργον, λαιὸν ἢ καλὸν ἔργον. Supra de progenie nata è gigantum sanguine, scilicet è sanguine natam.

Python. FAB. 8.

e Ex corrup-
ptione qui-
dem nasci
infecta ne-
que Acade-
mia negave-
rit neque
Lycæum:
quin & ad-
struit ipsa
experientia
Animantia
quædam ex
terræ visce-
ribus Solis
agentis vi
nasci, inter
Ægyptio-
rum placita
recenset
Porphyrius:
à quibus
fortasse fa-
bulæ huic,
una cum ipsa
similitudine

Cætera diversis tellus c animalia formis
c Sponte sua peperit; postquã vetus humor ab igne
Percaluit solis, cœnumque undaque paludes
Intumescere astu, fœcundaque semina rerum
Vivaci nutrita solo, cœu matris in alvo 420

Creverunt, faciemque aliquam cepere morando.

d Sic ubi deseruit madidos septemstivus agros
Nilus, & antiquo sua flumina reddidit alveo,

Siberoque recens exarsit e sidere limus:

Plurima cultores versis animalia glebis 425

Inveniunt; & in his, quadam modò cepta per ipsum

Nascendi spacium; quadam imperfecta, suisque

Trunca vident e humeris: & eodem corpore sape

Altera pars vivit; rudis est pars altera tellus.

g Quippe ubi temperiem sumserè humorque calorque;

Concipiunt: & ab his oriuntur cuncta duobus. 430

Cumque sit ignis aquæ pugna, vapor humidus omnes

Res creat; & discors concordia fœtibus apta est.

Ergò ubi diluvio tellus lutulenta recenti

Nili terram imprægnantis, ansa: & fides historico Melæ hoc idem ex no-
aro referenti in Ægypto sua. Omitto quæ adducit Plutarchus 5. l. 19. c.
de placitis philosophorum, & Convivial. quæst. 3. 2. l. Sed quis ferat Avi-
cennam? qui lib. de Diluviis asserit ex reliquo cadaverum humanorum
feminio à Sole animato, homines post immensas terrarum inundationes na-
tos. d De Nili incremento & Natura videatur Jo. Bapt. Sfortia. e Sole.
f Armis, Membris. namque humeri propriè hominum sunt. g Contrario
sc. in contrarium agente, calido in frigidum, quorum temperatus deinde
calor agit in siccum & humidum ut in materiam, quam sic contemperat, ut
inde mixti refulet forma, concurrente interim cœli Solisque virtute. Em-
pedocleam simulitem & amicitiam respicere videtur. Quæ de re vide quæ
ad 25. v. supra.

Solibus aethereis h' altoque recanduit astu; 435 h' Ab alto,
 Edidit innumeras species, partimque figuras
 Reddidit antiquas, partim nova monstra creavit.
 i Illa quidem nollet; sed te quoque, maxime k Python,
 Tum genuit; populisque novis, incognite serpens,
 Terror eras: tantum spatii de monte tenebas 440
 Hunc \ Deus arcitenens, & nunquam talibus armis
 Antè, nisi in m damis capreisque fugacibus usus,
 Mille gravem telis, exhausta penè pharetrâ,
 Perdidit, effuso per vulnèra nigra n veneno.
 Neve operis famam posset delere vetustas, 445
 o Instituit sacros celebri p certamine ludas,
 Pythia perdomita serpentis nomine dictos.
 Hic juvenum quicumque manu, pedibusve, rotave,
 Vicerat, esculea capiebat frondis honorem.
 q Nondum laurus erat: longoque decentia crine 450
 Tempora cingebat de qualibet arbore Phœbus.

que. Alias mythologias vide apud Macrobius l. 1. Saturn. c. 17. Nat.
 Comit. lib. 4. c. 10. Cxl. Rhodig. lib. 16. 19. c. Ant. Liberal. 28. c.
 τὸ φῶς ἐγέγενετο γῆς υἱὸς ἐξ αἰσίου & δαίμων τοῦ ἐξ ἡλίου, &c.
 l Apollo καυρὸς τοῦ ἡλίου. m Nebulis, minoribus vaporibus dissipandis. n Tabo,
 sanie venenosa. o Sic Poëtarum, Historicorum & Mythologorum torrens.
 Vide & Scal. poet. l. 1. c. 23. A Diomede tamen Pausanias in Corinthiacis
 Pythia instituta scribit: ab Eurylocho Thessalo, Pindari interpret. p Pu-
 gillatu, cursu pedestri & curuli. q Parasceve & transitio ad fab. seq.

Daphne in Laurum. FAB. 9.

P RImus amor Phœbi Daphne r Peneia; quem non r Daphne
 Sors ignara dedit; sed sava Cupidinis ira. fingitur Pe-
 f Delius hunc nuper victo serpente superbus nei filia,
 Viderat adducto flectentem cornua nervo: 455 quòd lau-
 Quidque tibi, lascive puer, cum fortibus armis? rus abundè
 Dixerat: ista decent humeros gestamina nostros; nascatur in
 qui fluvius
 è radicibus

Pindi montis ortus, per Tempe amœnissimum Thessaliæ nemus labitur, in-
 fra 569. hodie Salampria, ut alii Peqin. Ladonis a. filiam esse volunt Phi-
 lostratus, Aphthonius, alii. f Apollo in Delo natus fingitur, quòd Sol
 oriens Græcis ex illa insulâ Cycladum una δῆλα manifestò appareat, quæ
 inf. fluere dicitur propter varium Solis ortum pro situ suo in Zodiaco,
 ab Æquatore versus alterutrum Tropicum.

Qui dare certa fera, dare vulnere possumus hosti,
 Qui modo pestifero tot jugera ventre prementem
 Stravimus innumeris tumidum Pythona sagittis. 460
 Tu face, nescio quos, esto contentus amores
 Irritare tua: nec laudes asserere nostras.

f Cupido,
 Amor qui ex
 Venere i. e.
 pulchritu-
 dine nasci-
 tur. Sed vi-
 de Fr. Bac.
 Sapientiam
 Veterum
 17. 7.
 x Tibi.
 x Supra 317.
 vers.

t Filius huic Veneris; Figat tuus omnia, Phæbe,
 Te meus arcus, ait: quantoque animalia cedunt
 Cuncta u Deo, tanto minor est tua gloria nostrâ. 465
 Dixit, & eliso percussis aere pennis,
 Impiger umbrosa x Parnassi constitit arce.
 Deque sagittifera prompsit duo tela pharetrâ,
 y Diversorum operum: fugat hoc, facit illud amorem.
 Quod facit, zauratum est, & cuspide fulget acutâ: 470
 Quod fugat, obtusum est, & habet sub arundine
 plumbum.

y Contrario-
 rum effe-
 ctuum, ope-
 rationum.
 x Quantum
 ad amorem
 potiundum
 valeat au-
 reus imber
 & Jupiter
 auripilus
 indicabunt
 Mythologi.
 z Fingitur
 Daphne A-
 pollinem
 fugere,
 quod Laurus
 umbram &
 opaca loca
 amet, Solem
 & apricum
 non ferat fa-
 cile.

Hoc Deus in nymphea Peneide fixit: at illo
 Læsit Apollineas trajecta per ossa medullas.
 Protinus alter amat; a fugit altera nomen amantis,
 b Sylvarum latebris, captivarumque ferarum 475
 Exuvijs gaudens, c innuptaque amula Phæbes,
 Vittâ coercerat positos sine lege capillos.
 Multi illam petiere; illa averfata petentes,
 Impatiens experfque viri, nemora avia lustrat:
 Nec quid d Hymen, quid Amor, quid sint connubia
 curat.

b Venandi
 studio & fe-
 rarum cæfarum spoliis. c Αετιαίον. d Nuptiæ. Vide quæ nos ad Senecæ
 Thebaid. v. 262. de Hymenæo. e De facibus quæ in nuptiis præferbantur
 sponsis vide quæ ad Senecæ Thebaida. v. 263. & 507. f Ip a Diana apud
 Callimachum Δὸς με παρθένω αἰώνιοι ἀκτα φιλῶσαν. Concessit Jupiter,
 φέρου, τέκνον, ὅσσ' ἐδελιμὸς αἰτίσεις & Μυθεῖ πνα μνα ἰδαι τιῶ
 παρθένω, eodem hymno in Dianam, g Peneus pater.

Sæpe pater dixit; Generum mihi, filia, debes:
 Sæpe pater dixit; Debes mihi, nata, nepotes. 482
 Illa velut crimen e tedas exosa jugales,
 Pulchra verecundo suffundens ora rubore,
 Inque patris blandis hærens cervice lacertis, 485
 f Da mihi perpetua, genitor charissime, dixit,
 Virginitate frui: dedit hoc pater ante Diana.
 g Ille quidem obsequitur: sed te decor iste, quod optas,
 Esse vetat: votoque tuo tua forma repugnat.

Phœbus amat, visaque cupit connubia Daphnes: 490

Quodque cupit, sperat; suaque illum oracula fallunt.

Utique leves hst: pila demptis adolentur aristas,

Ut facibus sepes ardent, quas forte i viator

Vel nimis admovit, vel jam sub luce reliquit:

Sic Deus in flammis abiit; sic pectore toto

Vritur, & sterilem sperando nutrit amorem.

Spectat inornatos collo pendere capillos:

Et, quid si comantur? ait. videt igne micantes

Sideribus similes oculos: videt oscula, quæ non

Est vidisse satis: laudat digitosque, manusque,

Brachiaque, & nudos media plus parte lacertos:

Signa latent, meliora putat. Fugit ocior aura

Illa levi: neque adhac revocantis verba resistit.

Nympha, precor, Peneia mane: non insequor hostis:

Nympha mane: sic agna lupum, sic cervæ leonem,

Sic aquilam penna fugiunt trepidante columba,

Hostes quaque suos: amor est mihi causa sequendi.

Me miserum! ne prona cadas, indignave ladi

Crura notent sentes, & sim tibi causa doloris.

Aspera, quæ properas, loca sunt: moderantius oro 510

Curre, fugamque inbibe: moderantius insequar ipse.

Cui placeas, inquire tamen. Non incola montis,

Non ego sum pastor; non hic armenta, gregesque

Horridus observo: nescis, temeraria, nescis

Quem fugias, ideoque fugis. mihi l Delphica tellus 515

Et m Claros, & n Tenedos, o Patareaque regia servit.

Juppiter est genitor: per me quod perique, fuitque,

Estque, patet: per me concordant carmina nervis.

q Certa quidem nostra est: nostra tamen una sagitta

Certior, in vacuo qua vulnere pectore fecit. 520

urbs Phocidis in Achaja ad Farnassum, oraculo Apollinis clara. m Opp. Ionix ubi mons & lucus Apollinisacer. n Inf. maris Ægei. o Urbs Lyciæ, templo & oraculo Apollinis clara. p Vaticinationis utique Deum. Respici autem volunt ad v. illum Il. æ. de Nestore οὐς ἠδὲν τῶ τ' εἰδὼς τῶ τ' εἰσὸρῶσα, οὐδὲ τ' εἰδὼς. q Keivθ' οἴσει πῶ ἐλαχ' ἀνεξ, κείνθ' ἀνιδν. Φοῖβω γδ καὶ τῶζεν ἑπιπρίτε) καὶ ἀοιδῆ. Keivθ' δὲ θεῶν. καὶ μείνεις. ἐκ δέου Φοῖβω Ἰντροῖ δὲ δάσων ἀνά-
Callimach, hymn. in Apollinem.

b Scipulæ
ita incensæ
rationem &
causam red-
dit Virg.
I. Geor. 161.
Atque le-
vem stipulam
trepidanti-
bus urere
flammis. Sive
inde occultæ
vires, &c.
i Viatores
ajunt noctu
iter pergen-
tes ferre se-
cum faces,
quas adve-
niente luce
negligenter
abjiciunt
aliquando,
unde sepi-
bus incend-
dium. Sem-
perque fa-
cena vigilata
nocte viator
Papes. Fast.
l. 4. 164. v.
& Non ego
te, tigris ut
aspera, Getu-
lusve leo
frangere
pursuor.
Horat. l. l.
ode 23.
l Delphi

y Hanc quoque Phæbus amat, positâq; in stipite dextrâ y Laurum.
 Sentit adhuc trepidare novo sub cortice pectus. Apollini
 Complexusque suis ramos, ut membra, lacertis, 555 (inquit Eufebius præpar.
 Oscula dat ligno: refugit tamen oscula lignum. Euang. 11. dedica-
 Cui Deus: At quoniam conjux mea non potes esse; runt, quia
 y Arbor eris, ceriè dixit, mea: semper habebunt ignea est,
 Te coma, & te cithara, te nostra, laure, pharetra. unde odio
 a Tu ducibus laeis aderis, cum blata triumphum 560 Dæmoni-
 Vox canet, & longas visent Capitolia pompas. bus, & si
 Postibus Augustis eadem fidißima custos comburitur,
 Ante fores stabis; c mediâque tuebere quercum; plurimum
 Utque meum dintonsis caput est juvenile capillis, sonat, quod
 Tu quoq; e perpetuos semper gere frondis honores. 565 prædicendi
 Finieras f Paan: factu modo laurea ramis virtutem si-
 Annuit; usque caput, visa est agitare cacumen. gnificat, &c.

Nam Phæbi
 Delphica
 Laurus Ter-
 ribili sonitu

flamma crepitante crematur. Lucret. 6. l. Divinationis symbolum esse vo-
 lunt. Lycophronis Cassandra Δαφνηράων φοιδάζει 'ιν λαμῶν ὄπα. Vera
 cans, sic usque sacras innoxia lauros Vestar. Vates apud Tibullum 2. l.
 el. 5. Vide quæ nos ad Senecæ Oepidum v. 16. Neque fortis solum uari-
 xon, sed ἀλιξικακος est. Cujus virtutes vide apud Matthiolum in Dioscori-
 dem 1. l. 90. c. & Dodonæum. 6. 5. & Hinc laureati in scena citharædi-
 a Laurus, inquit Plinius 1. 15. c. 20. triumphis propriè dicatur, gratissima
 domibus janitrix Cælarum Põntificumque. Quæ iola & domos exornat &
 ante limina excubat & infra. Romanis præcipuè lætitiæ victoriarumque
 nuncia additur literis, & militum lanceis pilisque. Fasces Imperatorum
 decorat. Ex his in gremio Jovis Opt. Max. deponitur, quoties lætitiâ nova
 victoria attulit. Trist. 4. l. el. 1. b Triumphi pompam, acclamationes, joco-
 rum licentiâ, coronas, sacrificia, ornatus, &c. lege apud Alex. ab Alex. 1. 6.
 c. 6. c Hinc intelligunt nonnulli mediâ inter duas lauros ante Imperatoris
 fores plantatam stetisse quercum: aliud tamen declarant Dionis hæc verba
 l. 35. καὶ γὰρ τὸ, τε τὰς δάφνας πρὸς ἡρῶ βασιλευσιν αὐτῆ προστί-
 θεῖται, καὶ τὸ τὸ σέφρον τὸ δρυῖνὸν ὑπὲρ αὐτῆ ἀρτεῖται τότε οἱ ὡς
 καὶ αἰετὸς τε πολεμῖες νικᾶντι καὶ τὸς πολίτας σωζόντι ἐν ἡριᾷ.
 Vide & Ovid. Trist. 3. l. 1. eleg. & Val. Max. 1. 2. c. 3. d Apollo, quem
 eundem cum Baccho esse volunt, comatus fingitur & imberbis, quo radii
 solis & vigor nunquam senescens significatur. Hesychio est ἀκιστικῆς,
 ἐξ ὧ δὲ δηλοῦται Φοῖβος ἀπειθῆς, καὶ διαρῆς ὡν παντὸς παιδῆς.
 e Itidem laurus est ἀεικλής perenni virore frondens. f Apollo, πάλιν,
 fagittis, i. radiis feriens, vel πᾶσι νόσους sedans. Ab acclamatione 'ι παῖ.
 Scal. Poet. 1, l. 2, 3, c.

Iō in vaccam, Syrix in fistulam, & Argus
in caudam pavonis. F A B. 10. 11. 12.

Theſſalix. **E** St nemus g *A*monia prærupta quod undiq̄ claudit
 Quorū amcenitatem *S*ylva, vocant *T*empe h, per quæ *P*enæus ab imo
 celebrant *E*ffusus *P*indo spumosis volvitur undis: 570
 multi. *V*enustius ne- *i* Dejectūque gravi tenues agitantia fumos
 mo quàm *N*ubila conducit, summisque aspergine sylvis
 Ælianus *I*nfluit, & sonitu plus quàm vicina fatigat.
 l. 3. Var. *H*æc k domus, hæc sedes, hæc sunt penetralia magni
 hist. c. 1. *A*mnis: in his residens, factō de cautibus lantro, 575
 Lap sup præ- *U*ndis jura dabat, nyrphisque colentibus undas.
 cipiti. *C*onveniunt illuc popularia flumina primum,
 Fontes *N*escia gratentur, in consolentiurne n parentem,
 ipsos appel- *P*opulifer *S*perchius, & irrequietus *E*nipeus,
 lant poëtæ *O* *A*pidanūque senex, lenisq̄ *A*mphrysus, & *A*as:
 domos num- *M*oxque amues alii, qui, qua tulit impetus illos, 581
 minum a- *I*n mare deducunt fessas erroribus undas.
 quaticorum. *I*nachus unus abest; imòque reconditus antro
 Hor. ode. 7. *F*letibus auget aquas, natamque miserrimus Iō
 1. l. Et da- *L*uget, ut amissam, nescit vitæne fruatur, 585
 mus *A*lbu- *A*n sit apud manes, sed, quam non invenit usquam,
 nea resonan- *E*ſſe putat nusquam, atque animo pejora veretur.
 tis. *C*yrene *V*iderat à patrio redeuntem *J*uppiter illam
 4. *G*eorg. *F*lumine: &, ò virgo *F*ove digna, tuoque beatum
 Virg. *S*oni- *N*escio quem factura toro, pete, dixerat, umbras. 590
 tum *i*thalami *A*nt horum, aut horum nemorum (& monstraverat
 sub fluminis *ambas*)
 alti sensu. *D*um calet, & medio sol est altissimus orbe.
 mox v. 523. *Q*uòd si sola times, latebras intrare ferarum;
*I*nachus imo *P*ræsida tuta Deo nemorum secreta subibis:
 reconditur *N*ec de plebe Deo; sed qui cælestia magna 595
 antro *F*leti-
 bus auget a-
 quas. supra
 v. 279. ape-
 rite domos,
 &c.
 l Propter fi-
 liam *A*polli-
 ni dilectam & in laurum conversam. m Propter filiam amissam. n Non ex
 Peneo oriuntur, sed hos si, Peneus excipit. o Utcunque libb. vet. Mssque
 mei habeant *E*ridanus & interpretes negligenter audaces obrudant nobis
 hunc in Theſſalia fluvium, Geographi tamen non agnoscunt *E*ridanum alium
 quàm *I*talum. *S*trabo quidem & *P*ausanias admittunt cognominem fl. in
*A*ttica. *V*erum ille non est popularis *T*heſſalix. *L*egendum ergo *A*pidanus.
*V*ide quæ nos ad *L*ucanum 6. l. 372. v. *E*tſi contrà tendat acriter *H*erc. *C*io-
 tanus.

Sceptra manu teneo : sed qui vaga fulmina mitto.
 Ne fuge me (fugiebat enim) jam pascua p Lerna,
 Consitaque arboribus q Lyrcæa reliquerat arva ;
 Cum Deus inducta latus caligine terras
 Occuluit, tenuitque fugam, rapuitque pudorem. 600
 Interea medios Juno despexit in agros:
 Et noctis faciem nebulas fecisse volucres
 Sub nitido mirata die ; non fluminis illas
 Esse, nec humenti sensit tellure remitti :
 Atque suus conjux ubi sit circumspicit ; ut qua 605
 Deprensi toties venè nosset & furta mariti.
 Quem postquam cælo non reperit ; Aut ego fallor,
 Aut ego lador, ait. delapsaque ab æthere summo
 Constitit in terris, nebulasque recedere jussit.
 Conjugis adventum præsenferat, inque nitentem 610
 Inachidos vultus mutaverat ille juvencam.
 Bos quoque formosa est. speciem Saturnia vacca,
 Quamquam invita, probat: nec non & cujus, & unde,
 Quo ve sit armento, veri quasi nescia, quærit.
 Juppiter læ terra genitam mentitur, ut auctor 615
 Desinat inquiri. petit hanc Saturnia munus.
 Quid faciat ? Crudele, suos abdicere amores:
 Non dare, suspectum. Pudor est, qui suadeat illinc ;
 Hinc dissuadet amor. victus pudor esset amore ;
 Sed leve si munus & socia generisque torique 620
 Vacca negaretur ; poterat non vacca videri.
 Pellice donata, non protinus exiit omnem
 Diva metum, timuitque Jovem, & fuit anxia furii.

p Paludis
 Argix in
 Peloponne-
 so.

q Perperam
 legitur vul-
 gò Lyrcæa,
 cujus pri-
 ma corripi-
 tur : quum
 Lyrcæus

etiam sit Ar-
 cadix mons,
 ex quo Ina-
 chum fluere
 agnoscunt
 Geographi,
 Strabo 6. l.

ἐν δὲ τῷ
 ἱεῖ Ἀργῶς
 διὰ τῶν
 τεμῶν ἡ-
 κει δῆμον

615
 Λυρκίης.
 Idem l. 8.
 Πῆ δὲ
 αὐτῆς
 πλεῖστον ὁ

620
 Γναχός,
 χαρ-
 δρόδης
 ποταμὸς
 ἔχων τὰς

πηγὰς ἐν Λυρκίᾳ τῷ κατὰ τὴν Κυνερίαν ὄρει τῆς Ἀρκადίας.
 Pausanias in Corinthiacis, Λυγκάδας opp. unica litera mutata diſtam esse
 postea Lyrcæam à Lyrcō Abantis notho, qui eam occupavit. Item Apolloni-
 nius 1. l. Stephanus, & Statius 4. l. Arct Lerna nocens, aret Lyrcæus, &
 ingens Inachus. Al. Diſcæa. v Adulteria, ſupra. ſ Ignoto & obſcuro ge-
 nere ortum, cujuſque ignorabantur parentes, cum veteres appellabant Ter-
 τæ filium, & Junoni & Iōρι & conjugī,

Argus univ^{er}sæ mundi machinæ typus est: cuius caput cœli præfert imaginem, oculi stellarum, quæ inferiora respiciunt. Iô ergo, si terram capias, non minus ab Argo nocturno, vicibus alternis, respicitur, quam à Cyclope diurno, i. Sole. Si vacca sit, Lunam crescentem referunt cornua, nuptaque est Oviridi, cuius cornua pleno orbe coëuntia Solem referunt. Utrumque numinum loco Ægyptios, Persas, aliosq;

coluisse notum est. Alias Mythologias quæ Historiam, quæ Physicam, nec non Mores spectant, habes apud Natal. Comitum l. 2. c. 18. vide etiam Clarissimi Viri Jo. Seldeni 4. caput Syntagmatis 1. de Diis Syris. x Metaph. sumpta à re militari. * Al. Venit & ad ripas. cc Al. Seseque exterrita fugit. y Patri & Nymphis sororibus, familiare obsequium vel speciem admirantibus. x Non Iô, quas litteras pes bovis exprinere videretur. Neque n. inde filiam suam mutatam ab alia vacca distinxisset. Quin potius existimemus mentem eandem & rationem in Iô mansisse, uti in Actæone, Ulyssis fociis, aliis: adeoque ductu pedis expressisse nomen, unde agnosci posses.

Donec Aristonida servandam tradidit u Argo.
 Centum luminibus cinctum caput Argus habebat. 625
 Indè suis vicibus capiebant bina quietem;
 Cætera servabant, atque x in statione manebant.
 Constiterat quocunque loco, spectabat ad Iô;
 Ante oculos Iô, quamvis aversus, habebat.
 Luce finit pasci: cum Sol tellure sub alta est, 630
 Claudis, & indigno circumdat vincula collo.
 Frondibus arboreis, & amara pascitur herba:
 Pròque toro, terra non semper gramen habenti
 Incubat infelix; limosâque flumina potat.
 Illa etiam supplex Argo cum brachia vellet 635
 Tendere; non habuit quæ brachia tenderet Argo:
 Et conata queri, mugitus edidit ore,
 Pertimuitque sonos, propriâque exterrita voce est.
 * Venit & ad patrias, ubi ludere sæpe solebat,
 Inachidas ripas: novaque ut conspexit in unda 640
 Cornua, pertimuit, cc seque externata refugit.
 Naiades ignorant, ignorat & Inachus ipse,
 Quæ sit, at illa patrem sequitur, sequiturque sorores,
 Et patitur tangi, seque y admirantibus offert.
 Decerptas senior porrexerat Inachus herbas; 645
 Illa manus lambit, patriisque dat oscula palms:
 Nec retinet lacrymas; & si modo verba supersint,
 Oret opem, nomenque suum, casusque loquatur.
 z Littera pro verbis, quam pes in pulvere duxit,
 Corporis indicium mutati triste peregit. 650
 Me miserum! exclamat pater Inachus: inque gementis
 Cornibus, & nivea pendens cervice juventa,
 Me miserum! ingeminat: Tunc es quasita per omnes

Nata mihi terras? Tu non a inventa reperta es.
 Luctus eras levior. retices, nec mutua nostris
 Dicta refers; alto tantum suspiria ducis
 Pectore; quodque unum potes, ad mea verba remugis:
 At tibi ego ignarus thalamos, tedasque parabam;
 Spesque fuit generi mihi prima; secunda nepotum:
 De h grege nunc tibi vir, & de grege natus habendus.
 Nec finire licet tantos mihi morie dolores:
 Sed nocet esse Deum; praeclusaque janua lethi
 Eternum nostros luctus extendit in avum.
 Talia dicenti stellatus summovet Argus;
 Ereptamque patri diversa in pascua natam
 Abstrahit. Ipse procul montis sublime cacumen
 Occupat; unde sedens partes speculatur in omnes.
 Nec superum rector mala tanta c Phoronidos ultra
 Ferre potest. natumque vocat, quem lucida partu
 d Pleias enixa est, clethog, det, imperat Argum. 670
 Parva mora est, & alas pedibus, g virgamque potente
 Somniferam sumpsisse manu, h tegimenque capillis.
 Hac ubi disposuit, patria Fove natus ab arce
 Desidit in terras. illic tegimenque removit.
 Et posuit pennas, tantummodo virga retenta est.
 Hac agit, ut pastor per devia rura capellas, 675
 Dum venit, adductas: & i structis cantat avenis.
 Voce nova captus custos Junonius artis,
 Quisquis es, hoc poteris mecum considerare saxo,
 Argus ait: neque enim pecori fecundior ullo
 Herba loco est, aptamq; vides pastoribus umbram. 680
 Sedit Atlantiades, & euntem multa loquendo
 Detinuit sermone diem; junctisque canendo

& Neque
 hic locum
 habet ele-
 gantia Laur.
 Vallæ l. 3.
 c. 1. Neque
 illa duorum
 ludimagi-
 strorum lis
 apud Alex.
 ab Alex. l. 10
 c. 21. super
 differentia
 verborum
 Invenio &
 Reperio. Ele-
 gantior mihi
 olim sub-
 luit sensus
 ex illis Ce-
 reris verbis
 ubi inno-
 tuisset illi
 de filia d
 Plutone ra-
 pta; Et qua-
 sita diu tan-
 dem mihi na-
 ta reperta
 est: Si repe-
 rire vocas
 amittere cer-
 tias: aut se
 Scire ubi sit
 reperire vo-
 cas, 5. l. in-
 fra v. 514.
 Quasi dicat
 Inachus, Tu
 inventa, non
 es inventa

tamen: quam puellam me inventurum sperabam desiderabamque, ecce
 eam invenio. Itaque tui desiderata luctus eras levior, quam ista forma muta-
 ta inventa. Quam conjecturam meam postea ab aliis confirmatam reperti-
 b Armento. c lō qua ratione dicatur Phoronis, non liquet: nisi a fratre
 ducatur Patronymicum. Erat enim Phoronus Inachi filius, qui primus ho-
 mines dispersos in unius civitatis jus compulit. Regio autem illa ab Argo
 Phoronci ex filia nepote nomen accepit, ut habet Paulanias in Corinthiacis.
 d Maia, una ex septem Atlantis filiabus Pleiadum pulcherrima. e Unde no-
 men illi A^ez^uq^urras. f Talaria. g Caduceum. Virg. 4. Æn. h Causiars-
 petasum. i Fistula ex septem disparibus avenis in alx formam crescenti-
 bus compacta: sic l. 8. v. 191. de alis Dædaleis sic rustica quondam Fistula
 disparibus paulatim surgit avenis.

A Sopire fistulæ cantu
 vigilēs Argi oculos.
 Nymphas arborum,
 quæ cum arboribus
 nascuntur una & intereunt:
 ex *αἰῶν* & *δῆς*.
 m Arcadicas. Nonacris
 mons est Arcadiæ cum urbe
 cognomine. n Nympha
 proprie, fontis aut fluvii præ-
 fes, à *νῦξ* suo.
 s Dianam, natam in Delo inf.
 quæ & Ortygia, à *κορυφῆ* coturni-
 cum.
 p Corona è pinnis, quæ propria Pa-
 nos arbor.
 n Nubere proprie de sponsa dicitur, quæ flammeo caput velata ad sponsum deducitur.
 De viro tamen dicitur *καὶ ἄλλοτε*. Uxori nubere nolo me. Martialis 7. l. 12. epigr. Juvenal. 2. Sat. nubis amicus: Sic Suetonius & Tacitus de Nerone. Vel *αἰχμητικῶς* cujusmodi sententiam citat Nonius ex Pomponio vetere fabularum autore: sed meus frater postquam videt me inde ejectionem
 dimitto, Nuptis posterior dicitur retula, varicosa, *Αἴρα* Seneca 21. controversi.
 Tyrannus permisit servis, ut dominabus suis nubant. Sed Mariangelus & Ciofanus probant quod in Capran. l. leg. Talia verba refert: restabat verba
 refert. r Restabat ut reliquam fabulam pertexeret: sprevisse sc. nympham
 illius preces, fugisse, orasse nymphas ut mutari posset, mutatam fuisse. s Ansam
 fabulæ dedit natura fluvii, quem Dionysius vocat, *Εὐκάλαιος* παρὰ τὸν ἕρποντα Ἀεὶδῶνα. *εὐκάλαιος* Græcè significat fistulam pastoritiam à *εὐκάλαι* sibilu. Lucretius l. 5. & Zephyri cava per calamos sibilu
 primū. *Ἀγρῆστος* docuere, &c. Illa inventa retulit Pana in numerum Deorum; sed de plebe. Natal. Comes 5. l. 6. c. legatur & Francisci Baconi de Sapiencia veterum, 6. c. *Pανὴν Νάσσα*.

k Vincere arundinibus servantia lumina tentat.

Ille tamen pugnat molles evincere somnos: 685

Et, quamvis sopor est oculorum parte receptus;
 Parte tamen vigilat: qua rit quoque (namque reperta
 Fistula nuper erat) qua sit ratione reperta.

Tum Deus, Arcadia gelidis in montibus, inquit,
 Inter Hamadryadas celeberrima in Nonacrinis 690

n Naias una fuit; Nymphæ Syringa vocabant,
 Non semel & Satyros eluserat illa sequentes,

Et quoscunque deos umbrosa que sylva, feraxque
 Rus habet: o Ortygiam studiis, ipsamque colebat
 Virginitate Deam. ritu quoque cincta Diana 695

Falleret, & credi posset Latonia, si non
 Corneus huic arcus, si non foret aureus illi.

Sic quoque fallebat. Redeuntem colle Lycæo
 Pan videt hanc, p pinnique caput præcinctus acuta
 Talia verba refert; Tibi quæ nubere, Nympha, volentis
 Votis cede Dei. r Restabat plura referre: 701

Et precibus spretis fugisse per avia Nympham,
 Donec arenosi placidum in Ladonis ad amnem
 Venerat; hic illam, cursum impredientibus undis,
 Ut se mutarent, liquidas orasse sorores: 705

Panque, cum prensam sibi jam Syringa putaret,
 Corpore pro Nympha calamos tenuisse palustres.

Dumque ibi suspirat, motos in arundine ventos
 Effecisse sonum tenuem, similemque querenti:

Arte nova vocisque Deum dulcedine captum, 710 *Alii leg.*
Hoc mihi colloquium tecum, dixisse, manebit: *consilium;*
Atque ita u disparibus calamis compagine cera *alii concilium,*
Inter se junctis nomen tenuisse puella. *x Supra ad*
Talia dicturus, vidit x Cyllenius omnes *v. 677.*
Succubuisse oculos, adopertaque lumina somno. 715 *x Mercurius*
Supprimit extemplo vocem, firmatque soporem *in Cyllene*
Languida permulcens medicatâ lumina y virgâ. *monte Ar-*
Nec mora; z falcato nutantem vulnerat ense, *cadix natus,*
Quâ collo est confine caput; saxoque cruentum *y Soporife-*
Dejicit, & maculat prærumpam sanguinerupem. 720 *râ. Qua*
a Arge jaces; quôdque in tot lumina lumen habebas, *fretus Das*
Extinctum est; centumque oculos nox occupat una. *semnes, adi-*
Excipit hos, b volucrisque sua Saturnia pennis *mitque, &*
Collocat, & gemmis caudam stellantibus implet. *lumina mor-*
Protinus exarsit, nec tempora distulit iræ; 725 *te resignat.*
Horrificamque oculis animoque objecit c Erinny *4. Æneid.*
Pellicis Argolica, stimulosque in pectore cæcos *x Harpe.*
Condidit, & d profugam per totum terruit orbem. *a Appro-*
Ultimus immenso restabas, e Nile, labori. *priari potest*
Quem simul ac tetigit, positus in margine ripa 730 *hæc insult-*
Procubuit genibus, resupinoque ardua collo, *tatio vino*
Quos potuit solos tendens ad sidera vultus, *sepultis, qu-*
Et gemitu, & lacrymis, & luctifono mugitu *bus interiit*
Cum Jove visa queri est, firémque orare malorum. *animi lu-*
Conjugis ille sua complexus colla lacertis, 735 *men. Natalis*
Finiat ut pœnas tandem rogat: inque futurum *Comes in-*
Pone metus, inquit, nunquam tibi causa doloris *terpretatur*
Hæc erit; & f Stygias jubet hoc audire paludes. *de ira, quam*
Ut lenita Dea est, vultus capit illa priores, *Mercurius,*
Fitque quod ante fuit: fugiunt de corpore setæ: 740 *i. e. cœlestis*

nâ ratione & molli oratione mitigatur, fiatq; a dædæ tardus & deses l. 5. c.
Macrobius 2. l. Saturn. c. 1. de Cælo Argi fab. interpretatur. & Pavonis.
c Furoris æstrum. Hoc quendam monstro horribiles exercuit iræ Inachi & Ju-
no pestem meditata juvenæ. Virg. 3. Georg. d Vide Apollodorum sub ini-
tio lib. 2. e Athenicibus raptam ex Argis Ioscribit Herodorus in Clío per
initium libri, & ab his in Ægyptum deportatam. Ibi ajunt, cum Ægyptios
multa nova inventa docuisset, Api regi nupsisse eam. f Vide, quæ ad 128,
vers. supra,

3 Contra-
 ctis oculis
 non est in
 tantum bo-
 vis, ut antea.
 h Digtos
 angubus
 praxar-
 atos.
 i Lana se-
 guissimi pe-
 voris excre-
 mentum,
 inquit Apu-
 lejus in A-
 pologia, jam
 olim Orphei
 & Pythago-
 ra scitis pro-
 fanus vesti-
 tus est. Sed
 enim mun-
 dissima lini
 seges inter
 optimas fru-
 ges terra
 exorta, non
 modo indu-
 xit & ami-
 sui sanctis-
 simis Aegy-
 ptiorum sa-
 cerdotibus,
 sed operini
 quoque in
 rebus sacris
 usurpatur. rationem reddit Mart. Capella 2. l. Frumentum Isis in Aegy-
 pto, Triptolemus apud Atticos docuere. Eademque Isis lini usum semen-
 temque monstravit. & Herodotus in Euterpe Apin Græcâ linguâ Epaphum
 esse ait, & in Thalia; Est autem hic Apis, idemque Epaphus, è vacca ge-
 nitus, &c. ἢ Μεγάλα λίγους, καλῶτα, μέγα φρονεῖν. m En, ego, ille an-
 tea liber & ingenuus, ego inquam ille ferox prius, jam pudore confternatus
 tacui. Δελοὶ γὼ ἀνδρα, καὶ δεξιὸν πλάγχυνος περὶ, Ὅταν συ-
 νόη πατρὸς ἢ μητρὸς κακὰ. u Solenne veteribus juramentum, per caput,
 facia, genium, dextram. Per caput hoc iuro, per quod pater ante solebat. Virg.
 9. Æneid. o Vitrici, patris falsi. p Trium meminit 2. lib. quarum duas no-
 minat. Phaëthulam & Lampetien: tres alias Io. Tzetzes 137. Chil. 4.
 Æglen, Hemithean, Diozippen nominat. Hyginus fab. 154. septem.

Cornua decreſcunt: g ſit luminis arctior orbis ?
 Contrahitur rictus: redeunt humeri que manūsque ?
 Ungulaque in quinos dilapſa abſumitur h ungues.
 De bove nil ſupereſt, formæ niſi candor, in illa :
 Officiòque pedum Nymphe contenta duorum 745
 Erigitur, metuitque loqui, nè more juventa
 Mugiat: & timidè verba intermiſſa retentat.
 Nunc Dea i linigera colitur celeberrima turba.
 Hinc k Epaphus magnigenitus de ſemine tandem
 Creditur eſſe Jovis: perque urbes juncta parenti 750
 Tempa tenet. Fuit huic animis aequalis & annis,
 Sole ſatus Phaëthon: quem quondam l magna le-
 quentem,
 Nec ſibi cedentem, Phæbòque parente ſuperbum
 Nontulit Inachides: matrique, ait, omnia demens
 Credis, & es tumidus genitoris imagine falſi. 755
 Erubuit Phaëthon, iramque pudore repreſſit:
 Et tulit ad Clymenem Epaphi convicia matrem.
 Quòque magis doleas genitrix, ait, m En! Ego liber,
 Ille ferox, tacui. pudet hæc opprobria nobis
 Et dici potuiſſe, & non potuiſſe refelli. 760
 At tu, ſi modò ſum cæleſti ſtirpe creatus,
 Ede notam tantigeniſis, mèque aſſere cælo.
 Dixit, & implicuit materno brachia collo;
 n Perque ſuum, o Meropiſq; caput, tedeſq; p ſororum
 Traderet, oravit, veri ſibi ſigna parentis 765
 Ambiguum eſt, Clymene precibus Phaëthontis, an irà

Mota magis dicti sibi criminis, utraque cælo
 Brachia porrexit: spectansque ad lumina Solis,
 Per jubar hoc, inquit, radiis insigne coruscis,
 Nate, tibi juro, quod nos auditque videtque;
 Hoc te quem spectas, hoc te, qui temperat orbem,
 Sole satum: si ficta loquor, neget ille videndum
 Se mihi; sitque oculis lux ista novissima nostris.
 Nec longus patrios labor est tibi nosse penates:
 Unde oritur, terra domus est contermina nostræ.
 Si modo fert animus; gradere, & scitabere ab ipso.
 Emicat extemplo latus post talia matris
 Dicta sue Phaëthon, & r concipit athera mente:
 Æthiopasque l suos, positosque r sub ignibus Indos
 Sideris transit, patriosque adit impiger ortus.

g Hēλιος
 ἡ ὄς
 πάντ' ἐπο-
 ρᾶς καὶ
 πάντ' ἐ-
 πακέεις.
 Homer.
 Od. μ.
 Cælum,
 Divinita-
 tem, & om-
 nia sibi
 summa pos-
 licetur.
 Quibus
 ipse impe-
 ravit. Berofus. r Sub Sole verticali.

LIBER II.

Phaëthon. FAB. I.

Regia Solis erat sublimibus alta columnis,
 Clara micante b auro, flammâsque imitante c
 pyropo:

Cujus ebur niidum fastigia summa tegebat:
 Argenti bifores radiabant limine valvæ.

Materiam superabat opus: nam e Mulciber illic
 la usfni honesta, aditâsque illustres. Quin & hoc solenne poëtis ut Trans-
 fitiones atque exordia a Topographiis & Chronographiis ducant. Curavit
 ergo noster ut a speciosâ palatii descriptione auspicaretur liber hic secun-
 dus. In qua descr. volunt nonnulli poëtam intendisse digitum ad Augusti
 Templum cum porticu & bibliothecâ magnificè extructum in parte Palatii.
 Alii, habuisse eum ante oculos regiam Latini a Virgilio descriptam 7. Æ-
 neid. Ego certè credo Poëtam, quo fuit ingenio, in mentem suam tantum
 tinxisse calamum, atque inde cum Phaëthonte suo concepisse athera mente.
 Nisi fortè in manibus habuerit Euripidis Phaëthonta qui nobis interiit.
 cujus meminit Athenæus 11. l. & cujus a Longino, dum exempla poëtice
 phantasiæ adfert, specimen citatur, inibique præcepta Phæbi Phaëthon-
 tem suummonentis instituentisque, infra ad vers. 54. & 133. b Lege Senec-
 cam hos versus citantem, epist. 115. c Gemma radiante instar carbunculi.
 Neque enim placet de xre coronario intelligere: quod Plinius l. 34. c. 8.
 scribit auri certis scrupulis mixtum pratenni pyropi brattea ignoscere.
 d Tum artificium, tum argumentum. Materia non cedit opus. Martial. 8. 51.
 e Vulcanus ad cujus artificium in Achillis clypeo. 11. 10. respexisse poë-
 tam volunt.

a In Rhetor-
 rum scholis,
 è quibus pe-
 nitus insti-
 tutus pro-
 diit noster,
 præceptum
 est, Vestibu-

Aequora cœlarat medias cingentia terras,
Terrarumque orbem, cœliumque quod imminet orbi.
Cœruleos habet unda deos, & Tritona canorum,
g Proteaque ambiguum, balanarumque prementem
h Egæna suis immania terga lacertis; 10
i Doridaque & natas: quarum pars nare videtur;
Paris in k mole sedens virides siccare capillos;
Pisce vehi quædam. Facies non omnibus una est,
Nec diversa tamen, qualem decet esse sororum.
Terra viros, urbesque gerit, sylvasque, ferasque, 15
Fluminaque, & nymphas, & cætera numina ruris.
Hæc super imposta est cœli fulgentis imago;
l Signaque sex foribus dextris, totidemque sinistris.
Quo simul acclivo Clymeneia limite proles
Venit, & intravit dubitati tecta parentis; 20
Protinus ad patrios sua fert vestigia vultus;
Consistitque procul: neque enim propria ferebat
Lumina. m Purpureo velatus veste sedebat
In folio Phœbus, claris lucente smaragdis.
A dextrâ lavæque Dies, & Mensis, & Annus, 25
Seculaque, & posita spatii aequalibus n Hora:
Verque novum stabat cinctum florente coronâ:
Stabat nuda æstas, & spicea ferta gerebat:
Stabat & Autumnus calcatis sordidus uvis:
Et glacialis hyems canos hirsuta capillis: 30
Indè loco medius rerum novitate parentem
Sol oculis juverem, quibus aspicit omnia, vidit:
Quæque via tibi causa? quid hac, ait, arce petisti
Progenies Phœthon haud inficianda parenti?
Ille refert, O lux immensi publica mundi, 35
Phœbe pater, si das usum mihi nominis hujus.
Nec falsâ Clymene culpam sub imagine celat;
Pignora da genitor, per quæ tua vera propago

f v. 333. l. 1.
 g Vide lib. 8. v. 7:7.
 h E' 12109
 Deum
 marinum,
 Hesy. hio,
 quem ta-
 men eundem
 cum Briario
 fa: it Home-
 rus ll. 4 &
 Virg. 10.
 Encid.
 i Oceani ac
 Tethyos fi-
 liam, Nerei
 uxorem, ma-
 trem Nym-
 pharum ma-
 rinarum.
 k Scopulo.
 L. 13. v. 924.
 Glauco de
 se; Nunc in
 mole sedens
 moderabat
 arundine li-
 num.
 l Sedebat
 itaque i hæ-
 bus in Æqua-
 tore, hinc
 inde Zodia-
 ci signis di-
 visis, 6 Se-
 ptentriona-
 libus ad de-
 xtram, 6 Au-
 stralibus ad
 sinistram.

m Ipso Solis radio i hocbi solium videtur descriptum, quod cingunt satel-
 lites, stipatores, custodes, famuli, accensi, affectæ, clientes, qui-
 bus omnibus à Sole dimensum suum. n Solis ministræ, cœli janitrices, vv-
 λησοί τῶ θ' αἰθ' Homer. ll. 1. πύλας ἀλ' ἄλλοι θ' αἰθ' ὅς εἰσι θ' αἰθ' &c.

Credar; & hunc animis errorem detrahe nostris.
 Dixerat At genitor circum caput omne micantes 40
 Deposuit radios, propiusque accedere iussit:
 Amplexuque dato, nectum meum esse negari
 Dignus es; & Clymene veros, ait, edidit ortus.
 Quocumq; minis dubites, quod vis pete munus; & illud
 Me tribuente ferēs: promissi testis adesto 45
 O Diis iuranda palus, oculis incognita nostris.
 Vix bene desierat: currus petit ille paternos;
 Inque diem alipedum jus & moderamen equorum.
 Pernituit iurasse patrem, qui terque quaterque
 Concutiens illustre caput, p. Temeraria, dixit, 50
 Vox mea facta tua est: utinam promissa liceret
 Non dare! confiteor, solum hoc tibi, nate, negarem.
 Dissuadere licet: non est tua tua voluntas.
 Magna petis, Phaëthon, & quæ non viribus istis
 Munera conveniunt, nectam puerilibus annis. 55
 Sors tua mortalis: non est mortale quod optas.
 Plus etiam quam quod superis contingere fas est
 Nescius affectas, placeat sibi quisque licebit;
 Non tamen ignifero quisquam consistere in axe
 Me valet excepto, vasti quoque rector Olympi, 60
 Qui fera terribili jaculatur fulmina dextra,
 Non aget hos currus. Et quid Fove majus habetur?
 Ardua prima via est, & quæ vix mane & recentes
 Enituntur equi; medio est altissima cælo:
 Unde mare, & terras ipsi mihi sæpe videre 65
 Sit ut timer, & pavidum trepidet formidine pectus.
 Ultima prona via est, & eget moderamine ceyto.

ο οὐτὸ μὲ-
 γισθῶ
 Ὀρκος δ' ἐστὶ
 νότα ἰ
 πῆλει μῶν
 κἀρεσσι
 δεῖσθιν
 Homer.
 in hymno
 Apollinis
 Θεῶν μὲ-
 γαν ὄρκων.
 Hesiod.
 Theog.
 Ὀρκω μὲ-
 τες ἀφθί-
 τοις ἰδίας.
 Lycophron
 rationem
 vide apud
 utriusque
 commenta-
 torem Io.
 & If. Tzer-
 zen. Reddi-
 dimus &
 nos ad v.

712. Hercul. furent. Senecæ Vide & Clariss. Fr. Baconi Sapientiam Vete-
 rum 5. c. Styx seu Fœdera, vide infra l. 3. v. 291. p. Temeritas mei promissi
 cessit in temerariam tuam petitionem. Nec video quid sibi velit quorun-
 dam expositio ut tua sit sextus casus & subaudiatur voce. Tua scilicet voce,
 mea vox temeraria facta est. Nec eorum quibus Tua, est tui juris? Ex
 Phaëthonte Euripidis, cujus meminit Athenæus 11. l. videntur desumpti
 versus isti; Μὴ Στῆξ ἡνίων παύσθων, ἀπειροσ ἀν. Μὴ δὲ ἀναβῆς
 εἰς ἄσπετον, ἑλατόν τε καὶ ἀθάλατον, quos citat Clemens Alexandrinus 3. l. παρ-
 ἀγαγῶν, 2. c. 1. Vers. 290. infr. f. Ascensus acclivis, medium caligans
 descensus præcept: uti & honorum. Ex opinione vulgi, cui Sol nocturnus
 quiescere creditur, & res in plano agi videtur, Infra ad vers. 172.

x Mare, secundum sensum, & opinionem vulgi, cui litus incolenti videtur Sol Oceano se mergere: ut etiam navigantium ut Lucret 4. l. In pelago manentis ex undis ortus, in undas Sol fit uti videatur obire & condere lumen, &c. y Motu violento, quo primum Mobile orbes subiectos ab ortu ad occasum, inde per Antipodum Horizontem ad ortum nostrum 14. horarum spatium incitatissima conversione rapit, super polos mundi.

z Motu naturali quo orbes singuli, motione sibi propria, ab Occidente in Orientem feruntur, super polos Zodiaci. a Neque me sub Ecliptica linea manentem moratur illa primi Mobilis impetuosa rotatio; sicut deviant ceteri planetæ retrogradi, citius aut tardius moventes propter Apsides. b Ne te rapiat celerissima cæli rotatio. c Orientem quippe peccat Taurus. d Sagittarium, ex Chirone Thesfalo. Vexat se hic Scal. 7. Hypercrit. quod annum Solis laborem poëta ad unius diei pensum exegit. Sed neque imperitus rerum harum Ovidius. Speciosè, non exactè locatum inducit Solem, quò juvenem deterreat. e Duorum quippe signorum penè spatium occupat, in Libram porrectus. f Contra quam Scorpius: hic sc. occasum versus, ille orientem spectat. g Cum primum alio se surgite tollunt Salis equi, lucemque elatis naribus efflant, Virg. 12. Æneid.

Tunc etiam, x qua me subiectis excipit undis,
 Nè ferar in præceps, Tethys solet ipsa vereri.
 Adde quòd assidua rapitur y vertigine cælum, 70
 Sideraque alta trahit, celerique volumine torquet.
 z Nitor in adversum: a nec me, qui cætera, vincit
 Impetus; & rapido contrarius evchor orbi.
 Finge datos currus: quid ages? poterisne rotatis
 Obvius ire polis, b nè te citus auferat axis? 75
 Forsitan & lucos illic, urbésque Deorum
 Concipias animo, delubraque ditia donis
 Esse: per insidias iter est formásque ferarum.
 Utque viam teneas, nullòque errore traharis:
 Per tamen c adversi gradieris cornua Tauri, 80
 d Amoniosque arcus, violentique ora Leonis,
 Savaque circuitu curvantem brachia elongo
 Scorpion, atque faliter curvantem brachia Cancrum.
 Nec tibi quadrupes, animosos ignibus illis,
 Quos in pectore habent, quos ore & g naribus efflant,
 In promptu regere est: vix me patiuntur, ubi acres 86
 Incalère animi, cervixque repugnat habenis.
 At tu, funesti ne sim tibi muneris autor,
 Nate, cave: dum resque finit tua corrige vota.
 Scilicet ut nostro genitum te sanguine credas, 90
 Pignora certa petis: do pignora certa timendo,
 Et patrio pater esse metu probor. Aspice vultus
 Ecce meos: utinamque oculos in pectore posses
 Inferere, & patrias intus deprendere curas.
 Denique quicquid habet dives, circumspice, mundus,
 Déque tot ac tantis cæli, terraque, marisque, 95
 Posce bonis aliquid: nullam patiére repulsam.

Deprecor hoc unum, quod vero nomine pœna,
Non honor est: pœnam, Phaëthon, pro munere poscis.

Quid mea collat enes blandis, ignare, lacertis? 100

Ne dubita, dabitur (Stygias juravimus undas)

Quodcunque optaris: sed tu sapientiùs opta.

Finierat monitus: dictis tamen ille repugnat,

h Propositumque premit, flagratque cupidine currus.

Ergo, quâ licuit genitor cunctatus, ad altos 105

Deducit juvenem, i Vulcania munera, currus.

k Aureus axis erat, temo aureus, aurea summa

Curvatura rota, radiorum argenteus ordo.

Per juga Chrysolithi, positaque ex ordine gemma,

Clara l' repercusso reddebant lumina Phæbo. 110

Dumque ea magnanimus Phaëthon miratur, opusque

Perspicit; ecce vigil nitido patefecit ab ortu

Purpureas Aurora fores, & plena m rosarum

Atria: n diffugiunt stella; quarum agmina cogit

Lucifer, & cœli o statione p novissimus exit. 115

Tum pater, ut terras mundumque rubescere videt,

Cornuâque extrema velut evanescere luna;

Fungere equos Titan velocibus imperat q Horis.

Jussa Dea celeres peragunt, ignemque vomentes

r Ambrosia succo saturos præsepibus altis 120

Quadrupedes ducunt, adduntque sonantia fræna.

Tum pater ora sui sacro l' medicamine nati

Contigit, & rapida fecit patientia flamma:

h Vide, in-

quit Seneca

lib. de Pro-

videntia,

quam altè

ascendere

debeat vir-

tus: scies

illi non per

secura vad-

dendum

esse. Ardua

prima via

est, & qua

vix, &c.

Hæc cum

audisset ille

generosus

adolescens:

Placet, in-

quit, via.

ascendo. Est

tanti per

ista ire ca-

suro. Non

desinit ta-

men pater

acrem ani-

um metu territare. Utque viam teneas, nulloque errore traharis; quibus me deterri putas, incitor: libet illic stare, ubi ipse Sol trepidat; Humilis & inertis est, tuta seclari: per alta virtus it. Ex officina Vulcani. Non est cur disertissimo poetæ litem intendat Diomedes Grammaticus allectati decoris & nimii cultus: si ad principem poetarum Virg. attendat, lumen orationis ab hac eadem repetitione sæpe conciliantem, Æneid. libb. 4. 5. 7. 11. & 12. Nec raro Homerum idem factitantem. Lege Senecæ epistolam 115. qua ratione hos inducat versus. Radiis Solaribus ad leve & solidum corpus refractis. m Aurora Græcis poetis est, ῥοδοπέριος ῥοδοπικτός, ῥοδοχρῆος. n Evanescunt sc. languidæ, à Solis majore luce minores obscuratæ. o Translat. à re militari. p Veneris stella, quam terræ propiorem serius lustrat Sol quàm fixas stellas. q Supra ad v. 26. r Axe sub Hesperio sunt pascua Solis equorum, Ambrosiam programme habent. l. 4. s Cui inerat virtus ἀλιεῖται, vel ἄλινεται.

Impesuitque coma radios, prasagáque luctus
Pectore sollicito repetens suspiria, dixit: 125

Flagellis.
Frænis.
Non eundem rectâ per 5. circulos parallelos: sed per Zodiacum, qui Æquatoris oblique interfecans Tropicum Cancri à dextra Arcticum versus, attingit; Tropicum Capricorni à sinistra, ad Antarcticum.
Longinus
πικρὸν ἔπος
laudans
Phantasiam
Euripidis
ista citat ex
Phæthonte
te ipsius.
Τῆ γὰρ
Φαιθόντι
παρὰ δι-
δὲς τὰς
ἀνίας ὁ ἦ-
λιος, ἔλα

Si potes his saltem monitis parere parentis;
Parce, puer, et stimulis, & fortius utere u loris.
Sponte suâ properant: labor est inhibere volantes.
Nec tibi directos placeat via quinque per arcus.
Secus in obliquum est lato curvamine limes, 130
Zonarumque trium contentus sine, polumque
Effugit Australem, junctamq; Aquilonibus Arcton.
Hac sit iter: manifesta rota vestigia cernes.
Utque ferant aquos & cælum & terra calores,
Nec preme, nec summum molire per aethera currus. 135

Altius egressus caelestia te cæta cremabis;
Inferius, terras: Medio tutissimus ibis.

Neu te dexterior z tortum declinet ad Anguem;
Neve sinisterior pressam rota ducat ad a Aram; 140

Inter utrumque tene: fortuna cætera mando,
Qua juret, & melius, quam tu tibi, consulat opto.

Dum loquer, Hesperio positas in litore metas
Humida b nox tetigit: non est mora libera nobis.

Poscimur, & fulget tenebris Aurora fugatis. 145
Corripe lora manu: vel, si mutabile pectus

Est tibi; consiliis, non curribus utere nostris,
Dum potes, & c solidis etiam nunc sedibus astat;

Dumque malè optates nondum premis inscius axes;
Qua tutus spectes, sine me dare lumina terris. 150

Occupat ille levem juvenili corpore currum;
Statque super, manibusque datas contingere habenas

Gaudet, & c invito grates agit inde parenti.
Interea volucres f Pyrcæis, Eöus, & Aithon,

Phæthonti habenas tradens Sol, impelle non in Lybicum ætherem incidens, &c. sed ito supra septem Pleiadas cursum tenens. Qui flexu sinuoso labitur anguis Circum, perque duas in n orem fluminis Arctos. Vir. i. Geor. a Sidus Australe constans 7. stellis, non longè à cauda Scorpii. Latus autem Mundi Austrinum, depressius; Boreale nobis sublime. b Et ipsa spatio confecto, emensa cursum occidit littore Hesperio. c In regiâ meâ, curru nondum conscenso. d Τοσσῦτ' ἀξέουσι ἐμαρψεν ἀνίας, κρείσσος δὲ πλεον ἐν πειροφίεσσιν ὀχημάτων, μηδὴ κεν. Longinus ex Euripide, supra 133. v. e Cui extortum hoc munus, quod non interpretatur beneficii loco, nedum gratiis digno. f Alia aliis poëcis & mythicis aquorum Solis nomina: quos vide.

Solis equi, quartusque Phlegon, hinnitibus auras 155
 Flammiferis implent, pedibusque gregagula pulsant. γ. Βαλκιδας, ὕψωνος γα, carcerces.
 Quae postquam Tethys fatorum hignara nepotū
 Reppulit. & facta est immensi copia cali;
 Corripuere viam, pedibusque i per aëra motis
 Obstantes scindunt nebulas, pennisque levati 160
 Prætereunt ortos iisdem de partibus Euros.
 Sed leve pondus erat, nec quod cognoscere possent
 Solis equi, solitaque jugum gravitate carebat.
 Utque labant curvae iusto sine pondere naues,
 Perque mare instabiles nimia levitate feruntur: 165
 Siconere insueto vacuos dat in aëre saltus,
 Succutiturque alte, similisque est currus inani.
 Quod simul ac sensere, ruunt, tritumque relinquunt
 Quadrijuges spatium, nec, quo prius ordine currunt.
 Ipse pavet, nec quâ commissas stectat habenas, 170
 Nec scit, quâ sit iter; nec, si sciat, imperet illi.
 Tum primū radiū gelidi caluere k Triones,
 Et i vetito frustra tentarunt equore tingi.
 m Quaque polo posita est glaciale proxima serpens,
 Frigore pigra prius, nec formidabilis ulli, 175
 Incaluit, n sensitque novas fervoribus iras.
 Te quoque turbatum memorant fugisse, Doote;
 Quamvis o tardus eras, & te tua plaustra tenebant.
 Ut verò terras despexit ab aethere summo
 Infelix Phaëihon penitus, penitusque jacentes, 180
 Palluit, & subito p genua intremuere timore;
 Suntque oculis q tenebrae per tantum lumen abortae:
 Et jam mallet equos nunquam tetigisse paternos:
 Jam cognosse genus piget, & valuisse rogando:
 Jam r Meropu dici cupiens; Ita fertur, ut acta
 hoc ab Oceano impetrabit, infra v. 530. si veritatem, quia polo elevato
 vicina hæc astra, Helice & Cynosura. m De quo modò, vers. 138. n Æstu
 approximante asperior & frivior. o Utpote polo vicinior, adeoque ambi-
 tus illi minor. p Quibus vigor inest & vegeti roboris indicium; & hæc ta-
 men intremuere. sic *hinnulus*, Horat. 1. l. 23. Ode, & corde & genibus
 tremit. Et in SS. literis, Balshazzar, Dan. 5. q Vertigo caligans offusa
 est oculis & animo in mediâ luce, imò in tantâ. *Ευφαις εἰς ἡμῶν* &c. i Quî
 maritus Clymenes, mortalis jam filius dici potius cupiens quam Dei.
 Namque Homero *Ἰπὸς μέρπων εἰς ἰπὸς κων*.

<p> * Vidua. f Clavum. † Alii leg. Fatum con- tingere non est. * Signorum monstra; prae ceteris Scorpion. x Signum Zodiaci con- stans stellis 21. duorum penè signo- rum spatia occupans. chelz liqui- dem Libram constituere videntur; scorpion verò ipsum cauda recur- va designat. † A caloris vicinia sud- dantem, † stuantem, † sruentem. x Avia cum Phaëthonta rapax vis Solis equo- rum Æthere raptavit to- to. Lucret. 5. l. * Declivia loca. proba lectio decli- va. licet alii obtrudant declive. b Phœbi, cujus soror Phœbe, & genere, & officio, & lumine mu- tuato. c Excusanda hic subit Ovidii solennis luxuria: quam tamen in- terpolant ingenium poëtz, signantia epitheta, festivæ allusiones; quæ modò Physicis sapiunt, modò historiam respiciunt. d Ineptissimè gentes legi pronunciat Ciofanus, cum gentes & populi idem sint, fidem etiam ap- pellat vet. codicum, Mei tamen MSS. gentes habent. </p>	<p> Præcipiti pinus Borea, cui * cuncta remisit f Frana suus rector, quam Diis, votisque reliquit. Quid faciat? multum cæli post terga relictum; Ante oculos plus est; animo metitur utrumque: Et modo quos illi t fas tum contingere non est. Prospicit occasus, interdum respicit ortus. Quidque agat ignarus, stupet: & nec frana remittit, Nec retinere valet, nec nomina novit equorum. Sparsa quoque in vario passim miracula cælo, Vastarumque videt trepidus u simulacra ferarum. Est locus, in geminos ubi brachia concavat arcus x Scorpion; & cauda, flexisque utrinque lacertis Porrigit in spatium signorum membra duorum. Hunc puer ut nigri y madidum sudore veneni Vulnera curvata minitantem cuspide vidit; Mentis inops, gelidâ formidine, lora remisit: Qua postquam summo sensere jacentia tergo; Expatiantur equi, nulloque inhibente per auræ Ignote regionis eunt, quaque impetus egit, Hac sine lege ruunt, altoque sub æthere fixis Incurstant stellis, rapiuntque per z avia currum. Et modo summa petunt, modo per a decliva, viasque Præcipientes spatio terra propiore feruntur; Inferusque suis b fraternos currere Luna Admiratur equos: ambustaque nubila fumant. c Corripitur flammis ut quæque altissima tellus, Fissaque agit rimas, & succis aret ademptis. Pabula canescunt; cum frondibus uritur arbor; Materiamque suo præbet seges arida damno. Parva quæror: magna pereunt cum mœnibus urbes: Cumque suis totas populi incendia d terras In cinerem vertunt; sylva cum montibus ardent. </p>	<p> 185 190 195 200 205 210 215 </p>
--	--	--

e Ardet Athos, Taurusq; Cilix, & Tmolus, & Oete,
 Et tum sicca, prius f celeberrima fontibus, Ida;
 g Virgineusq; Helicon, & h nondum Ocagrius Amus:
 Ardet in immensum i geminatis ignibus Aetna, 220
 k Parnassusq; biceps, & Eryx, & Cynthus, & Othrys,
 l Et tandem nivibus Rhodope caritura, Mimasque,
 Dindymag, & Mycale, m natusq; ad sacra Cytheron.
 Nec profunt n Scythia sua frigora: Caucasus ardet,
 Ossaque cum Pindo, majorque ambobus o Olympus,
 Aëriaque Alpes, & p nubifer Apenninus. 226
 Tum verò Phaëthon cunctus è partibus orbem
 Aspicit accensum, nec tantos sustinet astus:
 Ferventesque auras, velut è fornace profundâ,
 Ore trahit, currusque suos candescere sentit. 230
 Et neque jam cineres, ejet atamque favillam
 Ferre potest, calidoque involvitur undique fumo;
 Quoque eat, aut ubi sit, picea caligine tectus
 Nescit; & arbitrio volucrum rapiatur equorum.
 q Sanguine tum credunt in corpora summa
 cato, 235
 Ethiopum populos nigrum traxisse colorem:
 Tum facta est Libye raptis humoribus astu
 Arida; tum nympha passis, fontesque, lacusque,
 * Defluxère cornis: r quarit Bœotia Dirce;
 Argos Amymonen, f Ephyre Pirenidæ undas. 240
 t Nec sortita loco distantes flumina ripas
 Tuta manent: Mediis Tanais fumavit in undis,
 Penëusque senex, u Teuthranteusque Cæycus,
 Et celer Ismenos, cum Phocæico Erymantho,
 his incendii Phaethontæi. k Vers. 316. l. 1. l Non aliàs carituræ; ut quæ
 perpetuis canescat nivibus. m Bacchatus jugis. Ubi audito stimulant
 Trieterica Baccho Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron. Virg. 4.
 Æn. vide & nostrum sub exitu lib. 3. n Multa de Scythiæ frigore questus
 est noster poëta, in lib. de Tristibus & de Ponto. o Nubes cacumine supe-
 rans. Nubes suspexis Olympus. Lucanus de Olympo magicis suppresso 6.
 l. 477. v. unde & pro cælo usurpatur. p Vertice se attollens pater Apen-
 ninus ad auras. Virg. 12. q Inter Metamorphoseis numerare licet pluri-
 mas causas naturales ad fabulas detortas transferri. * Al. Deslevere.
 r Nec invenit, desiderant sc. multæ regiones fontes suos. f Corinthus.
 t Quin & latissima & altissima flumina exsiccata sunt. u Myfiæ s. aliis
 Papalagoniæ, à Teuthrante rege Telephi patre.

At pater obductas luctu miserabilis agro
 Condiderat vultus: & si modo credimus, unum 330

Isse diem g sine sole ferunt: g incendia lumen
 Præbebant, aliquisque malo fuit usus in illo.

At Clymene postquam dixit, quacunque fuerunt

In tantis dicenda malis; lugubris & amens,

Et laniata sinus, totum percensuit orbem,

Exanimesque artus primò, mox ossa requirens:

Repperit ossa tamen peregrinà condita ripa,

Incubuitque loco, nomenque in marmore lectum

Perfudit lacrymis, & aperto pectore fovit.

Nec minus h Heliades lugent, & inania morti 340

Munera dant lacrymas, & caesa pectora palmis

Non auditurum miseras Phaëthonta querelas

Nocte dieque vocant, a sternunturque sepulchro.

Luna quater junctis implerat cornibus orbem;

Illa more suo (nam morem fecerat usus)

Plangorem dederant, k è quis Phaëthusa sororum 345

Maxima, cum vellet terra procumbere, quæsta est

Diriguisse pedes: ad quam conata venire

Candida Lampetie, subita radice retenta est.

Tertia, cum crinem manibus laniare pararet, 350

Avellit frondes: hæc stipite crura teneri,

Illa dolet fieri longos sua brachia ramos.

Dumque ea mirantur, complectitur inguina cortex,

Perque gradus uterum, pectusque, humerosque, ma-
 nusque,

Ambit: & extabant tantum ora vocantiam matrem. 355

Quid faciat mater? nisi quò trahit impetus illam,

Huc eat atque illuc, & dum licet, oscula jungat.

Non satis est; truncis avellere corpora tentat,

Et teneros manibus ramos abrumpit: at inde

Sanguineæ manant, tanquam de vulnere, guttæ. 360

l Parce precor, mater, quacunque est saucia clamat,

Parce precor: nostrum laceratur in arbore corpus.

Jamque vale: cortex in m verba novissima venit.

g Luminis
 sc. satis su-
 perque ab
 incendio.

h Phaëthon-
 tis sorores.
 trium hæc
 mentio.

Io. Tzetzes
 137. Chil.

4. nominat.

5. Hyginus

154. fab.

nominat
 septem.

i Sic Virg.

6. Æneid.

Animamque
 nepotis. His

saltem accu-
 mulem do-
 nis, & fun-
 gar inani
 munere. &

Æneid. II.

Exanimum
 mœsti vano
 conitamur
 honore. non

auditurum
 sc. miseras
 Phaëthonta
 querelas

Nocte die-
 que vocant.

& Phaëthon-
 tis sorores

alii in xiv
 es populos
 nigras, alii
 in ulnos mu-
 tatas fuisse
 fabulantur.

Virg. 6.

Ecloga. Io.

Tzetzes

157. Chiliad. 4. l Quid miserum Ænea laceras? jam parce sepulto:
 Parce pias scelerare manus, &c. Polydorus apud Virgilium 3. Æneid.
 m Extremum sc. vale.

* Rem naturalem, ut solet, fabulæ accomodat.

Quam verò arboris esse lacrymam volunt, Plin. l. 37. c. 2. & 3. Solin. c. 23. Ambros. hexaem. l. 2. c. 15. bituminis esse genus asserit Dalecampius ad 3. c. 37. l. Plin. in Septentrionalium litorum tractu, è terrâ scaturiens, molle quidem sed maris fluctibus & temporis diuturnitate durefcere. lege etiam Lucianum πικρὸν ἠλιόπυρον. s. Nomen inditum videtur à Sole, qui Homero ἠλιόπυρον. Homer. Il. 3. τὸ ἄριστον παυρατῆος ἠλιόπυρον ἰσθίου,

Cycnus. F A B. 4.

p Heliadum in arbores electriferas mutatarum.

q Scheneli filius. Sed & alter Cycnus proles Neptunia ab Achille cæsus, in avem cognominem mutatur. inf. l. 12. v. 72.

Aliam longè fabulam de Cygno Apollinis filio narrat Anton. Liber. l. 12. fab. Metamorphos.

r Tegunt. Trist. l. 4. el. 8. Jam mea cygneas

imitantur tempora plumas. s. Cartilaginosa, ut in ajuatilibus volucris, r Cygnum Ligurum regem in Musicis claruisse refert Pausanias in Atticis: sed in avem mutatum minis è fide dignum videri uti nec ipsam avem mortis suæ præsciam canere. lege Lucianum, πικρὸν τὸ ἠλιόπυρον & τὸν κούρω. u Naturalem causam transfert ad fab. x Ubi deliquium & Eclipsin patitur, opaci Lunæ corporis interjectu obscuratus. neque tamen simul toti deficit orbi, sed parti. y Indulget lucibus & indignationi, infensus Jovi. x A gendi currum, cujus beneficio illustratur orbis.

A Effuit huic p monstro proles q Steneleia Cycnus;
Qui tibi materno quamvis à sanguine junctus,
Mente tamen Phaëthon, propior fuit. Ille relicto 370
 (Nam Ligurum populos, & magnas rexerat urbes)
 Imperio, ripas virides, amnemque querelis
 Eridanum implerat, sylvamque sororibus auctam:
 Cum vox est tenuata viro, canaque capillos
 r Disimulant pluma, collumque à pectore longè
Porrigitur, digitosque ligat s junctura rubentes: 375
 Penna latus velat, tenet os sine acumine rostrum;
 Fit nova t Cycnus avis, u nec se caeloque, Jovique
 Credit, ut injustè missi memor ignis ab illo;
 u Stagna petit, patulosque lacus, ignemque peresus,
Qua colat, elegit contraria flumina flammis. 380
 Squalidus interea genitor Phaëthontis, & expers
 Ipse sui decoris: qualis, x cum deficit orbi,
Esse solet; lucemque odit, seque ipse, diemque;
 y Datque animum in luctus, & luctibus adjicit iram;
 z Officiumque negat mundo. Satis, inquit, ab avi 385
Sors mea principis fuit irrequieta, pigetque
Actorum sine fine mihi, sine honore laborum.

Quilibet alter agat portantes lumina currus :
 Si nemo est, omnesque dei non posse fatentur ;
 a Ipse agat, ut saltem, dum nostras tentat habenas, 390
 Orbatura b patres aliquando fulmina ponat.
 Tunc sciet, ignipedum vires expertus equorum,
 Non meruisse necem, qui non bene vexerat illos.
 Talia dicentem circumstant omnia Solem
 Numina, néve velit tenebras inducere c terris 395
 Supplice voce rogant : missos quoque Juppiter ignes
 Excusat, & precibusque minas regaliter addit.
 Colligit amentes, & adhuc terrore paventes,
 Phœbus equos stimuloque dolens, & verbere savit: 400
 Savit enim, natumque objectat, & imputat illis.

a Supra
 vers. 60.
 b Per invidiam plurali
 utitur numero, cum
 de uno loquatur.
 c Al. leg. rebus.
 d Juno infra 4. l. 472.
 vers. Imperium, promissa, preces confundit in unum.

Calisto in Ursam, & Arcas in Arctophylaca. F A B. 5. 6.

A T pater omnipotens ingentia mœnia cœli
 Circuit, & né quid labefactum viribus ignis
 Corruat, explorat, quæ postquam firma, sui que
 Roboris esse videt, terras hominumque labores 405
 e Perspicit (Arcadia tamen est impensior illi
 Cura & sua) fontesque, & g nondum audentia labi
 Flumina restituit; dat terra gramina, frondes
 Arboribus, lasasque jubet revirescere sylvas.
 Dum redit, itq; frequens, in virgine h Nonacrina 410
 Hæsit, & accepti caluere sub osibus ignes.
 Non erat hujus opus lanam mollire trahendo,
 Nec i positas variare comas: sed fibula vestem,
 Vitta k coërcebat neglectos alba capillos,
 Et modò leve manu jaculum, modò sumpserat ar-
 cum.

e Al. Despicit, ut Virg. 1. Æn. Cum Jupiter æthere summo Despicens mare velivolum, terrasque jacentes, Litora que & latos populos.

f Ubi natus est. Namque Cretenses ortum sibi

Miles erat Phœbes: nec l Menalon attigit ulla

Jovis vendicantes, pro mendacibus rejicit Callimachus 1. hym. 'Ερ δὲ ἐκ Πασφάριος Πάρι τῆρι, &c. tradit idem Pausanias in Arcadicis. g Necdum, credo, poterant, nupero arefacta incendio. h Arcadicâ. Nonacris enim mons est Arcadiæ cum urbe cognomine. sed & Nonacris uxor erat Lycaonis, cujus nata erat Calisto. i Al. Pesta. Sic elegia de medicanine faciei. Vultus adornatos postu variare capillos. & Al. coërcebat. l Montem Arcadiæ.

- * Dianæ. *Gratior hæc in Trivia. Sed nulla potentia longa est.*
 quæ tres *Uterius medio spatium Sol altus habebat,*
 fortitur vias *Cum subit illa nemus, quod nulla ceciderat ætas.*
 sub Zodiaco, *Exiit hinc humero pharetram, lentosq; n retendit* 420
 secundum *Arcus; inque solo, quod texerat herba, jacebat:*
 longitudi- *Et pictam posita pharetram cervice premebat.*
 nem, latitu- *Juppiter ut vidit fessam, & custode o vacantem,*
 dinem, alti- *Hoc certè furtum conjux mea nesciet, inquit:*
 tudinem; *Aut si rescierit, sunt o sunt iurgia tanti!* 425
 motu sc. *Protinus induitur faciem, cultumque Diana,*
 proprio nec *Atque ait, O comitum virgo pars una mearum,*
 non violen- *In quibus es venata jugis? De p cespite virgo*
 to, ab Ecli- *Se levat; & salve numen, me iudice, dixit,*
 ptica devio, *Audiat ipse licet, majus Jove: ridet, & audit,* 430
 & Apfida- *Et sibi præferri se gaudet, & oscula jungit,*
 lium, Ex- *Nec moderata satù, nec q sic à virgine danda.*
 centrico, in *Qua venata foret sylva narrare parentem*
 420/4 & *Impedit amplexu, nec se sine crimine prodit.*
 427/4. *Illa quidem contra, quantum modo fœmina posset,* 435
 Sed vide *(Aspiceres utinam Saturnia, mitior esses)*
 quæ nos ad *Illa quidem pugnat: sed qua superare puella,*
 Hippolytum *Quisve Jovem poterat? superùm petit æthera victor*
 Senecæ v. *Juppiter; huic odio nemus est, & conscia sylva.*
 411. quibus *Indè pedem referens, penè est oblita pharetram* 440
 adde quæ *Tollere cum telu, & quem suspenderat arcum.*
 habet Athe- *Ecce suo comitata choro t Dictynna per altum*
 nus l. 7. *Manalon ingrediens, & cade superba ferarum,*
 c. 21. *Aspicit hanc, visamque vocat: clamata refugit,*
 * Remittit, *Et timuit primò, ne Juppiter esset in illa.* 445
 laxat arcum. *Sed postquam pariter Nymphas incedere vidit,*
 * Al. Caren- *Sensit abesse dolos, numerumque accessit ad harum.*
 sim.
 p Solo quod *Tollere cum telu, & quem suspenderat arcum.*
 texerat her- *Ecce suo comitata choro t Dictynna per altum*
 ba, modo *Manalon ingrediens, & cade superba ferarum,*
 v. 421. *Aspicit hanc, visamque vocat: clamata refugit,*
 q Lascivio- *Et timuit primò, ne Juppiter esset in illa.* 445
 ra, licen- *Sed postquam pariter Nymphas incedere vidit,*
 tiora quàm *Sensit abesse dolos, numerumque accessit ad harum.*
 quæ à vir-
 gine dari
 par erat.
 * Et vi virgini illatâ se prodit. f Voti compos. t Diana ἀπό τῆς διουίας,
 à retibus quibus usa venatrix Dea. Aliis, quod nomen hoc sibi assumere
 dignata est Diana in honorem & memoriam Britomartis comitis suæ, quæ
 Minoën præ amore insequentem cum fugeret, se in mare præcipitavit.
 Cretes postea dirâ grassante peste, oraculo moniti virginis cadaver retibus
 è mari extraxere, atque Dianæ templum sub Dictynnæ nomine extractum
 dicavère. Diodor. 6. l. paulò aliter refert hanc fab. in Corinthiacis. Aliis
 Dictynna est luna, ἀπό τῆς διουίας τῆς ἀστρίας, Aliter etiam Anton, Libe-
 ralis c. 40. Βγροῦμας 45,

Heu quàm difficile est crimen non prodere vultu!

Vix oculos attollit humo: nec ut autè solebat,

Juncta Dea lateri, nec toto est agmine prima: 450

Sed silet, & lasi dat signa rubore pudoris,

Et nisi quòd virgo est, poterat sentire Diana

u Mille notis culpam: Nympha sensitisse feruntur,

Orbe resurgebant lunaria cornua nono,

Cum Dea x venatuy fraternis languida flammis, 455

Nacta nemus gelidum, de quo cum murmure labens

Ibat, & attritas versabat rivus arenas.

Ut loca laudavit, summas pede contigit undas;

His quoque laudatis, Procul est, ait, arbiter omnis:

Nuda supersus tingamus corpora lymphis. 460

z Parrhasis erubuit: cuncta uelamina ponunt:

Una moras querit: a dubitanti vestis adempta est:

Qua posita, nudo patuit cum corpore crimen.

Attonita, manibusque uterum celare volenti,

I procul hinc, dixit, nec b sacros pollue fontes, 465

c Cynthia: deque suo jussit secedere cœtu.

Senferat hoc olim magni d matrona Tonantis,

Distuleratque graves in idonea tempora pœnas:

Causa moræ nulla est: & jam puer c Arcas (idipsum

Indoluit Juno) fuerat de pellice natus 470

Quò simul obvertit sevam cum lumine mentem;

Scilicet hoc etiam restabat adultera, dixit,

Ut secunda fores, fieretque injuria partu

Nota, Jovisque mei testatum dedecus esset.

Haud impunè ferēs: adimam tibi namq, figuram, 475

Quà tibi, quaque places nostro importuna marito.

Dixit, & arreptam prensis à fronte capillis

Stravit humi pronam. Tendebat brachia supplex:

f Brachia cœperunt nigris horrescere villis,

Curvariq, manus, & aduncos crescere in unguēs, 480

erat scaturigo, numen habere credebantur. c Diana, à Cyntho Deli monte, tibi nata. d Juno. e Videatur Germanicus Cæsar interpres Phænomènon Arati, & Natalis Còmes 9. l. c. 9. f Calisto, ut habet Palæphatus, venatrix erat. illa ingressa aliquando ursæ cubile interfecta est ab ursâ, quæ mox egressa, à Calistûs comitatu in ursam illam mutata credebatur. Sed vide Pausaniam 4. l. 3. Higynum, 1. 2. c. 1. Commentatorem in Arati Phænomèna.

z Plurimis signis, indicis.

x Ita omnino legendum contendit

Herz. Ciofanus, contra

Raphaëlem Regium qui præfert

venatrix. Ms. noster fanior habet, venatu.

legatur eadem hæc fabula sub initio 2. lib.

Fastorum. y Solis, Phœbi, Diana,

cujus soror Luna, Phœbe, Diana,

z Calisto Arcadica. est autem

Parrhasia regio Arca-

dix, ubi mons & sylva cognomi-

nes, quàm à Parrhaso Ly-

conis filio nomen habere tradit

Stephanus. a Al. cur-

stans. b Fontes, quibus perennis

[Mentior: obscurum nisi nox cum fecerit orbem 515
 Nuper honoratas summo & mea vulnera cælo
 Videritis stellas illic, ubi u circulus axem
 Ultimus extremum, spacioque brevissimus ambit.
 Est verò, cur quis Junonem ledere uoluit,
 Offensamque tremat, quæ profum sola nocendo? 520
 O ego quantum egi! quàm vasta potentia nostra est!
 Esse hominem vetui; facta est Dea: sic ego pœnas
 Sontibus impono, sic est mea magna potestas.
 x Vindicet antiquam faciem, vultusque ferinos
 Detrahat, Argolica quod in antè Phoronide fecit. 525
 Cur non expulsa ducit Junone, meoque
 Collocat in thalamo, socrumque Lycaona sumit?
 At vos si læsa tangit contemptus y alumne;
 z Gurgite cœruleo septem prohibete triones,
 Sideraque in cælum stupri mercede recepta
 Pellite, nè puro tingatur in aquore pellex. 530

f Ita Mss. nostri, vet. codd. ac melius quàm vulgè mentiar. & Cordolia mea.
 u Circulus Arcticus. vide quæ ad 45. vers. 1. lib.
 x Restituat illi formam priorem, sicut & restituit suam Iō nepti Phoronei & vacca in mulierem restitutz.
 740. v. l. i.

y Ita Juno, Iliad. ξ. Οἱ μὲν ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῦτρονον ἠδ' ἀτίταλλαν, Διὸς ἰδρυοῦ Πύκνῃ, & c. ratione Physicâ, quod ex aquâ rarefactâ & attenuatâ gignitur ac nutritur aër, cujus regionem infimam statuant Junonem. z Ad fabulam traducit causam naturalem, quod sidera polo nobis elevato vicina non subeant horizontem, qui poetis est vulgo mare.

Corvus, Coronis, & Nyctimene.

FAB. 7. 8. 9.

D Ii mayis annuerant: habili Saturnia curru
 Ingreditur liquidum a pavonibus aëra pictis,
b Tam nuper pictis caso pavonibus Argo,
 Quàm tu nuper eras, cum candidus ante fuisses, 535
 Corve loquax, subito nigrantes versus in alas.
 Nam fuit hæc quondam niveis argentea pennis
 Ales, ut aquaret totas sine labe columbas:

a Quorundam caudas geminis stellantibus ex Argi oculis ornat Juno l. i. v. 723. Picti vero pavon-

nes propriè trahunt currum Junonis, propter variegatam & multicolorem aëris naturam: qua de causâ & Iris eidem nuncia & ministra est. b Re-
 petitio παρακλιμαξία ad connexionem seq. fabulæ,

Allusum
 ad histo-
 riam, quæ
 habetur a-
 pud Livium
 5. l. Gallos
 per noctis
 silentia ad
 summum
 Capitolii
 obfessi ad-
 scendisse, ita
 ut non cu-
 stodes so-
 lum falle-
 rent, sed &
 canes: anse-
 res tamen
 clangore &
 strepitu a-
 larum exci-
 tasse M.
 Manlium,
 dein alios,
 qui Gallos
 præcipites
 deturba-
 runt.
 d Ex Larissâ
 Theſſaliæ
 urbe, Achil-
 lis patriâ.
 e Corvus,
 propter au-
 guria, vati-
 cinia &
 præſagia

Nec ſervaturis vigili Capitolia voce
 Cederet anſeribus, nec amanti flumina cycno. 540
 Lingua fuit damno: lingua faciente loquaci,
 Qui color albus erat, nunc eſt contrarius albo.
 Pulchrior in tota, quam d Lariffæa Coronis,
 Non fuit Amonia, Placuit tibi, Delphice, certè,
 Dum vel caſta fuit, vel inobſervata: ſed e ales 545
 Senſit adulterium e Phœbeius; utque latentem
 Detegeret culpam non exorabilis index,
 Ad dominum tendebat iter: quem garrula motis
 Conſequitur pennis, ſcietur ut omnia, cornix:
 Auditaque via cauſa, Non utile carpiſ, 550
 Inquit, iter; nè ſperne mea præſagia lingua.
 Quid fuerim, quid ſimque vide, meritumque require;
 Invenies nocuiſſe fidem: Nam tempore quodam
 f Pallas Erichthonium prolem ſine matre creatam
 Clauſerat Aethæo textâ de vimine ciſtâ, 555
 Virginibusq; tribus g gemino de Cecrope natis
 Servandum dederat; ſed enim inconfeſſa quid eſſet;
 Et legem dederat, ſua nè ſecreta viderent.
 Abſculta fronde levi denſa ſpeculabar ab ulmo,
 Quid facerent. Cõmiſſa h duæ ſine fraude tuentur 560
 Pandrosos atque Herſe; timidæ vocat una ſorores
 Aglauros, nodosque manu diducit, & intus
 Infantemque vident, i apporrectumque draconem.
 Aethæa dea refero; pro quo mihi gratia talis
 Redditur, k ut dicar intela pulſa Minerva. 565

Apollini facer. f De ortu Erichthonii è ſemine Vulcani vim Minervæ
 parantis, in terram effuſo, obſignati, & tribus virginibus Cecropidis com-
 mendati, vide Lactantium l. i. de falſa religione c. 17. Antigonum *ἱστορικῶν*
παράδοξων ὑμνηστικῶν. 16. Pausaniam in Atticis. Nomen illi fecerunt *ἑρμῆς*
 cum Minerva, & *χρῆς* unde ſatus. Natal. Com. 4. l. 5. c. & 9. l. 11. c. g Ce-
 crops *ἑρμῆς* dictus, vel, quia ex Sâi urbe Ægypti advena Athenis primus
 regnavit, utriusque linguæ peritus: vel quia primus marem fœminæ ma-
 trimonio junxit, ut autor eſt Juſtin. l. 2. Tzetzes in Lycophronem. h Anti-
 gonus *ἱστορικῶν παράδοξων ὑμνηστικῶν* refert Agraulon (ſic enim nominat A-
 glauros) & Pandrosion ciſtam aperuiſſe, & conſpexiſſe circa Erichtho-
 nium duos ſerpentes: quod negant alii, voluntque. — i. Appoſicum draco-
 nem ſibi videre viſas, quod Erichthonius ſerpentinos haberet pedes, lapſum
 infernè & caudam ſerpentis. k Cornicem ob garrulitatem averſatur pru-
 dentis Dea. In Minervæ templis lucis que rarò, Athenis omnino non ad-
 ſpicitur, Plin. 10. l. 12. c.

Et ponar post l noctis avem. Mea pona volucres
 Admonuisse potest, nè voce pericula querant :
 At puto, non ultro, nec quicquam tale rogantem
 Me petiit : licet hoc ex ipsa Pallade quæras :
 Quamvis irata est, non hoc irata negabit. 570
 Nam me Phocæica clarus tellure Coroneus
 (Nota loquor) genuit, fueramque ego regia virgo,
 Divitibusque procis (nè me contemne) petebar.
 Forma mihi nocuit; nam cum per littora lentis
 Passibus, in ut soleo, summa spatiarer arenâ, 575
 Vidit, & incaluit pelagi Deus, utque precando
 Tempora cum blandis absumpsit inania verbis,
 Vim parat, & sequitur : fugio, densumque relinquo
 Littus, & in molli nequicquam lassor arenâ.
 Inde deos, hominesque voco: nec contigit ullum 580
 Vox mea mortalem: mota est pro virgine virgo,
 Auxiliumque tulit. Tendebam brachia cælo :
 Brachia cæperunt levibus nigrescere pennis.
 Rejicere ex humeris vestem molibar! at illa
 Pluma erat; inque cutem radices fixerat imas. 585
 Plangere nuda meis conabar pectora palmis;
 Sed neque jam palmas, nec pectora nuda gerebam.
 Currebam; nec, ut ante, pedes retinebat arena,
 Sed summa tollebar humo: mox acta per auras
 Evehor, & data sum comes inculpata Minerva. 590
 Quid tamen hoc prodest, si diro facta volucris
 Crimine n Nyctimene nostro successit honori?
 An, qua per totam res est notissima Lesbon,
 Non audita tibi est, Patrium temerâsse cubile
 Nyctimenem. Avis illa quidem; sed conscia culpæ 595
 Conspectum, lucemque fugit tenebrisque pudorem
 Celat, & à cunctis expellitur æthere toto.
 Talia dicenti, Tibi, ait, revocamina, corvus,
 Sint precor ista malo: nos vanum spernimus omen.
 Nec captum dimittit iter: dominoque jacentem 600

& Noctuam.
 quæ Miner-
 væ sacra,
 quia nocti-
 vida in te-
 nebris per-
 spicit, ales
 noctis quæ
 Epiphone
 dicta, nam-
 que ἐπιφω-
 βήνη. ut &
 propter ocu-
 los cælios
 qui illi cum
 Minerva
 communes
 quæ & ipsa
 ὕληται τις.
 Quin & fre-
 quens est
 Athenis ur-
 bi Minervæ.
 Tum cor-
 nix plena
 pluviam vo-
 cat impro-
 ba voce,
 & sola in
 sicca secum
 spaciatur
 arenâ.
 Virg. 1.
 Georg.

n Nyctei
 regis Lesbi
 filia, quæ
 patris amo-
 re capta,
 incesti præ-
 nas dedit,
 in noctuam
 mutata.
 hinc luci-
 fuga, ab
 avibus, in-
 terdiu si prodeat, incestitur.

- Coronis filia fuit Phlegyæ, Apollini adamata, ex quo prægnans copiam sui fecit Ischy Elati filio: quod cum Apollini corvi indicio innotuisset, telis eam confodit; utero tamen matris puerum extraxit, quem Æsculapium nominatum Chironi educandum tradidit. Ex Phlegyâ 1. e. calore Solis, & Coronide i. e. aëris temperamento natus est Æsculapius, qui pater Hygieis. vide Natal. Comit. l. 4. c. 1. p. Amatz Coronidis.
- Cum o juvene Amonio vidisse Coronida narrat. Laureæ delapsa est audito crimine p amantis, Et pariter vultusque Deo, plectrumque, colorque Excidit. utque animus q iumidâ fervebat ab irâ, r. Arma assueta s capit, flexumq; à cornibus arcum 605 Tendit, & illa suo toties cum pectore juncta Indevitato trajecit pectora telo.
- Ista dedit gemitum, tractoque à vulnere ferro Candida puniceo perfudit membra cruore: Et dixit, Potui pœnas tibi, Phœbe, dedisse, 610 Sed peperisse prius: duo nunc moriemur in unâ. t. Hactenus: & pariter vitam cum sanguine fudit. Corpus inane anima frigus lethale securum est. Pœnitet heu serò pœna crudelis amantem, Seque quod audierit, quod sic exarserit odit; 615 Odit avem, per quam crimen, causamque dolendi Scire coactus erat: nec non arcumque manumque Odit, cumque manu temeraria tela sagittas: Collapsamque fovet: serâque ope vincere fata Nititur: & medicas exercet inaniter artes. 620
- Quæ postquam frustra tentata, rogamque parari Vidit, & arsures supremis ignibus artus: Tum verò gemitus (u neque enim cœlestia tingi Ora licet lacrymis) alto de corde petitos 624 Edidit: haud aliter quàm cum spectante juvencâ, Lactentis vituli dextra x libratus ab aure Tempora discussit claro cava y malleus ictu. Ut tamen z ingratos in pectora fudit odores, Et dedit amplexus, a injustaque justâ peregit: Non tulit in cineres labi sua Phœbus eosdem 630 Semina, sed b natum flammis, uteroque parentis
- q Et tumida frendens Mavortius irâ. l. 12. r Arcum & sagittas. s Al. rapit. t Hæc dixit moriens: & cum Polite Virgiliano, Concidit ac multo vitam cum sanguine fudit. 2. Æn. vers. 532. u Deos didici securum agere xvum, Nec si quid gravius faciat natura, deos id Tristes ex alto cœli demittere testo Hor. 5. ser. 1. l. Neque enim lacrymare Deorum est. x Ad certio rem firmioremque ictum, ut uno vulnere caderet, quod in victimis auspicatum. y Popæ, victimarii hostiam percutientis. z Ipsinè Apollini displicentes? an mortuæ nihil profuturos? a Quorum se ingratum injustumque damna bat autorem. Jacobus Bononiensis interpretatur parvas extemporales excuqias. Legitque, injustaque busta. minus rectè. est enim εὐνοῖαν justâ in justâ. vide Jo. Ger. Voisium 5. l. Institut. Rhetor. b Æsculapium, supra ad vers. 601.

Eripuit, geminique tulit c Chironis in antrum.
 Sperantemque sibi non false premia lingua,
 Inter aves albas vetuit consistere corvum.

c A'νθρο-
 πικ μέλις
 ὀμφαλῆς,
 ἰππευτῶν

καὶ τὸ μέλι, &c. Jo. Tzetzes Chil. 94. l. 7. ut qui satus fuerit à Saturno in forma e qui ex Philyra. Chirurgia quippe, quam & primi exercebant medici, non ad homines solum, sed ad jumenta se extendebat, erantque iidem medici, chirurgi, veterinarii. Centaurus erat, sed justus, artis medicæ, equestris, venatoriæ peritissimus, nec non Astronomiæ & Musicæ.

Ocyroë in equam. FAB. 10.

S Emiser interea divina stirpis alumno 635
 Latus erat, misteque oneri gaudebat honore.

Ecce venit rutilis humeros projecta capillis
 Filia, à Centauri, quam quondam Nympha e Chariclo,
 Fluminis in rapidi ripis enixa, vocavit

640 Ocyroën. Non hac g artes contenta g paternas
 Edidicisse fuit: fatorum arcana canebat.

Ergò ubi vaticinos concepit mente furores,
 Incaluitque h Deo, quem clausum pectore habebat,

Aspicit infantem, totique salutifer orbi
 Cresce, puer, dixit: Tibi se mortalia sepe 645

Corpora i debebunt; k animas tibi reddere ademptas
 Fas erit; idque semel l Diis indignantibus ausus,

650 Possè dare hoc iterum flamma prohibebere m avi'a;
 Equè Deo corpus fies ex angue, Deusque,

Qui modò corpus eras, n & bis tua fata novabis.
 Tu quoque, chare pater, non jam mortalis, & avis

d Ipsius
 Chironis,
 e Mss. Caiet.
 ut sit no-
 men si. cu-
 jus ad ripas
 nata fuerit.
 f Ex ὄφρα
 & φῶν. q. d.
 cursu velo-
 cem.
 g Medici-
 nam, Astro-
 nomiã,
 Musicam.
 h Ἐπίστα-
 μὸν afflatu
 divino, quo
 de vide quæ

nos ad 6. l. Æneid. Virg. & ad Lucan. 5. l. vers. 80. i Letho vindicata. k Mo-
 ribundos in vita retinere, mortuos in vitam revocare. l Plutone sc. que-
 rente, & Jove indignante Hippolytum ab equis discerptum restitui ab Æ-
 sculapio in vitam posse, Ipse repertorem medicinx talis & artis Fulmine
 Phœbigenam Stygias detruxit ad undas, Virg. 7. Æneid. Æsculapius & ipse
 non sine flagitio Apollinis natus, quid fecit aliud divinis honoribus di-
 gnum, nisi quod sanavit Hippolytum? mortem sane habuit clariorem, quod
 à Deo meruit fulminari. Laſtant. 1. l. de falsa relig. 10. c. w Jovis, cujus
 filius Apollo, nepos Æsculapius. n Primo è matris morientis utero rap-
 tus; secundo, ubi à fulminis conſagratiõne revivifces divinitatem con-
 ſecutus.

• Chironi
Herculis
sagittas fel-
le Hydræ
tinctas tra-
ciant, una
ex iis deci-
dit in pe-
dem, cujus
vulnere cum
mederi non
posset, neque
tamen do-
lorem ferre,
precibus à
Jove impe-
travit ut im-
mortali na-
to mori li-
ceret. mor-
tuus, in fide-
ra relatus
Sagittarii
signum ex-
plet.

• Dicendum
ab Ocyrhoë
p. didici.
• Propter
patrem, qui
parte altera
equus. Cur
autem ego
tota in e-

quum transeo? Εὐρώπῃς jam dicta, quæ prius Ocyrhoë Julius Pollux l. 4.
Εὐρώπῃ ἢ Χείρωνος, ὁ παλαιὰ ποιεῖται εἰς ἰπῶν παρ' Εὐρωπῆς.

Omnibus ut maneas, nascendi lege creatus;
O Posse mori cupies tum, cum cruciabere diræ
Sanguine serpentis per saucia membra recepto:

Teque ex aeterno patientem numina mortis 655

Efficient, triplicesque Deæ tua fila resolvent.

Restabat fatis p̄ aliquid; suspirat ab imis

Pectoribus, lacrymaque genis labuntur abortæ:

Atque ita; Prævertunt, inquit, me fata, vectorque

Plura loqui, vocisque meæ præcluditur usus. 660

Non fuerant artes tanti, quæ numinis iram

Contraxere mihi; mallem nescisse futura.

Jam mihi subduci facies humana videtur:

Jam cibus herba placet; jam latis currere campis

Impetus est; in equam, q̄ cognatâq̄, pectora vertor. 665

Tota tamen quare? Pater est mihi nempe bisformis.

Talia dicentis pars est extrema querela

Intellecta parum: confusaque verba fuerunt.

Mox, nec verba quidem, nec equæ sonus ille videtur,

Sed simulantis equam, parvoq̄, in tempore certos 670

Edidit hinnitus, & brachia movit in herbas.

Tum digiti coeunt, & quinos alligat ungues

Perpetua cornu levis ungula: crescit & oris

Et colli spatium, longa pars maxima palla

Cauda sit, utque vagi crines per colla jacebant; 675

In dexteras abiire jubas; pariterque novata est

Et vox, & facies: et nomen quoque monstra dederunt.

Battus in indicem. F A B. I I.

f Chiron,
Philyræ ex
Saturno fi-
lius.

• Appollo
à Delphis,
ubi responsa dabat.

F Lebat, opemque tuam frustra Philyreius heros,
& Delphice, poscebat: nam nec rescindere magni

Jussa Jouis poteras, nec, si rescindere posses, 680

Tunc aderas: Elim, Messeniaque arva colebas.

u Illud erat tempus, quo te x pastoris pellis
 Textit: onusque fuit baculus sylvestris olive;
 y Alterius, dispar septenis fistula cannis.
 Dumq; amor est cura, dum te tua fistula mulcet, 685
 Incustodite z Pyllos memorantur in agros
 Proceſſiſſe boves: videt has Atlantiſide Maiâ
 Natus, & a arte ſua ſylvis occultat b abactas.
 Senſerat hoc furtum nemo, niſi natus in illo
 Rure ſenex, Battum vicinia tota vocabat. 690
 Divitis hic ſaltus, herboſaque paſcua Nelei,
 c Nobiliumque greges cuſtos ſervabat equarum.
 Hunc timuit, blandaque manu ſeducit, & illi,
 Quisquis es, hoſpes ait, ſi fortiè armenta requireret
 Hac aliquis, vidiffiſſe nega: neu gratia factò 695
 Nulla rependatur, niſiſdam cape præmia vaccam;
 Et dedit. Accepta, voces has reddidit hoſpes:
 Tutus eas; lapis iſte prius tua furta loquetur;
 Et lapidem oſtendit. Simulat Jove natus abire.
 Mox redit: & , verſa pariter cum voce figurâ 700
 Ruſtice, vidiffiſi ſi quas hoc d limite, dixit,
 Ire boves, ſer opem, e furtoque ſilentia dems,
 Junctâ ſuo pariter f dabitur tibi ſæmina tauro.
 At ſenior, poſtquam eſt merces geminata, Sub illis
 Montibus, inquit, erant; g & erant ſub montibus illis.
 Riſit Atlantiades: & , Me mihi, perſide, prodis? 706
 Me mihi prodis? ait; perjurâque pectora vertit

a Apollo divinitate exutus propter Cyclo-
 pas, qui fulmina fabricaſſent, quorum idem
 periit Phaëthon, ut alii Æſculapius, pavit
 armenta Admeti regis Theſſa-
 liæ. Sed quid Theſſalix cum Elide &
 Meſſene, quid ſi liceat legere, Magnetiæq;
 arva? quæ in Theſſa-
 lia. Seneca in Hippolito, v. 295. in-
 putat hoc amori quo deperi-
 bat Deus regis filiam.
 Ant. Liberalis dicit

filium nominatque Hymenæum. Noſter mox, Dumque amor eſt cura. x Pa-
 ſtoritius rheno è pellibus. d p h e a. y Siniftræ unde in verſu præced. ſunt
 qui legunt; onus dextræ baculus ſylv. ol. z Pylus urbs Meſſeniæ erat
 Neſtoris patria. a Furto ſc. gratuito, utque canit Horat. 10. ode 1. 1. j e o f r.
 quem locum huic conſonum lege. b Buculas 12. boves 100. taurumque ar-
 menti virum abegiſſe Mercurium reſert Ant. Liberalis Metamorph. 2. 3.
 e Palmis in certaminibus. Virg. 1. Georg. Eliadum palmas Epeiros equa-
 rum. d Pyllos à Meſſeniis diſterminante. e Furtum indica. f Ant. Libera-
 lis reſert chixnam Batto à Mercurio datam. g Alluſum volunt ad Bat-
 tum quendam ineptum poëtam, qui in verſibus ſuis eadem identidem itera-
 re ſolebat. Battum eadem verba tirubanter repetentem deridet itidem Mem-
 curius. vide Eraſmi adag. βαπλοζία & βαπαιζαρ.

h Utrum In *dyrum silicem*, qui nunc quoque dicitur h index :
 vix & mil- Inque nihil merito vetus est infamia saxo.
 liarium? an

utique me-
 tallorum? lapis Lydius, Heraclius, index *βαρύσιος*. Ant. Liberalis dict. 23.
 Metamorph. Εἰρηῆς δὲ χαλιπύνας ὅπ' διχόμωθ' ἦν, ἐξαπίσιν
 αὐτὸν τῇ ῥάϊδ' αὖ καὶ μετέβαλεν εἰς πέτρην, &c. λέγεται δὲ καὶ
 ὁ τόπος παρὰ δούρων ἀΐξι νωὶ σκοπία Βάπης.

Aglauros in lapidem. F A B. 12.

i Mercurius, eloquentiæ Deus, manu gerens caduceum κροτάριον, virginem geminis anguibus implicitam. qua innuitur vis atque efficacia eloquentiæ discordes hominum animos conciliantis. & Atticos-juxta Athenas inter Piræum & Sunium. Ἰσθμὸς ὅστις

H Inc se sustulerat paribus i Caducifer alis: 710
 k Munichiosque volans agros, gratamq; Minerva
 Despiciebat humum, cultique arbuta l Lycei.
 m Illa fortè die casta de more puella
 Vertice supposito festas in Palladis arces
 Pura n coronatis portabant sacra canistris. 715
 Indè revertentes Deus aspicit ales, iterque
 Non agit in rectum, sed in orbem curvat eundem.
 Ut volucris visis o rapidissima milvius exitis,
 Dum timet, & densi circumstant sacra ministri,
 Flectitur in gyrum, nec longius audet abire, 720
 Spemque suam motis avidus circumvolat alis:
 Sic super Actæas agilis Cyllenius arces
 Inclinat cursus, & easdem circumnat auras.
 Quanto splendidior, quàm cætera sidera, fulget
 Lucifer; & quanto, quàm Lucifer, aurea Phœbe, 725
 Tanto virginibus præstantior omnibus Herse
 Ibat, eratque decus pompa, comitumque suarum.

ἢ Μῆνυ-
 χία χιρ' ὀνομάζου, &c. Strabo 9. l. & Pausan. in Atticis. l. Locus amœnus prope Athenas à Lycio Pandionis filio nomen habens, ubi Athenienses deinde, operis præfecto Pericle, condiderunt gymnasium. frustra sunt qui vel Lycæum Arcadicum aut Corinthiacum hic somniant. In celeberrimo palladis festo, cui hinc nomen κροτάρια Virgines nobiles ac nubiles canistra ferebant Dex, in quibus inerant ea quæ ad Panathæorum & aliarum pomparum sacra pertinebant. Suidas, — ut Attica virgo Cum sacris Cereris. Horat. Serm. 8. l. 2. Nec non Cereris Thesmophoriis aliisque Orgiis suæ κροτάριον. « Corollis floreis redimita hæc canistra crediderim, quam esse ad marginem usque plena, quod de poculis dicitur, » Quin & rapacissima.

Obstupuit forma Jove natus: & aethere pendens,
 Non secius exarsit, quam cum p Balearica plumbum p Balearium
 Funda jacit: volat illud, & quincandescit eundo; 730 inss. sub
 Et, quos non habuit, sub nubibus invenit ignes: Hispania,
 Vertit iter, & caeloque petit diversa relicto, hodie Ma-
 Nec se dissimulat: tanta est fiducia forma. jorca & Mi-
 Qua quanquam justa est, cura tamen adjuvat illam, nerca inco-
 Permulcetq; comas, chlamydemq; ut pendeat apte, 735 la olim pe-
 Collocat, ni limbus, totumque appareat aurum: ritissimi
 Ut teres in dextra, qua somnos ducit, & arcet, funditores.
 Virga sit: ut tersis niteant talaria plantis. q Motu sc.
 Pars secreta domus, ebore & testudine cultos 739 & attritione
 Tres habuit thalamos: quorum tu, Pandrose, dextrum, aëris incant-
 Aglauros laevum, medium possederat Herse. descit & li-
 Quatenuit laevum, venientem prima notavit quesit.
 Mercurium, nomenque Dei scitarier ansa est, r Terras
 Et causam adventus. Cui sic respondit & Atlantis petit, iter
 Pleioneque nepos, Ego sum, ut qui jussa per auras 745 ab instituto
 Verba patris porto: pater est mihi Juppiter ipse. ad caelum
 Nec fingam causas: tu tantum fida sorori reditu di-
 Esse velis, prolisq; mea matertera dici. versum.
 Herse caussa via est: faveas oramus amanti. s Quia πα-
 Aspicit hunc oculis in sdem, quibus abaita nuper 750 εγορος atque
 Viacrat Aglauros flava secreta Minerva; Egon nomen
 Proque ministerio magni sibi ponderis aurum à rore habe-
 Postulat: interea tectis excedere cogit. re videntur,
 Vertit ad hanc torvi & dea bellica luminis orbes, sunt qui
 Et tanto penitus traxit suspiria motu, 755 Αγλαυρος
 Ut pariter pectus, positamque in pectore forti etiam ab
 y Egida concuteret: & subit, hanc a arcana profana agris dici
 Detexisse manu, tum cum a sine matre creatam volunt, quasi
agrestis &
immitis.
certè Anti-
gonus 170.
εἰν παρ-
εἰς οὐρα-
γῶν ἔ habet
Αγλαυρος,
πὸ Αγλαυρος,
respice v.
561. & quæ

nos ad illum. & Mercurius. Pleione autem uxor erat Atlantis, mater Plei-
 adum, in his Maix, quæ Mercurii ex Jove mater. a Διὸς κτῆ, κτῆ
 internumcius Deorum. Mercurius, inquit Arnobius, quasi quidam Medi-
 currius diæus est: quod inter loquentes duos media curret & reciprocetur
 oratio, &c. 3. l. advers. gentes. x Pallas, Diva armipotens, bello metuen-
 da virago. infra vers. 767. y Scutum seu lorican Jovi & Palladi pro-
 priam, τῆς αἰγῆς, capræ vel potius squammoso draconis corio contectam
 in qua Medusæ caput, homines in lapides convertens. l. 5. vers. 180. x Pal-
 ladi in mentem venit, a Supra vers. 554.

h Vulca-
niam, cui
sacra Lem-
nos inf.

b Lemniacam stirpem contra data fœdera vidit;
Ingratamque Deo fore jam, ingrathamque sorori, 760
Et ditem sumpto, quod avara poposcerat, auro.

Protinus Invidia nigro squallentia tabo
Tectâ petit. Domus est imis in vallibus antri

e Viles ani-
mæ, nulla
virtute re-
demptæ à
vitiis, ho-
munciones
ignaviæ sibi
suz & ineri-
tiz conscii,
cum ipsi non
valeant boni
aliquid de
se sperare,
non audeant
ad egregiam
aliquam ar-
tem aut fa-
cinius nobile
adspirare;
intrapigri-
tiz suz te-
nebras lati-
tantes ægris
oculis alie-
næ gloriæ
Solem fe-
runt. Lu-
cret. 3.

Abdita, sole carens, non ulli pervia vento,
Tristis, & cignavi plenissima frigoris, & qua 765
Igne vacet semper, caligine semper abundet.

Huc ubi pervenit bello metuenda virago,
Constitit ante domum (d neque enim succedere tectis
Fas habet) & postes extrema cuspide pulsat.

Concussa patuere fores: videt intus edentem 770

e Vipereas carnes, vitiorum alimenta suorum,

Invidiam; visaque, oculos avertit: At illa

Surgit humo pigre, semesarumque reliquit

Corpora serpentum, passuque incedit inerti.

Utque deam vidit formaque armisque decoram, 775

Ingemuit, & vultumque dea ad suspiria duxit.

g Pallor in ore sedet, macies in corpore toto;

Nusquam recta acies, livent rubigine dentes;

Pectora felle virent; lingua est suffusa veneno;

Risus abest, h nisi quem visi movere dolores; 780

Nec fruitur somno, vigilantibus excita curis:

Sed videt ingratos, intabescitque videndo,

Successus hominum; carpitque & i carpitur una;

Suppliciumq; suum est. Quamvis tamen oderat illam,

Talibus affata est breviter k Tritonia dictis: 785

Macerat in-
vidia ante

oculos illum esse potentem. Illum aspectari claro qui incedit honore; Ipsi
fe. in tenebris volvi cœnoque queruntur. d Virtutem sequitur invidia &
premit, non opprimit, aut obscurat. neque enim cedit virtus invidiæ quasi
obnoxia; verum gloria invidiam vincit. e Ut viperæ parentis suæ ventre
croso nascuntur: ita livor oppressum exedit animum; dolorem ex alieno
bono pro pabulo habens. f Anastrophe. duxit suspiria ad vultum i. conspe-
ctum Dex. g Aut enim rebus alterius opinis pallet, macrescit, obliquis
oculis & limis intnetur, famæque aliorum maligno dente venenum in spi-
rat cacoblepas iste livor aut — h — Alienis malis tanquam suis
bonis lætatur, pascitque se κακόχαριτος, ἐπιχαίρειναι. i O
φθόνος ἐστὶ κακίαν ἐχέει δὲ πικρὸν ἐν αὐτῷ. Τὴν δὲ γὰρ φθόνον
ἀμαρτία καὶ κραδίον. k Pallas τριτωνία, à paludē Tritone Libye, juxta
quam nata est, ubi Stagni quæta Vultus vidit aquâ, posuitque in margine
plantas, Et sedilecta Tritonida dixit ab unda, Lucan. 9. l. 352, vers.

Infice tabe tua natarum Cecropis unam,
 Sic opus est, Aglauros ea est. Haud plura locuta,
 Fugit, & impressa tellurem & reppulsi hastâ.
 Illa deam obliquo fugientem lumine cernens,
 Murmura parva dedit, in successorumq; Minerva 790
 Indoluit, baculumque capit, quem spinea tortum
 Vincula cingebant: ad aperta que nubibus atris,
 Quacunque ingreditur, florentia proterit arva,
 n Exuritque herbas, & o summa papavera carpit,
 Afflatuque suo populosque, urbesque, domusque 795
 Polluit, & tandem p Tritonida conspicit arcem,
 Ingeniisque, opibusque, & festa pace virentem,
 Vixque tenet lacrymas, quia nil lacrymabile cernit.
 Sed postquam thalamos intravit q Cecrope nata,
 Jussa facit: pectusque manu & ferrugine tinctâ 800
 Tangit, & hamatis præcordia sentibus implet,
 Inspiratque nocens virus, picemque per ossa
 Dissipat, & s medio spargit pulmone venenum.
 Neve mali causse spatium per latius errent,
 Germanam ante oculos, fortunatumque sororis 805
 Conjugium, pulchrâque deum sub imagine ponit,
 t Cunctâque magna facit: quibus irritata, dolore
 Cecropis occulto mordetur, & anxia nocte,
 Anxia luce gemit, lentâque miserrima tabe
 Liquitur, ut glacies u incerto saucia sole; 810
 Felicisque bonis aliter non uritur Herfes,
 Quam cum spinosis ignis supponitur herbis,
 Quæ neque dant flammâs, lenique tepore cremantur.
 Sæpe mori voluit; nè quisquam tale videret:
 Sæpe velut crimen rigido narrare parenti, 815
 Denique in adverso venientem limine sedit
 Exclusura Deum; cui blandimenta precesque,

l Pro gestu
 se attollen-
 tium à ter-
 râ. ut l. 4.
 vers. 711.
 atque ita ju-
 dicante ocu-
 lorum sen-
 su.

m Succes-
 suum. locu-
 tionem Græ-
 cã, subaudi-
 to *visum*.

cui ut me-
 deantur alii
 leg. Succes-
 sibus atque
 Minervæ

Indoluit.
 n Urentibus
 oculis fa-
 scinat.

Uritque vi-
 dendo.

o Respicit
 tum natu-
 ram invi-
 diæ, quæ

summa pe-
 tit, & pesti-
 lenti afflatu,
 ceu fulmine-
 summa va-
 porat. Lucr.

5. l. tum hi-
 storias duas:
 Tarquinii
 Superbi
 summa præ-
 paverum

capita bacu-

lo decutientis in horto coram nuntio misso sibi à filio Sexto qui simplices
 Gabios fefellerat, Liv. l. 1. Necnon Thrasibuli supereminentes spicas co-
 ram Periandri nuntio demetentis. Laërt. 1. l. quod Periandrum fecisse co-
 ram Thrasibulo nuntio refert. Aristot. 3. Politicorum. p. Athenas artibus,
 studiis, & pace florentes. q Aglauri. r Invidiã quæ ut rubigo ferrum, ani-
 mum exedit. s Ad intimas medullas, & præcordia. t Objecti speciem am-
 pliat, quò gravius irriteretur doleatque. u Vibrante radios modo remissio-
 res, modo validiores.

x Me precibus & blandis verbis sollicitare. y filii leg. quocunque. Alii queiscunque. Alii intelligunt. in. optine autem legitur festinus. Sic Catullus in nuptiis Pelei & Thetidos, Qui postquam niveos flexerunt sedibus artus. Vulgo quidem. leg. Fle-

*Verbaque jactanti mitissima, x Desine, dixit,
 Hinc ego me non sum nisi te motura repulso.
 Stenmus, ait, pacto, velox Cyllenius, isto; 820
 Calatasque fores virga patefecit: At illi
 Surgere conanti partes, y quascunque sedendo
 z Floctimus, ignava nequeunt gravitate moveri.
 Illa quidem a pugnat recto se tollere trunco:
 Sed genuum juncturariget, frigusque per unguis 825
 Labitur; & pallent amisso sanguine vena.
 Uique malum late solet immedicabile cancer
 Serpere, & illasas vitiatas addere partes:
 Sic lethalis b hyems paulatim in pectora venit,
 Vitalesque vias, & respiramina clausit. 830
 Nec conata loqui est; nec, si conata fuisset,
 Vocis habebat iter: saxum jam colla tenebat,
 c Oraque duruerant, signum ex angue sedebat.
 Nec lapis albus erat: d sua mens infecerat illam.*

z. Contendit exurgere & se erigere. b Frigus. c Pausanias in Atticis scribit, Minervæ interdicto, ne depositam cistam curiosè inspicerent, pavuisse quidem Pandrosion: reliquas sorores cistam resignasse, visoque Erichthonio, furiis agitata ex præcipiti arcis loco se misisse. Quod de una earum intimasse videtur Noster in Diris in Ibin. Livida se scopulis ut virgo misit ab altis, Dixerat invito quæ mala verba Deo. d Transit livor mentis in lapidem.

Europa à Tauro rapta. F A B. 13.

e Athenas, quibus nomen indidit A'fu'is, nemini non auditum certamen Neptuni & Palladis de nomine novæ illius ur-

*HAs ubi verborum penas mentisque profanae 835
 Cepit Atlantiades, e dictas a Pallade terras
 Linguit, & ingreditur jactatis athera pennis.
 Sevocat hunc genitor, nec causam fasus amoris,
 Fide minister, ait, jussorum nate meorum,
 Pelle moram, subitoque celer delabere cursu: 840
 Quæque tuam matrem tellus à parte f sinistra*

bis. vide Aristidis Panathenaicam. f Hæret hic interpretibus aqua quibus summx dividux ortæ. Qui fieri possit, ut Phœnices suspiciant Pleiadas sinistras? Quas credo ita componi posse. Primum non hoc disertim dicit poeta, Phœniciam suspicere Pleiadas à sinistra. Verum Amphibolia est. Namque & tellus Sidonis à sinistra sita poterat etiam suspicere Pleiadas. Deinde pro imaginariâ & relativâ cæli situs ratione, variè à variis gentibus consideratâ? Græcis quippe antica pars Septentrio, Romanis Meridies, ita tamen ut licet anteriori corporis parte ad Austrum versi essent, faciem tamen versus Orientem haberent. Uti demonstrat Ant. Delrius in curis secundis ad Thyesten Senecæ vers. 697. Sic positus Phœnicia sinistra erit constellationi Pleiadum. Contra conversus, Pleiades sinistræ erunt ratione si-

Suspicit, (indigena Sidonida nomine dicunt)
Hanc pete; quodque procul montano gramine pasci
Armentum regale vides, ad littora verte.
Dixit: & expulsi jamdudum monte juvenci 845
Littora jussa petunt; ubi magni filia regis
Ludere virginibus Tyriis comitata solebat.
Non bene conveniunt, nec in una sede morantur
Majestas & amor. Sceptri gravitate relicta,
Ille pater rectorque deum, cui dextra trifidus 850
Ignibus armata est, qui nutu concutit orbem,
Induitur faciem tauri, mistusque juvencis
Mugit, & in teneris formosus obambulat herbis:
Quippe color nivis est, & quam nec vestigia duri
Calcavere pedis, nec solvit aquaticus Auster. 855
Colla toris extant, armis palearia pendent.
Cornua parva quidem; sed qua contendere posses
Facta manu, puraque magis pellucida gemma.
Nulla in fronte mina, hanc nec formidabile lumen;
Pacem vultus habet. Miratur in Agenore nata,
Quod tam formosus, quod praelia nulla minetur. 860
Sed quamvis mitem, metuit contingere primo,
Mox adit, & flores ad candida porrigit ora.
Gaudet amans; & dum veniat sperata voluptas,
Oscula dat manibus (vix ah! vix cetera defert)
Et nunc alludit, viridique exultat in herba; 865
Nunc latus in fulvis nivenum deponit arenis:
Paulatimque metu dempto, modo pectora praebet
Virginea palpanda manu, modo cornua seris
Impedienda novis. Ausa est quoque regia virgo,
h Nescia quem premeret, tergo considerare tauri. 870
Tum Deus a terra, siccoque a littore sensim
l Falsa pedum primo vestigia ponit in undis.
Inde abis ulterius, mediique per aquora ponti,
Fert praedam. Pavet haec: littusque ablata relictum
Respicit; & dextra cornu tenet, altera dorso 875
Impesita est: in tenues sinuantur flamine vestes,

g Et non cal-
 cata candi-
 diora nive.
 2. de Ponto.
 b Nec oculi
 truces.
 i Europa.
 Herodotus
 ipso in hi-
 storix suæ
 limine re-
 fert Græcos
 quosdam,
 Crætenfes
 postea no-
 minat. rap-
 tam Iô ul-
 turos, navi-
 gasse in
 Phœniciam,
 inde inter
 alias Euro-
 pam regis
 Agenoris
 filiam ra-
 puisse. Na-
 vis insigne
 Taurus, vel,
 ut alii fe-
 runt, dux
 prædonum
 Taurus, an-
 sam dede-
 runt fabulæ
 Europæ à
 Jove tauro
 raptæ. sed
 vide Clariss.
 Seldeni Syn-
 tagma de
 Diis Syris 2.
 c. 15.
 k Virg. 1.
 Æneid.
 Grenio fo-
 vet inscia
 Dido Insti-
 deat quan-

tus miseræ Deus. I Quæque super pontum simulato vecta juvenco, Virgi-
 nea tenuit cornua falsa manu. Eleg. 2. 1. Anorum. lege Moschi Idyllion. 2.
 Anacreontis Europam, Horat. 3. 1. 27. Oden. m Mss. Tremulæ sinuantur
 flumine vestes.

LIBER III.

Homines è dentibus serpentinis orti.

F A B. I.

a Simulati, **J** Amque deus, positâ a fallacis imagine tauri,
 cuius speciem indu- **S** e confessus erat, *b* Dictâ aequè rura tenebat:
 tus Europam rapue- Cum pater cignarus, raptam perquirere à Cadmo
 rat. Imperat, & pœnam, si non invenerit, addit
b Cretam Exilium, factò e pius & sceleratus eodem. 5
 inf. in quâ Orbe pererrato (quis enim deprehendere posset
 Diâe mons. Furtâ Jovis?) profugus patriamque, iramq; parentis
c Ignorans Vitat Agenorides, Phœbique oracula supplex
 à quo raptam Consulit: & quâ sit tellus habitanda, requirit.
 esset, raptam tamen per- **B** os tibi, Phœbus ait, & solis occurret in arvis, 10
 quirere Nullum g passa jugum; curvique immunis aratri:
 Cadmo, &c. Hâc duce carpe vias: & quâ requieverit herbâ
 Sunt qui na- Mœnia fac condas, h Bœotiaque illa vocato.
 iam legant. Vix bene i Castalio Cadmus descenderat antro:
e Mss. no- Incustoditam lentè videt ire juvencam, 15
 stris alter Cadmo per-
 Cadmo per- Nullum k servitii signum cervice gerentem:
 quirere na- Subsequitur, pressoque legit vestigia gressu,
 tam. Autoremque via Phœbum taciturnus adorat.
d Nec soli Jam vada l Cephisi, m Panopesque evaserat arvat:
 Cadmo. Bos stetit: & tollens n speciosam cornibus altis 20
 namque
 idem manda-
 vit filiis,

Phœnici, qui in Africam profectus, ibi manebat, à quo Afri Pœni; & Cili-
 ci, à quo Cilices. Hygin. 178. fab. Thasum filium ab Agenore missum addit
 Natal. Com. 2. l. 23. e. e. Οὐξίμωρον, pius ic. in filiam quam quæri, impius
 in filium quem non redire, imperat, nisi sorore inventâ sic l. 9. v. 409. de
 Alcæone; Natus erit factò pius & sceleratus eodem, sed vide l. 7. v. 341.
 f Non habitatis, desertis. g Vaccis non secus ac bobus & tauris ad culturam
 agri utebantur pri. ci. h Ἄπο' τῆς Βεδοῦ regionem dici volunt, alii à Bœoto
 Neptuni & Arnes filio. Thebas verò urbem à Θηβῶν quam Syrâ linguâ bo-
 vem & vaccam significare volunt. i Castalius quidem fons & mons est Pho-
 cidis inter Delphos & Parnassum, è cuius vicinâ Delphicum oraculum hic
 intelligi vult. Cadmus, inquit Apollodorus l. 3. Delphos de Europâ Deum
 sciscitaturus contendit. Deus illi de Europâ quærere interdixit: sed bove
 vix duce, &c. Nonnus 4. Διὰ τὸν ἀστυτοῖο μισοῦ μῦθος ἀΐξια Παθῶ. & μοχ,
 Κασταλῆς παρὰ τῆς τοῦ μοῖο ἐπιτοῦ ἵδωρ. & Modo ad vers, 11. l Fl. Bœotiz.
 m Urbis Phocidos. n Al. φαιίσαν,

Ad cælum frontem, mugitibus impulit auras.
 Atque ita respiciens comites sua terga sequentes
 Procubuit, teneraque latus submisit in herbâ.
 Cadmus o agit grates, peregrinaque oscula terra
 Figit, & ignotos montesque, agrosque salutat.
 Sacra Jovi facturus erat: jubet ire ministros,
 Et petere è vivis libandas fontibus undas:
 Sylva vetus stabat, p nullâ violata securi,
 Et specus in medio virgis ac vimine densus,
 Efficiens humilem lapidum compagibus arcum,
 Uberibus sæcundus aquis: ubi conditus antro
 q Martius anguis erat t cristis præsignis & auro;
 Igne micant oculi; corpus tumet omne veneno;
 Tresque micant lingua; triplici stant ordine dentes.
 t Quem postquam Tyriâ lucum de gente profecti
 Infausto tetigere gradu, demissaque in undas
 Urna dedit sonitum: longo caput extulit antro
 Cæruleus serpens, horrendaque sibila misit.
 Effluxere unda manibus: x sanguisque reliquit
 Corpus, & attonitos subitus tremor occupat artus.
 Ille volubilibus squamosos nexibus orbes
 Torquet, & immenso saltu sinuatur in arcus:
 Ac mediâ plus parte leves erectus in auras,
 Despiciat omne nemus, tantoque est corpore, quanto
 Si totum spectes, y geminas qui separat Arctos.
 Nec mora: Phœnicas, sive illi tela parabant,

o Regionem aliquam ingressis, aut in patriam postliminio reversis moris erat salutare Deos. topicos, geniosque loci religiosè invocare, adorare, terram osculari.

p Incidua.

q Marti

facer,

35 ὄν Ὠκυ-

γῆν ἐνὶ

Θύβη

Καδμῶ,

ὄτ' Εὐρα-

πλω δὶ ζῆ-

μῶ. & εἰ-

σαρίνατε,

Πίφην,

Ἄφραδάη

45 κρῶν ἐπι-

πυρον

ἔστ' ἄτα.

Apollon. 3. Argonaut. Fontem hunc Aretiadem Marti fuisse sacrum testatur Pausanias in Bœoticis. Euripidi foos hic Dirce est. t Cristis aureis s' δαμ' δ' οὐδ'. Quamvis Philostratus tradat angues aquatiles cristâ carere. s Lingua serpentum, celeri vibrata hinc inde motu, triplex videtur. t Respexisse volunt Ovidium ad serpentem illum miræ magnitudinis, qui apud Bagradam fl. Africæ Atilii Reguli exercitum usum annis prohibuit, multis militibus correptis elitisque, de quo Plin. l. 2. c. 14. A. Gellius 6. l. 3. c. Silius 6. l. Orofius 4. l. c. 8. alii. Mihi potius videtur imitatus Euripidem in Phœnissis, ubi Cadmi ipsius & serpentis habetur certamen. Lege Nonnum sub exitu l. 4. hoc idem referentem. x Aqua ex urnis, nisi malis legere, Effluxere urnæ manibus. x Sanguine sc. ab extimis partibus ad arcem cordis se recipiente. y Fest tot notas Emphaticas, serpentis caput efferentis ex longo antro, torquentis orbes, sinuati in arcus, erecti in auras, despicientis omne nemus, quibus magnitudinem illius conjici voluit, Hyperbolicè tandem comparat illum constellationi illius serpentis. Qui flexu sinuoso elabitur anguis Circam perque duas, in morem fluminis, Arctos. Virg. 1. Georg.

METAMORPH.

*Sive fugam, sive ipse timor prohibebat utrumque,
Occupat hos morsu, longis amplexibus illos,
Hos necat afflatu, sumesta hos tabe veneni.*

z Notatio
meridiei,

z *Fecerat exiguas jam Sol altissimus umbras:* 50

*Qua mora sit sociis, miratur Agenore natus,
Vestigatque viros. Tegimen direpta leoni
Pellis erat; telum splendenti lancea ferro,*

a Coriola-
nus quippe
externa ne-
glexit arma,
nisi adessent
interna.
Plutarchi
Coriol.
b Letho da-
ta.

*Et jaculum: teloque a animus præstantior omni.
Ut nemus intravit b lethataque corpora vidit,* 55

Victoremque supra spatiosi corporis hostem

*Tristia sanguinea lambentem vulneralingua:
Aut ultor vestra, fidissima corpora, mortui,
Aut comes, inquit, ero. Dixit: dextraq; c molarem*

c Saxum
quidem in-
gens, sed
hyperbolicè
molarem
dixit lap.

Sustulit, & magnum magno conamine misit. 60

*Illius impulsu cum turribus ardua celsis
Mænia mota forent: serpens sine vulnere mansit,
Loricæque modò squamæ defensus, & atra
Duritia pellis, validos cute reppulit ictus.*

Mάρμα-
ρον ὑπερ-
λαύρον ἰσ-
τέρον

At non duritia jaculum quoque vicit eadem; 65

*Quod medio lenta spina curvamine fixum
Constitit, & totum descendit in ilia ferrum.
Ille dolore ferox caput in sua terga retorfit,
Vulneraque adspexit, & fixumque hastile momordit.*

ἰστέρον ἀπεί-
ρητος ἰστέρον
κεφίλων
κεραυόν
βίλον

Idque ubi vi multa partem labefecit in omnem; 70

*Vix tergo eripuit, ferrum tamen ossibus hæsit.
Tum verò postquam solitas accessit ad iras
e Causa recens; plenis tumuerunt guttura venis,
Spumaque pestiferos circumstluit albida rictus,
Terraque rarsa sonat squamis. quique halitus exit* 75

Nonn. Dio-
nyf. 4.
d More
canum,

Ore niger Stygio, vitiatas inficit herbas.
Ipsè modo immensum spiris facientibus orbem
Cingitur, interdum longa trabe rectior extat:*

αἱ τοῖς λι-
θοῖς εἰς τὸν βλάστησι χαλεπώτερον, τὴν βάλαντος ἔχ ἀπὸ τῶν ἰστέρον.

Plato de Republ. 5. * Vulnus à Cadmo infictum. * Al. *antus*. f Quod ad mores attinet, lege mythologiam fab. Cadmi apud Delium in Senecæ Oedipoden. vers. 747. Quoad historiam, Palæphatus l. 1. refert Cadmum interfecisse Draconem regem Thebanorum Martis filium. Draconis autem filios cum amicis contra Cadmum insurrexisse; qui tamen omnes viribus inferiores superati ab eo sunt, postquam discordiæ dissensionisque semina inter illos sparsisset. Sed & legatur Claud. Minos comment. ad Alciati emblem. 12. vide quæ infra ad v. 115.

*Impete nunc vasto, ceu concitus imbribus amnis,
Fertur, & obstantes perturbat pectore sylvas.* 80

*Cedit Agenorides paulum, spolioque leonis
Sustinet incurfus, instantiaque ora retardat
Cuspide pratenta. Furit, ille & g inania duro* 85

*Vulnera dat ferro, figitque in acumine dentes.
Famque venenifero sanguis manare palato*

*Cæperat, & virides aspergine tinxerat herbas:
Sed leve vulnus erat; quia se retraherat ab ictu,*

*Lasque colla dabat retro, h plagamque sedere
Cedendo arcebat, nec longius ire sinebat.*

Donec Agenorides coniectum in guttura ferrum 90

*Usque sequens pressit; dum retro quercus eunti
Obstitit; & fixa est pariter cum robore cervix.*

*Pondere serpentis curvata est arbor, & ima
Parte flagellari i gemuit sua robora cauda.*

Dum spatium k victor victi considerat hostis; 95

*Vox subito audita est; neq; erat cognoscere promptum
Unde: sed audita est, Quid Agenore nate peremptum*

*Serpentem spectas? l & tu spectabere serpens,
Ille diu pavidus pariter cum voce colorem*

Perdiderat, gelidoque coma terrore vigeant. 100

*Eccel viri faulrix superas delapsa per auras
Pallas adest; m motaque jubet supponere terra
Vipereos dentes, populi n incrementa futuri.*

Paret; & impresso sulcum patefecit aratro.

o Spargit humi jussos, mortalia semina, dentes: 105

Inde (sude majus) gleba capere moveri;

p Primaque de sulcis acies apparuit hasta;

Tegmina mox capitum picto nutantia cono,

g Supra ad
vers. 9.

h Recessu
sibi cavebat
ne plaga alti-
us descenderet.

i Pathos tri-
buitur arbori
ex impa-
tientiæ dra-
conis faucibus

k Cadmea
utique vi-
ctoria etiam
victoribus
infelix &
damnosa.

l Καδμεία
ήκα inquit
Suidas
λίγαται
ἐπι τῆς

m κακῶς νε-
κάντων,
&c. ὅτι
Κάδμος

ἀνελών τὴν

τὴν ἀρείαν κριώλω τιμῶντα δέχονται ἐδῆτῶσιν * Αρεὶ ὄκτω ἔτη.
l Regno pulsus ab Amphione & Zetho ad Illyrios transit, ubi ipse cum
uxore Hermione in serpentes transmutati sunt. lib. 4. vers. 565. Euripides
in Bacchis. m Aratz, vomere proficisci. n Γέναι ἐδοικῶν. Euripid. in
Phœnissis. resarciendo Inosum damno. o Οὐ μὲν Αἰοίοισιν ἐνισπέρας
πεδίοισι Κάδμος Ἀγλωρίδης γαμῶν εἶσατο λαὸν Ἀρεῖ
ἀμείωντ ὅσον ὑπὸ δρεὶ λίποντο. Apollon. 3. l. v. 1184. partem
tamen dentium missam ad Æeten. vide l. 7. vers. 122. p Spicula, cuspides
hastarum primum apparuerunt,

*Mox humeri pectusque, onerataque brachia telis
 Existunt, crescitque seges clypeata virorum. 110*
Sic ubi q̄ tolluntur festis aulae theatri,
Surgere signa solent, primumque ostendere vultus:
Cetera paulatim, placidoque educta tenore
Tota patent, imoque pedes in margine ponunt.
† Territus hoste novo Cadmus capere arma parabat. 115
Nè cape, de populo, quem terra creaverat, unus
Exclamat, nec te civilibus infere bellis.
Atque ita terrigenis rigido de fratribus unum.
Comminus ense ferit: jaculo cadit eminus ipse.
Hic quoque, qui dederat letho, non longius illo 120
Vivit, & expirat, modò quas acceperat, auras:
Exemploque pari furit omni turba; † suoque
Marte cadunt subiti per mutua vulnere fratres.
Jamque brevis vita spatium sortita juvenus
Sanguineam tepido plangebant pectore matrem; 125
† Quinque superstibus, quorum fuit unus Echion.
Is sua jecit humi monitu Tritonidis arma,
Fraternaue fidem pacis petiitque, deditque.
† Hos operis comites habuit Sidonius hospes;
Cum posuit jussam Phœbeis sortibus urbem. 130

quum proximarum essent regionum, adversus Cadmum subito constiternunt, ac propter
 repentinis quasi de terra ortos conflictus, ex omni parte confluentes voca-
 bantur Sparti à *ἀράχο*. † Cadmus fertur ex Phœnicia advexisse primus li-
 teras in Græciam, Græcam characteribus expressisse linguam, ac rebus de-
 didisse nomina. Herodot. in Terpsichore. Diodor. 4. l. & l. 6. c. de Rhodo.
 Hygid. 277. c. Polyd. Virg. l. 1. 6. c. alii. Erasinus serpentinos dentes
 interpretatur literas, quibus digladiantur inter se, conficiuntque se invi-
 cem seditiosi è literatis. lege Barpt. Anuli carmen in typograph. Lugdun.
 & quæ habet Claud. Minos ad Alciati Emblem. 123. interiisse sc. consonas
 mutua exde, quinque vocalibus superstibus, literas dici Cadmi filias no-
 tum est. † Quatuor reliqui dicti sunt, Udexus, Chronius, Pelor, Hypenor.
 qui autore Pallade, projectis armis pacem invicem petierunt, impetrarunt,
 condendis Thebis Cadmo futuri comites.

Actæon in Cervum. FAB. 2.

† Diodorus tamen l. 6. scribit, Cad-
 mum duxisse Harmoniam
 (quam alii vocant Hermionem) uxorem Jasii, non ut Græci fabulantur,
 Martis sororem aut filiam. Nuptias à diis celebratas & dotatas,

*Am stabant Theba: poteras jam Cadme videri
 Exilio felix. Soceri tibi u Marsque Venusque
 Contigerant: huc adde genus de conjuge tantâ,
 Harmoniam*

x Tot natos nataſque, & pignora chara y nepotes ;
 Hos quoq; jam juvenes. Sed ſcilicet z Ultima ſemper
 Expectanda dies homini eſt : dicitque beatus 136
 Ante obitum nemo, ſupremaque funera debet.
 Prima nepos inter res tot tibi, Cadme, ſecundas
 Cauſa fuſt luētūs, a alienaque cornua fronti
 Addita, voſque canes ſatiati ſanguine herili 140
 At bene ſi quæras ; fortuna crimen in illo,
 Non ſcelus invenias, quod enim ſcelus error habebat?
 Mons erat infectus variarum cade ferarum :
 Jamque dies medius rerum contraxerat umbras,
 Et Sol ex æquo meta diſtabat b utraque ; 145
 Cum juvenis placido per devia luſtra vagantes
 Participes operum compellat, c Hyantius ore :
 d Lina madent, comites, ferrumque cruore ferarum,
 Fortunaque dies habuit ſatu : ſaltera lucem
 Cum d croceis invec̄ta rotis Aurora reducet, 150
 Propoſitum repetemus opus, nunc Phœbus d utraque
 Diſtat idem terra, ſinditque vaporibus arva.
 Siſtite opus præſens, nodosaque tollite e lina.
 Juſſa viri faciunt, intermittuntque laborem.
 f Vallis erat piceis, & acuta denſa cupreſſu,
 Nomine Gargaphie, g ſuccincta * cura Diana,
 Cujus in extremo eſt antrum nemorale reſſu,
 Arte laboratum nulla ; ſimulaverat artem
 Ingenio natura ſuo, nam pumice vivo ;
 h Et levibus tophis nativum duxerat arcum. 160
 Fons ſonat à dextra, tenui perlucidus unda,
 i Margine gramineo patulos ſuccinctus hiatus.

x Filias
 quatuor,
 Ino, Seme-
 len, Agaven,
 Autonocē ;
 filium u-
 num, Podo-
 num.
 y Ex Ino,
 quæ nupit
 Athamanti,
 Melicertam
 & Lear-
 chum ; Ex
 Semele &
 Jove ; Bac-
 chum ; ex
 Agave &
 Echione,
 Pentheum.
 ex Autonocē
 & Ariſto,
 Aſtrona,
 z Senten-
 tiam hanc
 Solonis ad
 Cræſum
 lege in He-
 rodoti Clie
 copioſe
 relatam.
 χρῆ ἵ κ
 ποτ' ἔδεν
 ὄλεσον
 βροτῶν,
 Περὶ δὲ
 δεινόν.

τὸ τὸ πλοῦταίαν ἴδης ὅπως ἡμέραν περὶ τὴν ἡζεί κέρτω.
 Euripid. Andromach. Ita eſt profeſſo, alius de alio judicat dies ; & tamen
 ſupremus de omnibus ; ideoque nulli credendum Plinius 7. l. c. 40. idem
 habet Sophocles in Oedipo tyranno. a Belluis nonnullis,
 non homini propria. 1. l. 3. Od. Pennis non homini datis. b Oriente &
 occidente. c Bœotius. Bœotos Hyantas antiquitus dixere. inquit Plin. l. 2.
 c. 7. d Retia ex lino. e Ἠὸς κροκόπει. f Fontis Gargaphii in hac valle
 meminerunt Herodotus in Calliope, & Pauſanias in Bœoticis, obſtrūctum
 ſc. fuiſſe à Perſis in bello Perſico, mox à Platæenſibus reſtitutum. g Quo
 expedior eſſet venatrix Dea. * Al. ſicta. h Supra, Efficiens humilem la-
 pidum compagibus arcum. v. 30. i Viridi quæ margine clauderet undas
 Herba, nec ingenuum violarent marmora tophum, Juvenal. 3. Sat.

- & Remissum
 arcum, la-
 xatum.
 Callisto. l. 2.
 vers. 420.
 Exiit hic
 humero
 pharetram,
 lentosque
 retendit Ar-
 cus.
 I Cothur-
 nos. Venus
 habitu ve-
 natrixis af-
 sumpto.
 Æncid. 1.
 Purpureo-
 que altè fu-
 ras vincire
 cothurno.
 m Ismeni fl.
 filia. ex re
 adaptat no-
 mina de
 Græco.
 χρυσάλη cal-
 culus est li-
 toralis, vel
 in imo sôtis.
 π Quasi lo-
 trix, à λωτρο.
 o Pellucida,
 ab ὕαλο, ὕ-
 vitrum.
 p Ἀραια,
 aspergo.
 q Ἀψιδάς.
 guttula ro-
 ris.
 r Quæ quasi è φιάλῃ aut capaci urna perfundat Dominam. s Diana, Titanii
 progenies, ut Sol Titan. i Pudicitix tenerum florem, & expressum; Vere-
 cundix tinduram, erubescenciam comparat Iridis rubori & Auroræ. quæ
 ποσειδῶντι ἀδοξίας, πάλῃ μάλῃ σκουῖν ἢ ἰζῆα, &c. Arist. Ethic. 4. c. 9.
 Suffusus à corde per arterias spiritalis sanguis, ad phantasiam sublatus,
 inde cerebri frigiditate repercussus deorum fertur & per ora diffunditur,
 Vide Macrobi. Sat. l. 7. c. 11. u Adæxonis transmutati causa, inquit Dio-
 dorus l. 5. traditur à nonnullis, quod Dianæ concubitum, quum venaretur
 in montibus, appetierit. Euripides quòd se illi Adæxon prætulit venandi
 arte. Juno apud Lucianum illi scopticè exprobrat deformitatem. visam ic.
 ab Adæxone, veritam ne adolescens ipsius, turpitudinem, εὐλαγῆς, evulgaret
 immisisse illi canes. Dialog. Junonis & Latonæ,
- Hic dea sylvarum venatu fessa solebat
 Virgineos artus liquido perfundere rore.
 Quo postquam subiit; Nympharum tradidit uni 165
 Armigera jaculum, pharetramq;, arcusq; kretentes.
 Altera deposita subjecit brachia pallæ;
 Vincula duæ pedibus demunt. nam doctior illis
 m Ismenis Crocale sparsos per colla capillos 170
 Colligit in nodum; quamvis erat ipsa solutis.
 Excipiunt laticem n Nipheg, o Hyaleg, p Rhanisque
 Et q Psecas, & r Phiale, funduntq; capacibus urnis.
 Dumque ibi perluitur solita s Titanis lympha,
 Ecce! Nepos Cadmi, dilata parte laborum, 175
 Per nemus ignotum non certis passibus errans
 Pervenit in lucum: sic illum fata ferebant.
 Qui simul intravit vorantia fontibus antra,
 Sicut erant nude, viso sua pectora Nympha
 Percussere viro, subitisque ululatibus omne 180
 Implevere nemus, circumfusaque Dianam
 Corporibus texere suis. tamen altior illis
 Ipsa dea est; collique tenuis supereminet omnes.
 t Qui color infectu adversi solis ab iceta
 Nubibus esse solet, aut purpurea Aurora; 185
 Is fuit in vultu visa sine veste Diana.
 Quæ quanquam comitum turba est stipata suarum;
 In latus obliquum tamen adstitit, oraque retro
 Flexit; & ut vellet prompta habuisse sagittas;
 Quas habuit, sic hausit aqua, vultumque virilem 190
 Perfudit, spargensque comas ultricibus undis,
 Addidit hæc cladi prænuntia verba futura:
 Nunc tibi me posito u visam velamine narres,

Si poteris narrare, licet, nec plura minata,
 Dat sparso capiti x vivacis cornua cervi, 195
 y Dat spatium collo, summasque z cacuminat aures;
 Cum pedibusque manus, cum longis brachia mutat
 Cruribus, & velat maculoso vellere corpus,
 Additus & a pavor est, fugit b Antoneius heros,
 Et se tam celerem cursu miratur in ipso. 200
 Ut verò vultus, & cornua vidit in unda,
 Me miserum! dicturus erat: vox nulla secuta est.
 Ingemuit; vox illa fait; lacrymaque per ora
 c Non sua fluxerunt; mens tantum pristina mansit.
 Quid faciat? Repetatne domum, & regalia tecta?
 An lateat sylvis? Timor hoc, pudor impedit illud. 206
 Dum dubitat; videre canes, primusque d Melampus
 Ichnobatesque sagax latratu signa dedere;
 e Gnosius Ichnobates, Spartana gente Melampus,
 Indè ruunt alij rapida velocius aura, 210
 Pamphagus, & Dorceus, & Oribasus, Arcades
 omnes;
 Nebrophonosque valens, & trux cum Lalape Theron,
 Et pedibus Pterelas, & naribus utilis Agre,
 Hylausque ferox nuper percussus ab apro,
 Deque lupo concepta Nape, pecudesque secuta 215
 Pæmenis, & natis comitata Harpya duobus,
 Et substricta gerens Sicyonius ilia Lagon,
 Et Dromas, & Canache, Stictæg, & Tigris, & Alce,
 Et niveis Leucen, & villis Asbolus aris,
 Prevalidusque Lacon, & cursu fortis Aëllø, 220
 Et Thous, & Cyprio velox cum fratre Lycisca,
 Et nigram medio frontem distinctus ab albo
 Harpalos, & Melaneus, hisfutaque corpore Lachne,
 Et patre Dictæo sed matre Laconide nati
 Labros & Aglaodos, & acuta vocis Hylæctor, 225

x Τίτκκα-
 γύβ. Et
 quater egre-
 ditur corni-
 cū secula
 cervus. Au-
 lon. de æt.
 y Producit
 attollit in
 longum.
 z Acutas
 arrigit.
 a Ceryo na-
 turalis. ut
 cui cor ma-
 gnum. Hinc
 nonnullis
 placet my-
 thologia
 quàm acce-
 ptam ferunt
 Anaximeni
 a Actæona
 ætate jam
 affecta timi-
 diorem fa-
 ctum, pec-
 ulio omni in
 canibus a-
 lendis ab-
 sumpto, ex-
 tremā ege-
 state pres-
 sum elan-
 guisse.
 b Actæon,
 Autones fi-
 lius.
 c Mutata,
 lacrymas
 tamen non-
 nulli cervis
 tribuunt.
 d Canum

aliis nomina Græca indidit noster, à forma, aliis à natura, aut colore; aliis
 à sexu & genere; laudat etiam à patria. peccavit tamen aliquantulum con-
 tra præcepta Inghel. Neque enim longis nominibus appellandi sunt,
 inquit Columella 12. c. 1. 8. de re rustica quo celerius quisque vocatus au-
 diat, quod à Xenophonte habuit lib. de venatione. τὰ δὲ εἰσὺν αὐταῖς
 τῆσδαι βαχίαι, ἵνα θ' ἀνὰ πλάτῃ ηῖ. &c. e Cretensis: sed de laudatis ge-
 neribus & patria canum videantur, κρυγίλοι & Inghel.

Quosque referre mora est. Ea turba cupidine prada
 Per rupes, scopulosque, adituque carentia saxa,
 Quaque est difficilis, quaque est via nulla, sequuntur.
 Ille fugit, per qua fuerat loca saepe secutus.
 Heu! famulos fugit ille suos: clamare libebat, 230

* Actæonem
 à veris canibus lace-
 ratum apud
 Corinthios,
 huiusque
 fuisse faci-
 noris autho-
 res Bachides
 refert Max.
 Tyrius.

* Stesicho-
 rus prodit,
 eum à Diana
 pelle cervi-
 nâ circunda-
 tum incita-
 tosque ab eâ
 in herilem
 necem can-
 nes, ne A-
 ctæon Seme-
 len in uxo-
 rem duceret.
 vide Pausan.
 in Bœot.
 Pier. Hic-
 rogl. 7. 1.

* Actæon ego sum, dominum cognoscite vestrum:
 Verba animo desunt; resonat latratibus ather.
 Prima Melanchates in tergo vulnera fecit,
 Proxima Theridamas, Orestrophus hæsit in armis.
 Tardius exierant, sed per compendia montis 235
 Præcipitata via est. dominum retinentibus illis
 Cætera turba coit, confertque in corpore dentes.
 Jam loca vulneribus desunt. Gemit ille, sonumque
 Et si non hominis, quem non tamen edere possit
 Cervus, habet; mæstisq; replet juga nota querelis, 240
 Et genibus pronus supplex, similisque roganti
 Circumfert tacitos, tanquam sua brachia, vultus.
 At comites rapidum solitum hortatibus agmen
 Ignari instigant, oculisque Actæona querunt,
 Et velut absentem certatim Actæona clamant. 245
 Ad nomen caput ille refert: & abesse queruntur,
 Nec capere oblata segnem spectacula prada.
 Vellet abesse quidem, sed adest; velletque videre,
 Non etiam sentire, canum fera facta suorum.
 * Undiq; circumstant, mersisque in corpore rostris, 250
 Dilacerant falsi dominum sub imagine cervi.

quod & suo tempore multis venatoribus Corthis accidisse, ut à canibus suis
 furore quodam actis dilaniarentur, refert Jul. Scaliger, comment. in Ari-
 stotelem l. 1. de plantis, rabie sc. in canibus per dies Caniculares grassante.
 Natal. Com. 6. l. 24. * Sunt qui Actæonem, neglectæ rei domesticæ curâ
 propter venationis studium, sua decosisse tradunt, dum nimiam canum vim &
 numero aleret. * Alii ad prodigos referunt, qui promi magis quam condi-
 muros parasitos, prædatorios, ganeones & ollares amicos alunt; à qui-
 bus exhausti pereunt à re & spe bonâ. Barpt. Anulus, & Alcæus. * Alii ad
 aleatores perditos allusum volunt, quibus Dæmonis semper subilucere Ca-
 nes, iactus sc. alex infauti damnosique. * Ad principes spectare epimy-
 thion volunt nonnulli, apud quos gratiosorum purpuratorum gratia valet ad
 odium & ruinam principum. * Curiosos alienorum consiliorum rimatores
 significari hinc videtur Arnobius 2. l. Et spoliatur Apollo germana, quam
 quondam puris in fontibus abluentem membrorum sordes corniger ille ve-
 nator inspexit & pœnam curiositatis invenit. Certè curiosus ille uxoris
 suæ, per amicum, pudicitix explorator, in fida Hispani Doxippotæ histo-
 riâ, meritas dedit veri Actæonis pœnas.

*Nec, nisi finitâ per plurima vulnera vita,
Ira pharetrata fertur sauciata Diana. †*

† Fabulam
hanc deni-
que ad se-
creta Prin-

cipum accommodat Cl. Fr. Baconus c. 10. de sapientia veterum. Qui, inquit, Principibus non admissi, & præter eorum voluntatem secretorum conscii sunt, odium certissimum apud eos consequuntur. Itaque gnari se peti, & occasiones captari, vitam degunt cervorum more, timidam & suspitionibus plenam. Quin & illud accidit, ut à servis & domesticis, in gratiam principum accitentur & evertantur. Ubi enim principis offensio manifesta est, quot servi, tot ferè proditores esse solent. Infeliciter sanè cessit poëtz nostro, quòd aliquid vidit, quòd noxia lumina fecit, &c. Trist. 2. lib.

Bacchus femori Jovis insutus. FAB. 3.

Rumor in ambiguo est: alii violentior aquo
Visa dea est; alii laudant, dignamque severa 255

Virginitate vocant: pars invenit utraque f causas.

Sola Jovis conjux non tam culpæne probetne

Eloquitur, quam clade domus ab Agenore ducta

Gaudet: & à g Tyria collectum pellice transfert

In h generis socios odium. Subit (eccet) priori 260

Causa recens: gravidamque dolet de semine magni

Esse Jovis Semelen. tum linguam ad i iurgia solvit:

Profeci quid enim toties per iurgia? dixit:

Ipsa petenda mihi est; ipsam, k si maxima Juno

Ritè vocor, perdam: si me gemmantia dextra 265

Sceptra tenere decet; si sum regina, Jovisque

Ei soror, & conjux; Icerte soror. At puto furto est

Contenta, & thalami brevis est injuria nostri.

m Concipit; id deerat: manifesta que crimina pleno

Fert utero: & mater, quod vix mihi contigit n uni, 270

De Jove vult fieri. tanta est fiducia forma.

Fallat eam faxo: o nec sim Saturnia: si non

Ab Jove mersa suo Stygias penetrabit ad undas.

Surgit ab huius solio, fulvaque recondita nube

Limen adit Semeles: nec nubes antè removit, 275

etiam restabat, adultera, dixit, ut fœcunda fores, &c. Quia tamen multis contigit, ut matres de Jove fierent, quibusdam videtur legendum uno, ut de Marte intelligatur, quem solum peperit Jovi. Addit tamen Hesiodus Vulcanum, Ilithyan, Heben. & A patre degener siem, nisi plumbeas iras geram. vide quæ ad 12. l. Æneid. sub fine, Et Germana Jovis, Saturnique altera proles.

f Rationes
iux causæ &
argumenta.

g Europâ,
Phœnissâ.

h Cognatos.
i Minas,

convitia, vel
indignationes
quibus

secum sto-
machatur
injurias.

k Adjuran-
di.

l Soror To-
nantis, hoc
enim solum

mihi nomen
relictum est.
Sen. Herc.

fur. 1.
m Eadem
Juno 2. l.

472. vers.
Scilicet hoc

Ex Epidaurio Icloponnesi urbe. Alteram cognominem habet Dalmatia.

9 Eι δὲ καὶ αἰσ ἐπέειπεν, σίω νόμφιδος ἐστὶ Κεργίων, Ἐλδέτω εἰς σίω λάρτερε σιωῖμε- ἐστὶν κα- ἐρυγῶ, &c. Nonn. Dionys. 8. Fulmen. f Vide quæ ad vers. 46. l. 2.

Pejerantibus enim interdicitur necar & ambrosia per novennium, vel quia Jovi auxilium in bello contra Titanas rulerunt filii illius, Vis, Rebur, Victoria:

vel quia ipsa Deorum conjurationem Jovi detexit. * Vastæ magnitudinis Gigantem, belli quod Jovi Titanes intulerunt auctorem. vide l. 5. v. 321. Ad Cl. Fr. Baconi Sapientiam veterum de Typhone seu rebeli. x De fulminum generibus v. Plin. 2. l. 51. c. 3 Sibi dotis nomine à Jove, invito tamen, indultis.

Quam simulavit animum, posuitque ad tempora canos,
Sulcavitque cutem rugis, & curva trementi
Membra tulit gressu; vocem quoque fecit anilem,
Ipsaque erat Beroë Semeles p Epidauria nutrix.
Ergo ubi captato sermone, diuque loquendo 280

Ad nomen venere Jovis, suspirat; & opto
Juppiter ut sit, ait; metuo tamen omnia, multi
Nomine divorum thalamos iniere pudicos.

Nec tamen esse Jovem satis est; det pignus amoris,
q Si modò verus is est; quantusque, & qualis ab altâ
Junone excipitur; tantus, talisque rogato 286

Det tibi complexus; suaque ante insignia sumat.
Talibus ignaram Juno Cadmeida dictu
Formarat. Rogat illa Jovem sine nomine munus:

Cui Deus, Elige, ait, nullam patiere repulsam. 290
Quoque magis credas, s Stygii quoque conscia sunt
Numina torrenis. t timor, & Deus ille Deorum est.

Lata malo, nimiumque petens, perituraque amanti
Obsequio Semele, Qualem Saturnia, dixit,
Te solet amplecti, Veneris cum fœdus initis, 295

Da mihi te talem. Voluit Deus ora loquentis
Opprimere, exierat jam vox properata sub auras.
Ingemuit: neque enim non hac optasse, neque ille

Non jurasse potest. Ergo mæstissimus altum
Æthera conscendit; vultumq; sequentia traxit 300
Nubila, quis nimbos, immistaque fulgura ventis

Addidit, & tonitrus, & inevitabile fulmen
Quâ tamen usque potest, vires sibi demere tentat.
Nec, quo centimanum dejecerat igne u Typhoca,

Nunc armatur eo: nimium feritatis in illo est. 305
x Est aliud levius fulmen; Cui dextra Cyclopi
Sævitæ flammaque minus, minus addidit iræ;

Tela secunda vocant superi. capit illa, domumque
Intrat Agenoream, corpus mortale tumultus
Non tulit æthereos, y donisque jugalibus arsit. 310

Imperfectus adhuc infans z genitricis ab alvo 310 α Βεῖφθ
Eripitur, a patrioque tener (si credere dignum est) αμιτῆλιτον
Insuitur femori, maternaque tempora complet. & Βεῖφθ
Furtim illum primus Ino matertera cunis αλιτῶ αλωρα
Educat: inde datum Nymphæ b Nyseides antris αδῆλαφθ
Occulnere suis, lactisque alimenta dedere. 315 τοκιστιο
 vocat Bac-
 chum Non-
 nus. l. 8.

α Εὐγα ὁ γυναιξ, αἰς ὄλθ ἡμῖν κυθσορεῖ, καὶ πανταχῶθι τῶ
 οὐραβῆ; ait Neptunus apud Lucianum, sed quid sibi vult απιμῆθι; An
 quia ut vulgò exponunt Semele est terra (namque eadem cum Maia, Bona,
 Dea, Fauna, Ope est Macrobio. Saturnal. l. c. 12.) Bacchus vitis, utrique
 à Jovis. i. aëris moderato calore factus? An vero quod fructus terræ & vi-
 tis femore & pedibus calcantium perficitur? An utique joculari licet, & ri-
 dentem dicere verum. Quid vetat?) dicere; Bacchum. i. factum. Semeles.
 i. Vitis per sex menses crescere in utero matris, per tres alios menses cru-
 ditatem suam decoquere in amphoris conditam: expleto denique materno
 tempore h. e. novem mensibus, salubre fieri potniq; aptum? dispiciat le-
 gior. An fortè laboramus in merâ fabula, cui nec mica, nec gutta medullæ
 sanæ? quia Curtius l. 8. refert. Nysan sitam esse sub radicibus montis
 quem Meronincolæ appellant. Inde Græcos mentiendi traxisse licentiam,
 Jovis fœmine Liberum patrem esse celatum. μηδῶ; n. sonat femur. b Infan-
 tem inquit Diodorus l. 5. Jupiter Mercurio dedit ad antrum Nysæ, quod
 inter Phœniciam Nilumque est, deferendum: à Nymphisque omni studio
 curaque educandum, unde ab Jove Nysaque Dionysium dixerunt. quod
 Homerus in hymnis testatur. inquit fabula, quod Plato monet, flagrantem
 & temulentum Deum sobriis Nymphis restinguendum esse. i. e. merum tem-
 perandum, & aquâ diluendum, quod eleganti carmine expressit Meleager,
 Anthologiz lib. l. c. 19. Αἰνῆμφαι τῶ Βακχον ὄτ' ἐκ πυθῶθ, &c.

Tiresias in augurem. F A B. 4.

DUmque ea per terras fatali lege geruntur,
 Tutaque c bis geniti sunt incunabula Bacchi:
 Fortè Jovem memorant diffusum nectare curas
 Seposuisse graves, & vacuaque agitate remissos
 Cum Junone jocos; & Major vestra profectio est, 320
 Quàm qua contingit maribus, dixisse, voluptas.
 Illa negat. Placuit, qua sit sententia c docti

c Ex utero
 matris ab-
 orsi, dein-
 de ex Jovis
 femore.
 unde διωφ-
 τος, & δι-
 τῶραυθ
 dictus mo-
 do ad vers.

311. d Abirâ, rixâ, zelotypiâ; jamque ociosa utpote Jovi conciliata;
 e Quem Αἰγῶθ, γυναικῶθ' ἀδῶτα ζῆλοφθας vocat Lycophron.

f Tiresiam
mythologi
annum in-
terpretan-
tur, pro-
pter alter-
nas anni
vices, modo
marem, mo-
dò femi-
nam: vere,
quo gene-
rantur om-
nia, marem;
estate, qua
pariunt, fe-
miniam. re-
dire autem
ad genera-
tionem, au-
tumno. Lu-
cianus in
Astrologia

ait, Græcos fabulatos Tiresiam ancipitis fuisse sexus, ὅτι τῶν πλανητικῶν ἀσ-
τῆρων τὸς ἄνδρ' ἡλιος, τὸς δὲ ἀρ' ἡ σελήνη. g Nativa, quam natus for-
titus est, i. mascula. h Pronunciavit sc. tres fuisse amoris uncias in viro,
novem in femina, diuturniorem scil. voluptatem in femina quia frigidio-
re; ardentior in viro, quia calidior. Cæll. Rhodig. 14. l. 14. c. Apollo-
dorus autem lib. 3. pronunciasse eum ait, de novem ac decem voluptatis
partibus, mares novem, mulieres sentire decem. ubi & aliam refert ejusdem
sententiam. Sic Hesiodus, Terezes, Liberalis, alii tum poetæ, tum inter-
pretes, Callimachus verò in lavacro Palladis, & Nonnus Dionys. 5. Tires-
fiam oculis privatum fuisse eadem de causa, qua Arixona tradunt: à Palla-
de sc. quam nudam viderat, visus incustoditi peccam dedisse. & Propert.
1. 4. 9. Magnam Tiresias aspexit Pallada vates. Fortia dum, posita Gorgo-
ne, membra lavar. & Vaticinii munere donavit & longæ vitæ.

Quarere est Tiresia. Venus huic erat utraque nata.
Nam duo magnorum viridi cœuntia sylvâ
Corpora serpentum baculi violaverat iētū : 325
Deque viro factus (mirabile) femina, septem
Egerat autumnos : oētavo rursus eosdem
Vidit, & est vestra si tanta potentia plaga,
Dixit, ut autoris sortem in contraria mutet,
Nunc quoq; vos feriam. Percussis anguibus isdem, 330
Forma prior rediit, g genitivaque venit imago.
Arbiter hic igitur sumptus de lite jocosâ,
Dieta Jovis h firmat, i Gravius Saturnia justo,
Nec pro materiâ fertur doluisse : sui que
Judicis eternâ damnavit lumina nocte. 335
At pater omnipotens (neque n. licet irrita cuiquam
Facta dei fecisse deo) pro lumine adempto
k Scire futura dedit, f namque levavit honore.

Echo in vocem, & Narcissus in florem.

FAB. 5. & 6.

l Ex fide
Mss. meo-
rum, quo-
rum uter-
que habet

l **L**le per Aonias famâ celeberrimus urbes
Irreprehensa dabat populo responsa petenti. 340
l **P**rima fide vocisque rata tentamina sumpsit
Prima fide vocisque: alter subscriptum præfert i. fidei. Nec minus ex au-
toritate Ciosani quam Levinii Torrentii ad 7. oden. 3. l. Horatii Constantii
juvenem fidei, qui ibidem citat ex 6. Metamorph. Utque fide pignus dextræ
ex 7. l. 733. v. Tentamenta fide, inclino potius in hanc lectionem quam vulgæ
fidem. vide A. Gcl. 9. l. 14. c.

*Cæcula in Liriope: quam quondam flumine curvo
Implicuit clausaque suis in Cephissus in undis
Vim tulit. Enixa est utero pulcherrima pleno
Infantem Nymphe, jam tunc qui posset amari, 345
O Narcissumque vocat, de quo consultus, an esset
Tempora matura visurus longa senectæ,
Fatidicus vates, Si se non noverit, inquit.
Vana diu visa est vox auguris: exitus illam,
Resque probat, lethique genus, novitasque furoris. 350
P Nam quater ad quinos unum Cephissus annos
Addiderat, poteratque puer, juvenisque videri:
Multi illum juvenes; multa que petiere puella:
Sed fuit in tenerâ tam dura superbia formâ;
Nulli illum juvenes, nulla tetigere puella. 355*

*Aspicit hunc trepidos agitantem in retia cervos
& Vocalis Nymphe, qua nec reticere loquenti,
Nec prior ipsa loqui didicit, resonabilis Echo.
Corpus adhuc Echo, non vox erat; & tamen usum
Garrula non alium, quâ nunc habet, oris habebat, 360
Reddere de multis ut verba novissima posset.
Fecerat hoc Juno, quia, cum deprendere posset
Sub Jove sepe suo Nymphas in monte jacentes;
Illa deam longo & prudens sermone tenebat, 364
Dum fugerent Nympha. Postquâ hæc Saturnia sensit,
Hujus, ait, lingua, quâ sum delusa, potestas
Parva tibi dabitur, vocisque brevissimus usus:
Reque minas firmat. Tamen hæc u in fine loquendi
Ingeminat voces, auditaque verba reportat.*

■ Congruum
sanè Narcis-
si matri
nomen ἀπο-
τὴν λαγῆς ἀ-
lilio.
■ Fl. Bœo-
tiz, unde &
Narcissus
Cephissus.
○ Α' πὸ τῷ
μαρτῆρι. quod
marcescat
citò, si flo-
rem respi-
cias; si pue-
rum, quod
suo delide-
rio marci-
dus torpue-
rit.
■ Herc. Cio-
fanus è
codd. Urfini
Vatican. ve-
tustioris sui
Aldini, &
uno Cœle-
stino, le-
gendam
contendit,
Namque ter
ad quinos,
quam læt.
confirmare
videntur
versus 454.
Quid me

puer unice fallis? & vers. 470. primòque extingnor in xvo. cum prima
pars xvi ad xetatis annum 14. plus minus extendatur. nihil muto. q Præ-
fert idem Ciof. cupiere puella, tum libb. autoritate tum exemplo Catulli,
quem magistrum cum multis in locis agnoscit noster, tum hic plane. Catul-
lus in carmine nuptiali 63. Multi illum pueri, multæ optavere puellæ.
Idem cum tenui captus desloruit ungui, Nulli illum pueri, nullæ optave-
re puellæ. & Ἀφροδῖτου. vocatur Sophocli in Philoetete, loquax, garrula.
f Α' πὸ φωνῆς τ' ἡνάτης ἀφροδῖτου. repercussæ vocis aut soni representatio.
Euodius 4. f. Anthologia. Ἡ χῶ μιμολόγησεν, φωνῆς τριπλα, ἐν ἡνάτῃ κέλευθ'.
Dedita opera, ut Deam moraretur adeoque falleret. u Modò ad v. 361.
quibus adde Epigr. 11. Anthonii. Aëris & linguæ sum filia, &c. Extremos
percrente modos à fine reducens, Ludificatâ sequor verba aliena meis.

x Qui se effuse amant, atque immodicam de se conceperunt opinionem, non multum in publico aut in rebus civilibus versantur: hic enim neglectus multi & vilipendia occurrent, quæ se sibi ostendant animos ipsorum dejectura: Itaque vitam plerunque degunt solitariam, privatam & inbrabilem vilium hominum comitatu cincti, qui illos colere atque admirari sibi in animum inducant, ac velut Echo in omnibus dictis factisque assententur,

Ergo ubi Narcissum per x devia rura vagantem 370
Vidit, & incaluit; sequitur vestigia furum.

Quoque magis sequitur, flamma propiore calefcit;
Non aliter, quam cum summis circumlita tedis
Admotas rapiunt vivacia sulphura flammæ.

O quoties voluit blandis accedere dictis, 375
Et molles adhibere preces! natura repugnat,
Nec sinit incipiat: sed, quid sinit, illa parata est
Expectare sonos, ad quos sua verba remittat.

Foris puer y comitum seductus ab agmine fido 379
Dixerat, Hic quis adest? Et, z Adest, respoderat Echo.
Hic stupet, utque aciem partes dimisit in omnes,

Voce, z Veni, magna clamat: Vocat illa vocantem.
Respicit, & rursus nullo veniente, Quid inquit,
Me fugis? Et totidem, quot dixit verba, recepit.
Perstat, & alterna deceptus imagine vocis, 385

Huc coëamus, ait; Nullique libentius unquam
Responsura sono, z Coëamus, rettulit Echo:
Et verbis favet ipsa suis, egressaque sylva
Ibat, ut injiceret sperato brachia collo.

Ille fugit, fugiensque manus complexibus aufert, 390
Ante, ait, emoriar, quam sit tibi copia nostri:
Rettulit illa nihil, nisi, z Sit tibi copia nostri.

Spreta latet sylvis, pudibundaque frondibus ora
Protegit, & solis ex illo vivit in a antris:
Sed tamen hæret amor, crescitque dolore repulsa: 395
Et tenuant vigiles b corpus miserabile curæ,

Abducitque cutem macies, & in aëra succus
Corporis omnis abit; vox tantum, atq; ossa supersunt.
Vox manet: ossa ferunt lapidis traxisse figuram.

Inde latet sylvis, nulloque in monte videtur; 400

his & verborum præsent obsequia. Cl. Baconus, in Narcisso suo. y Eleganter Poëta prius amovet à juvene fidorum comitum agmen, quam admittat resonas Echus voces, & falsas assentatorum acclamationes. Qui & ipsi quotius fallant perdantque, abducunt juvenes à parentibus, ab amicis, à mentorum ministerio, à consiliis sanis & virtutibus ipsis. z Mirum poëtae artificium! ut ipsæ voces fabulæ quasi aliud narrantis repetant ossarium amicorum & parasitorum verba; Adest, Veni, Coëamus, Sit tibi copia nostri. z Ad speluncas enim, saxa, rupes solidas & concavas, voces per æris partes clarius repercussæ resiliunt. b Vocis metamorphosin fecerat Junonis ira; corporis, Narcissi repulsa.

Omnibus auditur: c fons est, qui vivit in illa.

Sic hanc, sic alias à undis aut montibus ortas

Luserat hic Nymphas; sic cætus antè viriles.

Inde manus aliquis despectus ad aethera tollens,

Sic amet ipse licet, sic non potiatur amato.

Dixerat: Assensit precibus e Rhamnusia justis.

Fons erat illimis nitidis & argentens undis,

Quem neque pastores, neque pasta monte capella

Contigerant, aliudve pecus; quem nulla volucris

Nec fera turbarat, nec lapsus ab arbore ramus: 410

Gramen erat circa, quod proximus humor albat,

Sylvæque sole locum passura tepescere nullo.

Hic puer & studio venandi lassus, & æstu,

Procubuit, hæ faciemque loci, fontemque secutus:

Dumque sitim sedare cupit, sitis altera crevit. 415

Dumque bibit, visa correptus imagine formæ,

Spem sine corpore amat: corpus putat esse quod um-

Ac stupet ipse sibi, vultuq; immotus eodem (ira est,

Hæret, ut è Pario formatum marmore signum.

Spelat humi positus k geminū cen lumina sidus, 420

l Et dignos Baccho digitos, & Apolline crines,

Impubesque genas, & eburnea colla, decusque

Oris, & in niveo mistum candore ruborem:

Cunctæque miratur, quibus est mirabilis ipse.

Se cupit imprudens; & qui prebat, ipse probatur: 425

Dumque petit, petitur; pariterq; accendit, & ardet.

Irrita fallaci quoties dedit oscula fonti!

In mediis quoties visum captantia collum

Brachia merfit aquis, nec se deprendit in illis!

Quid videat nescit; sed, quod videt, uritur illo: 430

Atque oculos idem, qui decipit, incitat error.

e Qui Gra-

cis n'x

d Naiadas &

Orcadas.

e Nemesis

Dea, quæ

rerum cum

prosperarum

nimis, aut

adversarum

vices repen-

dit, scele-

storum su-

perbiam &

insolentiam

ulciscitur,

innocen-

tiam mode-

ratorum al-

ferit, cujus

effigiem

Rhamnunte

Atticæ pago

cultam de-

scribit Pau-

sanias in

Atticis.

Marcellinus

sub exitu

14. lib.

Strabò 9. l.

alii. Erat

coronata &

alata; dextra

gestabat ha-

stam fraxi-

neam, sini-

strâ phialam

in quâ in-

clufi erant

Æthiopes;

cervo infi-

debat. epimythium dabant Am. Marcell. diol. 14. Petr. Crinitus 19. l. de honest. discipl. 6. c. Erasmus in adagio, Adrastia Nemesis. Post omnes egregiè Cl. Baconus. in Nemesis seu vicibus rerum. f Quâ mollis unda argenteo errabat pede. Drusus in Aluredo. g Vide Narcissi icona apud Philostratum l. 1. Iconum, & statuam Narc. in Callistrati statuis. h Amœnitate & umbram quâ capiebatur æstivans: fontem, quem adpetebat sitiens. i Speciem & imaginem corporis, cujus potiundæ spe lædabatur. k Oculos suos instar gemini fideris lucentes. l Herc. Ciofanus ex codd. Mss. contendit legendum: & dignos Baccho. dignos & Apolline crines. cujus lectionis vestigia præter citatos ab illo, & mei Mss. habent. Et digitos Baccho dignos & Apolline crines, quam lect. ex ipso Ovidio videtur non levi tibicine statuminare.

• Apostrophe pathetica ad Narcissum.

• Tu modò te avertè, nulla erit umbra, nihil quod anes.

• Ab aqua, tanquam à speculo.

• Per quos, veluti per fenestras admittuntur species & imagines lethales.

Vide vers.

373. l. 14.

• Sic Homerus Il.

β (Υμῆϊς

ἄδῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

ἔστῃ, πῶς

in *Credule, quid frustra simulacra fugacia captas ?*
Quod petis, est nusquã; quod amas n̄ avertere, perdes.
Ista ō percussã, quam ternis, imaginis umbra est,
Nil habet ista sui, tecum venitque, manetque, 438
Tecum discedet, si tu discedere possis.

Non illum Cereris, non illum cura quietis
Abstrahere inde potest: sed opacã fufus in herbã
Speñat in expleto mendacem lumine formam,
Pérque poculos perit ipse suos, paulumq; levatus, 440
Ad circumstantes tendens sua brachia sylvas,
Ecquis, Iò sylva, crudelius, inquit, amavit ?

Q̄ (Scitis enim, & multis latebra opportuna fuistis)
Ecquem, cum t̄ vestra tot agantur secula vita,
Qui sic tabuerit, longo meministis in avo ? 448
Et placet, & video; sed, quod videoque, placetque,
Non tamen invenio; tantus tenet error amantem.

Quòque magis doleam, non nos mare se parat ingens,
Nec via, nec montes, nec clausis mania portis:
Exiguã prohibemur aquã. Cupit ipse teneri: 450
Nam quoties liquidis porreximus oscula lymphis,
Hic toties ad me resupino nititur ore.

Posse putes tangi, minimum est, quod amantibus obstat.
Quisquis es, huc exi: quid me puer unice fallis ?
Quove petitus abis ? Certe nec forma, nec etas 455
Est mea, quã fugias: & amarunt me quoq; t̄ Nymphæ.

U Spem mihi nescio quam vultu promittis amico,
Cùmque ego porrexi tibi brachia, porrigis uliro;
Cùm risi, arrides: lacrymas quoque sape notavi
Me lacrymante tuas. nutu quoque signa remittis; 460
Et quantum motu formosi suspicor oris,
Verba refers aures non pervenientia nostras.

Nymphæ Hamadryades, quarum longissima vita est. s̄ Scripsit Euanthes in fabulosis, sororem Narcissogemellam fuisse cum oris forma, tum coma & omni corporis parte similem, quam unice amavit. Hæc mortua ille desiderii impatiens dicitur ad fontem venire solitus, ut ejus imaginem ibi intreretur. Verum ubi id solatium leve videretur, dolore denique periit, vel, ut aliis placet, se in fontem dejecit. Sed hæc ad Narcissi gratiam ficta esse ait Pausanias in Bxot. t̄ Echo, Naiades, Orcades. supra v. 402. • Quas sibi delicias faciunt blanditiasque malefani phœarum, undecunque sibi spem & gratiam captantes, undique placentiam.

x Ille ego sum : sensi; nec me mea fallit imago.
 Uror amore mei: flammis moveoque, feroque. 464
 Quid faciã? Rogar, anne rogem? quid deinde rogabo?
 Quod cupio, mecum est: y Inopem me copia fecit.
 O utinam a nostro secedere corpore possem!
 Votum in amante novum est: vellẽ quod amamus ab.
 Jamque dolor vires adimit; nec tempora vita (esset.
 Longa mea superant, primaque extingvor in avo: 470
 Nec mihi mors gravis est posituro morte dolores
 Hic, qui diligitur, vellem diuturnior esset:
 Nunc duo concordēs animã moriemur in unã.
 Dixit, & ad faciem rediit malesanus eandem,
 Et lacrymis turbavit aquas, obscuraque z moto 475
 Reddita forma lacu est: quam cum vidisset z abire,
 Quo refugis? Remane; nec me, crudelis, amantem
 Desere, clamavit; a liceat quod tangere non est,
 Aspicere, & misero præbere alimenta furori:
 Dumque dolet, b summo vestem diduxit ab ore 480
 Nudaque marmoreis percussit pectora palmis.
 Pectora traxerunt tenuem percussa ruborem,
 Non aliter, quã poma solent, quæ candida parte,
 Parte rubent; aut ut variis solet uva racemis
 Ducere purpureum nondum matura colorem. 485
 Quæ simul aspexit c liquefactã rursus in undã,
 Non tulit ulterius: Sed, ut intabescere flava
 Igne levi cera, matutinaque pruina
 Sole tepente solent; sic attenuatus amore
 Liquitur, & testõ paulatim carpitur ignis. 490

x Agnoscit tandem errorem suum ac vanitatem; nec tamen animum mutat. Sic amator ille apud comicum; Et illam scelestam, & me miserum esse sentio; Et tædet, & amore ardeo; & prudens, sciens, Vivus: videntque pereos; nec quid agam licio. Ter. Eunuc. 1. sc. 1. act. y Non hoc de Narcissis solis pronunciatum putat, quadrabit idem in Euclionis, Gryllos, Verres alios, quos pecuniz, vini, libidi-

nis copia fecit inopes. Aufonius de Narcisso: Si cuperes alium, posses Narcisse potiri. Nunc tibi amoris adest copia: fructus abest, Epigram. 95. Itemdem 96. x Lacrymis planam fontis faciem crispantibus obliterari. a Quod tangere non licet, aspicere liceat. b A summo pectore, vel collo, unde vestis incipit, vult Ciofannus. Aliis placet, summã vestem diduxit ab orã, vide lib. 5. v. 398. c Liquidã rursus factã & limpidã.

Ad *Φλω*. *δ* Et neque jam color est misto candore rubori,
 τῶν, ἠορόφω *Nec vigor, & vires, & qua modo visa placebant,*
 & δακρόφω *Nec corpus remanet, quondam quod amaverat Echo.*
 ingenia ex- *e* Quae tamen ut vidit, quamvis irata, memorque,
 primenda *Indoluit; quotiesque puer miserabilis, Eheu!* 495
 eleganter *Dixerat; hac resonis iterabat vocibus, Eheu!*
 fumitur *Cumque suos manibus percusserat ille lacertos,*
 flos vernus, *Hec quoque reddebat sonitum plangoris eundem.*
 idemque *Ultima vox solidam fuit hac spectantis in undam,*
 φλω, *Heu & frustra dilecte puer! Totidemque remisit* 500
 plurix li- *Verba locus; disceoque vale, vale inquit & Echo.*
 titor, cum *Ille caput viridi fessum submisit in herba:*
 ejusmodi *Lumina mors clausit domini mirantia formam.*
 ingenia *Tum quoque se, postquam est inferna sede receptus,*
 spem sui sub *In Stygia spectabat aqua, planxere sorores.* 505
 initia pro- *Naiades, & sectos fratri imposuere capillos.*
 digam pra- *Plaxerunt Dryades: plangentibus affonati Echo.*
 bebant, quam *Jamque rogam, quassasq; faces, feretrumq; parabant:*
 tamen mox *Nusquam corpus erat. Croceum pro corpore h. florem*
 fallunt & *Inveniunt, foliis medium cingentibus albis.* 510
 frugis bonz
 expectatio-
 nem desti-
 tuunt.
 Commo-
 ritur, Nar-
 sisse, tibi

resonabilis Echo, Vocis ad extremos exanimata modos. Et pereuntis ad-
 huc gemitum refecuta querelis. Ultima nunc etiam verba loquentis amat,
 Ausonius 97. epigr. f Vano certe amore dilecte & perverso. siquidem stul-
 ta res est & iniqua, adolescentem in terreni corporis fluxu umbram usque
 inspicere propriam, i. e. corpoream vitam quae animae verae idolum est po-
 stemum. quam cum arctius quam par est, amplextatur, vitam veram, i. e. ani-
 malem, per inscitiam amittit. Quasunque curas aut studia quis in ani-
 mam contraxerit in hac vita, vel a natura, vel affectibus, aut vitae ratione,
 ea manent etiam cum corpus exierit. Plato in Gorgia. Curz non ipsa in
 morte relinquunt. Virg. 6. Aen. quz gratia currum Armorumque fuit vi-
 vis; quz cura nitentes Pasceere equos; eadem sequitur tellure repostos.
 h Flos hic Diis iuferis sacer fingitur, ut qui floreat tantum & transeat, ne-
 que ullum ex se fructum edat; ita & ingenia precocia haud facile perve-
 niunt ad frugem.

Pentheus. FAB. 7.

Cognita res vatis meritam per Achaidas urbes
 Contulerat famam: non enim erat auguris ingens;
 Spernit i Echionides tamen hunc ex omnibus unus,

Echionis
 & Agaves
 filius. ipse
 resp. Baccho apud Euripidem in Bacchis.

Contemptor superum i Pentheus, prasagaque ridet i Πενθῆος
 Verba senis; & tenebras, & cladem lucis adempta 515 Α' γαυῆς
 Objicit: ille movens albentia tempora canis, πᾶσι, πα-
 Quam felix esses, si tu quoque luminis hujus τῶς δ'
 Orbis, ait, fieres, nec l Bacchica sacra videres? Η' γ' ἄνεως
 Namque dies aderit, (quam non procul auguror esse!) cui Bacchus:
 Qua novus huc veniet proles m Semeleia Liber: 520 Ε'ν δὲ συ-
 Quem nisi templorum fueris dignatus honore, γῆσσι τῶ-
 Milite lacer spargere locis, & sanguine sylvas τομ' ὄμι-
 Fœdabis, n matremque tuam, matrisque sorores. τῆς εἰος εἰ.
 Et veniet: neque enim dignabere numen honore: Necnon Lu-
 Mæque sub o his tenebris nimmum vidisse quereris. 525 ciano in
 Talia dicentem p perturbat Echione natus. Deorum
 Dicta fides sequitur: responsaque vatis q aguntur. κακοδοξ-
 r Liber adest, festisque fremunt ulnlatibus agri: κατ' ἐστῶτος.
 Turba ruit, mistæque viris matrèsque, nurusque, nempe
 Et vulgus, procerèsque ignota ad sacra feruntur. 530 δῶτο τῆ
 Quis furor l Anguigenæ proles t Mavortia vestras πείθεις.
 u Atollit mentes? Pentheus ait: x Erant tantum l & cæcita-
 Era repulsa valent, & adunco tibia cornu? tem.
 Et magica fraudes? ut quos non bellicus ensis, l De hi: in-
 Non tuba terreris, non strictis agmina telis, 535 fra ad vers.
 Famine voces, & mota insania vino, 528.

Bacchos 1. Indum, Inventorem vitis serendæ. 2. Jovis & Proserpinæ filium,
 agriculturæ inventorem. 3. Jovis ex Semele filium, cui inventa & victorias
 priorum tribuunt Græci. Jul. Firmicus de errore profanz relig. Duos fuis-
 se Bacchos tradit, Cretensem, & Thebanum. apud quem plura legere est de
 utroque non vulgo nota. Cicero 3. l. de Nat. Deorum enumerat quinque.
 De nullo verò horum mentio à poëcis fit, nisi de Jovis hoc & Semeles filio.
 n Agave matrem, materteras Ino & Autoonoën. * Vel sic, cæcum. p Inter-
 pellat, impedit ne plura loquatur. Alii leg. prostratus, i. e. impulsu & im-
 petu à se amovet. q Exitum perinde sortiuntur. r De Bacchanalibus, sacro
 Græco, scelèrum omnium seminario, videatur Livius 94. l. ubi in concio-
 ne Porcius Cato Consul inter cætera. Primum, inquit, mulierum magna
 pars est. deinde simillimi sceminis mares stuprati, & constupratores, sana-
 tici, vigiles, vino, strepitibus clamoribusque nocturnis attoniti, &c. In
 his sacris Bacchantes thyrsos gerentes parpinis hederaque coronati gesta-
 bant vites, hircos cophinos, phallos; per sylvas, montes, nemora furibun-
 dæ saltabant; dissono clamore; ululatu, tibiæ cantu & cymbalorum
 tinnitu omnia replebant. hic supra promiscua, cædes infanz. Sed plura
 lege apud Patres 55. Arnob. 5. l. Aug. de Civ. Dei 6. l. c. 9. & 18. lib. cap.
 13. Clem. Alexand. in Protrep. Euseb. 2. l. Præpar. Euang. c. 5. Tertullian.
 de spectaculis. Firmicum de err. prof. relig. s Thebani, progenies eorum
 qui ex dentibus Anguis orti sunt supra vers. 105. — t — Anguis autem ille
 Marti sacer custos erat fontis Martii, ad vers. 32. * Alii Arionis,
 x Cymbala,

Ne fraus fiat Pediz legi Grzcorum more conflet ibi ultima syllaba in Tyro, cuius prior brevis est. Et tamen alter è Mss. no- stris habet Hac Tyron, hac profu- gos pos. sede penates, ut Virg. 1. Æneid. Ilium in Italiam portans, videtque penates. & Jovem, quem emen- titus est patrem.

Ὁ δὲ θεο-
μα βριτων
αι δεε νο-
θου δον.
Bacchus
apud Non-
num 44. l.
Dionys.
ἀλλὰ ὁ
τύφω ἐγ-
χεῖ χαλ-
κεῖο πτο-
μαρίον εἰς

Obscænique greges, & inania tympana vincant?
Vosne senes mirer? qui longa per aquora vecti
y A Tyro, hac profugos posuistis sede penates,
Nunc finitis sine Martecapit? Vosne, acrior atas, 540
O juvenes, propiorque mea? quos arma tenere
Non thyrsos; galeaque tegi, non fronde decebat.
Este, precor, memores, quâ sitis stirpe creati,
Illiusque animos, qui multos perdidit unus,
Sumite serpentis: Pro fontibus ille lacuque 545
Interiit: At vos pro famâ vincite vestrâ.
Ille dedit letho fortes: Vos vincite molles,
Et patrium reinete decus. Si fata vetabitnt
Stare diu Thebas; utinam tormenta, virique
Mænia diruerent, ferrumque, ignisque sonaret! 550
Essemus miseri sine crimine, forsque querenda,
Non celanda foret, lacrymaque pudore carent.
At nunc à puero Theba capientur inermi,
Quem neque bella juvant, nec tela, nec usus equorum;
Sed madidi myrhâ crines, mollisque corona, 555
Purpurâque, & pictis intextum vestibus aurum.
Quem quidem ego actutum (modo vos absistite) cogam
Assumptumq; z patrem, commentaque sacra fateri.
a Ansatius Acrisio est animi contemnere vanum
Numen, & Argolicas venienti claudere portas, 560
Pentheia terrebit cum tois b advena Thebis?
Ite citi, (famulis hoc imperat) ite, ducemque
Attrahite huc vinctum: iussis mora segnis abesto.
c Hunc avus, hunc Athamas, hunc cætera turba suorum
Corripiunt dictis frustraque inhibere laborant. 565
Acr. or admonitu est; irritaturque retenta
Et crescit rabies, moderaminaque ipsa nocebant.
Sic ego torrentem, qua nil obstabat eunti,
Lenius, & modico strepitu decurrere vidi:
At, quacunq; trabes, obstructaque saxa jacebant, 570
Spumens, & fervens, & ab obice savior ibat.

πλούχαι μνηρῶ. Ὁ τῆς Διὸς μεγάλου γονιῶ ἐψεύσατο μνηρῶ. a Acri-
sius Argivorum rex, occlusis portis, neque Deum hunc neque sacra ipsius
admisit. b Bacchus quem non civem agnoscit Pentheus; nedum Deum.
c Apud Euripidem in Bacchis, non audit Cadmum, non Tiresiam.

*Ecce d' cruentati redeunt; & Bacchus ubi esset,
 Quarenti domino, e Bacchum vidisse negarunt.
 Hunc, dixere, tamen comitem, famulumq; sacrorum,
 Cepimus: & tradunt manibus post terga t' ligatis, 575
 Sacra dei quondam g' Tyrrhena gente secutum.*

*dVulnerati
 à comitibus
 Bacchi, dum
 Bacchum &
 Bacchas
 prehendere
 tentarent.*

e Famuli ta-

*men in Bacchis Euripid. Πυθ. ὄ, καὶ εἰς αὐτὸν, τὴν δ' ἄρχαν ἀγχινοῦτος Ε' φ'
 λω' ἰπιαψαε, &c. ipsum adducens Bacchum, quem noster Actææ sub ima-
 gine inducit latentem. f Penthei fab. alii referunt ad ultionem divinam
 pœnas ab Atheis & Divinorum contemptoribus exigentem. Alii ad ignarum
 Politicæ principem, cui haud tutum est conari uno actû fraogere populi
 concitati impetus, quos mora melius labefacit quam vis repente tollit.
 Clariss. Baconus ad curiositatem detorquet, quem adi. g Qui hic est Tyr-
 rhena de gente, quomodo versu 583. illi patria Mœonia est? Tyrrheni, ii-
 dem Thufci & Hetrusci, à Lydis & Mœoniis oriundi, qui sub Tyrrheno
 Lydi fratre duce eam Italicæ partem appulsi occuparunt quæ Hetruria ap-
 pellatur ad mare Tyrrhenum, Thuscum, seu inferum. Ubi Hetruria quondam
 Gens bello præclarajugis infedit Hetruscis. Virg. Æn. Ad Dionys. Ha-
 licarnass. 1.1.*

*Nautæ in Delphinos conversi, & Pentheus
 à Bacchis discerptus. F A B. 8. 9.*

*A Spicit hunc Pentheus oculis, quos ira tremendos
 Fecerat, & quanquam pœna vix tempora differt,*

*O periture, tuâque aliis documenta dature
 Morte, ait, ede tuum nomen, nomenq; parentum, 580*

Et patriam, morisque novi cur sacra frequentes.

Ille metu vacuus. Nomen mihi, dixit, Actætes:

Patria Maonia est, humili de plebe parentes

Non mihi, quæ duri colerent pater arva juvenci,

Lanigerosque greges, non ulla armenta reliquit. 585

Pauper & ipse fuit: h linôque solebat & hamis

Decipere, & calamo salientes ducere pisces.

Ars illi sua census erat: cum traderet artem,

Accipe, quæ habeo, studii successor, & hares,

Dixit, opes: moriensque mihi nihil ille reliquit 590

Præter iâquas, unum hoc possum appellare paternum.

Mox ego, nè scopulis hærerem semper in isdem,

Addidici & regimen dextra moderante carina

*b Reti, in-
 quiunt, ex
 lino. Quid
 si ipsam
 signet li-
 neam vel se-
 tam? Nam-
 que Glaucus
 de se l. 13.
 v. 923.*

*Nam modo
 dncebam
 ducentia
 retia pisces,
 Nunc in
 mole sedens
 moderabat
 arundine*

*linum. i In quibus exercerem artem piscatoriam. & Artem nauticam, na-
 vis autem gubernatori necessaria est cognitio siderum & portuum.*

Amaltheæ, inter sidera
 relatæ, quod Jovi
 infantilac præbuisse
 prope Olenum, opp.
 Achaiz. quæ ortu &
 occasu suo pluvias
 inducit.

Fleiadas, quarum una
 est Taygete.

Stellæ 5. in capite
 Tauri.

quia etiam pluviz, uti
 Vergiliz.

Urtam Borealem, Cynosuram,
 vel Helicen.

Inf. maris Ægæi.

Chios Inf. est maris
 Icarii. Scio.

E navi in litus.

Aquam. Duodecim. quos
 nominat Hygians, 134. fab. noster infra 20. * Γυιόςος ἀτι κῦρος ἰχθυὸν ἀχά-
 ρακθὸν ὑπὲρ τῶν. Nonn. lib. 45. ubi tota hæc fabula. * Η' γὰρ Ζεὺς ἠδὲ ἰσὶν,
 κ' ἄρα ποσειδῶν Α'πέλλω, Η' ἼΠοσειδάων, &c. gubernator ad socios in Homeri
 hymno Διὸς ἰωνος ἠ' ἁγασί'. x Qui proræ assiduus custos navi prospicit. Prore-
 ta, προρέτης. γ. Portifculus, κυβιστής hortator & moderator remigum. γ Non
 finam hanc navem violari prædaturâ tam sacri ponderis, i. nummis, vel per
 Hypallagen. Non patiar numen violari hæc navi.

Fletere; & Olenia sydus pluviale capella, 594
 m Taygetemq, n Hyadasq, oculis, o Arctonq, notavi,
 Ventorumque domos, & portus puppibus aptos.
 Foriè petens p Delon q Chia telluris ad oras
 Applicor, & dextris adducor littora remis:
 Dòque leves r saltus, udaq,ue immittor arena.
 Nox ubi consumpta est, aurora rubescere primò 600
 Caperat: exurgo laticèsque inferre recentes
 Admoneo, monstroque viam qua ducit ad undas.
 Ipse, quid aura mihi tumulto promittat ab alto,
 Prospicio: comitèsque voco, repetòque carinam.
 Adsumus eninquit r sociorum primus Opheltes: 605
 Utique putat, prædam deserto naactus in agro
 * Virgineâ puerum ducit per littora forma.
 Ille mero, somnoque gravis titubare videtur,
 Vixque sequi; Specto cultum, faciemq, gradumque:
 Nil ibi quod credi posset mortale videbam. 610
 Et sensi, & dixi sociis: u quod numen in isto
 Corpore sit dubito; sed corpore numen in isto est.
 Quisquis es, o faveas, nostrisque laboribus adfis:
 His quoque des veniam. Pro nobis mitte precari,
 Diçys ait, quo non alius conscendere summas 615
 Ocyor antennas, prensoque rudente relabi,
 Hoc Libys, hoc flavus x proræ tutela Melanthus,
 Hoc probat Alcimedon, & y qui requiémque modumq,
 Voce dabat remis, animorum hortator Epopeus;
 Hoc omnes alii: prædæ tam cæca cupido est. 620
 z Non tamen hanc sacro violari pondere pinum

Perpetiar, dixi: a pars hic mihi maxima juris;
Inque aditu obsisto. Fuit audacissimus omni
De numero Lycabas; qui Thuscâ pulsus ab urbe,
Exilium, dirâ pœnam pro cæde luebat.

Is mihi, b dum resto, juvenili guttura pugno
Rupit: & excussum misisset in aquora, si non
Hassissem, quamvis amens, in fœne retentus.

Impia turba probat factum, tum denique Bacchus
(Bacchus enim fuerat) veluti clamore solutus

Sit sopor, c aque mero redeant in pectora sensus;
d Quid facitis? quis clamor? ait: quâ dicite nautæ,

Huc ope perveni? quò me deferre paratis?

Pone metum, e Proreus, & quos contingere portus,
Ede, velis, dixit: terrâ sistere petitâ.

Naxon, ait & Liber, cursus advertite vestros:

Illa mihi domus est, vobis erit hospita tellus.

Per mare fallaces, perque omnia numina jurant,

Sic fore, mēque jubent pietæ dare vela carinæ.

Dextera g Naxos erat, dextrâ mihi lintea danti: 640

Quid facis, o demens? quis te furor? inquit Opheltes.

Pro se quisque timet: h levam pete, maxima i nutu

Pars mihi significat; pars, quid velit, aure susurrat.

Obsupui; capiâtque alius moderamina, dixi:

Mēque ministerio scelerisque, artisque removi. 645

Incepor a cunctis: totumque immurmurat agmen.

E quibus Ethalion, k Te scilicet omnis in uno

Nostra salus posita est, ait: & subit ipse, meumque

Explet opus, Naxoque petit diversa relicta.

Tum deus illudens, tanquam modò denique frau-
dem 650

Senserit è puppi pontum prospectat ad uncâ,

Et flenti similis, Non hac mihi litora nauta,

Promissistis, ait; non hac mihi terra rogata est.

Quo mervi pœnam factò? quæ gloria vestra est,

Si puerum juvenes, si multi fallitis unum? 655

& vini copiâ. h Ne Naxon devchatur puer. i Τυγονιοι τὸς δ' ἄγχι Νάξου
ἄγχι εἰ δ' ἰδὲ τῆς Νάξου τῆς ἀλλήλας. Nonnus 45. Dionys. & Ironicè
vel Interrogatorie.

a Gubernator erat, ut
habet Ho-
merus modò
diſto Hym-
no.

b Dum resi-
ſto.

c Quasi vero
jam conco-
cto & despu-
mato ad so-
briam men-
tem rever-
sus.

d Homerus
in Hymno
de Baccho &
Iatronicibus,
& Nonnus

l. 45. ferunt
Bacchum à
prædonibus
vinculis li-
gatum fuif-
ſe, vincula

autem ultro
excidiſſe
manibus &
pedibus.

e Supra
verſ. 617.

f Bacchus,
ut Græcis
Αὐαί.

Quod curis
ſolvit cor-
da, Lyxus
erit.

g Inf. maris
Ægei, Cy-
cladum ce-
leberrima.
quæ & Dio-
nyſia voca-
tur à fertili-
tate vitium

I Hæc sub
 Acctæ per-
 sona.
 m Nautæ,
 prædones.
 n Μα' ο' φθαλ-
 μορὰν ἢ
 παρ' ὄψε
 Sicut, atque
 ipse jam
 Bacchus sibi
 præsentissi-
 mus; quam-
 vis sub per-
 sona Acctæ
 dissimula-
 tus. sic Mer-
 curius per se
 jurat apud
 Plautum in
 Amphit. So.
 Per Jovem
 juro, me esse

I Jam dudum flebam; lacrymas in manus impia nostras
 Ridet, & impellit properantibus æquora remis,
 n Per tibi nunc ipsum (neque enim præsentior illo
 Est deus) adjuro, tam me tibi vera referre,
 Quam veri majora fide. Stetit æquore puppi 660
 Haud aliter, quam si siccum navale teneret.
 Illi admirantes remorum in verbere perstant,
 Velaque o deducunt, p geminæq; ope currere tentant.
 q Impediunt hederæ remos, nexæque recurvo
 Serpunt, in gravidu distinguunt vela corymbis. 665
 Ipse racemiferæ frontem circumdatus x uvæ,
 I Pampineis agitât velatam frondibus hastam.
 Quem circa t tigres, simulacraque inania t lyncum
 Picararumque jacenti fera corpora t pantherarum.
 u Exilière viri, (x sive hoc insania fecit, 670
 Sive timor) primisq; Medon nigrescere pinnis,
 Corpore depresso & spina curvamine flecti

Sotiam, neque falsum dicere. Mer. At ego per Mercurium juro, tibi Jovem non credere. Vela prius collecta & antennis adstricta jam dimittunt soluta, h. e. pandunt, explicant vela. p Remis velisque. q Avriæ δ' ἀκρότατον παρὰ ἰσθίον ἐξήταν ὄψιν Ἀμπέλ & ἔνθα, καὶ ἔνθα κατεκρημίνωντο ἃ πολλοὶ βότρυες. ἀμφ' ἰσθίον ἃ μέλας εἰλίσσειτο κισσός Ἀθήναι τελευτήσων, &c. Hymn. Hom. In prædiæto. r Vitibus. neque enim uvæ ferunt racemos, sed contrâ. s Thyrsi descriptio. t Feræ istæ significant terrificas species, imagines & phantasmata, quæ ebriorum oculis & animis obversantur. x Nautæ nimio graves Baccho, ut qui Deum invitum moverant, se præcipitarunt in manifesti periculi mare, gubernatore solo qui non transilierat modici munera Liberi incolumi. Atque hic memorare lubet lepidiss. historiam, quam refert Timæus apud Athenæum l. 2. c. 2. Νικίτηκος ἑὸς ἐπ' Ἀκράγαντι, &c. Juvenes quidam in domo quadam Agrigenti potantes, usque adeo per ebrietatem deimentati sunt, ut se crederent in triremi navigare, sæva tempestate jactatos. vasa itaque & stragula domus ejecerunt, per fenestras in viam, tanquam in mare, neque concursu populi spectantis & supellestilem projectam diripientis ad sanio rem mentem redierunt. Quin & magistratibus postridie advenientibus causamque tantæ vesaniae sciscitantibus responderunt, tempestate se vexatos, navem ut allevarent sarcinas se supervacuas in mare abjecisse. Mirantibus prætoribus atque eos incusantibus: juvenum quidam, Ego, inquit, viri Tritones, & metu consternatus sub imo navis tabulato delitui. Ignoscentibus eorum dementiæ magistratibus atque ne in posterum se vino ingurgitarent monentibus, egerunt gratias, voveruntque se his quamprimum ab hac tempestate incolumes portum tangerent, statuas tanquam Diis marinis posituros. x Neque ineptè finguntur ebrii mutari in pisces, eosque ducentes choreas, & laticem naribus effiantes, ructu credo ac vomitu; in illud denique piscium genus qui δ' ἄρα φησι dicuntur, verè δ' ἄρα φησι. h. e. maris fues cui Cardani subtilitati de delphinis non reclanitat Jul. Scal. exerc. 22 3. 5.

Incipit. Huic Lycabas, In qua miracula, dixit,
Verteris? & lati rictus, & panda loquenti
Naris erat, squammamque cutis durata trahebat. 675

At Libys, obstantes dum vult obvertere remos,
In spatium resilire manus breve vidit; & illas
Jam non esse manus, jam pinnas posse vocari.
Alter ad intortos cupiens dare brachia funes,
Brachia non habuit, truncog, repandus in undas 680
Corpore desiluit; Falcata novissima cauda est,
Qualia dimidia sinuantur cornua Luna.

Undique dant saltus, multaque aspergine rotant;
Emerguntque iterum, redentque sub aquora rursus:
Inque chori ludunt speciem, lascivaque jactant 685
Corpore, & acceptum patulis mare naribus efflant.

De modo viginti (tot enim ratis illa forebat)
y Restabam solus, z pavidura, gelidumque trementi
Corpora vixque animum firmat deus, Excute, dicens,
Corde metum. a Diamque tene. Delatus in illam 690
Accessi sacris, Baccheaque sacra frequento.

Prænimus longis, Pentheus, ambagibus aures,
Inquit, ut ira morâ vires absumere posset.
b Præcipitem famuli rapite hunc, cruciatique duris
Corpora tormentis Stygia demittite morti. 695

Protinus abstractus solidis Tyrrhenus Acætes
Clauditur in tectis: & dum crudelia jussa
Instrumenta necis, ferrumque, ignisque parantur,
c Sponte suâ patuisse fores, lapsasque lacertis

c Sponte sua, fama est, nullo solvente, catenas. 700
Perstat Echionides, nec jam jubet ire, sed ipse
Vadit, ubi festus facienda ad sacra d Cythæron
Cantibus, & clarâ bacchantum voce sonabat.

Ut fremit acer equus, cum bellicus ære canoro
Signa dedit tubicen, pugnaque assumit amorem: 705
Pentheas sic ictus longis ululatus aether
Movit, & audito clamore recanduit ira.

Monte ferè medio est cingentibus ultima sylvis
Purus ab arboribus spectabilis undique campus:

ibid. d Mons Bærotiz nocturnis Bacchi Orgiis resonans. Thyas ubi audito
stimulant Trieterica Baccho Orgia, nocturnusque vocat clamore Cithæron.
4. Æneid.

y Sobrius è
viginti so-
lus.

z Θεοὶ δὲ
κέρταρ, &c.
Bacchus gu-
bernatori, in
hymno diæ.
Hom.

a Naxos,
quam Strong-
gylem, dein
Diam, mox
Dionysida,
&c. appella-
runt. Plin. 4.
lib. 12. cap.

b Καθεύδων
αὐτὸν, ὡς αὖ
ἐκὸν ἄρ' ἔσται
ἐν κενῆσιν
&c. Pen-
theus in
Eurip. Bac-
chis.

c Διὸς φωνή
δὲ ξύμπαντος
αἰθέρος διανοῆς
ἢ κατὰ τὴν
κατὰ τὴν

Arborem conscendit Pentheus spectaturus Orgia, ut habet Euripides in Bacchis, Nonnus l. 46. Dionys. Theocritus Idyll. 26. *ἄναις.*
 Nec tantum non initiatis, sed & sacrilegis & factorum contemptoribus.
 ὁ θεός, ἡ ἄνα, ἡ ἰορλίς, vocat Pentheum Euripides, Flaccus taurum vitulum Persius.
 ἡ Ἐγώ πε μήτις ἔμει παῖς σιθῆν Περθεύς, ὅς ἔτιμεις ἐν ἰδμοῖς Ἐχίων.

Hic oculis illum cernentem sacra & profanis 710
 Prima videt, prima est insano concita cursu,
 Prima suum misso violavit Penthea thyso
 Mater: & ὄ gemina, clamavit, adeste sorores:
 Ille gaper, in nostris errat qui maximus agris,
 Ille mihi ferendus aper. Ruit omnis in unum 715
 Turba furens: cuncta coeunt, trepidumq; sequuntur,
 Jam trepidum, jam verba minus violentia loquentem.
 h Jam se damnantem, jam se peccasse fatentem,
 Saucius ille tamen, Fer opem, matertera, dixit,
 Autonoe: moveant animos i Actaeonis umbra. 720
 Illa qui Actaeon nescit: dextramque precantis
 Abstulit; Inoo lacerata est altera raptus.
 Non habet infelix quae matri brachia tendat;
 Trunca sed ostendens dejectu vulnera membris,
 Aspice mater, ait. Visis ululavit Agave, 725
 Collaque jactavit, crinemque per aera movit:
 Avulsamque caput digiti complexa cruentis,
 Clamat, lo comites! Opus hoc victoria nostra est.
 Non citius frondes autumnis frigore taetas,
 Jamque male harentes, alta rapit arbore ventus; 730
 Quam sunt membra viri manibus direpta nefandu.
 Talibus exempli monita nova sacra frequentant,
 Thuraque dant, sanctasque colunt in Ismenides aras.

ὁ θεός, ἡ ἄνα, ἡ ἰορλίς, vocat Pentheum Euripides, Flaccus taurum vitulum Persius.
 ἡ Ἐγώ πε μήτις ἔμει παῖς σιθῆν Περθεύς, ὅς ἔτιμεις ἐν ἰδμοῖς Ἐχίων. Οἰκτῆρε δὲ ὦ μήτιρ με, μηδὲ ταῖς ἔμαῖς Ἀμαρτίαιτι παῖδα σὺν κατακταίνης. Ἡ δὲ ἰορλίς ἐξείσα, &c. Nuncius in Bacchis Euripidis. i Per manes filii tui rogata, miserere nepotis itidem discerpenti, nisi tu opem tuleris. ἡ Ἡ δὲ ἰορλίς ἔμαῖς, & διασφόρος κόρας ἰδμοῖς ἰορλίς ἡ χερσὶν ἰορλίς, &c. Euripid. Bacch. legend. & Theocriti ἄναις, & Nonnum 46. Dionys. ubi & luctus Agaves ad sanam mentem reversæ. Senec. Oedip. 443. ἡ Τὸ σωφρονεῖν ὃ καὶ σέβειν τὰ ἴδμων, κάλλιπον οἶμαί γε αὐτὸ, καὶ σωφροσύνην ὀνητοῖσιν εἶναι χρεῖμα, τοῖσι χερσὶν ἰορλίς. ita nuncius narrationem caedis Penthei in Euripidis Bacchis. ἡ Thebanæ, ab Ismeno il. Bacotix, in qua Thebæ.

LIBER IV.

Dercetis in piscem, Semiramis in columbam, & Nais in piscem. FAB. 1. 2. 3.

AT non Alcithoë a Mineias Orgia censet
Accipienda dei: sed adhuc temeraria Bacchum

Progeniem negat esse Jovis; sociasque sorores
Impietatis habet. Festum celebrare sacerdos,

Immunésque operum famulas dominasque suorum, 5
Pectora b pelle regi, c crinales solvere vittas,

d Sarta comis, manibus frondentes sumere thyrsos
Fusserat: & savam lesi fore numinis iram,

Vaticinatus erat. Parent matrésque, nurusque,
Telas & calathos, e infectaque pensa reponunt, 10

Thuráque dant, f Bacchúmque vocant, g Bromiúm-
que, Lycúmque

h Ignigenámque, i satúmque iterum, solumque k bi-
matrem:

Additur his l Nisusque, indetonsusque m Thyænus,
Et cum n Lenæo genialis confitor uvæ,

o Nyctilensque p Eleleusque parens, & p Jacchus, &
p Evan: 15

q Et qua præterea per Grajas plurima gentes
Nomina, Liber, habes. r Tibi enim inconsumpta ju-
venta est,

Tu puer aternus, tu formosissimus alto
Conspiceris cælo: tibi, cum sine s cornibus astas,

Virgineum caput est. t Oriens tibi victus, adúsque 20

403. Sannazar. 2. l. 5. eleg. Mureti Galliambo ad Catulli epithalamium
63. Jac. Gaddii l. 1. 2. hymn. Antholog. Græc. epigr. 38. c. Videndus &
Joach. Camerarius problem. 6. l. 8. g A fremitu Bromius, quod vocife-
ratur Jacchus, Quod curis solvit corda Lyxus erit. h Fulminis icu gdi-
ratur, ut l. superiore. i Ex utero Semeles & Jovis femore. cur *πυρρῶν* s
vocetur, aliam rationem vide apud Strabonem l. 13. Georg. k A Nylâ In-
diz urbe. l Idem n. est cum Sole usque juvene & radiis comato. Macrob. 1.
Saturn. 12. c. & Mythologi alii, quos super his consule. m A matre Semele,
quæ culta nomine Thyones à *θύων*. n A torculari seu lacu, qui *λευός*. o A
nocturnis Orgiis. p A clamore in Orgiis & exhortatione in bello Gigant.
q Solenne quippe erat atque e religione omnia nomina hymnis infarcire,
ne quod omitterent; ut & -- r Attributa & gesta. vide quæ nos ad Senec.
Oedipum, choro 2. s Bacchus cur sit cornutus, dixi ad Senec. Hippolyt,
y, 753. t Ad Senec. Oedip. 114.

a Minei fi-
lia.

b Nictor,

hinnulo-
rum, &

βροχῶν
vulpium.

c Quod in
omnibus sa-
cris fieri so-
let.

d Pampinea
Vite caput

regitur; la-
teri cervina

sinistro Vel-
lera depen-
dent, &c.

6. l. v. 59.

e Imperfe-
cta, opere

per festa in-
termisso.

f Lux huic
erit ab hym-
no in Bac-
chum. Ho-
rat. Ode 19.

2. l. & 25.

Ode 3. l.

Senec.

Oedip. v.

- * Libro præced.
 * Regem Thraciæ, cui cum vitis omnes in odium Bacchi excinderet, immissa à Baccho insania, falceem cruribus suis allisit, interlitque, sed vide Homerum 6. Iliad.
 * Redi ad libr. præced. v. 670.
 * Vers. 669. l. superioris, & Nat. Com. l. 5. c. 13.
 * Silenus Bacchi alumnus, Lucian. concil. Deorum. Diodor. l. 4.
 * Lanificio Minervæ invento Bacchi festis parum convenienti.
 * Noviter inventa, & ab his pro falsis habita. 2. Quam Bacchus Deus est, & Veneris filia, vel ipsa Venus cujus in Phœnicia Imaginem se vidisse testatur Lucianus, in lib. de Syria Dea. *Ἰν ἡνίκαι ἐξ ἑνὸς ἡμισυοῦ ἰδοῦν τὸν τὸ δὲ ὄρασαν ἐν μισροῖν, ἐς ἀκρὸς πρὸς τὰς ἐξ ἑνὸς ἡμισυοῦ ἐπὶ δότο τεύχεται.*
 vel quia in aquas lapsa servata fuisset à piscibus; vel quod Typhonem fugiens in piscem sese Cytherea novavit, &c. ut habet Manilius l. 4. Astr. Ad quem vide Jos. Scalig. & quæ adjectit. Jo. Seldenus 2. Syntagm. de Diis Syris c. 3. Deam hanc Syriam Palæstinam & Hierapolitanam vocant, Dirceto, Atargatin Dagon, Diodorus Sic. 3. l. Hyginus. Athenæus l. 8. c. 8. Strab. 16. l. Macrob. 1. Saturn. 23. c. Ramires. Penticont. 21. c. Lil. Gerald. 1. Syntagm. — f Cujus filia Semiramis in columbam versa est, *ἡ ἡμισυοῦ ἀνίσταται.* Lucian. de Dea Syria de expositione infantis Semiramidis, utque ab avibus nutrita sit, accreveritque, &c. Diodorus l. 3.
- Decolor extremo quâ cingitur India Gange. 20*
 u Penithea, tu venerande, bipenniferumq; & Lycurgum
 Sacrilogos multas. y Tyrrhenaque mitu in aquor
 Corpora. Tu bijugum pictu insignia franis
 Colla premi z lyncum: Baccha, Satyrique sequuntur,
 a Quique senex ferulâ titubantes ebrius artus 25
 Sustinet, & pando non fortiter haret a sello.
 Quacûnque ingrederis, clamor juvenili, & unâ
 Fæminæ voces, impulsaque tympana palmis,
 Concavaque ara sonant, longoque stramine buxus.
 Placatus mitisque, rogant Ismenides, adsis: 30
 Jussaque sacra colunt. Sole Mincides intus
 b Intempestivâ turbantes festa b Minervâ,
 Aut ducunt lanas, aut stammina pollice versant,
 Aut harent tela, famulasque laboribus urgent.
 E quibus una levi deducens pollice filum, 35
 Dum cessant alie, c commentaq; sacra frequentant:
 Nos quoque, quas Pallas melior æca d detinet, inquit,
 Utile opus manuum vario sermone laudemus.
 Pèrque vices aliquid, quod tempora longa videri
 Non sinat, in medium vacuas referamus ad aures. 40
 Dicta probant, primamque jubent narrare sorores.
 Illa, quid è multu referat (nam plurima nôrat)
 Cogitat: & dubia est, de te Babylonia narret
 c Derceti, quam versa squamâ velantibus artus
 Stagna Palastini credunt coluisse figurâ; 45
 f An magis ut sumptis illius filia pennu,
 Extremos altu in turribus egerit annos;

g Nais an ut cantu, nimiumque potentibus herbis
 Verteris in h tacitos juvenilia corpora pisces :
 Donec idem passa est, an qua poma alba ferebat,
 Ut nunc nigra ferat contactu sanguinis i arbor.
 Hac placet, hac quoniam vulgaris fabula non est,
 Talibus orsa modis, lanâ sua fila sequente.

g Nympha
 Nofolx inf.
 Erythræi
 maris, quæ
 juvenes ad-
 venas, qui-
 bus contue-
 viffet, in
 pisces veni-

ficiis mutavit. quæ & ipfa tandem à Sole, cui inf. illa sacra, vindice, in
 piscem verfa est. h Mutos, ἄλλοπυς, ut qui pulmonibus, arteria & gus-
 ture careat. i Morus.

Pyramus & Thisbe. F A B. 4.

Pyramus & Thisbe, juvenum pulcherrimus alter, 55

Alterâ, quas oriens habuit, prælata puellis,
 Contiguas habuere domos: Kubi dicitur altam
 Coctilibus muris cinxisse Semiramis urbem.

Notitiam, primosque gradus vicinia fecit;

Tempore crevit amor: Itea quoque jure coiffent, 60

Sed in vetuere patres, quod non potuere vetare.

Ex aquo captis ardebant mentibus ambo.

Conscious omnis abest; nutu, signis que loquuntur:

Quoque magis tegitur, n tanto magis aestuat ignis.

Fissus erat tenui rimâ, quam duxerat olim, 65

Cum fieret, paries domui communis utrique.

Id vitium nulli per secula longa notatum;

& Babylonis
 arcem à Be-
 lo conditam
 regiam &
 urbem, Se-
 miramis, vi-
 ta functo
 conjuge suo
 Nino, cinxit
 muro ex la-
 tere coctili
 bitumine in-
 terlito, cu-
 jus ambitus
 365. stadia
 complecti-

tur cum annuo spatio singula stadia singulis diebus essent perfecta. Alti-
 tudo muri inter turres, quæ erant 250. erat cubitorum 50. ipsarum turrum
 altitudo, cubitorum 60. latitudo 32. pedum, ut quadrigæ occurrentes fa-
 cile commineare inter se possent. Qui plura volet, adeat Diodor. 3. l. Stra-
 bonem 16. Curtium l. 5. Herodotum 2. Hygin. 233. cap. mediam urbem
 interficiente Euphrate; per quem quo stratagemate capta fuerit à Cyro
 Babylon lege Xenoph. 7. l. de inst. Cyti. vide Jo. Tzetzen l. 9. Chil. 275.
 i Nuptiæ, in quibus cum aquæ & ignis sacramenta adhiberentur, faces
 quinque è teta arbore à totidem pueris patrimis & matrimis præfereban-
 tur. vide quæ nos ad Senec. Thebaid. vers. 263. & 507. m Vetuerunt
 nuptiarum jure ne coirent; ne animis & affectu jungerentur, vetare non
 poterant. In conjugiiis verò, supra alia omnia, neçtendis vel solvendis malè
 respondent coacta ingenia. n Vett. libb. Tectus magis æstuat ignis. &
 unus Mss. meus.

e Quis sal- (o Quid non sentit amor?) primi vidisti amantes,
 lere posset Et vocis fecisti iter, itaque per illud
 amantem? Murmure blanditia minimo transire solebant. 70
 Virg. de Sæpe ubi constiterant hinc Thibe, Pyramus illinc,
 Didone. 4. Inque vices fuerat captatus anhelitus oris,
 JEn. Invide, dicebant, paries, quid amantibus obstas?
 p Cæli faces Quantum erat, ut sineres toto nos corpore jungi?
 stellæ ut l. Aut, hoc si nimium est, vel ad oscula danda pateres? 75
 7. v. 103. Nec sumus ingrati: tibi nos debere fatemur,
 Postera depulerat stel- Quod datus est verbis ad amicas transitus aures.
 las Aurora Talia diversa nequicquam sede locuti
 micantes. Sub noctem dixere Vale: partique dedere
 q Alii. Ad Oscula quisque sua non pervenientia contra. 80
 solitum re- Postera p nocturnos aurora removerat pignes,
 diere locum. Solque pruinosas radios sicca verat herbas:
 ad sol. venē- q Ad solitum coiere locum. Tum murmure parvo
 re locum. Multa prius et questi, statuunt, et in nocte silenti
 r De paren- Fallere custodes, foribusque excedere tentent, 85
 tibus suis. Cùmque domo exierint, urbis quoq; tecta relinquunt:
 f Concubiâ Neve sit errandum lato spatiantibus arvo,
 intempestâ. Conveniant ad t busta Nimi, late antique sub umbra
 Al. Ut nocte Arboris. Arbor ibi nivei uberrima u pomis
 sequenti Ardua morus erat, gelido contermina fonti. 90
 Fallere. Partæ placent: & lux x tardè discedere visa
 r Sepulchri y Præcipitatur aquæ, & aquis nox z exit ab iisdem.
 Nini moles, Callida per tenebras versato cardine Thibe
 inquit Dio- Egreditur, fallitque suos, ad aperta que vultum
 dorus, alti- Pervenit ad tumalum, a dicta que sub arbore sedit. 95
 tudinis 9. Audacem faciebat amor. Venit ecce recentis
 stadiorum. Cede leana boum spumantes oblita rictus,
 latitudinis 10. conspicitur velut
 arx quæ- dam, licet multis sta-
 diis distans ab urbe l. 3.
 u Baccis. Depositura sitim vicini fontis in unda:
 Poma in- Quam procul ad Lunæ radios Babylonia Thibe
 quiunt, Vidit, & obscurum timido pede fugit in antrum, 100
 sunt, quæ foris habent
 quod est Dumque fugit, tergo velamina lapsa relinquit.
 usui & darum intus includunt: Nuces, quæ foris corio duriore teguntur,
 intus habent nuclei medullam. Posti tamen nomen generale ferè est omni
 fructuum generi. x Ut nox longa quibus mentitur amica videtur. Hor. s.
 epist. l. Omnisque nimium longa properanti mora est. Seneca. y Ex opi-
 nione vulgi, cui res in plano agi videtur, & Spl occidere Hesperio mari-
 x Al. Surgit ab iisdem. a Constituta, ut, Dies colloquio vel nuptiis dictus.
 Al. Pa&aque.

Ut leasava sitim multa b compescuit unda,
Dum redit in sylvas, inventos foris sine ipsa
Ore cruentato tenues laniavit amictus:

Serius egressus vestigia vidit in alto
Pulvere certa fera, totoque expalluit ore
Pyramus: ut vero vestem quoque sanguine tinctam
Repperit, una dicit, inquit, nox perdet amantes;
E quibus illa fuit longa dignissima vita:
Nostra nocens anima est: ego te miseranda peremi; 110

In loca plena metus qui iussi nocte venires,
Nec prior huc veni. Nostrum c divellite corpus,
Et scelerata fero consumite viscera morsu,
O quicumque sub hac habitatis rupe leones.
Sed d Timidi est optare necem: velamina This-
bes 115

Tollit, e & ad pacta secum fert arborum umbram.
Utque dedit nota lacrymas, dedit oscula vesti,
Accipe nunc, inquit, nostri quoque sanguinis haustus:
Quoque erat accinctus, demisit in ilia ferrum.

Nec mora: ferventi moriens è vulnere traxit,
Et jacuit resupinus humo: cruor emicat altè,
Non aliter, quàm cum è vitiato fistula plumbo,
Scinditur, & tenui stridente seramine, g longas
Ejaculatur aquas, atque icibus aëra rumpit.

h Arborei facius aspergine cadu in atram
Vertuntur faciem: madefactaque sanguine radix
Purpureo tingit pendentia mora colore.

Ecce, metu nondum posito, ni fallat amantem,
Illa redit, juvenemque oculis animoque requirit,
Quantaque vitæ narrare pericula gestit. 130

Utque locum, & i visam cognoscit in arbore formam,
(Sic fecit incertam k pomi color) hæret an hac sit.

Dum dubitat, tremebunda videt pulsare cruentum
Membra solum, retroque pedem tulit: oraque buxo
Pallidiora gerens, exhorruit aquoris instar; 135

Quod fremit, lexigua cum summum stringitur aura.

b Sedavit,
placavit.
c Discerpite,
dilaniate.

105 d Ex Stoa,
cui mors ad
manum præ-
stat portum
& liberta-
tem à malis;
Nunquam
est ille mi-
ser, cui facile
est mori. Sen-
nec. in Herc.
Oetzo. Si
piget lucus
habet Mortem
paratam. pe-
ctus
in tela in-
dus. Idem
in Herc. Fu-
rent. 1026.
e Al. Et ad
pactæ se
confert ar-
boris um-
bram.

f Corrupto
ruptoque.
g Longè
emissas. Sed
nonnullis
placet le-
ctio, Longè
Ejaculatur
aquas.

120 h Redi ad
v. 52.
i Hercul.
Ciofano
probatum
magis. Et
verisim cog-
noscit in
arbore for-
mam. Arbor

125

130

135

enim contraxerat colorem rubrum, ut sequens indicat versus: unde dubi-
tat an eadem sit. & Baccæ, mori fructus, supra ad vers. 89. i Ubi super-
ficies à levi vento crispatur,

m Amatum
 Pyramum.
 n Aliis, In
 morte gra-
 vatos.
 e Illa Dido
 Virgiliana
 4. Æn. Gra-
 ves Oculos
 tonata at-
 tollere, rur-
 sus Deficit,
 infixum stri-
 det sub pe-
 ctore vul-
 nus. Ter se-
 se attollens,
 cubitoque
 innixa leva-
 vit: ter re-
 voluta toro
 est, oculis-
 que erranti-
 bus alto.
 Quæ fixit
 cælo lucem,
 ingemuit-
 que reperta.
 p Eburneam
 vaginam.
 q In hoc
 idem, ut
 mihi quo-
 que mortem
 consciscam.
 r Alii. Te
 sequar ex-
 tinctum.
 s Inversio
 acuti fatua.
 t Ordî jam liberis, quorum affectus cogere & coërcere voluistis. Nec mi-
 seri minus sunt liberi, qui dum illicitos amores suos parentum reveren-
 tiæ & charitati antefereunt, tristem non rarò & infelicem sortiuntur exitum. * Pyrami. * Cineris & ossa.

*Sed postquam remorata suos cognovit in amores,
 Percutit indignos claro plangore lacertos:
 Et laniata comas, amplexaque corpus amanti,
 Vulnera supplevit lacrymis, sletumque cruori
 Miscuit, & gelidum in vultibus oscula figens, 140
 Pyrame, clamavit, quis te mihi casus ademit?
 Pyrame responde: tua te charissima Thibe
 Nominat, exaudi; vultusque attolle jacentes.
 Ad nomen Thysbes oculos n jam morte o gravatos
 Pyramus o erexit, visaque recondidit illa. 145
 Quæ postquam vestemque suam cognovit & ense
 Vidit p ebur vacuum, tua te manus, inquit, amorque
 Perdidit infelix: Est & mihi fortis q in usum
 Hac manus, est & amor; dabit hic in vulnere vires.
 t Persequar extinctum, lethique miserrima dicar 150
 Causa, comæque tui: Siquis à me morte revelli
 Heu sola poteris, poteris nec morte revelli.
 His tamen amborum verbis estote rogati
 O multum t miserique mei, illiusque Parentes,
 Ut quos certus amor, quos hora novissima junxit, 155
 Componi tumulo non invadeatis eodem.
 At tu, quæ ramis arbor miserabile corpus
 Nunc tegi unius, mox es tectura duorum,
 Signa tene cadis; pullosque & luctibus aptos
 Semper habe factus, gemini monumenta cruoris. 160
 Dixit, & aptato pectus mucrone sub imum
 Incubuit ferro, quod adhuc à u cade tepebat.
 Vota tamen tetigere deos, tetigere parentes:
 Nam color in pomo est, ubi permaturuit, ater;
 x Quodque rogis superest, unâ requiescit in urnâ. 165*

f Sæpe me-
morem Ju-
nonis ob-
iram.

g Tempesti-
vulus, macu-
rius solito,
& quam par
fuit.

h Tardius.

i Et mentis

agritudo

transit in fa-
ciem. hinc

tinctus vio-
lâ pallor ob-

scurit lum-
mentum

têretque

mortales.

k Nec Lunæ

corpus tibi

acterræ in-
terpositum

Eclipsin luc-
is que tux

defectum in-
ducit, sed

pallor ex

amore.

l Mater

l hæthon-
tis. de qua

l. 1. & 2.

m Neptuni

& Veneris

filia fingi-
tur, Phœbo

intimè ada-
mata, è qua

septem ge-
nuit filios,

quæ nomen dedit in sulcæ Carpathii pelagi, quæ & Phœbo di-

le&a dicitur, quia nulla est dies tam nubila in quâ Sol aliqua hora non cer-

nitur, quod illi cum Alexandria & Syracusis commune, vel quod hæc ins-

paludibus quondam humida solis calore arida facta sit & fertilis. ut habet

Diodorus Sic. l. 6. de Rhodo inf. Horatio dicitur clara. i. Solis radiis, ur-

bibus, portibus, templo & Colosso Solis. vide Comment. in oden 7. Pin-

darîi. n Persa mater Circes, Ææx dicitur ab Æa opp. Colchorum. o Nym-

Exigit indici: f memorem Cytherei a pœnam,

190

Inque vices illum, te&tor qui lasit amores,

Ladi: amore pari. Quid nunc, Hyperione nate,

Forma, colorque tibi, radiataque lumina profunt?

Nempe tuis omnes qui terras ignibus uris,

Vrevis igne novo: quique omnia cernere debes,

Leucothoën spectas; & virgine figis in una,

Quos mundo debes, oculos. Modo surgis Eôo

g Temporeus cœlo, modo hserius incidis undis,

Spectandique mora brumales porrigis horas.

Deficis interdum, i vitiumque in lumina mentis

Transit, & obscurus mortalia pœtora terres.

k Nec, tibi quod Luna terræ propioris imago

Obstiterit, palles: facit hunc amor ipse colorem.

Diligis hanc unam: nec te l Clymenêque m Rhodosque,

Nec tenet n Ææa genitrix pulcherrima Circes,

Quaque tuos o Clytie, quamvis despecta, petebat

Concubitus; ipsoque illa grave p vulnus habebat

Tempore. q Leucothoë multarum oblivia fecit;

r Gentis odorifera quam formosissima partu

Edidit Eurynome. sed post quam filia crevit,

Quam mater cunctas, tam matrem filia vicit.

Rexit Achamenias urbes pater r Orchamus, isque

f Septimus à prisco numeratur origine Belo.

t Axæ sub Hesperio sunt pascua Solis equorum;

Ambrosiam pro gramine habent: ea fessa diurnis

Membra ministeriis nutrit, reparatque labori.

Dumque ibi quadrupedes cœlestia pabula carpunt,

Noxque vicem peragit; thalamos deus intrat amatos;

Versus in Eurynomes faciem genetricis; & inter

quæ nomen dedit in sulcæ Carpathii pelagi, quæ & Phœbo di-

le&a dicitur, quia nulla est dies tam nubila in quâ Sol aliqua hora non cer-

nitur, quod illi cum Alexandria & Syracusis commune, vel quod hæc ins-

paludibus quondam humida solis calore arida facta sit & fertilis. ut habet

Diodorus Sic. l. 6. de Rhodo inf. Horatio dicitur clara. i. Solis radiis, ur-

bibus, portibus, templo & Colosso Solis. vide Comment. in oden 7. Pin-

darîi. n Persa mater Circes, Ææx dicitur ab Æa opp. Colchorum. o Nym-

pha quæ Phœbum amavit. p Dolorem ob prælatam sibi Leucothoën. q Fir-

lia Orchami regis Achæmenis, & Eurynomes. r Arabicæ, Achæmenis.

f A Belo, Abas, Acrisius, Daoac, Perseus, Bachæmon, Achæmenes, Orcha-

mus. t Sub Cœlo occidentali,

- Bis sex Leucothoën famulas u ad lumina cernit* 210
Levia versato ducentem stamina faso.
Ergo ubi, ceu mater, cara dedit oscula nata
Res, ast, arcana est: famule discedite, neve
Eripite x arbitrium matri secreta loquendi.
Paruerant: thalamoque deus sine teste relictus, 225
Ille ego sum, dixit, qui longum y metior annum,
z Omnia qui video, per quem videt omnia tellus;
Mundi oculus: mihi, crede, places; pavet illa: metu
Et colus, & fusus digitis cecidere remissis.
Ipse timor decuit: nec longius ille moratus, 230
In veram rediit speciem, solitumque nitorem.
At virgo quamvis inopino territa visu,
Victa nitore dei, posita vim passa querelâ est,
Invidit Clytie (neque enim moderatus in illam
Solis amor fuerat) stimulatâque pellicis ira 235
Vulgat adulterium, diffamatumque parenti
Indicat. ille ferox immansuetusque a precantem
Tendentemque manus ad lumina Solis, & Ille
Vim tulit invita, dicentem defodit alta
b Crudus humo: tumulumque super gravis addit
arene. 240
Dissipat hunc radiis Hyperione natus, iterque
Dat tibi, quo posu defossos promere vultus;
Nec tu jam poteras c enectum pondere terræ
Tollere Nympha caput; corpusque exangue jacebas.
Nil illo fertur volucrum moderator equorum 245
d Post Phæthonteos vidisse dolentius ignes.
Ille quidem gelidos radiorum viribus artus,
Si queat, e in vivum tentat revocare calorem.
Sed quoniam tantis fatum conatibus obstat;
Nectare odorato sparsit corpusque locumque, 250
b Crudelis, inimicis.
Allusum

fortè ad supplicium Vestalium corruptarum. c Al. ejectum. d Post Phæthontem filium fulmine extinctum a Jove, qui Sævis compescuit ignibus ignes. 2. l. vers. 313. e Phæbus quidem tentat revocare calorem vitalem in artus Leucothoës gelidos, Hypallage.

f Prodigibus
 è terra ar-
 bor thuri-
 fera, cujus
 gummi in-
 cenfi in sa-
 cris odor
 ascendit ad

nares Deorum. Achæmenia autem, Arabia, & Saba thure & aromatibus
 passim à Poëtis celebrantur.

*Multaque praequestus, & Tanges tamen aethera, dixit.
 Protinus imbutum caelesti nectare corpus
 Delicuit, terramque suo madefecit odore:
 Virgaque per glebas sensim radicibus actis
 Thurea surraxit, tumulumque cacumine rupit.* 255

Clytie in Heliotropium. F A B. 6.

z Sol fons
 luminis,
 caeli ocu-
 lus, mundi
 mens.
 b Phæbo
 modus hic
 finisque
 amoris sui
 in Clytie,
 quæ deserta
 contabuit
 cibo per
 dies novem
 abstinens,
 atque in
 florem He-
 liotropium
 transforma-
 ta est, pri-
 stini amoris memor, ad Solem conversa. i Commercium aliarum Nympharum fugiens. & Nocte cæruleos contrahit flores sideris desiderio. Cael. Rhod. 29. l. 4. i Heliotropium, inquit Plinius, se cum Sole circumagitur, abeuntem sequitur, tantus amor est sideris. l. 2. 41. c. & l. 22. 9. c.

AT Clytien, quamvis amor excusare dolorem
 Indiciumque dolor poterat; non amplius g autor
 Lucis adit, h Venerisque modum sibi fecit in illa.
 Tabuit ex illo dementer amoribus usa
 i Nympharum impatiens; & sub Jove nocte dieq, 260
 Sedit humo nuda madidis incompta capillis,
 Perque novem luces expers undaque cibique,
 Rore mero, lacrymisque suis jejunia pavit:
 Nec se movit humo; tantum spectabat euntis
 Ora Dei, vultusque suos fleëtebat ad illum. 265
 Membra ferunt hæsisse solo; partemque coloris
 k Luridus exangues pallor convertit in herbas.
 Est in parte rubor, violaque simillimus ora
 l Flos tegit. Illa suum, quamvis radice tenetur,
 Vertitur ad solem, mutataque servat amorem. 270

Daphnis, Scython, Celmus, Smilace.

F A B. 7. 8. 9. 10.

DIxerat: & factum mirabile ceperat aures.
 Pars fieri potuisse negant; pars in omnia versis
 Posse deos memorant: sed non est Bacchus in illis.
 Poscitur Alithoë, postquam silvère sorores:
 Qua radio stantis percurrens stamina tela, 275

in T. 1. 1. 1. 1.
 μδ' r' a' v'
 π x̄ v' s̄ i' s̄ r̄ i-
 χ̄ r̄ i' s̄ i' s̄ v' i' s̄
 Sophocles
 in Ajace.

Hom. Iliad. 8.

Volgar

Vulgatos taceo, dixit, pastoris amores
 Daphnidis n Idæi, quem Nympha pellicis ira
 o Contulit in saxum. Tantus dolor urit amantes.
 Nec loquar, ut quondam p natura jure novato
 Ambiguus fuerit modo vir, modo fœmina, Scytho. 280
 Te quoque nunc q adamas, quondam fidiſſime parvo
 Celme Jovi, largoque rſatos Curetas ab ſimbri:
 Et t Crocon in parvos verſum cum Smilace flores
 Prætereo, dulcique animos novitate tenebo.

Phrygii, vel Cretenſis. Ida enim mons eſt & Phrygiæ & Cretæ.
 Tranſtulit alii, & melius, dolore ſcilicet repulſæ attonitum ac

ſtupefactum reddidit, vide Jacobum Bononiens. qui hunc eundem cum Theocr. Daphnidem facit. p Vide infra de Hermaphrodito verſ. 378. & de Cœni. l. 12. v. 190. q Quod Jovis mortalitatem vulgaverat, olim nutritius Jovis nempe unus ex Idæis Daſylis. r De Curetum origine & officio vide Strabonem 10. l. & quæ nos ad Senec. Herc. Oet. verſ. 1877. ſ Fungorum aut aſparagorum more, tanquam novos homines. t Crocon adoleſcentem amavit Smilax, quo cum frui non poſſet, ambo in flores converſi ſunt. Plin. 16. l. 35. c.

Salmacis. F A B. II.

U Nde ſit infamis, quare x malè fortibus undis 285
 Salmacis enervet, tactoſque remolliat artus,
 Discite: cauſa latet; vis eſt notiſſima fontis.
 Mercurio puerum diva Cythereide natum
 Najades Idæis enutrivère ſub antris.
 Cujus erat facies, in qua materque paterque 290
 Cognosci poſſent, y nomen quoque traxit ab illis.
 Is tria cum primum fecit quinquennia, montes
 Deſeruit patrios: Idaque altrice relicta,
 Ignotis errare locis, ignota videre
 Flumina gaudebat, ſtudio minuente labores. 295
 Ille etiam Lycias urbes, Lyciaque propinquos
 Caras adit; videt hic ſtagnum lucentis ad imum

u--Καὶ ἢ
 Σαλμακίς
 κρήνη, δια-
 βεβλημένη
 ἐκ οἴου
 ἐπὶ θέν, ὡς
 μαλακί-
 ζουσι τὰς
 πύοντες,
 &c. Et Sal-
 macis fons,
 nescio qua
 de cauſa in-
 famis, quaſi
 ex eo bi-

bentes effœminet molliatque. Enimvero luxuria hominum videtur in aë-
 ris & aquæ temperiem culpam referre. Atqui non hæc cauſa luxuriz
 præbent, ſed divitiæ & victus intemperans. Strabo 14. l. Georg. videatur
 & Turnebus l. 28. c. 39. exponens Salmacida ſpolia ſine ſudore & ſanguine.
 a Parum virilibus, effœminantibus. Ut male ſanus, malè gratus: malè
 numen amicum. ſtatio malè ſida. y Εἰς ἡμῶν & Ἀφροδίτης.

*Usque solum lympha : non illic canna palustris,
 Nec steriles ulva, nec acuta cuspide junci.
 Perspicuus liquor est, stagni tamen ultima vivo 300
 Cessante cinguntur, semperque virentibus herbis.
 2 Nympha colit, a sed nec venatibus apta, nec arcus
 Flectere qua soleat, nec qua contendere cursu;
 Solaque Nai adum celeri non nota Diana.
 Sape suas illi fama est dixisse sorores : 305
 Salmaci, vel jaculum, vel pictas sume pharetras,
 Et tua cum duris venatibus otia misce.
 Nec jaculum sumit, nec pictas ille pharetras,
 Nec sua cum duris venatibus otia miscet.
 Sed modo fonte suo formosos perluit artus, 310
 Sape b Cytoriaco deducit pectine crines :
 Et, quid se deceat, c spectatas consulit undas.
 Nunc perlucens circumdata corpus amictu,
 Mollibus aut foliis, aut mollibus incubat herbis.
 Sape legit flores, & tunc quoque forte legebat, 315
 Cum puerum vidit, visumque optavit habere.
 Nec tamen ante adiit, a etsi properabat adire,
 c Quam se composuit, quam circumspexit amictus,
 Et finxit vultum, & meruit formosa videri.
 Tunc sic orsa loqui : Puer o dignissime credi 320
 Esse deus ! Seu tu deus es, potes esse Cupido :
 Sive es mortalis ; qui te genere beati ;
 Et mater felix, & fortunata profecto
 Si qua tibi soror est, & qua dedit ubera nutrix.
 Sed longe cunctu longeque beator illa est, 325
 Si qua tibi Sponsa est, si quam dignabere g tedâ.
 Nunc tibi sive aliqua est ; mea sit furtiva voluptas :
 Seu nulla est ; ego sim : thalamumque incamus eundem.
 Nam ab his tacuit : Pueri h rubor ora notavit ;*

Nullus
 non fons
 facer habi-
 tus, cui &
 numon
 suum, Nym-
 pha cogno-
 minis.

a Ex otio,
 rerum af-
 fluentia,
 luxu in ci-
 bis & ve-
 stitu, fasti-
 dio, & im-
 modico sui
 cultu nasci-
 tur amor
 & libido.

Noster. l. 1.
 de Remedio
 ampris, &
 Seneca in
 Hippolyto
 v. 203.

b Buxco.
 Cytorus
 autem mons
 Galatiae
 buxo abund-
 dat. Virg.
 2. Georg.
 Undantem
 buxo spe-
 rare Cyto-
 rorum, &
 noster l. 6.

Inde Cyto-
 riaco radium de monte tenebat. c Aquas, vice speculi usa. Nuper me in
 litore vidi. Corydon. Virg. 2. Eclog. d Al. Quamvis properabat adire.
 Sic Mercurius lib. 2. versic. 734. cura adjuvat formam, Permulcetque co-
 mas, &c. g Nuptiis, in quibus praerebantur faces e tedâ, supra vers. 69.
 h Vide vers. 183. lib. 3.

Nescit, quid sit amor: sed & erubuisse dicebat: 330

Hic color aprica pendentibus arbore pomis;

Aut i ebore tincto est, aut sub candore rubenti,

Cum frustra resonant k era auxiliaria, Luna.

Poscenti Nympha sine fine l sororia saltem

Oscula, jamque manus ad eburnea colla ferenti, 335

Desinis? aut fugio, tecumque, ait, ista relinquo.

Salmacis extimuit, locaque hac tibi libera trado

Hospes, ait, simulatque gradu discedere verso.

Tum quoque respiciens, fruticumque recondita sylva

Delituit, flexumque genu summisit, at ille, 340

Vi puer, & vacuus, & inobservatus, in herbis

Huc it, & hinc illuc, & in alludentibus undis

Summa pedum, taloque tenuis vestigia tingit.

Nec mora, temperie blandarum captus aquarum,

Mollia de tenero velamina corpore ponit. 345

Tum verò obstupuit, nudaque cupidine forma

Salmacis exarsit, flagrant quoque lumina Nymphae.

Non aliter, quam cum puro nitidissimus orbe,

Opposita speculi referitur imagine Phabas.

Vixq; moram patitur, vix jam sua gaudia differt: 350

Jam capit amplecti; jam se non male continet amens.

Ille cavis velox applauso corpore palmis

Desilit in latices: & alternaque brachia jactans

In liquidis translucet aquis: ut eburnea si quis

P. Signa tegat claro, vel candida lilia, vitro. 355

Vicinus; &, meus est, exclamat Nais: & omni

Veste procul jacta, mediis immittitur undis,

Pugnantemque tenet, luctantiaque oscula carpit;

Subjacetque manus, invitaque pectora tangit:

posse Lunam rubore suffusam deducere, quod cum vulgo esset persuasum, laboranti Lunæ auxiliari se credebat, si pelvium tinnitu & turbarum strepitu obstreperet carminibus veneficarum, ne exaudirentur à Lunâ. Cantus & è curru Lunam deducere tentet: Et faderet, si non æra repulsa sonent. Tibullus 1. el. 18. Senec. Hip. 787. sed præter poetas. Liv. 1. 26. Plutarch. in Pericle. Tacit. 1. Annal. 1. Verecunda, cujusmodi vel sorori posset dari, vel à sorore. m Uti refracti ad speculum Solis radii. n Vix se continet. xgrè se reprimit. supra ad vers. 285. o Tanquam nataturus. l. 4. v. 595. p Quibus major ab ambientis crystalli aut vitri diapausis nitor. Et latet & lucet Phaethontide condita gutta apis. Martial. 4. l. 32. Epigr.

i Ως δ' ἔρε
tis τ' ἰαν-
φαιρὰ γλαυ-
φαιρὰ μα-
ρῶ. quod

Ostro Mæo-
nis Assyrio
fæmina tin-
xit ebur.

Ovid. 2.
Amorum el.

5. Quale
rosæ ful-
gent inter
sua lilia

mistæ; Aut
ubi cantatis
luna labor-
rat equis.

k Mulieres
Astrologiz
peritæ, ut
Aglaonica,

Plutarcho
autore l. de
defectu ora-
culorum,

eclipses
Lunæ præ-
fæiz, quo

sibi fidem
apud vulgus
facient,

simulabant
se carmine
magico,
veneficiis &
rhombo

- ἢ Αἰτῶς Et nunc hac juveni, nunc circumfunditur illae. 360
 ἢ ἡμέτης Denique nitentem contra, elabique volentem
 φοινήεντα Implicat quae serpens, quem regia sustinet ales,
 δέχοντα Sublimemque rapit. pendens caput illa, pedesque
 φέρον ὀρού. Alligat & cauda spatiantes implicat alas.
 κασι πῆ- Utque solent hedera longos intexere truncos, 365
 λαρον, &c. Utve sub aquoribus deprensam Polypus et hostem
 Hom. II. 12. Continet, ex omni dimissis parte & flagellis;
 vide quae Perstat et Atlantiades, sperataque gaudia Nympha
 nos ad can- Denegat: illa premit, demissaque corpore toto
 dem simili Sicut inhaerebat, Pugnes licet improbe, dixit, 370
 tud. Aeneid. Non tamen effugies. Ita dii jubeatis, & istum
 11. Virg. Nulla dies a me, nec me deducat ab isto!
 & Congrum, Vota suos habuere deos: nam u mista duorum
 conchile, Corpora junguntur, faciesque inducitur illis
 locustam Unus: velut si quis conducat cortice ramos, 375
 aut alium Crescendo jungi, pariterque adolescere cernat.
 piscem; vel Sic ubi complexu coierunt membra tenaci,
 ipsum etiam x Nec duo sunt, sed forma duplex; nec femina dici,
 piscatorem vide Plin. Ergo ubi se liquidas, quo vir descenderat undas 380
 1.9. c. 20. ὄν πει Semimarem fecisse videt, molluetaque in illis
 σπειροει- ταί Aν- Membra, manus tendens, sed jam non voce virili
 τε βάλωνται δειξο δὲ Hermaphroditus ait, Nato date munera vestro,
 αἰγροβυτί- Et pater & genitrix, amborum nomen habenti:
 εως ὁμοῦς
 καὶ κρέωντας ἰχθύς, &c. Oppianus lib. 2. Alienticon. Aelian. 7. I.
 animal. 11. c. Pierius 1. 27. Hieroglyph. f. Acetabulis, cirris, αἰγροβυτίαι, ut
 Oppianus, superiore nota. & Hermaphroditus filius Mercurii qui ne-
 pos Atlantis. « Coalescunt in unum velut arbor quae inferitur furculo. sunt
 autem genera inferendi haec: sub cortice, aut in trunco, aut emplastro.
 Palladii Febr. Columell. 5. I. 11. c. x ὁμοῦς γένεταί κισσὸς τε κροτός τε. De
 Hermaphroditis, qui & Androgyni & Arsenothelyes dicuntur vide Diodor.
 5. I. cap. de Priapo & Hermaphrodito, & è Diodoro excerpta Photii 244.
 Plin. 1. 7. c. 3. & 4. & quae ibi Dalecampius. Luciani Somnium. Coel. Rhodig.
 1. 15. cap. 10. ἀνδρόγυνον γὰρ ἐν τότε κίβητι καὶ εἶδος καὶ ὄνομα
 ἔξ ἀμφοτέρων κοινόν, τῶν τε ἀρσένου καὶ θήλειου. Plato in Sympo-
 sio.

y Quisquis in hos fontes vir venerit, exeat inde 385
Semivir, & tactis subito mollescat in undis.
Motus uterque parens nati rata verba biformis
Fecit, & y incerto fontem medicamine tinxit.

y Salmacis,
inquit Vi-
truvius,
lib. 2. c. 8.
falsa opinio
ne putatur

Venera mollitie implicare eos qui ex eo fonte biberint. Neque enim molles & impudici fiunt ex ea aqua: est enim ejus fontis aqua perlucida saporque egregius. Sed quia Cares & Leleges barbari à colonia ab Argis deducta pulsì, ubi serceperissent in montes & latrocinia ibi exercebant, descendebant aquatim ad novum sibi fontem, atque ibi in Græcorum consuetudinem & suavitate sua voluntate reducebantur. Hinc aqua illa, non impudico morbi vitio sed humanitatis dulcedine mollitis animis barbarorum eam famam est adepta.

Mineides in Vespertiliones. FAB. 12.

F Inis erat dictis. Et adhuc a Mineia proles
Urget b opus, spernitque Deum, festumque pro-
fanat: 390

Tympana cum subito non apparentia raucis
Obstrepuere sonis, & adunco tibia cornu,
Tinnulaque ara sonant, & olent myrrhag crocique:
Résque fide major, capere virescere tela,
Inque hederæ faciem pendens frondescere à vestis. 395

Pars abit in vités; &, quæ modò fila fuerunt,
Palmite mutantur, de stamine pampinus exit:
Purpura fulgorem pictis accommodat uvis.

Jámque dies exactus erat, tempúsque subibat,
Quod tu nec tenebras, nec posses dicere lucem, 400
Sed cum luce tamen dubia confinia noctis.

Tecta repente quati, pinguesque ardere videntur
Lampades, & rutilis collucere ignibus ades,
Falsaque savarum simulacra ululare ferarum.

Fumida jam dudum latitant per tecta sorores, 405
Diversaque locis ignes & lumina vitant.

a Alcithoës,
Arione, &
Leucothea.
ut Ant. Li-
beralis.

Leucippe,
Arfippa, &
Alcathoës.
b Lanific-
ium.

c Quæ Me-
neides men-
te captæ sibi
visæ sunt
audire.

d Lana in-
fufis, & telis,
quod in-
nuunt ver-
sus sequen-
tes. Simile
huic vide

l. 3. v. 664.
de Tyrre-
nis nautis.
e Crepuscu-

lum, lux crepera & dubia. *f Καλεπίννας ἢ ὁ Διόνυσος ἐγθόνι τε ταύρος, καὶ λέων, καὶ πέρδελος, καὶ ἐν τῶν καλιόρων ἐρῶν νίκλαρ αὐτῶ καὶ γάλα.* Ant. Liberalis fab. 10. additque πρὸς δὲ τὰ ἐπιπῆα, &c. His prodigiis territz, sortes mox in urnam coniectas concussurunt: exit fors Leucippæ. Ea vovit Deo sacrificium, filiumque suum Hippasum adjuvantibus sororibus dilaniavit.

In vesper- *Dumque petunt tenebras, & parvos membra per*
 tiones, *artus,*

animal bi- *Porrigitur, tenuisque includunt brachia ponna.*

forme, vo- *Nec, quâ perdidierint veterem ratione figuram,*

lucere, im- *Scire sinunt tenebra. Non illas pluma levavit, 410*

plume tam- *Sustinuere tamen se perlucetibus alis,*

men, mu- *Conataque loqui, h minimam pro corpore vocem*

tantur. *Emittunt, peraguntque leves stridore querelas,*

Aliter Li- *Te&taque, non sylvas i celebrant; lucemque perosa*

beralis. *Nocte volant, seroque tenent à vespere k nomen. 415*

αὐτὰς Ἐρ- *ἢ ἀβδὼ μετέβαλεν εἰς ὀνίθαι· καὶ αὐτῶν ἢ μὲν ἐγὼντο νυκτεῖς,*

μῆς ἀΐ- *ἢ δὲ γλαυζέ, ἢ δὲ βύζα. ἔρυρον δὲ αἱ τρεῖς τὴν ἀκλίνα τῷ ἡλίῳ.*

μαί- *ἢ Μανυεῖζοσι πτερυγία. i Frequentant. k Nυκτεῖδες dictæ.*

Ino & Melicerta in deos Marinos.

F A B. 13.

Tum verò totis Bacchi memorabile Thebis
 Numen erat, magnâsque novâ matertera vireas
 Narrat ubique Dei: m de totque sororibus expers
 Una doloris erat, nisi quem fecere sorores.

Aspicit hanc, n natis thalamoque Athamantis habentem 420

o Sublimes animos, & alumni numine, Juno.

Nec tulit: & secum: Potuit p de pellice natus

q Vertere Mæonios pelagôque immergere nautas,

Et laceranda sua r nati dare viscera matri,

Et i triptices operire t novâ Meneidas alii: 425

Nil poterit Juno, nisi inultos flere dolores?

Idque mihi satis est? Hac una potentia nostra est?

Ipsè docet quid agam. Fas est & ab hoste doceri.

Quidque u furor valeat, Pentheâ cade satisque

Ac super ostendit. Cur non stimuletur, eatque 430

Per cognata suis exempla sororibus Ino?

u Athamanti ex Ino liberi fuere Clearchus & Melicerta: ex Nephelè prio-
 re conjuge Sthœneus, Erytrœus, Leucon, Pæus, Phryxus & Helle. * In-

stans spiritus, superbiam. p Bacchus. q Lib. 3. v. 670. r Pentheos l. 3. v. 726.

f Tres Meneî filias supra 407. v. i Non ante visis, ex cartilagine & men-

beans, non plumis. * Ut furore actos eos in suum exitium impellam.

Eft.

Est via declivis funesta nubila taxo,
 Ducit ad infernas per muta silentia sedes:
 Styx nebulas exhalat iners, umbraque recentes
 Descendunt illac, simulacrag, functa sepulchris. 435
 Pallor, hyemsq, tenent late loca senta: x novique, x Neque
 Quâ sit iter, manes, Stygiam quod ducat ad urbem, enim inops
 Ignorant; ubi sit nigri fera regia Ditis. inhumana-
 y Mille capax aditus, & apertas undique portas que turba
 Urbs habet. utque fretum de totâ flumina terrâ, 440 transvehitur
 z Sic omnes animas locus accipit ille; nec ulli Stygia,
 Exiguus populo est, turbâve accedere sentit. nisi post
 Errant exangues sine corpore & ossibus umbra: 100 annos.
 Parsque forum a celebrant, pars imi tecta tyranni; vide quæ
 b Pars aliquas artes antiquæ imitamina visa 445 nos ad 6.
 Exercent; aliam partem sua pœna coërcet. Æneid.
 Sustinet ire illuc, cœlesti sede relicta, Virg.
 (Tantum odiis iraque dabat) Saturnia Juno. y Ubi que
 Quò simul intravit, sacroque à corpore pressum mors est;
 Intremuit limen; tria c Cerberus extulit ora, 450 mille ad
 Et tres latratus simul edidit. illa sorores hanc aditus
 d Noctæ vocat genitas, grave & implacabile numen. patent. Se-
 Carceris ante fores clausas adamante sedebant; nec. Theb.
 Deque suis atros pecebant crinibus angues. 153. Plato
 Quam simul agnoverunt inter caliginis nimbros, 455 de Tartaro
 Surrexere dea. Sedes c scelerata vocatur. hoc in Phæ-
 f Viscera præbebat Tityns lanianda, novemque donæ.
 και ἐκ τέττα πάλιν πάντες ἐκρέεσι, ἢ δὲ ὑπὲρ ὅτι τῆ ἐκφεῖν τ'
 ἐν τῷ θεῶν καὶ εἰσεῖν πάντα τὰ ῥήματα ὅτι πύθμεθρα καὶ ἐξ
 &c. z Locus ille capax est omnium quem non stipant figuræ, umbræ, le-
 visque turba, vide quæ ad vers. 676. lib. 11. z Frequentant. ut modo
 vers. 414. b Virg. 6. Æneid: Pars in gramincis exercent, &c. de pœnis eo-
 dem l. c Cerberus, quem Plutonis canem vel serpentem, Inferorum cu-
 stodem nuncupant, triceps fingitur, ut terram denotet, quæ κεραιόεις
 omnium mortalium per tres orbis, tum cognitas, partes; omnis ætatis, in-
 fantum, juvenum, senum, mortis genere naturali, violento, fortuito ab-
 sumptorum corpora vorat. Porphy. interpretatur esse dæmonem pernicio-
 sissimum, qui in aquâ, terrâ & aëre versatur. capita voluit esse leonis, can-
 nis, lupi. Horatio est, Bellua centiceps, vide Pausaniam in Laconicis.
 d Furiæ Acherontis & Noctis, hoc est, illæstabilis erroris filias; scelerum
 vindicæ; iræ, cupiditatis, libidinis ultrices. e Ubi supplicia expendant
 scelerati. Virg. 6. Æn. sceleratum limen. f Vide quæ nos ad 6. Æneid.
 Virg. Nec non & Tityon, &c. Senec. Hippolyt. 1228.

g Quæ nos ad Senecæ Thyestæ 152. Sed hæc pueris nota.
 h Quæ singularum fuerint delicta, quæ supplicia vide quæ nos olim ad Senecæ tragœd. quæ ad Virgil. 6. Æneid. videntur Mythologi, Platonis Phædon. ad illum Marf. Ficini argumentum, Macrobius in Somnium Scipionis l. 1. c. 10. Vulturem jecur immortale tundentem exponens tormenta malæ conscientie viscera interiora rimantis, &c.

Jugeribus distractus erat. g tibi, Tantale, nulla
 Deprenduntur aqua: quæque imminet, effugit arbor.
 h Antipetis, auti urges ruiturum, Sisyphæ, saxum. 460
 i Voluitur Ixion: & se sequiturque, fugitque.
 Molirique suis lethum patrnelu us causa,
 Assidue repetunt, quas perdunt, Belides, undas.
 Quos omnes facie postquam Saturnia k torvâ
 Videt, & l ante omnes Ixiona: rursus ab illo 465
 Sisyphæ aspiciens, Cur hic è fratribus, inquit,
 Perpetuas patitur pœnas? Athamanta superbum
 Regia dives habet, m qui me cum conjugè semper
 Sprevit? & exponit causas odiique viaque;
 Quidque velit quod vellet, erat, n è regia Cadmi 470
 Staret, & in facinus traherent Athamanta furores.
 Imperium, promissa, preces, confundit in unum,
 Sollicitatque deas. Sic hæc Junone loquuta,
 Tisiphone canos, ut erat turbata, capillos
 Movit, & n obstantes dejecit ab ore colubros. 475
 Atque ita, Non longis opus est ambagibus, inquit,
 Facta puta, quacunque jubes: inamabile regnum
 Desere, teque refer cæli melioris ad auras.
 Lata redit Juno, quam cælum intrare parantem
 Rotatis o lustravit aquis p Thaumantias q Iris. 480
 Nec mora: r Tisiphone madefactam sanguine sumit
 Importuna facem, fluidoque cruore rubentem
 Induitur pallam, tortoque incingitur angue;
 Egrediturque domo. Luctus comitatur euntem,
 Et Pavor, & Terror, trepidoque Insania vultu. 485
 Limine constiterat: postes tremuisse feruntur

Lucretius item 3. l. & ipse fons Hom. Odyss. 2. Luciani Neryomantia, Joannes Tzetzes Chiliad. 273. l. 9. i Rotasc. indefinenter actus. quæ expressione nihil argutius atque ingeniosius dici posse ajunt. Ego tamen æquari aut etiam superari arbitror ab illo quod seq. v. 508. Tum sæce jactata per eundem sæpius orbem Consequitur motis velociter ignibus ignes. & De Junonis odio in filias Danaï qui filius Beli, Epistola Hypermoestræ ad Lynceum. l Memor se ab istâ interpellatam ad adulterium. m Qui cum uxore suâ Ino me sprevit. n Alii. extantes. o Purgavit pollutam descensu ad inferos & furiarum aspectu. p Thaumantis. i. e. admiracionis filia, cujus sc. origo mortalibus miraculo sit. q Ilato in Thezeto. Flutarch. 3. l. de placitis philosophor. 5. q Ab ἄγω, signif. ἄγλαω. Plato in Thezeto. Aristot. 3. lib. Meteor. c. 3. & 4. Jul. Scal. exercit. 80. r Ornam adverte & comitatum harum Dearum. vide Virgil. Alecto 7. Æn.

f Æolii, pallorque fores infecit acernas ;
*S*ôlque locum fugit. monstris exterrita conjux ;
*T*erritus est Athamas, teclôque exire parabant.
*O*bstitit infelix, aditumque obsedit Erynnis, 490
*N*exâque vipereis distendens brachia nodis
*C*asariem excussit. mota sonuere colubra ;
*P*arsque jacent humeris, pars circum pectora lapsa
*S*ibila dant, sanieumque vomunt, linguisq; corniscant:
*I*ndè duos mediis abruptit crinibus angues, 495
*P*estiferâque manu raptos immisit. At illi
*I*noosque sinus Athamanteosque pererrant,
*I*nspirantquet graves animos, nec vulnera membris
*V*lla ferunt: u mens est, quæ diros sentiat ictus.
x Attulerat secum liquidum quoq; monstra venens, 500
*O*ris Cerberei spumas, & virus, Echidna,
*E*rrorésque vagos, cacaque obliviam mentis,
*E*t scelus, & lacrymas, rabiemque, & cadis amorem,
*O*mnia trita simul: quæ sanguine mista recenti
*C*oxerat are cavo viridi versata cicuta. 505
*D*umque pavent illi, verit y furiale venenum
*P*ectus in amborum, præcordiaque intima movit.
z Tum face jactata per eundem sapius orbem,
*C*onsequitur motis velociter ignibus ignes.
*S*ic a victrix, jusq; potens, ad binania magni 510
*R*egna redit Ditis: jumptumque recingitur anguem.
*P*rotinus Æolides media c furibundus in aula
*C*lamat, iô comites, his retia tendite sylvis,
*H*ic modò cum gemina visa est mihi prole leana,
*U*tque fera sequitur vestigia conjugis amens, 515
*D*èque sinu matris ridentem, & parva Learchum
*B*rachia tendentem rapit, & bis terque per auras
*M*ore rotat fundæ, rigidoque infantia saxo
*D*iscutit ora ferox. tum denique concita mater,
*S*eu dolor hoc fecit, seu sparsi causa veneni, 520
*c*ontinenter igneus circulus videretur. *a* Voti compos, Junonisque per
o mandato. *b* Vide quæ ad vers. 441. supra. *c* Hoc est quod sibi in exem
*p*lum ultionis sumpsit Juno, supra 428. ut furiali correptus errore & men
*t*e delusus turbatâ, in aliud, quàm quod revera est, feratur, uti Penthe
*m*ater, & matertera. lib. præced.

f Athaman
tis Æol. fil.

z Δυσφόρος

Ἰνώμας,

λυσιππίδης

φανασίας.

quibus in

tellectus

delusus a

liud quàm

quod videt,

videre se

opinatur.

vide quæ

nos ad Se

necæ Her

cul. furen

tem vers.

953.

x Quos diri

conscia fa

ci. Mens

habet atro

uitos, &

surdo verbe

te cadit: Oc

cultum qua

liente animo

terrore fla

gillum.

Juvenalis

13. Sat.

x Attulerat

secum Me

dea Seythi

cij aconitum

ab oris. Il

lud Echid

neæ memo

rans, &c.

7. l. 410. v.

y In furo

rem agens.

x Rotavit

facem ut

Exululat, sparsisque fugit malè sana capillus;
 Teque ferens parvum nudum, Melicerta, lacertis,
 d' Evos Bacchi sonat. Bacchi sub nomine Juno
 Risi, & Hos usus praestet tibi, dixit, alumnus.
 Imminet aquoribus scopulus: pars ima cavatur
 Fluctibus, & tectas defendit ab imbris undae; 525
 Summa rigent, frontemq; in apertum porrigit aquor.
 Occupat hunc (vires insania fecerat) Ino,
 e. Seque super pontum nullo tardata timore
 Munit, lenisque suum: percussa recanduit unda.
 At Venus immerita & nepis miserata labores, 530
 Sic patruo blandita suo est: O numen aquarum,
 Proxima cui caelo cessit, Neptune, potestas,
 Magna quidem posco: sed tu miserere meorum,
 Factari quos cernis in Ionio immenso,
 Et diis adde tuum. Aliqua & mihi gratia ponto est: 535
 Sit tamen in medio quondam concreta profundo
 h Spuma fui, i gratumque manet mihi nomen ab illa.
 Annuit oranti Neptunus: & abstulit illi,
 Quod mortale fuit, majestatemque verendam
 Imposuit, & nomenque simul, faciemque notavit, 540
 Leucotheaque deum cum matre Palamona dixit.

Vox Bac-
 cheantium.
 ab accla-
 matione
 Jovis col-
 laudantis.
 Bacchum
 in bello gi-
 ganteo mu-
 ratum in
 Leonem.
 Phocius in
 excerptis
 ex Proli.
 Chresto-
 mathia.
 ἡ δὲ τοῦ
 ἰοῦκακος
 ἐν ἑορταῖς
 καὶ θυσιῶν
 διαύσας,
 βεβαπτι-
 σμένη
 πολλῶ
 φρεν-

γυαλί. e Ἄπο ταύτης οὐτιμὴ ἐς δαίμονας Ἰνὸν ἔρπει, &c.
 Pausanias in Atticis sub sine. Ino cum Melicertâ, de saxo quam Molurida
 vocant se in mare precipitavit, cum natum majorem filium pater occidisset,
 seu furore impulsus, seu irâ incensus quod Orchomeniis famem immisissam
 uxoris nefario facinore audisset; Phrixum simul uxoris prioris filium ab
 illa sublatum. Namque, ut habet Nonnus 10. Dionysiacon repudiata à
 Phrixo privigno quem amabat sterilitatem agris induxit. f Puer à Del-
 phinis exceptus & in Corinthiorum Isthmon expositus, in Deorum mari-
 korum numerum referebatur, Palæmon dicitur & Portumnus. Pausanias in
 Atticis. Lucian. in dialogis marinis. Noëus 10. Dionysiac. g Inis, cui
 mater erat Harmonie filia Venere. h Venus enim ἀφροδίτη ἀπὸ τοῦ ἀφροδῖς
 ex spuma maris, in quod Cæli à Saturno exēti projiciebantur testiculi:
 eum ob feminis similitudinem spumofam, tum humoris salis vim genitabi-
 lem. i Alii. ὄνομα ἴνῃ quod gratum minus. k Quod usu venit iis qui
 ex mortalibus in Deos relati sunt. Ino dicta est Leucothea & Matuta, quæ
 hic certaminum Isthmicorum habiti. Solent enim mortuis consecratis nomi-
 na immutari, credo, ne quis putet homines eos fuisse, &c. Lactantius 1. f.
 ut falsa religione.

Inūs comites in saxa & aves. F A B. 14.

I Sidonia comites, quantum valuere, secuta
 Signa pedum primo vidēre novissima saxo:
 Nec dubium de morte rata, Cadmeida palmis
 Deplanxere domum; scissis cum veste capillis. 545
 Usque parum justā, nimumque in n pellice saxa
 O Invidiam fecere Dea. convitia Juno.
 Non tulit: &, Faciam vos ipsas maxima, dixit,
 p. Savitia monumenta mea: Res dicta secuta est.
 Nam quae precipue fuerat pia, Persequar, inquit, 550
 In freta reginam: saltūmque datura, moveri
 Haud usquam potuit, scopuloque affixa cohaesit.
 Altera, dum solito tentat plangore ferire
 Pectora, tentatos sentit rignisse lacertos.
 Illa, manus ut fortē tetenderat in maris undas,
 555 Saxeā facta manus in easdem porrigit undas.
 Hujus, ut arreptum laniabat vertice crinem,
 Duratos subito digitos in crine videres.
 Quo quaque in gesta deprensa est, haesit in illo.
 Pars volucres facta; quae nunc quoq; gurgite in illo 560
 Equora distinguunt summū q Cadmeides alii.

fuerit invidiosus arax. Juvenal. 14. Sat. Invidiam facerent nilenti surgere
 Nilo. Lucan. 2. l. 36. vers. p Ne fortē in numina mutarentur; uti Ino quam
 lugebant, mutavit eas Juno in saxa & aves. q Thebanx istx mulieres, &
 Cadmo auctore. Al. Mintider.

Cadmus & Hermonia in dracones.

F A B. 15.

I Nescit Agenorides natam parvumque nepotem
 Equoris esse Deus. l Luctu, serieque malorum
 Vitius & ostentis, quae plurima viderat, exit
 Conditor urbe sua, tanquam fortuna locorum 565
 Non sua se premeret: leugisque erroribus actus
 Contigit Illyricos profugā cum conjuge fines.
 Jamque malis annisq; graves dum prima retractant
 f Cadmus
 donis
 perpetuis cladibus obrutus, quasi caelum illud & terram abominatus, cum
 uxore Harmonia jam senex Thebis migravit in Illyrium, profugus ob Li-
 num a se interfectum, ut alii; regno pulsus ab Amphione & Zetho, ut alii,
 se ad Euchiensēs contulit. a quibus, ex oraculi responso, dux belli contra
 Illyriōs electus, victor iis imperavit.

Fata

Thebanx
 quarum
 conjuges a
 Phœnici-
 bus Cadmi
 sociis ori-
 riundi.
 Et pro
 certo cre-
 dentes cam-
 obiisse.
 n Semele, cu-
 jus gratiā u-
 niversā Bac-
 chi fami-
 liam infesta
 odiis & vin-
 diā profec-
 quebatur.
 o Invidiam
 alicuj facit,
 qui ejus sa-
 vitiam in
 odium ad-
 ducit. l. 7.
 vers. 608.
 Ante ipsas
 quō mors

r Nescit
 Cadmus
 Ino filiam
 & nepotem
 Melicertam
 in Deos ma-
 ris fuisse re-
 latos.

1. Al. *repetantique.*
 2. Redi ad
 32. vers.
 3. lib.
 x Constanti,
 continua.
 3. Videl. 3.
 vers. 97.
 2. Oĩ
 χεῖν
 ἔρπων
 ὀπασσ
 πειτε ἡσ
 στω ἔχει
 ὀφθαλμοῦ
 μορφῶν.
 Nonnus 46.
 Dionys. vel
 quia ibi in
 exilio la-
 tuit inops:
 vel quia ho-
 mo politicus
 se ad mores
 & leges Bar-
 barorum ac-
 comodavit:
 vel quia Il-
 lyriis ple-
 risque oculi
 εἰδόμενος
 δεκνόμενος
 qui inter-
 mant viden-
 do quos diu-
 tius irati
 viderint: ut
 qui populas
 in singulis
 oculis binas
 laebant:

Fata domūs; t releguntque suos sermone labores: 570
Num u facer ille mea trajectus cuspide serpens,
Cadmus ait, fuerat tum, cum Sidone profectus
Vipereos sparsi per humum nova semina dentes?
Quem sic cura deum tam x certa vindicat irā,
Ipse, precor, y serpens in longam porrigat alvum. 575
Dixit: z &, ut serpens, in longam tenditar alvum,
Durataque cuit squamas increfcere sentit,
Nigraque ceruleu variari corpora guttis:
In pectusque cadit pronus, commistaque in unum
Paulatim tereti tenuantur acumine crura. 580
Brachia jam restant: qua restant brachia tendit;
Et lacrymis per adhuc humana fluentibus ora,
Accede, o conjux, accede miserrima, dixit;
Dumque aliquid superest de me, me tange, manumq;
Accipe, dum manus est, dum non totum occupat an-
guis.

Ille quidem vult plura loqui: sed lingua repente 586
b In partes est fissa duas, nec verba volenti
Sufficiunt, quousque aliquos parat edere questus,
Sibilat. hanc illi vocem natura reliquit.
Nuda manu feriens exclamat pectora conjux, 590
Cadme, mane, teque infelix hu c exue monstri:
Cadme, quid hoc? ubi pes? ubi sunt humerique ma-
nusque?
Et color, & facies? &, dum loquor, omnia? Cur non
Me quoque caelestes in eundem vertitis anguem?
Dixerat: ille sua lambebat conjugis ora, 595
Inque sinus caros, veluti cognosceret, ibat,
Et dabat amplexus, affnetaque colla petebat.
Quisquis adest (aderant comites) terretur: at illis
Lubrica perlucet cristati colla draconi:
Et subito duo sunt, junctoque volumine serpunt; 600

A. Gellius l. 9. c. 4. vel denique ab ipso gentis nomine, cum ἰγγελλῶν an-
 guillam sonet, quæ *longa cognata est lubra:* a Al. *curvantur.* Mss. *sanantur.*
 b Lingux serpentum propter celerem vibrationem geminas aut etiam terge-
 minas habere linguas videntur. c Aliis, *erat.* d Lege sic, quæ refert ex
 Plutarcho Picrius 14. l. hieroglyph. de angue puellæ anafio.

Donec in oppositi nemoris subire latebras.
Nunc quoque nec fugiunt homines, nec vulnere lædunt:
Quidque prius fuerint, placidi meminere dracones.

Serpentes è sanguine Medusæ procreati.

FAB. 16.

Sed tamen ambobus versa solatia forma
Magna e nepos dederat, quem debellata colebat
India, quem positus celebrabat Acheia templis,
Solutus Abantiades ab origine cretus eadem
Acrisius superest, qui manibus arceat urbis
Argolica, contraque deum ferat arma, genusque
Non putat esse deum (neque enim Jovis esse putabat) 610
Persea: quem g pluvio Danaë conceperat auro.
Mox tamen Acrisium (tanta est presentia veri).
Tam violasse deum, quam non agnosse nepotem
Pœnitet: impositus jam caelo est, h alter; & i alter
Viperei referens spoliū memorabile monstri, 615
Aëra carpebat tenerum stridentibus alis.
Cumque super Libycas victor penderet arenas;
Gorgonei capitis gutta cecidere cruenta:
Quas humus exceptas varios animavit in angues,
Unde frequens illa est, infestaque terra colubris. 620

e. Bacchus,
ex Semele,
filia (uā.
f Filius
Abantis re-
gis Argivo-
rum, qui fi-
lius Beli,
cui Juppiter
genitor.
g Acrisius
oraculum
consulterat,
marē mne
pareret
uxor, an foe-
minam, re-
spondit ora-
culum, nul-
lum se habi-
turū filium;
nepotem a-
liquando e-

filia, à quo ipse occideretur. Danaë itaque filiam cum nutrice inclusit thalamo ahenico subterraneo in specu. cui se immisit Juppiter in aureum imbrem conversus, fucumque fecit mulieri. epimythiam dabit, Hor. 3. l. Ode 16. & Paul. Silent. Antholog. l. 7. $\chi\rho\upsilon\sigma\iota\sigma\iota\ \alpha\ \psi\alpha\upsilon\sigma\iota\sigma\iota\ \delta\iota\upsilon\tau\alpha\epsilon\theta\iota\sigma\iota$, &c. h Bacchus. i Perseus, qui à Polydectē rege Seriphi (ad quem arca, in qua ipse cum matre inclusus fuerat, appulit) ad debellandas Gorgonas, petendumque Medusæ ex iis natu maximæ caput, missus, accepit à Mercurio talaria & harpen, à Plutone galeam, à Palladē ægida & speculum; victor reversus dum Medusæ caput per cœlum volans Africum portaret, gutta Gorgonei capitis decidit in serpentes mutatae sunt. Causam naturalem & historicam ad fabulam convertit, transulit poeta locum hunc ex Apollonii 4. Argonaut. $\epsilon\upsilon\tau\iota\ \delta\ \iota\sigma\tau\iota\sigma\iota\ \alpha\ \iota\sigma\tau\iota\sigma\iota\ \delta\ \iota\sigma\tau\iota\sigma\iota\ \delta\ \iota\sigma\tau\iota\sigma\iota$, &c. vide quæ nos ad Lucanum l. 9. vers. 619. & deinceps. Sed Vide Clariss. Baconi Vet. sap. de Perseo sive bello. interpretantis Perseo, id est, ad bellum probè instructio opus esse celeri expeditione, occultis consiliis, providentiâ, &c. v. Apollodorum l. 2. & allegoricè expositam ab Is. Tzetze, sub initio Lycoph. Callandæ.

Atlas in Montem. FAB. 17.

Indè per immensum ventis discordibus actus,
 Nunc huc, nunc illuc, exemplo nubis aquosa
 Fertur: & ex alto seductas atbere longe
 Despectat terras, totumque supervolat orbem.
 Ter gelidas aëtos, ter Cancræ brachia vidit: 629
 Sape sub occasus, saepe est ablatas in ortus,
 Jamque cadente die, veritus se credere nocti,
 Constitit Hesperio, regnis Atlantis, in orbe,
 Exiguamque petit requiem: dum Lucifer & ignes
 Evocet Aurora, cursusque Aurora diurnos. 630
 Hic hominum cunctis ingenti corpore præstans
 Japetionides Atlas fuit: Ultima tellus
 Rege sub hoc, & pontus erat, qui solis anhelis
 Equora subdit equis, & fessos excipit axes.
 Mille greges illi, totidemque armenta per herbas 635
 Errabant: & humum vicina nulla premebat.
 Arborea frondes auro radiante nitentes,
 Ex auro ramos, ex auro in poma ferebant.
 Hospes, ait Perseus, illi seu gloria tangit
 Te generis magni, generis mihi Juppiter autor: 640
 Sive es mirator rerum; mirabere nostras.
 Hospitium, requiemque peto. Memor ille vetusta
 Sortis erat. dederat n̄ Themis hanc Parnassia sortem:
 Tempus, Atla, veniet, o tua quo spoliabitur auro
 Arbor, & hunc præda titulum Jove natus habebit. 645
 Id metuens, solidum pomaria clauserat Atlas
 Mœnibus, & vasto dederat servanda præ draconis,
 Arcebâtque suis externos finibus omnes.
 Huic quoque, Vade procul, ne longe gloria rerum,
 Quas mentiris, ait, longè tibi Juppiter absit. 650

& Lumina,
 lucem.
 Atlas Japeti filius
 fuit, frater
 Promethei,
 ut alii, Hesperii:
 rex Mauritanie
 ad Oceanum
 occidentum
 qui ab illo
 Atlæticus
 dicitur.
 Aurea hæc mala
 alii putant
 fuisse citria
 vel Medica.
 Dalecampius ad 3. l.
 Athenæi c. 7. Alii,
 oves corporis
 magni & coloris
 sordidissimi,
 auream referentis
 nitelam. r̄
 utrumque significante. Pollux. Alii, stellas interpretantur quod
 Astronomie peritus fuerit Atlas. Natal. Com. 7. l. 7. c. Aurifodinas alii.
 n̄ Vide 311. v. 1. l. 1. Quod ab Hercule factum postea. l. 9. v. 190. p̄ Cuius
 don nomen. Apollon. 4. l. Argonaut. Αὐτῶν Ἐἴν' ἡ πρῶτος ἰσχυρὸς καὶ ἄριστος
 ἦν ἡ Χρυσὸς ἢ Ἀτλαντὶς, ἧς τὸν ὄψιν. quem fluvium interpretantur
 lumine sinuoso circumdantem hortos Hesp.

3- Cassiope, *Illic immeritam y materna pendere lingua*
 cum se Ne- *Andromedam pœnas injustus jusserat Ammon.*
 reidas for- *Quam simul ad duras religatam brachia cantes*
 mâ præstare *Vidit z Abantiades nisi quod levis aura capillos*
 gloriaretur; *Moverat, & tepido manabant lumina fletu,*
 arrogantix *Marmoreum ratus esset opus. trahit inscius ignes,* 675
 pœnas dedit *Et stupet, & vise correptus imagine forma,*
 in unicâ fi- *Pene suas quater est oblitus in aère pennas.*
 liâ Androm- *Ut stetit, O, dixit, non istis digna catenis,*
 edâ; quam *Sed quibus inter se cupide junguntur amantes,*
 saxo alligat- *Pande requirenti nomen terræque tuumque,* 680
 tam exponi, *Et cur vincla geras. a Primo silet illa, b nec audeo*
 à ceto devo- *Appellare virum virgo, manibusque modestos*
 randam exc- *Celasset vultus, si non religata fuisset.*
 git Neptun- *Lumina, quod potuit, lacrymis implevit abortis.*
 nus, ex res- *Sapius instanti, sua ne delicta fateri* 685
 pondo ut- *Nolle videretur, nomen terræque suumque,*
 cunque duro *Quantæque materna fuerit fiducia forma,*
 oraculi Jo- *Indicat: & nondum memoratis omnibus, unda*
 vis Ammon- *Insonuit, veniensque immenso c bellua ponto*
 nis. de quo *Imminet, & latum sub pectore possidet aquor.* 690
 vide quæ *Conclamat virgo: genitor lugubris, & una*
 nos ad 9. l. *Mater adest, ambo miseri, sed justius illa;*
 Lucani *Nec secum auxilium, sed dignos tempore fletus,*
 512. v. *Plangorémque ferunt, vincloque in corpore adherent.*
 & Perseus *Tum sic hospes ait: Lacrymarum longa manere* 695
 Abantis pro- *Tempora vos poterunt; ad opem brevis hora ferent-*
 nepos. Acri- *da est.*
 fuis enim *Elegantissimè picturam hanc expressit Lucianus πικρὸς αἰὼς. Ὁ Περσὸς τὴν*
 Persei avus *κατὰ τὸ πορθῆναι τὴν τῆς Ἰνδουμένης καὶ τῆς Ἰνδουμένης, μοχ, ὅς ἔραχεν τὴν πύλαν ἐ-*
 filius erat *τιχθῆναι ἰουλιανὸν αἰδῶ παρὰ τὴν ἐξ ὁδοῦ, &c. virginis, inquit, verecun-*
 Abantis. *diam expressit artifex & metum, ipeccat enim pugnam desuper ex rupe, &*
 a Al. primò *adolescentis audaciam amatoriam, & bellux visum ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Argumen-*
 stupet illa. *tum citat ex Herodoto in Polymnia. Sed & vide Persea Philostrati. Iconum*
 Ciof. codd. *lib. 1. & Pausaniam in Corinthiacis. c Bellux hujus ossa Romam ex oppido*
 & Ms. alter *Judææ Joppe allata ostendit M. Scaurus, longitudine pedum 40. altitudi-*
 è nostris. *ne costarum Indicos elephantis excedente, spinæ crassitudine sesquipedali.*
 Plin. l. 9. c. 5. Solin. c. 36.

Hanc ego si peterem Persens, Jove natus & e illâ
 Quam clausam implevit facundo Juppiter auro,
 Gorgonis anguicomæ Persens superator, & alis
 Aethiæ ausus jactatis ire per auras,
 Praferret cunctis ceriè gener. Addere tantis 700
 Dotibus & meritum (saveant modo numina) tento.
 Ut mea sit, servata meâ virtute, paciscor.
 Accipiant legem (quis enim dubitaret?) & orant,
 Promittuntque & super regnum dotale parentes.
 Ecce! velut navis præfixo concita rostro 705
 Sulcat aquas, juvenum sudantibus acta lacertis:
 Sic fera dimotis impulsu pectoris undis
 Tantum aberat scopulis, quantum g Balearica torto
 Funda potest plumbo medii transmittere cæli:
 Cum subito juvenis pedibus tellure h repulsâ 710
 Arduus in nubes abiit, ut in aequore summo
 Umbra viri visa est, visam fera sevit in umbram.
 Utque i Jovis præpes, k vacuo cum vidit in arvo
 l Præbentem Phæbo liventia terga draconem,
 Occupat adversum; neusava retorqueat ora, 715
 m Squamigeris avidos figit cervicibus ungues;
 Sic celeri misso præceps per inane volatu
 Terga fera præsit, dextrâque frementis in armo
 n Inachides ferrum curvo tenus abdidit o hamo.
 p Vulnere lasa gravi, modo se sublimis in auras 720
 Atrollit, modo subdit aquis: modo more ferocis
 Versat apri, quem turba canum circumsona terret.

e Φόβοι
 ἀμαύρω-
 σεν γένος,
 &c. οὐδὲ
 Δαναῶν, ὅ
 δὲ πρὸ ζευ-
 σῆ φιλίᾳ
 αὐτῶν ὄντων
 ἔμελλεν
 Pindarus
 Puth. 12.
 οὐδ.
 Α' λ' πα-
 τὴρ Πρ-
 σῆος ὁ-
 λύμπτος
 ὁμῶς
 ἐρῶτων
 Χρῦσε
 εἰς γάμον
 ἤλθε, καὶ
 ἐφλοζόετο
 πειρακί-
 της.
 Nonn. Dio-
 nys. 47.
 f Insuper.
 g Balearium
 inf. incolas
 fuisse peri-

tissimos funditores, & supra dictum & satis notum. h Sic l. 2. Fugit & im-
 pressa telurem repulsi hasta. v. 788. vide quæ nos ibi. i Aquila, ales mi-
 nister fulminis. quæ sint aves præpetes, vide Agel. 6. l. 6. c. k Hinc in-
 de patente, ubi nulla sata, arbuta nulla. l Apricantem se ad Solem.
 m Τοῖς ἀμῶν νῶτ' ἐπέτη πύργος ἀραὶ ἀντιπέλας, συχίερα-
 μα δρᾶκος. Sophocl. Antigone. supra vers. 362. n Perseus Argivus ab
 Inacho, prisco Argivorum rege. o Ad capulum usque; cui recurvatur fer-
 rum ad munimentum manus. p Audi Lucianum prælii hujus victorixque
 præconem, in lib. πρὸς τὸ οἶκος. Καὶ θηρίον κερὶ ἔπεισι πειρακίως ταῖς
 ἀκρίθαις, καὶ δεδιπόμενον τῷ χείμαλι. Καὶ ὁ Περσεὺς ὃ τῆ
 λαγῶ κερὶ προσδείκνυσι τῷ Γόργονα. τῆ δεξιᾷ ὃ κερὶ κενεῖται τῷ
 ξίφει. Καὶ τὸ κερὶ, ὅσον τῷ κέρτις εἶδεν τῷ Μέδουσῳ ἤδη λίθος
 ὄντι τῷ δὲ ὅσον ἐμφυχον μίνε, τῆ ἀρπῆ κόπιεται.

Ille avidos morsus velocibus effugit alis,
Quaque patent, nunc terga cavis super obfita con-
chis.

725

Nunc laterum costas, nunc quæ tenuissima cauda
Desiunt in piscem, falcato vulnerat ense,
Bellua puniceo mistos cum sanguine fluctus
Ore vomit: maduere graves aspergine penna.

Nec q bibulis ultra Perseus talaribus ausus

730

Crederet, conspexit scopulum: qui vertice summo
Stantibus extat aquis, operitur ab aquore moto.

Nixus eo, rupisque tenens juga prima sinistra

Ter quater exegit repetita per ilia ferrum.

Littera cum plausu clamor, superasque Deorum

735

Implevere domos. gaudent, generumque salutant,

Auxiliumque domus, servatoremque fatentur

Cassiope, Cephæusque pater. et Resoluta catenis

Incedit virgo, pretiumque & causa laboris.

Ipse manus hantia vittrices abluit unda,

740

Anguisferumque caput dura ne ledat arena,

Mallum humum foliis, nataeque sub aquore virgas

Sternit, & imponit et Phorcynidos ora Meduse.

Virga recens, bibulæque etiam nunc viva medullâ

Vim rapuit monstri, tactuque induruit hujus,

745

Percepitque u novum ramis & fronde u rigorem.

At pelagi Nympha factum mirabile tentant

Pluribus in virgis: & idem contingere gaudent.

x Seminæque ex illis ut erant jactata per undas;

Nunc quoque coraliis eadem natura remansit;

750

Duritiem tacto capiant ut ab aere, quodque

Vimen in aquore erat, fiat super aquora saxum.

q Aspergine
madidis.

r Διούσης

A' ἰσχυρῶς δ' αὖ

πλοῦτος ἀνι-

χάρων Περ-

σέως Ἄστειον

ἰσχυρῶς Χου.

Nonnus 47.

Dionys.

f Omnia

deponen-

dum erat

Medusæ

caput Per-

seo scopu-

lum sinistra

tenenti, bel-

liam de-

xtra traji-

cienti.

r Phorci &

Cetūs fi-

liam. vide

quæ nos

ad 9. lib. Lu-

can. 629. v.

x Baccæ

coralii sub

aquis candi-

dx & mol-

les: exem-

pta confestim

durantur &

rubescunt.

Plin. 31. 12. c. ad eum Dalecampius.
x Στιγμὰ τὴν δὲ ἰσχυρῶς ἀναζωπυροῦσθαι ἐκ τῆς ὕδατος ἐκίψασθαι. Maximus
Planudes in Græcâ suâ Ovidii Metamorphos. versione.

Medusæ crines in Serpentes.

FAB. 19.

Dis tribus ille focus totidem de cespite ponit,
 y *Levum Mercurio; dextrum tibi bellica virgo;*
Ara Fovis media est, mactatur vacca Minervæ; 755
Alipedi vitulus; z taurus tibi, summe deorum.
Protinus Andromeden, & tanti pramia facti
a Indotata h rapit: c tedas d Hymenaus, amorque
e Præcipiunt, f largis satiantur odoribus ignes;
Sertaque dependent rectis, g & ubique lyraque 760
Tibiaque, & cantus, animi felicia lati
Argumenta sonant, referatis aurea valvis
Atria tota patent, pulchræque instructa paratu,
Cepheni proceres incunt convivio regis.
Postquam epulis functi, generosi munere Bacchi 765
h Dissudere animos: cultusque genisque locorum
Quærit Abantiades. Quærenti protinus unus
Narrat Lycides mæresque habitumque virorum.
Quæ simul edocuit, Nunc, o fortissime, dixit,
Fare precor, Persen, quanta virtute, quibusq; 770
Artibus abstuleris i crinita draconibus ora.
Narrat Abantiades; gelido sub Atlante jacentem
Esse locum solidæ tutum munimine molis;

y Primus
 honoris lo-
 cus medius,
 proximus
 sinister, in-
 quit Lip-
 sius 2. l.
 Electorum
 2. c. Cur
 itaque assi-
 gnatur Pal-
 ladi locus
 super Mer-
 curium? à
 ratione vi-
 ctimæ quæ
 Palladi po-
 tior & pro-
 pria. ut l.
 12. 151. v.
 Auson. 64.
 epigram.
 Erea hinc
 fueram,
 mactata est
 vacca Mi-
 nervæ.
 z Jovi ma-
 ctari taurum

negat Servius ad 3. *Ænzid.* & *Macrob. Saturn.* 3. cap. 10. Afferit *Xenophon Cyropæd.* & *Julianus ad Libanium.* vide quæ nos ad *Senecæ Medeam* 60. vers. & *Hercul. furent.* vers. 299. a *Virginem sine dote, neglecto scilicet regno, quod promissere super dotali parentor.* supra vers. 705. Al. in dote, id est, dotis nomine dicta. Alii particulam *in* intensivam esse volunt. b *Allusum forte ad Rom. morem, ubi virgines è gremio matris rapi solitæ, in memoriam & omen raptarum Sabinarum, quod Romulo & suis feliciter cessit, c Repete quæ ad vers. 60. hujus lib. d De Hymenæo, vide quæ nos ad *Senec. Thebaid.* vers. 262. & *Medeam* 67. vers. e Al. præcipitant. f De apparatu, ritibus, & festivitate celebri nuptiarum, vide quæ nos ad *Lucanum* l. 6. vers. 254. & deinceps. & *Alex. ab Alex.* 2. l. 5. c. g Al. *hæbatæque lyraque.* h *Lætitia datur Bacchus, illa verò diffundit dilatatque cor, trinitia contrahit. i Medusæ caput anguibus crinitum.**

& Tzetzes. Cujus in introitu k geminas habitasse sorores 775
 Pephredo & Phorcidas, unius sortitas luminis usum:
 Ervo. Zenodorus addit Id se solerti, furtim dum traditur astu,
 tertiam Di- Suppositâ cepisse manu; pèrque abdita longè,
 no. filias Deviatque & sylvis horrentia saxa fragosis
 item Cephei, Gorgoneas tetigisse domos, passimque per agros, 780
 sorores Gor- Pèrque vias vidisse hominum & simulacra ferarum
 gonis, his In silicem ex ipsis visa conversa Medusa.
 unicus erat Se tamen horrenda, clypei quem lava gerebat
 oculus, unus Ere repercusso, formam aspexisse Medusa,
 dens, quibus Dumq; gravis somnus colubros ipsamq; tenebat, 785
 per vices Eripuisse caput collo, pennisque fugacem
 utebantur Pegasus, l & fratrem, matris de sanguine natos.
 sorores. hos Addidit & longi non falsa pericula cursus;
 intercept Perseus, at- Quæ freta, quas terras sub se vidisset ab alto,
 que his in- Et quæ jaçtatis tetigisset sidera pennis. 790
 structus ad Ante expectatum tacuit. tamen, in excipit unus
 Gorgonas Ex numero Procerum, quærens, n cur una sororum
 avolvavit, Gesserit alternis immistos crinibus angues.
 Medusam Hospes, ait, quoniam scitaris digna relatu;
 dormientem Accipe quæsi causam: o Clarissima formâ, 795
 offendit, ei-
 que collum
 amputavit.
 lege quæ If.
 Tzetzes ad
 Lycophr. ibi. ἀμυγροκαίπης πεπλαῖς ποδύρας, &c. & Erasmi adag.
 Orsigalea, & Luciani Dialog. Tritonis & Nereidum in dial. marinis Apol-
 lodor. 2. l. ἸΧθυόερα μὲν ἀνθρώποι, κτῆσι δὲ Πηγαίων. Tzetzes dicto loco.
 m Ὑπελαμβέειν. ἀπαμειβόμενον προσέφη. Tum sic excepit regia Juno. Virg.
 4. Æn. n Cur Medusa sola Gorgonum gesserit altern. o Pulcherrimam fœ-
 minarum fuisse Medusam ferunt. Ὠπάλραον vocat Pindarus od. 12. Pyth.
 illius itaque amore captos obstupuisse. Narrant Diodorus lib. 4. & Pausa-
 nias 2. Medusam reginam fuisse gentis bellicosæ juxta Tritonidem palu-
 dem, & noctu per insidias à Perseo oppressam, mortuæ pulchritudinem
 admiratum Perseum præcidisse caput, & ut spectaculo esset, in Græciam
 deportasse. Pausan. tamen ibidem refert Proclum Carthaginiensem literis
 mandasse, bestix hoc genus esse, quod & Athenæus lib. 5. cap. 19. tradit
 esse ζῷον κατὰ βλάπτον, ex e genere quæ in Africa sunt ἀπολυθῆναι ἀπὸ
 θεῶν αἰτίαι. quem lege, & Plin. l. 8. c. 21. & Ælian. de animalib. 17.
 cap. Palæphatus lib. 1. narrat Phorcyn regem Cyreneorum fecisse statuum
 auream Minervæ, quam Cyrenei Gorgonem vocabant. virum bonum hujus
 custodem & vigilem interceptisse navi prædatoria. è tribus Phorcei filiiabus
 Medusam, quia negavit se ostensuram ubi esset illa statua interfecisse, &c.
 Tzetzes adfert mythologiam sub initio comment. in Lycophr.

Multorumque fuit spes invidiosa procorum
 Illa, nec in totâ conspectior ulla capillis
 Pars fuit; inveni, qui se vidisse referrent.
 Hanc Pelagi rector templo vitasse Minervæ
 Dicitur: aversa est, & castos ægide vultus
 Nata Jovis texit, neve hoc impune fuisset,
 Georgoneum crinem turpes mutavit in hydros.
 Nunc quoque ut attonitos formidine terreat hostes,
 Pectore in adverso, quos fecit, sustinet angues.

800

Hierod. s. 6
 ἡλίας ἵστ
 Ἐβραϊστί, ἔ
 ἠ' ἔγ, &c.
 aliam Ful-
 gentius sub
 exitu lib. 1.
 Natalis
 Comes a-
 Ham l. 7.
 cap. 11. &
 12. & 13.
 Noster fabu-

Iosè detorquet ad offensæ Minervæ vindictam. Sed finis sit,

L I B E R V.

Caput Gorgonis homines in saxa
conuertens. F A B. 1.

a Proce-
rum Æthio-
picorum,
qui ad cele-
britatem
nuptialem
convene-
rant. lib.
pæced.
760. vers.
Cepheni
proceres in-
tunt convi-
via regia.
b Perleus
Danaës fi-
lius.
c Alti, con-
nubialia.
quibus non
placet con-
jugalia,
quod tamen
pro conju-
galia ad-
mitti con-
tendit Turnebus. l. 13. Advers. c. 21. Quin & 6. Metam. 536. vers. Nec
mea virginitas, nec conjugalia jura. d Vino & lucernis Medus acinaces
Immane quantum discrepat! Horatius lib. 1. ode 27. e Κινῆ δ' ἄγοι' ὡς
κίμαζε πρὸς τὴν θάλασσαν Πέτρῳ Ἰναχίῳ. Hom. Il. β. f Frater hic Cepheis
alter ab illo qui oculis multatus Argonautas hospitio excepit. huic autem
desponsata fuerat Andromeda antequam ceto exponeretur. g Quo mentiris
te satum, vel fallax, quo dissimulatus Jupiter facum fecit virgini Danaë.
h Disjunctivæ particulæ repetitionem & vim considerat Quintilianus in
hoc exemplo, quod profert l. 9. Institut. Rhetor. c. 3. i Quæ indignatæ
arrogantiam Cassiope, quæ se marinis hisce Nymphis præferre auita est,
precibus à Neptuno impetraverunt, ut immitteretur cetus qui Cephenor-
um agros popularetur. Consultus igitur Jupiter Ammon de ratione amo-
vendi mali, respondit, placari non posse Nereidum iram nisi exposita Ceto
Cassiope prole. k Vide quæ nos ad Lucanum l. 9. vers. 512. & seqq.

DUmque ea a Cephenum medio b Danaëius heros
Agmine commemorat; fremitu regalia turba
Atria complentur: nec, c conjugalia festa
Qui canat, est clamor; sed qui fera nunciet d arma.
Inque repentinos convivium versa tumultus.
e Assimilare freto possis; quod sava quietum
Ventorum rabies motis exasperat undis.
Primus in his f Phineus belli temerarius autor,
Fraxineam quatens arata cuspide hastam;
En, ait, en adsum præcepta conjugis ultor. 10
Nec mihi te penna, nec g falsum versus in aurum
Juppiter eripiet, Conanti mittere, Cepheus,
Quid facis? exclamat: Quæ te, germane, furentem
Mens agit in facinus? meritisne hac gratia tantis
Redditur? hac vitam servatam dote rependis? 15
Quam tibi non Persens, verum si quaris, ademit,
h Sed grave i Nereidum numen, sed k corniger Am-
mon,

Sed qua l'visceribus veniebat bellua ponti
 Exaturanda l' meis. Illo tibi tempore rapta est,
 Quo peritura fuit. nisi si crudelis id ipsum
 Exigis ut pereat, luctuque levare nostro.
 Scilicet haud satis est, quod te spectante revincta est.
 Et nullum quod opem patruus, sponsusve tulisti;
 Insuper a quoquam quod sit servata dolebis?
 In Præmiaq; eripies? Quæ, si tibi magna videntur, 25
 Ex illis scopulis, ubi erant affixa, petisses:
 Nunc sine qui petiit, per quem hæc non orba senectus,
 Ferre, quod & meritis & voce est pactus; cumque
 Non tibi, sed certe prælatum intellige morti.
 Ille nihil contra: sed & hunc, & Persea vultu 30
 Alterno spectans; petat hunc, ignorat, an illum;
 Cunctatusque brevi contortam viribus hastam,
 Quantum ira dabat, n' nequicquam in Persea misit.
 Ut stetit illa toro, stratis tum denique Perseus
 Exiliit, teloque ferox inimica remisso 35
 Pectora rupisset, nisi post o altaria Phineus
 Iset: & (indignum!) scelerato profuit ara.
 Fronte tamen Rhæti non irrita cuspis adhesit:
 Qui postquam cecidit, ferrumq; ex osse revulsus est,
 P' Calcitrat, & posita aspergit sanguine mensas. 40
 Tum verò indomitas ardescit vulgus in iras,
 Telaque conjiciunt, & sunt, qui Cephea dicant
 Cum genero debere mori: sed limine teçti
 Exierat Cepheus, testatus jusque fidemque,
 q' Hospitiique Deos, ea se prohibente moveri. 45
 r Belluca Pallas adest, & protegit ægide fratrem,
 Datq; animos. Erat Indus Atys, quem flumine Gange

l Natâ, se-
 mine &
 sanguine
 20 meo. Em-
 phaticè.
 m Andro-
 medam, &
 regnum do-
 tale. utcu-
 que hoc re-
 misisse visus
 fuerit Per-
 seus. v. 757.
 l. præced.
 Prætinus
 Androme-
 den & tantè
 præmia facti
 Indotata
 rapit. nam-
 que præmia
 hæc scopulie
 affixa au-
 tumat.
 n Neque
 enim desti-
 natum atti-
 git scopum:
 vel errore
 mittentis
 dextræ, vel
 levi decli-
 natione Per-
 sei icum
 effugientis.
 o Nuptiis
 adhibitas
 aras & sa-
 eros, advoca-
 tos Deos
 hinc liquet

& ex tumultuariâ illâ altera in nuptiis Pirithoi pugna l. 12. v. 252. Præxi-
 mus ne steterat, spectans altaria vultu Fumida terribili, Cur non, ait, utimur
 istis? p' Ex more cadentium in acie & pugna, qui ætæ aut ætæ apud poë-
 tas, terram ingratus & indignanter salutant. 10. Æo. Sternitur infelix
 Aëron, & calcibus atram Tandit humum expirans. noster 12. l. v. 238. man-
 dida resupinus arena Calcitrat. q' Τὸς ἠΐτιας ἰσοπέως. Jovem maxime vio-
 lati hospitii vindicem. Μνησθέντες θυγατρὸς Διὸς ἔτιδον αἰὲς ἀΐψυρα φε-
 λίας τὴν θεῶν Βίβλας. Athenæus 15. l. 16. c. r Opportunè. Fortitudini auxi-
 lio adest Prudentia, quæ Alto consilio falcit, Viresque secundas sufficit. At-
 que hoc sibi volunt poëtar, cum Deos introducunt auxiliares. Ambo autem
 Jovis filii.

f Nympha palustris, cui nomen
 Ἰσμενός & Ἰσμενίς.
 Hypallage. Aureus: ornabant aurata monilia collum,
 Hoc enim voluit; Et madidos myrrhâ curvum crinale capillos.
 confudit in ore fracta Ille quidem jaculo quamvis distantia missō
 ossa: Tui in- Figere doctus erat, sed tendere doctior arcus. 55
 terpres l. 12. Tum quoque lenta manu flectentem cornua Perseus
 v. 50. Stipite, qui mediâ positus fumabat in arâ,
 & ossa Non Perculit, & t fractis confudit in ossibus ora.
 agnoscendo Hunc ubi fœdatus jactantem in sanguine vultus
 confusa reli- Assyrus vidit Lycabas junctissimus illi, 60
 quis in ore. Et comes, & veri non dissimulatur amoris;
 l. 5. v. 292. Postquam exhalantem sub acerbo vulnere vitam
 diffusissimæ ossibus oris. Deploravit Atyn; quos ille tetenderat arcus
 a Emphaticè. Arripit: Et, u mecum tibi sint certamina, dixit;
 Me, viro. Nec longum pueri fato latabere, quò plus 65
 x Languore Invidia, quàm laudis habes. Hæc omnia nondum
 & tremulo Dixerat, emicuit nervo penetrabile telum,
 horrore fluitantibus in morte. Vitatumque tamen sinuosa veste pependit.
 ὄψα δ' ἐοικυῖαν ἰδὼν Ἰσμενίδος ὄψιν
 ἐνόησεν ὄψιν κατὰ τὴν ἴδιν.
 Simonides. Vertit in hunc harpen madefactam cade Meduse
 Fata recant, condit- Acrisioniades, adigitque in pectus: at ille 70
 que natantia lumina som- Fam moriens oculis sub nocte x natantibus atrâ,
 nus. Circumspexit Atyn, seque acclinavit ad illum,
 Euridice Et tulit ad manes junctæ solatia mortis.
 4. Georgic. Ecce y Suenites gentus Methione Phorbas,
 Virg. Et Libys Amphimedon, avidi committere pugnam, 75
 y Alti. Syene Sanguine, quo latè tellus madefacta tepebat,
 nites. Syene z Alterius costis jugulo Phorbantis adactus.
 urbs Ægypti sub tro- At non Actoriden Erithum, cui lata bipennis
 pico Cancrî jacet. Lucan. 6. Umbras nusquam flectente Syene, in Solstitio
 æstivo. advertite autem quàm disertè & consulto Atyn, Phorbanta, alios
 patronymicis suis distinguat, ne fortè historiam confundat cognomines.
 z Amphymedontis. 80

a Extantem signis, multa que in pondere massa
 b Ingentem manibus tollit cratera duabus,
 Infigitque viro: rutilum vomit ille cruorem,
 c Et resupinus humum moribundo vertice pulsat.
 Inde e Semiramio Polydamona sanguine cretum, 85
 Caucasumque Abarim, Sperchisiademq; Lycetum,
 Intonsumque comas Helicen, Phlegiamq; Clytumq;
 Sternit, & extructos morientum calcat acervos.
 Nec Phineus ausus concurrere comminus hosti
 Intorquet jaculum: quod detulit error in Idam 90
 f Expertem frustra belli, & neutra arma secutum.
 Ille iuens oculis immitem Phinea torvis,
 Quandoquidē in partes, ait, abstrahor, accipe Phinen,
 Quem fecisti hostem, pensa que hoc vulnere vulnus.
 Jamque remissurus tractum de corpore telum, 95
 Sanguine defectos cecidit collapsus in artus.
 Hic quoque Cephenūm g post regem primus Odites
 Ense jacet Clymeni; Protenora percutit Hypseus;
 Hypsea Lyncides: fuit & grandævus in illis
 Emathion equi cultor, h timidusque Deorum: 100
 Qui, quoniam prohibent anni bellare, i loquendo
 Pugnat, & incessit, scelerataque devovet arma.
 Huic Cromis amplexo tremulis altaria palmis
 k Decutit ense caput: quod protinus incidit aræ,
 Atque ibi l semianimis verba execrantis lingua 105
 Edidit, & medios animam expiravit in ignes.
 Hinc gemini fratres, Broteaſque & m castibus Am-
 mon

a Protube-
 rantem &
 a peram
 signis. Ar-
 gentum ve-
 nit & stan-
 tem exira
 pacula ca-
 prum.
 Juvenal.
 1. Sat.
 b *Unguis*
 illa, & turor
 meracus in
 prælia tru-
 dit incr-
 mes, arma
 ministrat,
 natisque ja-
 usum lætti-
 tix scyphis
 ad pugnas
 abuti cog-
 git. 21. l.
 Forte fuit
 juxta signis
 exstantibus
 asper An-
 tiquus cra-
 ter, &c.
 Virg. 2.
 Georg. Es
 magno Ny-
 laum La-
 pythis cra-
 tereminan-
 tem.
 c Vide 40.

vers. supra. e De Semiramide, lib. priore vers. 46. f Frustra abstinentem à
 pugna, utpote neutrarum partium. Virg. *aspicit urbem Immanem tanti bel-
 li, atque impune quietam.* 12. Æneid. g Proximè regem. h. e. regi dignita-
 te & autoritate secundus. i Religiosè veneratus Deos. *Primus in orbe Deos
 fecit timor.* Petronius. j Lingua strenuus. k Al. *Demetis.* l De Orphei
 capite, l. 11. v. 53. *flexibile lingua durmurat exanimis.* m Cœstum pugna
 erat è pugillatus genere, ubi pugnis res agebatur, sed armatis, tanquam si
 qui chirothecis, è corio bubulo, iisque ferro aut plumbo adfixo gravibus
 armati inter se decertarent, quæ loris alligabantur brachiis ne excide-
 rent. agona Virgilius. 4. Æneid. iconas Hier. Mercurialis exhibet l. 2. de
 arte Gymnastica. c. 9. Et Manutius l. 1. de quæsitis per epistolam. 8. epist.

n Si quid
 valeat con-
 tra retia-
 rium ferula.
 Marcial.
 epist. ad 2.
 lib.
 Fasciâ, li-
 nea, qua
 vinciebantur
 frontes
 sacerdotum
 & victimarum.
 Ad-
 verte autem
 tumultua-
 riz pugnae
 & rixae su-
 per mero
 miserum
 furorem ;
 qui nec affi-
 nitati, vir-
 tuti, ætati,
 formæ, in-
 tegritati,
 innocentiz,
 rebus sacris,
 ipsis sacer-
 dotibus,
 quos vitæ,
 non Musarum
 alum-
 nis, quos
 imulæ &
 artis instru-
 menta fan-
 ctos haberi
 jubent, non
 denique ditissimis agri parcat.

*Inuicti, n vinci si possent castibus enses,
 Phinei à cecidère manu. Cererisque sacerdos
 Amphitus, albenti velatus tempora o vitta. 110
 Tu quoque Lampetide non hos adhibendus ad usus,
 Sed qui pacis opus cytharam cum voce moveres,
 Fusus eras celebrare dapes festumque canendo.
 Quem procul astantem plectrumq; imbellem tenentem
 Pettalus irridens, p Stygiis cane cetera, dixit, 115
 Manibus: & laevo mucronem tempore fixit.
 Concidit, & digitis morientibus ille retentat
 Fila lyra: q casuque fuit miserabile carmen.
 Non finit hunc impune ferox cecidisse Lycormas:
 Raptaque de dextro robusta ex repagula poste 120
 Ossibus illi sit medix cervicis: at ille
 Procubuit terra, macerati more iuveni.
 Devere tentabat laevi quoque et robora postis
 Cinyphens Palates: tentanti dextera fixa est
 Cuspide Marmorida Coriti, lignoque cohesit. 125
 Hærenti vlatu hausit Abas: nec corruiit ille,
 Sed retinente manu moriens è poste pependit.
 Sternitur & Melaneus Persæ a castra secutus,
 Et Nasamoniaci Dorilas ditissimus agri,
 Dives agri Dorilas: quo non possederat alter 130
 Latius, aut totidem tollebat farris acervos.
 Hujus inobliquo missum stetit inguine ferrum,
 (Lethifer ille locus) quem postquam vulneris auctor
 Singultantem animam, & versantem lumina vidit
 t Bactrius Halcyoneus, u hoc quod premis, inquit
 habeto*

Sophocleus. q Certè, ubi cecinit & cecidit. ut de Marlya Apuleius. r Obi-
 ces, vestes. s E latere confosso sanguinem elicuit. Per tanicam squalentem
 aurilatus hausit apertum. 10. Æn. t Bactrius. Max. Planudes. u Sarcasmus
 cuiusmodi ille Iurni Eumedi insultantis Æneid. 12. En agris, & quam
 bello Trojane petisti, Hesperiam metire jacens. aut Indi Sophistæ. Paulò
 post mortuus tantum obtinebis terræ, quantum satis sit ad sepulturam cor-
 poris tui. Et dicitur τὸ ἄλλοις ἔχον μορφήν, παραυτοῖσι τ' ἄλλοις, θνατὸν μίαν ἴσθιν
 ἵπποτρίλλω μίαν, & τὴν ἑατὴν ἄπ' αὐτοῦ γὰρ ἰπποτρίλλω, Pind. Nem. 11.

De tot agris terræ: corpusque exanguereliquit. 135

Torquet in hunc hastam calido de x vulnere raptam

Utiot y Abantiades: mediâ qua nare recepta

Cervice exacta est: in partes eminet ambas.

z Dumque manum fortuna iuvat; Clytiūque Cla-
nimque 140

Matre satos unâ, diverso vulnere fudit.

Nam Clytiū per utrūmque gravi vibrata lacerto

a Fraxinus acta femur; jaculum Clanis ore momordit.

Occidit & Celadon Minidesius; occidit Astreus

Matro Palestinâ, b dubio genitore creatus. 145

Ethionque sagax quondam ventura videre,

Tunc c ave deceptus falsâ; regisque Thoastēs

Armiger, & d caso genitore infamis Agyrtes.

e Plus tamen exhausto superest: namq; omnibus unum

Opprimere est animus. Conjurata unâiq; pugnant 150

f Agmina pro causâ meritum impugnante fidemq;

Hâ: pro parte, socr frustra pius, & nova conjunx

Cum genitrice favent, ululatiq; atria complent.

Sed sonus armorum superat, gemitusq; cadentum:

Pollutosque simul multo Bellona penates 155

Sanguine perfundit, renovatâque praelia miscet.

Circumeunt unum Phineus, & mille secuti

Phinea, tela volant ghybernâ grandine plura

Præter utrumque latus, præterq; & lumen, & aures.

Applicat hic humeros ad magna saxa columna, 160

Triaque terga gerens, adversâque in agmina versus

Sustinet instantes. Instabat parte sinistra

h Chaonius Molpeus, dextra Nabathæus Ethemon.

augure cæso. sed non auguris potuit depellere pestem. d Parricidio for-
tò. e Putatis tot jam cæsis, satis exhaustum esse sanguinis, satis laboris y
plus tamen superest. certatim enim omnes, unanimes, & qui conjurati in
unum Persea impetum faciunt, hunc undique petunt. f Causam parte quo
Phinci impugnantis meritum Persei, & fidem regis omnes obnixè atque
animo firmato promovent: justam causam partesque fidei vel duo vel ne-
mo. utque fieri solet, major pars superat meliorem. g Quam multa grandine
nimbi Culminibus crepitant. 5. Æneid. Tempestas totorum, ac ferrens in-
iagnit imber. h Chaonos in Arabiâ agnoscit Plinius lib. 6. cap. 28. Qui
autem hic Chaonii?

x Dorisz.

y Perseus

Abantis

Pronepos.

Acrifius

enim Da-

naës pater

erat filius

Abantis.

z Succesus

urgere suos,

insurre fa-

veri nomi-

ni. de Cæf.

Lucan. a. l.

v. 148.

a Hasta fra-

xinea.

b Cum pater

ignoratur,

aut is est

quem habe-

re non licet;

filius dicitur

spurius

Ilidor. No-

thus autem

qui ex con-

cubinâ, non

ex legitimo

uxore natus

est, sed pa-

trém habet

certum.

c Augurio.

Virg. 9.

Æn. de

Rhamnete

i Vide Thye- i Tigris ut, auditu diversa valle duorum,
 sten Sene- Extimulata fame, mugitibus armentorum, 165
 cx. v. 705. Nescit utro potius ruat, & ruere ardet utroque:
 & Satis ha- Sic dubius Perseus, dextrâ lavane feratur,
 bet Perseus fugasse Molpea trajecti summovit vulnere cruris;
 Molpea. k Contentisque fugâ est: neque enim dat tempus
 l Quam ac- Ethemon, 170
 ceperat à
 Mercurio, Sed furit, & cupiens alto dare vulnera collo,
 qui natus Non circumspēctis exactum viribus ense
 est in Cyl- Fregit; in extremâ percussa parte columna
 lene monte Lamina dissiluit, dominique in guttere fixa est.
 Arcadix. Non tamen ad lethum caussis satis illa valentes
 m Verum Plaga dedit. trepidum Perseus, & inertia frustra 175
 ubi se nu- Brachia tendentem l Cyllenide confodit harpe.
 mero ob- m Verum, ubi virtutem turbæ succumbere vidit,
 ruir, adver- Auxilium, Perseus, quoniam sic cogitis ipsi,
 sit neque Dixit, n ab o hoste petam: vultus avertite vestros,
 per ingruen- Si quis amicus adest; & Gorgonis extulit ora. 180
 tem undi- Quare alium, tua quem moveant miracula, dixit
 que multi- Theffalus. utque manu jaculum lethale parabat
 tudinem, lo- Mittere, in hoc hæsit signum de marmore gestu.
 cum esse Proximus huic Ampix animi plenissima magni
 virtuti. Pectora Lyncida gladio petiit: inque petendo 185
 Quatenus Dextera dirigit, nec citrà mota, nec ultrâ est.
 forti liceat At Nileus, qui se genitum p septem Nilo
 declinare Ementitus erat, clypeo quoque flumina septem
 periculum, Argento partim, partim calaverat auro:
 docebit A- Aspice ait, Perseu, nostræ primordia gentis; 190
 ristoteles
 lib. 3. Eth.
 ad Nico-
 machum
 cap. 6. & 7.
 n Fugâ est
 & ab hoste
 doceri,
 quidni & juvari? lege & utilissimum libellum Plutarchi, De capiendâ uti-
 litate ex inimicis. s Medusæ capite, quod hosti ademerat. vide quæ ad
 795. vers. lib. 4. quibus adde quæ habet Palæphatus lib. 1. Perseum ubi
 Gorgonem, id est, statuam auream à filiabus Phorci abstulisset, in partes
 eam plures disgregasse, capite servato integro, reposuisse verò triremi lux
 cui inde nomen Gorgonis indidit. hinc à cæteris insulis pecunias exegisse:
 se: Seriphios, insulâ desertâ, fugasse: Perseum itaque, ubi incænia & la-
 pides tantum ibi invenisset, aliis deinde insularis, quibus pecunias impe-
 rarat, dicere solitum: Videre ne, quemadmodum Seriphii, Gorgonis car-
 put videntes, & vos etiam in lapides mutemini. p De Nili ostiis, ejusque
 incrementi caussis, vide quæ nos ad Lucanum. l. 10. vers. 200. & seq.

q Magna feres tacitas solatia mortis ad umbras
 A tanto cecidisse viro. Pars ultima vocis
 In medio suppressa sono est: adaperiâque velle
 Ora loqui credas, nec sunt ea parvia verbis.
 Increpat hos, & vitioq; animi, non viribus, inquit, 195
 Gorgoneis torpetis, Eryx. incurrite mecum,
 Et prosternite humi juvenem magica arma moven-
 tem.

Incursumus erat: tenuit vestigia tellus,
 Immotisq; silex armataque mansit imago.

Hi tamen & ex merito pœnas subière. sed unus 200
 Miles erat Persei: pro & quo dum pugnat, Acontens
 Gorgone u conspectâ saxo concrevit oborto.

Quem raptus Astyages etiam dum vivere, longo
 Ense ferit: sonuit tinnitibus ensis acutis.

Dum stupet Astyages, naturam traxit eandem, 205
 Marmoreoque manet vultus mirantis in ore.

Namina longa mora est mediâ de plebe virorum
 Dicere. bis centum restabant corpora pugna:

Gorgone bis centum riguerunt corpora visâ.

Pœnitet injusti tunc denique Phinea belli. 210

Sed quid agit? simulacra videt diversa figuris,
 Agnoscitque suos, & nomine quemque vocatum

Poscit opem. credensque parum sibi, proxima tangit

Corpora: marmor erant. avertitur, atq; ita supplex,

x Confessusque manus, obliquaq; brachia tendens, 215

Vincis, ait, Perseu: remove tua monstra tuaque

Saxificos vulius, quæcunque ea, tolle Medusa,

Tolle precor, non nos odium regni que cupido

Compulit ad bellum. Pro conjuge movimus arma:

κα ἰδών. αὐτὸ γὰρ τῷ μύθῳ ἐκείνῳ, μικρῶ δὲω λίθῳ

ἢ ἐν δροῦντι σοὶ γαρονέναι, πηπιγῶς ὑπὸ τῷ δαύματι.

f Quia Phinci satellitium & malæ causæ propugnatores. & Perseo. * Contra quàm monuerat Perseus vers. 179. supra. * Supplicis & peccasse se contentis extentas manus. mox vers. 235.

q Hæc tamen infelix miseram solatere mortem, Ænea magni de xtra cadis. Æneas Lau- so 10. Æn. si qua est ea grâ: d. & inf. lib. 12. vers. 81.

r Ignavi & pusillanimi ceditis huic magico: quin fortiter contra itis? Lucianus more suo in lib. cui titulus Icones.

Αλλ' ἢ τῶν τῶν πῖ ἀρα ἱπαρον οἱ τῶν Γοργῶ ἰδόντες, αἶον ἰγῶ ἔταχθ' ἱπαδον παγκά- λω τῶν ζωῶν.

3 Utcunque
 Androme-
 den abduce-
 re meruisti,
 quam vir-
 tute tuâ
 liberasti,
 possam ta-
 men ego
 causam
 meam de-
 fendere
 tempore, ut
 quæ mihi
 prius fuerit
 desponsata.
 4 Sine hanc
 animam, &
 miserere
 precantis.
 Turnus 12.
 Æneid.

a Metuens

contra intueri Medusæ caput, cujus vim saxificam in tot suis petrefactis
 viderat, potius quam ob pudorem quo Perseum suspicere verecundabatur;
 ut volunt alii. b Ironice. c Medusæ caput. d Dejecta, velat hominis sibi con-
 feci, submissè culpam agnoscentis veniamque precantis.

y Causa fuit meritis melior tua; tempore nostra. 220
 Non cessisse piget. z Nihil, ô fortissime, præter
 Hanc animam concede mihi; tua cætera sunt.
 Talia dicenti, neque cum quem voce rogabat
 a Respicere audenti, quod, ait, timidissime Phineus,
 Et possum tribuisse, & magnum est manus inertis; 225
 Pone metum, tribuam, nullo violabere ferro:
 Quin etiam mansura dabo monumenta per avum;
 Inque domo soceri semper spectabere nostri;
 b Ut mea se sponsi soletur imagine conjux.
 Dixit, & in partem c Phorcynida transtulit illam, 230
 Ad quam se trepido Phineus obverterat ore.
 Tunc quoque cananti sua flectere lumina cervix
 Dirigit, saxoque oculorum induruit humor.
 Sed tamen os timidum, vultusque in marmore sup-
 plex,
 Summissæque manus, facièsque d obnoxia mansit. 235

Prætus in saxum. F A B. 2.

a Agros.
 f Utcunque
 malè de se
 meriti,
 quem cum
 matre unâ
 inclusum
 arca mari
 exposuisset.
 Neque

V Ictor Abantiades e patrios cum conjuge muros
 Intrat; & timmeriti vindex utroque g parentis
 Aggreditur h Prætum, nam fratre per arma fugato
 Acrifioneas Prætus possederat arces.

Sed nec ope armorum, nec quam malè exoperat,
 arce 240

Torva colubriferi superavit lumina monstri.

enim placet, quòd quidam interpretantur, à Præto fratre regno sine causa
 pulsi. g Avi, Acrifii. h Filium Abantis, fratrem Acrifii,

Polydectes in lapidem. F A B. 3.

TE tamen, o parva rector i Polydecta Seriphi,
 Nec juvenis virius per tot spectata labores,
 Nec mala mollierant: sed inexorabile durus
 Exerces odium; nec iniqua finis in ira est.
 Detrectas etiam laudem, fictamque Medusa
 Arguis esse necem. dabimus tibi pignora veri.
 k Parcite luminibus, Perseus ait: oraque regis
 Ore Medusæo silicem sine sanguine fecit.

i Arcam in
 qua Danaë
 & Perseus
 inclusi e-
 rant, cum ad
 245 Seriphum
 inf. appulsi-
 set, excepit
 Dictys tra-
 diditque
 fratri suo
 Polydecti.

Hic, quo Danaë, quam amavit, potiretur, Perseum jam juvenem amovit,
 amandatum ad verius Gorgonas, uti dictum ad 616. vers. lib. 4. quum verò
 ab illa expeditione victorem reversum contumeliosè excepisset capitisque
 vires elevasset quasi ementitas, ab ejus conspectu in saxum mutatus est:
 regno Seriphi ad Dictyn fratrem delato. Appollonii Scholiastes 4. lib. ad
 1515. vers. & Ut veri. 179. supra & *Vultus avertit vestras, si qui ami-*
cus adest.

Musæ in ayes, & Pyrenei præcipitium.

F A B. 4.

HAthenus I aurigena comitem Tritonia fratri 250
 Se dedit: inde cavâ circumdata nube Seriphon
 Deserit, à dextrâ in Cythno Gyroque relictis.
 Quæq; super pontum via visa brevissima Thebas
 in Virgineumque Heliconâ petiit: quo monte potita
 Constitit, & doctas sic est affata sorores.
 Fama novi fontis nostras pervenit ad aures,

i Quem ge-
 nuit Jupi-
 ter in au-
 rum con-
 versus im-
 brem, &
 in Danaë
 255 gremium
 delapsus.
 m Ita re-
 rituunt

quidam, alii Syro, alii Siphno, quæ omnes sunt è Cycladibus, in quibus
 nullus Cypro locus. Aldus excudit, à dextra Cythno Scyroque relictis.
 Planudes vertit, τῶν Σιρίφοι καὶ ἀλιόσι, τῶν τι κούσιοι ἢ γυροῖσι διέβησαν
 ἀφ' ἧνα, ὅτι ἐπισημασάτω ὁδὸς εἰδοξίαν πρὸς τῶν Ἰθάκων ἴδεν, &c. in Virgi-
 nibus Musis sacrum Bœotix montem.

* Pegasus ex Medusæ sanguine natus, equum alatum, icæ unguis eliciisse caballinum fontem in Helicone, unde equo nomen Πήγασος fonti Πηγεῖον inditum, nemini non auditum. p Spondeo in quinta regione profertur Dez oculos undequaque circumferentis prospectus. q Studiique locique. Cum alii, cum Mss. nostri. Ellipsi τὸ ἵππου. r Cruz Grammaticis fixa. à

Duxa o Medusæi quem o prapetū unguis rupit,
Is mihi causa via: volui mirabile factum
Cernere; vidi ipsum materno sanguine nasci.
Excipit Uranie; Quacūmque est causa videndi 260
Has tibi, diva, domos, animo gratissima nostro est,
Vera tamen fama est: & Pegasus hujus origo est
Fontis, & ad latices deduxit Pallada sacros.
Quæ mirata diu factas pedis icibus undas,
Sylvarum lucos circumspicit p antiquarum, 265
Antraque, & innumeris destinctas floribus herbas,
Felicisq; vocat pariter q studioque locoque
r Maonidas. Quam sic affata est una sororum,
O, Nisi te virtus opera ad majora tulisset,
In partem ventura chori Tritonia nostri, 270
Vera refers, meritoque probas artēque locūque:
Et gratam sortem, s tuta modo simus, habemus.
Sed (vetitum est adeo sceleri nihil) omnia terrent
Virgineas mentes, dirisq; ante ora Pyreneus
Veritur: & nondum me totā mente recepi. 275
t Daulia Threicio, Phocæaque milite rura
Ceperat ille ferox, injustaque regna tenebat.
Templa petebamus Parnassia; vidit euntes,
Nostraque fallaci veneratus numina vultu,
Maonides (agnorat enim) consistite, dixit, 280
Nec dubitate, precor, tecto u grave sidus & imbrem
(Imber erat) vitare meo: Subiire minores
Sape casas superi. Diclū, & tempore mota,

Mæonia, quam qui Bæotiz partem esse dicunt, non probant. A Mæonide Homero. πελαῖος hanc & ἀναχαινοῦς neque Agellius asserere poterit, lib. 10. c. 16. neque Pontani Antonius. Memnonidas dici à Memnone patre nescio quo, in hac ἀναχαινοῦς fateor me ἀναχαινοῦς; ut credam tandem, opus est viatico. quamvis Mss. mei habent Memnonidas. Lil. Gyraldus in Syntag. de Musis proximè rationem accedit à Myonia Phocidis urbe Myonidas dicit. Namque neque à μῆνῶ dici, neque à Μηνειῶν matre Mnemonidas, ἀναχαινοῦς sapit. f Ut enim fontium puritatem, nemorum amœnitates, sylvarum solitudinem & recessum amamus: ita securitatis præsidia & pacis ocia Musæ desideramus. s Daulida, vel Dauliam. Phocidis opp. Pyrenæus Thraciz Rex per vim occupat. * Fluvias & tempestates concitatas à quorundam siderum ortu & occasu, uti dictum supra de Hyadibus & alij.

Annuiusque viro, x primasque intravimus ades.
 Desierant imbres, victoq; Aquilonibus Austro 285
 Fusca, repurgato fugiebant nubila caelo:
 y Impetus ire fuit. claudit sua tecta Pyreneus,
 Vimque parat, quam nos sumptis effugimus alis.
 Ipse securo similis stetit arduus arce,
 Quaque via est vobis, erit & mihi, dixit, eadem: 290
 Seque jacet vecors è summo culmine turris,
 Et cadit in vultus, z discussisque osibus oris
 a Tundit humum moriens scelerato sanguine tinctam.

x Vestibulum, atria. Neque enim in penetralia corruptorum & veteranorum Musis fas aut pudor introire permittit. y Animus discendendi conceptoque

itinere pergendi fuit. x Supra vers. 58. a Lib. 4. vers. 40.

Pieridum certamen cum Musis. Illarum speciminis argumentum: Dii à Typhoëo fugati, seque mutant in varias formas. FAB. 5.

Musa loquebatur; penna sonuere per auras,
 Voxq; b salutantum ramis veniebat ab altis: 295
 Suspiciis, & lingua quarit tam certa loquentes
 Unde sonent, c hominemq; putat Jove nata locutum.
 Ales erat: numeroque novem sua fata querentes
 Institerant ramis c imitantes omnia pica.
 Miranti sic orsa d Dea Dea: nuper & ista 300
 Auxerunt volucrum victa certamine turbam.
 Pierus has genuit e Pelleis dives in arvis:
 e Peonis Eupippe mater fuit; illa potentem
 f Lucinam novies, novies paritura vocavit.

b Exprimantium salutationis vocem

καίρι, καίρι. Quis expeditis Pisticaco suum

καίρι. Picasque docuit verba nostra conari. Perius prolog.

c De loquacitate & do-

cilitate picarum, voces humanas & tubarum cantum imitantium, Plutarch. in lib. de animalium solertia, Plin. l. 10. c. 42. Oppianus. Martialis 14. l. apoph. 76. & quæ nos ibi. d Palladi Musa. e Macedoniz urbs Pella est; Peconia regio, quæ & Emathia. f Gravidarum & parturientium Dea, quæ principium in Dea. lucis habet Ovid. Fast. eadem Diana, Εὐπίπη, Περυλάϊς, Juno Lucina. Luna puerperii scil. præses. novies ergo pepererat, & novem filias; Eupippe, vel ut Mss. nostri & alii, Eupippe al. Anippe.

g Ant. Liberalis fab. 9. ex Nicand. refert. hanc fab. Zéus Mnemosynē in Pieria genuit musas. Regnabat eo tempore in Æmathia Pierius indigena illi novem erant filix, quæ Musas in certamen provocare auæ in Helicone, quando filix Pierii caneabant, omnia caligine obscu-

g Intumuit numero stolidarum turba sororum, 305
 Perque tot Æmonias, & per tot Achæidæ urbes
 Huc venit, & tali committit prælia voce:
 Desinite indoctum vanâ dulcedine vulgus
 Fallere: Nobiscum, si qua est fiducia vobis,
 Thespiades certate Dea: nec voce, nec arte 310
 Vincemur; totidémque sumus. Vel cedite victæ
 h Fonte Meduseo, & i Hyanteâ Aganippe;
 Vel nos Emathii ad Pæonas usque nivosos
 Cedemus sylvis: k dirimant certamina Nympha.
 Turpe quidem contendere erat; sed cedere visum 315
 Turpius: Lelectæ jurant per flumina Nympha;
 Factæque de m vivo præbere sedilia saxo.
 Tunc n sine sorte prior, qua se certare professa est,
 Bella canit superum, o falsoque in honore Gigantes
 Ponit, & extenuat magnorum facta Deorum, 320
 Emissumque imâ de sede p Typhoëa terra
 Calibus fecisse metum, cunctosque dedisse
 Terga fuga, donec fessos Ægyptia tellus
 Ceperit, & septem discretus in estia Nilus.
 Huc quoque terrigenam venisse Typhoëa narrat; 325
 Et se mentitis superos celasse figuris;

rabantur, nihilque ad choream obtemperabat. At Musarum cantu sistebatur cælum, astra, mare, flumina; & Helicon voluptate delinitus ad cælum usque crescebat. plura infra. b Hippocrene. 257. vers. supra. i Bæotia. Bæotos Hyantes antiquitus dixere. Plinius lib. 4. cap. 7. k Arbitrium hujus certaminis sit penes Nymphas, Naiadas credo, quia in seq. versu jurant per flumina, non Stygia, ut interpretes volunt. l Allusum ad judicia Romanæ. m Natio. n Non expectato sortis decreto utro pars inciperet. o Argumentum sibi sumit impietas, quo depressum eat Divinam gloriam. p Innumeras easque varias de ingenti hoc Typhoëo fabulas non admittunt marginalis hæ angustia, referendus itaque lector ad auctores qui & bellum hoc Diis illatum, Deorum transmutationes, Typhoëi pænas & Mythologias ad plenum narrat. Videantur Pindarus 4. ode Olymp. & Pythiorum ode 1. & r Coelius Tacitus in præfatione sua, totiusque vrbis iustitiamque pænas, & deinceps multa. Homerus hymno in Apollinem, Hesiodi Theogn. Apollon. & comment. Ant. Liberalis fab. 47. Tzetzes in Lycophronem. Tzetzes Chil. 8. 171. Strabo l. 5. & l. 16. Mela l. 1. c. 13. Hyginus c. 196. Apollodorus l. 1. Nonnus 3. Dionys. vide quæ ad 45. v. l. 4. de Venere in piscem mutata ex Manlio. & Ovid. Fast. 2. Natalis Comes l. 6. c. 21. & 22. Sabinus. Eleganter denique & plene fabulam hanc canit Barclaius noster l. 1. Argemidis suæ. Disertè Clariss. Baconus & narrat & interpretatur Typhonem sive rebellem in Sapientia veterum.

Sicilia, à
 tribus promontoriis,
 quæ hæc
 nominantur à Typhoëo ex-
 porrecto superinjec-
 ta. Virgilius 9.
 Æneid.
 Impositam Typhoëo.
 Inatimcn inf. in sinu
 Puteolano, ductam ab
 Homeri
 Eit ἀγλαῖς
 ὅτι φανὶ τυ-
 φώϊος ἐπι-
 ρήματι δ' ἰαίς,
 12. Iliad.
 Quem &
 Lucanus sequitur l.
 5. v. 101.
 Apollonio 2. lib.
 Κάται οπε-
 βούχαις

z Trinacri, & magnis subiectum molibus urget
 Ætherias ausum sperare Typhoëa sedes.
 Nititur ille quidem, tentatque resurgere sæpe:
 Dextra sed Ausonio manus est subiecta Peloro; 350
 Lava, Pachyne, tibi; Lilybas crura premuntur;
 Degravat Ætna caput: sub quâ resupinus arenas
 Ejectat, a flammamque fero vomit ore Typhoëus.
 Sæpe remoliri iucundatur pondera terra,
 Oppidaque, & magnos devolvere corpore montes. 355
 Inde tremit tellus, & b rex pavet ipse silentium,
 Ne pateat, latoque solum retegatur hiatu,
 Immissusque dies trepidantes terreat umbras.
 Hanc metuens cladem, tenebrosâ sede tyrannus
 Exierat: curruque atrorum evehctus equorum, 360
 Ambibat Sicilia cautus fundamenta terra.
 Postquam exploratum satis est loca nulla labare,
 c Depositisque metus, videt hunc Erycina vagantem
 d Monte suo residens: natumq; amplexa volucrem,
 e Arma manusq; mea, mea nate potentia, dixit, 365
 Illa, quibus superas omnes, cape tela, Cupido,
 Inque f Dei pectus celeres molire sagittas,
 h Cui triplicis cessit fortuna novissima regni.
 Tu superos, ipsumque Jovem, tu numina ponti

Σαρδωνίδος ὕδασι λίμνης. Straboni 16. l. & Melæ l. 1. c. 13. in Ciliciâ: Pin-
 darus videtur omnia miscere, Pythiorum ode 1. Τυφῶς ἱκατοβκαρῆμιος ἢ
 τῆς ποτὶ Κόρινθον θρῆναι πολυδύμου ἀντρον. νῦν γὰρ μὲν τὰς ἴσας Κόρινθον ἀ-
 λεικῆς ἔχουσι, Σικελία τ' αὐτῶν πύζα σίτρα λαχούσα κίον ἢ ἀρακία σιωχί
 πρόσωπα Αἴτια, &c. Verum hujus rei licentiam excusat ratio naturalis
 namque. a Quotquot ubique montes, aut loci marini eructant incendia; aut
 repentibus flatibus, qui vocantur Typhones, & terræ motibus concutun-
 tur, Typhoëo injecta hincuntur. Æneid. 2. Claudian. de raptu Proserpi-
 nx 1. noëter lib. 14. v. 1. b Umbrarum rex, Dis, Pluto, Orcus, αἰδῶν, Ha-
 des. de quâ voce vide H. Sanfordium & Parkerum de descensu Domini l. 2.
 c Mss. Deposuitque metus, alii metum. Alii Depositoque metu. d Eryce ab
 Eryce Veneris & Butx filio, qui in hoc monte ædem Matri Veneri inde
 Erycinæ dixit, condidit. e Nate mea videri, &c. Æn. 1. f Plutonis. g Cui
 in mundi divisione tertia cecidit fors; Inferi, Tartara scilicet.

Victa domas, h ipsūque regit qui numina ponti. 170
Tartara quid cessant? cur non matrisque, inūmque
Imperium profers? i agitur pars tertia mundi:
k Et tamen in cælo (quæ jam patientia nostra est)
Spernimur, ac mecūm vires minuuntur amoris.
Pallada nōne vides, jaculatricēque Dianam 375
Abscessisse mihi? Cereris quoque filia, virgo,
Si patiamur, erit: nam spes affectat easdem.
At tu pro socio, si qua est tibi gratia, regno
Junge l Deam patruo. Dixit Venus. Ille pharetram
Solvit, & arbitrio matris de mille sagittis 380
Vnam seposuit: sed quā nec acutior ulla,
Nec minus incerta est, m nec quæ magis audiat arcū:
Oppositōque genu curvavit flexile cornu,
Inque cor hamatā percussit arundine Ditem.
Haud procul n Ennae lacus est à moribus altus, 385
Nomine o Pergusa; non illo plura p Cayster
Carmina cyncorum labentibus audit in undis.
Sylva coronat aquas cingens latus omne, suisque
Fronibus ut velo, Phæbeos summovet q ignes:
Frigora dant rami, varios humus humida flores, 390
Perpetuum ver est. Quo dum Proserpina luco
Ludit, & aut Violas, aut candida Liliis carpit,
Dūmque puellari studio calathosque sinumque
Implet, & æquales certat superare legendo,
r Penè simul visa est, dilectāque, raptaque Diti, 395
Usque ad eò est properatus amor. Dea territa, mæsto,
Et matrem, & s comites, sed matrem sapius, ore

Ita liquido & clarè habent Mss. mei, ipsūque regit qui numina ponti. quæ fors secunda, aptissimeque convenit huic forti. Quis hic locus iis qui legunt nomina terra, aut lumina terra, ut Plutonem bis admittant, aut Phœbum omnino?
i Agitur de imperio tertix partis mundi, Inferis sc. quod, nisi interveniat opera tua, nobis penitus interiiit, & tamen alterius è duabus quibus dominari sumus, partibus multum nobis periit. & Nescio quid sibi velint Mss. omnes, Est tamen in cælo quoque jam patientia nostra est. Mss. Ciofani & Briantii clarior: Est tamen in cælo quoque parva patientia nostri est. l Proserpinam Plutoni qui frater Jovis. hic autem pater fuit Proserpinæ. m Nec quæ certius feriat, quod designavit arcus. Virg. Georg. vers. ult. neque audit curru habenas. n Grata domus Cereri: multas ea possidet urbes. In quibus est culto fertilis Enna solo. 4. Factorum, ubi fabula hæc ad plenum. Enna ergo urbs Siciliæ, imo umbilicus. unde malè à quibusdam legitur Ænnae. Cicer. item. 6. Verrina. o Pergam dixere Sicani, Claudian. 2. de raptu. Percum Firmicus. p Ionia fl. cyncorum copia celebris. q Al. illis. r Mars videt hæc, visamque cupit, potiturque cupita 3. Factor, f Earum nomina habes apud Paulaniam, ex Homero in Messenicis.

e Mss. qui- Clamat, & ut t summâ vestem laniarat ab ora,
 dem nostri, Collecti flores tunici cecidere remissis;
 atque alii, Tantaque simplicitas puerilibus affuit annis; 400
 quos sugge- u Hac quoque virginem movit jactura dolorem.
 rit Cioia- Raptor agit currus, & nomine x quemque vocando
 nns, habent Exhortatur equos, quorum per colla jubasque
 summo ve- Executit obscura tinctas ferragine habenas;
 stem lania- Perque lacus altos, & y oleuisa sulphure fertur 405
 rat ab ore i. z Stagna Palicorum rupta ferventia terra,
 summa ve- Et qua a Bacchiada bimari gens orta Corintho
 stis parte. Inter inaequales posuerunt moenia portus.
 quod tamen b Est medium Cyanes, & c Pisae Arethuse,
 non placet, Quod coit angustum inclusum cornibus aequor. 410
 quam verius hinc fuit, a cujus stagnum quoq; nomine dictum est,
 proximè Inter Sicelidas Cyane celeberrima Nymphas,
 præcedens Gurgite quæ medio summa tenus extitit alveo,
 eadem voce Agnovitque Deam; Nec longius ibitū, inquit,
 claudatur. Non pates invitæ Cereris gener esse: roganda, 415
 vide vers. Non rapienda fuit. Quod si componere magnis
 480. lib 3; Parva mihi fas est: & me dilexit Anapū;
 a Etiam Exorata tamen, nec, ut hac, exterrita napsi.
 floscolorum Dixit. & in partes diversas brachia tendens
 quos colle- Obstutit. Haud ultrâ tenuit Saturnius iram: 420
 gerat. Terribilisque hortatus equos, in gurgitis ima
 x Orph- Contortum valido sceptrum regale iacerto
 nzum, & Condidit. Ista viam tellas in Tartara fecit,
 thona, Ny- Et pronos currus medio à cratere recipit.
 ctæ, Ala-
 flora. Clau-
 dian. 1. de
 ra tu Pro-
 serpinæ, sub
 exitu libri.
 y Vide H.
 Ciofanum
 defenden-
 tem oleuisa

sulphure contra Diomedem. & infra vers. 479. x Lacum Palicorum inter
 Etontinos & Menas. oleuisa stagnum Palici 1. de Ponto. De Diis P. Ilicis ad
 Macrobiū l. 5. cap. 19. a Archias Bacchiadum unus, oriundus Baschia
 Dionysii filia è Corintho sita in Isthmo inter duo maria Ionium & Ægeum
 profectus, condidit Syracusas, Siciliæ urbem inter duos portus majorem
 alterum, alterum minorem. Thucydides l. 6. Strabo. 6. l. Theocritus Idyl.
 16. Cluver. Sicil. antiq. 1. l. 12. cap. 4 Inter Cyanes fontem & Ortygiam
 insulam ponte Syracusis junctam, est pars æquoris quæ portum efficit ab
 altera parte Syracularum. c Alpheus Peloponnesi fl. juxta Pisas, creditur
 subterraneo n. catu lapsus miscere se Arctusæ fonti in Ortygia ins. Syracu-
 sanæ. Pausanias in Eliacis prioribus. Strabo 6. l. Virg. 3. Æn. Alpheum
 fama est, &c. Alii quamplurimi. Noster infra, vers. 565. d Hiatus. Lucre-
 tius de Ætna. In summo sunt ventigeni crateres, ut ipsi nominant, nos
 quas fauces perhibemus, & ora 6. l.

e At Cyane, raptamq; Deam, contemptaq; fontis 425
 Jura sui mœrens, inconsolabile vulnus
 Mente gerit tacita, lacrymisque absunitur omnis;
 f Et quarum fuerat magnum modo numen, in illas
 Extenuatur aquas. molliri membra videres,
 Offa pati fluxus, ungues posuisse rigorem. 430
 Primâque de tota tenuissima quæque liquefcunt,
 Cœrulei crines, digitique, & crura, pedesque:
 Nam brevis in gelidas membris exilibus undas
 Transitus est. Post hæc humeri, tergumque, latissimæque,
 Pectoraque in tenues abeunt evanida rivos. 435
 Denique pro vivo vitiatas sanguine venas
 Lympha subit: restatque nihil quod prendere possis.

e Diodorus
 sub principi-
 pio lib. 6.

f Nympha
 numen ipsius
 fontis tota
 deliuit in
 aquas.

Puer in Stellionem. F A B. 7.

I Nterea pavida nequicquam g filia matris
 h Omnibus est terris, omni quasita profundo.
 Illam non udis veniens Aurora capillis 440
 Cessantem vidit, non Hesperus: illa duabus
 i Flammiferas pinus manibus succendit ab Etnâ,
 k Perque pruinosas tulit irrequieta tenebras.
 k Rursus ubi alma dies hebetarat sidera natam
 k Solis ab occasu, Soli quærebat ad ortus. 445
 Fessa labore sitim conceperat, oraque nulli
 Colluerant fontes: contectam stramine vidit
 Fortè casam, parvasque fores pulsavit. Atindè

g Hesperus
 quæ Lati-
 nis, qui à
 sua lingua
 deducunt,
 luduntque
 nominibus,
 Proserpi-
 na, est herba
 segetis è
 terra pro-
 serpens, vel
 etiam spiri-
 tu vegetans,
 filia Cereris
 h. e. semi-

nis, vel terræ, & Jovis i. e. aëris genitabilis & benigni. rapitur à Plutone,
 h. e. moritur descenditque ad Orcum (quod de Petroselini semine dici so-
 let) prius quam renascatur. à Pane, i. e. à natura Jovi indicatur. Exsurgit
 dicta à centuplicato seminis proventu. Trium (inquit Arnobius) attollit nu-
 minum capita, elementi, libidinis, genninis. quem lege l. 3. & l. 5. ut &
 Jul. Firmicum de errore prof. relig. Sed & Cl. Baconum de Sapientiâ ve-
 terem. h Frumentum in Siciliâ primum suâ sponte natum esse ferunt, mox
 & fatum. Triptolemus à Cecrope Atheniensium rege missus, qui & semen
 deferret & serendi artem. & ipse mox mari acterrâ vetus mortales novæ a-
 griculturæ rationem edocuit. atque hinc Eleusis Attica. lege Diodorum Sic.
 l. 6. i Faces hæc interpretari libet Solem & Lunam, quæ sovent, eliciunt
 alunt & maturant segetes --- &c. De die & de nocte.

l Videtur hzc esse Baubo Ar-nobii l. 5. Nicandro tamen in Theriacis vers. 482. *MiGeviga.* Ovidio fuscè narranti hanc fab. 4. Fastrum Melanina vocatur, Mismam appellat Ant. Liberalis 24. fab. ut & filium nominat Ascalabum, quæ tamèn vox sonat Græcè Stel-lionem. Namque interpres Nicandri puerum vocat Abantem. *Ἀβάντιος* Nicandro, quod Cicero de Oratore *cinnam* vertit. id autem conficitur ex polenta i. farina hordeacea, melle, aqua, caseo, temperata. adi Turnebum 12. lib. Advers. c. 2. *Dolce* itaque ponitur absolute, & --- *n* Vase figlino. *o* --- Ex polenta. *p* Impudentis. adeoque ipse erit petulans & proci. *q* Al. *parentem.* & Stellionis. *ἑξ ἑνὸς ποσειδάωνος ἰκτὸς ὀφθαλμοῦ ἀσκαλαβός.* Ant. Liberal. Metam. 24. fab. animal est lacerto simile, cui tergus pictum guttis maculifve lucentibus.

Ascalophus in Bubonen. F A B. 8.

f Quod in avaros tor-queri po-*test. avidis natura pa-rum est. Se-nec. Herc. Oetzus vers. 631. i* Vers. 411. supra. *n* Virginis raptæ & delibatæ indicium proprium : Zonam solutam. lege quæ habet Firmicus de rustico quodam, cui propter divitias Pluton fuit nomen raptore Proserpinæ. qui ne pre-henderetur à Cereris manu armata ipsum insequente, vehiculum egit per medium lacum Percum, inibique periit cum virgine submersus.

Quas Dea per terras, & quas erraverit undas,
 Dicere longa mora est: I quærenti defuit orbis.
 Sicaniam repetit; dùmque omnia lustrat eundo,
 Venit & ad t Cyanem: ea, ni mutata fuisset 465
 Omnia narrasset; sed & os, & lingua volenti
 Dicere non aderant, nec, qua loqueretur, habebat.
 Signa tamen manifesta dedit: notamque parenti
 Illo fortè loco dilapsam in gurgite sacro
 Persephones u zonam summis ostendit in undis: 470
 Quam simul agnovit, tanquam tum denique raptam
 Scisset, inornatos laniavit diva capillos:
 Et repetita suis percussit pectora palmis.

x Nescit adhuc ubi sit: terras tamen increpat omnes,
 Ingratasque vocat, nec frugum munere dignas; 475
 y Trinacriam ante alias, in qua z vestigia damni
 Repperit. Ergo illic sava vertentia glebas
 Fregit aratra manu, a parilique irata colonos
 Ruricolaeque boves leitho dedit, arvaque iussit
 b Fallere depositum, vitiatâque semina fecit. 480
 Fertilitas terra latum vulgata per orbem
 Sparsa jacet: primis segetes moriuntur in herbis.
 Et modo Sol nimius, nimius modo corripit imber,
 Sidera nunc, ventique nocent: a videque volucres
 Semina jacta legunt: lolium, tribulique fatigant 485
 Triticeas messes, c & inexpugnabile gramen.
 Tum caput Eleis d' Alpheias extulit undis:
 Rorantesque comas à fronte removit ad aures,
 Atque ait, O toto quaesita virginis orbe,
 Et frugum genitrix, immensos siste labores, 490
 Neve tibi e fide violenta irascere terra.
 Terra nihil meruit, patuitque invita rapina.
 Nec sum pro patria supplex; huc hospita veni.
 Pisa mihi patria est, & ab Elide ducimus ortus;
 Sicaniâ peregrina colo: sed gratior omni 495
 Hac mihi terra sedem; quam tu mitissima serva.
 Hanc habeo sedem; quam tu mitissima serva.
 Mota loco cur sim, tantique per aquoris undas
 Advehar f' Ortygiam; veniet narratibus hora
 Tempestriva meum, g cum tu h' curaque levata, 500
 Et vultus melioris eris: mihi pervia tellus
 Praebet iter, subterque imas ablata cavernas
 torrentia agros sidera, nunc hiemes iniquas, vide quæ nos ad Georg. Virg.
 i. l. c Carduus, lappa, filix, alixque herbæ malæ, quibus terra mater est,
 & quæ nulla arte, nullo labore evelli vincique possunt: cum satis contra
 inimicatur & novercatur. d Arethufam fabulantur fl. Elidis ex Pelopon-
 neso occultis subter mare cuniculis lapsam rursus emanare in Ortygia inf.
 prope Syracusas. supra vers. 409. & infra vers. 576. e Depositum cum fide
 reddenti, fertili, nisi tu vetes. Siciliæ. f Insulam juxta Syracusas in Sici-
 lia, olim ponte junctam continenti, postea aggere. Α' αντιβλῆμα σιμιδῶν Αλφειῶ
 Κλαυθῶν Συρακοῶν Ἰνάλος, Ορτυγία, Δε' αἰτίας Ἀρτίμυδος, cum respectu quo-
 dam ad alteram Ortygiam, Delon. g Infra, vers. 568. erunt opportuna illa
 & mollissima fandi tempora, h Sollicitudine & dolore.

Non visa
mihi sub
terris la-
benti.

Profundo
certè meatu
lapta est A-
rethusa, si
ea viderit
quæ Stygio
in gurgite
facta sint.

o nō nō pro-
fundo, si
sub mari
quidam
annos, in-
quit Pli-
nius lib. 2.
cap. 103.

odio maris
ipsa subeunt
vada, sicut
Arethusa
fons Syracu-
sanus, &c.

Refert
Pausanias
in Atticis
Cererem
Argis à Po-
lasgo ac-
ceptam ho-
spitio, de
filix raptu
ex Chry-
santhide
cognovisse.

Didymus &
Tharexus
in prover-
biis, Her-
mentos indicasse Cereræ raptum Proserpinæ tradunt. Alij Cabarium quen-
dam è Paro insula, Triptoleum aut Celem alij, m Obscuri, nigri, in-
ferni. n Paulo secus refertur hæc fabulæ pars. 4. l. Fallorum. * Invi-
diam motura utriusque & Jovi & Plutoni. § Filia. q Tu non inventa re-
perta es. Lucus erat levior. l. 1. v. 654. Vide & quæ nos ibi. r In sortile-
gio mundi, quo mihi cæli, illi cæsit inferorum imperium. f Sic MSS. &
melius quàm quod vulgo leg. dissidi. s Auræ superas vitæ quibus ante
fractatur.

His caput attollo, i desuetæque sidera cerno.

Ergò dum k Stygio sub terris gurgite labor,

l Visa tua est oculis illic Proserpina nostris:

505 Illa quidem tristis, nec adhuc interrita vultu,

Sed regina tamen, sed in opaci maxima mundi,

Sed tamen inferni pollens matrona tyranni.

Mater ad auditas stupuit, cœn saxea, voces,

Attonitaque diu similis fuit: utque dolore

510 Pulsa gravi gravus est amentia, curribus auræ

Exit in æthereas. Ibi toto nubila vultu

n Ante Jovem sparsis stetit o invidiosa capillis,

Proque meo veni supplex tibi, Juppiter, inquit,

p Sanguine, proq tuo: si nulla est gratia matri,

515 Nata patrem moveat, neu sit tibi cura, precamur,

Vilior illius, quod nostro est edita partu.

En! q quasita diu tandem mihi nata reperta est:

Si reperire vocas amittere certius; aut si,

Scire ubi sit, reperire vocas. Quod rapta, feremus,

520 Dummodo reddat eam: neque enim prædane marito

Filia digna tua est, si jam mea filia non est.

Juppiter excepit, Commune est pignus onisque

Nata mihi tecum: sed, si modo nomina rebus

Addere vera placet, non hoc injuria factum,

525 Verum amor est: neque erit nobis gener ille pudori,

Tu modo deua velis. Ut desint cætera. Quantum est

Esse Jovis fratrem? Quid, quod non cætera desunt?

Nec cedit nisi r sorte mihi? Sed tanta cupido

Si tibi discidium est, repetet r Proserpina cælum,

530 Lege tamen certa, si nullos contigit illic,

Ore cibos: nam sic Parcarum scædere cantum est.

Dixerat. At Cereræ certum est educere natam.

u Non ita fata sinunt: quoniam jejunia virgo
 Solverat, & cultu dum simplex errat in hortis, 535
 x Puniceum curva decerpserat arbore x pomum,
 Sumtaque pallentis septem de cortice grana
 Presserat ore suo. Solusque ex omnibus illud
 Ascalaphus vidit: quem quondam dicitur z Orphne,
 Inter Avernales haud ignotissima Nymphas, 540
 Ex Acheronte suo furvis peperisse sub antris.
 Vidit, & indicio reditum crudelis ademit.
 Ingemuit regina Erebi, testemque a profanum
 Fecit avem: sparsumq; caput Phlegethontide lymphæ
 In rostrum, & plumas, & grandia lumina vertit. 545
 Ille b sibi ablati fulvis amicitur in alis,
 Inque caput crescit, longòsque reflectitur ungues.
 Vixque movet natas per inertia brachia pennas:
 Fædaque fit volucris venturi nuncia lucis.
 Ignavus tubo, dirum mortalibus omen. 550

* Ex Stoa,
 in qua do-
 minatur
 fatum, i-
 plumque
 exuperat
 Jovem.
 x Malum
 granatum.
 y Missus
 tamen Mer-
 curius 4.
 Fastor. sci-
 tatum,
 utrum Pro-
 serpina
 mansisset
 jejuna, re-
 fert, raptæ
 tribus solvit
 jejunia gran-
 nis, Punica
 quæ lento

cortice poma tegunt. x Gorgyram vocat Apollodorus lib. 1. aliterque refert
 hanc fab. Ceres, inquit, Aicalapho Acherontis, & Gorgyræ filio, quod in
 filiam suam testimonium dixisset, grave apud inferos superimposuit sa-
 xum. a Al. profanam. b Forma propria exutus.

Sirenes. F A B. 9.

Hic tamen indicio pœnam linguæque videri
 Commeruisse potest. Volu, c Acheloides, unde
 d Pluma, pedesque avium, cum virginis ora geratis?

e Sirenes,
 filiz Ache-
 loi & Ter-
 pichores.

Quas si voluptates interpretemur, taurino sanè impetu aut flumine impel-
 lunt, nec minus suavitate sua alliciunt ad perniciem. hilaris pœna, mors
 blanda, gaudium crudele. Martialis Epigr. 64. l. 3. adi Sap. vet. Domini Ve-
 rulamii: Siren, seu Voluptas. de adulatoribus sunt qui interpretentur. Sa-
 bins de liberalium artium gymnasio, Rhetorices imprimis & poëtice, quæ
 tamen ab honesto degenerant instituto. quem lege, & Scalig. 5. poët.
 d Voluptates quidem supernæ & prima fronte pul. hræ videntur; infernæ
 æ Voluptates quidem subternæ & quæ sub ventre sunt belluinæ, & exitu amaræ.
 perque ventris subternæ & quæ sub ventre sunt belluinæ, & exitu amaræ.
 Nec minus artes logodædalæ, speciei quidem honestæ apparent, plerumque
 tamen fallere & ex mala causa bonam, ex bonâ malam reddere audent pro-
 steri, Horatius desidiam vocat improbam Sirena.

e Aliz ab aliis adferuntur cauffæ. Sed de certamine carum cum Mufis, de cantu perniciofo, &c. multa Poëtæ, ethici, mythologi, quos ad. * al. deperderet.

e An quia, cum legeret flores Proferpina vernos,
In comitum numero mixta Sirenes eratis? 955
Quam postquam toto frustra quaesistis in orbe,
Protinus, ut vestram sentirent aquora curam,
Posses super fluctus alarum insistere remis
Optastis: facilesque Deos habuistis, & artus
Vidistis vestros subito flavescere pennis. 560
Nè tamen ille canor mulcendas natus ad aures,
Tantaque dos oris linguæ * ne perderet usum:
Virginei vultus & vox humana remansit.

Arethusa in Fontem. F A B. 10.

f Arbiter æquus, sequefter sine exceptione.
g Ut per sex menses, quibus Sol in signis est Australibus, apud maritum sit, infra terram: sex alios, quibus vifit Borealia signa, emergat, maturefcatur, in horrea deportentur fruges. Vel etiam quòd Luna, quæ eadem est quæ Proferpina & Diana, ex æquoutrunque Hemisphærium, superius atque inferius ille fret. h Redi ad vers. 500. i Ex nativo aquarum colore, tribuuntur à poetis viridis & cæruleus color Nympharum capillis. & Al. Fluminis Elysi lege dialogum Neptuni & Alpei, in dialogis marinis Luciani. i Obiit, iustravit.

A T & medius fratrisque sui mæstaque sororis
Juppiter, ex aquo volventem dividit annum: 565
Nunc dea regnorum numen commune duorum,
Cum matre est totidem, totidem cum conjugemenses.
h Veritur extemplo facies & mentis, & oris:
Nam modo quæ poterat Diis quoque mæsta videri,
Leta dea frons est; Ut Sol, qui tectus aquosis 570
Nubibus antiè fuit, victis è nubibus exit.
Exigit alma Ceres, h nata secura recepta,
Quæ tibi causa fuga; cur sis, Arethusa, sacer fons.
Conticuere unda: quarum Dea sustulit alto
Fonte caput i viridèsque manu siccata capillos 575
k Fluminis Alphæi veteres narravit amores.
Pars ego Nympharum quæ sunt in Achæide, dixit,
Una fui: nec me studiosius altera saltus
l Legit, nec posuit studiosius altera casses.
Sed quamvis formæ nunquã mihi fama petita est, 580
Quamvis fortis eram, formosa nomen habebam:
Nec mea me facies nimium laudata juvabat.

Quaque alia gaudere solent, ego in rustica dote
 Corporis erubui, crimenque placere putavi.
 Lassa revertabar, memini in Stymphalide sylva:
 Astus erat, magnusq; labor geminaverat astum. 585
 Invenio sine vorrice aquas, sine murmure euntes
 Perspicuas ad humum: per quas numerabilis altè
 Calculus omnis erat, quas tu o vix ire putares.
 Cana saliceta dabant, nutritaque populus unda
 Sponte sua natas ripis declivibus umbras. 590
 Accessi, primùmque pedis vestigia tinxì,
 Poplite deinde tenus, neque eo contenta recingor,
 Molliaque impono salici velamina curva,
 Nudaque mergor aquis; quas dum ferioq; trahòque,
 Mille modis labens, p' excussa que brachia jacto, 595
 Nescio quod medio sensi sub gurgite murmur,
 Territaque insisto propioris margine q' ripe.
 Quò properas Arethusa? Suis Alpheus abundis,
 Quò properas? iterum rauco mihi dixerat ore.
 Sic ut eram fugio sine vestibus; altera vestes 600
 Ripa meas habuit; tanto magis instat, & ardet;
 Et quia nuda fui, sum visa paratior illi.
 Sic ego currebam, sic me ferus ille premebat,
 Ut fugere accipitrem penna trepidante columba,
 Ut solet accipiter trepidas urgere columbas. 605
 Usque sub f' Orchomenon, Psophidaque, Cyllenénque,
 Manaliòsque sinus, gelidumq; Erymanthon, & Elim
 Currere sustinui; nec me velocior ille:
 Sed tolerare diu cursus ego viribus impar
 Non poteram; t' longi patiens erat ille laboris. 610

minis in Bœotiâ, inter Thespiam & Coroneam. † Διζύται & πιαδὶ ἐς τὸ
 Ἀλφειῶν, ὡς αἰτῆς αἰ' Ἰαχέθρῆς, &c. Narrant, inquit Paulanias in Eliacis prio-
 ribus, Alpheum fuisse venatorem, Amasse Arethusam, & ipsam venatricem,
 quæ cum fugeret amantem, in insula Ortygiæ prope Syracusas in fontem
 conversam fuisse. Alpheum, ut ipsam sequeretur, in amnem item mutatum
 subter mare meare ac fonti illi Syracusano miscere. Quod ut credam verum
 esse, adducor Delphici Apollinis responso, is enim Archiam Corinthium
 coloniam Syracusas deducendam hortatus dixit; Ορτυγιῆ ἕς κῆρυγος ἢ ἰσθμῶ-
 δ' ἐπὶ τῷ Τεμενίῳ καθ' ἑσπέρην, ἐπ' Ἀλφειῶ τὸ μακρὸν βλάστη, Μιρτοῦ μύθους πικρῶν
 Εὐχονται' ἄριστον. Quod ultra probatum it Paulanias simili lapsu Nili,
 Jordanis & aliorum fl.

m Simplex,
 neglecto
 formæ cul-
 tu, quod
 aliæ ubi
 honori, hoc
 mihi crimi-
 ni duxi, ut
 formam,
 quæ placere
 possem, ad-
 struerem.
 n Stympha-
 lus Arcadiæ
 in Pelopon-
 nesō mons
 est & urbs.
 † Alti quip-
 pe fluminis
 leni agmi-
 ne.

p Pro Na-
 tantium ge-
 stu. l. 4. vers.
 353.

q Sic Mss.
 cum vulgò
 leg. fontis.
 r In nonnul-
 lis vet. cod.
 transponun-
 tur hi duo
 versus.

s Urbem Ar-
 cadix, non
 procul à
 Mantinæ,
 sed & alia
 est cogno-

Per tamen & campos, & opertos arbore montes,
 Saxa quoque, & rupes, & quâ via nulla, cucurri.
 Sol erat à tergo, vidi precedere longam
 Ante pedes umbram, nisi si timor illa videbat: 615
 Sed certe sonituque pedum terrebat, & ingens
 Crinales vittas afflabat anhelitus oris.
 Fessa labore fuga, Fer opem, deprendimur, inquam,
 Armigera Diana tua, cui saepe dedisti
 Ferre tuos arcus, inclusaque tela pharetrâ. 620
 Mota dea est, sparsisque ferens e nubibus unam
 Me super iniecit. u Lustrat caligine tectam
 Amnis, & ignarus circum cava nubila quarit:
 Bisque locum, quo me dea texerat, inscius ambit,
 Et bis Io Arethusa, Io Arethusa vocavist. 625
 Quid mihi tunc animi misera fuit? Anne quod agnas
 Si qua lupos audit circum stabula alta frementes!
 Aut lepori qui vepre latens hostilia cernit
 Ora canum, nullòsque audet dare corpore motus?
 Non tamen abscedit, neque enim vestigia cernit 630
 Longius ulla pedum: servat nubemque, locumque.
 u Occupat obsessos sudor mihi frigidus artus,
 Caruleaque cadunt toto de corpore gutta,
 Quaque pedem movi, manat lacus, eque capillis
 Ros cadit, & citius, quam nunc tibi x facta re-
 narro, 635
 In latices mutor: sed enim cognoscit amatas
 Amnis aquas, positoque viri, quod sumpserat, ora.
 Veritur in proprias, ut se mihi misceat, undas.
 y Delia rupit humum: z cacis ego mersa cavernis
 Advehor Ortygiam, qua me cognomine diva 640
 Grata mihi superas eduxit prima sub auras.

n Mvld' ven
 3 rōv Al-
 φείδ' α' xxi-
 μδου α' α' d' r
 Πυλοπομεία,
 &c. Strabo
 l. 6. Fabu-
 lantur, in-
 quit, Al-
 pheum in
 Peloponne-
 so ortum
 subter mare
 alveo suo
 infra terram
 usque ad
 Arethusam
 ductum rur-
 sum inde
 in mare af-
 fluere, cu-
 jus rei argu-
 mentum
 proferunt:
 Pateram
 quandam
 apud Olym-
 piam in
 Alpheum

prolapsam, ad fontem Arethusam fuisse delatam. tum fontem eum curbi-
 dum fieri quando Olympiæ boves sacrificantur. Quam pro fabula confutat
 idem Strabo, ibidem. Namque ostium Alpei manifestò in mare exire; ne-
 que ullas apparere fauces quæ amnem absorbeant: neque fieri posse ut aqua
 dulcis maneat, si per mare, vel subter mare permeet. x Ita Mss. aliique
 codd. rectius quàm vulgati qui habent, *fata*. y Benignitas Dianæ, quam
 colui, quam precata sum, aperta tellure mihi per altos occultosque terrex
 meatus indulsit iter ad Ortygiam, sibi suæque Delo cognominem, super
 vers. 499. z Fulgentius Alpheum interpretatur α' λειβάς φείδ' : Arethusam
 nobilitatem x quitatis. quem adi 3, 1. Alii ad integritatem morum incor-
 ruptorum referunt.

Lyncus in lyncem. FAB. 11.

Hac Arethusa tenus. Geminos a dea fertili, b an-
 gues
 Curribus admovit, franisque coërcuit ora;
 Et medium cæli terræque per aëra vecta est,
 Atque levem currum c Tritonida misit in urbem 645
 d Triptolemo, partimque e rudi data semina jussit
 Spargere humo, partim post tempora longa f reculta.
 Jam super Europen sublimis, & g Asida terram
 Vectus erat juvenū, Scythicâsque advertitur oras,
 Rex ubi Lyncus erat: regis subit ille penates. 650
 Quâ veniat, causamque via, nomēque rogatus,
 Et patriam: Patria est clara mihi, dixit, Athenas;
 Triptolemus nomen; veni nec puppe per undas,
 Nec pede per terras: patuit mihi parvius ather.
 Donafero Cereris, latos quæ sparsa per agros, 655
 Frugiferas messes, alimenta que milia redant.
 Barbarus invidit, tantique ut muneris autor
 Ipse sit, hospitio recipit, somnôque gravatum
 Aggreditur ferro: conantem figere pectus
 Lynca Ceres fecit, rursusque per aera jussit 660
 h Mopsopium juvenem sacros agitare jugales.

a Dea fertilitatis
 Ceres.
 b Dracones.
 Claudian.
 1. de raptu
 Prof. Si-
 nuosa dra-
 conum
 Membra
 regens; vo-
 lucricque
 per avia
 nubila tra-
 cta signant.
 comparat,
 Scal. 5.
 poët.
 c Athenas
 Palladi
 Tritoniz
 sacras, ut-
 pote ab illa
 nominatas.
 d Quem Ce-
 res, quod,
 cum filiam
 quæreret, à
 Celeo patre
 Triptolemi

benignè fuisset accepta, ferendi rationem docuit, eique dedit currum quem
 trahebant alati dracones, quo vectus mortalibus impertiret agriculturam.
 supra vers. 439. Tzetzes in Hesiodum allegoriam fabulæ explicat. Nonu.
 Dionys. l. 19. e Non antea cultæ, indomitæ. f Novali. g Asiam proprie
 dictam, Mysiam, &c. quæ primam producit. 1. Georgic. & quæ Asia circum
 Dulcibus in stagnis rimatur prata Caystri. & 7. Æneid. Sonat amnis, &
 Asia longè Pulsa palus. Asia verò quæ pars quarta orbis, primam corripit
 volunt. 1. Æn. Europa atque Asia pulsus. h Atheniensem, à rege Mopsopo.
 Strabonil. 9. à Mopso. Triptolemu.

Pierides in picas. FAB. 12.

Finierat doctos è nobis i maxima cantus:
 At k Nympha vicisse deas Heliconæ colentes
 Concordi dixere sono. Convitia victa
 Cum facerent, Quoniam, dixit, certamine vobis 665

i Calliope.
 supra vers.
 338.
 k Supra
 ad v. 314.

I Picæ, inquit Sabi-
 nas, aves
 sunt garru-
 læ quidem,
 sed minime
 canoræ.
 Per has in-
 telligi di-
 cit versifi-
 catores &
 literatores
 ineptos at-
 que arro-
 gantes, qui
 sese jactant
 ostentatio-
 ne ingenii,
 atque odiosè obstruunt doctioribus. Zoili, Cercopes, Amphimanes, Thy-
 mocreontes, Bavi, Mævii, Homero, Hesiodo, Pindaro, Simonidi & Virgi-
 lio ogganire ausi. Et est certè perscriptæ frontis & cincedicæ buccæ agyr-
 tarum genus, qui cum Musas ne à limine quidem salutarint, virtutibus ta-
 men geminis & sibi germanis, propriisque freti, ignorantia simul & arro-
 gantia, non verentur se esuditis inferre, imò si Diis placet, præferre. Jam-
 que analestorum catillones & plagarii, etiam lipporum scrinia compilare,
 Sed videant, ne quando res suas repetitum veniant Musarum filii, deplum-
 turis Sirenas furtivis nudatas coloribus. Caveant, ne dum lipfana ligoribus
 ne dum tribus quasi magicis coloribus, ac medicamine docti jam facti, fame
 quamvis Hærosirateæ pennis subvolare volunt; caveant, inquam, ne trepi-
 datio illos fallat & festinatio, ut habet aureus ille Milesius, ne pyxidibus
 non veræ ex arculâ depromptæ decipiat similitudo; adeoque se advertant
 non aves factos, sed alinos, eosque plumbeos.

*Supplicium meruisse parum est, & maledictæq; culpa
 Additis, & non est patientia libera nobis:
 Ibimus in pœnas, & quæ vocat ira, sequemur.
 Rident Pœnides, spernuntque minantia verba,
 Conataque loqui, & magno clamore protervas 670
 Intentare manus, pennas exire per ungues
 Aspexere suos, operire & brachia plumis:
 Alteraque alterius rigido concrefcere rostro
 Ora videt, volucresque novas accedere sylvis
 Plangere diuque volunt, per brachia mota levata,
 Aère pendebant, nemorum convitia, picæ. 675
 Nunc quoque in alitibus facundia prisca remansit,
 Rancaque garrulitas, studiumque immane loquendi.*

Certet, ait, *mecum* : nihil est quod victa recusem. 25
Pallas animum simulat, falsosque in tempora canos
 Addit, & infirmos baculo quoque sustinet artus.

Tunc sic orsa loquit : z Non omnia grandior ætas
 Quæ fugiamus habet. Seris venit a usus ab au-
 nis.

Consilium nè sperne meum : Tibi fama petatur 30
 Inter mortales facienda maxima tela.

b Cede dea : veniamque tuis temeraria dictis
 Supplice voce roga : veniam dabit illa roganti.
 Aspicit hanc c turvis, inceptaque fila relinquit,
 Vixque manus d retinens, confessaque vultibus iram, 35

Talibus c obscuram rescuta est *Pallada* dictu :
 Mentis inops, longaque venis confecta senectâ,
 Et nimium vixisse diu nocet. Audiat istas,
 Si qua tibi nurus est, & si qua est tibi filia, voces. 40
 Consilii satis est in me mihi : nève monendo
 Profecisse putes, eadem est sententia nobis.

Cur non ipsa venit ? cur hæc certamina vitat ?
 Tum dea, Venit, ait, formamque removit anilem,
 Palladaque exhibuit. Venerantur numina *Nymphæ*, 45

g *Mygdonides*que nurus : sola est interrita virgo. 45
 h Sed tamen erubuit, subitusque invita notavit
 Ora ruber, rursusque evanuit : ut solet aër
 Purpureus fieri, cum primum *Aurora* movetur,
 Et breve post tempus candescit solus i ab ortu.
 Perstat in incepto, stolidaque cupidine palme 50
 In sua fata ruit : neque enim *Jove* nata recusat,
 Nec monet ulterius, nec jam certamina differt.

Expressus hic locus ex Euripide in Phœnissis, ubi Jocasta filium Etoclem ab ambitiosâ dehortatur injuriâ.

Ω τι κενος εχ
 απαντε τω
 ζυγη κανα
 Ετιοκλεις
 ηγορ, τει,
 αλλ' η ι μ-
 πογια Ε'χι
 τι λ'εγ
 αυτ' υ'ουι
 ο-
 φ'ι τεισθ.

a Experientia.

b Επὸ τῷ γι
 δουδογῶτα
 θυῖς, ἰ χῶρα
 ποιε εἰ τῷ
 κωνῆ εἰσι
 κωνῆ κωνῶ
 μωταγο
 ἰ κωνῆ κωνῶ.

Findarus

g. Olymp.

c Sc. oculis.

d A vi inferenda.

e Dissimulantem se, & alieno schemate latentem. rescuta autem pro profecata. vide quæ ad vers. 562. lib. 12. f Turnus Virgilianus : Sed te victa situ, verique effæta senectus, O mater, cujus nequicquam exerceat. Phœn. vers. 440. g Phrygiæ, è vicinâ supra vers. 15. Sed quia Phrygiæ *Nymphæ* non erant ita in finitimis, suspicio est, legendum esse *Mœniæ*. h Non ita pudorem & verecundiam decoxerat penitus, quin rubor vel invita est, si quis fuerit. vide quæ ad 3. l. v. 182. & Macrob. l. 2. c. 11. Saturat. i Mœniæ quidam dicit ista.

Haud mora: consistunt diversis partibus amba,
Et gracili geminas intendunt stamine telas.
Tela k jugo juncta est; stamen secernit arundo; 55
Inseritur medium radiis subtemen acutis,
Quod digiti expediunt: atque inter stamma ductum
Percusso feriunt l' inserti pectine dentes.
Utraque festinat, cinctaque ad pectora vestes,
Brachia ducta movent, in studio fallente labo-
rem. 60

Illic & Tyrium qua purpura sensit abenum
Textitur, & tenues n parvi discriminis umbræ.
Qualis ab imbre solet percussus solibus arcus
Inficere ingenti longam curvamine cælum;
In quo diversi niteant cum mille colores, 65
Transitus ipse tamen spectantia lumina fallit.
Usque adeo quod tangit idem est, tamen ultima dis-
stant.

Illic & lentum filis immititur aurum,
Et vetus in tela deducitur argumentum.

que Optica. Umbræ, inquit, gradatim per colorum levia discrimina decli-
nantes faciunt ut imagines surgere & extare videantur: non secus ac radii
Solis in roridam cavamque nubem se fundentes refractique fallunt visant
variosque repræsentant Iridis colores.

Tela Minervæ, & Arachnes

F A B. 2.

*C*ecropia Pallas o scopulum Mavortis in arce 70
Pingit, & p antiquam de terra nomine litem.
q Bus sex cælestes medio Jove sedibus altis
Augusta gravitate r sedent: sua quemque decorum
Inscribit facies, Jovis est regalis imago.
Stare deum pelagi, longoque ferire tridente 75
Aspera saxa facit: medioque è vulnere saxi

Collem
Martis,
Arcopagum.
in quo caus-
sam dixerat
Mars apud
12. Deos
judices de
cæde Halir-
rhotii,

accusante patre Neptuno. p Lib. 2. v. 836. q Lib. 1. vers. 171. r Sedebant
decem, stabat Neptunus veri. seq. & Pallas, utpote quorum agebatur lis.

f Ita leg. *Exiluisse s' fretum, quo pignore vindicet urbem,*
At sibi dat clypeum, dat acuta cuspidis hastam,
Dat galeam capiti, defenditur agide pectus.
Percussamque sua simulat de cuspidis terram 80
Edere cum baccho factum canentis oliva,
Mirarique deos. t Operis victoria finis.
Ut tamen exemplis intelligat amula laudem,
Quod pretium speret pro tam furialibus ausis:
Quattuor in partes certamina quattuor addit, 85
Clara colore suo, brevisbus distinctis sigillis.
 u *Thraciam Rhodopem habet angulus unus, & Æmū.*
Nunc gelidos montes, mortalia corpora quondam,
Nomina summorum sibi tribuere deorum.
 x *Altera Pygmaea fatum miserabile matris* 90
Pars habet: hanc Juno iussit certamine victam
Esse gruem, populiisque sui indicere bellum.
Pinxit & y Antigonem ausam contendere quondam
Cum magni consorte Jovis, quam regia Juno
In volucrem vertit: nec profuit Ilion illi, 95
Laomedonve pater, sumptis quin candida pennis
Ipsa sibi plaudat crepitante ciconia rostro.
Qui superest filius z Cinyran habet angulus orbem,

uno sexinarum calculo, &c. quod confirmant statuz dux de quibus Pausanias in Atticis in hæc verba: Πρωστρα γ' x' το' ευνος τ'ς λ'αίας Αθην' & αὐτ' ἀπαυλ'ος Πρωστ'α. Vide & Plutarchum in Themistocle, & Statium Thebaid. 12. Ubi ingens lis superlim: dubiis donec nova surgeret arbor rupibus, & longa refugum mare frangeret umbrā. Qui seram hinc legunt, gemino tibicine sententiam statuminant ex Virgilio: altero in 12. Æn. ubi equum durateum appellat ferum; inque feri curvam compagibus alvum corrorit. altero in 1. Georgic. Tuque o cui prima frementem Fudit equum tellus magoo percussa tridenti Neptune. quod in Thraciā factum asserit Jo. Bapt. Egnatius c. 2. t Opus clausit oliva, pacis symbolum, in suffragiis victoria 101. vers. x Æmus rex Thraciæ Rhodopea Strymonis fluv. filiam duxerat. Hanc cum ille Junonem appellaret, illum Rhodope Jovem; in montes mutati sunt. x Gerana matrona à popularibus suis Pygmæis pro nomine culta, Deos præ se contempsit, Junonem maxime & Dianam, quarum indignatione in gruem est conversa, infestissimam Pygmæis hostem, qui illam venerati fuerant. Athenæus 9. l. 11. cap. y Laomedontis filiam, ob spectatam Junonis fornam, mutatam in Ciconiam: cujus de natura Plin. 10. l. 23. c. & Pierius 17. l. Hieroglyph. z Fortè à κινυρία. quia saxo jaccens lacrymare videtur, neque enim idem est cum Myrthæ patre, de quo l. 10.

*Isque a gradus templi natarum membra suarum
Amplectens, saxoque jacens lacrymare videtur.* 100

*b Circuit extremas olei pacalitus oras.
Is modus est, operisque sua facit arbore finem.*

*c Maonis elusam designat imagine tauri
d Europam: verum taurum, freta vera putares.*

Ipse videbatur terras spectare relictas, 105

*Et comites clamare suas, taclumque vereri
Asilientis aqua timidisque recondere plantas,*

Fecit & Asterien e aquila luctante teneri: 110

*Fecit colorinis Ledam recubare sub alis.
Addidit, ut Satyri calatus imagine pulchram*

*Juppiter impleret gemino q Nyctei da sattu;
Amphitryon fuerit, cum te h Tirynthia cepit.*

*Aureus ut Danaen, i Asopida luserit ignis,
Mnemosynen pastor, varius k Deo da serpens.*

Te quoque mutatum torvo, Neptune, javenco 115

*l Virgine in Aolia posuit: tu visus m Enipeus,
Gignis Aloidas; n aries Bisaltrid i fallis.*

*o Et te flavas comas frugum missima mater
Sensit equum: te sensit equum p crinita colubris*

*p Mater equi volucris: sensit Delphina Melanthe. i 20
Omnibus his faciemque suam, faciemque locorum*

*Reddidit. Est illic q agrestis imagine Phabus:
Utque modo accipitris pennas, modo terga leonis*

Gesserit; ut pastor Mechareida luserit Iffen.

Liber ut Erigonem i falsam deceperit uva: 125

extemis consule Mythologos. g Antiopam Nyctei filiam. h Alcmena. Tiryntha erat urbs Argis vicina in qua nutricabatur Hercules. i Aeginam Asopi filiam. vide quæ ad 621. vers. lib. 7. & Proserpinam, filiam Cereris quæ a Jove Orpheo, & a Cerere. Qualis floricomæ quondam populator in Aetna Virgineas inter choreas Deo da raptam sustulit. Ausonius epist. 4. ad Theonem. l Arne Aoli filia. de qua Diodorus lib. 5. m In fluvium Enipeum mutatus Neptunus ex Iphimedia Mœci uxore genuit Othum & Ephialem. n Hoc de Theophane Bisaltridis filia narrat Hyginus fab. 188. o Ceres ex te in equum converso, & ipsa prius in equam, peperit filium cuius nomen i' s' t' o' s' & i' l' l' u' s' esse non licet: mox & Arionæ e juum. Pausanias in Arcadice. p Medusa Pegali naret l. 4. v. 786. q Cum Admese pavit armenta. l. 2. vers. 681. r In quam se Bacchus converterat.

a Cujus filias, quod se Junoni prætulissent, Dea in saxos templi gradus transformavit. b Prætexebant limbum undique oleæ, pacis insignia, ut modo vers. 82. c Arachne, supra vers. 5. d Lib. 2. sub exitu. e Jove aquilæ formam assumente ut Asterien in coturnicem mutatam raperet. f Zêus x' x' p' e' r' a' i' t' a' c' e' s' t' u' r' e' s' c' o' s' i' d' e' i' s' e' u' r' a' A' g' a' n' e' s' l' u' l' t' a' t' a' r' A' r' i' o' n' e' s' d' e' i' s' t' a' n' t' i' s' Antho- log. a de quibus &

f Ut Sat.
in equum
conversus
ex Philyra
gemit
centaurum

f Ut Saturnus equo geminum Chirona creavit.
Ultima pars tela tenui circumdata limbo
Nexilibus flores hederis habet intertextos.
Chirona.

Arachne in Araneam. F A B. 3.

Non illud Pallas, non illud carpere Livor
Possit opus. Doluit successu flava virago, 130
Et rupit pietas, & caelestia crimina, vestes.
Utque in Cytoriaco radium de monte tenebat,
Ter quater x Idmonia frontem percussit Arachnes.
Non talis infelix: laqueoque animosa ligavit
Guttur. Pendentem Pallas miserata levavit. 135
Atq; ita, Vive quidem, pende tamen improba, dixisti
Lexque eadem pœna, ne sis securus futuri,
Dicta tuo generi, serisque nepotibus esto.
Postea discedens succis y Hecateidos herba
Sparsit: & extemplo tristi medicamine tacta 140
Defluxere coma; cum quis & navis, & aures;
Fitque caput minimum: toto quoq; corpore parva est.
In latere exiles digiti pro cruribus harent;
Cætera venter habet, & de quo tamen illa remittit
Stamen, & antiquas exercet aranea telas. 145

a Telam
Deorum
flagitiosa
adulteria
continentem.
u Buxo, est
n. Cytorum
mons Ga-
latiæ, un-
dans buxo
2. Georg.
x Idmonis
filix. supra
vers. 2.
y Aconiti
z Hecate
filia Perse
quæ mater
erat Medæ
iuvenci,
quod alias tamen è spumâ Cerberi natum dicitur. Hermol. Barbarus putat
Ovidium hic de cicuta loqui comment. in Dioscorid. x Lege Ulyssis Aldro-
vandi, & Antonii Tilefi araneam, necnon Gazzi Hilariapag. 21.

Niobe in marmor. F A B. 4.

Lydia tota fremit, Phrygiæque per oppida facti
Rumor it, & magnam sermonibus occupat orbem:
a Ante suos Niobe thalamos cognoverat illam.
Tum cum Maoniam virgo b Sipylumque colebat:
Nec tamè admonita est pœna populari; Arachnes 150
Cedere cœlitibus, verbisque c minoribus uti.

a Hanc
Arachneam,
utpote po-
pulari
suam & ci-
vem, nove-
rat Niobe filia Tantali qui Phrygiæ & Lydiæ imperitabat, priusquam nu-
beret Amphioni Thebarum regi. b Opp. Lydiæ, infra vers. 312. c Medo-
nationibus, infra v. 368.

Multa

Multa dabant d animos: sed enim nec e conjugis arces,
Nec e genus amborum, magnique potentia regni,
Sic placuere illi (quamvis ea cuncta placerent)
Ut sua progenies: Et p felicissima matrum 155
Dicta foret Niobe, si non sibi visa fuisset.
Nam sata Tiresia venturi prascia Manto
Per medias fuerat, h divino concita motu.
Vaticinata vias: i Ismenides ite frequentes,
Et data Latona, Latonigenisque duobus 160
Cum prece thura pia, k lauquoque innectite crinem.
Ore meo Latona jubet. Paretur: & omnes
Thebaides iussis sua tempora frondibus ornant,
Thuraque dant sanctis & verba precantia flammis.
Ecce! venit comitum Niobe celeberrima turba, 165
Vestibus intexto Phrygiis spectabilis auro,
Et, quantum ira finit, formosa: movensque decoro
Cum capite immixtos humerum per utrumq, capillos,
Constitit, utque oculos circumtulit alta superbos,
Quis furor l auditos, inquit, praponere visis 170
Celestes? aut, cur colitur Latona per aras,
Numen adhuc sine thure meum est? mihi Tantalus
autor,
m Cui licuit soli superiorum tangere mensas;
n Pleiadum soror est genitrix mea; maximus Atlas
Est avus, o atherium qui fert cervicibus axem, 175
p Juppiter alter avus, p sacero quoque glorior illo.
Megentes metuunt Phrygia, me regia Cadmi
moveo sono testudinis, &c. unde & quidam legunt hic, arces. f Infra vers.
172. & seq. g O quantum caliginis mentibus humanis objicit magna felici-
tas! inquit Seneca lib. de Brevitate vitæ. Quam multi fuissent felices nisi
ita se putassent! Bonum, inquit idem epik. etc. tunc habebis tuum, cum in-
telliges infelicitissimos esse felices. h Elysium. Virg. 10. Æn. Fatidica
Manto. i Thebanæ femine; ab Ismeno fl. Bœotix. k Proprie, ut quæ
Apollinis sacra l. 1. v. 553. l Cætera divinitas, ut habet adulatoriè in præ-
satione Valerius, opinione colligitur: tua præsentis fide paterno aviroque
fideri par videtur. Reliquos enim Deos accepimus, Cæsares dedimus.
m Conviva Deorum maxime iussus, Gallos Anthol. d. aulosia dicitur
hæc in re, xus Pindar. 1. Olymp. n Taygete. ut aliis. Furanassa, quam-
*vis hanc alterius Niobes matrem statuat. * Lib. 4. 628, & 655. p Tantalus*
pater, & Amphionis conjugis mei.

q̄ Supra
 vers. 152.
 r De numero
 variant
 autores. Jo.
 Tzetzes di-
 cit fuisse
 duodecim :
 quos nomi-
 nat. l. 4.
 chil. 141.
 Sed vide
 Agell. lib.
 20. cap. 7.
 Nat. Com. 6.
 lib. 13. cap.
 Ciofan. &
 Hygin. fab.
 9.
 f Jureju-
 rando ob-
 strinxerat
 Juno terras
 omnes, ne
 parturienti
 Latonæ lo-
 cum conce-
 derent : la-
 tuit tum
 sub aquis
 Delos inf.
 quam emer-
 gere jussit
 Naptanus, & locum parturienti præbere : oras & littora circum Errantem
 Mycone celsa Gyaroque revinxit. Æneid. 3. Sed lege dialogum Iridis &
 Neptuni apud Lucianum in Dialogis marinis, quam inf. dicitur dictam vo-
 lunt, quòd cum diu sub aquis latuisset, tandem apparuisset. cum probabi-
 lius sit ita dici, quòd Græcis oriri videatur Sol omnia apparere faciens in-
 ter Cycladas pone Delon, quam natalem Solis & Lunæ hinc hinc fluctuare,
 propter varium eorum, per Zodiacum moventium, ortum. Sunt qui erroris
 inf. causam crebris terræ motibus tribuunt. r Δὲ τὴν οὐρανὸν ὁρῶντος ἀπὸ τοῦ
 τῶν τοῖς ἀστράτοις. ἔργον ἵ τὸ ἐοικὸς τῶν ἰστῶν τῶν ἀλλήλων ἔξ ἡμετέρας, &c. Tzetzes de
 Chil. 141. « Discedite, dehinc ab his sacris, deponite capiti coronas.
 x Al. sacris. quam vocem emphaticè geminari volunt; aut ex his alteram
 xponi, existendis.

Sub dominâ est: q̄ fidibusque mei commissâ mariti
 Mœnia cum populo a meque, viròque reguntur.
 In quamcunque domus adverti lumina partem, 180
 Immensa spectantur spes: accedit eòdem
 Digna deâ facies; q̄ huc natas adjice r septem,
 Et totidem juvenes, & mox generosque, nurusque.
 Quarite nunc, habeat quam nostra superbia causam:
 Quòque modo audetis genitam Titanida Cao 185
 Latonam præferre mihi, s̄ cui maxima quondam
 Exiguam sedem paritura terra negavit?
 Nec cælo, nec humo, nec aquis dea vestra recepta est.
 Exul erat mundo, donec miserata vagantem,
 Hospita tu terris erras, Ego, dixi, in undis, 190
 Instabilemque locum Delos dedit. t̄ illa duorum
 Facta parens: uteri pars hac est septima nostri.
 Sum felix: Quis enim neget hoc? felixque manebo.
 Hoc quoque quis dubitet? Tutam me copia fecit.
 Major sum, quam cui possit fortuna nocere: 195
 Multaque ut eripiat, multo mihi plura relinquet.
 Excessere metum mea jam bona. Fingite demi
 Huic aliquid populò natorum posse meorum:
 Non tamen ad numerum redigar spoliata duorum.
 u Itē x̄ satis properè sacris; laurumque capillis 200
 Ponite. Deponunt, & sacra infecta relinquant.
 Quòdque licet, tacito venerantur murmure numen

Proximus audito sonitu per inane pharetra
 Frana dabat Sipylus: veluti cum præsciis imbres
 Nube fugis visa, pendentiaque undique rector
 Carbasa deducit, nè quâ levis effluat aura.
 Frana tamen dantem non evitabile telum 235

Consequitur: summaque tremens cervice sagitta
 Hæsit, & extabat nudum de gutture ferrum.

Ille, ut erat pronus, per crura à admissa, jubaque
 Volvitur; & calido tellurem sanguine fœdat.

Phœdimus infelix, & aviti nominis hæres 240

Tantalus, ut solito finem imposuere & labori,

Transierant ad opus à nitida juvenle palæstra:

Et jam contulerant arcto lætæntia nexu

Pectora pectoribus, in cùm tento concita nervo,

Sicut erant juncti, trajecit utrumque sagittâ. 245

Ingemere simul; simul incurvata dolore

Membra solo posuere: simul suprema jacentes

in Lumina versarunt; animam simul & exhalârunt.

Aspicit Alphenor, lanjataque pectora plangens

Evolat, ut gelidus complexibus allevet artus. 250

Inque pio cadit officio: Nam Delius illi

Intima fatifero rupit præcordia ferro.

Quod simul eductum est, pars est pulmonis in pharâ

Eruta: q. cùmque anima cruor est effusus in auras.

At non in tonsuram simplex Damascithona vulnus 255

Afficit: ictus erat quâ crus esse incipit, & quâ

Mollia nodosus facit internodia poples.

Dumque manu tentat irahere exuvabile telum,

Alterâ per jugulum & pennis tenuis actâ sagitta est:

Expulit hanc sanguis seque jaculatus in altum 260

Emicat, & longe terebratâ profilit aurâ.

Ultimus Ilioneus non profectura precando

Brachia sustulerat: Disque ò communiter omnes,

i Per crura
 equi in cur-
 sum concita-
 ti, laxatis
 illi frænis.
 & Agitatio-
 ni equorum.
 l Oleo quo
 se inunge-
 bant palæ-
 stræ.

m Mss. no-
 stri & alii
 contente, i.
 e. extento.
 sic infra
 vers. 246.

* Quæ in
 morte tre-
 mulo huc
 illuc hor-
 rore sui-
 rant, ut ad
 vers. 71.

supra. Jam
 moriens
 oculis sub
 nocte na-
 tantibus
 atrâ.

* Spondæus
 in quintâ
 sede moram
 animæ ægre
 nec sine

luctu è cor-
 pore migrantis exprimit. p Spiculo harato. q Virg. de Rhæto, Purpur
 ream vomit ille animam, Æneid. 9. & multo vitam cum sanguine fundit.
 ex illorum mente, qui sanguinem animæ sedem esse opinantur. r Crinitum
 comatum. s Contrâ quàm tradunt Grammatici. Tenus enim regit sextam
 casum singularem, & pluralem; genitivum verò dualem.

- Dixerat, & ignarus non omnes esse rogandos,
 Parcite. Motus erat, cum jam revocabile telum 265
 Non fuit, Arcitenens: minimo tamen occidit ille
 Vulnere, non aliè percussò corde sagittâ.
 Fama mali, populique dolor, lacrymaque suorum,
 Tam subita matrem certam fecere ruina,
 Mirantem potuisse, irascentemque quod ausi 270
 Hoc essent superi, quod tantum juris haberent.
 Nam pater Amphion, u ferro per pectus adacti,
 Finierat moriens pariter cum luce dolorem.
 Heu! Quantum hac Niobe Niobe distabat ab illa!
 Qua modo Laton populum summo verat aris, 275
 Et mediam tulerat gressus resupina per urbem
 Invidiosa suu: At nunc & miseranda vel hosti,
 y Corporibus gelidas incumbit, & ordine nulli
 Oscula dispensat natos suprema per omnes.
 A quibus ad cælum & liventia brachia tollens, 280
 Pascere crudelis nostro Latona dolore,
 Pascere, ait, satiaque meo tua pectora luctu,
 Corque forum satia, dixit: per a funera septem
 b Effero; exulta, victrixque inimica triumphâ.
 Cur autem victrix? Misera mihi plura supersunt 285
 Quàm tibi felici: post tot quoque funera vinco.
 Dixerat: & sonuit contento nervus ab arcu,
 Qui, præter Nioben unam, conterruit omnes.
 Illa malo est audax: stabant cum vestibibus atris
 Ante ceteros fratrum demisso crine sorores. 290
 E quibus una trahens hærentia viscere tela,
 Imposito fratri moribunda relanguit ore:
 Altera solari miseram conata parentem
 Conticuit subito, & duplicataque vulnere cæco est,
 Oraque compressit, nisi postquam spiritus ibat. 295
- r. Ne scius
 quinam
 essent ro-
 gandi. La-
 tona sc. &
 Latoidæ
 quos ma-
 tris violen-
 ter super-
 bia.
 * Intellectâ
 filiorum
 morte vi-
 tam pertu-
 sus gladio-
 libi in vi-
 scere ad-
 acto inte-
 ruit.
 x Ω's & πæ?
 i γθρῖς
 α' εἶος & πλω' α' γ
 τνχῆν.
 Sophoclis
 Ajax. Vel
 Priano mi-
 seranda do-
 mus. Dio-
 medes. 11.
 Æn. Virg.
 y Fabius.
 Scemestr. l.
 3. c. 8.
 x Ex plan-
 ctu.
 * Toties
 mihi visa
 sum mori,
 toties effe-
 ri ad funus,
 quoties
 alius atque
 alius filio-
 rum inter-
- fectus est. † Mss. omnibus Herc. Ciofani subscribunt mei, habentque ver-
 sum geminatum ad hunc modum: Per funera septem dum pars nostra ja-
 cet: & dum per funera septem Effero; exulta, &c. e Lectulos, in quibus
 erant ad funus compositi. d Incurvata cecidit vulnere fixa cæcis. sic enim
 nonnulli legunt, mei libb. habent duplicataque vulnere cæca est.

Hæc frustra fugiens collabitur; illa sorori
 Immoritur; latet hæc, illam trepidare videres,
 Sæxque datis letho, diversaque vulnera passis,
 Ultima restabat, quam toto corpore mater,
 Tota veste tegens, Unam, minimamque relinque, 300
 De multis minimam posco, clamavit, & unam:
 Dumque rogat, pro quâ rogat, occidit. e Orba resedit
 Exanimis inter natos, nataeque, virumque,
 f Dirigitque malis: nullos movet aura capillos;
 In vultu color est sine sanguine; lumina mæstis 305
 Stant immota genis; nihil est in imagine vivum.
 Ipsa quoque interius cum duro & lingua palato
 Congelat, & vena desistant posse moveri.
 h Nec flecti cervix, nec brachia reddere gestus,
 Nec pes ire potest; intra quoq; viscera saxum est: 310
 Flet tamen & validi circumdata turbine venti
 i In patriam raptâ est, ubi fixa cacumine montis
 Liquitur; & k lacrymis etiam nunc marmora manant.

e Niobe,
 inquit Pa-
 lexphatus,
 lapideam
 imaginem
 suam supra
 natorum
 suorum se-
 pulchrum
 posuit. No-
 tum est il-
 lud Aga-
 thiz. An-
 thol. γ
 O, Τόμβος
 ἑστὸς ἐνδὸν

ἡ ἐξ νεκρῶν. Ο νεκρὸς ἔστι: ἐν τῷ ἐκ ἐξ τῆς τοῦ, Ἀλλ' αὐτὸς
 αὐτὸ νεκρὸς ἔστι καὶ τῆς τοῦ. f Λιθωθεῖστα, petrificata, quia stupefacta.
 τὴν ἢ Νιόβην ἔρασαν ἐνδακρυσ λίθον εἶναι, Οἱ πᾶσι τὸς ἀνά-
 ὀδητο: ἐκ πᾶσις γὰρ γονεῖα Πρὸς μὲν ἐν τῷ δάκρυον, Ictezes
 4. Chil. 141. g Quæ peccarat pars, luit pennis. α' ἀχάλινος Ἀφροσύ-
 να πικρὴ πολλὰκι δυσυχία. Anthol. 4. 9. h Ταύτην τὴν
 Νιόβην καὶ αὐτὸ: εἶδον ἀναβαῖν ἐ: τὸν Σίπυλον. Et ut hanc Ni-
 obeam viderem, inquit Pausanias in Atticis, Sipylum montem ascendi qui
 prope assistenti neque mulieris neque lugentis formam ostendit: qui verò
 promul aspexerit mulierem lacrymantem videre sibi videbitur: Thebis, in-
 quit Apollodorus lib. 5. relictis vidua jam atque orba in Sipylum ad Tan-
 talum patrem rediit, &c. & Utrum hoc propter sudorem ut videtur, mar-
 moris; ubi aer, ad solidum & frigidum corpus condensatur, mox sicut for-
 litus? An à rupis aut metalli vapore salso? Namque, Sipylum, referent
 Plinio l. 5. cap. 29. quod ante Tantalus vocabatur, caput est Meconiz, ubi
 nunc est stagnum sale abundans.

Rustici in Ranas. F A B. 5.

I Latonæ
 quam Ter-
 ram voluit
 esse Phyllici
 cui Juno

Tunc verò cuncti manifestam l' numinis iram
 Fæmina virg' timent: cultuque impensius omnes
 Magna gemellis parâ venerantur numina diva. 316

aëris regio infra adeoque humida obstitit quo minus duo nova lumina vi-
 derentur. Quæ tamen ubi enersissent, Pythona cæterisque crassi aëris va-
 pores sagittis i. radiis suis confecerunt. Jupiter autem ex Latonæ h. e.
 Deus ex tenebris creavit lucem & luminaria.

Utque sit, à factò propiore priora renarrant.
 E quibus unus ait: Lycia quoque fertilis agris
 Non impunè deam veteres sprevere coloni.
 Res obscura quidem est ignobilitate virorum, 320
 Mira tamen: vidi præsens stagnumque locumque
 Prodigio motum. Nam me jam grandior ævo,
 Impatiensque via genitor, deducere lectos
 Jusserat inde boves, in gentisque illius eunti
 Ipse ducem dederat: cum quo dum pascua lustrò, 325
 (Ecce!) lacu medio si sacrorum nigra favilla
 Ara vetus stabat tremulis circumdata cannis.
 Restitit; & o pavidò faveas mihi, murmure dixit
 Dux meus: & simili, faveas mihi, murmure dixi.
 Naiadum, Faunisque foret tamen ara rogabam, 330
 Indigenæ deæ: cum talia rettulit hæspes.
 Non hæc, o juvenis, montanum numen in arâ est:
 Illa suam vocat hanc, cui quondam regia conjux
 p Orbem interdixit, quam vix erratica Delos
 Errantem accepit, tunc cum levis insula nabat. 335
 Illic incumbens cum q Palladis arbore palma,
 Edidit invitâ geminos Latona r novercâ:
 Hinc quoque Junonem fugisse l puerpera fertur,
 Inque suo portasse sinu duo numina natos.
 Jamque t Chimæris, cum Sol gravis ureret arva,
 Finibus in Lyciæ, longo dea fessa labore, 341
 Sidereo siccata sitim collegerat astu
 Ubraque ebiberant avidi lactantia nati.

Mibi itineris ducem
 addidit Lycium.
 n Sacrificiorum cinere
 nigra ara.
 o Religioso. Ut ferme religio-
 sis vantium
 moris est,
 cum lucus
 aliquis aut
 locus sanctus in viâ
 oblatu est,
 veniam postulare, &c.
 Apuleius auspicatus
 Florida.
 Sunt qui legunt par-
 vo, h. e. summisso.
 p Respice
 quæ ad v.

186. supra. q Euba πικρὸς γαίης τι ποῖν; Δελφία δ' ἠερὸς ἀνιγῆς Περσέως Λαβὴ
 φιλæ, Euripides in Hecubâ. ἐπι μὲν τ. δια τὴν πύρνα Ἀντὸ Φελία ὁ ἰαδὴ-
 τὴν Χίον ἰσάφαιδον. Theognis δὲ φησὶ μὴ δὴ ἀποφύγε, ἰάντις κ' ποῖν θ-
 εῖδ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν παίδας. Eustath. in Homer. II. α. Catullus in seculari
 ad Dianam; Quam mater i rope Deliam deposuit olivam. Et mos est, ut ha-
 bet Apollonii scholiastes, parturientium, proxima quæque apprehendere,
 ut sic dolores sublevent enixius. r Junone novercali usque odio profecit &
 pellicum liberos. f Latona à partu recens. t Chimæra mons est Lyciæ
 ignivomus à Bellerophonte habitabilis creditur. Quem fabulati sunt mon-
 strum triforme, ut esset: Περσὶ Μῶν, ἐπι τῆν Ἰ δὲ φησὶ, μὲν τ' Χίμαρα,
 Δαίτ' ἀπὸ τῶν ἰσάφαιδον ποῖν τ' ἰαδὴ. interpretantur autem montem, cujus pars
 summa leonibus, media igne, ima serpentibus infestatur. aut Ethicè, amo-
 rem, qui cum impetu invadit, per libidinem progreditur, in fine acutos
 doloris & poenitentia post se relinquit. l. 9. v. 648.

Fontem Melam vocat Probus ad Virg. Georg. 1.1. & pascorem, qui prohibebat Neoclem. x Jure naturæ multa sunt communia, quædam jure gentium, y Malè verum examinat omnis Corruptus judex. Hor. Sat. 2. 1.2. malè de cibo potuque judicat palatum luxu corruptum. Discite quam parvo liceat producere vitam, Et quantum natura petat. non erigit x-gros Nobilis ignoto diffusius Consule Bacchus;

Fortè u lacum mediocris aqua prospexit in imis
 Vallibus: agrestes illic fruticosa legebant 345
 Vimina cum juncis, gratamque paludibus ulvam.
 Accessit, postlòque genu Titania terram
 Pressit, ut hauriret gelidos potura liquores:
 Rustica turba vetat. Dea sic affata vetantes,
 Quid prohibetis aquas? usus x communis aquarum est.
 Nec solem proprium natura, nec aëra fecit, 351
 Nec tennes undas: ad publica munera veni.
 Quæ tamen ut detis, supplex peto. Non ego nostros
 Abluere hic artus lassataque membra parabam,
 Sed relevare sitim: caret os humore loquentis, 355
 Et fauces arent, vixque est via vocis in illis.
 y Haustus aquæ mihi nectar erit, vitamq; fatebor
 Accepisse: simul vitam dederitis in undis.
 Hi quoque vos moveant, qui nostro brachia tendunt
 Parva sinu: z & casu tendebant brachia nati. 360
 Quem non blanda deæ potuissent verba movere?
 Hi tamen orantem perstant prohibere, minasque,
 Ni procul abscedat, convitiæque insuper addunt.
 Nec satis est: ipsos etiam pedibusque, manuque,
 Turbavere lacus, imoque è gurgite mollem 365
 Huc illuc linum saltu movère maligno.
 a Distulit ira sitim: neque enim jam filia Cœi
 Supplicat indignis, nec dicere sustinet ultra
 Verba b minora Dea; tollensque ad sidera palmas,
 Æternum stagno, dixit, vivatis in isto. 370
 Eveniunt optata deæ. Juvat esse sub undis,
 Et modò tota cavà summergere membra palude,
 Nunc proferre caput, summo modò gurgite nare;

Non auro myrrhæque bibunt: sed gurgite puro Vita redit. satis est populo flaviusque Ceresque. Lucan. 4. veri. 377. Deus nullius rei indiget; ille proximus accedit ad Deum, qui paucissimis indiget. vel ab hac Dea discit parvo esse contentus, & illam vocem magnus atque animosus exclamat: Habeamus aquam, habeamus polentam; Jovi ipsi de felicitate controversiam faciamus. Senec. epist. 110. z Festivum xat; , atque ingeniosissimus conceptus poëtx. cujusmodi & alium exhibet. 3. Factor. ubi infantes in finibus Sabinarum intervenientium gestu & clamore prælium dirimere, conciliationem suadere videntur. a Ad tempus sedavit, intermisit. Aliis placeo lect. salsatis. b Quam decerent Deam.

f Quibus
cornua sunt
bubula vel
magna à su
particulâ
intensiva.
g Isti loco,
inquit Stra-
bo. l. 12. ad-
signant fabulam Olympi & Marfyæ, & certamen Marfyæ & Apollinis. Su-
perne est palus calamos proferens, ad tibiaram singulas aptos. unde for-
tasse occasio fab. ex hac palude oriuntur & Marfyas fl. & Mœander. de uito-
que Max. Tyrius.

Lanigerosq; greges, armentaque f buccera pavid. 396
Fertulis immaduit, madefactaque terra caducas
Concepit lacrymas, ac venis perbibit imis.
Quas ubi fecit aquas, vacuas emisit in auras.
Inde petens rapidum ripis declivibus aquor, 400
g Marfyæ nomen habet, Phrygia liquidissimas amnis.

Pelopis humerus è carneo in eburneum.
F A B. 7.

h Niobe
Tantali fi-
lia, soror
Pelopis qui
in ludu ob
sororem ve-
stes dilace-
rans ad
placitum,
vel mutatu-
ris porcu-
reas pullis,
ut infra
vers. 507.

T Alibus exemplis redit ad presentia dictis
Vulgus: & extinctum cum stirpe Amphiona luget.
h Mater in invidia est: hanc tunc quoq; dicitur unus
Flēsse Pelops, humeroq; suis à pectore postquam 405
Deduxit vestes, ebur ostendisse sinistro.
Concolor huic humerus nascendi tempore dextro,
Corporeusque fuit, manibus mox casa paternis
Membra ferunt junxisse deos: aliisque repertis.
i Quis locus est juguli, medius, summi que lacerti, 410
Defuit: impositum est non comparentis in usum
Partis ebur; factoque Pelops fuit integer illo.

ostendit humerum eburneum. quem suppleverant Dii quos excepisset Tan-
talus iisque filium inter alias epulas apposuisse, abstinerunt ceteri. Ce-
res sola ex humero decerptum edit. Pindarus i. Ode Olym. i. Humerus.

Progne, Philomela, Tereus, & Itys in
aves. F A B. 8.

F Initimi proceres cœunt; urbésque propinqua
Oravere suas ire ad solatia reges,

& Argos rī
Σπάρτην,
Ὀΐον

K Argosque, & Sparte, I Peloponadesque Mycenæ.

Mycenæ Hom. 4. Iliad. I Δαδ' ἰδὼν τῶν Πυλῶν ἀπὸ τῆς Μυκῆνας ἀπὸ τῆς ἰωνίας. in-
quit Strabo l. 8. Namque Agamemnon rerum potitus, Argolicum regnum
Mycenæ adiecit, Laconicum Menelaus tenuit,

Et nondum in torva Calydon invisa Diana,
 in Oriomenosque ferax, & o nobilis are Corinthos,
 Messenique ferox, Patraque p humilisque Cleona,
 Et q Nelea Pylus, r nec adhuc Pittheia Traxen,
 Quaeq, urbes alia bimari clauduntur ab Isthmo, 420
 r Exteriusque sita bimari spectantur ab Isthmo.

Credere quis posset? u Sola cessasti Athena.

Obstitit officio bellum: subvectaque ponto
 Barbara Cecropios terrebant agmina muros.

x Thracicus Tereus haec auxiliariis armis 425
 Fuderat; & clarum vincendo nomen habebat.

Quem sibi y Pandion z opibusque virisque potentem,

Et genus a magno ducentem forte Gradivo,

Connubio Progne junxit. a Non pronuba Juno,

Non Hymenaeus adest, non illi Gratia lecta. 430

Eumenides tenuere faces de funere raptas,

Eumenides stravere torum, tectoque b profanus

Incubuit b bubo, thalamique in culmine sedit.

Hac ave conjuncti Progne Tereusque, parentes

Hac ave sunt facti. gratata est scilicet illis 435

Thracia, diisque ipsis grates egere, diemque

Quoque data est claro Pandione nata tyranno,

Quoque erat ortus Itys, festum jusserunt vocari.

Usque adeo latet utilitas. Jam tempora Titan

Quinque per autumnos repetitis duxerat annis, 440

Cum blandita viro Progne: Si gratia, dixit,

Vlla mea est; vel me visendam mitte sorori,

Vel soror huc veniat; redituram tempore parvo.

Promittes socero: Magni mihi muneris instar,

Germanam vidisse dabis. Jubet ille carinas 445

In freta deduci; veloque & remige portus

maternus ibi regnavit. f Urbes aliae Peloponnesiacae, quas claudit Corinthus a urbis aegaeos in Isthmo inter Aegaeum & Ionium mare sita. r Urbesque Achaicae, extra Isthmum. u Quis crederet urbem humanitatis studii clarissimam defuturam officio? sed excusanda erat, quippe obsidione pressa a barbaris, forte Amazonum, copiis. x Thraciae rex, filius Martis. y Rex Athenarum. z Διονύσιος athenarum inquit Pausanias in Atticis, sibi regem Thraciae affinitate junxit. a De inauspicatis nuptiis, vide quae nos ad Senecae Medeam 15. v. O. Rav. v. 23. & ad Lucanum lib. 2. vers. 255. & deinceps. Virg. 4. Aeneid. b Dirum mortalibus omen. l. 5. v. 550.

m Iratae, immisso in Calydonios agros apro, quod Oeneus Aetolix rex prius mitias Diis obtulisset praeterita Diana l. 8. n Arcadiae opp. Neque enim hic de illo Boeotix mentio.

r Corintho a L. Mummius captus & incensus, in commune fluxit, quicquid erat in statuis & vasis auri, argenti, xris.

Florus. l. 2. cap. 16. Plin. 34. l. cap. 1.

f Protrax inter Argos & Corinthum.

Strabo l. 9 Neleo Nestoris patri regnata.

r Nondum Pittheus Thesciavus

c Piræum,
inquit Pau-
sanias in
Atticis,
ἐναυσιόμοτον
ἢ πηλαγόν,
navale &
portum fecit
Themistocles,
namque
Phalerum
prius navale
fuerat
Athenis.
d Ne à notis
pura vacet
margo, néve
amatoriis
impura for-

Cecropios intrat, c Piræaque littora tangit.

*Ut primum soceri data copia, dextera dextra
Jungitur, infaussto committitur omine sermo.*

Cœperat adventus causas, mandata referre

Conjugis, & celeses missa spondere recursus.

d Ecce! venit dives magnus Philomela parata,

Divitior forma: quales audire solemus

Naiadas, & Dryadas mediis incedere sylvis,

Si modò des illis cultus, similésque paratus.

Non secus exarsit conspecta virgine Terens,

Quam si quis canis ignem supponat aris,

Aut frondem, positâsque cremet familibus herbas.

Digna quidem facies; sed & hunc innata libido

Extimulat, pronúmque genus regionibus illis

In Venerem: flagrat vilio gentisque suoque.

450

455

460

deat adnectere visum est fabulam, uti alias refertur ab Ant. Liberali. cuius Metamorphos. liber rarior est. Πανδάρειος ἢ ἐπὶ τῆς Ἐπιόλης, &c. Pandareus in agro Ephesio habitavit. Huic filia erat Aëdon, quam in matrimonium dedit Polytechno sbro qui Colophone Lydia habitavit. His unicuique erat filius Itys. Ex dissidio cum uxore Polytechnus ad socerum proficiscitur. ibi simulat se ab uxore missum ad adducendam secum sororem Chelidonem. Pandareus nihil suspicatus mali, filiam Chelidonem illi committit. Cui Polytechnus in sylvâ virginitatem eripit. tonsio deinde capite, aliis eam vestibus induit, mortem minatus, si quid horum unquam Aëdoni indicasset. ita domum reversus eam ancillæ loco uxori tradit. Aliquantum eam soror operis exigendis attrivit: donec Chelidonis cum urnâ ad fontem deplorans calamitatem suam, à sorore exaudita est. Ubi vero se mutuo agnoverunt, malum illico Polytechno machinabantur. Filium ejus in frustra conciderunt, carnes in ollam conjectas coxerunt. cùmque Aëdon vicino suo mandasset, ut Polytechnum eas edere juberet. ipsa cum sorore ad patrem Pandareum pervenit, indicavitque in quas devenisset miseras. Polytechnus, cognito se filii sui carnes epulatum fuisse, eas ad patrem usque insequutus est. Famuli eum Pandarci, quod tantum familiæ Pandarci probrum intulisset, correptum vinculis constrinxerunt; corpusque melle inunctum in pascuum projecerunt. ubi cum muscæ cum vexarent, Aëdon pristini amoris memor, eum miserata, muscas abigebat. Quod ubi deprehendissent parentes & frater, odio concitati eam interficere statuerunt. Sed Jupiter Pandareum miseratus, antequam graviora in domum ejus incidissent mala, eos omnes in aves convertit: quæ partim ad mare prævolabant, partim in aërem subvolârunt. Pandareus mutatus est in Halyætum, mater Aëdonis in Halcyonem: sequè statim in mare dejicere voluerunt, sed id Jupiter prohibuit. Polytechnus in Pelecanem transit, quod ei Vulcanus fabricanti securim dedisset. Frater Aëdonis upupa extitit. Aëdon in Iusciniam versa circum fluvios & nemora filium Ityn deplorat. Chelidonis hinc virginitatem ariserat plurimum invocata Diana.

Impetus

Impetus est illi comitum corrumpere curam
 Nutricisque fidem, nec non ingentibus ipsam
 Sollicitare datis, totumque impendere regnum,
 Antrapere, & saevo raptam defendere bello: 465
 Et nihil est, quod non effrango captus amore
 Ausit, nec capiunt inclusas pectora flammæ.
 Jamque moras malè fert, cupidoque revertitur ore
 Mandata ad prognos, & agit sua vota sub illâ.
 Facundum faciebat amor: quotiesque rogabat 470
 Ulterius justo; Progenita velle ferebat.
 Addidit & lacrymas, tanquam mandasset & illas.
 Proh superi! Quantum mortalia pectora cæcæ
 Noctis habent! Ipso scelere molimine Tereus
 Creditur esse pius, laudèthque à crimine sumit. 475
 Quid quod idem Philomela cupit? patriosque la-
 certis

Blanda tenens humeros, nî eat visura sororem,
 Pérque suam contraque suam petit illa salutem?
 Spectat eam Tereus, præcontrectâtque videndo,
 Osculaque, & collo circumdata brachia cernens, 480
 Omnia pro stimulis, facibusque ciboque furoris
 Accipit: &, quoties amplectitur illa parentem,
 Esse parens vellet; neque enim minus impius esset.
 Vincitur amborum genitor prece. gaudet, agitque
 Illa patri grates, & successisse duabus 485
 Id putat infelix, quod erat lugubre duabus.
 Jam labor exiguus Phœbo restabat: equique
 Pulsabant pedibus spatium declivis Olympi.
 Regales epula mensis, & Bacchus in auro
 Ponitur: hinc placido tradant sua corpora somno: 490
 At rex Odrysius quamvis secessit ab illa,
 Estnat, & repetens faciem, motumque, manûsque,
 Qualia vult fingit, quæ nondum vidit, & ignes
 Ipse suos nutrit, cura removente soporem.
 Lux erat, & generi dextram complexus euntis 495
 Pandion, comitem lacrymis commendat abortis:
 Ut voluere amba, voluisti tu quoque Tereu;
 Hanc ego, chare gener, quoniam pia causa coëgit,
 Do tibi: pérque fidem, cognataque pectora supplex,

Per superos oro, patrio ut tuearis amore; 500
 Et mihi sollicito lenimen dulce senectæ,
 Quamprimum (omnis erit nobis mora longa) remittat.
 In quoq; quamprimum (satis est procul esse sororem)
 Si pietas ulla est, ad me Philomela redito.
 Mandabat, pariterque suadabat oscula nata: 505
 Et lacrymæ mites inter mandata cadebant.
 Ut pignus fidei dextras utrasque poposcit,
 Inter seque datas junxit, natamque nepotemque
 Absentes pro se memori, rogat, ore salutent:
 Supremumque vale pleno singultibus ore 510
 Vix dixit, timuitque sua prasagia mentis.
 Ut simul imposta est pietæ Philomela carina,
 Admotumq; fretum remis, e tellusque repulsa est:
 Vicinus; exclamat, mecum mea vota feruntur,
 Exultatque, & vix animo sua gaudia differt 515
 Barbarus, & nusquam lumen detorquet ab illâ.
 Non aliter quam cum pedibus prædator aduncis
 Deposuit nido leporem Jovis ales ab alto:
 Nulla fuga est capto; spectat sua præmia raptor.
 Jamq; uer effectum est, jamque in sua littora fessis
 Puppibus exierant; cum rex Pandione natam 521
 In stabula alta trahit sylvis obscura vetustis.
 Atq; ibi pallentem, trepidamq;, & cuncta timentem,
 Et jam cum lacrymis ubi sit germana rogantem
 Includit: g fassusque nefas, & virginem, h & iunam
 Vi superat, frustra clamato sape parente, 526
 Sape sorore sua, magnis super omnia divis.
 Illa tremit, velut agna pavens, quæ saucia cani
 Ore excussa lupi, nondum sibi tuta videtur.
 Utque columba sue madefactis sanguine plumis 530
 i Horret adhuc, avidosq; timet, quibus hæserat, unguis:
 Mox ubi mens rediit, passos lanjata capillos,

e Hypallage.
 vel ita judi-
 cante oculo,
 qui motu
 conspecto se
 quiescere
 sibi visus
 terram re-
 trocedere
 opinatur.
 Prochi-
 mur portu,
 terræque
 urbesque re-
 cedunt. 3.
 Æneid. vide
 quæ nos ad
 466. vers.
 l. 11.
 f Qualis
 ubi aut le-
 porem aut
 candentem
 corpore
 cycnum su-
 stulit alta
 petens pe-
 dibus Jovis
 armiger ales. Virg. 3. g Georg. Nefandum professus amorem. h Aliter re-
 fertur hæc fabula ab Hygino. Tereus Athenas ad Pandionem socerum venit
 rogatum, ut Philomelam alteram filiam sibi in conjugium daret: Progen-
 suum diem obiisse. Pandion ei veniam dedit. Philomelam & cum illa custo-
 des misit: quos Tereus in mare præcipitavit: Philomelam deinde in mor-
 te compressit. fab. 45. i Terretur minimo pennox fridore columba; ungui-
 bus accipiter saucia facta tuis. Ovid. Trist. 1. l. 1. Eleg.

Lugenti similis, casus plangere lacertis,
 Intendens palmas. O diris barbare factu,
 O irudelis! ait. Nec te mandata parentis
 Cum lacrymis movere piis, nec cura sororis,
 Nec mea virginitas, nec conjugalia jura?
 Omnia turbasti; pellex ego facta sororis,
 Tu geminus conjux, hostis mihi, l debita pœna.
 Quis animam hanc (nè quod facinus tibi, perfide, re-
 stet)

535

& Respice
 quæ ad 3.
 vers. l. 5.
 Quam me-
 reor quæ
 te comita-
 bar. Sed
 And. Nau-
 gerius ex-
 cufum ha-
 bet, Non
 hæc mihi
 debita pœ-
 na. quam
 lectionem
 & ex meis
 Mss. unus
 agnoscit.
 Aliquan-
 do.

540

Eripis? Atque utinam fecisses ante nefandos
 Concubitus! Vacuas habuiffem criminis umbras.
 Si tamen hoc superi cernunt, si numina divum
 Sunt aliquid, si non perierunt omnia mecum;
 Quandocunque mihi pœnas dabis, ipsa pudore
 Projecto tua facta loquar, si copia detur.
 In populos veniam; si sylva clausa tenebor,
 Implebo sylvas, & conscia saxa movebo.

545

Audiat hoc æther, & si deus ullus in illo est.
 Talibus ira feri postquam commota tyranni,
 Nec minor hac metus est, causa stimulat us utraq;
 Quo fuit accinctus, vagina liberat ense.

550

Arreptamque coma, flexis post terga lacertis
 Vincula pati cogit: jugulum Philomela parabat,
 Spemque sua mortis viso conceperat ense.

555

Ille indignantem, & nomen patris usque vocantem,
 Luſtantemque loqui, comprehensam forcipe linguam
 Abstulit ense p ferox, radix micat ultima lingua,

560

Quæ ipsa jacet, terraque tremens immurmurat atra.
 Utrique salivæ solet mutilata cauda colubræ;
 Palpitat, & moriens domiva vestigia quarit.

565

Hoc quoque post facinus (vix ausim credere) fertur
 Sape sua lacerum reperisse libidine corpus.
 Sustinet ad Progenem post talia facta reverti,
 Coniuge qua viso germanam quarit: at ille

565

Qualis saepe
 vix depressus in aggere serpens Ærea quem obliquum rota trahit, aut
 gravis aqua Semineccum liquit saxo, lacerumque viator, &c. Æn. 5.

flis qui peregrè interierant, exstrubatur.

κιννάφια, imaginaria sepulchra ad placandos defunctorum manes transfutumque Stygium impetrandum.

et Apollo, Sol. & est anni notatio.

π O quantum est subitis casibus ingenium! Martialis. 14. ep. Spect.

κ 17^ο πικίλιασσι σομαχίχρησασίβρ'η.

Tzetzes 7. Chil. 142.

Ἰσοπέτοιο φιλιασάλη Μακροβίου βίουσασ λιπεγλίσοειο σισπέσ.

Nonn.

Dionys. 12.

γ Telam

illam candidam purpu-

reis inscriptam literis. Sic & Nonnus, ib.

Δαίδαλα φανείσσε σισπέ κείψασα χισπέη. & Narrationem, indicium, lege sis. l. 1. Antholog. c. 9.

qualia verba scripsisse potuerit Philomela ad sororem. alterum epigr. orditur Σέσ με πόσις κικίλιος σολ σισπέσσι βισπέη. alterum. Χαίρι Πρωίαν περσέ σίσ κικίλιος, &c. & Vindictæ parilis imaginatione. & Orgia tertio

quoque anno repetita in memoriam triennialis expeditionis Liberi patris in Indiam. & Thraciæ mulieres. Sithonia regio est Thraciæ. & De Bacchanalium immanitate, vide quæ ad 528, l. 3. & Nebrides.

Dat gemitus fictos & commentaque funera narrat.

Et lacryma fecere fidem: velamina Progne

Deripit ex humeris atro fulgentia lato,

Industurque atras vestes; & inane sepulchrum

Constituit, falsisque piacula manibus infert. 570

Et luget non sic lugenda fata sororis.

Signa t̄ deus bis sex aëto lustraverat anno.

Quid faciat Philomela? Fugam custodia claudit,

Diructa rigent solido stabularum mœnia saxo:

Os mutum facti caret indice. u GRANDE doloris

Ingenium est, miserisq; venit solertia rebus. 576

x Stamina barbarica suspendit candida telâ,

Purpureasque notas filis intexuit albis,

Indicium sceleris, perfectaque tradidit uni,

Utque ferat domina, gestu rogat: illa rogata 580

Pertulit ad Prognem, nec scit quid tradat in illu.

Evolvit y vestes savi matrona tyranni,

Fortunaque sua z carmen miserabile legit.

Et (mirum potuisse) silet: dolor ora repressit,

Verbaque querenti satis indignantia lingua 585

Defuerant: nec flere vacat: sed fasque nefasque

Confusura ruit, pœnaque in a imagine tota est.

Tempus erat, quo sacra solent b Trieterica Bacchi-

c Sithonia celebrare nurus: nox conscia sacris.

Nocte sonat Rhodope tinnitibus aris acuti,

Nocte sua est egressa domo regina; deique

Ritibus instruitur, & furialiaque accipit arma.

Vite caput tegitur, lateri e cervina sinistro

e Vellera dependent, humero levis incubat hasta.

Concita per sylvas, turba comitante suarum, 595

Terribilis Progne, furisq; agitata doloris,

Bacche, tuas simulat. Venit ad stabula arvia tandem,

Exululatque, & Evocæque sonat, portasque refringit; f L. 4. v. 523.
 Germanamque rapit, raptaque insignia Bacchi g Habituam &
 Induit, & vultus hederarum frondibus abdit, ornatum Bac-
 Attonitamque trahens intra sua mania ducit. 605 modo Philo-
 Ut sensit tetigisse domum Philomela nefandam, melam in si-
 Horrui infelix, totoque expalluit ore. mulatis Or-
 Nacta locum Progne, g sacrorum pignora demit, giis dissimu-
 Oraque develat nusera pudibunda sororis, larat, exiit,
 Amplexumque petit, Sed non attollere contra 610 & Auctorem,
 Sustinet hac oculos, pellex sibi visa sororis: auctorem sceler-
 Dejectoque in humum vultu, jurare volenti, ris hujus, in-
 Testarique deos, per vim sibi dedecus illud ceclus nefan-
 Illatum, pro voce manus fuit: ardet & iram di.
 Non capit ipsa suam Progne, fletumque sororis 615 i Sytote,
 Corripuens, non est lacrymâ hic, inquit, agendum, quidam lib.
 Sed ferro; seu, si quid habes, quod vincere ferrum habent Ab-
 Possit. In omne nefas ego me germana paravi. stulerant, alii
 Aut ego cum facibus regalia tecta cremabo, Abstulerint.
 h Artificem mediis immittam Tereâ flammis; 620 & Ex Hella-
 Aut linguam, aut oculos, &, qua tibi membra dio Phorius
 pudorem hic ita narrat:
 i Abstulerunt, ferro rapiam, aut per vulnera mille s Ζητος ο
 Sontem animam expellam: Magnum est, quodcunque Βορις ἰλαβος
 paravi; Ανοδῖος, &c.
 Quid sit, adhuc dubito. Peragit dum talia Progne, Zeten filium
 Ad matrem veniebat k Itys: quid possit, ab illo 625 Borex du-
 Admonita est, oculisq; tuens immittibus, Ah quam xisse Philo-
 Es similia patri! dixit. nec plura locuta melam filiam
 Triste parat facinus, tacitaque exastuat irâ. Dulichii Pan-
 Ut tamen accessit natus, l matrique salutem darei: illis
 Attulit, & parvis adduxit colla lacertis, 630 filium natum
 Mistaque blanditiis puerilibus oscula junxit: esse nomine
 Mota quidem est genitrix, in infraçtaque constitit ira, Actylum. Phi-
 Inuitique oculi lacrymis madnere coactis. lomela autem
 Sed simul n ex nimia mentem pietate labare suspi. ata virû
 Sensit, ab hoc iterum est ad vultus versa sororis: 635 Nympham
 Inque vicem spectans ambos, Cur admovet, inquit, quandam Ha-
 Alter blanditias? raptâ silet altera lingua? madryadem
 Quam vocat hic matrem, cur non vocat illa sororem? adamare, ze-
 trem in lusciniâ mutavit. l Matrem salutavit & amplexus est, in Sedata, lotypa, cum
 mitigata, sed adi Indicem Erythræi, n Al. Eximia. filius Actylus
 illi videretur
 conficius ac
 adjutor furti-
 vi concubi-
 tus, cum ven-
 tu redeuntem
 interfecit. Ve-
 nus autem mi-
 serata calami-
 ratem, ma-

Pietate uti
 in impium
 conjugem ef-
 fet impietas.
 vel etiam per
 scelus ulcisci
 scelestum con-
 jugem, non
 scelus est sed
 jus & fas.
 Hinc vindi-
 cæ Virg.
 in eclog. 6.
 Quas illi Phi-
 lomela dapes,
 quæ dona pa-
 rarit. & aliis,
 qui Philome-
 lam in hiru-
 dinem, Pro-
 gnen in luscini-
 am muta-
 tam referunt.
 Πανδαεῖς
 κίρη χλω-
 ρίης ἀνδρῶν
 Παῖδ' ὀλο-
 φουμένην
 Ἰτυλιν δί-
 λον, ὃν πο-
 τε χελκῶ
 κτείνῃ.
 Hom. Odyss.
 19. Varro 4.
 Orig. Luscini-
 ola ex At-
 tica Progne
 in ludu facta avis. Scholiastes Aristoph. Πρόκνη εἰς ἀνδρῶνα ἢ ἢ Φιλαιῶν.
 λη εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσα; Sic Apollod. l. 3. & Tzet. 7. Chil. 42.
 Πρόκνην εἰς ἀνδρῶνα, τὴν Φιλομήλαν ἡμετέραν θεοὶ εἰς χελιδόνα.
 Ovid. ipse, epist. Sapphus. Mater Concinit Ismarium Daulias ales Ityn.
 Anacreon. ut ad 557. v. supra. E contra, plurimorum autorum testimonio
 asseritur Metamorphosis Prognæ in hirundinem, Philomelæ in lusciniam.
 In Phocide, versus ortum Solis à Delphis, inquit Strabo lib. 9. est oppi-
 dulum Daulis, ubi ferunt Terea Thracium imperasse: eodemque sab. de
 Prognæ & Philomela referunt, ut etiam Thucydides, Pausanias item in
 Atticis, Δαυλίδος ἢ ἢ τῆς ὑπὲρ χελιδονίας, v. Furias l. 4. vers. 452.
 & 480.

Cui sis nupta vide Pandione nata marito :
 Degeneras; o scelus est pietas in conjugè Tereo. 640
 Nec mora : traxit Ityn , veluti Gangetica cervæ
 Lactantem factum per sylvas tigris opacas.
 Utque domus alte partem tenuere remotam ,
 Tendentemque manus , & jam sua fata videntem ,
 Et, Mater, Mater, clamantem, & colla petentem
 Ense ferit Progne, lateri quâ pectus adhaeret. 646
 Nec vultum avertit ; satis illi ad fata vel unum
 Vulnus erat. p̄ Jugulum ferro Philomela resolvit
 Vivaque adhuc, animaq; aliquid retinentia membra
 Dilaniat. Pars inde cavis exultat abeni ; 650
 Pars verubus stridet ; manant penetralia tabo.
 His adhibet conjux ignarum Terea mensis ,
 Et patrii moris sacrum mentita, quod uni
 Fas sit adire viro, comites famulosque removit.
 Ipse sedens folio Tereus sublimis avito , 655
 Vescitur, inque suam sua viscera congerit avum.
 Tantaque nox animi est, Ityn huc accersite, dixit.
 Dissimulare nequit crudelia gaudia Progne ,
 Jamque sua cupiens existere nuncia cladis,
 Intus habes, quod poscis, ait. circumspicit ille, 660
 Atque ubi sit, querit. Quarenti, iterumque vo-
 cantis,
 Sicut erat sparsis fariali cade capillis,
 Profiluit, Ityosque caput Philomela cruentum
 Misit in ora patris: nec tempore maluit ullo 665
 Possè loqui, & mentis testari gaudia dictis.
 q̄ Thracius ingenti mensas clamore repellit,
 r̄ Vipereasque ciet Stygia de valle sorores :

Et modo, si posset, reserato pectore, diras
 Egerere inde dapes, sed demersaque viscera gestit;
 Flet modo, seque vocat bustum miserabile nati; 670
 Nunc sequitur nudo genitas Pandione ferro.
 Corpora Cecropidum pennis pendere putares,
 Pendebant pennis. et quarum petit altera sylvas,
 Altera tecta subit, neque adhuc de pectore cadis
 Excessere nota, u signataq; sanguine pluma est. 675
 Ille dolore suo, pœnaque cupidine velox,
 Vertitur in volucrem; cui stant in vertice crista;
 Prominet immodicum pro longa cuspide rostrum.
 Nomen x Epops volucri; facies armata videtur.
 Hic dolor ante diem, longaque extrema senectæ 680
 Tempora, Tartareas Pandiona misit ad umbras.

f Al. semesa-
 que, alii emen-
 sa, Mss. alii,
 immensa.
 Illz, inquit
 Pausan. in
 Att. cum A-
 thenas ad pa-
 trem confu-
 gissent mæro-
 re & luctu
 contabuerunt.
 inde nata fab.
 Prognem in
 hirundinem
 mutata si-
 lium Ityn lu-
 gere, Philo-

melam in lusciniam versam clamare. τὰ βάλ' ἐμ' ἑλάνης, ut habet comment.
 Hesiodi 2, l. 1. 1. 1. quod avis utraque luctuosos edat cantus, ait Pausan.
 quamvis ἔδεν ὄρεον ἀδὲ ὅταν περὶ ἢ ῥιζοῖ, ἢ πρὸς ἀλλήν λυπῶ
 λυπεῖσθαι ἔδ' ἐαυτῇ ἢ τε ἀδῶν, καὶ χαλιδῶν, καὶ ὁ ἔτοψ, ἀδῶ
 παρὶ δὲ λυπῶν θρηνηντα ἀδεῖν. Plato in Phædone. Intra Daulios
 vero fines neque hirundo parit, neque lusciniæ apparet. Pausanias in Pho-
 cæis. « Et manibus Progne pectus signata cruentis. Virg. 4. Georg. x Te-
 reus upupa factus πρὸ πρὸ clamat. Tzet. in Hesiodum, in tumulto autem
 Tereti upupa primum visa est ab iis qui ibi parentabant. upupæ autem per-
 petuo hirundines atque lusciniæ infestantur. Photius ex Conone.

Zetes & Calais in aves. F A B. S.

Sceptra loci, rerumque capit moderamen y Erech-
 theus:

Justitiâ dubium, validisne potentior armis.
 Quattuor ille quidem juvenes, totidemque creatat
 Faminea sortis; sed erat par forma duarum. 685
 E quibus 2 AEolides Cephalus te conjuge felix

y Pausanias
 in Atticis re-
 fert Pandio-
 na posterio-
 rem, fuisse
 patrem Pro-
 gnes & Philo-

melæ. Invertisse itaque temporum seriem & successionum ordinem videtur
 poeta, qui hujus Pandionis, qui à Metionidis regno pulsus abiit Megaris,
 successorem fecit Erechthea, qui prioris Pandionis filius erat. Ita enim se
 habet series, Cecrops, Cranaus, Amphistyon, Erichthonius, Pandion,
 Erechtheus, Cecrops II, Pandion II, Ægeus. x Ce halus erat filius
 Deionei cui pater Æolus, secundum Pausaniam; Deionei gener secundum
 Strabonem lib. 10.

a Boreæ
Strymonis
filio Thraci
nuptias Ori-
thyæ am-
bienti in mo-
ra erat faci-
nus recens
Terei & Thra-
cum nota (z-
vitia.

b Amatorum
more, viribus
& virtute sua
gloriatur, sed
Physicè, ni-
vium velleri-
bus, grandia
globulis, con-
ficiu cum ce-
teris ventis,
fulgure, toni-
tru, terræ
motibus.

c Eleganter,
& ex natura
sicci venti.
unde Boreas
vocatur Sco-
pa viarum, &
versu seq. Ver-
rit human.

d Ita ex Ms.
sanitati resti-
tuetur, quod
varie labora-
bat antea.

Orithyiam
amans. a).

Orithyiam ad-
amans.
e Thraciæ
populum ad
Ismarum
montem &
Eisthoniidem
lacum.

f Al. Egelidi.
g Orithyia,
ex Atticis
Athenis.

h Zeten & Calain, & tres insuper puellas, Cthoniam, Chionem & Cle-

Procri fuit : a Boreæ Tereus Thracesque nocebant,
Dilectaque diu carnis Deus Orithyia;

Dum rogat, & precibus mavult quam viribus uti.
Ast ubi blanditus agitur nihil, horridus ira

Qua solita est illi, nimiumque domestica, vento,
Et merito, dixit : Quid enim mea tela reliqui,

Sævitiæ, & vires, iramque, animosque minaces,
Admovique preces, quarum me dedecet usus?

b Apta mihi vis est : hac tristia nubila pello,
Hac freta concutio, nodosaque robora verto,

Induroque nives, & terras grandine pulso,
Idem ego cum fratres celo sum nactus aperto,

(Nam mihi campus is est) tanto molimine luctor,
Ut medius nostris concursibus insonet ather,

Exiliantque cavis elisi nubibus ignes.
Idem ego, cum subii convexa foramina terra,

Sapposniique ferox imis mea terga cavernis,
Solicito manes, totumque tremoribus orbem.

Hac ope debueram thalamos petiisse : socerque
Non orandus erat mihi, sed faciendus Erectheus.

Hæc Boreas, aut his non inferiora locatus,
Excussit pennas, quarum jactatibus omnis

Asslata est tellus, latumque perhorruit aquor.
c Pulvereamq; trahens per summa cacumina pallas

Verrit human, pavidamq; metu caligine tectus
d Orithyiam amans fulvus complectitur alis.

Dum volat, arserunt agitati fortius ignes :
Nec prius aërii cursus suppressit habenas,

Quam e Ciconum tenuit e populos & mania raptor.
Illic f & gelidi conjux g Alæa tyranni,

Et genitrix facta est, partuque enixa h gemellos,
Cætera qui matris, pennas genitoris, habebant.

Non tamen hæc memorant una cum corpore natos :
Barbaque dum rutulis aberat subnixa capillis.

Implumes Calaisque puer Zetesque fuerunt :
Mox pariter penna ritu capere volucrum

Cingere utrumque latus, pariter flavescere mala.
Ergo ubi concessit tempus puerile juventa,

patram.

*Vellera cum i Minyis nitida radiantia villo,
k Per mare non notum i primâ petiére carina.*

720 i Thessalix
pop. ab Or-
chomeno flu-

vio Thessalix qui prius Minyeus dictus est. vel à Minya filio Orchomeni, ut Scholiastes Apollonii ad 130. v. 1. Argonaut. Ab his tanquam præstantissimis Argonautarum, cæteri omnes Minyæ dicti sunt. Erant & alii Minyæ Bæotici à Minya rege, filio Chryse, cui pater Neptunus. de quibus Pausan. in Bæoticis. sed nihil ad hunc rhombum. & Pelias, quo sibi retineret Thessalix regnum, quod tutelæ suæ commissum fuerat ab Æsone patre Jasonis sub hac fide ut restitueretur Jasoni adulto; simul oraculo monitus ut sibi caveret ab Æolidis, cum ex his multos de medio sustulisset, neque idem in Jasone liceret, sub prætextu specioso immortalis gloriæ ex repetito vellere aurco quod Phryxus in Colchidem portaverat, incertum mortis discrimen illum amandavit. qui tamen victor rediit. Is. Tzetzes ad Lycophronem abi. τῆς ἑστίας ἑστίας, ἢ πῶς Ὀυδύς; 474. l. Primam hanc navem longam memorant Græci. Alii tamen priorem a Dauuo factam narrant. Hæc ab artifice ejus nomen sortita est Argo. Alii à celeritate dictam autumant. sunt qui non unicâ nave, sed classe suscepisse Jasonem hanc expeditionem referant.

LIBER VII.

Jason aureum vellus auxilio Medæe acquirens.

FABULA I.

*J Amq̄ fretum a Minya b Pagasæa puppe secabant,
J Perpetuaque trahens inopem sub nocte senectam
Visus erat c Phineus: d juvenesque Aquilone creati
e Virgineas volucres miseri senis ore fugarant,
Multaque perpesti claro sub Jasone tandem
Contigerant rapidas limosi f Phasidos undas.
Dumq̄ adeunt Regem, g Phryxæaque vellera poscunt,
h Voxq̄ datur Minyis magnorum horrenda laborum:
Concipit interea validos i Ætias ignes,
Et lætata diu, postquam ratione furorem*

a Respice

vers. penult.

libri præced.

b Fabricata

sub Pagasæa

promontorio

& opp. Thes-

salix. Evi-

1001 τῶν ἡ-

πῶν Παγᾶ-

σῶν. Strabo

l. b. 9. ἀκρωτι-

στον Μαγνη-

1001 οῦ. ὡς ο

ἀκρωτιοῦ ἢ ἀκρω-

τῶν ἐν τῇ πῶν ἡπείρω τῆς Ἀγῶν. Scholiastes Apollonii lib. 1. c Phineus rex Arcadiæ Plexippu & Pandiona ex Cleopatra Boreæ & Orithyæ filia natos falso ab Harpalice, Diodoro, Idæa, superinducta iis noverca insimulatos occæcavit. Quam impietatem cæcitatibus talione ultri Dii Harpyias insuper immitunt qui cibos ipsi oppositos raperent fœdarentque. Sed vide Diodorum 5. l. c. de Argonautis. & Palæphatum de Phineo. d Argonautis à Phineo benigne exceptis & de itinere atque expeditione admonitis, Calais, & Zetes alati Boreæ filii Harpyias ad Ios. Plotas inde Strophades dictas fugarunt. e Virg. 3. Æn. vers. 212. f Fl. Colchidis in Euxinum mare se exonerantis. g Aurei arietis, quo huc vectus est Phryxus, vellus. vers. penult. lib. præced. & infra. h Jasoni aureum vellus nomine Pelix poscenti respondit Æetes. Non hoc licere aut posse reddi, priusquam tauros qui ignivomos domuisset, draconem vigilem custodem cecidisset, dentes ejus seminasset natosque inde terrigenas stravisset. Apollon. 3. lib. 405. vers. Pindarus Pyth. 4. i Filia Ætææ regis Colchici, filii Solis.

ἄφρονος ἄλλο
 ἄκρῃ ῥα
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς
 ῥα τῆς ἰσχυρῆς

Vincere non poterat; k Frustra l Medea repugnas,
 Nescio quis Deus obstat, ait; mirumque quid hoc est,
 Aut aliquid certe simile huic, quod amare vocatur.
 Nam cur k jussa patris nimium mihi dura videntur;
 Sunt quoque dura nimis. Cur, quem modo denique
 vidi.

Ne pereat, timeo ? qua tanti causa timoris ?
 Excute virgineo conceptas pectore flammis,
 Si potes, infelix. Si possem, sanior essem ;
 Sed trahit invitam nova vis : aliudque Cupido,
 Mens aliud suadet. l Video meliora, proboque : 20
 Deteriora sequor. Quid in hospite regia virgo
 Ureris ? & thalamos alieni concipis orbis ?

Hac quoque terra potest quod ames dare. Vivat, an ille
 Occidat, in dis est: vivat tamen ! idque precari
 Vel sine amore licet: m quid enim commisit Iason ? 25
 Quem nisi crudelem, non tangat Iasonis atas,
 Et genus, & virtus ? quem non, ut cetera desint,
 Forma movere potest ? certe mea pectora movit.

At, nisi opem iulero, taurorum afflabitur ore,
 Concurreique sua segeti, tellure creatis 30
 Hostibus, aut avido dabitur fera prada draconi.
 Hoc ego si patiar, tum me de tigride natam,
 Tum ferrum, & scopulos gestare in corde fatebor.
 Cur non & specto pereuntem ? oculosque videndo

Conscelero ? n cur non tauros exhortor in illum ? 35
 Terrigerasque feros, insopitumque draconem ?
 Di meliora velint ! Quanquam non ista precanda,
 Sed facienda mihi. prodamne ego regna parentis ?
 Atque ope nescio quis servabitur advena nostra ?
 Ut, per me sospes, sine me det lintea ventis, 40
 Virque sit alterius : pœna Medea relinquar ?

Si facere hoc, aliamve potest praponere nobis ;
 Occidat ingratus. Sed non is vultus in illo,
 Non ea nobilitas animo est, ea gratia forma,
 Ut timeam fraudem, meritique oblivia nostri. 45
 Et dabit ante o fidem, cogamque in fœdera testes
 Effoedeos. Quid iuta times ? accingere, & omnem
 Pelle moram. Tibi se semper debebit Iason.

Flaccum lib. 7. vers. 498. Per te quæ superos, divisque potentior imis, per-
 que hæc, virgo, tuo redeuntia sidera nutu, Atque per has nostri juro discrimi-
 nis horas : Unquam ego si meriti sim noctis & immemor hujus, si te scer-
 ptra, domum, si te, &c.

Fumificisque locum mugitibus implevere.

g Diriguere metu Minya, subit ille, nec ullos
 Sensit anhelatus (tantum medicamina possunt)
 Pendulâque audaci mulcet palearia dextrâ,
 h Suppositosque jugo pondus grave cogit aratri
 Ducere, & insuetum ferro proscindere campum.
 Mirantur Colchi; Minya clamoribus augent,
 Adjiciuntque animos: galea tum sumit ahenâ
 i Vipereas dentes, & aratos spargit in agros.
 Semina mollit humus valido pratincta veneno,
 Et crescunt, fiuntque sati nova corpora dentes.
 Utque hominis speciem materna sumit in alvo,
 Perque suos intus numeros componitur infans,
 Nec nisi maturus communes exit in auras:
 Sic ubi visceribus gravida telluris imago
 Effecta est hominis, foeto consurgit in arvo;
 k Quodque magis mirum est, simul edita concutit
 arma.

Quos ubi viderunt praecuta cuspidis hastas
 In caput Amonii, juvenis torquere parantes;
 Demisere metu vultumque animumque Pelasgi.
 Ipsa quoque extimuit, qua tutum fecerat illum;
 Utque peti vidit juvenem tot ab hostibus unum;
 Palluit, & subito sine sanguine frigida sedit.
 Neve parum valeant a se data gramina, carmen
 Auxiliare canit, secretasque advocat artes.
 l Ille gravem medios silicem jaculatus in hostes,
 A se depulsum Martem convertit in ipsos.
 Terrigenae pereunt per mutua vulnera fratres,
 Civiltique cadunt acie. Gratantur Achivi
 Victoremque tenent, avidisque amplexibus harent,
 Tu quoque victorem complecti barbara velles:
 Obtusum incepto pudor. At complexa fuisses:
 Sed te, ne faceres, tenuit reverentia fama.
 Quod licet, affectu tacito lateris, agisque
 Carminibus grates, & diis auctoribus horum.

g Al. Diriguere metu
 115 lubito Minya; ille nec ullos
 Sensit anhelatus, alii anhelantes.
 120 h Tauros hocse interpretatur Diodorus lib. 5. satellitum regis Taurici excubias; draconem sacerdotem Martis, custodix templi praefectum: Phryxi praedagogum appellat Arietem: vel etiam aevctum narrat Phryxum navi, cujus insigne erat aries.
 i Partem dentium serpentis à Cadmo interfecti ad Aetem miserunt Pallas & Mars. v. d. d. s. c. Αἰοῖσι δὲ Πάλλης & Μάρτος, ὅς τις ὄφιν ἐκόλλησεν, &c. Apollon. 3. l. 2. vers. 1176. vide v. 105. lib. 3. Soporatus enim hic draco non interfectus est.
 k Legantur

epistolae Hypsipyles & Medae ad Jasonem 6. & 12. Ovid. l. Ita enim edoc-
 tus fuerat à Medea. Apollon. 3. lib. 1055. vers. Αἰκίς ἐπιμαύρης πολλὰς
 τὰς δὲ δακρυόεις, Ἀχθὴν λαβὴν ἔφει τιβάρητινος. ὅς δ' ἄν' ἴσ' ἄντ' κ' ἀρχα-
 λῆ. κενεῖσι περὶ ἑρμῆος ἐλ' ἰοῖσι Ἀλλ' ἄλλος. Conjectum ab Iafone in vulgus
 seditionis semen innuitur, unde mutuo inter se civilique bello interierunt,
 ut lib. 3. vers. 118.

m Draco hic, in Pervigilem superest herbis sopire draconem,
 ut habet Dio- *Qui crista, linguisque tribus praeignis, & ancis* 150
 dorus lib. 5. *Dentibus horrendus, custos erat arboris aurea.*
 custodiz
 templi Martis *Hunc postquam sparsit in Lethaei gramine succi,*
 dux erat, pelli *Verbaque ter dixit placidos facientia somnos,*
 aureae usque *Qua mare turbatum, qua concita flumina sistunt;*
 incubans. *Somnus in o ignotos oculos ubi venit, & p auro* 155
 Erat autem *Heros Aesonius potitur, spolioque superbus,*
 templum lon- *Muneris autorem secum spolia altera portans,*
 gè ab urbe *Victor q Iolciacos tetigit cum conjuge portus.*
 Sybari, sta-
 diis 70. Me-
 dea itaque

noctu accedens corrupto, vel veneno perempto Dracone, vigiles Taurica lin-
 gua appellavit, quae admissa introduxit simul Argonautas, qui erepta pelle
 aurea, è vestigio nave conscensa in patriam reversi sunt. n Somnum &
 oblivionem inducentis. Qui somnum prius non admiserant, inassue-
 tos somno. p Aureo vellere. Sed quid illud? Utrumne aries verè aureo vel-
 lere insignis ex Mercurii conta. tu? ut volunt Orpheus, Apollonius, Catul-
 lus. cujusmodi à Simonide vocantur purpurea aut candida. Jo. Tzet. Περσεύς
 χρυσοχρῆστος ἦν ἢ χρυσοχρῆστος? An nativo insignia rutilo, qualia habet Iberia.
 quippe ibi talento singulos emi arietes, ut rās; ὀχθῆς refert Strab. 3. l. Spart.
 in vita Diadumenei inter imperii adipiscendi omnia recenset in agro patris
 ejus oves purpureas natas. Vide quz nos ad Thyesten Senecæ vers. 222. de
 arcano Tantalidarum ariete & sceptro aurato. An forte phiala erat aurea,
 cujus in medio prominebat caper, aut agnus aureus? ut habet Athenæus. l. 6.
 cap. 4. An opulentia Scytharum, apud quos aurifodina, nec non ramenta
 auri fluminibus devecta & ab incolis excepta tabulis perforatis, & velleribus
 tranverso flumine suspensis, Phryxoprius, deinde Jasoni expeditionis cau-
 sam, poetis fabulandis argumentum dederunt? An utique templum erat à
 Phryxo, qui Chalciopen regis Colchicæ filiam duxerat, conditum, auroque
 quod ex Græcia secum abstulerat, aliisque ἀργύρεον ditatum, ad quod vel
 repetendum, vel etiam prædandum navigarunt Argonautæ. Spoliatum id à
 Pharnace prius, deinde à Mithridate Pergameno tradit Strabo l. 11. An de-
 nique liber membranaceus ex arietum pellibus contextus, auri per chymiam
 conficiendi artem continens? ut inter alios, in ἄρπυξ Suidas. De aureis mar-
 tis mīs ἠγλαῖος, vide 4. l. vers. 638. Qui ad mores fabulam referunt, Jasonem
 volunt à Chirone educatum edoctumque ἰατρῆς, artem medendi sanandique
 tum mentis tum corporis morbos, accepisse. Medæ itaque i. e. ἠγλαῖος, com-
 filii ope violentorum affectuum tauros, injuriæ, fraudis, avaritiæ, libidinis
 aliorumque vitiorum serpentes domuisse. q Thessalicos. Jolcos enim opp.
 Thessaliæ, Al. Ἠαμονίος, alii Cecropios.

De novata Aesonis juventute.

F A B. 2.

A Moniamatres pro natis dona receptis, 159
 Grandævique ferunt patres; congestaq; flamma
 Thura liquefaciunt, et indutaque cornibus aurum
 Victimam vota cadit: sed abest gratantibus Aeson,
 Jam prior letho, fessusque senilibus annis.
 Tunc sic Aesonides, O cui debere salutem
 Consiator, conjux, quanquam mihi cuncta dedisti, 165
 Excessit.

7 Hostiarum
 majorum in
 sacris cornua
 inaurare mo-
 ris erat.
 8 Voti damna-
 sos solvit.

Excessitque fidem meritorum summa tuorum:
Si tamen hoc possunt (quid enim non carmina pos-
sunt?)

Deme meis annis, & demptos adde parenti.

Nec tenuit lacrymas. Mota est pietate rogantis;

† Dissimilemque animum subiit pater Aeta relictus.

Non tamen affectus tales confessa, Quod, inquit, 171

Excidit ore tuo, conjux, scelus? Ergo ego cuiquam

Posse tua videor spatium transcribere vita?

Non sinat hoc Hecate, nec tu petis aqua: sed isto,

Quod petis, experiar majus dare munus, Iason. 175

Arte mea soceri longum tentabimus avum,

Non annis revocare tuis: modo diva triformis

Adjuvet, & prasens ingentibus annuat ausis.

† Tres aberant noctes, ut cornua tota coeurent,

Efficerentque orbem: postquam plenissima fulsit, 180

Et solida terras spectavit imagine Luna,

Egreditur tectis, vestes induta recinctus,

† Nuda pedem, nudos humeris infusa capillos,

Fertque vagas media per muta silentia noctu 184

Incomitata gradus. Homines, volucresque, ferasque

Solverat alta quies, nullo cum murmure y serpens;

Immotaque silent frondes, silet humidus aer,

Sidera sola micant; ad qua sua brachia tendens,

Ter se convertit, ter sumptus flumine crinem

Irroravit aquis, ternis & hiatibus ora 190

Solvit, & in dura summissis poplite terra.

Nox, ait, arcani fidiissima, quaeque diurnis

Aurea cum Luna succeditis ignibus astra,

Tuque & triceps Hecate, qua captus conscia nostris,

Adjutrixque venis, cantusque artesq, magorum, 195

Quaeque magos tellus pollentibus instruis herbis,

Auraque, & venti, montesque, amnesque, lacusque,

Dique omnes nemorum, dique omnes noctis adeste,

6. l. vers. 654. & quae nos ad illos, nec pigeat adire quos citavi in Poëtico Indice nostro tituli. *Veneficia*. y Sunt qui legunt sepes *Sopito similis nullo cum murmare serpit*. Sed poëtae ipsius elegantia rejicit ineptam iterationem, & Ms. unus meus non admittit verbum illum secundum. nihil hic de serpente sed de nocte quam nosser exprimere voluit ad illud Virg. 2. *Aeneid*. Tempus erat, cum prima quies mortalibus agris Incipit, & divum dono gratissima serpit. & *Idem* quae. c. cni caput dextrum equinum, sinistrum caninum, medium humanum, vel suillum. Vide Floridi Subcisiya. lib. 3. c. 12.

† Venitque Medex in mentem quam dissimili animo ab hoc Jasonis tam pio, ipsa patrem suum senem prodiderit atque deseruerit. Et mentem patris subiit pietatis imago *Aeneid*. 10. lib. 824. vers. Nec dissimulandum est hunc versum in uno Ms. meo non reperiri.

† A plenilunio tres decrant noctes. Luna autem veneficiorum praesens, quae plena efficacius desumpat in herbas, & largius virtus lunare ministrat. *Lucan*. 6.

† Magarum nudipedalia, Nyctelia, ritus cet. habes apud Theocrit. *Idyll*. 2. *Virg*. 8. *Eclog*. & 4. *Aeneid*. 518. *Senec*. in *Medea*. v. 751. *Lucan*.

Quid operari valeat Magia; Gœtia sit illa vel etiam Theurgia: quid per motum localem; vel per causas naturales, applicando activa passiva, vel sensibus illudendo; quid per dæmonia, herbas, verba, figuras, characteres, numeros, &c. an possint naturæ cursum mutare, fidei devocare, procellas excitare, &c. præter Platonicos Jamblicum, Plotinum, Porphyrium, Apulejum, præter Cornel. Agrippam de occulta Philosophia, Wierum de Magis infam. Binsfeldum, & alios quos citavi ad 4. Æneid. Virg. vers. 427. vide Magiam omnifariam Cigognæ. lib. 3. & 4. Delrii disquis. magic. Augustin. de natura dæmonum. Eund. lib. 10. de civitate Dei. cap. 9, 10, 11. Item lib. 13. cap. 17 & 18. Arnobium contra Gentes lib. 1. Tertullianum adversus gentes & lib. de Anima. & adversus Apollonium. Lactantium lib. 2. de orig. Erroris. cap. 16 & 17. Eusebium præp. Euang. lib. 5. cap. 8. & 10. & contra Hieroclem lib. 5. Bollingerum de licita & verita Magia. Laërtium in vita Empedoclis lib. 2. & quos auctores citat Index poëticus noster sub tit. *Magia vis.* 6 Lib 4. vers. 333. & A Temela Brutiorum opp. ære claro 5. Fabr. 471. *Temelæque concrepæ ara.* & Statius in sylv. *Nusquam Temelæa narabis ara.* vulgo legitur *severata.* & Solis æquæ actui. & An corpus assumptum, vel etiam non assumptum Dæmones per aërem ex loco in locum longinquum ferre possint, disputant Theologi, & Physici. Utrum hoc vere fiat, an per illusionem videntium maleficæ, aut alienatæ & deceptæ ipsarum maleficarum mente, præter supra citatos, vide Olam Magom lib. 3. de superstitiosa cultura Dæmonum. Bollingerum 1. lib. de Magia. cap. 25. de ministerio Dæmonum. Cigognæ lib. 4. Magiæ omnifariæ cap. 4. f. Lib. 1. v. 569. & Remotis, quasi discretis. hoc autem quia in usu non est, Alii legunt *visi*, Alii, *certis*. quas mox nominat, herbarum potentium seraces.

Quorum ope, cum volui, a ripis mirantibus amnes
In fontes rediere suos, concussaque sisto, 100
Stantia concutio cantu freta, nubila pello,
Nubilaque induco, ventos abigoque, vocoque,
Vipereas rumpo verbis & carmine fauces,
Vivæque saxa, suâ convulsaque robora terra,
Et sylvas moveo, jubeoque tremiscere montes, 205
Et mugire solum, manesque exire sepulcris.
b Te quoque Luna trahit; quamvis c Temelæa labores
Æra tuos minuant; d currus quoque carmine nostro
Pallent, ac pallet nostris Aurora venenis.
Vos mihi taurorum flammæ hebetastis, & unco 210
Haud patiens oneris collum pressistis aratro.
Vos serpentigenis in se fera bella dedistis,
Custodemque rudem somno sopistis, & aurum
Vindice decepto Grajas misistis in urbes.
Nunc opus est succis, per quos renovata senectus 215
In florem redeat, primosque recolligat annos.
Et dabitis: neque enim micuerunt sidera frustra,
Nec frustra volucrum tractus cervice draconum
Currus adest: aderat demissus ab æthere currus.
Quo simul ascendit, f. anataque colla draconum 220
Permulsit, manibusque leves agitavit habenas;
e Sublimis rapitur, subiectaque Thessalæ f Tempe
Despicit, & g cretis regionibus applicat angues:
Et quas Ossa tulit, quasque alius Pelion herbas,
Oihrysq; & Pandus, & Pindo major Olympus, 225

Perspicit; & placitas partim radice revellit,
 Partim succidit curvamine falcis h abena,
 Multa quoque i Apidani placuerunt gramina ripis,
 Multa quoq; k Amphrysi; nec eras immunis Enipeu:
 Nec non Peneæ, nec non Sperchiades unda
 Contribuere aliquid, juncoſaque litora Bæbes.
 Carpsit & Euboica vivax l Anthedone gramen
 m Nondum vulgatum mutato corpore Glauci.
 Nona dies illam curru, pennisque draconum,
 Nonaque nox omnes luſtrantem viderat agros,
 Cum rediit: nec erant tacti niſi odore dracones,
 Et tamen annosa pellem poſuere ſenecta,
 Conſtitit adveniens cura limenque foresque,
 Et n tantum celo tegitur, reſugitque viriles
 Contactus, ſtatuitque aras de ceſpite binas,
 Dexteriore Hecates, at lava parte juventa.
 Has ubi o verbenis, ſylvaque incinxit agreſti;
 Haud procul egeſta p ſcrobibus tellure duabus
 Sacra facit: cultroſque in guttura velleris atrii
 Conjicit, & patulas perſundit ſanguine foſſas.
 Tum ſuper invergens tepidi carcheſia lactis,
 Alteraque invergenſ liquidis carcheſia mellis,
 Verba ſimul fundit, terrenaque numina poſcit,
 Umbrarumque rogat rapta cum conjuge regem,
 q Ne properent arius anima fraudare ſeniles.
 Quos ubi placavit precibusque & murmure longo,
 Aſonis effectum proferri corpus ad aras
 Juſſit, & in plenos reſolutum carmine ſomnos
 Exanimi ſimilem ſtratis porrexit in herbis.
 Hinc r procul Aſonidem, procul hinc jubet ire mi-
 niſtros,
 Et monet arcann oculos removere profanos.
 Diffugiant juſti: ſparſis Medea capillis
 Bacchantum ritu ſtagrantes circuit aras.

l Bœotiz oppido. m Lib. 13. verſ. 904. n Sub dio pernoſtavit ſecubans à
 viro. s Verbena proprie dicta, *vervain*, eſt hierobotane. *περιεργειν*, Sa-
 cra recta. uſurpatur tamen pro omni herba & fronde qua ſteruantur & cor-
 rantur arx. de uſu ejus in ſacris & Magia, lege quæ Plinius habet. lib. 25.
 c. 9. p Rite or nia. Diis Inferis nigre pecudes, nocturno tempore, ſub terra
 nemp in ſcrobe depreſſo victimæ capite, latice & omnibus inverſis immo-
 labantur. q Ne anima ſenis interſcipiatur, ne caput, cui diuturniorem vitæ
 uſum deſtinavit Medea, aut Orco damnet Pluto, aut concedat Proſerpina.
 r Quod in ſacris fieti ſolet, proclamante ſacerdote *εὐδαί εὐδαί εὐε βεβαίαιε*
 ne non initiati profanis oculis impediatur myſteria, neve ipſi profanationem
 hanc luant. Diffugiant ergo juſti.

- f* Τὸ πᾶν ἔ-
ra πᾶν ἐ-
κ τῶν ὠκυπέ-
 Numero Deus
 impare gau-
 det. Virg. 8.
 eclog. & quæ
 nos ibi.
 Variam ma-
 gicæ hujus
 farraginis
 suppellesti-
 lem habes
 apud Senec.
 Lucanum, &
 quos supra ci-
 tavi autores,
 locis dictis.
 x Vers. 197.
 x Esse maledi-
 ctis jam anti-
 quis strigem
 convenit. in-
 quit Plin.
 l. 11. c. 29.
 quod ubera
 infantium la-
 bris immul-
 gere dicun-
 tur. quod
 tamen fabu-
 losum autu-
 mat. infantes
 etiam sugere
 creduntur.
 Ovid. 6. Fast.
 in has se sagæ
 vertere pu-
 tantur. Spen-
 ger in Malleo
 venific. 2. par.
 & Alb. Spi-
 na quæst. de
 Strigibus.
- Multifidasque faces in fissa sanguinis atra*
Tingit, & infectas geminis accendit in aris : 260
Terque senem flamma, ter aqua, ter sulphure iustas.
Interea calido positum medicamen aheno
Fervet, & exultat, spumisque turmentibus albet.
Illic Amonia radices valle resectas,
Seminaque, & flores, & succos incoquit atros. 265
Adjicit extremo lapides Oriente petitos,
Et quas Oceani refluxum mare lavit arenas.
Addidit exceptas u Luna de nocte pruinas,
Et x Stygis infames ipsis cum carnibus alas,
y Inque virum soliti vultus mutare ferinos 270
Ambigui profecta lupi : nec desuit illi
Squamea z Cinyphii tenuis membrana chelydri,
a Vivacisque jecur cervi : quibus in super addit
Ora caputque b novem cornicis secula passa.
His & mille aliis postquam sine nomine rebus 275
Propositum instruxit mortali barbava munus ;
Arenti ramo jam pridem mitis oliva
Omnia confudit, summisque immiscuit ima.
Ecce ! vetus calido versatus stipes aheno
Fit viridis primo, nec longo tempore frondes 280
Induit, & subito gravidis oneratur olivis.
At quacunque cavo spumas ejecit aheno
Ignis, & in terram gutta cecidere calentes ;
Vernat humus, floresque & mollia pabula surgunt.
Qua simul ac vidit, stricto Medea recludit 285
Ense senis jugulum, veteremque exire cruorem
Passa, replet succis. quos postquam combibit Aeson,
Aut ore exceptos, aut vulnere ; c barba, comaque,
Canitie posita nigrum rapuere colorem.
Pulsa fugit macies : abeunt pallorque, situsque, 290
Adjectoque cava suppleantur corpore ruga,

y De lycanthropis dictum ad v. 236. l. 1. x Libycæ natrix spoliū, exuvias.
 Cinyps fl. Libix. a Τριγασφύρα. Nam quater egreditur cornicis secula cer-
 vus. Aufonius de ætat. anim. b Ætatem hominum novies superat vivendo
 garrula cornix. ibidem i μαύρα κάρυον. Aratus in Phænomenis. c Medea,
 inquit Palæphatus, herbam invenit quæ canos capillos in nigros verteret.
 Prima quoque invenit lavacrum calidum, cujus vis medica vegetiores red-
 deret homines, & sanitati restitueret. compositioni illi παρ' Ἰωνος nomen,
 seu decoctio, fabulæ occasionem dedit. Diogenes (apud Stobæum) refert
 Medeam invenisse rationem qua molles & inertes fortes & prudentes fierent.
 Quo allusum videtur in Euthydemo Platonis. ὡς ἐγὼ ἐπέδωκα ἡ περιεσώτης αὐτῆ
 παρακινδυνώσας ἐπιμαθῆναι, ἡ παραδιδόμενα ἐμαυτὸν διδασκώμενον τὸν αὐτὸν τῶ
 Μιδεῶν τῶ Κολχικῶν φελλοῦ τῶ μὲν, ἡ αὐτὸν βύβλιον ἐψήρω, ἢ ἐ' ἑ, τὴ βύβλιον τῶ
 πᾶσι τῶ μὲν ἡ χροῖόν ἐσώσωσάντων,

*Membraque luxuriant. Eson miratur, & olim
Ante quater denos hunc se reminiscitur annos
& Dissimilemque animum subiit, atate relicta.*

d Versum
hunc in Mss.
non apparere
monet Aldus.
quali super-

suum omisit Giselinus. Et sane adulterinus surrepisse videtur ex illo 170.
supra.

Liberi nutrices in juventutem reductæ.

F A B. 3.

Viderat ex alto tanti miracula monstri 295 e Quas lib. 3.
Liber: & admonitus juvenes e nutricibus annos, vers. 314.
Posse suis reddi, capit hoc à Colchide munus. Nyseidas di-

xit. Sed Fast. 5.
Hyadas. Pherecydes apud Homeri comment. Dodonæas.

Pelias arte Medæ à filiabus suis interem-
ptus. F A B. 4.

NEve doli cessent, odium cum conjuge falsum f Aliter re-
Phasias a simulat, Peliaque ad limina supplex fertur hæc
Confugit, atque illam (quoniam gravis ipsa sene- fab. ab aliis.
cta est) Diodorus lib:
Excipiunt nata. quas tempore callida parvo 301 5. scribit Me-
Colchis amicitia fallacis imagine cepit. se vertisse, ad-
Dumque refert inter meritorum maxima, demptos duxisseque si-
Esonis esse situs, atque hac in parte moratur ; mulachrum
Spes est virginibus Pelia subjecta creatis, 305 Dianæ, & reli-
Arte suam parili revivescere posse parentem ; gionis specie
Idque petunt pretiumque jubet sine fine pacisci. se Pelix filia-
Illa brevi spatio silet, & dubitare videtur, bus & popu-
Suspenditque animos, flecta gravitate, rogantum. lo insinuasse.
Mox ubi pollicita est, quo sit fiducia major 310 tum technâ
Muneris hujus, ait: Qui vestri maximus avo est hac ultam esse
Dux gregis inter oves, agnus medicamine fiet. Pelix scele-
Prætinus innumeris effectus g laniger annis ra & exdes
Attrahitur, flexo circum cava tempora corna ; in Jasonem
Cujus & Amonio marcentia guttura cultro 315 & suos, adeo-
Fodit, & exiguo maculavit sanguine ferrum ; que viam
Membra simul pecudis, validosque venefica succos struxisse Ja-
Mergit in are cavo: minuantur corporis artus, soni ad recu-
perandum

Theſſalix re-
gnum. nec
multo ab hoc
Hyginus. 24.
fab. Pausanias
item in Arca-

dicis. Μήδεια μὲν ἐπέβλεψε τῷ Πελία, τῷ ἔργῳ μὲν συμ-

πράσσεια τῷ Ιάσωνι, τῷ λόγῳ ᾧ ἀπεχθανόμενα, &c. idem

H. Tacites in Lycophrontem. 2 Arias reciprocicornis.

h Ex Mss. auctoritate ita sanitati restituendum concedit Pontanus. namque latione vulg. Minuunt ea corporis artus, Cornuaque exurunt, luxata videtur constructio, sensus illicet.

i Mari Hesperio seu Atlantico, in quod Iberus fl. Hispania se exonerat. ex sensu vero vulgi poëtis Sol dicitur se in occiduo zquore mergere, ibique diurnum cemenus iter equos relicere. & Cæsar. stultacutum, acutifatum, cujusmodi pronunciata prima facie falsa, contraria & absurda videntur. quæ tamen si examines & redè perpendas, falsa ingeniosa, & acuta reperientur. cujusmodi erat illud lib. 3. vers. 5. de Agenore. Facto pius & sceleratus eodem, & lib. 9. vers. 409. de Alcimzone. Omnes præter Alcestin. Diodorus 5. lib. Nomina virginum inquit Pausanias. Poëtarum indicavit nemo, Micon pictor duarum imaginibus adscripsit Asteroptan, & Antinoën. Hyginus recenset Alcestin, Pelopeam, Medusam, Isodocen, Hyppothoën, & Meden. quæ pudore & metu se in Arcadiam receperunt exilii causa Pelia sublato, Jason dicitur Acasto Felix filio regnum reliquisse. aliter tamen Diodorus lib. 5. w Erasimus fabulam hanc interpretatur de Chymici. Junius de Monachis & librariis, qui dum vetera exemplaria corrigere volebant, corruerunt. u Pelix jugulum Medea perit felicia, præciditque,

Cornuaque h exiit, nec non cum cornibus annos,
 Et tener auditur medio balatus aheno. 320
 Nec mora; balatum mirantibus, exilit agnus;
 Lasciuitque fuga, lactantiaque ubera quarit.
 Obstupere fata Pelia: promissaque postquam
 Exhibuere fidem, tum vero impensus instant.
 Ter juga Phæbus equis in i Ibero flumine mersis 325
 Dempserat, & quarta radiantia nocte micabant
 Sidera, cum rapido fallax Aetias igni
 Imponit purum laticem, & sine viribus herbas.
 Jamque neci similis, resolutio corpore, regem,
 Et cum rege suos custodes somnus habebat, 330
 Quem dederat cantus, magicaque potentia lingua.
 Inirrant jussa cum Colchide limina nata,
 Ambierantque torum: Quid nunc dubitatis inertes?
 Stringite, ait, gladios, veteremque haurite cruorem,
 Ut repleam vacuas juvenili sanguine venas. 335
 In manibus vestris vita est, atasque parentis.
 Si pietas ulla est, nec spes agitatis inanes,
 Officium præstate patri, telisque senectam
 Exigite, & saniem conjecto emittite ferro.
 His, ut quæque k pia est, hortantibus, k impia prima
 est, 340
 Et, ne sit scelerata, facit scelus: haud tamen illius
 Ulla suos spectare potest, oculosque reflectunt,
 Cacaque dant sevis aversa vulnere dextris.
 Ille cruore fluens subito tamen allevat artus,
 Semilacerque tora tentat consurgere, & inter 345
 Tot medios gladios pallentia brachia tendens;
 Quid facin nata? m quis vos in fata parentis
 Armat, ait? Cecidere illis animique, manusque.
 Plura locuturo cum verbis n guttura Colchis
 Abstulit, & calidis laniatum mersit in undis. 350

Cerambus in avem. FAB. 5,
6, 7, 8 & 9.

Qua nisi pennatis serpentibus isset in auras,
Non exempta foret pœna. o fugit alta, superq;
p Pelion umbrosam, p Philyraeque tectis, superque
p Oihryn, & eventu veteris loca nota q Cerambi.
Hic ope nympharum sublatus in aëra pennis, 355
Cum gravis infuso tellus foret obruta ponto,
Deucalionæus effugit inbrutus undas.
Æliam Pitaneæ à leva parte reliquit,
r Factæque de saxo longi simulacra draconis,
Idæumque nemus, quo Inai facta, juvencum 360
Oculuit Liber falsi sub imagine cervi.
Quaque t pater Coryti parva immulatus arena est,
Et quos u Mera novo latratu terruit agros.

Ad evyas
à Colchis,
Corintho,
Athenis. Ve-
rum stratage-
ma hoc lege
apud Diodo-
rum lib. 5.
p Montes
Theffalix, in
quibus habi-
tavit Chiron
Saturni &
Phyliræ fi-
lius. lib. 1.
vers. 632.
q In avem
à Nymphis

mutatus, ut alii, in scarabæum in Parnassum sublatus superfuit diluvio Deucalionæo. r Serpentem Lesbium in Saxum. lib. 11. vers. 60. f Thyonei, quem abigeum ubi insequerentur bubulci, mutavit Bacchus pater in venatorem, ut & bovem in cervum. r Paris ex Oenone suscepit Corytum. Tætz. in Lycophr. Paris. a. in Cebriua orpidulo Troadis sepultus est. Strabo 13. lib. a In figuram canis conversa. fab. minus trita.

Coæ matronæ in boves, & Ialysii in scopulos.
FAB. 10, 11 & 12.

EUrypylique urbem, qua x Coæ cornua matres
Gesserunt, tunc cum discederet y Herculis agmen;
z Phœbeamq; Rhodon: & a Ialysios Telchinas, 366
Quorum oculos ipso vitiantes omnia visu
Juppiter exosus, fraternis subdidit undis.
Transit & antiqua b Carthæia mœnia Cæe,
Qua pater Alcidas placidam de corpore nata
Miraturus erat nasci potuisse columbam. 371

x In vaccas
mutatæ à Ju-
none, ut alii
à Venere.
y In Coæ insu-
la urbem co-
gnomionem
expugnavit
Hercules, ex-
so Eurypylo,
abducatæque
filia ejus

Chalciopæ. r Lib. 4. vers. 104. a Ialysi opp. in Rhodæ ins. incolas, artifices peritos sed fascinatores, quos in Junonis odium, mari submergit Jupiter. Diodor. 6. lib. 6 Carthæa urbs ins. Cæx. Ptol.

Cycnus in avem, & Hyrie in stagnum.
FAB. 13 & 14.

Inde lacus Hyries videt, & c Cycnei a Tempe,
Qua subitus celebravit olor. nam Phyllius illis

c Tempe,
non Theffa-
lica illa, sed

Ærotica Teumessa dicta à monte Teumeso, ubi Cycnus filius Hyries in olorem versus est.

*Imperio pueri, volucresque, ferumque leonem
Tradiderat domitos: taurum quoque vincere ius-*
sus 375

*Vicerat, & stricto toties iratus amori,
Præmia poscenti taurum suprema negavit.
Ille indignatus, cupies dare dixit, & alto
Defiluit saxo; cuncti cecidisse putabant:
Fastus olor niveis pendebat in aëre pennis. 380
At genitrix Hyria servatum nescia, & flendo
Delicuit: stagnumque suo de nomine fecit.*

¶ In lacum
cognominem
soluta, ut
Cyane lib. 5.
v. 427.

Combe in avem, & Menephron in feram, &c.
F A B. 15, 16, 17, 18 & 19.

* Pleuron
Ætoliz urbs
cum extra
oleas in hoc
Medæ vola-
tu longe sit,
Brazon legi
volunt, qui
Geographus
notissimus,
Atticæ vicus.
¶ Ophii filia
Combe. Pla-
nudi Iæuon,
f Iass. sinus
Argolici con-
tra Træze-
non. Demo-
sthenis letho
nota.

A Djacet his * Pleuron: in qua trepidantibus alis
& Ophias effugit natorum vulnera Combe.

Inde f Calauræ g Latoïdes aspicit arva, 385

In volucrem versi cum conjugè conscia regis.

Dextera Cyllene est, in qua cum matre h Menephron

Concubiturus erat, savorum more ferarum.

i Cephison procul hinc destentem fata nepotis

Respicit in tumidum Phocen ab Apolline versi, 390

k Eumelique domum lugentis in aëre natam.

Tandem viperæ l Ephiren m Pirenida pennis

Contigit. hic avo veteres mortalia primo

Corpora vulgarent pluvialibus edita fungis.

Sed postquam n Colchis arsit nova nupta venenis, 395

Flagrantemque domum regis male vidit; utroque

Sanguine natorum perfunditur impius ensis;

o Utraque se malè mater f asonis effuzit arma.

g Latonâ pri-
mum præside claræ, sed quam postea pro Delo permutavit cum Neptuno.
h Menephron cum Cyllene filia in Arcadia (ubi mons Cyllene) & cum Bli-
de matre sua concubuit. Hyginus fab. 253. i Sex fluvios Cephisos & fontem
hujus nominis unum recenset Strabo lib. 9. fab. determinare non ita facile.
k Patras in qua regnavit Eumelus, qui hospitio acceperat Triptolemum:
cujus currum, dormiente illo, conscendit Antheus Eumeli filius, unde
dejectus interiit. *natum* itaque legendum volunt. sed neque sic expedita est
fabula. l Corinthum, ab Ephyre Oceani filia, quæ ibi habitavit prima. m A
Pirene fonte ad radices Acrocorinthi. Pausan. in Corinthiacis. n Colchicis.
Quomodo Medea repudiata à Iasone, qui Creusam, sive ut alii Glaucen,
Creontis filiam duxerat, ulta sit virum, nuptam, Creontem, notiora sunt ex
Euripidis & Senecæ Medea, quam ut hic iis exundet margo. o Filiis à se cæ-
sis. Quos tamen Pausanias à Corinthiis lapidibus obrutos scribit. 2. l. Eur-
ipidem vero accepisse pecuniam à Corinthiis ut cædem illam in Medeam
transferret, scribit ipsius commentator.

Hinc p Titaniacis ablata Draconibus intrat
 q Palladias arces; qua te iustissime r Phineu, 400
 Teque senex r Perspha, pariter videre volantes,
 r Innexamque novis neptem Polyphemonis, alis.

p Ex Titanum
 sanguine natis.
 Pindarus in Theriacis,
 aut etiam quos à Tira-

ne, i. sole acceperat: ut alii. q Athenas. r Obscuriores sunt hæ fabulæ,
 Polyphemonis mentio in carmine in Ibin.

Spuma Cerberi in aconitum.

F A B. 20, 21, 22.

EXcipit hanc *Ægeus* factò damnandus in uno;
 Nec satis hospitium est, thalami quoque fœdere
 jungit:

Jamque aderat *Theseus* proles ignota Parenti, 405

Qui virtute sua bimarem pacaverat Isthmon.

Hujus in exitium miscet *Medea* quod olim
 Attulerat secum Scythicis r aconiton ab oris.

Illud u *Echidnae* memorant è dentibus ortum

Esse canis. x Specus est tenebroso cæcus hiatus, 410

Et via declivis, per quam *Tyrinthius* heros

Restantem, contraque diem, radiosque micantes

Obliquantem oculos, nixu adamantæ catenis

y *Cerberon* attraxit: rabida qui concitus ira

Implevit pariter y ternis latratibus auras, 415

Et sparsit virides spumis alventibus agros.

Has concrevisse putant, nactasque alimenta feracis

Fœcundique soli vires cepisse nocendi.

Qua quia nascuntur dura vivacia r cante,

Agrestes aconita vocant. Ea a conjugis astu 420

Ipse parens *Ægeus* nato porrexit, ut hosti.

Sumpserat ignara *Theseus* data pocula dextra;

Cum pater b in capulo gladii cognovit eburno

Signa sui generis, c facinusque excussit ab ore.

Effugit illa necem, d nebulis per carmina motis. 425

tur, Plin. ibid. y Lib. 4. vers. 450. r Quæ Græcis ἀκόνιτιον. a *Thesea* sublatum
 è medio cupientis, quo regni successio ad fil. Medum quem *Ægeo* pepererat,
 descenderet. b Auream forte cicadam capulo eburneo insculptam. vide
 quæ ad Senecæ *Hippolyt.* vers. 896. de ensè & calceis ab *Ægeo* relictis sub
 saxo apud *Troezenen*, legatur *Plutarchi Theseus.* c Destinatum, venena-
 tum scil. poculum. d Utrum nebulis offusis, ne conspici posset? an per
 aëra solito curru averta?

f Peloponne-
 sum intra A-
 chaiam, &
 alias regiones
 extra Isthmū
 Corinthiacum
 inter mare Ion-
 nium & Æ-
 gæum.

r Inf. v. 421.

u E spumis
 Cerberi can-
 nis, extrahen-
 te ab inferis
 Hercule, or-
 tum narrant
 fabulæ, in-
 quit Plin. 27.

lib. 2. cap. ---

x --- Ideo-
 que apud He-
 racleam Pon-
 ticam, ubi
 monstratur
 is ad inferos
 aditus, co-
 piosè nasci-
 tur.

Thesei gesta, & Scironis ossa in scopulos.

F A B. 23.

AT genitor, quanquam latatur sospite nato,
 Attonitus tamen est, ingens discrimine parvo
 Committi potuisse nefas, fovet ignibus aras,
 Muneribusque deos implet; feruntq; secures
 Colla torosa boum e victorum cornua vittis. 430
 Nullus f Erechthidis fertur celebratior illo
 Illuxisse dies. agitant convivium patres,
 Et medium vulgus: Nec non & carmina, vino
 Ingenium faciente, canunt. Te, maxime Theseu,
 Mirata est q Marathon Cretæ sanguine tauri; 435
 Quodque suam securus arat h Cremyona colonus,
 Munus, opusque tuum est. Tellus Epidauria per te
 i Clavigeram vidit Volcani occumbere prolem:
 Vidit & immitem k Cephissias ora l Procrusten;
 m Cercyonis lethum vidit Cerealis Eleusis. 440
 Occidit ille Sinis, magnis male viribus usus;
 Qui poterat n curvare trabes, & agebat ab alto
 Ad terram late sparsuras corpora pinus.
 Tutus ad o Alcaithoen p Lelegei a mania limes
 q Composito Scirone patet; sparsisque latronis 445
 Terra negat sedem, sedem negat ossibus unda:
 Qua jactata diu fertur durasse vetustas
 In scopulos. scopulis nomen Scironis inhaeret.
 Si titulos annosque tuos numerare velimus;
 Facta r prement annos. Prote, fortissime, vota 450
 Publica suscipimus: Bacchi tibi sumimus haustus,
 Consonat assensu populi, precibusque faventum
 Regia: nec tota tristis locus ullus in urbe est.

* Victimarum
 frontes coroni
 nis ac vittis
 impediri soliti
 tas, cornua
 inaurari ne
 mta non no
 tum.

f Athenien
 sibus ab E
 rechthe re
 ge, vide lib.

6, vers. 677.

g Opp. ad 10.

millia ab A

thenis, cujus

incolas & ar

menta infesta

vit taurus

effertus ab

Hercule ex

Creta ad Eu

rythra du

ctus.

h Opp. In

agro Corin

thiaco, ubi

Theseus suem

peremit.

i Periphetam

latronem,

Corynetam

dictum à sa

g'm clava. sed de his vide Plutarchi Thesea, & Diodorum lib. 5. k Qua Ce

phissus præterfuit Eleusin urbem Atticæ. l Latronem, qui, ad lectum hos

pites emensus, breviores exteadebat, longiores decurtabat. m Latronis,

qui viatores in palæstra victos, aut etiam certare recusantes interfecit. Pau

san. in Atticis. n Hinc Illyria dicitur dicens. Paus. Corinth. o Megaras, ab

Alcarho restauratas, postquam sublato Niso vastatae fuissent à Minoe. Pau

san. Attic. p A Lelege ex Ægypto profecto condita. ibid. q Præcipitavit

Theseus Scyrona ex iisdem scopulis, è quibus viatores à se spoliatos, & la

vare pedes conatos ipse pede in mare proculcasset, Plutarch. Thef. Strabo

lib. 9. r Superabant.

g Condolens
scil.
h Minos, cu-
jus imperio
paruit Creta
ἐκαστοῦτος.
i Aacus Ae-
ginz filius,
hzc autem
filia erat Afo-
pifi. Bcoctiz.
k Cretensis
Lyctus urbs
Crete est.
lta Cydonia,
Διῶνα, Gnof-
fia, Gortynia.
ab urbibus
Crete.
l Principem
legationis.
m Quz Mi-
nervz Atticz
munus in cer-
tamine de ur-
bis nomine.
l. 6. v. 77. pa-
cis item insi-
gne. Pacife-
ræque manu
ramum præ-
tendit olivæ.
Æn. lib. 8.
Virg.
n Medium
Cephalum
stipabant Cly-
tys & Butes
duo filii Pal-
lantis, qui
unus ex filiis
Pandionis.
o Sceptro in-
nixus quod
tenuit fini-
strâ. Simul al-
lulum ad ety-
mon sceptri.
p Abunde mi-
hi militum

*Ipsè quoque egreditur tardus gravitate senili
Æacus, &, quæ sit veniendæ causa, requirit. 480
Admonitus patris luctus g suspirat: & illi
Dicta refert h rector populorum talia centum.
Arma juves oro pro nato sumpta; piaque
Pars sis militia: tumulo solatia posco.
Hinc i Afopiades, Petis irrita dixit, & urbi 485
Non faciendæ meæ: neque enim conjunctior ulla
Cecropidis hæc est tellus. Ea fœdera nobis.
Tristis abit; stabuntque tibi tuæ fœdera magno,
Dixit: & utilis bellum putat esse minari,
Quam gerere, atq; suas ibi: præconsumere vires. 490
Classis ab Oenopijs etiam nunc k Lyctia muris
Spectari poterat: cum pleno concita velo
Attica puppis adest, & portus intrat amicos,
Qua l Cephalum, patriisque simul mandata ferebat.
Æacida longo juvenes post tempore visum 495
Agnovere tamen Cephalum, dextrasque dedere,
Inque patris duxere domum. Spectabilis heros,
Et veteris retinens etiam nunc pignora formæ
Ingreditur, ramumque tenens in popularis olivæ,
n Et dextra, lavaque duos atate minores, 500
Major habet Clyton, & Buten Pallante creatos.
Postquam congressi, primi sua verba tulerunt
Cecropidæ: Cephalus peragit mandata, rogatque
Auxilium, fœdusque refert, & jura parentum,
Imperiumque peti totius Achæidos addit. 505
Sic ubi mandatam juvit faciendâ causam:
Æacus, o in capulo regni nitente sinistra,
Nec petite auxilium, sed sumite, dixit, Athene.
Nec dubiæ vires: quas hæc habet insula, vestras
Ducite, & omnis erat rerum status iste mearum, 510
Robora non desunt: psuperat mihi miles, & hosti,
Gratia dîs, felix & q inexcusabile tempus.
Imo ita sit Cephalus, crescat tua civibus opto
Urbs ait: Adveniens equidem modo gaudia cepi,
Cum tam pulchra mihi, tam par atate juvenis 515
Obvia processit: r multos tamen inde requiro,*

est, quibus me tuear, & amicos juvem auxiliis. q Quo non sit necesse excusare
fe aut negare copias auxiliares. r Παγαρδων ad Pektis descriptionem, cujus
ἐγγύς τῶν ὀρέων ex 2. lib. Thucydidis in sextum suum transtulit Lucretius. Hæc ut
& Homerum. 1. Iliad. sequuti Virgil. 2. Georg. v. 472. & Æn. 3. 137. v.
Seneca in Oedip. vers. 36. & 110. Lucan. 6. lib. 24. vers. Statius 1. Theb. 630. v.
Silius 14. l. 582. vers. quos comparat inter se Scaliger 5. lib. Poëtices c. 12.

Quos quondam vidi vestra prius urbe receptus.

Æacus ingemuit, tyistiquè ita voce locutus :

f Flebile principium melior fortuna secuta est.

Hanc utinam vobis possem memorare ! sine ullo 520

Ordine nunc repetam : neu longa ambage morer vos.

t Ossa cinisque jacent ; memori quos mente requiris,

Et quota pars illi rerum periere mearum !

Dira lues populis ira Junonis iniquæ

Incidit u exosa dictas à pellice terras.

x Dum visum est mortale malum, tantaque latebat 525

Causa nocens cladis, pugnatum est arte medendi :

Exitium superabat opem, quæ victa jacebat.

y Principio z cælum spissa caligine terras

Pressit, & ignavos inclusit nubibus æstus :

a Dumque quater plenis explevit cornibus orbem 530

Luna, quater plenum tenuata retexuit orbem,

Lethiferis calidi spirarunt æstibus Austri.

b Constat & in fontes vitium venisse, lacusque,

Milliaque incultos serpentum multa per agros 535

Errasse, atque suis fluvios temerasse venenis.

c Strage canum primo, volucrumq, oviumq, boumq,

Inque feris subiti deprensa potentia morbi est.

d Concidero infelix validas miratur arator

Inter opus tauros, medioque recumbere sulco. 540

d Lanigeris gregibus balatius dantibus agros,

Sponte sua lanaque cadunt, & corpora tabent.

d Acer equus quondam, magna que in pulvere fama,

Degenerat ; palma veterumque oblitus honorum,

Ad prae sepe gemit morbo moriturus inerti. 545

d Non aper irasci meminit ; nec fidere cursu

d Cervæ ; nec armentu incurrere fortibus urfi.

Omnia languor habet : sylvisque, agrisque, viisque

Corpora fœda jacent ; vitiantur e odoribus auræ.

Miraloquer : f Non illa canes, avidæque volucres, 550

Non cani tetigere lupi : g dilapsa liquefcunt,

das gravisque Auster per 4. menses continuos æstu suo corrumpit cœli tractum. Quin & aqua corrumpitur partim vitio aëris, partim à venerolis serpentibus. e Pecudes, ad terram pronæ & cerebro minus frigidæ quam homines. rds vorodâs aruds hauriebant, & ex his primum quibus odora vit. Oûgâs u'y pûm, i'pû' x'is & u'ias a'ç'ç'is. Iliad. a. d Confer his Virgilium 3. Georg. & supra citatos ad v. 520. & comparationes Scaligerianas 5. lib. post. 11. cap. e Pecudum, jumentorum, ferarum peste extinctarum, factore. f Τὸ πρὸς ἐνείκῃ τῆς ἀπείρας, ἀνα ἀπείρας ἀπείρας, πολλὰς ἀπείρας 2. Thucyd. 2. g Cadavera intacta à canibus ac vulturibus tabes absumebat. Liv. lib. 41.

f Pestem omnia populantem sequuta restauratio ex formicis.

z Illi quidem quos desideras mortui sunt.

x Æginam insulam à pellice quam

oderat denominatam. v. 478. supra.

y Quamdiu latebat nos causa morbi,

nescios divinitus fuisse

immissum, medicam experti

artem contra tendebamus :

sed frustra. y Causas morbi expro-

mit, mox symptomata, mi-

seros postremo exitus.

z Crassæ nubes impedi-

tant benignitatem Solis,

quo minus valeret exhala-

re vapores, & aëra inertem

attenuare.

a Pigrum aëra tristem-

que non purgabat, non refrigerabat

ventus alius, dum morbi-

ἡ Ἐπιτομή
 ἀνθρώπων μάλα
 καὶ ἐν οὐρανῷ
 ἀνθρώπων ἰσ
 τὸ ἀνθρώπου, καὶ
 ἡ Ἐπιτομή τῶν
 ἰσθαλοῦντων
 Thucid. Nec
 minimum
 partim ex
 agris, &c.
 Lucret. 6.
 ἰσ Spectemus
 hic, inquit
 Scaliger, quid
 ad puritatem
 Lucretii addi-
 derit Ovidius.
 Principio
 caput inces-
 sum, &c.
 uterque ex
 Thucidide.
 Ἡγεῖται μὲν
 τῆς κριτικῆς
 Σίμων Ἰδρι-
 ραί, καὶ τῆς
 ὁμοιοπαθίας
 ἰσ Ἰουλιανὸς
 καὶ φλαβίος
 ἰσ Ἀνδρῆς.
 καὶ Μετὰ τῶν
 κριτικῶν
 μακρῶν καὶ
 μετὰ τῶν
 ἰσ ἰσθαλοῦντων,
 μετὰ ἄλλοι, τῶν
 ὁμοιοπαθῶν ἰσ ἰσ-
 χυτο Thu-
 cydid. 2.
 ἰσ Medicus
 imperator.
 Senec. 6. de
 Benef. 16. c.
 ἰσ Sibi per-
 missi, quod
 lubet faciunt.
 ἰσ Ἡδίστα τῶν ἀν-
 θρώπων
 ἰσ ἰσχαρὸς οὐραῖς ἀνθρώπων ἰσ πῶτον. Καὶ πολλὰ ἄς φέρει, τῶν δὲ ἰσ ἰσ παρὰ
 οὐρανῷ Thucyd. ibid. ἰσ Lacrymas inter symptomata & notas pestis ἰσ
 t sunt medicorum ἰσ ἰσ, p Vide quæ ad vers. 71, lib. 5. q Suspensū undique
 c. 10. v. 1.

Afflatuque nocent, & agunt contagia late.
 h I eruenit ad miseris aamno gravioze colonos
 Pestis, & in magna dominatur manibus urbis.
 i Viscerata veniunt primo: flammaque latentis 555
 Indicium ruber est, & ductus anhelitus igni.
 Aspera lingua tumet, tepidisque arenia ventis
 Ora patent, antraque graves captantur hiatus.
 k Non stratum, non ulla pati velamina possunt;
 Dura sed in terra ponunt præcordia: nec sit 560
 Corpus humo gelidum, sed humus de corpore fervet.
 Nec moderator adest; inque ipsos sava medentes
 Erumpit clades, obsuntque autoribus artes.
 Quo propior quisque est, servitque fidelius agro,
 In partem lethi citius venit: atque salutis 565
 Spes abiit, finemque vident in funere morbi.
 m Indulgent animi; & nulla, quid utile, cura est.
 Utile enim nihil est. Passim, positoque pudore,
 n Fontibus, & fluviis, puteisque capacibus hærent:
 Nec suis est extincta prius, quam vita bibendo. 570
 Inde graves morbo nequeunt consurgere, & ipsis
 Immoriuntur aquis; aliquis tamen haurit & illas.
 Tantaque sunt miseris invisitæ dia lecti;
 Profiliunt, aut, si prohibens consistere vires,
 Corpora devolvunt in humum, fugiuntque penates, 575
 Quisque suos: sua cuique domus funesta videtur:
 Et, quia causa latet; locus est in crimine notus.
 Semianimes errare viis, dum stare valebant,
 Aspiceres; ostentes alios, terraque jacentes;
 p Lassaque versantes supremo lumine motu, 580
 Membraque q pendentis tendunt ad sidera cæli,
 Hic, illic, ubi mors deprenderat, exhalantes.
 Quid mihi tunc animi fuit? aut quid debuit esse?
 Næ vitam odissem, & cuperem pars esse meorum.
 Quo se cunque acies oculorum flexerat, illic 585
 Vulgus erat stratum; velut cum putria motis
 Poma cadunt ramis, agitataque ilice glandes.
 Tempora vides contra gradibus sublimia longis:
 Juppiter illa tenet. Quis non altaribus illis.

Irrita thura dedit ? quoties pro conjugē conjux, 590

Pro nato genitor, dum verba precantia dixit,

Et non exoratis animam finivit in aris!

Inque manu thuris pars inconsumpta reperta est!

f Admoti quoties templis, dum vota sacerdos

Concipit, & fundit purum inter cornua vinum; 595

Haud expectato ceciderunt vulnere tauri:

Ipse ego sacra Jovi pro me, patriaque, tribusque

Cum facerem natis; mugitus victima divos

Edidit, & subito collapsa sine ictibus ullis

u Exiguo tinxit subjectos sanguine cultros. 600

Fibra quoque agra notas veri, monitusque deorum

Perdiderat: tristes penetrant ad viscera morbi.

Ante sacros vidi projecta cadavera postes:

x Ante ipsas, quo mors foret invidiosior, aras

Pars animam laqueo claudunt, y mortisque timo-

rem

605

Morte fugant, utroque vocant venientia fata.

z Corpora missa neci nullis de more feruntur

Funeribus: neque enim capiebant fanera porta.

Aut inhumata premunt terras; aut dantur in altos

a Indozata rogos. b & jam reverentia nulla est. 610

Deque regis pugnant, alienisque ignibus ardent.

Qui lacrymant, defunt; indestetaque vagantur

Natorum, matrumque, animas, juvenumque, senumque:

Nec locus in tumulos, nec sufficit arbor in ignes.

Attonitus tanto miserarum turbine rerum, 615

Juppiter o, dixi, c si te non falsa loquuntur

d Esse sub amplexus Aeginae Asopidos olim,

Nec te, magne pater, nostri pudet esse parentem:

Aut mihi redde meos; aut me quosq; conde sepulcro.

Ille notam fulgore dedit, tonitruque secundo: 620

Accipio, sinique ista precor felicia mentis

Signa tua, dixi, qua das mihi pignoris omen.

** In aris & templis Deorum, quos non exoraverant.*

f Saepe in honore Deum medio stans hostia ad aram, Inter cunctantes cecidit moribunda minifros. Virg. 3. Georg.

** Post libatam, avulsis fetis; post immolatam, sale & farre fronti insperis; probata est hostia, vino, coque meto, inter cornua fuso.*

u At vix suppositi tinguntur sanguine cultri, Summaque sejuncte insulcatur arena.

Virg. ibidem.

x Tūc ut loquētur dicitur.

y Annon hic furor est, ne

moriare mori? Martial. 2. lib. epigr. 20. cujus tanta trepidatio fuit, ut pecuniam omnem in mare jussit mergi, ne periret; classem cremari, ne incenderetur. Florus lib. 2. cap. 12. Non solito debitoque honore efferebantur mortui, neque exportandis extra urbem ad sepulturam satis patebant portae aut numero aut spatio. a Nechthure in rogam ingesto, nec Collatis muntribus ab amicis. b Καὶ παλαιὸς ἀσπίδος ἄσπεδος ἦν ἡ τὸν ἄσπετον τὸν ἀσπίδος. Thucyd. 2. c Si vera sunt quae narrantur de te & Aegina. d Varie corruptitur hic versus. Mariae angelus ex Vaticano legit, Ille sub amplexus Aeginae Asopidos ignem. Jupiter in ignem mutatus compressit Aeginam, veri. 112. lib. 6.

e Utrum anti-
 qua adeo-
 que ramis
 rarissimam ipsa
 rara, ut de
 semine Dodo-
 nazarum quercu-
 cum?
 f Firmando
 omni; exau-
 ditis precibus.
 g Laboribus.
 h Orosi: *ὄρος*
ὄρος ἵππε-
ῶν ἵπποδ-
ων, ἵπ-
πῶν, ἵπ-
πῶν. Hesiodus
 in Theogonia.
 i Formicas.
 It nigrum
 campis ag-
 men, prax-
 damque per
 herbas Con-
 vectat.
 Æneid. 4.
 k Erecto as-
 surgere cor-
 pore.
 l Ciofanus,
 ex omnium
 librorum fi-
 de, contendit
 legendum
 esse, nihil, at
 in adibus.
 quod & Mss.
 mei agno-
 scunt.
 m Cujusmodi
 jam diu non
 audieram.
 n Alii propa-
 rans, alii,
 prospera.
 o *Μυρμιδόνες*
Μυρμιδόνες
Μυρμιδόνες
Μυρμιδόνες
Μυρμιδόνες
 &c. Æginetz non, ut est in fabulis, vocantur Myrmidones, quod
 populo peste absumpto, ex voto Æaci, Jupiter formicas in homines muta-
 rit: sed quod formicarum in morem terram fodiant, cum agricultura
 exercentes, cum lateribus coctis destituti in antris subterraneis habitantes
 Strabo lib. 8. p. Gentem de formicis natam non fraudo nativo nomine, Myr-
 midonis in *Μυρμιδόνες* voco.

Forte fuit juxta patulis e rarissima ramis
 Sacra Jovi quercus de semine Dodonao.
 Hic nos frugilegas aspeximus agmine longo 625
 Grande onus exiguo formicæ ore gerentes,
 Rugosoque suum servantes cortice callem.
 Dum numerum miror, totidem, pater optime, dixi,
 Tu mihi da cives, & inania mœnia supple.
 f Intremuit, ramisque sonum sine flamine motis 630
 Alta dedit quercus. Pavidò mihi membra timore
 Horruerant, stabantque comæ; tamen oscula terra,
 Roboribusque dedi: nec me sperare fatebar;
 Sperabam tamen, atque animo mea vota fovebam.
 Nox subit, & g curis exercita corpora somnus 635
 Occupat. ante oculos eadem mihi quercus adesse,
 Et ramos totidem, h totidemque animalia ramis
 Ferre suis visa est, pariterque tremiscere motu,
 i Graniferamque agmen subjectis spargere in arvis;
 Crescere quod subito majus majusque videtur, 640
 Ac se tollere humo, & rectoque assistere trunco,
 Et maciem, numerumque pedum, nigrumque colorem
 Ponere, & humanam membris inducere formam.
 Somnus abit, damno vigilans mea visa; querorque
 In superis opis esse nihil: sed in adibus ingens 645
 Murmur erat, vocesque hominum exaudire videbar
 In fam mihi desuetas. Dum suspicor has quoque somni
 Esse, venit Telamon n properus, foribusque reclusis,
 Speque fideque, pater, dixit, majora videbis;
 Egredere; Egredior, qualesque in imagine somni 650
 Visus eram vidisse viros, ex ordine tales
 Aspicio, noscoque. Adeunt, regemque salutant.
 Vota Jovi solvo, populisque recentibus urbem
 Partior, & vacuos præscis cultoribus agros:
 o Myrmidonasque voco, nec per origine nomina fraus
 do. 65
 Corpora vidisti: mores, quos ante gerebant,
 Nunc quoque habent. Parcum genus est, patiensque
 laborum,

Quasitque tenax, & quod quasita reservet.
 Hi te ad bella pares annis animisque sequentur:
 Cum primum, qui te feliciter attulit, Eurus 660
 (Eurus enim attulerat) fuerit mutatus in Ausitos.

Cephalus & Procris. F A B. 26.

T Alibus, atque aliis longum sermonibus illi
 Implevere diem. q Lucis pars optima mensa
 Est data, nox somno. Jubar aureus extulerat Sol:
 Flabat adhuc Eurus, redituraque vela tenebat. 665
 Ad Cephalum Pallante sati, cui grandior aetas,
 Ad regem Cephalus, simul & Pallante creati
 Conveniunt: sed adhuc regem sopor altus habebat.

Excipit Aecides illos in limine Phocus:
 Nam Telamon, & fraterq; viros ad bella parabant. 670
 Phocus in interius spatium, pulcrosque recessus
 Cecropidas duxit, cum quis simul ipse resedit.

Aspicit Eoliden, ignota ex arbore factum
 Ferre manu jaculum, cujus fuit aurea cuspis.
 Pauca prius mediis sermonibus ille locutus, 675
 Sum & nemorum studiosus, ait, cadis que ferinae.

Qua tamen è sylva teneas hastile recisum,
 Jamdudum dubito: certe, si fraxinus esset,
 Fulva colore foret; si cornus, nodus inesset.
 Unde sit ignoro: sed non formosius isto 680
 Viderunt oculi telum jaculabile nostri.

Excipit Aetis è fratribus & alter: & usum
 Majorem specie mirabere, dixit, in isto.
 Consequitur, quodcunque petit: fortunaque missum
 Non regis; & revolat nulla referente cruentum. 685
 Tum vero juvenis & Nereus omnia quarit:

Cur sit, & unde datum, quis tanti muneris autor.
 Qua petit ille refert, & cetera nota; pudore,
 Qua tulit mercede, silet; tactusque dolore
 Conjugis amissa, lacrymis ita fatur obortis: 690

Hoc me, nate dea, (quis posset credere?) telum
 Flere facit, facietque diu, si vivere nobis
 Fata diu dederint, hoc me cum conjugè chara
 Perdidit; hoc utinam caruissem munere semper!

q Diei pars
 major. Mari-
 angelus leg.
 pars ultima.
 r Clytus &
 Butes ad ma-
 ne adeunt
 Cephalum
 utpote majo-
 rem natu;
 omnes simul
 regem.

f Et Peleus.
 r Venationis.
 * E quo ligno.
 x Clytus, vel
 Butes.

y Videtur ex
 aquifolia fa-
 ctum, cujus
 meminit Pli-
 nius lib. 24.

cap. 13. Ba-
 culum, in-
 quit, vel ja-
 culum, ex
 ea factum;

in quodvis
 animal emis-
 sum, etiam si
 citra cecide-
 rit defectu
 mittentis.

ipsum per
 sese recubita
 propius ad-
 labi.

x Phocus,
 quem sustulit
 Aecus ex
 Psamathe filia
 Nerei. Pe-
 leum enim &

Cephalus re-
 spondet ad ea quæ petit & cetera nota, sed qua mercede acceperit, pro
 pudore tacet,

- b Redi ad
 l. 6. vers. 481.
 c Al. raptia.
 d Post celebra-
 bras nu-
 ptias.
 e Montis At-
 ticæ prope
 Athenas.
 f Κίφαλα
 τῶν ἀλλοτρῶν
 ἢ κ. κ. ἢ κ.
 Ημισφαιρῶν
 παύσις.
 Pausanias in
 Laconicis.
 Formosissi-
 mos autem
 quosque à
 Deabus rap-
 tos legere
 est apud
 Deipnoophi-
 stan lib. 13.
 c. 2.
 g Sed & Au-
 rora, à qua
 veniebam, ipsa
 erat exem-
 plum adul-
 terii.
 h Aliter nar-
 ratur hæc
 fabula ab
 Antonino Li-
 berali. Κίφα-
 λα inquit, ἢ
 ἀλλοτρίων ἢ
 κ. κ.
 Cephalus
 Deionis filius
 Procrin
 Erechthei fi-
 liam in hori-
 co Atticæ duxit. Erat is Cephalus juvenis forma & fortitudine excellen-
 tibus pulchritudine mota Aurora cum rapuit, sibi que maritum adscivit.
 Tum igitur Cephalus Procrin tentavit, an matrimonio fidem & illa servata
 ra esset. Venatum aliquando se ire simulat, ad Procrin autem mittit servum
 ignotum; qui magnam auri vim ferens, hoc ei à peregrino quodam ipsius
 amore capto, dari ait, si sui copiam faceret. Procris remittit, sed cum do-
 plum mitteretur, consentit. Cephalus ubi eam domum ingredi animam
 vertit, jamque ad se, quem alium putabat, accumbere: faciem ardentem
 infert, faciousque ejus arguit. 41. fab. Tzetzes 1. Chil. 20. narrat depre-
 hensam à Cephalo cum Peliconte juvene, à quo acceperat auream coronam
 Mygins fab. 189.
- b Procris erat; si forte magis pervenit ad aures 695
 Orithyia tuas, & magna soror Orithyia:
 Si faciem, moresque velis conferre duarum,
 Dignior ista rapi. Pater hanc mihi junxit Ere-
 chtheus:
 Hanc mihi junxit amor. Felix dicebar, eramque.
 Non ita diis visum est: at nunc quoque forsitan essem.
 Alter agebatur & post sacra jugalia mensis; 700
 Cum me cornigeris tendentem retia cervis
 Vertice de summo semper florentis & Hymetti
 Lutea mane videt pulsas Aurora tenebris,
 & Invitumque rapit. Liceat mihi vera referre 705
 Pace dea, quod sit roseo spectabilis ore,
 Quod teneat lucis, teneat consinia noctis,
 Nectareis quod alatur aquis. Ego Procrin amabam,
 Pectore Procris erat, Procris mihi semper in ore.
 Sacra tibi coitusque novos, thalamosque recentes, 710
 Primaque deserti, referebam fœdera lecti.
 Mota dea est; & siste tuas, ingrate, querelas,
 Procrin habe, dixit: quod si mea provida mens est,
 Non habuisse voles; meque illi irata remisit.
 Dum redeo, mecumque dea memorata retracto, 715
 Esse metus cœpit, ne jura jugalia conjux
 Non bene servasset: Facies atasque jubebant
 Credere adulterium: prohibebant credere mores.
 Sed tamen abfueram; g sed & hæc erat, unde ve-
 dibam,
 Criminis exemplum: sed cuncta timemus amantes.
 h Quarere quod doleam statas, donisque pudicam 720
 Sollicitare fidem, favet huic Aurora timori,
 Immutatque meam (videor sensisse) figuram,
 Palladasque in eo non cognoscendus Athenas,
 Ingrediorque domum. Culpa domus ipsa carebat, 725

Castaque signa dabat, dominoque erat anxio raptio.

Vix aditus, per mille dolos, ad Erechthida factus.

Ut vidi, obstupui, meditataque pene reliqui

Tentamenta i fide: male me, quin vera faterer,

Continui; male quin, ut oportuit, oscula ferrem. 730

Tristis erat: sed nulla tamen formosior illa

Esse potest tristi, desiderioque dolebat

Conjugu erepti. Tu collige, qualis in illa

Phoece, decor fuerit, quam sic dolor ipse decebat.

Quid referam, quoties tentamina nostra pudici 735

Reppulerant mores? quoties, Ego, dixerit, uni

Servor, ubicunque est? uni mea gaudia servo.

Cui non ista k fide satii experientia sano

Magna foret? Non sum contentus, & in mea pugna

Vulnera; dum census dare me promitto, loquen-

do,

740

Muneraque augendo, tandem dubitare coegi.

Exclamo, Mala! pectora detego; tectus adulter,

Verus eram conjux: me perfida teste teneris.

Ille nihil: tacito tantummodo victa pudore

Insidiosa malo cum conjuge limina fugit, 745

Offensa que mei genus omne perosa virorum,

In montibus errabat, studiis operata Diana.

Tum mihi deserto violentior ignis ad ossa

Pervenit: orabam veniam, & peccasse fatebar,

Et potuisse datus simili succumbere culpa 750

Me quoque muneribus, si munera tanta darentur.

Hac mihi confesso lasum prius ulta pudorem

Redditur, & dulces concorditer exigit annos.

Dat mihi praterca, tanquam si parva dedisset

Dona, canem manus: quem cum sua traderet illi 755

Cynthia, Currendo superabit, dixerat, omnes.

Dat simul & jaculum, O manibus quod cernis ha-

bere.

i Pro fidei
Archaisinus.
Agellius lib.
9. cap. 14.
Libra die
somniaque pa-
res ubi se. e-
rit horas.
Virg. 1.
Georgic re-
spice vers.
341. lib. 3.
& Ut modo
vers. 733.
nili audire
malis Ciofa-
nni ex Va-
ticano. Cui
non ista sa-
tis fidei.
I Varias hu-
jus versus
lectiones ad-
fert Ciofa-
nus. inter
alias hanc
probat, quam
ex meis uisus
habet. Ex-
clamo, male
pacta nego:
male pactus
adulter.
Procris ut
habet Ant.
Liberalis
fab. 41. prae
pudore Ce-
phalum de-
serit, & ad
Minoem Cre-
ta regem confugit, &c. Ab eo jaculum & canem accipit, quae nulla fera po-
terat evitare, verum omnes iis capiebantur. ————— His
sumptis, Procris Thoricum Atticae venit ubi Cephalus habitabat, & ei in
venatione occurrit; sed mutato, ita ut a nemine agnosceretur, habitu.
Cephalus animadvertens se venando nihil consequi, Procrin omnia, jaculi
istius desiderio captus est. Procris id ei promittit concubitus conditione.
Quam ubi ille accepisset, Procris se prodidit, eique exprobravit, quod xque
ac ipsa peccasset. Canem quidem & jaculum Cephalus accepit. Liberalis
ibidem. * And. Naugerius edidit, Quod nos, ut cernis, habemus.

Lumina deflexi, revocataque rursus eodem
 Restuleram: & medio (mirum) duo marmora campo
 Aspicio; fugere hoc, illud latrare putares.
 Scilicet invictos ambos certamine cursus
 Esse deus voluit, si quis deus affuit illis.

790 x Dixerat
 supra v. 695.
 Hoc telum
 me flere facit,
 y Ita Diis
 placitum,
 794 voluptati ut
 mæror comes
 consequatur.
 Plautus in
 Amphitryo-
 ne, & v. 457.
 supra, Solli-
 citumque
 aliquid lætis
 intervenit.
 z Nulli se
 dicit mulier
 mea nubere
 malle, Quam
 mihi; non si
 se Jupiter ipse
 petat. Dicit:
 sed mulier
 cupide quod
 dicit amanti,
 in vento &
 rapida scri-
 bere oportet
 aqua. Catul-
 lus 71. epigr.
 4 Herc. Cio-
 fauus ex uno
 suo, duobus
 Vaticanis &
 uno Cælest.
 in lætionem
 hanc asserit.
 Nec mecum
 famulos, nec
 equos, nec
 naribus acres
 Ire canes, nec
 lina sequi
 nodosa hie-
 bant. Quam
 læt. in vet.
 quibusdam
 Mariangelus
 invenit. &
 ego in uno
 Ms. meo quam

Procris à Cephalo imprudenter interempta.

F A B. 28.

Hætenus: & tacuit. Jaculo quod x crimen in
 ipso est?

Phocus ait. Jaculi sic crimina reddidit ille.
 y Gaudia principium nostri sunt, Phoece, doloris.

Illa prius referam. juvat o meminisse beati
 Temporis, Acida: quo primos rite per annos

Conjuge eram felix, felix erat illa marito; 800

Mulsa cura duos, & amor socialis habebat.

z Nec Jovis illa meo thalamus præferret amori,
 Nec me qua caperet, non si Venus ipsa veniret,

Ulla erat: aequales urebant pectora flamma.

Sola fere radiis feriente cacumina primis 805

Venatum in sylvas juveniliter ire solebam:

a Nec mecum famuli, nec equi, nec naribus acres

Ire canes, nec b lina sequi nodosa solebant.

Tutus eram jaculo: sed cum satiata ferina

Dextera cadis erat; repetebam frigus, & umbram, 811

Et, qua de gelidis exibat vallibus, auram.

Aura petebatur medio mihi leni in aestu,

Auram expectabam: requies erat illa labori.

Aura (recordor enim) venias, cantare solebam,

Meque juves, intresque sinus gratissima nostros, 815

Urg, facis, crelevare velis, quibus urimur, aestus.

Forſitan addiderim (sic me mea fata trahebant)

Blanditias plures, & Tu mihi magna voluptas,

Dicere sum solitus, Tu me reficisque, fovesque;

Tu facis, ut sylvas, ut amem loca sola, meoque 820

Spiritus iste tuus semper capiatur ab ore.

d Vocibus ambiguis deceptam præbuit aurem

Nescio quis, nomenque aura tam sepe vocatum,

Esse putat Nympha: Nympham mihi credit amari.

ingenuam credo; neque enim voluisse nostrum tot in eadem vicinia versus

claudere uno verbo solebant. 814. 806. 822. b Retia rara plagæ. 4. Æneid.

c Quæque meos relevas æstus, cantare solebat, Accipienda sinu nobilis

aura veni. Ovid. 3. de Arte. d Conjugis ad timidam aliquis male sedulus

aurea Auditos memori detulit aure sonos, ibid.

Procris ut accepit nomen, quasi pellicis, auræ; Excidit, & subito mota dolore fuit.

* Ficto & ementito.

f Auræ, quod non minus illi fatale, quam Auroræ prius. namque Procris timens Auroram, ut habet Hygin. fab. 189. matutino tempore, secuta eam, ut observaret, inter virgulta diluitit. quæ virgulta cum Cephalus moveri vidit, jaculû inevitabile misit, & Procrin conjugem suam interfecit.

¶ Voti compos, satiatus inde feratim. h Surgit, & appoktas agitato corpore frondes Movit in amplexu uxore atura viri. Ille feram sonnisse ratus, juveniler arcum corripit.

¶ Hei mihi, conclamat, fixisti pectus

meum: Hic locus a Cephalo vulnera semper habet. & Inferos, ad quos iam moritura hinc migro. ¶ Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam Dulce meum. Dido Virg. 4. Æn. ¶ Nomipe suspectam mihi spiritus exit in caram: Jam morior. ¶ Al. insubere. ¶ Et pectore lapsus excipitur miser spiritus ore viri. Hoc autem ex more veterum apud quos parens, conjux amicus, ut quisque erat charior, expirantem deosculatus, extremam halitum & fugientem animam ore excipiebat. Et extremus si quis super halitus aras, Ore legam, Anna Didonis soror. 5. Æneid.

Criminis ex templo fidei temerarius index

Procrin adit, linguaque refert audita susurra.

Credula res amor est. e Subito collapsa dolore,

Ut mihi narratur, cecidit; longoque refecta

Tempore, se miseram, se fati dixit iniqui:

Deque fide questæ est, & crimine concita vano. 830

Quod nihil est, metuit, metuit sine corpore nomen,

Et dolet infelix, veluti de pellice vera.

Sape tamen dubitat, metuitque miserima falli,

Indicioque fidem negat: & nisi videris ipsa,

Damnatura sui non est delicta mariti. 835

Postera depulerant & Aurora lumina noctem:

Egredior, sylvasque peto, q victorque per herbas,

Aura veni, dixi, nostroque medere labori.

Et subito gemitus inter mea verba videbar

Nescio quos audisse: veni tamen optima dicens, 840

h Fronde levem rursus strepitum faciente caduca

Sum ratus esse feram, telumque volatile misi.

Procris erat; medioque tenens in pectore vulnus,

i Hei mihi conclamat, Vox est tibi cognita fida

Conjugis: ad vocem præcepit, amensque cucurri, 845

Semianimem, & sparsas sadantem sanguine vestes,

Et sua (me miseram!) de vulnere dona trahentem

Invenio, corpusque meo mihi charius ulnis

Mollibus attollo, scissaque à pectore veste

Vulnera savæ ligo, conorque inhibere cruorem: 850

Neu me morte sua sceleratum deserat, oro.

Viribus illa carens, & jam moribunda, coëgit

Hæc se pauca loqui; Pey nostri fœdera lætæ,

Perque deos supplex oro, superosque, k meosque,

l Per si quid merui te de bene; perque manentem 855

m Nunc quæq, cum pereo, causam mihi mortis amoris,

Ne thalamis Auram patiare n incumbere nostris.

Dixit: & errorem tum denique nominis esse

Et sensu, & docui. Sed quid docuisse jurabat?

Labitur, & parva fugiunt cum sanguine vires: 860

Dumq, aliquid spectare potest, me spectat, o & in me

M E T A M O R P H.

& Minois
 Jupiter enim
 ex Europa
 suscepit Mi-
 noa, Rada-
 manthum, &
 Sarpedonem,
 ut habet He-
 rodotus in
 Clio, quem
 tamen Home-
 rus Jovis &
 Laodamiae
 filium fuisse
 scribit Il. 16.
 h Ehippiis
 variorum
 colorum.
 i Vix sui ju-
 ris & arbitrii,
 vix mentis
 compos erat
 Scylla, cui
 omnis cultus,
 gestus omnis
 placebat, ipsa
 arena pronun-
 ciabantur
 felicia.
 & Cretæ
 eximie fue-
 runt urbes
 Cydon, Cno-
 sus, Gortyn-
 Lyctus, mons
 Dicte, atque
 hinc poëtis
 Cretæ epi-
 theta.
 & Et sane
 regum liberi
 obfides ple-
 rumque pacis
 & foederum
 pignora
 poscebantur
 olim & dabantur.

Noverat ante alios faciem g ducis Europai;
 Plus etiam, quam nosse sat est. Hac judice, Minos,
 Seu caput abdiderat cristata caside pennis, 25
 In galea formosus erat; seu sumpserat are
 Fulgentem clypeum, clypeum sumpsisse decebat;
 Torserat adductis hastilia lenta lacertis,
 Laudabat virgo junctam cum viribus artem;
 Impositis calamis patulos sinuaverat artus, 30
 Sic Phœbum sumptis jurabat stare sagittis.
 Cum vero faciem dempto nudaverat are,
 Purpureusque albi h stratis insignia pictis
 Terga premebat equi, spumantiaque ora regebat,
 i Vix sua, vix sana virgo Nesci a compos 35
 Mentis erat: felix jaculum, quod tangeret ille,
 Quæque manu premeret, felicia frana vocabat,
 Impetus est illi (liceat modo) ferre per agmen
 Virgineos hostile gradus: est impetus illi
 Turribus è summis in k Gnosia mittere corpus 40
 Castra, vel aratas hosti recludere portas,
 Vel si quid Minos aliud velit. Utque sedebat
 Candida k Dictæ spectans tentoria regis,
 Læter, ait, doleamne geri lacrymabile bellum,
 In dubio est. Doleo, quod Minos hostis amantis est; 45
 Sed, nisi bella forent, nunquam mihi cognitus esset:
 l Me tamen accepta poterat deponere bellum
 Obside; me comitem, me pacis pignus haberet.
 Si in qua te peperit talis, pulcherrime regum,
 Qualis es ipse, fuit; merito Deus arsis in illa. 50
 O ego n ter felix! Si pennis lapsa per auras
 Gnosiaci possem castris insistere regis,
 Fassaque me, flammæque meas, Qua dote, rogarem
 Vellei o emi; tantum patrias ne posceret arces:
 Nam pereant potius sperata cubilia, quam sim 55
 Proditiōe p potens; quamvis saepe utile vinci
 Victoris placidi fecit clementia multis.

m Europa, ad v. 13. supra. n Perfectè felix. Ternarios
 quippe numerus perfectus habebatur. o Tribus modis apud veteres nuptiæ
 fiebant. 1. Usa, si mulier per annum unum cum viro, licet sine legibus fuis-
 set; 2. Farre vel Confarrestione, cum per Pontificem Max. & Dilectum Flam-
 nem per fruges & molam salsam conjungebantur: ex quibus nuptiis Patri-
 mi & Matrini appellabantur. 3. Cœmpsiōe, atque in manum conventionem
 cum illa filix locum, maritus in patris veniebat; ut si quis prior fuerit de-
 functus, locum hereditatis justum alteri faceret. Servius Petri Danielis
 Formulas vide apud Brissonium lib. 6, p. Voti compos, ut v. 80, infra, & 75

Just

Iusta gerit certe pro nato bella perempto :
In causaque valet, causamque tuentibus armis.
Ut puto vincemur. Qui si manet exitus urbem ; 60
Cur suus hac illi referet mea moenia Mavors ,
Et non noster amor ? Melius sine cade, moraque,
Impensaue sui poterit superare cruoris.
Nam metuo certe, ne quis tua pectora, Minos ,
Vulneret imprudens. quis enim tam durus, ut in te 65
Dirigere immitem non inscius audeat hastam ?
Capta placent : & stat sententia tradere mecum
Dotalem patriam, sinemque imponere bello.
Verum Velle parum est. Aditus custodia servat,
Claustraq; portarum genitor tenet: hunc ego solum 70
Infelix inneo, solus mea vota moratur.
Di facerent, sine patre forem: Sibi quisq; profecto
Est deus: & ignavis precibus fortuna repugnat.
Altera jamdudum, succensa Cupidine tanto,
Perdere gauderet quodcunque obstaret amori. 75
Et cur nulla foret me fortior ? Ite per ignes ,
Et gladios ausim ; nec in hoc tamen ignibus illis ,
Aut gladiis opus est : opus est mihi & crine paterno.
Ille mihi est auro pretiosior, illa beatam
Purpura me, volitque mei factura potentem. 80
Talia dicenti curarum maxima nutrix
Nex intervenit: tenebrisque audacia crevit.
Prima quies aderat, qua curis fessa diurnis
Pectora somnus habet. Thalamos taciturna paternos
Intrat & (heu facinus) u fatali nata parentem 85
Crine suum spoliat, pradaque potita nefanda
deos ire ? Deus ad homines venit. Imo, quod proprius est, in homines venit.
Nulla sine Deo mens bona est. Seneca Epist. 73. Dextra mihi Deus est & telum quod missile libro. Mezentius 10. Aeneid. s. Fortunam La. edmonii adnota manu invocabant. Hesiodus praecipit agricolae, ut stivam manu tenens vota nuncupet Diti ac Cereri. Ajax sele ad arma componens invocat Deos. Iliad. 6. non Perseum fugientem in Pydnen ex praelio, hoc praetextu, ut Diis sacrificaret; sed Paulum Aemylum stricto ense precantem pugnantem exaudire Diis, illique victoriam concessere. Plutarchus in Aemyllo. Fortuna fortes metuit, ignaves premit. Seneca Med. 159. Nisus Martis, sive ut alii Deionci, filius (inquit Hyginus 198. fab.) rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. cui ab oraculo responsum fuit, tandiu eum regnaturum, quandiam eum crinem custodisset. Eruditus nescio quis, Pierio susceptus, addit Hieroglyphicum virginis cui abscissi capilli: meminissetque Sampsonis cujus robur in capillis: & Nisus, inquit, non prius a Minoe interfici potuit, quam illi a filia ejus fatalis pilus abscinderetur. Crinis hic fatalis significat secretum Nisi consilium, quod in capite summo. Hoc autem hostibus prodito, quid superest, nisi urbis expugnatio? Georg. Sabinus, apud quem vide similem historiam de Romilda Foro-Julienſi.

Ad patri-
cidarum sup-
plicium allu-
sion voluit.
deco Cicer.
in oratione
pro Roscio
Amerino.

7 Mons Idæus
ubi, & gentis
cunabula no-
stræ. Æn. 3.
Callimachus
hymno ad
Jovem. Gy-
rald. Syn-
tagm. 1.

8 Orbis pro
imperio & di-
fionefumitur.

9 Non nihil
est quod Cio-
faqus sugge-
xit, impedi

venige puppes.

4 Vestigia
plane Virgi-
liana. Mente

fugis? &

mox, Nec te

nofter amor,

nec te data

dextera quon-
dam, Nec mo-
ritura, &c.

4. Æneid.

6 Nam quo

me referam?

qualispe per-
dita nitat?

Idæo ne pe-
tam montes?

an gurgite

vafo, &c.

An patris au-
xilium spe-
rem? Ariadne

apud Catul-

lum, Quid moror?

an mea Pygmalion

dam mœnia frater

Destruat? aut ce-
ptam ducat Gerulus

lârbas? Bido Virg.

4 Hinc Medea Senecæ: Quis cum

Fert secum spoliū sceleris, progressaque portā

Per medios hostes (meriti fiducia tanta est)

Peruenit ad regem; quem sic affata paventem est:

Suasit amor facinus, proles ego regia Nisi

Scylla tibi irado patriamque, meosque penates.

Pramia nulla peto, nisi te. Cape pignus amoris

Purpureum crinem, nec me nunc tradere cinem,

Sed patrium tibi, crede, caput: scelerataque dextra

Munera porrexit. Minos porrecta refugit,

Turbatusque novi respondit imagine facti:

Dii te summoveant, o nostri infamia secli!

X Orbe suo: tellusque tibi, pantusque negetur!

Certe ego non passus y Jovis incunabula Creten,

Qui meus est z orbis, tantum contingere monstrum.

Dixit: & ut leges captis justissimus autor

Hostibus imposuit, classis retinacula solvi

Jussit, & aratas a impleri remige puppes.

Scylla, freto postquam deductas nare carinas,

Nec prestare ducem sceleris sibi pramia vidit,

Consumptis pracibus violentam transit in iram,

Intendensque manus passis furibunda capillis,

b Quo fugis, exclamat, meritorum autore relicta?

O patria pralate mea, pralate parenti!

Quo fugis immitis? cujus victoria nostrum

Et scelus, & meritum est. b Nec te data munera, nec te

Noster amor movit, nec, quod spes omnis in unum

Te mea congesta est? c Nam quo deserta revertar?

In patriam? Superata jacet. Sed singe manere:

Prodizione mea clausa est mihi. Patris ad ora,

Qua tibi donavi? Cruces odere merentem,

Finitimi exemplum metuant, d obstruimus orbem

Terrarum notis, ut Crete sola pateret.

Hanc quoque si prohibes, & nos, ingrata, relinquit,

e Non genitric Europa tibi est, sed inhospita Syrus,

Armeniaque tigres, Austrog. agitata Charybdis.

Nec Jove in natis, nec mater imagine tauri

apud Catul-

lum, Quid moror? an mea Pygmalion

dam mœnia frater Destruat? aut ce-

ptam ducat Gerulus lârbas? Bido Virg.

4 Hinc Medea Senecæ: Quis cum

que aperui tibi vias, clui mihi. Quo me remittis? v. 458. 1 Nec tibi Diva

parentis, generis nec Dardanus autor, Perfide; sed duris genuit te caudibus

horrens Caucasus, Hyrcanæque admodum ubera tigres. Æn. 4. Quæ nam co-

genuit sola sub rupe lexona? Quod mare conceptum spumantibus expuit un-

dis? Quæ Syrtis, quæ Scylla vorax, quæ vasta Charibdis? Catul. 65. epigra-

monstrum sequi cunctis; Nisi's d'is n'ca nisi tauris n', &c. ll. 16.

Lu

Lusa tua est; generis falsa est ea fabula: verum
Et ferus, & captus nullius amore iuventa,
Qui te progeniit, taurus fuit. Exige pœnas, 125
Nise pater, gaudete malis modo prodita nostris
Mœnia: nam, fateor, merui, & sum digna perire,
Sed tamen ex illis aliquis, quos impia læsi,
Me perimat: cur, qui vicisti crimine nostro,
Insequeris crimen? scelus hoc patriæque patriq; 130
Officium tibi sit. Te vero conjuge digna est,
Quæ torvum & ligno decepit adultera tanrum,
Discordemque utero sæctum tulit. Ecquid ad aures
Perveniunt mea dicta tuas? an inania venti
Verba ferunt, iidemque tuas, ingræte, carinas? 135
Jam jam Pasiphæen non est mirabile taurum
Præposuisse tibi: plus tu feritatis habebas:
Me miseram! properare iuvat, diuulsaque remis
Unda sonat, mecumque simul mea terra g. recedit,
Nil agis, o frustra meritorum oblite meorum! 140
Insequar invitam, puppimque amplexa recurvam
Per freta longa trahar. Vix dixerat: h. insilit undis,
Consequiturque ratem, faciente cupidine vires,
Gnæstiacaque hæret comes invidiosa carina. 144
Quam pater ut vidit, (nam jam pendebat in antris,
Et modo factus avis fulvis Halietis in alis)
Ibat, ut hærentem rostro laceraret adunco.
Ille metu puppim dimisit, & aura cadentem
Sustinuisse levis, ne tangeret aquora, visa est.
i Pluma fuit: plumis in avem mutata vocatur 150
Ciris, & a k. rnsa est hæc nomen adepta capillo.
 quem Cirin vocant. hodie si quando avis ea piscem illum natantem con-
 terit, mitit se in aquam, raptamque unguibus dilaniat. In avem aliis
 Virg. 1. Georg. Et pro purpureo pœnas dat Scylla capillo. Quacunque illa
 letem faciens lecat æthera pennis, &c. & Avē rō adq̄m.

De Ariadnes corona in Sidus cœleste. F A B. 2.

Vota Jovi Minos taurorum sanguine centum
Solvit, ut egressus ratibus i Cretida terram
Contigit, & i spoliis decorata est regia fixis.
 i Cretam, quam incol-
 bant olim
 Curetes n-
 tritii Jovis,
 cujus vagitum cyrbalis pulsaris atque xris crepitu dissimulabant. vide que
 nos ad Hercul. Oetæum Senecæ v. 1276. unde orti sint, unde dicti, an sidera
 qui Curybantes, Gabiri, Idæi, Telchines, Dactyli. videatur Strab. lib. 10.
 Diodor. 4. l. c. de Saturna. l. 5. c. de Creta. Gyrard. 1. Syntagm. Athenæus
 12. l. 6. c. Pausan. Eliac. priorib. m Ex more victoris, ad Virg. 7. Æneid.
 v. 133. & 11. lib. 4. v. Juvenc. 10. Satyr. 5.

Crete-

in Minotaurus, mistumque genus, prolesque biformis

6. Æneid. aliis *Ævi* tantum, aliis superne homo, inferne bos. sane filius Pasiphaës ex Taurro Minois ducce vel scriba, de quo fuse Natalis Comes lib. 6.

cap. 5. Iztetes 1. Chiliad. 19.

De Cretici hujus Labyrinthi à Dædalo conditi, nec non Ægyptiaci, Leoniaci,

Italique, portentosa mole, artificio, sinuosis erroribus, &c.

Plinius 36. l. 13. cap. Virgil. 5. Æneid. Ut quondam Creta fertur

Labyrinthus, &c. Cl. Baconi Dædalus. p. Virgil. 6. Æneid. & Hyginus 41. fab. quotannis septem Athenienſium liberorum corpora sorte electa mitti devoranda à Minotauro ſcribunt. noſter & Plutarchus in Theſeo, puberes ſeptem mares, totidem virgines nono quoque anno. Theſeus vero miſeratus patris conditionem (ut Plutarchus habet ibid. & Catullus in nuptiis) extra ſortem ire voluit. Ibi coram rege negavit tributum aut ſtipendium illud deberi jure. Taurus Minois dux, dextra ſua ſe illud aſſerturum dixit. Qui in certamine à Theſeo ſuperatus occubuit. Minos lætus, oderat quippe hunc Taurum ut adulterum, remiſit Athenienſibus tributum. q. Ariadne, à qua gladium acceperat, & filium exitus ſui ducem. Inſ. maris Cretici, in qua Ariadne à Theſeo relicta eſt. Sunt qui in Naxo inſ. reliquam ferant. Deſertam ibi offendens Bacchus ab Indiis reverſus in uxorem duxit. Faſt. 3. l. epiſt. Phædræ. Catullus in nuptiis. ſ. Sintque tunc tecum faciam monumenta Coronæ, Vulcanus Veneri quam dedit, illa tibi, Dæda facit; gemmaſque novem transformat in ignes: Aurea per ſtellas nunc micat illa novem. Faſt. 3. & Catal. in nuptiis & in Corona Berenices. Inter Engonasin & Ophiuſchum.

Creverat n opprobrium generis; ſædumque patebat
Matris adulterium monſtri novitate biformis 156

Destinat hunc Minos thalami removere pudorem,

O Multiplicique domo cacisque includere tectis.

Dadalus ingenio fabra celeberrimus artis

Ponit opus, turbatque notas, & limina flexu 160

Ducit in errorem variarum ambage viarum.

Non ſecus ac liquidis Phrygius Maander in undis

Lndit, & ambiguo lapſu reſluitque fluitque,

Occurensque ſibi venturas aſpicit undas,

Et nunc ad fontes, nunc ad mare verſus apertum 165

Incertas exercet aquas: ita Dadalus implet

Innumeras errore vias, vixque ipſe reverti

Ad limen potuit. Tanta eſt fallacia tecti.

Quo poſtquam geminam tauri juveniſque figuram

Clauiſit & p. Actæo bis paſtum ſanguine monſtrum

Tertia ſors annis domum repetita novenis, 171

Utque ope virginea nullis iterata priorum

Janna diſſicili ſilo eſt inventa relicto:

Protinus Ægides rapta q. Minoide t. Diam

Vela dedit, comitemque ſuam crudelis in illo 175

Litore deſtituit. Deſerta, & multa querenti,

Amplexusque, & opem Liber tulit; utque perenni

Sidere clara foret, ſumptam de fronte coronam

Immſit cæle: tennes volat illa per auras;

Dumq. volat, gemma nitidos vertuntur in ignes; 180

Conſiſuntque loco, ſpecie remanente corona,

t. Qui medius nixique genu eſt, anguemque tenenti.

De Icaro in mare decedente, & Perdice
in avem mutato. F A B. 3.

D Adalus interea Creten, longumque perosus
Exilium, tactusque loci natalis amore,
u Clausus erat Pelago. Terras licet, inquit, & undas
Obstruat; at cælum certe patet, ibimus illac: 186
Omnia possideat; non possidet aëra Minos.
Dixit: & ignotas animum dimittit in artes;
x Naturamque novat. Nam panit in ordine pennas
A minima captas, longam brevior sequente, 190
Ut clivo crevisse putes: sic rustica quondam
y Fistula disparibus paulatim surgit arenis.
Tunc lino medias, & ceris alligat imas:
Atque ita compositas parvo curvamine flectit;
Ut veras imitetur aves. Puer Icarus una 195
Stabat, & ignarus sua se tractare pericla;
Ore venidentis, modo, quas vaga moverat aura,
Captabat plumas, flavam modo pollice ceram
Mollibat, lusuque suo mirabile patris
Impediebat opus. postquam manus ultima cepto 200
Imposita est, geminas opifex libravit in alas
Ipse suum corpus, motaque pependit in aura.
Infruit & natum; medioque ut limite curras,
Icare, ait, moneo: ne, si demissior ibis,
Unda graves pennas; si celsior, ignis adurat. 205
a Inter utrumque vela. a Nacte spectare Bosten,
Aut Helicen iubeo, strictumque Orsonis enses;
Me duce carpe viam: pariter præcepta volandi
Tradit, & ignotas humanis accommodat alas.
Inter opus, monitusque gena maduere seniles, 210
Et patris tremuere manus. dedit oscula nato
Naniteram repetenda suo, pennisque levatus
b Ante volat, comitique timet, (velut ales, ab alto

x Præcepta hæc, inquit, Natalis Comes, si quis diligentius consideret parum sane ad navigationem pertinent, ad institutionem vitæ plurimum lib. 7. cap. 10. lubricus quippe est summæ fortunæ locus, unde altior Casus & impolliæ præcepta manant ruinæ, locus infimus contemptui exponitur: mediis tutus. Ergo, qui neque serpit humi, neque sidera vertice tangit, Arbitrio sapiet. De Adalo ille meo. Videatur Cl. Baconi Scylla & Icarus in Sapientia vet. a Neque ad sinistram declina, neque ad dextram. uti Phaëtonta suum monuit pater lib. 7. vers. 157. quod & ibi etiam per sidera Borealia & Australia designabat. b Fabulam hanc, ipsis pepe verbis, versibus non paucis iisdem habes 2. de Arte, si conferre libeat. videantur Virg. 2. Ænid. Senec. Oedip. vers. 821, & Hero, Oct. 673, Sil. Ital. 12. l. 82, vers.

u Creta inf. cincta mari. Carceris item custodia clausus perhibetur, tum quia Pasiphaës amores promoverat, tum quod Ariadne & Thefeolabyrinthi vestigia & exitus retere-rat. Ω's τῆ μοιροῦ γυναικὸς αὐτῆς οὐτις γυναικὸς Εμιαλι πέντε αὐτῆν, διουατη-εῖ κλιῖτας. Tzet. 1. Chil. 19. x Novitatem in natura excogitat. negatum sc. per aëra iter, pen-nis non homini datis. y Vide quæ ad 2. eclog. Virgillii, Est mihi disparibus, &c. & Tibul. 2. l. 5. el. quio & formam pastoritæ fistulæ, dabit Panos Syriax.

e Apposite, *Qua teneram prolem produxit in aëra nuda*)
 ut etiam Vir- *Hortaturque sequi, damnosaeque erudit artes,* 215
 gilius 6. Æ- *Et movet ipse suas, & nati respicit alas.*
 neid. Remig- *Hos aliquis, tremula dum capiat arundine pisces,*
 gium alarum, *Aut pastor baculo, firvæque innixus arator,*
 in eadem re, *Vidit, & obstupuit: quisque athera carpere possent,*
 tralatione re- *Credidit esse Deos. Et jam Junonia leva* 220
 ciprocâ a na- *Parte Samos fuerat, Delosque Parosque relicta;*
 vibus ad vo- *Dextra Labyrinthos erat, sæcundaque melle Calydne.*
 latum, & con- *Cum puer audaci cepit gaudere volatu,*
 tra *Deseruitque ducem, cœlique cupidine tactus*
 ἰσχυρὰ ἰσχυ- *Altius egit iter. Rapsidi vicinia solis* 225
 ροῦσι. Al- *Mollit odoyatas pennarum vincula ceras,*
 schylus in *Tabuerant cera, nudos quatit ille lacertas.*
 Agamemn. de *c Remigioque carens non nullas concipit anras:*
 accipitribus. *Oraque cœrulea patrium clamantia nomen*
 Et hæc sane *Excipiuntur aqua, qua nomen traxit ab illo.* 230
 fuga erat na- *At pater infelix, nec jam pater, Icare, dixit,*
 valis. Dæda- *Icare, dixit, ubi es? qua te regione requiram?*
 lus, ut habet *Icare, dicebat: pennas aspexit in undis,*
 Pausanias in *Devovitque suas artes, corpusque sepulcro*
 Bœoticis, e *Candidit; & tellus a nomine dicta sepulsi est.* 235
 Creta fugiens, *Hæc miseri in tumulo ponentem corpora nati*
 ubi non ma- *Garrula ramosa prospexit ab ilice perdix,*
 gna sibi & fi- *Et plausit penna, testatæque gaudia cantu est:*
 lio ædificasset *Unica tunc volucris, nec visa prioribus annis,* 239
 navigia, pri- *Fallæque nuper avis, longam tibi, Dadale, crimen.*
 nusque om- *Namque huic tradiderat fatorum ignara docendam*
 nium velifica- *Progeniem germana suam, natalibus æstis*
 tionem inven- *Bis puerram sensit, animi ad præcepta capaci.*
 nisset, quo *Ille etiam medio spinas in pisce notatas*
 Minois clas- *Traxit in exemplum, ferroque incidit acuto* 245
 sem, quæ re- *Perpetuus dentes, & serra repperit usum*
 tiorum tantum *Primus: & ex uno duo ferrea brachia nodo*
 impellebatur, *cum, novo*

genere veli dolone invento, prævertisse regis classem arbitror. & Tzetze
 Ἡρῆς ἢ Ἰφίτης πῆλοισι τὴν αἰγὴν τῆς ἀνακτοῦ. Lucianus de Astrologia in-
 terpretatur. Ἰσχυρὰ ἰσχυροῦσι ἢ ἰσχυρὰ ἰσχυροῦσι ἢ ἰσχυρὰ ἰσχυροῦσι ἢ ἰσχυρὰ ἰσχυροῦσι
 representatum Icarum volatum exhibuit Nero. Sueton. 12, cap. d Sororis
 suæ Perdices filium (aliis Talum, aliis Attalum vel Acalum, Pausanias Ca-
 lum vocatum) aliumque ejus ostendit, nosse infra Perdices nominat. Ne-
 men avia quædam est, romanis.) artia suæ sibi discipulum de testio per invi-
 diam deiecit, quia serram & circinum invenerat. iudicii severitatem Athe-
 nis metuens ad Minoën Cretæ regem confugit: inde jam ad Cocalum in Si-
 ciliam, & Circini periphrahs.

*Junxit, ut aequali spatio distantibus illis
 Altera pars staret, pars altera duceret orbem.
 Dadalus invidit, sacraque ex arce Minerva 250
 Praecipitem misit, lapsum mentitus. at illum,
 Qua favet ingeniu, excepit Pallas, avemque
 Reddidit, & medis volavit in aere pennis.
 Sed & vigor ingenii quondam velocis in alas,
 Inque pedes abiit: nomen, quod & ante, remansit. 255
 Non tamen hac alte volucris sua corpora tollit,
 Nec facit in ramis altoque cacumine nidos;
 Propter humum volitat, ponitque in sepibus ova,
 Antiquique memor, metuit sublimia casus.*

f De actu per-
 dicis, Aristo-
 teles, Plinius,
 Plutarchus,
 Aelianus,
 Athenæus,
 alii. Aldro-
 vandus in Or-
 nithologia.

*Aper Calydonius, Atalanta, Meleager, foro-
 res Meleagri in aves. F A B. 4.*

g Fugientem
 ex Creta in
 Siciliam infe-
 quitus est
 Minos, pro-
 fugam repo-
 scens, suppli-
 cem hospitem
 tuebatur Co-
 calas rex, qui
 & Minos be-
 nigne excep-
 pit. filix ta-
 men Cocali
 Minos in
 balneo suffo-
 casse dicuntur.
 Virgil.
 6. Aeneid.
 Dædalum
 Cumas Italas
 appulisse pri-
 mum canit.
 Vide Fr. Ba-
 conii Dæda-
 lum.
 h Vers. 170.
 iura.
 i Vicinarum
 quas vove-
 rant, interie-
 rat tamen AE-
 geus obli-
 to gubernatore
 vela pulla al-
 bis mutare in

*J Amque g fatigatum tellus Aetnaa tenebat 260
 Dadalon; & surptis pro supplice Coccalus armis
 Mitus habebatur. Jam h lamentabile Athenæ
 Pendere desierant Thesea laude tributum.
 Tempa coronantur, bellatricemque Minervam
 Cum Jove, diisque vocant aliis, quos i sanguine voto,
 Muneribusque datis, & acerris thuris honorant. 266
 Sparserat Argolicas nomen vaga fama per urbes
 Theseos: & populi, quos dives Achæa cepit,
 Hujus opem magnis imploravere periculis.
 Hujus opem Calyden, quamvis Meleagron haberet,
 Sollicita supplex petiit prece: causa petendi 271
 Sus erat, infesta famulus vindexque Diana.
 Oeneæ namque serunt plenis successibus anni
 Primitias frugum Cereri, sua vina Lyæ,
 Palladios flava latices libasse Minerva. 275
 k Coeptus ab agricolis superos pervenit ad omnes
 Ambitiosus honor: solas sine thure relictas
 Præteritas cessasse ferunt Latoidas aras.
 Tangit & ira deos. At non impune feremus,
 Quæque inhonorata, non & dicemur inulta, 280
 Inquit: & I Oeneas ultorem spreta per agros
 Misit aprum, quanto majores herbida tauros
 Non habet Epirus; sed habent Sicula arva minores.*

reditu ex mandato patrisque. Plutarch. in Theseo. & Ab honore numini-
 bus rusticis incepto, ad superiora quoque suis cuique habitus est honor,
 omnia tantum Diana. l En τῶν Οἰκιστῶν Ἰσθμῶν. Tractatus 7. Chil. 102.

m Χαίβης ἀ-
 χυίης πικρῆ-
 κότα, συντοῦ
 ἑδῶν & βρο-
 χῶν & γλῶ-
 τῆς φρικτῆς
 ἰνῶς σίλας.
 Αφρῶ χυίαι
 παρὰ δίδου-
 μάτα. Antho-
 log. 4. lib. 7.
 cap. de apri.
 hujus agal-
 mate.
 n Sic Mss.
 cui subse-
 quens versus
 ὑποβλαμματι-
 videtur.
 o Elephanti-
 nis. Calidoni
 apri dentes
 asportavit
 Cæsar Augu-
 stus devicto
 Antonio.
 r πρῶτον. ἡ
 cad. è quibus
 unus in tem-
 plo Liberi
 patris suspen-
 sus in hortis
 Cæsaris erat
 unius pedis &
 quadrantis.
 Natal. Comes
 l. 7. c. 4. τῶν
 δ' ἑστ' ἡσθ' &
 ἑδῶν πικρῆς
 ἡχί κλίσι.
 Tzetzes.
 p Ab impete,

m Sanguine & igne micant oculi, riget horrida
 cervix,
 n Et seta similes rigidis hastilibus horrent; 285
 Stantque velut vallum, velut alta hastilia seta:
 Fervida cum rauco latos stridore per armos
 Spuma fluit, dentes aquantur o dentibus Indis,
 p Fulmen ab ore venit, frondes afflatibus ardent.
 Is modo crescentes segetes proculcat in herba, 290
 Nunc matura metit staturi vota coloni,
 Et Cererem in spicis interceptit. area frustra,
 Et frustra expectant promissas horrea messes.
 Sternuntur gravidi longo cum palmite fetus,
 Baccaque cum ramis semper frondentis oliva. 295
 Sævit & in pecudes: non hæc pastorve, canisve;
 Non armenta truces possunt defendere tauri.
 Diffugiunt populi, nec sese in manibus urbis
 Esse putant tutos: donec Meleager, & unâ
 q Lecta manus juvenum caluere cupidine laudis. 300
 r Tyndarida gemini præstantes, & castibus alter,
 Alter equo; t primaque ratu molitor Iason,
 Et tu cum Pirithoo felix concordia Theseus,
 Et duo x Thestiada, & proles Aphareia Lynceus,
 Lencippusque ferox, jaculoque insigni Acastus, 305
 Et velox Idas, & y jam non sæmna Caneus,
 Hippothousque, Dryasque, & cretus Amyntore
 z Phœnix,
 a Aëtoridaeque pares, & missus ab Elide Phileus.
 Nec Telamon aberat, magnique b creator Achillis,
 Cumque c Pheretiade, & d Hyantiæo Iolaö 310
 Impiger Eurytion, cursuque invictus Echion,
 e Naryciusque Lelex, Panopeusq., Hyleusque, feroxq.,
 Hippasus, & f primis etiam nunc Nestor in annis,
 denti & calido oris afflatu. namque frondes afflatibus ardent. & lib. 10
 vers. 550. Fulmen habent acres in aduncis dentibus apri. & Fastor. 2. Ful-
 mines celeres dispartit ore canes. & Martialis 11. lib. 70. epigram. Fulminat
 frumantia apri sum dentes pectita. Oppian. 3. Cyneg. καὶ πρῶτον ἑδῶν τῆς ἀφρῶς
 cordis ἰσθμῶ μαλίστη πικρῆς ἀχυίης. vide quæ ad vers. 305. lib. 1. q Non
 nantur ab Huzino 177. fab. & Nat. Comite 7. lib. cap. 3. r καὶ τῶν ἰσθμῶν
 x τῶν ἀφρῶν πικρῆς ἀχυίης. 11. 3. f Lib. 5. vers. 107. t Lib. 6. vers. ult.
 u Feliciter concordet Thef. & Pirithous. x Toxeus & Plexippus Thef.
 filii, avunculi Meleagri. y Lib. 12. vers. 202. z Achillis postea pæda-
 gogus. a Creatus & Eurytus. Parrhasii epist. 41. Al. Aëtoridaeque pariter
 b Pelens. c Admeto. d Bæotio Iolaö. e Locrensis. Naryx enim urbis
 est Locridis. f Primam jam, ex tribus quas vixit, ætatem agens, & ex
 nonnullos ipse recenset Iliad. 1.

- Et g quos Hippocoon antiquis misit Amyclis,
 h Penelopeſque ſocer, cum i Parrhaſio Ancao, 315
 k Ampycideſque ſagax, & l adhuc à conjuge tuus
 Oeclides, nemoriſque decus in Tegea Lycai
 n Venit Atalante Schœnei pulcherrima virgo.
 o Rafiliſ huic ſummam p mordebat fibula veſtem,
 Crinis erat ſimplex nodum collectus in unum: 320
 Ex humero pendens reſonabat eburnea lavo
 q Telorum cuſtos, arcum quoque lava tenebat.
 Talis erat cultu facies, quam dicere vere
 r Virgineam in puero, puerilem in virgine poſſes.
 Hanc pariter vidit, pariter Calydonius heros 325
 Optavit renuente & deo, flammæſque latentes
 Hauſit; & O felix, ſi quem dignabitur, inquit,
 Iſta virum! hec plura ſinit tempuſque pudorque
 Dicere; majus opus magni certaminis urget.
 Sylva frequens irabibus, quam nulla ceciderat atas,
 Incipit à plano, de venaque proſpicit arva. 331
 Quo poſtquam venere viri, pars retia tendunt,
 Vincula pars adimunt canibus, pars preſſa ſequuntur
 Signa pedum, cupiuntque ſuum reperire periculum,
 Concava valluerat, quo ſe demittere rivi 335
 Affuerant pluuiæ aqua: tenet ima lacune
 Lenta ſalix, ulvaque leves, juncique paluſtres,
 Viminaque, & longe parva ſub arundine cauna.
 Hinc aper excitus medius violentus in hoſtes
 Fertur, & ut excuſſis eliſus nubibus ignis. 340
 u Sternitur incurſu nemus, & propulſa fragorem
 Sylva dat: exclamant juvenes, x protentaque forti
 Tela tenent dextra lato vibrantia ferro.
 Ille ruit, ſpargitque canes, ut quiſque furenti
 Obſtat, & y obliquo latrantes diſſipat icſtu. 345
 Cuſpis Echionio primum contorta lacerto
- g Filios ſuos
 4. quos Alci-
 num, Enarx-
 phorum, Dor-
 ceum, Sebrum
 Pauſanias no-
 minat in La-
 coniciſ. Alii,
 Enaſinum de
 quo infra
 362. v. Alco-
 na, Amycum
 & Dexippum,
 Hygin. fab.
 273.
 h Laërtes.
 i Arcade in-
 fra verſ. 391.
 k Mopſus va-
 tes, Ampyci
 filius.
 l Nondum ex
 Eriphyle uxore
 proditus
 Adraſto Argi-
 vorum regi
 Amphiaræus
 vates; præ-
 ſcius ſe non
 rediturum à
 bello Theba-
 no.
 m Atalanta ex
 Tegea urbe
 Arcadiæ.
 n Non legi-
 tur, inquit
 Herc. Ciofa-
 nus, hic ver-
 ſus in libris
 quotquot vi-
 di, adulteri-
 nus, procul-
 dubio & ex-
 pun-
 gendus, &c. In uno ex Mſs. meis, qui opt. nullum ejus apparet veſti-
 gium. Quia & ipſe præterquam quod claudicat, malæ eſt fidei. Namque
 hæc Atalanta Jaſii filia fuit: altera illa, quæ pernitiæ pedum claruit
 & de qua lib. 12. erat Schœnei filia. Κόρη Ιακώου θυγατέρα Αρκαδίας. Cal-
 limach. hymn. in Dianam. & Levis, polita. p Morſu connectebat. τὰ
 ἰεῖρα τῆς Ἰχθὺς αἰς ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου ἔσπερον. Philoſtratus icon. Atalantæ. q Pha-
 retra. r Τὸ δὲ κέλευθρον ἀπὸ τοῦ ἑσπέρου ἔσπερον, &c. Philoſtrat. icon.
 ſ Numine, fato. t Fulguris in morem. Alii, De excuſſis eliſi nubibus ignis.
 u Πάλλω δὲ ὄρε προβήλυμα χυμῶν βάλαι δὲ δειρά μακρὰ Ἀνθηαί πλῆρη.
 Homer. 11. 9. x Περὸς αἰῶν δὲ τοῦ χυμῶν τῶν ἰαδῶν τῶν τῶν τοῦ οὐρανοῦ.
 Philoſtratus in Icone Melagari. y Obliquo fulminis dentis icſtu, uti dictum
 eſt ad 305. verſ. lib. 1.

lit. iuir. *Vana fuit, truncoque dedit leve vulnus acerno.*
contra itaque producit. *Proxima si nimis mittentis viribus usa*
a Theſalus. *Non foret, in tergo viſa eſt haſura petito :*
Pagaſa Promontorium *Longius z it ; auctor teli a Pagaſaus Iaſon.* 350
& oppidum *Phaëbe, ait b Ampycides, ſi te coluique, coloque,*
Theſſaliz. *Da mihi, quod petitur, certo contingere telo.*
v. l. l. 7. *c Qua potuit, precibus deus annuit. Ictus ab illo eſt,*
b Mopſus, *Sed ſine vulnere, aper : ferrumque Diana volanti*
Ampyci filius, *Abſtulerat jaculo, lignum ſine acumine venit.* 355
vates & Apol- *Ira d ſeri mota eſt ; nec fulmine lenius arſit :*
linis ſacerdos. *e Emicat ex oculis. ſpirat quoque peſtore flammæ.*
c In quantum *Utque volat & moles adducto concita nervo,*
potuit licuit *Cum petit aut muros, aut plenas milite turres :*
que per Dia- *In juvenes certo ſic impete vulnificus ſus* 360
nam. namque *Fertur. & Eupalamon, Pelagonaque g dextra tuentes*
illa volati te- *Cornua proſternit ; ſociis rapuere h jacentes.*
lo cuſpidẽ ab- *At non lethiferos effugit Enaſimus iſtus*
ſtulit. ut ſeq. *Hippocoonte ſatus : trepidantiem, & terga parantiem*
d Al. fera, ſed *Vertere, ſucceſſo liquerunt poplite nervi.* 365
feri rectius. *Forſitan & i Pylus citra Trojana periſſet*
namque apri. *Tempora : ſed, ſumpto poſita conamine ab haſta,*
ut Virg. *Arboris inſiluit, quæ ſtabat proxima, ramis,*
z. AEneid. In *Diſpexitque loco tutus, quem fugerat hoſtem.*
latius, in qua *Dentibus ille ferox in querno ſtipite tritis* 370
feri curvit *Imminet exitio ; ſidensque & recentibus armis*
compagibus al- *Orithia magni roſtro femur hauſit adunca.*
rum. de equo *At in gemini nondum cœleſtia ſidera fratres,*
Durateo. *Amba conſpicui, in nive candidioribus ambo*
e Oſis & ſis *Vellabantur equis ; ambo vibrata per auras* 375
ſonantibus *Haſtarum tremulo quatiebant ſpicula motu.*
diverſis & ſa- *Vulnera faciſſent, niſi ſetiger inter opacas,*
one lapſis & *Nec jaculis iſſet, nec equo loca pervia, ſylvas.*
ſpirantibus, & *Perſequitur Telamon, ſtudioque incautus eundi*
palus & kate *Pronus ab arborea cecidit radice retentus.* 380
z ſis obſcuris
ſpſis, &c.
Philoſt. Icon.
Meleagri.
Aliis placet
leſio flamma.
f Saxea, bali-
ſta, aut alia
machina ;
τοχιſτῶν τῶν
emilla. g Aciem nampe in aërum direxerant, cuius cornua hi duo tuebantur
& Exanimatos. neque enim eos plane occiderat aper. i Quod Neſtori hic no-
ſter, commentator Homeri triboit i herſitæ, qui ut Agriſtilius, Meleagri p-
trueliſ huic venationi interfuit, ad 2. Iliad. & Recentis affixione exacutus
antea τῶν ἀγῶν ἀπῆλθῆς, ut habet Philoſtratus de hoc ipſo apro. neque
enim ad ſaxa aut arbores aut hic, aut ille 3. Georg. deſert extenſis ſuis, ſed in
vicem aſſerit colliditque, qui ſonus non raro à venatoribus auditus ἀπῆλθῆς
ἀπῶν ἡ γῆρας ἀγῶν τῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν. Euripid. in Phœniſſ. & Homer.
Il. α. δῆλῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν ἀπῶν. quod de ſaxa. infra v. 381
deſert que in deſert fatigat. i Al. Orithia Alji Orithiada ut vovs è meis Me-
in Tyndaridæ ſupra v. 301. quaſtam ſimul alba nantis ſtella refulſit. ut habet
Lyræus. l. i. ode 12.

Dum leuat hunc Pelcus, celerem n Tegea a sagittam
 Imposuit nervo, sinuatoque expulit arcu:
 Fixa sub aure o feri summum p destrinxit arundo
 Corpus, & exiguo rubescit sanguine setas.
 Nec tamen illa suis successu latior ictus, 385
 Quam Meleager erat. Primus vidisse putatur,
 Et primus focus visum ostendisse cruorem,
 Et, meritum, dixisse, feres virtutis honorem.
 Erubescere viri, seque exhortantur, & addunt
 Cum clamore animos, jaciuntque sine ordine tela. 390
 Turba nocet jactu, &, quos petit, impedit ictus.
 Ecce! furens contra sua fata bipennisfer q Arcas,
 Discite foemineis quid tela virilia praestent
 O juvenes, operique meo concedite, dixit:
 Ipsa suis licet hunc Latonia protegat armis, 395
 Invita tamen hunc perimet mea Dextra Diana.
 Talia magniloquo tumidus memoraverat ore:
 Et Ancipitemque manus tollens utraque securim,
 Institerat digitis primos suspensus in artus.
 Occupat audentem, quaeq; est via proxima leto, 400
 Summa ferus geminos aere exit ad inguina dentes.
 Concidit Ancaxus: glomerataque sanguine multo
 Viscera lapsa fluunt, madefactaque terra cruore est.
 Hat in adversum proles Ixionis hostem
 Pirithous, valida quatens venabula dextra. 405
 Cui procul s Agides, & O me mihi charior, inquit.
 Pars animae consistit mea; licet eminus esse
 Fortibus: Ancaxo nocuit temeraria virtus.
 Dixit; & arata torsit grave cuspide u cornu,
 Cui bene librato, voisque potente futuro, 410
 Obstuit esulea frondosus ab arbore ramus.
 Misit & Esuides jaculum, x quod casus ab illo
 Vertit, & in mentum figit latransis, & inter
 Illa conjectura tellure per ilia fixum est.
 At manus y Ornida variat: missisque duabus, 415
 Hasta prior terra, medio statit altera tergo.
 Nec mora: dum saevit dans corpora versat in orbem,
 Stridet: tumque novo spumant cum sanguine fundit,
 Vulneris auctor adest, hostemque irritat ad iram.

a Corneum hastile, ex corno arbore. Virg. 2. Georg. Et bona bella Carnus.
 A Encid. 9. volat: Italia seruat. 12. Aacid. funitum das stridula cornus. x Quod
 ab arvo errans per faucein inferiorem & illa transiens canem humi figit.
 y Ete. Baud. M. d. x. x. strid. 10. Tzetzes. 7. Chil. 103.

α καὶ τὴν
βασιλῆα τερψί-
αυτος ἢ Μιλίαι-
αυτος, ἀσφα-
λῶς ἐνδὶ χύμα
τῶν ἀμύων τῶ
σπυδῶν, λέγει Χρη-
στωπύουτος.
Philostratus
in Icone Me-
leagri.

a Al. contin-
gere. Mss. de-
xtram conjun-
gere dextra.
b Sic vastam
Polyphemi
molem 3.
Cerberi &
Tityi 6.

Æneid. toto
antro & 7. ju-
geribus meti-
tur poetarum
princeps.

c Fuit aliis,
futurum est
Meleagro.
d Atalanta.

Nonacris
mons Arca-
diz frigidis-
sima Stygis
aqua famo-
sus.

e Tergus &
caput apri.

Αἰετῶν τε ἰνὲ
ἄβυσσῶν τῶν
ἰσχυρῶν κούρῶν
τῶν ἰσχυρῶν, τῶ-
ν τῶν ἰσχυρῶν
αὐτῶν κίρκων
πὶ τῶν ἰσχυρῶν
τῶν ἰσχυρῶν ἀφῆ-
σῶν ἰσχυρῶν.

Pausan. Arcad. f Plexippus & Toxeus. g Ne frustra sit forma, qua freti
confidis, frustra sit aut longe formæ tuæ amator ab auxilio tibi ferendo
Atlas ad Persecum lib. 4. vers. 650. Hinc quoque vade procul; ne longe gla-
ria rerum, Quas mentiris, ait, longe tibi Juppiter absit. & Turnus 12. Æneid.
vers. 52. Longe illi Dea mater erit, &c. Quin & Diodorus 5. lib. refert Al-
thææ fratres Atalantæ, cum in Arcadiam reversa esset, tergus apri abstulif-
se, apud quem lege totam fab. ut & Homerum Il. 9. & Ant. Liberalis Me-
tamorph. 2. fab. h Althæa eadem nocte concepit ex Oeneo & Marte. Hygin.
171. fab. i Avunculi reverentiam & charitatem violante. & Fraterno-
l Vindictæ,

z Splendidaque adversos venabula condit in ar-
mos.

Gaudia testantur socii clamore secundo, 421

Victtricemque petunt dextra a conjungere dextram,

Immanemque feram b multa tellure jacentem

Mirantes spectant: neque adhuc contingere tutum

Esse putant; sed tela tamen sua quisque cruen-
tat, 425

Ipse pede imposito, caput c exitiabile prestit:

Atque ita, Sume meæ spoliū d Nonacria juris,

Dixit, & in partem veniet mea gloria tecum.

Protinus e exuvias rigidis horrentia setis.

Terga dat, & magnis insignia dentibus ora. 430

Illi latitia est cum munere muneris autor.

Invidere alii; totoque erat agmine murmur.

E quibus ingenti tendentes brachia voce,

Pone age, nec titulos intercipe, famina, nostros.

f Thestia clamant; g nec te fiducia forma 435

Decipiat, ne sit longe tibi captus amore

Autor: & huic admittunt munus, jus muneris illi.

Non tulit, & tumida frendens h Mavortius irā,

Discite raptores alieni, dixit, honoris,

Facta minis quantum distent: hausitq; i nefando 440

Pectora Plexippi nil tale timentia ferro.

Toxea, quid faciat, dubium, pariterque volentem

Ulcisci fratrem, fraternaque fata timentem,

Hand patitur dubitare diu i calidumque prioris

Cade recalfecci k consorti sanguine telum. 445

Dona deum templis nato victore ferebat,

Cum videt extinctos fratres Alithæa referri:

Qua plangore dato, mæstis clamoribus urbem

Implet, & auratas mutavit vestibibus atris.

At simul est autor necis editus, excidit omnis 450

Lucius, & a lacrymis in l pæna versus amorem est.

in Stipes erat, quem, cum partus enixa jaceret
 Thestias, in flammam triplices posuere sorores :
 Staminaque impresso fatalia pollice nentes ;
 Tempora, dixerunt, eadem lignoque tibi que 455
 O modo nate, damus. Quo postquam carmine dicto
 Excessere dea, flagrantem mater ab igne
 Eripuit ramum, sparsitque liquentibus undis,
 Ille diu fuerat penetrabilibus abditus imis,
 Servatusque tuos, juvenis, servaverat annos. 460
 Protulit hunc genitrix, tadasque, & n' fragmina poni
 Imperat, & positos inimicos admoveat ignes.
 O Tum conata quater flammis imponere ramum,
 Capta quater tenuit. pugnant materque, sororque ;
 Et diversa trahunt unum duo nomina pectus. 465
 Sape metu sceleris pallebant ora futuri ;
 Sape suum fervens oculis dabat ira ruborem ;
 Et modo nescio quid similis crudele minanti
 Vultus erat ; modo quem misereri credere posses.
 Cumque ferus lacrymas animi siccaverat ardor ; 470
 Inveniebantur lacrymae tamen. p' Utique carina,
 Quam ventus, ventoque rapit contrarius astus,
 Vim geminam sentit, paretque incerta duobus ;
 Thestias haud aliter dubiis affectibus errat,
 Inque vices ponit, positamque resuscitat iram. 475
 Incipit esse tamen melior germana parente,
 Et, consanguineas ut sanguine leniat umbras,
 q' Impietate pia est. nam postquam pestifer ignis
 Convulsit, Rogus iste cremet & mea viscera, dixit.
 Utque manu dura lignum fatale tenebat, 480
 Ante sepulcrales infelix astitit aras ;
 t Pernarumque dea triplices furialibus, inquit,
 Eumenides, sacris vultus advertite vestros :
 Ulciscor, facioque nefas, Mors morte pianda est,

in Althææ
 Melcagrūm
 enixæ appa-
 ruerunt in
 regia Parææ ;
 quæ fata in-
 fantis ita ce-
 cinerunt. Clo-
 tho dixit cum
 generosum
 futurum, La-
 chesis fortem,
 Atropos ti-
 tionem ar-
 dentem aspe-
 xit in foco, &
 ait : Tandiu
 hic vivet,
 quamdiu hic
 titio consum-
 ptus non fue-
 rit. Hoc Al-
 thæa mater
 cum audisset
 exiit de le-
 cto, atque ti-
 tionem extin-
 xit, cumque
 in regia me-
 dia obruit fa-
 talem, ne ab
 igne obrueret-
 tur. Hygin.
 171. fab.
 n' Ligna fra-
 cta. Multifi-
 dasque facer-
 ramaliaque
 arida, infra
 vers. 646.
 • Pulchra,
 ingeniosa, ar-
 tificiosa luctu
 acerrimæ Hy-

potyposis, ubi affectus duo, vindicta & *εὐπρία* in sorore & matre, de fra-
 tribus & filio altercantes considunt : quam ut ubique fere imitatur autor
 Medæ tragicæ, ita & hic. p' *Ανεψὸς ἄστus incertam rapit. Ut sava ra-
 pidi bella cum venti gerunt, Virinque fluctus maria discordes agunt, Du-
 biamque Pelagus fervet : haud aliter meum cor fluctuatur, ira pietatem fu-
 git. Tranqui pietas. Cede pietate doler. & in Agamemnone, fluctibus va-
 rili ager : Ut cum hinc profundum venis, hinc astus rapit, Incerta dubi-
 tat unda, cui cedat malo. q' *Ὀφθαλμοῖς*. de quovide, quæ ad 3. lib. 5. vers.
 & 7. l. 341. vers. t' Qui intra viscera mea latoit, filium, infra. uteripignus
 nostri. sarcina, onus uteri. s' Vere sepulcrales, in quibus fatalem nati sti-
 pitem cremat. s' Furix Ir' *ἄραχθῆς, πῆρῆος, τ' ἰσθμῶς, Γ' ὠϊστῆ, μὲν φῦ-*
*διῆς, Ajax flagell. Sophoclis,**

= Pater meus,
& fratrum,
Plexippi, &
Toxeos.

x Novi Orci
incolæ; recens
admissi.
y Proprii filii
nece.

z Quæ rite
& jure pos-
sunt & debent
umbras ve-
stras placare;
filium meum
cædis vestræ
authorem.

a Ut ego ta-
men sum nato
funeris autor,
b Filius, &
c pater.

d Erant Oe-
neo ex Althæa
& alii filii, ab
Ant. Liberali
nominati.

e Pherens, Age-
laus, Toxeus,
Clymenus, &
Periphaetes.

f Summa ta-
men Oenei
spes in Melea-
gro, utpote
Martis prole,
supra ad vers.

437. verum
audi ipsum
Liberalem.

Οὐκ αὐτὸς Οἰκίς, ἔτι δὲ ἄλλοι Κηφῆς ἀπὸ τοῦ τοῦ δ' ἔως, &c. Thestii filii
reliqui Curetes pellem invadunt, dimidium proximorum ad se pertinere di-
centēs; sed Melesger vi ea ademit, ac filios Thestii occidit. Hinc bellum
inter Curetes & Calydonios ortum. ad quod Melesger prodire noluit, iracun-
dā diras quibus ipsum mater propter fratrum necem devoverat. Cum autem
Curetes urbem jam capturi essent, uxor Cleopatra ei persuasit ut Calydoniam
taeretur. Egressus contra Curetas, periiit, cremata a matre face fatali. (Cf.
qua supra ad v. 451.) Reliqui etiam Oenei filii in ea pugna ortem oppedita-
runt. e Libri aliquot à Crotano citati, & Mss. mei habent *Menses bis* quæ-
que. Excusi omnes *mensum* retinent, Prisciani freti autoritate, qui l. 7. *men-
sum* hic pro *mensam* poni ait. monstri similis hæc syncopatio. Nec visu fa-
cis, nec dista affabili: ubi, qua ratione obtinuerit, quo modo ferri possit
ror. Ego certe genitivum genuinum scribendum censeo *mensum* inter scan-
dendum vero, ne legi *Pedixæ* oppedatur; adhiberi posse Synæresin seu Syn-
phonelin. ut G. Æn. quia *protinus omnia Perlegerint oculis.* & *nostr* l. 1.
ultima cælestium. d Vers. 451. supra. e Dolens & iovita ex more funebri
Aversit: *tenet* *facem.* 6. *Æneid.*

In scelus addendum scelus est, in funera funus, 435

Per coæcervatos pereat domus impia luctus.

An felix Oeneus nato victore fructur?

u Thestius ortus erit: Melius lugebitis ambo.

Vos modo fraterni manes, animaque x recentes,

Officium sentite mentem, y magnoque paratas 490

Accipite z inferias, uteri mala pignora nostri.

Heu mihi! Quo raptor? Fratres ignoscite matri.

Deficiunt ad cæpta manus: Meruisse fatemur

Illum cur pereat; a mortis mihi displicet autor.

Ergo impune foret? vivusque, & victor, & ipse 495

Successu tumidus, regnum Calydonis habebit?

Vos cinis exiguus, gelidaque jacebitis umbra?

Haud equidem patiar: pereat sceleratus, & ille

b Spemq; patris, regnumq; trahat, patriaque ruinam.

Mens ubi materna est? ubi sunt pia vota parentum? 500

Et quos sustinui bis c mensium quinque labores?

O vitam d primis arsissem ignibus infans,

Idque ego passa forem! Vixisti munere nostro;

Nunc merito moriêre tuo. cape præmia facti,

Bisque datam, primum partu, mox stipite rapto, 505

Redde animam; vel me fraternis adde sepulcris.

Et cupio, & nequeo. Quid agam? Modo vulnera fra-

Ante oculos mihi sunt, & tanta cædis imago: (tristis

Nunc animum pietas, maternaque nemina frangunt

Me miseram! Male vincetis, sed vincite, fratres, 510

Dummodo quæ dedero vobis solatia, vosque

Ipsa sequar. Dixit: dextraque e aversa trementi

Funerum torrem medios coniecit in ignes.

Aut dedit, aut visus gemitus est ille dedisse

Stipes, & invitis correptus ab ignibus arsit. 515
 Inscius, atque absens flamma Meleager ab illa
 Uritur, & cæcis torrens viscera sentit
 Ignibus, ac magnos superat & virtute dolores.
 Quod tamen ignavo cadat, & sine sanguine letho.
 Mæret; & Ancaï felicia vulnera dicit, 520
 Grandævumque patrem, fratresque, piæque sorores,
 Cum gemitu sociamque tori vocat ore supremo:
 Forsitan & matrem. h Crescunt ignisque dolorque,
 Languescuntque iterum; simul est extinctus uterque;
 Inque leves abiit paulatim spiritus auras, 525
 Paulatim cana prunam velante favilla.
 Alta jacez Calydon: lugent juvenesque senesque,
 Vnguisque, proceresque gemunt, scissaque capillos
 Plangunt ora simul matres Calydonides. Oeneus
 Pulvere cunitiem genitor, vultusque seniles 530
 Fædat humi fusus: i spatiosumque increpat avum.
 Nam de matre manus diri sibi conscia facti
 Exegit pœnas, & alto per viscera ferro.
 Non, mihi si centum deus ora sonantia linguis,
 Ingeniumque capax, totumque Heliconæ dedisset; 535
 Tristia persequerer miserarum vota sororum.
 Immemores decoris liventia pectora tundunt;
 Dumq; manet corpus, corpus refoventq; foventque:
 Oscula dant ipsi, posito dant oscula n. lecto.
 Post cinerem, cineres haustos ad pectora pressant, 540
 Affusaque jacent tumulo, signataque saxo
 Nomina complexa, lacrymas in nomina fundunt.

f Magnitudi-
ne animi.

g Inique ta-
men & ægre
fert eam sibi

obvancire mor-
tem, inertem
& languidam,

in qua non sit
virtuti suæ
exercendæ

locus. Aristot-
eles 3. lib.

Ethic. Nico-
mach. cap. 6.

h Torris hic
fatalis respi-
cere videtur

effigiem ali-
quam ex arte
malefica. cum
præsertim

Hom. Iliad. 9.
dicat Melea-
grum interiis-

le. Εξ α' μ' ο'ν
μ' η' ρ' ο' s. Πολλ'
α' χ' ο' s' α' ρ' α' τ' ο

κ' α' ρ' η' τ' ο' s
ρ' ο' s' ο' s. Πολλ'
s' & γ' α' λ' α' s

π' ο' s' ο' s' ο' s' ο' s
κ' η' ρ' ο' s' ο' s' ο' s
κ' η' ρ' ο' s' ο' s' ο' s

Α' s' ο' s' ο' s
s' α' ρ' η' s' ο' s' ο' s

quem enim immolare, infirmare, aut etiam peri-
 mcre volunt maleficæ, imaginem ejus ex cera, luto aut plumbo effingunt, pe-
 ctori nomen inscribunt, exorcizant, sub simo vel ad leotentem focum tabescere
 sinunt perforatum aut acubus per latera transfixum. noſter epist. Hypſi yles,
 De viret absentes, simulacraque cerea fingit: & miserum tenues in jacet arget
 acus. & 2. Pastor. Quodque pice abstrinxit, quod acen trajecit aliena, Obscurum
 mentha torret ab igne caput. Virgil. 8. Eclog. Limus ut hic dureſcit, & hac ut
 cera liqueſcit, &c. ex Theocriti Idyl. 2. Ω; τ' s' m' τ' κ' α' ρ' η' s' ο' s, &c. Hor-
 rat. 2. satyr. 1. lib. Lanæ & effigies erat, altera cerea. Tacitus 2. Annal. super
 morte Germanici: Reperiebantur, inquit, solo ac parietibus erutz humanorū
 corpore reliquæ, carmina & devotiones, & nomen Germanici plumbeis ca-
 bulis insculptum, semiusti cineres, ac tabe obruti, aliaque maleficia, &c. Sed
 ad Sprangerum 1. p. Mallei venef. quæst. 1. cap. 12. Mejerum lib. 16. Del-
 rium 3. Disqui. Magic. p. 1. quæst. 3. scilicet 4. & 5; Grillandum quæst. 5. Petri
 Abani experimenta. i Nestor apud Juvenalem. 10. Satyr. quærit cur hac in
 tempora duret, Quod facinus dignum tam longo admiserit ævo. & Laqueo vitans
 finivit, inquit Diodorus Sic. 5. l. Ι' ο' s' ο' s' α' s' ο' s' ο' s' ο' s' ο' s' ο' s, &c.
 2. Iliad. Hom. Virgilius idem 3. Georg. & 6. Æneid. m Quamdiu compono-
 batur, necdum rogo injectam, n Funebri, pheretro.

Dejaniram, uxorem Herculis Beneficio Bacchi id factum (dicit Ant. Liberalis) cui eam gratiam Diana fecerat. Reliquæ in Melagrines aves versæ, de quibus Plin. 10. lib. 26. cap.

*Quas, postquam Oeneæ tandem Latonia clade
Est satiata domus, præter Gorgenque, o nurumque
Nobilis Alcmenæ, natis in corpora pennis 545
Allevat: & longas per brachia porrigit alas,
Corneaque ora facit, versasque per æra mittit.*

Najades in insulas Echinadas. F A B. 5.

Conficiendi apri labore functus quem socium & auxiliarem Melagro tulerat.

Athenas Erechtho olim regnatas. Qui autem Achelous Theseo Calydone Athenas proficiscenti obitare potuerit, hæret Glareanus, ego non video.

Foraminoso, poroso.

Lacunaria summa distinguantur alternis murice & concha quasi tessellatim.

Allusum videtur ad Romanum marem, quo discumbere soliti sub tertia diei parte superflite.

Hyperion autem filius Cæli ex Titea sorore, quam *Baanius* vocat Diodorus, genuit Sollem & Lunam. Sol autem ipse Hyperion dicitur. & Pirithous. & Flavianus Acarnanum, eos ab Ætolis dividens, Achelous. & Phialâ gemmea, portulicam quam gemmata, ut quæ fluviatili Deo conveniat magis. Cic. Verrina erat etiam vas vinarium, ex una gemma prægrandi trulla excavata. *Nobis è gemma diviti usura fuit.* Propert. 3. lib. 4. el.

Interea Theseus p sociata parte laboris
Functus, q Erechtheas Tritonidos ibat ad arces.
Clausit iter, & fecitque moras Achelous eunti 550
Imbre tumens. Succede meis, ast, inclyte tellis
Cecropide; nec te committe rapacibus undis:
Ferre trabes solidas, obliquaque vulvere magno
Murmure saxa solent. Vidi contermina ripa
Cum gregibus stabula alta trahi: nec fortibus illic 555
Profuit armentis, nec equis velocibus esse.
Multa quoque hic torrens nivibus de monte solutis
Corpora turbineo juvenilia vortice misit.
Tutior est requies, solito dum flumina currant
Limite: dum tennes captet suus alveus undas. 560
Annuit Egides; utorque, Acheloë, domoque,
Consilioque tuo, respondit: & usus utroque est.
Pumice s multivoco, nec lavibus atria topis
Structa subit: molli tellus erat humida musco,
Summa t lacunabant alterno murice concha. 565
u Jamque duas lucis partes Hyperione mensa,
Discubere toris Theseus comitesque laborum,
Hac & Ixionides, illa Træzenius heros
Parte Lelex, varis jam sparsus tempera canis:
Quosque alios parili fuerat dignatus honore. 570
y Annis Acarnanum, latissimus hospite tanto.
Protinus appositas nuda vestigia Nympha
Instruxera epulis mensas: dapibusque remotis
In z gemma posuere merum. Tum maximus heros
Æquora prospiciens oculis subjecta, Quis, inquit, 575

Ille locus? digitoque ostendit: & insula nomen
 Quod gerit illa, doce; quanquam non una videtur.
 Amnis ad hac, Non est, inquit, quod cernimus, unum:
 Quinque jacent terra; a spatii discrimina fallunt.
 Quoque minus spreta b factum mirere Diana, 586
 Naiades ha fuerant; qua cum bis quinque juvencos
 Mactassent, rurisque deos ad sacra vocassent,
 c Immemores nostri festas duxere choreas.
 Intumui; quantusque feror, cum plurimus, unquam,
 Tantus eram: pariterque animis immanis & undis;
 A sylvis sylvas, & ab arvis arva revulsi, 586
 Cumque loco Nymphas memores tum denique nostri,
 In freta provolvi. d Fluctus nosterque marisque
 Continuum diduxit humum; pariterque revulsi
 In totidem, mediis quot cernis Echinadas undis. 590

ante ostia Acheloi limus vi fluvii advectus congestit Strabo lib. 10. Quin & alibi emergunt insulae; vel aqua recedente, vel spiritu, qui terrae includitur, terram ipsam protrudente & attollente.

a Minuta insularum inter se intervalla visum decipiunt. Al. spatium discernit. b Vindictam, qua sui contemptum ulta est in Oenoe & suis. c Exaruisse aliquando videntur fontes, neque rivulos suos, ut prius, in Acheloum devexisse. d Insulas has

De Perimele in insulam. F A B. 6.

UT tamē ipse vides procul (en!) procul una recessit

Insula, grata mihi: c Perimelen navita dicis.

Huic ego virgineum dilecta nomen ademi:

Quod pater Hippodamas egre tulit, inq' profundum

Propulit è scopulo peritura corpora nata. 595

Excepi, nantemque ferens: O proxima terra

Regna vaga, dixi, sortite f Tridentifer unda,

In quo desimimus, quò sacri currimus amnes,

g Huc ades, atque audi placidus, Neptune, precantem.

Huic ego, quam porto, nocui; Si mitis, & aquus 600

Si pater Hippodamas, aut si minus impius esset,

Debuit illius misereri, ignoscere nobis.

Cui quondam tellus clausa est feritate paterna,

Affer opem, mersaque, precor, feritate paterna

Da, Neptune, locum: vel sit locus ipsa licebit, 605

Hunc quoque complectar. h Movit caput aequoreus

rex:

e Inf. maris Ionii, unam Echinadum ante os sinus Corinthiaci. f Tridentem quem habet Neptunus pro scepro, triplicem illius ostendit potestatem; tollendi scilicet æquoris placandi, servandi. Comes. mythol. lib. 2. cap. 8. Aliis est, quod medius inter Jovis cælum

& Plutonis infernum, utrumque cum suo participet regnum. quod & Proclus refert in Cratylum Platonis, ubi de fratrum trinitate agit. Ipse *ἑρμῆος* *ἑρμῆος* *ἑρμῆος* famulus *ἑρμῆος*, uxor *Ἀσπίγυρε*, ternarium sonant numerum. g Ex precantium formula, Deos orantium ut *ἀδύσσεν*. 3. l. Amorum eleg. 2. *Ἡμεῖς* *ἀδύσσεν*, atque *μενὸς* *ἑρμῆος* *ἀδύσσεν* amor. Brissonii formul. 1. lib. plura. h Annuuit precibus Neptunus, tremefecit & æquora nutu,

Concussitque suis omnes assensibus undas.
 Extimuit Nymphæ; nabat tamen: ipse natantis
 Pectora tangebant trepido salientia motu,
 Dumque ea contrecto, totum durescere sensi 610
 Corpus, & inductâ condidit præcordia terra.
 Dum loquor, amplexa est artus nova terra natantes,
 Et gravus increvit mutatis insula membris.

Philemon, & Baucis in arbores, & eorum
 domus in Templum. F A B. 7, 8, 9.

Ixionis
 filius ex Cen-
 taurorum ge-
 nere, qui Su-
 perum con-
 temptores in-
 ducuntur à
 Poëtis, ut &
 Cyclopes.

Æt. 1. 1. 1. 1.
 Sophocl.

Ajax si gel.
 Euseb. 5. 1. 1. 1.
 Pindar. Pyth.

Ode 10.
 I Testis ocu-
 latus adsero.
 Qui audiunt,
 Audita dicunt,
 qui vident,
 plane sciunt.

Plaut. in Truculento. In Phrygiam regnatam Tantalos Pelopis patri, & Pitheus Pelopis filii fuerunt Pisatide, quorum ille urbem sibi cognominem reliquit; hic ei succedens ibi regnavit. Teste Strab. l. 8. Fuit & Pitheus pater Æthrae quæ mater Thesei. Hunc tamen Lelegis patrem fuisse N. E. Poëtarum fabulas à Sacris fontibus derivatas probaturum in Laur. Ramirus c. 36. Pentecontarchi; ex fabb. Promethei, Diluvii, Phæthontis, &c. Sed ad præsentem agit. Hoc olim Patres omnes, qui adversus Gentes scripserunt. Iis quos citat vi ad 261. v. l. 1. adde Euseb. qui l. 10. præp. Euang. ex Clemente. Josepho Porphyrio, Diodoro, aliis, ostendit eximias quasque disciplinas ab Ægyptiis & Hebræis ad Græcos fluxisse. Quin & Clemens 6. & 7. Stromat. Græcos fuisse arguit, ut qui ab Hebræis philosophiæ scita sua hausserint. Dixi ad verum 211. l. 1. ad præsentem bratum esse illum descensum Jovis sub mortali specie in Arcadiam ex historia quæ habetur Genes. c. 28. Quod hic clarius liquet. ubi sub personis Jovis & Mercurii hospitio exceptorum à Philemone & Baucide quos illi deduxerunt in montem postquam ulsi fuissent viciniam improbitatem, urbe & regione in lacum verla representatur historia Loti 19. c. Genes.

AMnis ab his taonit. Factum mirabile cunctos
 Moverat. Irridet credentes, utque decorum 615
 Spretor erat, mentisque ferox in Ixione natus,
 Ficta refers, nimiumque putas, Acheloë, potentes
 Esse deos, dixit; si dant adimuntque figuras.
 Obstupere omnes, nec talia dicta probarunt;
 Ante omnesque Lelex, animo maturus & ævo, 620
 Sic ait, Immensa est, finemque potentia cæli
 Non habet, & quicquid superi voluere, perat-
 tum est,

Quoque minus dubites, tiliæ contermina quercus
 Collibus est Phrygiis, medio circumdata muro;
 Ipse locum vias: nam me in Pelopeia n Pitheus 625
 Misit in arva suo quondam regnata parenti.
 O Haud procul hinc stagnum est, tellus habitabilis olim.
 Nunc celebres mergis fulicisque palustribus unda.
 Juppiter huc specie mortalis, cumque parente
 Venit Atlantiades positus caducifer alis. 630
 Mille domos adiere, locum requiemque petentes:

Mille domos clausere fera; tamen una recepit.
 Parva quidem, stipulis & canna tecta palustri.
 Sed pia Baucis anus, parilique atate Philemon
 Illa sunt annis juncti juvenilibus; illa
 Consensere casa: p paupertatemque ferendo.
 Effecere levem; nec iniqua mente ferendam.
 Nec refert, dominos illic famulosne requiras:
 Tota domus duo sunt; iidem parentque iuventque.
 Ergo ubi calicula parvos tetigere penates.
 Summissoque humiles intrarunt vertice postes:
 Membra senex posito iussit relevare sedili,
 Quod super injectis textum rude sedula Baucis,
 Inde face tepidum cinerem dimovit, & ignes
 Suscitavit hesternos, foliisque, & cortice sicco
 Nutrit, & ad flammam q anima perducit anili.
 Multifidasque faces, ramaliaque arida tecto
 Detulit, & minuit, parvoque admovit aheno:
 Quodque suus conjux riguo collegerat horro,
 Truncat olus foliis: furca levat ille bicorni
 Sordida terga suis nigro pendentia tigno;
 Servatoque diu refecat de tergore partem
 Exiguam, sectamque t domat ferventibus undis.
 Interea medias fallunt sermonibus horas,
 Sentiri que moram prohibent. Erat alveus illic
 Fagineus, dura clavo suspensus ab ansa:
 Is tepidis impletur aquis, u artusque fovendos
 Accidit. In medio x torus est de mollibus ulvis
 Impositus lecto, sponda pedibusque salignis:
 Vestibus hunc velant, quas non nisi tempore festo
 Sternere consueverant; sed & hac vilisque ve: usque
 Vestis erat, y lecto non indignanda saligno.
 Accubere dei. Mensam succincta tremensque
 Ponit anus; mensa sed erat pes tertius impar;
 Testa z parem fecit: quæ postquam subdita clivn
 Sustulit; aquatam menta extersere virenti.
 Ponitur hic a bicolor sincera bacca Minerva,
 Conditaque in liquida corna autumnalia b' fece,

p Paupertatis
 emolumenta
 & prærogati-
 vas, si cui va-
 cet, legat ab
 Apuleio in
 Apologia,
 elegantissime
 descripta; nec
 non à Seneca
 passim de præ-
 dicata, epist.
 2.4. 17. 20. 30.
 à Valer. Maxi-
 laudata. l. 4.
 cap. 4. 2di, si
 placet, Indi-
 cem nostrum
 poeticum.
 q Spiritu, foli-
 is vice, usa.
 r Refecat foli-
 a de olere,
 trunco & can-
 le rejecit.
 s Fumo su-
 spensa, uti so-
 let succidia.
 t Elixat l. 7.
 288. ferventi-
 bus arundinib-
 us aquis.
 u Priscus ille
 mos fuit la-
 vandi hospiti-
 bus: Athenarum
 1. lib. 9. c. ex
 Hom. 3. Od.
 x Antiquis
 torus erat è
 stramento.
 Plin. l. 8. c. 48.
 deinde ex
 herba, aut
 ulva, denique
 lana & pluma.
 hic autem im-
 positus est.
 lecto, qui

ligneus, the bedstead. funebris autem arundine aut papyro factus imponebatur pheretro. In versu seq. Multi cod. metique Mss. habent Impositus lecto, quod æquatore animo ferri potest, quam qui ex negotatione alicujus ad marginem irrepsit verc. subsequens, Concutiuntque torum de molli fluminis ulva. y Et dignum sane patella operculum. z Pedes imparis enormitatem & inæqualitatē correxit & æquavit. a Olivæ virides & nigre. hic autem fructus & arbor intemerata virginis Pallados l. 6. v. 77. b Qua condita servantur, piegle.

c Caseus recens. *laſſantem metam* appellat Marialis lib. 1.

epigr. 44. *Fictilis ergo*, Agathoclea. Aufonius epigr. 2.

recubans sub eodem marmore (quo scil.angebatur urceoli)

Chiron. 3. Sat. Juvenalis Magnus.

animus, inquit Seneca, fictilibus utitur tanquam argento & auro.

a A parte inferiore.

f Vilia itaque utpote nova. namque etate commendabantur vina presiosa.

g Coenae apud Romanos tres fuisse missus, acini non notum i.

Ante coenam promulgidem, sive Gustum.

2. Coenae caput ex cibis firmis & precipuis. 3. Bel-laria, sive mensas secundas.

h Voluntas est, quae apud nos ponit beneficium. Sen. 9. Benef. 11. c. i Tenet ac fere nulli apparatus. k Canibusque sagacior anser. 529. vers. lib. 11. l Hostiae, quae dabatur, loco. m Supplex & hospes non violandus; protegendus potius. Xenocrates de passere, quem persequeretur accipiter, ad eum confugiente. n Mariangelus in Diatriba, & Ciofanus in var. lect. rejiciendos, qui sequuntur, duos versus pro adulterinis ceasent. In uno Ms. meos posterior non invenit locum, in altero neuter apparet.

Intybaque, & radix, & c lactis massa coacti, & vanae, non acri leviter versata favilla: 670

Omnia fictilibus. Post hac calatus d eodem

Sistitur argento crater, fabricataque fago

Pocula, e qua cava sunt, flaventibus illita ceris.

Parva mora est: epulasque foci misere calentes,

f Nec longa rursus referuntur vina senecta, 675

Dantque locum mensis paulum seducta g secundis.

Hic nux, hic mista est rugosis carica palmis,

Prunaque, & in patulis redolentia mala canistris,

Et de purpureis collecta vitibus uva; 679

Candidus in medio favus est: Super omnia, vultus

Accessere boni, h nec iners, pauperq; voluntas.

Interea quoties haustum cratera repleri

Sponte sua, per seque vident succrescere vina:

Attoniti novitate pavent, manibusque supinis

Concipiunt Baucisq; praees timidusq; Philemon, 685

Et veniam dapibus, i nullisque paratibus orant.

Unicus anser erat, minima k custodia villa,

Quem diis hospitibus domini l mactare parabant:

Ille celer penna tardos atate fatigat.

Eluditque diu, tandemque est visus ad ipsos 690

Confugisse deos. m Superi vetuere necari,

Diique sumus, meritasque luet vicinia poenas

Impia, dixerunt; vobis immunibus hujus

Esse mali dabitur: modo vestra relinquitte tecta,

Ac nostros comitate gradus, & in ardua montis, 695

Ite simul. Parent: & diis praecuntibus ambo

Membra levant baculis, tardique senilibus annis

Nituntur longo vestigia ponere clivo.

Tantum aberant summo, quantum semel ire sagitta

Missa potest: flexere oculos, & mersa palude 700

Cetera prospiciunt, tantum sua tecta manere.

Dumque ea mirantur, dum descent fata suorum,

n Mersa vident, queruntque sua pia culmina villa:

Sola loco stabant. Dum descent fata locorum,

Illa vetus, dominis & jam casa parva duobus, 705
 Vertitur in templum: o furcas subire columna,
 Stramina flavescent, aurataque tecta videntur,
 Calataque fores, adopertaque marmore tellus.
 Talia cum placido Saturnus edidit ore:
 Dicite, iuste senex, & femina conjuge iusto 710
 Digna, quid optetis. Cum Baucide paucalocutus,
 Judicium Superis aperit commune Philemon.
 Esse sacerdotes, delubraque vestra tueri
 Poscimus: &, quoniam concordēs egimus annos,
 Auferat hora duos eadem; nec conjugis unquam 715
 Busta mea videam, neu sim tumultandus ab illa.
 Vota p fides sequitur: templi q tutela fuere,
 Donec vita data est. Annis avoque soluti,
 Ante gradus templi cum starent forte, locique
 Narrarent casus, & frondere Philemona Baucū, 720
 Baucida conspexit senior frondere Philemon.
 Jamque super geminos crescente cacumine vultus,
 Mutua, dum licuit, reddebant dicta, Valeque
 O conjux dixere simul: simul abdita texit
 Ora l frutex. Ostendit adhuc & Tyaneius illic 725
 Incola de gemino vicinos corpore truncos.
 Hac mihi non vani (nec erat cur fallere velenti)
 Narravere senes: equidem u pendentia vidi
 Serta super ramos, ponensque recentia, dixi,
 x Cura deum dii sint, & qui coluere colan-
 tur. 730

Cervi li-
 gnei transeunt
 in marmoreas
 columnas.
 p A Jove
 promissis
 prxstita.

q Aeditui
 iacerdotes.
 r Philemona
 in quercum,
 Baucida in
 tiliam muta-
 tam ferunt.

s Cortex ar-
 boris.

t Tyana, urbs
 Cappadocię,
 media inter
 Cęsariam &
 Tarsum, ur-
 bem Cilicię.

Apollonio
 alumno nobi-
 lis. Qui vero
 Tyaneius po-
 tuerit offen-
 dere rem in
 Phrygia ge-
 stam, non
 video, nisi
 forte alia sit
 in Phrygia
 Tyana.

x illis ipsis
 arboribus sit

mutatis appensa sarta & coronas vidi. x Quibus Dii Deorumque cultus cu-
 rz fuerit, & ipsi in Deorum numerum referantur.

Proteus in varias formas. FA B. 10.

Desierat: cunctosque & res, & moverat y au-
 tor;
 Thesea precipue, quem facta audire volentem
 Mira decem, nixus cubito Calydonius arnis
 Talibus alloquitur; Sunt, o fortissime, quorum
 Forma semel mota est, & in hoc z renovamine
 mansit.
 Sunt quibus in plures jus est transire figuras; 736

y Fides &
 autoritas Le-
 legis prudens
 tis pique
 senis, animo
 mansi &
 470. supra.
 vers. 619.

z Mutatione
 in aliquam
 unam novam
 formam.

⁂ Rex Ægypti, Ceres; Græcis Περσὶς dictus, & Deus maris; quem se in varias mutasse formas fingunt: Homer. 4. Odyss.

Orpheus in hymn. Aristoph. in Ranis. Virgil. 4. Georgic. Quem nonnulli Magica arte se in eas formas mutasse ferunt. Plato in Euthydemo tradit Sophistam fuisse. Rhetorem alii & dicendi peritum; Politicum alii, qui arte varia pro re ac tempore Reip. administravit. Ad regum insignia referunt alii, quæ subinde immutantur, nunc leonis specie, nunc tauri, &c. Lucianus de saltatore interpretatur varias figuras representante. Tzetzes *ἄλλοτε* vaticinantem per pelves fuisse arbitratur. Philosophum fuisse putant alii, de variarum rerum natura differentem. Ponticus Heraclides in libro Homeric. allegoriarum. & hunc sequutus Clariss. Fr. Baconus in Sap. vet. interpretantur informem rerum Materiam, variarum formarum susceptibilem.

FAMES Eryfichthonis & varia Metæ metamorphosis. F A B. II.

⁂ *Ἐρυφίχθωνος* secundum exemplum adjicitur

Metra, filia Eryfichthonis, quæ nupsit Antolyco patri Anticleæ, quæ Ulyssis mater, se dictura est in tertium exemplum, & Callimacho in hymno Cereris, est populus, *ἢ δὲ τὸ αἰὲρ*, *αἰὲρ δὲ τὸ*.

NEC minus c Autolyçi conjux Eryfichthone nata Juris habet. pater hujus erat, qui numina divum

Sperneret, & nullos aris adoleret honores. 746

Ille etiam Cereale nemus violasse securi

Dicitur, & lucos ferro temerasse vetustos.

Stabat in his ingens annofo robore d quercus,

e Una nemus, vitta mediam memoresque tabella. 750

Sertaque cingebant f voti argumenta potentis.

g Sæpe sub hac Dryades festas duxere choreas;

Sæpe etiam, manibus nexus ex ordine, trunci

Circumiere modum: mensuraque roboris ulnas

Quinq; ter implebat; nec non & cætera tantam 755

Sylva sub hac omnis, quantum fuit herba sub illa.

Nec tamen idcirco ferrum h Triopæus illa

⁂ *ἢ δὲ τὸ αἰὲρ* *αἰὲρ δὲ τὸ*. Quæ una nemoris instar erat. vide Jul. Scalig. Poëtic. lib. 5. cap. 8. f *Ἐρυφίχθωνος*, donaria ab his suspensa qui Cereris ope votorum compotes fuerant. sic vers. 56. supra. De platano a Xerxe torquibus & armillis ornata, Ælian. lib. 2. Var. hist. 14. cap. Sed & netum est de more suspendendi memorum tabellarum. g *Τῶν δὲ ἐπὶ ταῖς ἑσπέρας ποτὶ τῶν δεινῶν ἑσπέρας* Callimach. ibid. h Triopæ filius. sic enim Tzetzes in Lycophronem, *Ἐρυφίχθωνος ὁ πατὴρ, ὁ δὲ δεινῶν κληῖνός, εἰς ἑσπέρας Τριόπης, ἔστιν τὸ αἰὲρ τῆς Δαμῆτις*. Alii substituunt, Dryopæus. 1. Thesalus.

Abstinnit; isamulosque iubet succidere sacrum
 Robur, & ut iussos cunctari vidit, ab uno
 Edidit hæc raptâ sceleratus verba securi: 760
 Non dilecta dea solum, sed & ipsa, licebit,
 Sit dea, jam tanget frondente cacumine terram.
 Dixit: Et, obliquos dum telum librat in icibus:
 Contremuit, gemituroque deducit Dodonia quercus:
 Et pariter frondes, pariter pallescere glandes 765
 Capere, ac longi pallorem ducere rami.
 Cujus ut in trunco fecit manus impia vulnus;
 Haud aliter fluxit discusso cortice sanguis;
 Quam solet, ante aras ingens ubi victima taurus
 Concidit, abrupta cruor e cervice profundi. 770
 Obstupuere omnes: Aliquisque ex omnibus audeo
 Deterre nefas, savamque inhibere bipennem.
 Aspicit hunc, mentisque pia cape premia, dixit,
 Tressalus: inque virum conversus ab arbore ferrum,
 De truncatque caput, repetitaque robora cadit. 775
 m Editus e medio sonus est cum robore talis:
 n Nympha sub hoc ego sum, Cereri gratissima, ligno;
 o Quæ tibi factorum pœnarum instare tuorum
 Vatis amor moriens, nostri solatia lethi.
 Persequitur scelus ille suum, labefactaque tandem
 lætibus innumeris, ad ænctaque funibus arbor 781
 Corruit, & multam prostravit pondere sylvam.
 Attonita Dryades datæno nemorumque suoque,
 Omnes germana Cererem cum vestibus atris
 Mærentes adveniunt, pœnamque Eryfichthonis orant.
 Annuit his, caputisque sui pulcherrima motu 786
 Concussit gravidis oncratos mœsibus agros;
 Moliturque genus pœna miserabile, si non
 Ille suis esset pœna nulli miserabilis actis,
 Pestifera lacerare fame, qua, quatenus ipsi 790

; Eriat
 ἵσχυρὸν δὲ πρὸς
 πρὸς τὸν ἴσχυρ
 Callimach.
 & Fatidica,
 vel, æquans
 Dodonæas
 Jovis quercus;
 quatinus
 vis hæc Cal-
 limacho sit
 populus
 ἵσχυρὸν, ut
 modo ad
 vers. 749.
 Mss. nostri,
 alii, & excus-
 aliquot ha-
 bent decidua.
 quod Pontan-
 nus à cado
 deduci vult.
 l Sacerdotem,
 inquit Scalig.
 lib. 5. poët.
 cap. 8. excitat
 Ceres, ut Ery-
 fichthona
 castiget.
 Ovid. famulo
 attribuit.
 Non excitat
 sacerdotem,
 pace tua Jul:
 sed ipsa
 assimilata est
 sacerdoti.
 Ἀντίνα Νι-
 κίππη (τὴν
 εἰς πέλις ἀρ-
 τήρας Ἰακω-
 εἶπεν Ἰταῶνα)
 ἵσχυρὸν.

Huic simile

quippiam de Hamadryade monente Paræbum, Μὴ τὰμὲν πρῶτος δρῶς ἴ-
 λια. narrat Apollonius lib. 2. Argonaut. vers. 475. & commentator ibi.
 m 81. Cum sanus auditur medio de robore talis. n Servius ad eclogam. 10. Vir-
 gili, Nymphæ, inquit, Hamadryades sunt, quæ cum arboribus nascuntur
 & pereunt, ἀπὸ τοῦ ἁμα & τὰς ἀρ-
 qualis fuit illa, quam Eryfichthon oc-
 cidit: qui cum arbore incidere, & vox inde erupit, & sanguis, sicut docet
 Ovidius. Et Scaliger 5. lib. poëtices cap. 8. Nudis Callimachi rebus Ovi-
 dius addit ornamenta: veluti cum orationem attribuit Nymphæ; Calli-
 machu solum, κακὸς μὲν ἱσχυρὸν ἀλλὰ πρὸς τὸν ἴσχυρὸν δὲ πρὸς τὸν ἴσχυρὸν
 ἴσχυρὸν, ὅτι ἐν ταῖς Πουίταις. Ἰακωβὸς δὲ ἵσχυρὸν ἀλλὰ πρὸς τὸν ἴσχυρὸν
 interminata Eryfichthoni. Callim. p Nullius misericordia aut miseratione
 dignus.

4 Nympharum
 montanam,
 & Cereris
 jugales lib. 5.
 vers. 642.
 gemines Dea
 fertilis an-
 gues curribus
 admovit, fra-
 nisque coer-
 exit ora, Et
 mediam caeli
 terraque per
 aëra veta
 est. Sic &
 Triptolemo
 dedit currum
 quem alati
 trahebant
 dracones,
 quo vectus
 mortales a-
 griculturam
 doceret.
 Qui est
 atque pellis
 totus est, ita
 cura macet.
 Quia exta
 inspicere, in-
 sult, etiam
 vivo licet;
 Ita pellucet,
 quasi laterina
 Punicæ. Eu-
 clio de agno
 macilento
 sibi à Mega-
 doro inisso.
 in Plauti Au-
 lularia.
 Ita & l. 11.
 vers. 630.
 postquam man-
 data peregit
 Iris, abit:
 neque enim
 ulterius sala-
 rare soporis
 vim poterat;
 ubique ut
 somnum sensit in avibus Effugit, & Quinetiam invasio atque impressio famis
 apud Callimachum nulla: Ovidio adeo luculenta, ut nihil supra, alioque
 sapore solutum, &c. Scaliger 5. lib. Poët. cap. 2. x Αὐτίκα δὲ χαλαροῖς τῆς
 ἑσπέρης ὑπὸ τῆς ἀνέμου, Αἰθῆρα νηπιόσιν· ἡ γὰρ δὲ ἑσπέρης τῶν ἰσθμῶν. Callim.

Non adenda dea, (neque enim Cereremq, Famemq,
 Fata coire sinunt) montani numinis unam
 Talibus agrestem compellat q Oreada dictis.
 Est locus extremis Scythia glacialis in oris;
 Triste solum; sterilis, sine fruge, sine arbore tellus; 799
 Frigus iners, illic habitant Pallorque, Tremorque,
 Et jejuna Fames; ea se in praeordia condat.
 Sacrilegi scelerata jube, nec copia verum
 Vincat eam, superetque meam certamine vires.
 Neve via spatium te terreat, accipe currus; 800
 Accipe quos franis alte moderere & dracones:
 Et dedit. Illa dato subvecta per aëra currum,
 Devenit in Scythiam, rigidique cacumina montis:
 (Caucason appellant) serpentum colla levavit,
 Quasitamque Famem lapidoso vidit in agro, 805
 Unguibus & raris vellentem dentibus herbas.
 Hirtus erat crinis, cava lumina, pallor in ore,
 Labra incana situ, scabri rubigine dentes,
 Dura cutis, & per quam spectari viscera possent.
 Ossa sub incurvis extabant arida lumbis: 810
 Ventris erat, pro ventre, lacus; pendere putares
 Pectus, & a spina tantummodo crate teneri.
 Auxerat articulos macies, genuumque tumebas
 Orbis; & immodico prodibant tubere tali.
 Hanc praecul ut vidit (neque enim est accedere
 juxta 815
 Ausa) refert mandata dea: paulumque morata,
 Quamquam aberat longe, quamquam modo venerat il-
 visa tamen sensisse Famem; retroque dracones (hic,
 Egit in Amoniam versis sublimis habenis.
 Dicta Fames Cereris (quamvis contraria semper
 Illius est operi) peragit; perque aëra vento 820
 Ad jussam delata domum est, & protinus intrat
 Sacrilegi thalamos; u altoque sopore solutum
 (Noctis enim tempus) geminis amplectitur ulnis,
 & Seque viro inspirat, faucesq, & pectus, & ora 825
 Assat, & in vacuis peragit jejunia venis.
 Functaque mandato sacundum deserit orbem,

Inque dumos inopes, assuetaque vertitur antra.
 y Lenis adhuc somnus placidis Eryfichthona pennis
 Mulcebat. Petit ille dapes sub imagine somni, 830
 Oraque vana movet, dentemque in dente fatigat,
 Exercetque cibo delusum guttur inani,
 Proque epulis tennes nequicquam devorat auras.
 Ut vero est expulsa quies; furit z ardor edendi,
 Perq; avidas fauces, immensaq; viscera regnat. 835
 Nec mora; a quod pontus, quod terra, quod educat
 Poscit, & appositis queritur jejunia mensis, (aer,
 Inque epulis epulas quarit, quodque urbibus esse,
 Quodque satis poterat populo, non sufficit uni.
 b Plusq; cupit, quo plura suam demittit in alvum. 840
 e Uique fretum recipit de tota flumina terra,
 Nec satiatur aquis, peregrinosque ebibit amnes:
 Utque rapax ignis non unquam alimenta recusat,
 Innumerasque facies cremat, & quo copia major
 Est data, plura cupit, turbaque voracior ipsa est: 845
 Sic epulas omnes Eryfichthonis ora profani
 d Accipiunt, poscuntque simul. Cibus omnis in illo
 Causa cibi est: semperque locus fit inanis edendo.
 Fameque fame patrias altique voragine ventris
 Attenuarat opes: sed inattenuata manebat 850
 Tum quoque dira fames, implacataque vigeat
 Flamma gula. tandem, demisso in viscera censu,
 Filia restabat e non illo digna parente.
 f Hanc quoque vendit inops. Dominum generosa re-
 cusat:

Et vicina suas tendens super aquora palmas, 855
 Eripe me domino, qui raptam premia nobis
 Virginitatis habes, ait. Hac Neptunus habebat.

omni studio, & insatiata Cupiditate. b Ἐρυχθῆ. c Ἰκαρὸς. d Ἰκαρὸς δὲ ἰκαρῶν γὰρ ἴσθ' αἰὲρ ἀλλὰ οὐκ ἔδωκεν, τοῦ δ' ἰσθ' οὐδὲν δία θαλάσσης λαμβάνειν ἀχρεῖα κατὰ τὴν ἠδῶν παύσασθαι. e Ἰκαρὸς δὲ πατρὸς ἰσθ' οὐκ ἔδωκεν, τοῦ δ' ἰσθ' οὐδὲν δία θαλάσσης λαμβάνειν ἀχρεῖα κατὰ τὴν ἠδῶν παύσασθαι. f Ἰκαρὸς δὲ πατρὸς ἰσθ' οὐκ ἔδωκεν, τοῦ δ' ἰσθ' οὐδὲν δία θαλάσσης λαμβάνειν ἀχρεῖα κατὰ τὴν ἠδῶν παύσασθαι. g Ἰκαρὸς δὲ πατρὸς ἰσθ' οὐκ ἔδωκεν, τοῦ δ' ἰσθ' οὐδὲν δία θαλάσσης λαμβάνειν ἀχρεῖα κατὰ τὴν ἠδῶν παύσασθαι. h Ἰκαρὸς δὲ πατρὸς ἰσθ' οὐκ ἔδωκεν, τοῦ δ' ἰσθ' οὐδὲν δία θαλάσσης λαμβάνειν ἀχρεῖα κατὰ τὴν ἠδῶν παύσασθαι.

y In quibus, inquit Scali-
 ger, fuerat
 Callimachus
 æquo fulior
 ac laxior, uti
 in pecoribus a
 mulis, equis
 usque ad fe-
 lem ipsam, ea
 noster bono
 iudicio negle-
 xit, illaque
 est imitatus,
 quæ ingenii
 sui vi effecit,
 ut essent iua.
 Ea vero ar-
 gute acuteque
 ac plusquam
 humano inge-
 nio est profe-
 cutus. Ipso in
 somno, Diu
 boni, esu-
 rientem faci-
 Lenis adhuc
 somnus, &c.
 & Βλαύτις,
 φαγιδάρια,
 γαστρίδενδια,
 & Neque hoc
 de Fane tan-
 tum pronun-
 ciari potest:
 sed & de aliis
 Naturæ pro-
 ditibus, Avari-
 tia, Ambitio-
 ne, Libidi-
 ne, Ebrieta-
 te, immodico

LIBER IX.

Acheloi cum Hercule lucta, & variaz formæ,
& cornu copiaz. F. A. B. 1.

QUAE gemitus truncaque deo a Neptunius heros
Causa rogat frontis: cum sic Calydonius amnis
Cæpit, inornatos redimitus b arundine crines.
Triste peti munus: quis enim sua prælia victus
Commemorare velis? Referam tamen ordine; Nec
tam

Turpe fuit vinci, quam contendisse decorum est;
c Magnaque dat nobis tantus solatia victor.

Nomine si qua suo tandem pervenit ad aures
Dei antra tuæ; quondam pulcherrima virgo,
Mulierumque fuit spes d invidiosa procorum. 10
Cum quibus ut soceri domus est intrata petiti,
Accipe me generum, dixi, c Parthæone nate,
Dixit & Alcides: alii cessere duobus.

Ille Iovem socerum dare se, famamque f laborum,
Et superata sua referebat iussa g noverca. 15
Contra ego, Turpe deum mortali cedere, dixi;
(h Nondum erat ille Deus) dominum me cernes
aquarum

Curfibus obliquis inter tua regna fluentem.
Nec gener externis hospes tibi missus ab oris,
Sed popularis ero, & rerum pars una tuarum. 20
Tantum ne noceat, quod me t nec regia Juno.
Odit, & omnis abest iussorum pæna laborum.
Nam, k quod te jactas Alcmena matre creatum;
Juppiter aut falsus pater est, aut crimine verus.
Matri adulterio patrem petis: elige, si cælam 25
Esse Jovem malis, an te per dedecus ortum.
Talia dicentem jam dudum lumine torvo
Spectat, & accensa non fortiter imperat ira,
Verbaque tot reddat, Melior mihi dextera lingua est;

Quos ipse Junoni exprobrans recensebit moriens. inf. 182. vers. g Junonis, cujus, per Eurythcum, iussu tot labores subiisset. inf. 200. vers. & Senecam adi, Herc. Fur. 829. vers. h Nondum erat in nume- rum Deorum relatus. Ambrusius ejus habes infra vers. 240. i Rivali creat invidia non simul & contemptum, ab odio Junonis. k Dilemmate urget ad ignominiosam confessionem aut mentiti patris, aut ex adulterio gignentis.

a Theseus, Neptuni, ab Ægeō patre, nepos.

b Arundini- bus & salicis prætexuntur

5 majorum flu- viorum ripæ. hinc & ipsi arundineis coronis redi- miti à poc- tis, cum te- nuiis glaucæ

10 volabat ami- Na Carbasus, & crines um- brosa tegbat arundo. Virg. 8. Æneid.

15 e Pudorem tollit victo, cui contigit à magna ac nobili manu vinci. Cassio- dor. 8. l. 15. c. redi ad lib. 5. vers. 191. supra.

d Quam sibi invicem am- bitiosi invide- bant proci.

25 e Oenci pa- trem Home- rus Porthea vocat. il. 18. Πρωτὸν δὲ Πρωτὸν καὶ Ἰκκ. 750. & c.

Pressa genu nostro est, & u arenas ore memordi.
 Inferior virtute meas divertor ad artes,
 Elaborque viro, x longum formatus in anguem.
 Qui postquam flexos sinuavi corpus in orbes,
 Cumque fero movi linguam stridore bisulcam, 65
 Risit, & illudens nostras Tirynthius artes;
 Y Cunarum labor est angues superare mearum,
 Dixit: & ut vincas alios, Acheloe, dracones;
 Pars quæta Lernæa serpens eris unus z Echidna?
 Vulneribus sæcunda suis erat illa: nec ullum 70
 De centum numero caput est impune recisum,
 Quin gemino cervix hæcæde valentior esset.
 Hanc ego ramosam natis è cade colubris,
 Crescentemque malo domui, domitamque reduxi.
 Quid fore te credis, falsum qui versus in anguem 75
 Arma aliena moves? quem forma precaria celat?
 Dixerat: & summo digitorum vincula collo
 Injicit. Angebar cen guttura forcipe pressus,
 Pollicibusque meas pugnaham evellere fauces.
 Sic quoque devicto restabat tertia a tauri 80
 Forma truci; tauro mutatus membra, rebello.
 Induit ille toris à leva parte lacertos,
 Admissumque trahens sequitur, depressaque dura
 Cornua figit humo, meque alta sternit arena.
 Nec satis hoc fuerat: rigidum fera dextra cornu 85
 Dum tenet, infregit, truncaque à fronte revellit.
 Naiades hoc pomis & odore flore repletum
 Sacrarunt: divesque meo bona copia cornu est.
 Dixerat; & Nymphe, ritu succinèta Diana,
 Una ministrarum fr̄su utrinque capillis 90

a Virg.
 Æn.
 num fr̄
 memordis.
 Horat. 15. od.
 l. 1. Crines
 pulvere colli-
 nis. Vide au-
 tem quæ ad
 v. qe. l. 5. supr.
 x Διὰ τὸ ὑψ-
 κθ. x τῶν
 εκολιπτῶν,
 propter loa-
 gitudinem &
 obliquos &
 sinuosos fle-
 xus assimilan-
 tur fluyii an-
 gubus. Strab.
 10. l. de hoc
 eodem Ache-
 loo locutus.
 y Infans in cu-
 nas elisi an-
 gues duos
 à Junone im-
 missos. Plaut.
 Amphitryo.
 Act. 5. Phi-
 lostr. Icon.
 Herc. in cunis.
 z Hydræ,
 Excetræ, nu-
 merosi mali,
 cui refecto
 uno capite re-
 pullulabant
 duo. quos
 hic appellat
 geminum hæ-

redem. Ex frequenti amputatione ponit à septeno suoad centenarium capi-
 tum numerum ex crescere, sed adi Mythologos. ὅτι δὲ οὗτος τὸ πρὸς τὸν ὄψον δια-
 μέχουσαι ἐπιπέσει ὄψον. x διὰ τῶν σφίρας ἀνιόντων μίαν κεφαλὴν ἀποσπῶ-
 σαν τὸ ἄσπον, πολλὰς ἀπὸ τῆς μίης. Plato in Euthydemo. α Τῶν μὲν
 ἰσχυρὰ μὲν ὄψον τὸ ἄσπον φασί, κατὰ τὴν x τὸς ἄλλας κεφαλὰς, ἀπὸ τῆ
 τῶν ἄσπον, x τῶν κατὰ τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀσπῶν μίαν. Strab. l. 10.
 qua ratione & Aristoteli 25. leθ. quæst. Βῆρυχου dicit. vel quia se in ramos,
 brachia, alveos, & ostia diducunt. qua de causa & Hercules hngitur alterum
 cornu avulsisse Acheloo; quod in gratiam Calydoniorum alterum Acheloi
 alveum alio vertens, plurimos Ætolis agros asseruit omni fructuum genere
 fertiles. atque hinc. pro Acheloi cornu ablato, iis Amalthææ cornu dedisse.
 Strabo. 10. l. & Diodor. l. 5. vide quæ Ælianus l. 2. Varr. hist. c. 33. —
 b — Amalthæa autem vel capra, vel Nympha Melissi filia ubera Jovi in-
 fanti præbuisse dicitur. qua gratia & ipsa a Jove cælum fortita inter sidera
 relata est, illiusque cornu forte avulsim hoc munere donatum. ut quicquid
 optaret, inde casceretur, oppletum usque pomis, omnique Autumnalium
 fructuum genere. Ovid. 5. Fast.

c Theſeis,
L. 2. x. Piri-
tis, & co-
matus eo-
rum. l. 8. v.

565.
d Deformes
cornu altero
avulſo. Ho-
ratius qui 4^m
epiſt. ad Au-
guſt. l. 2.

Agreſtem Cy-
clopa dicit. &

Sac. 5. l. 1. Sarmentum roget Cicerrum cui deturpata fuit frons execto Cam-
pani morbi cornu, Paſtorem ſaltaret uti Cyclopa. e Clariff. Baconus in Vet.
Sap. fabulam hanc ad belli expeditiones & apparatus; ad impreſſiones inva-
dentis, ſuſtinentis ſubterfugia ſpectare cenlet. f Vide quæ ad 3. verſum libri
hujus.

Nefſi cuor in venenum. F A B. 2.

AT te, Neſſe ferox, ejusdem virginis ardor
Perdiderat, volucris trajectum terga ſagitta.

Namque nova repetens patrios cum conjuge muros,
Venerat g Event rapidas Jove natus ad undas.

Uberior ſolito, nimbis hyemalibus auceus, 105
Vorticibusque frequens erat, atque impervius amnis.

h Intrepidum proſe, curam de conjuge agentem,
Nefſus adit, membrisque valens, iſcitusq; vadorum,

Officioque meo ripa ſiſteitur in illa
Hæc, ait, Alcide: tu viribus utere nando. 110

Tradidit k Aoniis pavidam l Calydonida Neſſo,
Pallentemque metu ſtavinque, ipſumque timentem.

Max ut erat pharetraque gravis, ſpolioque leonis,
(Nam clavam, & curvos tram ripam miſerat arcus.)

Quandequidem cæpi, ſuperentur ſtamina, dixit. 115
Nec dubitat: nec qua ſit clementiſſimus amnis

Querit; & obſequio de ferri ſpernit aquarum:
Jamque tenens ripam, miſſos cum tuleret arcus,

Conjugis agnovit vocem: Neſſoque paranti
m Fallere deſiſtum, Quo te fiducia, clamat, 120

Vana n pedum, violente, rapit? Tibi Neſſe n biſormis
Dicimus: exaudi, nec res intercipe noſtras.

Si te nulla meſ reverentia movit; at o orbis

g Aetolix fl.
qui prius Ly-
cornas dictus.
h Ut qui tra-
nare deſtina-
verat.

i Pdititor
quippe traji-
cendi fluvii
erat. Neſſus
e' Ηνεκταίος
αποβάντης
i' τοῦ πο-
ταμοῦ τῶν
Αἰτωλῶν
ἐπὶ τῆς ἑλ-
λαδος. Stra-
bo. 10. l.

k Hercules
oriundus
Thebis in
Bocotia, quæ
& Aonia.

l Deizairan
è Calydone.

m Violare
Deianiram. &
fefellerat. in-

terceperat que res Herculis, ut ſcribit Diodor. 5. l. n Centaurus erat Neſſus
è prole Ixionis. ut nota ſeq. o Rota, cui pater tans Ixion alligatus verſa-
tusque æſidit ob interpellata, niſupri Junonem, te moneat. 4. l. 101. v.

Concubitus vetitos poterant inbibere paterni.

Hand tamen effugies, quamvis ope fidis equina. 125

Vulnere, non pedibus te consequar. Ultima dicta

Re probat; & missa fugientia terga sagitta

Trajicit: extabat ferrum de pectore aduncum.

Quod simul evulsus est; sanguis per utrumque fo-

ramen

Emicuit, mistus Lernæi tabe veneni.

130

Excipit hunc Nessus: p neque enim moriemur inulti,

Secum ait: & calido velamina tincta cruore

Dat munus rapta, velut irritamen amoris.

p Moriturus ex vulnere, inquit Diodorus, pollicitus est ei se amoris medicamentum tradituram, quo nullam præter se mulierem Hercules aliam appeteret.

παρικλιθεατο δὲ, λαβῶνται δ' ἐξ αὐτοῦ πικρὸν γένος, & τῶν προσημασμένων ἰλαφόν, & τὸ ἀπὸ τῆς ἀκροῦ ἀποταλάσει αἷμα, χεῖρας δ' ἑλπίσας τὸ Ἡρακλῆος. lib. 5. Idem habetur in argumento Sophoclis ad Trachinias. ἢ ἡλίοι φίλοι πρὸς Ἡρακλῆα ἔχουσι, ἢ τι ἰδὲν, &c.

Zelotypia Deianiræ, & Lychas in saxum.

F A B. 3.

Longa fuit medii mora temporis: ætæque magni

Herculis implevant terras, odiumq; noverca. 135

Victor ab Oechalia r Cenæ sacra parabat

Vota Iovi; cum fama loquax pervenit ad aures

Deianira tuas, Quæ veris addere falsa

Gaudet, & è minimo sua per mendacia crescit;

Amphitryniaden Ioles ardore teneri.

140

Credit amans, Venerisque nova perterrita fama,

Indulsi primo lacrymis, flendoque dolorem

Diffudit miseranda suum. mox deinde, Quid autem

Flemus? ait: pellex lacrymis latabitur istis.

Quæ quoniam adveniet, properandum, aliquidque

novandum est.

145

Dum licet, & thalamos nondum tenet altera nostros.

Conquerar, an fileam? s repetam Calydonæ, morerne?

Excedam tectis? ac sic nihil amplius obstem?

Quid si me, Meleagre, tuam memorem esse sororem?

(Forte paro facinus) quantumque injuria possit, 150

Fæmineusque dolor, jugulata pellice tester?

Εὐβοίας ἀκροῦ Κεῖραρ' ἔστιν, ἔσθ' & πατρὶς Διὸς Βωμόνδ' ἔστι, &c. Hyllus nunciat Deianiræ in Sophocl. Trachiniis. s Utrumne ad patrem reversa, vacuam domum novis nuptiis relinquam? an Meleagri sorem me approbans ulciscar conjugem meum & pellicem?

Jovi sacra facturus Hercules in Ceno Eubœæ promontorio, Lycham servum ad Deianirâ in Thraciam misit, ut ei vestem, qua in sacris uti consueverat, afferret. Hæc, quum anxie (ut habet Sophocles in Trachiniis) inquirendo ex Lycha intellexisset de amore Ioles, ut retineret ipsa Hercules amorem, vestem medicamine sibi à Nesso dato tinctam Herculi misit.

Vestem illam sibi à Deianira missam. Hercules sagittis Hydræ felle tinctis & cruore Nelli. ut ad v. 131. supra, & nota præced. x Miseras molestæ hujus tunicæ πικρῆς

In cursus animus varios abit. & Omnibus illis Prætulit imbutam Nesso sanguine vestem
Mittere, quæ vires defecto reddat amori:
Ignaroque Lychæ, quid tradat nescia, luctus Ipsa suos tradit, blandisque miserrima verbis 155
Dona det illa viro, mandat. Caput inscius heros: Induiturque humeris u Lerneæ virus Echidna.
Thura dabat primis & verba præcantia flammis,
Vinaque marmoreas patera fundebat in aras. 160
 x *Incaluit vis illa mali, resolutaque flammis Herculeos abiit late diffusa per artus.*
Dum potuit, solita gemitum virtute repressit.
Victa malis postquam est patientia; reppulit aras,
 x *Implevitque suis nemorosam vocibus y Oeten,* 165
Nec mora; lethiferam conatur scindere vestem.
 x *Qua trahitur, trahit illa cætem (sædumq; velatu) Aut hæret membris frustra tentata revelli;*
Aut laceros artus, & grandia detegit ossa.
Ipse cruor, gelido ceu quondam lamina candens 170
Tincta lacu, stridet, coquiturque ardente veneno.
Nec modus est: sorbent avidæ præcordia flammæ,
Cæruleusque fluit toto de corpore sudor.
Ambostrisque sonant nervi, cacaque medullis
Tabæ liquefactis, tollens ad sidera palmas, 175
Cladibus, exclamat, Saturnia pascere nostris;
Pascere; & hanc pestem spectata crudelis ab alto,
Corque ferum satia; vel, si miserandus & hosti,
(Hostis enim tibi sum) diris cruciatibus agram,
Invisamque animam, namq; laboribus, aufer. 180
Mors mihi munus erit: decet hac dare dona no-
vercam.
Ergo ego sædantem & peregrino templa cruore

vires narrat Hyllus, in Sophoclis Trachiniis, inde idem in Senecæ nescio cujus Hercule Oetæo. y Quæret, inquit Micyllus quispiam; unde nobis Hercules in Oeta qui modo in Eubœa? Rem expediet Diodor. 5. l. & in Sophoclis Trichinias argumentum. Invalescente veneni & dolore, Hercules Lycham vestis latorem, quamvis inscium, in mare præcipitavit, dimisso inde exercitu, in Trachiniam profectus, Delphos mittit Lycnium & Iolaum consulturos de morbi remedio. Jubet Apollo eum in Oeta ingentem struere pyram, de reliquis Jovi curam fore. x Hospitum, quos Jovis memolabat. Verum Hercules amplissimas res gestas non capiunt marginales istæ angustia. Spatiis itaque disclusus iniquis necesse habeo referre leætoræ præter eos quos citat Index noster Poëticæ autores, ad Quinti Calabri præcipue Natal. Comit. l. 1. c. 1. Gyraldi Syntsgm. 10. Aristidis orat. de laudib. Hercules. l. 1. Laëti l. 1. c. 9. & ipsum Sophoclem in Trachiniis, unde noster ista. & Herc. Oetæo Senecæ.

Quæ sedes
misericordix.
vide quæ ad
Senecæ Troa-
da v. 629.

a Congloba-
tis, validius
stant Borca
aut frigido
aliquo vento.

b Apparet ex
alto, vel in
alto, namque
ipse scopulus
brevis. alii
ergo legunt
alii.

c Prius enim
expugnant
Trojam sub
Laomedonte.

In fati autem
esse Trojam
capi non posse
secundo ab

Agamemnone
& Græcis He-
lenam repetē-
tibus, absque
Herculis sa-
gittis l. 13. v.
49. & 40.

d Philoæten.
qui facem rogo subiecit. vid. Sophocl. Philoæten. e Nemeæ
leonis pelle. f ΑΥ' ἔχουρ, ἀποδὶ, πῶλα τι καὶ Αὐτῆ τὰδ' ἴσ' τῶν
ταύτων ὄσα' ἴσ'.

Pallidus: & timide verba excusantia dicit.

Dicentem, 2 genibusque manus adhibere parantem
Corripit Alcides; & iterque quaterque rotatum
Mittit in Euboicas, tormento fortius, undas.

Ille per aërias pendens induruit auras.

220

Utque ferunt imbrēs gelidis concreſcere ventis;

Inde nives fieri; nivibus quoque a mole rotatis

Astringi, & spiffa glomerari grandine corpus:

Sic illum validis jaçtum per mane lacertis,

Exanguemq; metu nec quicquam humoris habentem,

In rigidos verſum filices prior edidit atas.

226

Nunc quoq; in Euboico scopulus brevis b eminet aliè

Gurgite, & humana ſervat veſtigia forma.

Quem quaſi ſenſurum nauta calcare verentur,

Appellantiq; Lychan. At tu, Jovis inclita proles,

Arboribus caſis, quaſi ardua geſſerat Oete,

234

Inque pyram ſtruçtis, arcum, pharetramq; capacem,

c Regnaque viſuras iterum Trojana ſagittas

Ferre jubes d Paante ſatum; quo ſtamma miniſtro eſt

Subdita, dumque avidis comprehenditur ignibus agger;

Congeriem ſylva e Nemeao vellere ſummam

236

Sternis, & impoſitâ clava cervice recumbis,

f Haud alio vultu quam ſi conviva jaceres,

Inter plena meri redimitus pocula fertis.

Herculis apotheoſis. F A B. 4.

g Contem-
nentes jam
dolorem &
ſtammam.

b An utique
ſpectabant
ſolliciti ne ul-
tima non re-
ſponderent
primis? quæ
tamen ita fo-
re aſſerit Ju-
piter, mox

v. 149. An erat hoc ſpectaculum Diis dignum, vir fortis cum mala fortuna
conſeſſus? ut de Carone Seneca, l. de Providentia. c. 2. An forte ſtudioſè
favebant Herculi οὐραϊ & ἀλ' ἑταίροι. jamque de ipſius apotheoſi anxii con-
ſultabant, quod benigne interpretatus, in ſequentibus, Jupiter, niſi gratulari
ſe illis inde obligari agnoſcit.

J Amque valens, & in omne latus diſſuſa ſonabat,

J g Securosque artus, contemptoremque patebat

Flamma ſuum. h Timere Dei pro vindice terra.

Quos ita (ſenſit enim) lato Saturnius ore

Juppiter alloquitur: Noſtra eſt, timor iſte, voluptas,

O ſuperi, totoque libens mihi pectore grator,

Quod memoris populi dicor rectorque paterque,

Et mea progenies veſtro quoque tuta favore eſt.

Nam quanquam ipſius datur hoc immanibus actis,

245

Obligor ipse tamen: sed anim ne pectora vano
 Fida metu paveant, Oetaas spernite flammis. 250
 Omnia qui vicat, vincet quos cernitis ignes,
 i Nec nisi materna Volcanum parte potentem
 Sentiet. Aeternum est à me quod traxit, & expers
 Atque immune necis, nullaque domabile flamma.
 Idque ego defunctum terra caelestibus oris 255
 Accipiam; cunctisque meum latabile factum
 Dis fore confido. Siquis tamen Hercule, siquis
 Forte Deo doliturus erit: data premia nollet:
 Sed meruisse dari sciet, invitisque probabit.
 Assensere Dei. conjux quoque regia visa est 260
 Caetera non duro, duro tamen ultima vultu
 Dicta tulisse Jovis, seque indoluisse notatam.
 Interea quodcumque fuit populabile flamma
 Mulciber abstulerat: nec cognoscenda remansit
 Herculis effigies, nec quicquam ab imagine ductum
 Matris habet, tantumque Jovis vestigia servat. 266
 k Utque novus serpens, posita cum pelle senectæ,
 Luxuriare solet, squamaque nitere recenti:
 Sic ubi mortales Tirynthius exiit artus,
 l Parte sui meliore viget, majorque videri 270
 Cæpit, & in angusta fieri gravitate verendus.
 Quem pater omnipotens inter cava nubila raptum
 n Quadrifido curru radiantibus intulit astris.

i Ωτις παρ
 τ' Η'ρακλ' & Ο
 τ' Ο'τ'η κατ'α
 κ'αυτ'ι'α, &c.
 Non secus atque
 Hercules in Oeta monte
 combustum, ad
 Deos migrasse
 tradunt, &
 ipsum Deum
 factum. Ete-
 nim ille, cum
 à se abjecisset
 quicquid à
 matre humani
 atque mortali
 contractum
 acceperat, ser-
 vata pura at-
 que incorrup-
 ta divinitate,
 probe prius
 extructæ piræ
 incendio pur-
 gatus, in cœ-
 lum subvo-
 lasse creditur.
 Ita Philoso-
 phiæ opera
 tanquam igni
 perpurgati,
 consensio ca-
 cuminè feli-

cem & beatam degunt vitam, divitiarum, honorum & voluptatum minores
 quidem amplius. Luciani Hermetimus. Vera ἀθανάτων & mortalis divinitas,
 si quis tamen hac quoque, si quis Captus amore Dei spernit mortalia, calumtente
 te sapit ita. k Η'ς δ' εὐδαιμονίῃ καὶ εὐτυχίῃ, &c. 11.22. & 2. Æn. Qualis
 ubi caluber, &c. Nunc postis novus exuvii nitidasque jumenta, Lubrica con-
 vulsit sublato pectore terra Arduus ad Solem. l Animo & immortalis gloria,
 Parte tamen meliore moi super alta preennis Astra ferar. ipse de se noſter in
 peroratione hujus operis. m Nempe cælo donandus. nec Diis solum sed &
 fato sanctis angusta & major imago Humanâ tribuitur à poetis & historicis.
 n Triumphantem de monſtris domitis, tyrannis czhis, terra relicta.

Ilithia in vetulam & Galanthis in mustelam.

F A B. 5, & 6.

Sensit Atlas o pondus, neque adhuc p Stheneli
 leius iras

miserum urgebant Atlanta minori Pondere. p Stheneli filius Euryt. veritus
 ne Herculis progenies patrem ultura se regno exaceret, Hyllum Herculis fil.
 & Licymnii liberos & Iolaum qui Athenas confugerant, poposcit, arma mi-
 natus, nisi sibi redderentur. à Theseo tamen & Atheniensibus adjuti Eury-
 thæum sustulerunt, Diodor. 5.1. & Liberalis 33. fab.

o Cœli sibi
 jam gravioris
 recepto Her-
 cule Juv. sat.
 1. contentaque
 fideva paucis
 Numinibus

Solve.

Hyllus Jo-
Ien sibi à pa-
tre donatam
in uxorem
duxerat, gra-
vidamque fe-
cerat.

r Ant. Libe-
ralis τὰς μοι-
γὰς τῆ ἀλα-
θυσῆς adjungit
in remorando
Alcmenæ
partu. fab.

29. tanquam
γεννηθῆσθαι.

γ Ελευθέραι,
quod partu-
rientibus ad-
veniat opife-
ra. ὅτι αὐτὰς
εὐκλεῖας ἰαυ-
θῆ, aliis ἀπὸ
τῆς ἰαυθῆσθαι
ab evolendo.

Eadem cum
Diana existi-
mata. Ἀφρῆως
ἀλάθῆα ἔσθ
σῆμῆν προφύ-
σαια. Or-
pheus hymno

1. Plato in
Theæreto ait
Dianam cum
sterilis sit,
partuum tu-
telam susce-
pisse. Calli-
machus hym-
no ad Dia-
nam; quod
eam Latona
mater citra
dolorem ge-
starit in utero
& peperit.

Melius Philosophi ad Luax, quæ eadem cum Diana, potentiam referunt-
quæ, ut Plin. l. 2. c. 102. fœmineum velle & nocturnum sidus humores sol-
vit, fœtibus concipiendis edendisque accommoda. Horat. 22. od. 3. l. & in
carm. Seculari. Eadem dicta & Lucina, ut norunt vel pueri ex Terentio-
r Laboribus nati. ut supra v. 120. a Sole. x Aliter Bromia apud Plautum.
Ita profecto sine dolore peperit. y Impeditos. Turn. 7. l. advers. c. 8. legit
Lucinam nixusque pates æquos partus labores, aut Nexios Deos precata.
z Pedinatim decussatim. ἡ δὲ ἡμεῖς ἡμεῖς κατὰ τὸν κατὰ τὸν τὰς ἰαυθῆς ἡμεῖς
29. fab. a Thebanz. b Σομφαίωτος ἡ ἰαυθῆς Ἀλκυονίδας. Liberali. c Verso
321. inh.

Solverat Eurystheus; odiumq; in prole paternum 275
Exercebat atrox. at longis anxia curis

Argolis Alcmenæ questus ubi ponat aniles,
Cui referat nati testatos orbe labores,

Cuive suos casus, Iolen habet. q Herculis illam
Imperio, thalamoque, animoq; receperat Hyllus, 280

Impleratque uterum generoso semine; cum sic
Incipit Alcmenæ: Faveant tibi & nurina saltem,

Corripiantque moras tunc, cum matura vocabis
Præpositam timidis parientibus Ilithyiam,

Quam mihi difficilem Junonis gratia fecit. 285

Namque & laboriferi cum jam natalis adisset
Herculis, & decimum premeretur usydere signum,

Tendebat gravitas uterum mihi; quodque ferebam
Tantum erat, ut posses autorem dicere tanti

Ponderis esse Jovem, nec jam tolerare labores 290

Ulterius poteram: quin nunc quoque frigidus artus,
Dum loquor, horror habet; parsq; est meminisse doloris.

x Septem ego per noctes, totidem cruciata diebus,
Fessa malis, tendensque ad cælum brachia, magno

Lucinam ad y nexos partus clamore vocabam. 295

Illam quidem venit, sed præcorrupta, meumque
Quæ donare capiti Junoni vellet iniqua.

Vique meos audit gemitus; subsedit in illa
Ante fores ara, dextroque est popolite laevum

Pressa genu, digitisque inter se & pectine junctis 300

Sustinuit partus, tacita quoque carmina voce
Dixit: & inceptos tenuerunt carmina partus.

Nitor, & ingrato facio convitia demens
Vana Jovi, cupioque mori; moturaque duos

Verba querer silices. matres a Cadmeides adsunt, 305

Votaque suscipiunt, exhortanturque dolentem.

b Una ministrarum mediâ de plebe Galanthis,
c Flava comas, aderat, faciendis strenua jussis,

Officiis dilecta suis, ea sensit iniquâ

Nescis quid Junone geri: dumque exit, & intrat 310
 Sape fores, & divam residentem vidit in ara,
 Brachiaque in genibus digitis connexa tenentem.
 Et, Quacunque es, ait, domina gratare, levata est
 Argolis Alcmena, potiturque puerpera voto.
 Exiit, junctasque manus pavescit remissis 315
 e Diva potens uteri: & vinculis levor ipsa remissis.
 Numine decepto risisse Galanthida fama est:
 Ridentem, prensamque ipsis Dea seva capillis
 Traxit; & è terra corpus relevare volentem
 Arcuit, inque pedes mutavit brachia primos. 320
 g Strenuitas antiqua manet; nec terga h colorum
 Amisere suum: forma est diversa priori.
 Quae, quia mendaci parientem juverat ore;
 i Ore parit, nostrasque domos, velut ante, frequentat.

λήτ, & διαγεν εδωκεν εο τω υωχθ. i Kal αμορφον απιδουσαν τω υωχθ.
 Θοριου) μιν γδ δια τω υωχθ. & que verum per aures coire, ac per os pa-
 rere. Sed huic color à natura mustelarum, quæ catulos suos quotidie transfe-
 runt, mutantque sedem. Cicerone autore, quem citat Plin. lib. 19. cap. 4. Quin
 ipsa decies in die mutat locum. Plautus in Stich.

Dryope in Lotum arborem, & Iolaus senex
 in juvenem. F A B. 7, 8, & 9.

Dixit; & admonita veteris commota ministra 325
 Ingemuit; quam sic knurus est affata dolentem:
 Te tamen, o genitrix, aliena à sanguine vestro
 Raptam movet facies? Quid si tibi mira sororis
 Fata mea referam? quanquam lacrymaeque, dolorque
 Impediunt, prohibentq; loqui. l Fuit unica matri, 330
 (Me pater ex alia genuit) notissima forma
 Oechalidum Dryope: quam virginitate carentem,
 Vimque Dei passam Delphos Delongue tenentis,
 Excipit Andramon: & habetur conjuge felix,
 Est lacus acclivis de vexo margine formam 335
 Litoris efficiens: summum myrteta coronant.
 Venerat huc Dryope fatorum nescia; quoque
 Indignere magis, Nymphis latura coronas:

l Δροψη υγι-
 νω Σπειχουδ
 κων, &c.
 Dryops. in-
 quit Antoni-
 nus Liberalis
 fab. 31. Sper-
 chii fl. filius
 ex Polydora
 una Danaï
 filiarum, re-
 gnum obti-
 nuit in Oeta.
 Is unicam ha-
 buit filiam Dryopen, quam visam Apollo ardebat. Itaque primum se in te-
 studinein convertit: quam ubi, ut rem ludicram Dryope Nymphæque tra-
 ctarent, Dryope etiam in sinu conderet, de testudine Apollo in anguem
 transit: itaque Nymphæ eam territæ deseruerunt, cujus virginitatem ibi
 Apollo delibavit. Illam postea cum Andramon, Oxili filius duxisset, pue-
 ram ex Apolline conceptum parit Amphissum nominatum, &c.

m Sic è Phaë-
 thontis soror-
 ribus l. 2. v.
 360. in arbo-
 res verſis San-
 guinea manant
 tanquam de
 vulnera gitta.
 idem de Poly-
 doro 3. Æn.
 n An epitheeto
 à bobus,
 quos agunt
 paſcuntque
 iumpto? ut
 Virgil. 10.
 eclog. tardi
 venire bubul-
 ci. Vide quæ
 Erythreus in
 Índice, voce
 Tardi. Anquia
 ſcro, clade
 nempe accepta,
 ſorore
 amiſſa, nunc
 denique id
 retuliſſent?
 * Sed audia-
 mus Libera-
 lem. Amphif-
 ſus urbem in
 Oeta condi-
 dit, monti
 ipſi cognomi-
 nem, ibique
 regnavit. Po-
 ſuit & Apolli-
 ni in Dryopide
 regione tem-
 plum. In quod
 cum ſe conta-
 liſſet Dryope,
 Hamadryades
 benevolentia
 inducit eam
 rapuerunt, &
 in ſylva occultarunt, loco ejus alno vel populo
 ta è terra, ac prope arborem fonte. Ita Dryope, naturæ mutatione de mortua
 facta eſt nympha. Amphiffus Nymphis tam bene de matre ſua merentibus
 templum poluit, & certamen curule inſtituit, quo mulierem accedere nefas
 quod Dryopen à Nymphis ſublaturum duo virgines incolis indicarunt, &
 Filiaſcil. Sperchii, uxor Andræmonis fuerat. q Nefariam Metamorphoſi

Inque ſinu puerum, qui nondum impleverat annuum
 Dulce ferebat onus: tepidique ope lactis alebat 340
 Haud procul à ſtagno. Tyrios imitata colores
 In ſpem baccarum florebat aquatica lotos.
 Corpſerat hinc Dryope, quos oblectamina nato
 Porrigeret flores, & idem factura videbar;
 Namque aderam. m Vidi guttas è flore cruentas 345
 Decidere, & tremulo ramos horrore moveri.
 Scilicet, ut referunt n tardi nunc denique agreſtes,
 Lotos in hanc Nymphe, fugiens obſcena Priapi,
 Contulerat verſos ſervato nomine vultus.
 Nescierat ſoror hoc; qua cum perterrita retro 350
 Iret, & oratis vellet diſcedere Nymphis;
 O Haſerunt radice pedes: convellere pugnat,
 Nec quicquam niſi ſumma movet: ſuccreſcit ab imo
 Totaque paulatim lentus premit inguina cortex.
 Ut vidit, conata manu laniare capillos, 355
 Fronde manu implevit, frondes caput omne tegebant
 At puer Amphiffus (namque hoc avus Eurymus illi
 Adidderat nomen) materna rigere ſenſit
 Ubera, nec ſequitur ducentem lacteus humor.
 Spectatrix aderam fati crudelis, opemque 360
 Non poteram tibi ferre ſoror: quantumque valebam
 Crescentem truncum ramosque amplexa, morabar;
 Et, fateor, volui ſub eodem cortice condi.
 Ecce! vir Andramon genitorque miſerrimus adſunt
 Et querunt Dryopen: Dryopen quaerentibus illis 365
 Oſtendi Loton. tepido dant aſcula ligno:
 Aſſuſique p ſua radicebus arboris hærent.
 Nil, niſi jam faciem, quod non foret arbor, habebat
 Chara ſoror, lacryma miſero de corpore factis
 Irrorant foliis; ac, dum licet, ora que præſtant 370
 Vocis iter, tales effundit in aëra queſtus:
 Siqua fides miſeris, hoc me per numina juro
 Non meruiſſe q nefas. patior ſine crimine panam.
 Viximus innocua; Si mentior, arida perdam
 Quas habeo frondes, & caſa ſecuris utar! 375

Hunc tamen infantem maternis demite ramis,
 Et date nutriti, noſtraque ſub arbore ſape
 Lac facitote bibat, noſtraque ſub arbore ludat.
 Cumque loqui poterit, matrem facitote ſaluet,
 Et triſtis dicai; Latet hoc in ſtipite mater. 380
 Stagna tamen timeat, nec carpat ab arbore flores,
 Et frutices omnes corpus putet eſſe dearum.
 Chare vale Coniux, & tu germana paterque:
 Et, ſi qua eſt pietas; ab acuta vulnere ſalcu,
 A pecoru morſu frondes defendite noſtras. 385
 Et quoniam mihi fas ad vos incumbere non eſt;
 Erigite huc artus, & ad oſcula noſtra venite
 Dum tangi poſſum, parvumque atollite natum.
 Plura loqui nequeo: nam jam per candida mollis
 Colla liber ſerpiſt, ſummoque cacumine condor. 390
 Ex oculo removete manus: & ſine munere veſtro
 Contegit inductus morientia lumina cortex.
 Deſerat ſimul ore loqui, ſimul eſſe: diuque
 Corpore mutato rami caluere recentes.
 Dumque refert Iole factum miſerabile, dumque 395
 u Eurytidæ lacrymas admoſto pollice ſiccet
 Alcmenæ, (ſlet & ipſa tamen) compeſcunt omnem
 Res nova triſtitiâ: nam limine conſtitit alto
 x Pene puer, y dubiaque tegens lanugine malas,
 Ora reformatus primos Iolaus in annos. 400

Callirhoës filii impuberes in viros.

F A B. IO.

HOC illi dederat Junonia muneris z Hebe,
 Viſta z viri precibus. Qua cum jurare pararet
 Dona tributuram poſt hunc ſe talia nulli;
 Non eſt paſſa a Themis. Nam jam diſcordia Theba
 Bella movent, dixit, b Capanæſque niſi ab Jove
 vinci 405
 Haud peterit, c ſientque pares in vulnera fratres,
 Subductæque ſuos manes tellure videbis

culi præſes ut ad l. i. v. 321. vide etiam quæ Gyrald. 15. Synt. & Jac. Boiffard.
 de Divinat. & Unus eſt ſeptem ducibus ad Thebas; qui cum mœnia ſcalis con-
 ſcendere tentaret, lapidibus a deſenſoribus obrutus eſt. Hinc ait Veget.
 l. 4. fulmine Jovis interiſſe dicitur. hunc vero Jove fulmen ad ſe correſpuit.
 Statius 10. Thebaid. & mox. paulum ſi tardius artus ceſſiſſent, potuit fulmen
 meruiſſe ſecundum. c Mutuis conſident vulneribus Eteocles & Polynices
 Oedipi filii, de quibus Euripides, Seneca, Statius.

v Meo moni-
 tus exemplo.
 ſ Inclinare.
 r Oculos mor-
 rientium
 claudere erat
 pictatis offi-
 cium, quod
 ad quemque
 ut erat ſan-
 guine aut aſſi-
 nitate proxi-
 mus, ſpecta-
 bat. quod
 officium hic
 ſupervacuum
 ait, ubi cortex
 id præſtat.
 u Ioles Eury-
 ti filix.
 x Iolaus ex
 ſene denuo
 pubertatem
 adeptus. quod
 de eo ſingi-
 tur, quia in
 ætate ſenectæ
 multa & egre-
 gia facinora
 geſſit.
 y Quæ malas
 veſtit intrans-
 itu à pueris
 in adoleſcen-
 tes.

Vos etiam, quoque hoc animo meliore feratū;
 Me quoque fata regunt: quæ si mutare valerem; 435
 Nec nostram feri curvarent in Æacon anni,
 Perpetuumque avi florem Rhadamanthus haberes
 Cum in Minœ meo, qui propter amara senectæ
 Pondera despiciunt, nec, quo prius, ordine regnat.
 Dicit Jovis movere deos: nec sustinet ullus, 440
 Cum videat fessos Rhadamanthon & Æacon annis,
 Et Minoa, queri; qui, dum fuit integer avi,
 Terruerat magnas ipso quoque nomine gentes:
 Tunc erat invalidus, n Deionidenque juventa 445
 Robore Miletum, Phæboque parente superbum
 Pertimuit; credensque suis insurgere regnis,
 Haud tamen est patriis arcere penatibus ausus.
 Sponte fugis, Milete, tua, celerique carina
 Egæas metiris aquas, & in Aside terra 450
 Mœnia constituis, positoris habentia nomen.
 Hic tibi, dum sequitur patria curvamittit ripa
 Filia o Mœandri toties redeuntis eodem,
 Cognita Cyaneæ præstanti corpore Nympha
 Byblida cum Cauno prolem est enixa gemellam.
 Byblis in exemplo est, ut ament concessa puella; 455
 Byblis p Apollinei correpta cupidine fratris,
 Non soror ut fratrem, nec qua debebat, amavit.
 Illa quidem primo nullos intelligit ignes,
 Nec peccare putat, quod sapius oscula jungat,
 Quod sua fraterno circumdet brachia collo: 460
 Mendacique diu pietatis fallitur umbra
 Paulatim declinat amor; visuraque fratrem
 Cultra venit, nimiumque cupit formosa videri.
 Et, si qua est illic formosior, invidet illi;
 Sed nondum manifesta sibi est: nullumq; sub illo 465
 Igne facit votum, veruntamen æstuat inuis.
 Jam deminnum appellat; jam nomina sanguinis odit;
 Byblida jam mavult quam se vocet ille sororem:
 Spes tamen obscenas animo demittere non est
 Ausa suo vigilans: q placida resoluta quiete 470
 cessum sentire: si neque exultare se ulla turpitudine neque admittere vel
 agere quicquam sceleratè aut injustè in somnis videat, &c. Quam rem jam
 ante Plato expressit advertens quidnam agat anima sponte sua per imagina-
 tionem in somnis, ubi jam destituitur ratione. Plutarch. libel. Quemadmo-
 dum sentias te in virtute proficere. vide in Indice nostro poetico, titulum
 somnia sibi quisque facit. citatisque ibi autoribus adde quæ Claudianus ha-
 bet in præfatione ad Panegyricum de sexto Consulatu Honorii Augusti,

m Jovis ipsius
 si. qui, pro-
 pter insignem
 in vivis justi-
 tiam, judicis
 inferni su-
 guntur.
 n Deiones ex
 Phæbo si-
 lium, qui Mi-
 noe jam se-
 nescente, Cre-
 tæ regnum in-
 vadere molie-
 batur. verum à
 Jove deterrit-
 us in Asiam
 navigans Mi-
 letum urbem
 condidit. ibi
 ex Cyaneæ
 Nympha ge-
 nuit gemellos
 Caunum &
 Byblida. Ant.
 Liberalis re-
 fert, Miletum.
 consulente
 Sarpedone, in
 Cariam pro-
 fugisse, ibique
 Eidotheam
 Euriti Carum
 regis filiam
 uxorem du-
 xisse fab. 30.
 o Lib. 1. vers.
 246. & lib. 8.
 vers. 162.
 p Formosi &
 referentis
 Apollinem
 avum suum,
 Miletum scilicet
 patrem.
 q Consuebat
 Zeno ex in-
 somniis suum
 quæque pro-

r Nec dum
determinat
amorem suum,
aut potiundi
ejus votum
conspicit: va-
go tantum
amore intus
æstuat, cujus
reciprocas
fluctuationes
modo audien-
tis habenas
rationis, mo-
do sensuum
ventis tota
permittentis
vela, summo
artificio (ut
& l. 7. in Me-
deæ, l. 2. in
Scylla) inge-
niosissimus
exprimit pœ-
ta, ut omni-
tam quibus
gradibus ab
initio insensibi-
bili sensum
affurgat ad
summum se-
culus. Neos re-
pente fuit tur-
pissimus.
y Velocius &
gravius Cor-
ruptum vitio-
rum exempla,
magnis cum
subeant animos
authoribus.
z Sororem.
x Mortuæ, è
lecto funebri
compositæ,
ad rogum
effereudæ.
y Consensum
posuit amba-
rum partium.
y Eolo qui-

Sape videt quod amat, visa est quoque jungere fratri
Corpus, & erubuit, quamvis sopita jaceret.
Somnus abit: silet illa diu, repetitque quietis
Ipsa suæ speciem, & dubiæque ita mente profatur.
Me miseram! Tacita quid vult sibi noctis imago?
Quam nolim rata sit! Cur hæc ego somnia vidi? 476
Ille quidem est oculis quamvis formosus inquis;
Et placet, & possit, si non sit frater, amari;
Et me dignus erat. verum nocet esse sororem.
Dummodo tale nihil vigilans committere tentem;
Sape licet simili redeat sub imagine somnus. 481
Testis abest somno, nec abest imitata voluptas.
Proh Venus, & tenera volucer cum matre Cupido!
Gaudia quanta tuli! quam me manifesta libido
Contigit! ut jacui totis resoluta medullis! 485
Ut meminisse juvat! quamvis brevis illa voluptas,
Noxque fuit præcep, & cæptis invida nostris.
O ego, si liceat mutato nomine jungi,
Quam bene, Caene, tuo pateram nurus esse parenti!
Quam bene, Caene, meo poteras gener esse parenti!
Omnia Dii facerent, essent communia nobis; 491
Præter avos! Tu me vellem generosior esses.
Nescio quam facies igitur, pulcherrime, matrem.
Hei mihi! quæ male sum, quos tu, sortita parentes
Nil nisi frater eris: Quod obest, id habebimus, unum
Quid mihi significant ergo mea visa? quod autem 496
Somnia pondus habent? an habent & somnia pondus?
Di melius: (Dii nempe suas habuere sorores.
Sic Saturnus Opimæ & junctam sibi sanguine duxit,
Oceanus & Tethyn, & Junonem rector Olympi. 500
Sunt superis sua jura: Quid ad cælestia ritus
Exigere humanos diversaque fœdera tento?
Aut nostro vetitus de corde fugabitur ardor,
Aut, hoc si nequeo, peream precor ipsa, toroque
Mortua componar, ut possit aequæ det oscula frater. 505
Et tamen x arbitrium quarit res ista duorum.
Finge placere mihi: scelus esse videbitur illi.
At non y Eolyda thalamos timere sororum:

Hom. Odyss. 10. δὲ δὴ καὶ κἀὶς ἰὶδ' ὑπὸ τοῦ σῶματος. Ἐξ ἧς
ἴσται τὸν ἄνδρα. Ἐξ ἧς ἴσται τὸν ἄνδρα. Ἐξ ἧς ἴσται τὸν ἄνδρα.
Quia tamen, ubi Macareus ex sorore Canace filium suscepit; Eolus in-
gnatus gladium misit, quo adversus se uteretur incestus vindice, Maca-
reus vero fuga sibiconsuluit; videtur Byblis multitudinis usæ numero, ad ma-
jorem criminis auctoritatem conciliandam, simul & suum scelus elevandum.

Unde sed hos novi? cur hæc exempla paravi?
 Quo feror? Obscæna procul hinc discedite flamma:
 Nec, nisi qua fās est germana, frater ametur.
 2 Si tamen ipse mei captus prior esset amore:
 Forsitan illius possem indulgere furori.
 Ergo ego, quæ fueram non rejectura petentem,
 Ipsa pctam? Poterisne loqui? poterisne fateri?
 Coget amor; potero: vel, si pudor ora tenebit,
 Littera celatos arcana a fatebitur ignes.
 Hoc placet: hæc dubiam viciit sententia mentem.
 In latus erigitur: cubitoque innixa sinistro,
 b Viderit, insanos, inquit, fateamur amores
 520 Hei mihi! Quo labor? quem mens mea concipit ignem?
 Et meditata manus componit verba trementi.
 Dextra tenet c ferrum: vacuum tenet altera d ceram
 Incipit; & dubitat: scribit; damnatque tabellas:
 Et e notat; & delet: mutat; culpataq; probatq; 525
 Inque vicem sumptas ponit, positasque resumat.
 Quid velit, ignorat; quicquid factura videtur,
 Displicet: in vultu est audacia mista pudori.
 Scripta soror fuerat: visum est delere sororem,
 Verbaque correptis incidere talia ceris. 530
 f Quam, nisi tu dederis, non est habitura salutem,
 Hanc tibi mittit amans: pudet (ah!) pudet edere
 nomen.
 Et si quid cupiam quaris, sine nomine vellem
 Posset agi mea causa meo: nec cognita Byblis
 Ante forem, quam spes votorum certa fuisse. 535
 g Esse quidem lasi poterant tibi pectoris index
 Et color, & macies, & vultus, & humida sape
 Lumina, nec causa suspiria mæta patienti,
 Et crebri amplexus. & quæ, si forte notasti,
 Oscula sentiri non esse sororia possent. 540
 Ipsa tamen, quamvis animi grave vulnus habebim.
 Quamvis intus erat furor igneus, omnia feci,
 (Sunt mihi Dii testes) ut tandem sanior essem;
 Pugnavique diu violenta Cupidinis arma
 Effugere infelix; & plus, quam ferre puellam 545
 Posse putes, ego dura tuli. Superata fateri

g Et captum
 Byblidis amo-
 re Caunum
 fuisse ex Co-
 nonis Narrat-
 tionibus re-
 fert Photius
 in Bibliotheca
 Kαὶνὸν δ'
 ἔπος ἐξ ἑλπίου
 αὐτῆς καὶ
 τῆς ἀδελφῆς
 Βυβλίδος. ὡς
 δ' ἀπὸ τῆς
 χαρῆς, πολλὰ
 κινήσας, ἵστα
 τῆς τῆς ἰαδ-
 ρας.
 a Nec eru-
 bescent.
 b Caunus. vel
 ipse rei even-
 tus. ut Viderit
 utilitas; ego
 cœpta fideliter
 edam. & 10.
 Metam.
 c Stylum fer-
 reum, cuius
 acumine sole-
 bant veteres
 exarare.-----
 d Ceratam ta-
 bellarum, quam
 rursus, si quid
 delerum vel
 lent obtusa &
 plana styli
 parte æqua-
 bant & levi-
 gabant ad
 scripturam
 novam. illud
 vocabant, sub
 acumen styli
 subire: hoc
 stylum vertere.
 e Scribit.
 quamvis ver-
 bum hoc re-
 tate inter a-
 lias significa-

tionem accipitur pro notis scribere diu exultat xxiq. h. e. signis quibusdam
 animi sensus comprehendere, non literis & sermonibus. Turn ad vers. 14. l.
 24. c. f. Noster ita exordium sui tibi epistolæ Phædræ ad Hippolytum Quæ,
 nisi tu dederis, caritura est ipsa salutem. Mittit Amazonia Cressa patella visæ.
 & Animi amore saucii indicia esse poterant color, macies vultus, &c.

Mens tamen ut rediit, pariter rediere furores,
 Linguaque vix tales illo dedit aere voces: 585
 Et merito. Quid enim temeraria vulneris hujus
 Indiciam feci? quid, qua celanda fuerunt,
 Tam cito commisi properatis verba tabellis?
 Ante erat ambiguus animi sententia dictis
 Pratentanda mihi, ne non sequeretur euntem; 590
 u Parte aliqua veli qualis foret aura, notare
 Debueram, tutoque mari decurrere: qua nunc
 Non exploratis implevi lintea ventis.
 Nunc feror in scopulos igitur: submersaque toto
 Obruor Oceano, nec habent mea vela recursus. 595
 Quid quod & omnibus certis prohibebam amori
 Indulgere meo tunc, cum mihi ferre iubenti
 Excidit, & fecit spes nostras cera caducas?
 Nonne vel illa dies fuerat, vel tota voluptas,
 Sed potius mutanda dies? Deus ipse monebat, 600
 Signaque certa dabat, si non male sana fuisssem.
 Et tamen ipsa loqui, nec me committere cera
 Debueram, praesensque meos aperire furores:
 Vidisset lacrymas, vultus vidisset amantis.
 Plura loqui poteram, quam qua cepere tabella: 605
 Inuito potui circumdare brachia collo,
 Et, si rejicerer, potui moritura videri,
 Amplectique pedes, & affusaque pascere vitam,
 Omnia fecissem: quorum si y singula duram
 Flebere non poterant, poterant tamen omnia men-
 tem. 610
 Parsitan & missi sit quadam culpa ministri:
 Non adiit apte, nec legit idonea, credo, (tertia)
 Tempora, nec petiit horamque animamque vacan-
 Hac nocuere mihi. & neque enim de tigride natus,
 Nec rigidos silices, solidumq; in pectore ferrum, 615
 Aut adamantina gerit, nec lac bibit ille leana.
 Vincetur: repetendus eris, nec tadia capti
 Vlla mei capiam, dum spiritus iste manebit.
 Nam primum, si facta mihi revocare liceret,
 aditus, & qua mollissima fandi tempora. & Neque enim natus es à scapulis,
 nutritus lacte ferino: Nec dicam silices patius habere tuum. 3. Trist. eleg. 11.
 vide citatos a nobis in Indi. e Poëtico, sub titulo Durus, qui omnes Home-
 rum se. uti, Ilia. 6. γλαυκὴν ἴσ' ἔτ. κ. δὲ θάλασσα, Πιζῆται ἠλίκατοι, ὅτι τοῦ
 ῥῆθ' ἰσθ' ἀπὸ τῆς ἀδ. etian A. Gellium lib. 12. cap. 1. Macrobi. lib. 5. Satur-
 nal. cap. 11. Jul. Scalig. 5. lib. Poëtices cap. 3.

Allegoria
 pulchre con-
 tinuata, se
 temeritatis
 in scribendo
 arguit: mox
 augurii male
 servati, diei
 crisis impro-
 bat, nuncium
 importunum.
 Lascivior ali-
 quanto est
 Ovidius, in-
 quit Fabius
 lib. 10. Insti-
 tutionum.
 2. cap. &
 nimius ama-
 tor ingeni
 sui, & mox:
 Ovidii Medea
 videtur mihi
 ostendere,
 quantum vir
 ille praestare
 potuerit, si
 ingenio suo
 temperare,
 quam indul-
 gere maluisset.
 Et hic sane
 fatendum est,
 lascivire
 ipsius inge-
 nium, nactum
 scilicet materiam
 sequacem &
 genio suo
 affinem.
 x Ad pedes
 illius provo-
 luta.
 y Quia non
 profuerant
 singula multa
 juvent.
 z Non oppor-
 tunos tentavit

h Incepta
perficere.

e Ms. Caele-
stinus, Cio-
fanus, & e
meis unus ha-
bent, qui plu-
rimus apud
uiffi.

d Amore,
Cupidine.
e Identidem
interpellat
eum, utrum-
que repullum
passa.

f Καὶ ὅτε
ἐκείνη τὴν ἴσιν
ἰσώρει, &c.
Caenus ter-
ram illam de-
seruit. Dolo-
ribus inde
plurimis
affecta By-
blis, paternam
& ipsa domum
reliquit, &
per deserta
diu oberrans
& propter
frustratos
amores animo
fracta, nexo
de zona la-
queo, ex nuc-
seipsam su-
spendit. Inde
ab illa fiente
fluxerunt
lacrymae, &
fons hinc
enatus, quem
Byblida in-
digenae nomi-
nant. Hæc
Photius ex

Non capisse fuit: b cæpta expugnare, secundum
est. 620

Quippe nec ille potest, (ut jam mea vota relinquam),

Non tamen ausorum semper memor esse meorum:

Et, quia desierim, leviter voluisse videbor,

Aut etiam tentasse illum, insidisque petisse;

Vel certe non hoc, c qui plurimus urget, & urit 625

Pectora nostra, d Deo, sed victa libidine credar.

Denique jam nequeo nil commississe nefandum;

Et scripsi, & petii: Temerata est nostra voluntas;

Ut nil adjiciam, non possum innoxia dici. (vult.)

Quod superest, multum est in vota, in crimina par-

Dixit: & (incerta tanta est discordia mentis) 630

Dum pigeat tentasse, libet tentare; modumque

Exit, & infelix e committit saepe repelli.

Mox ubi finis abest, & patriam fugit ille, nefasque:

Inque peregrina ponit nova moenia terra. 635

Tum vero moestam tota Miletida mente

Defecisse ferunt: tum vero à pectore vestem

Diripuit, planxitque suos furibunda lacertos.

Jamque palam est demens: incancessamque faretur

Spem Veneris, sine qua patriam, invisosque penates

Deserit, & profugi sequitur vestigia fratris. 640

g Utque tuo mota, proles Semelcia, thyrsos

Ismaria celebrant repetita triennia Baccha:

Byblida non aliter latos ululasse per agros

h Bubasides videre nurus; quibus illa relicta 645

i Caras, & armiferos Lelegas, Lyciamque pererrat

Jam k Cragon, & l Lymiram, in Xanthique reli-

querat undas,

n Quoque Chimæra jugo, mediis in partibus hircuro

Pectus & ora lea, caudam serpentis habebat.

Deficiunt sylva, cum tu lassata sequendo 650

Concidis, & dura positis tellure capillis,

Bybli jaces, frondesque tuo premis ore caducas.

Conone. Aliter Liberalis, ut mox ad vers. 653, g Utque Threicæ Bacchides
in Orgiis suis vibrantes thyrsos. i. hastas pampinis involutas, furoræ con-
ciz discurrent. de Bacchanalibus, vide quæ ad 528. vers. lib. 3. de Trieteri-
cis ad vers. 387. lib. 6. h Carix. Bubafus Carix regio est. i Populum Carix
in Asia. 8. lib. 6. vers. k Montem Lycix. l Urbem Lycix. m Fluvium Lycix.
n Ita legendum ex autoritate duorum Vatican. Ursini, Cælestini, mont-
Ciofanus. quin ex meis unus disertim habet hircum alter superscriptum. vul-
go leg. i. xam, & illi leg. Quodque Chimæra jugum, de Chimæra, vide quæ
supra ad lib. 6. vers. 339.

O Sape illam Nymphæ teneris Lelegæides ulnis
 Tollere conantur, Sape ut medeatur amori
 Precipiunt: surdaque adhibent solatia menti. 655
 Muta jacet, viridesque suis tenet inguibus herbas
 Byblis, & humectat lacrymarum gramina rivo.
 Najadas his venam, qua nunquam arefcere poffet,
 Supposuiffe ferunt: Quid enim dare majus habebant?
 Protinus, ut fectò picea de cortice gutta, 660
 Utve tenax grævida manat tellure bitumen,
 Utque sub adventum spiratus lene Favoni
 Sole remollefcit qua frigore conftitit unda:
 Sic lacrymis confumpta fuis p Phœbeia Byblis
 Vertitur in fontem, qui nunc quoque vallibus illis
 Q Nomen habet dominae, nigraque sub ilice manat.

o Erod. de' xas
 ἀμύχαν αὐτῶν
 χαλκῶν ἰσθμῶν
 δαλῶν, &c.
 Cum vero
 indies magis
 urgeret malus
 genius, inquit
 Liberalis,
 noctū statuit
 teipfam de
 saxo præci-
 pitem dare.
 proximum
 ergo montem
 contendit.
 Nymphæ au-
 tem miseratæ
 eam cohîbue-
 runt, & By-

blidem immortalitate donatam in suum sodalitiū, contubernium sc. Hamadryadum adsciverunt. Liqueor è saxo illo distillans, in hunc usque diem ab incolis appellatur. Lacryma Byblydis. Phœbi nepti. ad vers. 444. supra.
 q E. d. rā Μαρία πᾶσι τῶν Βυβλῶν, ἡ δὲ αὐτῆς τῶν Βυβλῶν τῶν ἰσθμῶν.
 Strabo 7. lib.

Iphis in marem. F A B. 12.

F Ama novi centum t Cretæas forsitan urbes
 Implesset monstri: si non miracula nuper
 Iphide mutato Crete propiora tulisset.
 Proxima Gnostiaco nam quondā Phæstia regno 670
 Progeniuit tellus ignotum t nomine Lyctum
 Ingenua de plebe virum: nec census in illo
 Nobilitate sua major; sed vita, fidesque
 Inculcata fuit: grævida qui conjugis aures
 Vocibus his monuit, cum jam prope partus adisset. 675
 Qua voveam duo sunt: u minimo ut relevere do-
 lore,
 Utque marem parias. x Onerosior altera fors est:
 Et vires fortuna negat. y Quod abominor ergo,
 Edita sorte tuo fuerit si fœmina partu,
 (Invitus mando, pietas ignosce,) necetur. 680
 Dixerat; & lacrymis vultum lavère profusis,
 Tam qui mandabat, quam cui mandata dabantur:
 Sed tamen usque suum vanis Telethusa maritum
 lum voveo. x Educatione & dote gravior, sexus sequior. y Quod omen
 auerant Dii.

r Uade Mi-
 lrus colo-
 niam de luxe-
 rat in Asian.
 vers. 444.
 supra.
 s. hxtus,
 opp. Cretæ.
 prope Gnos-
 sum celebrem
 Cretæ urbem.
 Hunc Ant.
 Liberalis
 nominat
 Lamprum,
 uxorem Ga-
 lateam, filiam
 Leucippum
 Deum auxi-
 liarem, quæ
 nostro Iphis,
 Latoniam.
 u Facilitatem
 pariundi, &
 fœtum mascu-

Ne desperet Sollicitat precibus, & ne spem sibi ponat in arcto.
 Deorum opē. Certa sua est Lyctō sententia. jamque ferendo 685
 a Isis. ex Iō Vexerat illa gravem maturo pondere ventrem,
 Inachi filia. ut lib. 1. vers. Cum medio noctis spatio sub imagine somni
 719. Hanc inquit Diodorus a Inachis ante torum, pompa comitata sacrorum
 lib. 1. alii Aut stetit, aut visa est. Inerant b lunaria fronti
 Isidem, alii Cornua, c cum spicis nitido flaventibus auro, 690
 Cererem, & Et d regale decus; cum qua latrator e Anubis,
 Thestophoram, Lunam Sanctaque f Bubastis, g variisque coloribus Apis,
 alii, nonnulli h Quique premit vocem, digitoque silentia suadet:
 Junonem. Sistraq; erant, in nunquamq; satis quasitus Osiris, 695
 opportune k Plenaque somniferis serpens peregrina venenis.
 itaque adest Tum, velut excusam somno, & manifesta videntem
 parturienti, & in somnis. Sic affata Dea est: Pars o Telethusa mearum,
 Namque, ut ibidem Diodorus, In Pone graves curas, mandataque falle mariti;
 somnis opitu- Nec dubita, cum te partu Lucina levavit, 700
 latur eis quos censuerit dignos, &c. b Isis simulachrum muliebre, et
 cornutum. Herodotus in Euterpe. Colebatur autem Isis sub specie vacca
 cujus corniculata forma referret Lunam; ut & Osiris sub specie bovis, cujus
 cornua pleno orbe coeuntia representarent Solem. Alii autem per vac
 cam Isin significari Ægyptum Osiri. i. Soli suppositam, vel Osiri. i. Nil
 inundatam. lege Plutarch. libel. de Iside, & Osiride. Macrob. Saturn. 1.
 20. c. Diodor. Sic. l. 1. Gyrald. Syntagm. 12. Euseb. de preparat. Euang. 2.
 c. 1. de Theologia Ægyptiorum, & lib. 3. c. 11. e Est Isis, quæ Græca
 lingua dicitur Διὸν ἰσίδης. i. Ceres. Herodot. Euterpe. Tertullian. de Coron
 militis. c. 7. Apulejus 7. Metam. d Diadema corniculatum, vel etiam aspide
 bus redimitum, quarum duo eriguntur, quæ Lunam referant. e Deus xv
 quæ, sive ille significet tempus, vel Horizontem, vel Nilum, vel Mercu
 rium, vel Canem Stellam, qui Solis recessus & Nili inundationis tempus de
 notat. vide quæ nos ad Lucan. lib. 8. vers. 831. & præter citatos ibi auct
 res, adi Lil. Gyrald. 7. Synt. f Diana Ægyptiis præcipue culta in urb
 Bubasti. Herod. Euterpe. Gyrald. 12. Synt. g Bos ab Ægyptiis vice num
 mis cultus. insigne ei in dextro latere candicans macula. non est fas eum cer
 tos vitæ annos excedere. mersum itaque in fonte sacerdotes enecat, quæ
 euri luctu alium quem substituunt, &c. Plin lib. 8. cap. 46. Hunc Epaphro
 disis filium fuisse scribit Herodotus in Thalia, & hæc illi esse signa in fronte
 maculam albam formæ quadratæ, in tergo effigiem aquilæ, cætera nigrum
 cantharum in palato, duplices in cauda pilos. Hunc alii eundem cum Os
 rinde putant adi Boissardum de Divinat. tit. Serapis. & quos citat Clariss. Ju
 Seldenus Syntagmate de Diis Syris 1. cap. 4. & Gyraldi Synt. 6. h Har
 pocrates, Deus silentii, qui digito ori admoto taciturnitatis symbolum est
 i Sacerdotes in sacris lugentes representant Isidem reliquias Osiridis mar
 a fratre Typhone cæli, & in 26. partes dissecti. Diodor. 1. lib. redi ad notat
 super Api vers. præced. k Aspis cujus morsu homines tanquam sopiti mor
 riuntur. Micyllus crocodilum intelligit, cujus venenosus morsus insanabilis
 ut credam aspidem intelligi, suadent sumniculosa aspis. A. Gel. lib. 9. cap. 12.
 w m m m Solino dicta. Cleopatrx aspidem, quæ ad mortem fecere occultum
 sponis iter, Propert. 3. l. 11, eleg. & Lucan. l. 9. v. 610. & 701.

& Vellem non esse me, aut etiam peris-
 sisse.
 a Pasiphaë, vide quæ nos ad Virgillii Eclog. 6. & 1. Æneid. 6. Hic crudelis amor tauri, suppositaque fatis Pasiphaë. & quæ ad 2. l. supra vers. 156.
 b Includa vac-
 cz lignæ, Dedali opera, ut habent my-
 thologi. vide Natal. Comi-
 tem l. 6. c. 5. & adi Martia-
 lem l. spectacul. 5. epigr. quod & re-
 præsentatum a Nerone. Suetonius in
 vita ejus, cap. 12.
 c Et erat adulter quo
 posset decipi; brutum. sc.
 animal.
 d Fallere aliter
 in proclivis est; sed ipsum a se
 falli miserri-
 mum. Plu-
 tarch. de
 Adult.
 e Dies nuptiis
 dictus.
 f Allusum ad
 Tantali fabu-
 lam.
 g H' κακόν
 & πρῶτον
 γαία. quæ nuptiam viro conciliat, itaque hæc boni omnis gratia erat ve-
 ribus univira. auspiciis nuptiis & legitimis advocabatur Juno nuptiarum
 præter γαίαν. h Lib. 4. vers. 758. i Nubere proprie est, sponsæ caput
 iare flammeo, ut quæ ad sponsum esset deducenda. Ita hic innuitur, spon-
 sum & sponsum esse fœminas. Vide quæ lib. 1. vers. 700. & Nuptiarum, v.
 de quæ ad vers. 69. lib. 4.

z Vellem nulla forem. Ne non tamen omnia Crete
 Monstraferat: taurum dilexit a filia Solis;
 Fœmina nempe marem. Meus est furiosior illo,
 Si verum profitemur, amor: tamen illa secuta est 740
 Spem Veneris, tamen illa d dolis & imagine vacca
 Passa bovem est; c & erat, qui deciperetur, adulter.
 Huc licet ex toto solertia confluat orbe,
 Ipse licet revolet ceratis Dædalus alis,
 Quid faciet? num me puerum de virgine doctis
 Artibus efficiet? num te mutabit, lanthe? 746
 Quin animum firmas? teque ipsa recolligis, Iphi?
 Consilii que inopes, & stultos excutis ignes?
 Quid sis nata, vides: d nisi te quoque decipis ipsam.
 Et pete, quod fas est: & ama, quod fœmina debes.
 Spes est qua capiat, spes est qua pascat amantem.
 Hanc tibi res adimit. Non te custodia charo 752
 Arcet ab amplexu, nec cauti cura mariti,
 Non patris asperitas; nec se negat ipsa roganti,
 Nec tamen est potiunda tibi; nec, ut omnia fiant,
 Esse potes felix, ut Diique, hominesq; laborent. 758
 Nunc quoque Votorum pars nulla est vana meorum.
 Diique mihi faciles quicquid valere dederunt.
 Quod volo vult genitor, socer & vult ipse futurus.
 At non vult natura, potentior omnibus istis,
 Quæ mihi sola nocet. Venit (ecce!) optabile tempus
 e Luxque jugalis adest, & jam mea fiet lanthe, 764
 Nec mihi continget. f Medis sitiemus in undis.
 g Pronuba quid Juno? quid ad hæc, h Hymenæe, veni
 Sacra, quibus qui ducat abest? ubi i nubimus amba
 Præsit ab his vocem: nec lenius altera virgo 768
 Estuat, atque celer venias, Hymenæe, precatur.
 Quod petit hæc. Telethusa timens, modo tempus
 differt,
 Nunc ficto languore moram trahit; omnia sæpe,
 Visa que causatur: sed jam consumpserat omnem
 Materiam ficti, dilataque tempora k tædæ 774
 Institerant, unusque dies restabat. At illa
 Crinalem capiti vittam natæque sibi que

Detrahit, & passis aram complexa capillis,
 Ipsi, in Paratoniura, Marcoticaque arva, Pharond
 Qua colis, & septem digestum in cornua Nilum, 775
 Fer precor, inquit, spem, nostroque medere timori.
 Te, Dea, te quondam, n tuaque hac insignia vidi,
 Cunctaque cognovi, o sonitum, comitesque, facesque
 Sistrorum, memorique animo tua iussa notavi.
 Quod videt hæc lucem, quod non ego puerior ipsa, 780
 Consilium, manitumque tuum est: miserere duarum,
 Auxilioque iuva. Lacryma sunt verba secuta.
 P Visa Dea est movisse suas (& moverat) aras:
 Et templi tremuere fores, q imitataque Lunam
 Cornua fulserunt, & crepuitque sonabile sistrum. 785
 Non secura quidem, fausto tamen omine lata
 Mater abit templo, sequitur comes Iphis euntem
 Quam solita est majore gradu, nec candor in ore
 Permanet, & vires augentur, & acrior ipse est
 Vultus: & incomptis brevior mensura capillis, 790
 Plusque vigoris adest, habuit quam fœmina: nam
 qua

Fœmina nuper eras, puer es. Date munera templi,
 Nec timidâ gaudete fide. I Dant munera templis,
 Addunt & titulum: titulus breve carmen habebat,
 Vota puer solvit, qua fœmina voverat, Iphis. 795
 Postera lux radiis totum patefecerat orbem:
 Cum t Venus, & t Juno, sociisque t Hymenæus ad
 u ignes
 Conveniunt, possiturque sua puer Iphis l'ânthe.

Liberalis 17. fab. 7. Supra ad veri. 689. r Dextra ferebat æreum crepitaculum: cujus per angustam laminam in modum Balthei recurvatam, trajecit mediæ paucæ virgulæ, crispante brachio tergeminos jactus, reddebant argutum sonorem. Apul. de Ifide lib. 11. Metamorph. Quin & listri formam & formæ rationem, vide apud Plutarch. in lib. de Ifide & Osiride. f Taurus (r) τῆς ἀρχαίας Φαίδης, & ἵψος ὄντις Ἀντῶν, ἡ τῆς ἵψους ἡ ἀρχαία τῆς ἀρχαίας. &c. Li eralis fab. 17. r Dii conjugales. ut l. 4. v. 752. & alibi scipius. r In sacris nuptialibus faces adhibitas & sacrificia. l. 5. v. 37. & l. 4. v. 60.

Supra vers. 688.

Quem colit Ægyptus, in qua Paratonium opp. & portus: Marcotis palus; Pharondrix objecta, turri & specula lucernis instructa nocturnæ navigationi accommoda illustris; & Nilus septem ostiis se in mare exonerans.

n Vers. 687. supra.

Sanior videtur lectio Ciofani, cui subscribit Ms. unus noster, sinitum, comitantique ara Sistrorum. neque enim huc faciunt faces sistrorum.

p H 3 Anstō
 οὐκ ἔστιν ἰδύ-
 πομῖνος ὁ

L I B E R X.

Orphei descensus ad inferos, & Olenus & Lethæa in arbores. F A B. 1.

a Qui concolor flammeo, quo nova nuptia pudoris & boni omnis gratia velatur.

b Thraciz pop. ad Ismarum montem & Bistonidem lacum.

c Neque enim feliciter cessere nuptiz. vide l. 6. vers. 428.

d Lib. 4. vers. 60.

e Virgil. 4. Georg. refert Eurydicendum fugeret Aristum incidisse in colubrum cujus morsu interiit.

f Tenarus promontorium est Laconiz, ubi antrum, cujus vastus hiatus, teter mephitæ, auditus strepitus occasionem dedit fabulantibus patere hic descen-

sum ad inferos. Virg. 4. Georg. super hac eadem re; Tenariæ etiam sanctæ alta ostia Ditiæ & caligantem, &c. *g* Umbras, animas. *h* Lib. 4. vers. 432. & quos in Indice Poëtico monstrat. tit. Inferi. i Inferorum. lege quæ Cælius Rhodigin. lib. 2. cap. 18. & Cerberi. quem, ut & Orthum Geryonis carnem peperit ex Iphæone Echidna Medusæ progenies. *i* Volui quidem, & quod in me fuit, laboravi ferre iacturam & desiderium dilectæ conjugis. *m* Lib. 5. vers. 386.

Inde per immensum, a croceo velatus amictu, Æthera digreditur, b Ciconumque Hymenæus ad

ORAS

Tendit: & Orphei a nequicquam voce vocatur.

Affuit ille quidem: c sed nec solennia verba,

Nec latos vultus, nec felix attulit omen.

d Fax quoq; , quam tenuit, lacrymoso stridula fumo

Uique fuit: nullosque invenit motibus ignes.

Exitus auspicio gravior: e nam nuptia per herbas

Dum nova Naiadum turba comitata vagatur,

Occidit, in talum serpentis dente recepto.

Quam satis ad superas postquam Rhodopeius auras

Dessevit vates, ne non tentaret & umbras,

Ad Styga f Tanariâ est ausus descendere porta,

Perque g leves populos, simulacraque sancta sepulchro

Persephonem aditu, h in amœnaque regna tenentem i

Umbrarum dominum, pulsifque ad carmina nervis

Sic ait: O i positi sub terra numina i mundi,

In quem decidimus quicquid mortale creamur,

Si licet, & falsi positis ambagibus oris,

Vera loqui sinitis, Non huc, ut opaca viderem

Tartara, descendi, nec uti villosa colubris

Terna k Medusæ vincirem guttura monstri:

Causa viæ est conjux, in quam calcata venenum

Vipera diffudit, crescentesque abstulit annos.

l Posse pati volui; nec me tentasse negabo:

Vicit amor; superâ Deus hic bene notus in ora est.

An sit & hic, dubito: sed & hic tamen anguror esse

Famaque si veteris non est mentita m rapina,

Vos quoque junxit amor. Per ego hæc loca plena tî-

moris,

Per n Chaos hoc ingens, vastique silentia regni, 30

Eurydices oro properata retexite fata.

Omnia debentur vobis: paulumque morati,

o Serius aut citius sedem properamus ad unam.

Tendimus huc omnes; hæc est domus ultima:

vosque

Humani generis p longissima regna tenetis. 35

Hæc quoque cum justos matura peregerit annos,

Furū erit vestri: pro munere poscimus usum.

Quod si fata negant veniam pro conjuge; certum est

Nolle redire mihi: letho gaudete duorum.

Talia dicentem, q nervosque ad verba moventem, 40

Exangues flebant anima: nec t Tantalus undam

Captavit refugam, stupuitque t Ixionis orbis,

Nec carpere t jecur t volucres: urnisque vacarunt

t Belides; inque tuo sedisti, t Sisyphæ, saxo.

t Tum primum lacrymis victarum carmine fama est

Eumendū maduisse genas; u nec regia conjux 46

Sustinet oranti, nec qui regit ima, negare;

Eurydicenque vocant: umbras erat illa recentes

Inter, & incessit passu de vulnere tardo.

Hanc simul & legem Rhodopeius accipit Orpheus,

Ne fleat retro sua lumina, donec Avernas

Exierit valles: aut, irrita dona futura.

Carpitur acclivis per muta silentia trames

Ardūus, obscurus, caligine ædens opaca;

Nec procul abfuerant telluris margine summa:

Hic, ne deficeret, metuens, avidusque videndi

Flexit amans oculos; & protinus illa relapsa est.

Brachiaque intendens, prenditq & prendere certans,

Nil nisi cedentes infelix arripit auras.

Lib. 1. vers. 6.

Serius, & ceteris Sors exitura. Ho-

rat. 3. lib. 3.

Ode. τῶν ἀνθρώποις

οὐφιλίται ἀπα-

θαιῖν ἢ προ-

τιεῖν ἢ ὑγι-

εῖν. Archinus.

Longius aut

proprie sors

ἴσα quæque

manet. Pro-

pert. 2. lib. 28.

eleg.

Latissimè

patentia, om-

nium capacis-

sima, non ha-

bitura finem.

q Citharæ

chordis verba

sociantem.

Videlib. 4.

v. 461.

τὸν τῆσδε

καὶ τῆσδε

γῆσδε ἴδωται.

Lucillius,

Antholog. h.

Quid mi-

rum t ubi illis

carminibus

stupens Demit-

tis atra bellua

centiceps Au-

res, & insertis

capillis Eume-

nidum recrean-

tur angust? &c. Horat. lib. 2. ode. 13. « Memorix proditum est, inquit Pau-
 fanias in Bæoticis, Orpheum, uxore mortua, venisse ad Aornum Ihespro-
 tiaz, ubi per necromantiam evocarentur umbræ: ibi, cum Eurydices animam
 pone sequi putasset, & sua se opinione falsum respiciens animadvertisset, ul-
 tro sibi ipsi, maxime confectum, mortem conscivisse. Ejusmodi de Bavaro
 quodam refertur fabula à Sabino. Neque illepidum est illud carmen Hispano
 scriptum idiomate & ingenio, quo invertitur hæc Orphei fabula. *Abuscava*
su muger Orfes ba xa à el inferas. Qui por la muger no quide baxar à otra par-
te Orfes, Orpheus ad inferos descendit quæsitum uxorem. Nam ubi alias
quærenda erat uxor? Descendebat cantans. Et hoc licet videt jam & ca-
libi. Dederunt Orpheo Pluto & Proserpina ut uxorem abduceret. Paca-
tiorum scilicet fore locum vati unde mulier discessisset. & umbris sane subs-
entia est à supplicii sui cessatio. Sed hac lege cederunt hoc Orpheo, ne il-
lam respiceret, priusquam ad superas oras reversus esset. Ille, ne cruciatum
sibi ad inferi in superas auras subyiceret, consilium respexit.

x Vir qui-
dam erat ti-
midus, qui
meru Hercu-
lis speluncam
subiit, unde
capite incli-
nato procum-
bens, prospici-
ens aliquan-
do Herculeum,
dum Cerbe-
rum traheret,
dirigit in sa-
xum versus.
Suidam adi,
in Δαλλήτῃ
τῆς πρυμνο-
κλήτῃ, &
Zenobium.
y Lethæa for-
mæ sua freta
se Deabus
prxtulit. Cu-
jus superbiam
illæ jam ultu-
ræ essent, u-
xoris crimen
in se transtulit
Olenus, sup-
plicio inter-
ueniens. una
itaque cum
uxore in lapi-
dem fuit con-
versus. Tur-
neb. lib. 1. cap. 23 legiti. tuque ò confisa figura

Jamque iterum moriens, non est de conjuge quic-
quam 60

Quæstus suo: quid enim nisi se quereretur amatam?
Supremumque vale, quod jam vix auribus ille
Acciperet, dixit: revolutaque rursus eodem est.
Non aliter stupuit gemina nece conjugis Orpheus,
Quam tria x qui timidus, medio portante catenas,
Colla canis vidit, quem non pavor ante reliquit, 66

Quam natura prior, saxo per corpus oborto:
y Quique in se traxit crimen, voluit videri
Olenus esse nocens, tuque ò confisa figura
Infelix Lethæa tua, junctissima quondam 70

Corpora, nunc lapides, quos & humida sustinet Ide.
Orantem, frustra que iterum transire volentem
Portitor arguerat: septem tamen ille diebus
Squalidus in ripa, a Cereris sine munere, sedit.
Cura dolorq; animi, lacrymaque alimenta fuere. 75

Esse Deos Erebi crudeles questus, in altam
Se recipit Rhodopen, pulsamq; Aquilonibus Hamum.

b Tertius a quoreis inclusum Piscibus annum
Finierat Tisam: omnemque refugerat Orpheus
Fæmineam Venerem: seu quod malè cesserat illi; 80
Sive fidem dederat; multas tamen ardor habebat
Fungere se vati; multa doluere repulsa.

Ille etiam Thracum populis fuit autor amorem
In teneres transferre mares: citraque juventam
Ætatis breve ver, & primos carpere flores. 85

Interpretatur, tu, ò Lethæa, cum figura tua in lapidem obriguisti. Mei certe membranci manu exarati habent, tuque ò confisa figura Infelix Lethæa tua. ἡ ἑλλοσίδης, fontibus scædens. a Ἄντρος cibo abstinens b Tertius jam vice Sol enim us fuerat Zodiacum, cujus ultimum signum Piscis.

Orphei cantus, & Attis in pinum. F A B. 2.

c Orpheum
hoc theatrum
nostro lib. 1.
vers. 22. &
Martiali: r.
epigr. lib.
Speciacul.
d Quercus
qua Charonia,
olim Molossia, in Epiro, abundat. e Populeum lib. 2. vers. 340. Sed ad
Indicem Poeticum nostrum tit. Arbites. quibus adde quæ Seneca in Oedi-
po vers. 530.

Collis erat, collemque super planissima campi
c Area, quam viridem faciebant graminu her-
Umbra loco decrat, qua postquam parte resedit (ba.
Diis genius vates, & sila sonantia movit:
Umbra loco venit, non d Chæoni absfuit arbor, 90
Non e nemo Heliadum, non frondibus æsculus altis;

Nec tilia molles, nec fagus, & fennuba laurus,
Et coryli fragiles, & fraxinus utilis hastis,
Enodisque abies, curvataque glandibus ilex,
Et platanus ggenialis, acerque h coloribus impar,
Annicolaque simul salices, & aquatica lotos, 96
Perpetuoque virens baxius, tenuisque myrica,
Et i bicolor myrtus, k & baccis carula ficus.
Vas quoque l flexipedes hederæ venistis, & una
Pampinea vites, & m amicta vitibus ulni, 100
Ornique, & picea, pomoque onerata rubenti
Arbutus, & lenta n victoris pramia palma,
Et succincta comas, hirsutaque vertice pinus
O Grata Deum matri: siquidem Cybeleius Atys
Exiit hac hominem, truncoque induruit illo. 105
 f Propter
 Daphnen. l. 1.
 vers. 478.
 g Umbram
 hospitem
 prbens con-
 vivantibus.
 Virg. 4.
 Georg. mini-
 strantem pla-
 tanum potan-
 ribus umbram.
 h Crispoma-
 cularum dis-
 cursu varia.
 Plin. 16. c. 15.
 i Alba & ni-
 gra. Plin. 15.
 cap. 25.
 k Grossis. l Cissos; adolescens fuit histrio & saltator Liberi patris: qui cum
 thyasos exerceret, in profundam terre hiatus casu lapsus, interiit. Tellus
 ingratiæ Bacchi pro juvene remisit hederæ fructicem, quæ nunc etiam ste-
 xipes est. implicitos staculorum nexus imitata ex Geoponicis Parthasius.
 m Al. amica. n Ut quæ oneri imposito non cedat, sed contra nitatur. o Puer
 i Cybele anatus, qui cum in Sagaricide nymphea peccasset, in furorẽ ver-
 fusse castravit, mox i Dea in pinum versus est. De quo post cæter. Myt ho-
 logos legatur Gyraldus Syntagm. 4. & Catulli Gallianbicum, & Arnobius
 5. lib. & Diodorus Sic. lib. 4.

Ciparissus in cupressum. F A B. 3.

Adfuit huic turba p metas imitata cupressus,
Nunc arbor, puer ante q Deo dilectus ab q illo,
Qui citharam nervis, & nervis temperat arcum.
Namque sacer Nymphis r Carthæa tenentibus arva
l Ingens cervus erat, lateque r patentibus altas 110
Ipse suo capiti præbebat cornibus umbras:
Cornua fulgebant auro, demissaque in armos
Pendebant tereti gemmata monilia collo.
Bullæ super frontem parvis argentea loris
Vincta moveba: ur; u parilique etate nitabant 115
Auribus è geminis circum cava tempora bacca:
Isque metu vacuus, naturalique pavore
Deposito, celebrare domos, mulcendaque colla
Quamlibet ignotis manibus præbere solebat.

p Koronids.
 metæ modo
 in acutum
 surgens pyra-
 midalis Virg.
 3. Æneid.
 coniferi cypa-
 rissi, hinc
 etym. αρω-
 τὸ ἕλαι πα-
 ρισίου τοῦ α-
 κριμωτος.
 q Apolline,
 qui cithara
 & arcu æquẽ
 claret.
 r Carthæia.
 est autem Car-
 thæia una ex
 quatuor urbi-

bus Cez inf. è numero Cycladum, Ciparissi patria. s Adumbratus hic cer-
 vus ad illum Sylvæ & Tyrrhidarum, Æn. 7. sed huic cultus elegantior.
 t Patalis scil. cervus. Arist. lib. 9. hist. ad animalium παρτάτας. u Pares
 proinde & ipsi uniones. Sed Mss. nostri habent parilique nitore nitabant. mi-
 nus eleganter.

x Sylvani
hunc fuisse
amasiun tradit
Servius ad
vers. 20.

1. Georg.
Virg. cervam
mansuetam à
Sylvano in-
scio interem-
ptam, hinc
puerum do-
lore extin-
ctum à Syl-
vano in arbor-
em versum.
Pierius lib.

25. Hiero-
glyph. Ascle-
piadem citat
authorem, no-
men huic ar-
bori inditum
à Cyarissa
filia Boreæ
regis Celta-
rum. Didymus
Cyarissos
Eteoclis filias
fuisse dicit,
quæ choreas

ducentes in puteum devolutæ, à Tellure vicem earum miserata in arbor-
em versæ sunt. y Cupressum his simulare ut alibi non raro, necubi vacet nisi
marginis area, evenit. Cupressum rogis adhiberi scribit Varro propter gra-
vem ustrinx nidorem. amovendi scilicet tetri cadaveris gratia. Plin. lib. 16.
cap. 33. est Diti sacra; & ideo funebri signo ad domos posita. hoc ne qui-
nescius ingressu pollueretur; illud, quia excisa non repullulat recidiva.

Jupiter in aquilam, & raptus Ganymedis.

F A B. 4.

x Lib. 1. vers.
151. & 124.

z Hos alii in
ea parte Ma-
cedoniæ quæ
postea Palle-
na dicta est.
Stephan. Alii
in Thessaliæ;
in Campania
alii statuunt,
ubi Forum
Vulcani.

b Hæc & quæ
sequuntur ca-
nit Orpheus

in gratiam puerorum Diis amatorum, & odium mulierum. vers. 30. supra.

Sed tamen ante alios Cæa pulcherrime gentis 12
Gratus erat x Cyarisse tibi: tu pabula cervum
Ad nova, tu liquidi ducebas fontis ad undas,
Tu modo texebas varios per cornua flores,
Nunc eques in tergo residens huc latus & illuc 12
Mollia purpureis frenabas ora capistris.
Æstus erat, mediusque dies: solisque vapore
Concava littorei fervebant brachia Cancræ.
Fessus in herbosâ posuit sua corpora terra
Cervus, & arborea frigus ducebat ab umbra,
Hunc puer imprudens jaculo Cyarissus acuto 13
Fixit: & ut sava morientem vulnere vidit,
Velle mori statuit. Quæ non solatia Phœbus
Dixit? & ut leviter, pro materiaque doleret,
Admonuit: gemit ille tamen, munusque supremum
Hoc petit à superis, ut tempore luceat omni. 13
Famque per immensos egesto sanguine fletus,
In viridem verti cæperunt membra colorem:
Et modo qui nivea pendebant fronte capilli,
Horrida cesaries fieri, sumptoque rigore 14
Sydereum gracili spectare cacumine cælum.
Ingemuit: tristisque deus, Lugebere nobis,
y Lugebisque alios, aderisque dolentibus, inquit.

Tale nemus vates attraxerat: inque ferarum
Concilio medius, turba volucrumque sedebat.
Ut satis impulsas tentavit pollice chordas, 14
Et sensit varios, quamvis diversa sonarent,
Concordare modos, hoc vocem carmine movit:
A Jove Musa parens (Cedunt Jovis omnia regno)
Carmina nostra move; Jovis est mihi sæpe potestas
Dicta. Præ cecini plethra graviore z Gigantes, 15
Sparsaque à Phlegraïs vittricia fulmina campis:
Nunc opus est leviorè lyra; b puerosque canamus

*Dilectos superis, inconcessisque puellas
 Ignibus attonitas meruisse libidine pœnam.
 Rex superum c Phrygiis quondã c Ganymedis amore
 Arsit: & inventum est aliquid quod Juppiter esse,
 Quam quod erat, mallet, nulla tamen alite verti
 Dignatur, nisi qua portat sua fulmina terra.
 Nec mora: percusso mendacibus aëre pennis
 Arripit Iliaden, qui nunc quoque pocula miscet,
 & Invitæ Jovi nectâr Junone ministrat.*

c Ganymedes
 Trois Phry-
 giæ regis fi-
 lius à Jove in
 aquilam verso
 raptus fingi-
 tur. Ἰγὼ Γα-
 νυμήδην δ' ἐν-
 αἴρῃ, ἀλλὰ
 ψυχῆς ἴσμεν
 ἰσὼ Διὸς δῖ-
 φου Ὀλύμ-
 που ἀνιχθῆ-
 ναι, &c. Xenophon. in Symposio. videatur Sabinus, & Cl. Minos in Alcibiadi
 emb. 4. & Egre ferente rapti Ganymedis honores, remota à pocillandi mi-
 nisterio filia sua Hebe.

Hyacinthus in florem. F A B. 5.

*T*E quoque e Amyclide posuisset in aethere Phœ-
 bus,
*Tristia si spatium ponendi fata dedissent:
 Qualicet, aternus tamen est, quotiesque repellit
 Ver Hyemem, Piscique Aries succedit aquoso: 165
 Tu toties oreris, viridique in cespite flores.
 Te meus ante omnes genitor dilexit; & Forbe
 In medio positi caruerunt praside Delphi,
 Dum deus Eurotan, g immunitamque frequentas
 Sparten; nec cithara, nec sunt in honore sagittæ: 170
 Immemor ipse sui non retia ferre recusat,
 Non tenuisse canes, non per juga montis iniqui
 Ire comes, longaque alit assuetudine flammæ.
 Jamque fere medius Titan venientis, & actæ
 Noctis erat, spatioque pari distabat utrinque: 175
 Corpora veste levant, & h succo pinguis oliva
 Splendescunt, latique incunt certamina i disci.
 Quem prius aërias libratum Phœbus in auras
 Misit; & oppositas disjecit pondere nubes.
 Decidit in solidam longo post tempore terram 180
 Pondus, & exhibuit junctam cum viribus artem.
 Protinus imprudens, actæque cupidine lusus*

e Fili Amy-
 clæ, qui ur-
 bem Amyclas
 condidit.
 f Apollo amo-
 re Hyacinthi
 captus deserto
 oraculo Del-
 phico, juxta
 Parnassum,
 quem τὸν τῆς
 γῆς ἐμπαρὸς
 appellat Stra-
 bo lib. 9. ad
 quem locum
 vide quos ci-
 tat H. Casau-
 bonus. & fab.
 quam ex Pin-
 daro cieat. de
 duabus co-
 lumbis à Jo-
 ve emissis ex
 Oriente &
 Occidente,
 quæ hic con-
 venerint.
 g Lacedæmo-
 nii moenibus
 urbem cingere

diu noluerunt, ut qui tuendæ urbi virtutem juvenum sufficere arbitraren-
 tur. h Oleo se ungere non luctaturi modo, ut ad 35. vers. lib. 9. dictum,
 sed & luxuri solebant. i Orbis ex ferro, ære, lapide aut etiam ligno. qui
 medius loro vice amenti trajectus, in subline jaciebatur, ut infra præscrip-
 torum fines decideret. Mercurial. Gymnast. lib. 2. cap. 12.

Flos habet inscriptum: funestaque littera ducta est. r Horum fe-
 Nec genuisse pudet Spartem Hyacinthon: honore rorum memi-
 Durat in hac avi, celebrandaque more priorum nit Pausanias
 Annua praelata redeunt r Hyacinthis pompa. bis in Laco-
 nicis. cō Yō-
 καλλίαι, καὶ
 τὰς τῶ Ἀνδραῶν θ. Ἰουλιῶν ἰς τῶν. Υακίνθου ἢ Σουδῶν δια' Ἰούλιου ΧΑΛΚΙΔΕΩΣ
 ἰαυίζου. & in Meſſenicis.

Cypri incolæ in boves. F A B. 6.

AT si forte roges fœcundam [Amathunta metalli, f Cypri ur-
 Ant genuisse velis u Propœtides? annuat, ag. 221 bœm, ut &
 Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu ipsa inſu-
 Frons erat, unde etiam nomen iraxere x Ceraſta, lam xrisodi-
 Ante fores horum stabat Jovis y hospiti ara, nis claram.
 Lugubris sceleris: quam si quis sanguine inctam r Ratione ſi-
 Advena vidisset, maētatos crederet illic 226 poreſt lectio
 Laſtantes vitulos, Amathuſiacasque bidentes. genuiſſe, verſ.
 Hospes erat caſus. ſacris offeſa nefandis, 217. modo
 Ipſa ſuas urbes, z Ophiuſiaque arva parabat (hes ſed genuiſſe
 Deſerere alma Venus. Sed quid loca grata, quid ur- videtur, po-
 Peccavere mee? quod, dixiſt, crimen in illis? 231 tius inquirere
 Exilio pœnam potius gens impia pendat, annuat cere-
 Vel nece; vel ſi quid medium eſt mortis que fuga que. monias fune-
 Idque quid eſſe poteſt, niſi verſa pœna figura? bres & infe-
 Dum dubitat, quo muret eos: ad cornua vultum rias Hyacin-
 Flexit, & admonita eſt hæc iſtis poſſe relinqui, 236 thiorum.
 Grandiaque in terros transformat membra juvencoſ. u Quæ Vene-
 vulgo proſtituiſſent, in lapides verſæ ſunt. x Cyprus ipſa Ceraſtis, olim
 diſta, quod multa xi pœnæ, inquit Stephanus, hæc eſt x xxi. id eſt, promontoria
 habeat, unde forte occaſio fabulæ. y Hospitalis, xiſto, ſed uti, maris i' ſi' ſu.
 namque hic hamaæz immolabantur victimæ. z Cypria, cujus tamen nomi-
 nis Cypro competentiſ neque mentio ulla apud Geographos, neque ratio
 apud interpretes.

Propœtides in ſilicem. F A B. 7.

Sunt tamen obſcœna a Venerem Propœtides auſa r Reſpice,
 Eſſe negare deam: b pro qua ſua numinis ira quæ ad verſ.
 Corpora cum forma prima vulgaſſe feruntur. 240 223. ſupra.
 Utque pudor ceſſit, ſanguis que induit eris, r Ab eo orta
 In rigidam parvo ſilicem diſcrimine verſe. videtur hæc
 fab. quod de
 Cypriis vir-
 ginibus refer-
 tur à Juſtino lib. 18. quæ ſe ad litus proſtituentes corporis quæſtu detem-
 quæzunt.

Pygmalionis statua eburnea in virginem,
F A B. 8.

c Quæstum
diutinum cor-
pore facien-
tes.

d Et moveri
velle, nisi ve-
taret hoc vir-
ginibus à na-
tura insitus
pudor, & à
proba educa-
tione acqui-
sita verecundia
& silentium
n̄ ri πρῆσι-
νῆς νόμος
φίει.

e Philoste-
phanus in Cy-
priacis author
est, inquit Ar-
nobius lib. 9.
Pygmalco-
ntem regem
Cypri limn-
lachrum Ven-
neris, quod
sanctitatis
apud Cy-
prios & reli-
gionis habe-
batur anti-
quæ, adamas-
se ut femi-
nam; mente,
animo, lumi-
ne rationis
judicii que
cæcatis, soli-
tumque de-
mentem, tan-
quam si ux-
oria res esset,
sublevato in
lethulum nu-
mine copula-

rier amplexibus atque ore; resque alias agere libidinis vacua imaginatione
frustrabiles. Sed legatur & historia nobilis cujusdam juvenis, qui limn-
lachrum Veneris Cnidiz impotens amabat apud Lucianum in Amoribus.
f Armillas & lineas ex electro seu succino stillante à populis, in quas Phac-
tontis sorores versæ finguntur. 2. lib. vers. 364. g Uniones, margaritarum
& Purpura Sidonia seu Tyria. i Politis, vittatis, inauratis.

Q Uas quia Pygmalion e avum per crimina agentem
Viderat: offensus vitii, qua plurima menti
Fæminea natura dedit, sine conjuge cælebs 245
Vivebat, thalamicque diu consortie carebat.
Interea niveum mira feliciter arte
Sculpsit, ebur, formamque dedit, qua fæmina nasci
Nulla potest, operisque sui concepit amorem.
Virginis est vera facies, quam vivere credas, 250
d Et, si non obstat reverentia, velle moveri;
Ars adeolatet, arte sua miratur, & e haurit
Pectore Pygmalion simulati corporis ignes.
Sape manus operi tentantes admovet, an sit
Corpus, an illud ebur: nec adhuc ebur esse fatetur. 255
Oscula dat, reddique putat, loquiturque, tenetque,
Et credit tactis digitos insidere membris,
Et metuit, pressos veniat ne livor in artus,
Et modo blanditias adhibet, modo grata puellis
Munera fert illi conchas, teretesque lapillos, 260
Et parvas volucres, & flores mille colorum,
Liliaque pictasque pilas, & ab arbore lapsas
f Heliadum lacrymas: ornat quoque vestibus artus;
Dat digitu gemmas, dat longa monilia collo;
Aure leves g bacca, redimicula pectore pendent, 265
Cuncta decent, nec nuda minus formosa videtur.
Collocat hanc stratis h concha Sidonide tinctis,
Appellatque tori sociam: acclinataque colla
Mollibus in plumis, tanquam sensura, reponit.
Festa dies Veneri tota celeberrima Cypro 270
Venerat: & i blandis induta cornibus aurum
Conciderant ista nivea cervice juvencæ,
Thuraque fumabant, cum munere functus ad aras
Constitit, & timide, Si dii dare cuncta potestis,
Sit conjux opto, non ausus eburnea virgo 275

Dicere Pygmalion, similis mea, dixit, eburna.
 Sensit, ut ipsa suis aderat, & Venus aurea festis,
 Vota quid illa velint: & amici numinis omen,
 Flamma ter accensa est, apicemque per aëra duxit.
 Ut rediit, simulacra sua petit ille puella, 280
 Incumbensque toro dedit oscula: visa tepere est.
 Admouet os iterum, manibus quoque pectora tentat;
 Tentatum mollescit ebur, positoque rigore
 Subsedit digitis, ceditque, Ut Hymettia sole
 Cera remollescit, tractataque pollice multas 285
 Versitur in facies, ipsoque fit utilis usu.
 Dum stupet, & dubiè gaudet, fallique veretur,
 Rursus amans, rursusque manu sua vota retractat:
 Corpus erat, saluunt tentata pollice vena. 290
 Tum vero n Paphius plenissima concipit heros
 Verba, quibus Veneri grates agit, oraque tandem
 Ore suo non falsa premit: dataque oscula virgo
 Sensit, & erubuit, timidumque ad lumina lumen
 Atollens, pariter cum cælo vidit amantem.
 Conjugio, quod fecit, adest dea: jamque coactis 295
 Cornibus in plenum novies lunariis orbem,
 Illa Paphum genuit, de o quo tenet insula nomen.
 ribus, obsequio tamen & assiduis precibus emollitas. * Pygmalion Cyprius.
 Sed ~~πυγμαλιόνος~~. namque ————— A Papho Pygmalionis
 filio Cyprius dicta est Paphos.

& Homero
 παρὶν 2700ῶν
 Ἀπιδίον.
 Felicitis uti-
 que ominis
 erat. sicubi
 in sacris &
 libaminibus
 crebrius &
 altius emica-
 rent ignis
 scintillæ &
 flammæ.
 4. Georgic.
 vers. 385.
 Ter flamma
 ad tecti sum-
 mum subiecta
 veluxit Omnia
 que firmans
 animum, &c.
 Non una
 & sola fuit
 hæc virgo
 eburnea aut
 marmorea.
 plurimas cre-
 doduras pri-
 mum & diffi-
 ciles anato-

Myrrha in arborem. F A B. 10.

Editus p hoc ille est: qui, si sine prole fuisset,
 Inter q felices Cinyras potuisset haberi.
 Dira canam. r Procul hinc nata, procul este paren-
 tes; 300
 Aut, mea si vestras mulcebunt carmina mentes,
 Desit in hac mihi parte fides: nec credite factum;
 Vel, si credetis, facti quoque credite poenam;
 Si tamen admissum finit hoc natura videri,
 & lectio Micylli, Editus ex illo est. vel, Editus hinc ille est. q Erat enim
 rex Cypri, divitiis à Deo datis pollens, ut canit Pindarus in Nemeis ode 2.
 Ἐὶ δὴ δὴ γὰρ μοι οὐρανὸς ἔλαβεν ἀδελφῶν παρὰ τοῦ θεοῦ. ἔαυτὸς δὲ Κίπ-
 ρος ἔστω. πλάττω ποσειδῶν ἐὸ ποτὶ Κύνρω. Lycophronis interpreti, & Ant.
 Liberali Smyrna est filia Theiantis 34. tab. r Est procul vitta iunues, insigne
 pudoris

f Thraciz
nostræ geli
dx, quæ non
calet amore
incesto.
s Simili Epi-
trope utitur
Virgilius in
conferenda
cum aliis ter-
ris Italia.
Georg. 2.
vers. 140.
& vers. 461.
ubi ceteris
vitz rationi-
bus rusticam
præfert.
w Pan. haia
Arabiz Felici-
cis pars felici-
sissima, ut-
pote flagran-
tissimo So-
lis fideri
subiecta.
Tetaque ihu-
riferu Pan-
chaia pinguis
arenis. al.
aristia,
2. Georg.
139. vers.
x Ut incesto
quis amore
polluatur.
Neque enim
hic amor à
face cupidi-
nea: sed à
Tartarea face
quam in-
tentavit Fu-
riarum una
vipervis cri-
nita.
y Certatim
nuptias Mir-
rhæ ambiunt.
z Pater tuus.
a Vacillat primum dubia, labascit ino-
potens hinc naturalem brutorum Venerem probat, gentium sed barbara-
rum morem defendit. Ad saniorum subinde mentem reverfa sese increpat,
nefandam libidinem damnat. sensui tandem male sano succumbit victa ratio.
eju modi luctam videre est in Medea lib. 7. in Scylla lib. 8. in Byblide lib. 9.
d Myrrha patrem, sed non ut filia debet, amavit. 1. lib. de Arte. e Patrem
d Coniug.

Gentibus Ismariis, & nostro gratulor orbi, 305
Gratulor huic terra, quod abest regionibus illis
Qua tantum genere nefas. t Sit dives amamo
Cinnamague, costumque suam, sudataque ligno
Thura ferat, floresque alios u Panchaica tellus;
Dum ferat & Myrrham. x Tanti nova non fuit arbor.
Ipse negat nocuisse tibi sua tela Cupido 311
Myrrha, facesque suas à crimine vindicat isto:
Stipite te Stygio, tumidisque afflavit Echidnis
E iribus una soror. Scelus est odisse parentem;
Hic amor est odio majus scelus: undique lecti 315
Te cupiunt procures, totoque Oriente juventus
y Ad thalami certamen adest. Ex omnibus unum
Elige Myrrha virum: dum non sit in omnibus z unus.
Illa quidem sentit, sædoque repugnat amori:
Et secum: Quo mente feror? quid molior? inquit. 320
Di precor, & pietas, sacrataque jura parentum,
Hoc prohibete nefas, scelerique resistite nostro;
Si tamen hoc scelus est: a sed enim damnare negatur.
Hanc Venerem pietas; coeuntque animalia nullo
Cetera delicto, nec habetur turpe juventa 325
Ferre patrem tergo, sit equo sua filia conjux,
Quasque creavit, init pecudes caper, ipsaque cujus
Semine concepta est ex illo concipit ales.
Felices quibus ista licent: humana malignas
Cura dedit leges, & quod naturam remittit, 330
Invidu jura negant. Gentes tamen esse feruntur,
In quibus & nato genitrix, & nata parenti
Jungitur & pietas geminato crescit amore.
Me miseram, quod non nasci mihi contigit illic!
Fortunaque loci lador! Quid in ista revolvor? 335
Spes interdicta discedite: b dignus amari
Ille, sed ut pater, est. Ergo si filia magni
Non essem Cinyra, Cinyra concumbere possem;
Nunc quia jam c meus est, non est d meus; ipsaque
damno

Est mihi e proximitas: aliena, potentior esset. 340 Sanguinis &
 Ire libes procul hinc, patriaque relinquere fines. generis propin-
 Dum scelus effugiam. e Retinet malus ardor amante, f De quinque
 Ut presens e spectem Cinyram, e tangamque, lo- anandi linteis
 quirque vide quæ ad-
 Osculaque admoveam, si nil conceditur ultra. notata ad
 Ultra autem sperare aliquid potes, impia virgo? 345 v. 560. l. 9.
 Nec, quæ confundas e jura, e nomina sentis? g Itane? na-
 h Tune eris e matris pellex, e adultera patri? turæ; gen-
 Tune soror nati? genitrixque vocabere fratris? tiumque jura,
 Nec metues sacro i crinitas angue sorores, sanguinis ge-
 Quas facibus sevis oculos atque ora petentes 350 nerisque no-
 Noxia corda vident? At tu, dum corpore non es mina tragicos
 Passa nefas, animo ne concipe: neve parentis supergressa
 Concubitu vetito natura pollue fœdus. incestus, pro-
 Velle puta, res ipsa vetat; pius ille, memorque miscuè con-
 Moris: e O vellem similis furor esset in illo! 355 fundis? neque
 Dixerat. At Cinyras, quem copia digna procorum, interim ejus-
 Quid faciat, dubitare facit, scitatur ab ipsa modi scelerum
 k Nominibus dictis, cuius velis esse mariti. Furias per-
 Illa silet primo: patrique in vultibus hærens horrestis?
 Estuat, e tepido suffundit lumina l'ore. 360 h Enigma
 Virginei Cinyras hæc credens esse timoris, simile posuit
 Flere vetat, siccatque genas, atque oscula jungit. de se Oedipus
 Myrtha datis nimium gaudet, consultaque qualem in The-
 Optet habere virum, similem tibi, dixit. At ille baide Senecæ.
 Non intellectam vacem collaudat: e, Esto 365 vers. 134.
 Tam pia semper, ait. Pietatis nomine dicto, Arigeron,
 Dimisit vultum, sceleris sibi conscia virgo. patrique ri-
 Ne cæcis erat medium, curasque e corpora somnus valis sui. Fra-
 Solverat: at virgo Cinyrei e pervigil igne ter suorum
 Carpitur indomito, furiosaque vota retrahat. 370 liberum, e
 Et modo desperat, modo vult tentare; pudetque. fratrum pa-
 Et cupit; e, quid agat, non invenit. m Uique securi rens: Uno
 scelerum ultrices. Nolite, inquit Cicero pro Roscio Amerino, putare, avia partu
 quemadmodum in fabulis sæpè numero videtis, eos, qui aliquid impie sce- liberor pep-
 lerateque commiserint, agitari e pesterreri furiarum teidis ardentibus. rit viro, Ac
 sua quemque fraus, e suus terror maxime vexat: suum quemque scelus sibi nepotes.
 agitat, æmencique afficit, &c. e Procorum τὰς τὴν εἰς κἀλλῶν πλάττει i Furias e quo-
 e, e τὰς τὴν πᾶσι τὴν εὐνοίαν. Liberalis 34. fab. 11. l. cymarum. m Ac ve- i Furias e quo-
 lati summi antiquam montibus ornum. Cum ferro accisam cithrisque bipenni- i Furias e quo-
 bus instans Erære agricola certatim: illa usque minatur, Et tremefacta co- i Furias e quo-
 man cæcis se vertice matas, &c. Æneid. 2. i Furias e quo-

u *Sensimus, inquit, Amas: Et in hoc mea (pone timorem)*

Sedulitas erit apta tibi, nec sentiet unquam

Hoc pater. Exiit gremio furibunda, torumque 410

Ore premens, Discede, precor, miseroque pudori

Parce, ait: instantis, Discede, aut desine, dixit,

Querere quid doleam. Scolus est, quod scire laboras.

Horret anus, tremulasque manus annisque metuque

Tendit, & ante pedes supplex procumbit alumna:

Et modo blanditur, modo, si non conscia fiat, 416

Terret, & indicium laquei, ceptaque minatur

Mortis, & officium x commisso spondet amori.

Extulit illa caput, lacrymisque implevit orbitis

Pectora nutricis, conataque saepe fateri, 420

Saepe tenet vocem, pudibundaque vestibis ora

Textit, & y O, dixit, felicem conjuge matrem!

Hactenus, & genuit. Gelidos nutricis in artus,

Offaque z (sensit enim) penetrat tremor, albaque toto

Vertice canicies rigidis stetit hirta capillis, 425

Multaque, ut excuteret diros, si posset, amores,

Addidit: at virgo scit se non falsa moneri;

Certa mori tamen est, si non putiatur amore.

Vive, ait haec, potiere tuo: non ausa, parente,

Dicere, conticuit; promissaque x numine firmat. 430

b *Festa pia Cereris celebrabant annua matres*

Illa, quibus nivea velata corpora veste

Primitias frugum dant spicea sarta suarum,

Perque novem noctes Venerem, tactusque viriles

In vetitis numerant. turba c Cinyreis in illa 435

Regis adest conjux, arcanaque sacra frequentat.

Ergo legitima vacuus dum conjuge lectus,

Nata gravem vino Cinyram male sedula nutrix,

Debere more fera? Quamquam enim de matrimonio queritur Dido, tamen

haec erupit ejus affectus, ut sine thalaminis vitam non hominum putet, sed fera-

rum. Aliud apud Ovidium genus. apud quem & Myrrha nutrici amorem pa-

tritis sic confitetur: O, dixit, felicem conjuge matrem! x Agnovit enim in quo

laboraret pestis hęc amoris. a Numen jurata ac testata. b Men'e Boëdro-

nions celebrabantur Eleusinia, quæ & Thesmophoria, sed Romanis recepta

Cerealia dicta. has celebraturæ novem noctibus à Veneris abstinere & vi-

no. albis deinde vestibis indutæ & vittatæ procedebant. Myrtæ lampades

scam offerebant. virgines præcedebant canaphoræ cistas in capite ferentes.

Vide quæ ad 393. vers. lib. 5. c Cinyræ uxor, quam Laëtantius grammati-

cus Cenchreida vocat.

a Qua so-

lertia Lepti-

nos Mathe-

maticus, vel

ut alii tra-

dunt, Erasti-

stratus medi-

cus amorem

indaguit An-

tiochi filii

Seleuci regis,

qui novercam

deperit, lege

apud Plutat-

chum in De-

metrio, Appia-

num in Syria-

cis; Val.

lib. 5. cap. 7.

x Fidei suæ

credito.

y E'σι E'ρα-
πε, inquit

Plutarchus

lib. de Ho-

mero, x'rig
δ' i' παρσις
i' πικρῶν τῶ
ἀγῶνις πα-
ρίσταν, est

Emphasis, ut

ait Quintilia-

nus lib. 9.

Iust. cap. 2.

cum ex ali-

quo dicto

latens aliquid

eruitur. ut

apud Virgi-

lium: Non

licuit thalami

experire sine

crimine vitam

Intercepta neci est, latosque vagata per agras,
 Palmiferos Arabas, Panchaaque rura reliquit,
 Perque novem erravit redeuntis cornua Luna.
 Cum tandem terra requievit fessa Sabaa, 480
 Vixque uteri portabat onus, tum nescia voti,
 Atque inter mortisque metus & tadia vita,
 Est tales complexa preces; m O si qua patetis
 Numina confestis, merui; nec triste recuso
 Supplicium: sed, n ne vislem vivosque superstes, 485
 Mortuaque extinctos, ambobus pellite regnis,
 Mutataque mihi vitamque necemque negate.
 Numen confestis aliquod patet: ultima certe
 Vota suos habuere deos: nam crura loquentis
 Terra supervenit, o ruptosq; obliqua per unguis 490
 Perrigitur radix, longi firmamina trunci,
 Offaque robur agunt, mediaque manente medulla
 Sanguis it in succos, in magnos brachia ramos,
 In parvos digiti, duratur cortice pellis.
 Jamq; gravem crescens uterum præcinxerat arbor
 Peditaque obruerat, collumque operire parabat. 496
 Non tulit illa moram: venientique obviam ligno
 Subsedit; merisitque suos in cortice vultus.
 Quæ quaquam amisit veteres cum corpore sensus,
 O Flet tamen, & tepida manant ex arbore gutta: 500
 Est honor & lacrymis, stillataque cortice Myrrha
 Nomen herile tenet, nullaque tacebitur avo.

m Ad illa
 Lycophronis;
 ὄψιν δὲ τὰν
 μῦρρον μῦρρον
 ἔσται ἐξουσίον
 ἄνθ' ἡμῶν μῦρρον
 γαστέρας ὀπί-
 ρας ἰσχυρὰ
 διδραμῶν
 κλαδῶν. II.
 Tzetzes hæc.
 Μῦρρον ἰσχυρὸν
 ὄψιν τῶν
 πᾶσιν, &c.
 Myrrha pa-
 trem anans
 & ex illo
 grvida, pa-
 trem hoc
 sero scientem
 & iratum
 fugiens præ-
 cabatur Deos,
 ut in aliam
 formam mu-
 taretur, ita
 ut neque in-
 ter vivos

esset neque mortuos, unde in arborem conversa est, Myrrham dictam. ubi vero jam adesset pariendi tempus, disrupto dehiscenteque cortice peperit Adonis. n Ad' n δὲ ἀναγνώστα τὰς χῆρας ἡξῆται μῦρρον παρὰ ζῶαν, μῦρρον ὄψιν τῶν πᾶσιν. Ant. Liberalis. o Pater, inquit Fulgentius, evaginato eam persequitur gladio. Illa in arborem myrrham conversa est, quam pater gladio percussiens, Adon exinde natus est. Quid sibi vult hæc fabula? Myrrha est ex genere arborum quæ Solis calore crepant. Jam quia Solis vi quasi genitrix prægnans parit, patrem amasse dicitur: illa itaque iusto partus tempore rhagades facit, per quas succum desudat, quæ myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis fetus suaves scissuris hiantibus emittit. lib. 3. Plin. lib. 12. c. 15. Inciduntur bis & ipsæ. Sudant autem sponte prius quam incidantur, statim dictam, cui nulla præfertur. Quid autem sit ὄψιν ex Theophrasto & Dioscoridè docet Jo. Brodus lib. 5. Miscellan. cap. 7.

Adonis à Venere amatus. F A B. 10.

AT p malè conceptus sub cortice creverat infans: p Ex incesto
 Quærebatque viam, qua se, genitrice relicta, Cinyx &
 Exeret: media gravidus tumet arbore venter, 505 Myrrhæ con-
 cubitu.

¶ Infans in utero.

7 Neque Myrrha jam arbor potest invocare Junonem Lucinam, de qua dictum ad 224. vers. 9. lib.

f Quæ puerperii dolores levare & solvere possint. 2 Mss. fffo. & in elegia de Nuce:

At cum maturas fffo nova cortice rimas Nax agit.

x Myrrhæ guttis. Illius lacrymis, quas arboris fundit odorâ, Ungitur, & domina nomina gutta tenet. 1. de Arte.

x Redi ad vers. 347. 7 Apollodorus lib. 3.

scribit Myrrham, ab irata Venere, quod eam nihili faceret, in dirum patris amorem fuisse impulsam. Lactantius matri hæc

Myrrhæ imputat. 2 Insula hæc maris Ægæi Stephano aliisque est nota. Est Amathus, est celsamibi Paphos, atque Cythera. Æneid. 10. & in Iliad. Adonides & apri, quod Theocrito ascribitur, Ἀδωνίδης ἔστι καὶ ἄπριος, &c. producitur penult. Hesiodus tamen habet Ἀπριον τὸ φυτόν, &c. quem secuti alii, Parce metu Cytheræ. 1. Æneid. 10. Cytheræ choros ducit. Horat. sunt itaque hæc litora, ad quæ Venus Cytheræ primum è mari apparuit. 4 Promontorium Carix velut peninsula, in urbs celebris Veneris imagine quam fecit Praxiteles, quam ut viderent, in omni parte plurimi navigarunt Cnidon. Plin. 36. lib. 5. cap. 6. Ærifodius supra. 220. vers. c Venatrix facta Venus, comitatura Adonis.

Tendit q onus matrem, & neque habent sua veredolores,

Nec Lucina potest parientis voce vocari; Nitenti tamen est similis, curvatque crebros Dat gemitus arbor, lacrymisque cadentibus humet.

Constitit ad ramos mitis Lucina dolentes, 51 Admovitque manus, & verba s puerpera dixit. Arbor agit rimas, & t scisso cortice vivum

Reddit onus, vagitque puer: quem mollibus herbis Najades impositum u lacrymis, unxere parentu.

Laudaret faciem livor quoque: qualia namque 51 Corpora nudorum tabula pinguntur Amorum, Talis erat. Sed ne faciat discrimina cultus,

Aut huic addeleves, aut illu deme pharetras. Labitur occulte, fallitque volatilis ætas,

Et nihil est annis velocius. Ille serore 52 Natus x avoque suo, qui conditus arbore nuper;

Nuper erat genitus, modo formosissimus infans, Jam juvenis, jam vir, jam se formosior ipso est,

Jam placet & Veneri, matrisque ulciscitur y igne Namque pharetratus dum dat puer oscula matri,

Inscius extanti distrinxit arundine pectus. 52

Lesam manu natum dea reppulit: altius æctum Vulnus erat specie, primoque fefellerat ipsam.

Capta viri forma, non jam z Cytheræa curat Littora; non alto repetit Paphon aquore cinctam, 53

Piscosamque a Cnidon, gravidamque Amathu b metallis,

Abstinet & cælo: Cælo præfertur Adonis. Hunc tenet, huic comes est, assuetaque semper in umb

Indulgere sibi, formamque augere colendo. c Per juga, per sylvas, dumos, & saxa vagatur 53

Nuda genu, vestem ritu succincta Diana: Hortaturque canes, tutaque animalia præda,

l Veretur, ne
 cujus forte
 victoria sibi
 Atalantz
 nuptias præ-
 rripiat. Mi-
 cyllus legit,
 invidiaque
 timer. ipse
 sc. invidens
 aliis timet, ne
 quis victoriam
 præripiat.
 m Audenter
 fortuna iuvat,
 Turnus 10.
 Æneid.
 n Bœotico
 Hippomeni.
 est Aonia
 pars Bœotiz.
 e Restat, re-
 tro agit tala-
 ria pedibus
 ab' sta.
 p Tæro d-
 eaus. gloff. ge-
 nium vincu-
 la, seu orna-
 menta.
 q Fuitque in
 atalantz
 corpore is
 color rubi-
 candens: qui
 solet à pur-
 pureo velo
 aut aulzo
 suspensio re-
 flecti in al-
 bum parie-
 tem.
 r Mecum
 collato cursu
 certa.
 s Voti com-
 potem, ut l. 2.
 v. 66. & 20.

Illa quidem immitu: sed (tanta potentia forma)
 Venit ad hanc legem temeraria turba procorum.
 Sederat Hippomenes cursus spectator iniqui: 57
 Et, Petitur cuiquam per tanta pericula conjux?
 Dixerat: ac nimios juvenum damnarat amores.
 Ut faciem, & posito corpus velamine vidit,
 Quale meum, vel quale tuum, si fœmina fias,
 Obstupuit, tollensque manus, Ignoscite, dixit, 58
 Quos modo culpavi: nondum mihi præmia tota,
 Quæ peteretis, erant. Laudando concipit ignem:
 Et, ne quis juvenum currat velocius, optat,
 l Invidiamque timet. Sed, cur certaminis hujus
 Intentata mihi fortuna relinquitur? inquit: 59
 m Audentes deus ipse juvat. Dum talia secum
 Exigit Hippomenes, passa volat alite virgo.
 Quæ quanquam Scythica non segnius ire sagitta
 n Aonis visa est juveni; tamen ille decoris
 Mirator magis est, cursus facit ipse decorem. 59
 Aura o refert ablata citis talaria plantis,
 Tergaque jaçantur crines per eburnea, quæque
 Poplitibus suberant picto p gennalia limbo,
 q Inque puellari corpus candore ruborem 59
 Traxerat: haud aliter quam cum super atria velam
 Candida purpureum similem dat, & insicit umbram
 Dum notat hæc hospes, decursa novissima meta est:
 Et tegitur festa victrix Atalanta corona.
 Dant gemitum victi, penduntque ex fœdere pænæ
 Non tamen eventu juvenum deterritus horum 60
 Constitit in medio, vultuque in virgine fixo,
 Quid facilem titulum superando quaris inertes?
 r Mecum confer, ait. Seu me fortuna (potentem
 Fecerit; à tanto non indignabere vinci:
 (t Namque mihi genitor Megareus, Onchestius illi:
 Est Neptunus avus, pronepos ego regis aquarum; 60
 Nec virtus citra genus est) Seu vincar, habebis
 Hippomene victo magnum & memorabile nomen.
 Talia dicentem molli Schœnci a vultu

& alibi (xpius. e Raph. Regii editio habuit: Namque mihi genitor Mæ-
 reus, Acellius illi; emendat Micyllus distinguitque, Namque mihi genitor
 Megareus Onchestius, illi Est Neptunus avus, autore Pautania in Atticis:
 Βασιλι δ' εὐ Οὐρανὸς Μιγαρία τῆ Παλαστῆς εἰς Ἰσθμὸν, ἀφ' ἧς ὄψαυ τεύρε
 Βισυρῶν φασί, &c. Idem tamen in Bœoticis On. hestiam statuit Neptunū
 lium. φασί δ' ἑρῶν εἰς Ἰσθμὸν Παλαστῆς; ταῖς Οὐρανῶν.

Aspicit, & dubitat. Superari, an vincere malit :
 Atque ita, u Quis deus hunc formosis, dixit, iniquus
 Perdere vult, charaque iubet discrimine vita 612
 Conjugium petere hoc ? Non sum me iudice tanti.
 Nec forma tangor; poteram tamen hac quoque tangi:
 Sed quod adhuc puer est; non me movet: ipse, sed aias.
 Quid quod inest virtus, & mens interrita lethi? 616
 Quid quod ab aequorea numeratur origine quartus?
 Quid quod amat, tantique putat connubia nostra,
 Ut pereat, si me fors illi dura negarit?
 Dum licet, hospes, abi, thalamisq; relinq; cruentos;
 Conjugium crudele meum: Tibi numerare nulla 621
 Nollet, & optari potes à y sapiente puella.
 Cur tamen est mihi cura tui tot jam ante perempti?
 Viderit: intereat; quoniam tot cæde precorum
 Admonitus non est, agiturque in tædia visæ. 625
 Occidet hic igitur, voluit quia vivere mecum?
 Indignamque necem pretium patiatur amoris?
 Non erit invidia victoria nostra ferenda,
 Sed non culpa mea est: utinam desistere velles!
 Aut, quoniam es demens, utinam velocior esses! 630
 Ah! quam virginis puerili vultus in ore est!
 Ah miser Hippomene! nollet tibi visa fuisssem:
 Vivere dignus eras. Quod si felicius essem,
 Nec mihi conjugium fata importuna negarent:
 Unus eras, cum quo sociare cubilia vellem. 635
 Dixerat: utque rudis, primoque Cupidine tacta,
 Quod facit ignorans, amat, & non sentit amorem.
 Jam solitos poscunt cursus, populusque, a paterque,
 Cum me sallicita proles Neptunia voce
 Invocat Hippomenes; Cythereaque, comprecor, ausis
 Adsit, ait, nostris, & quos dedit adjuvet ignes, 641
 Detulit aura preces ad me non invida blandas:
 Motaque sum fateor, nec opus mora longa dabatur.
 Est ager, indigena c Tamaesium nomine dicunt,
 liter edam. a Patresque, Pontan. & Quæ vota rata cupiebant, ad Deorum au-
 res à benignis auris perferri precabantur: Partem aliquam venti divum re-
 ferant ad aures. Virg. ecl. 3. quæ irrita volebant, ea ventis malignis dissipan-
 da aut procal avehenda tradebant. Hæc iubet tepidas irrita ferit Nator. Ti-
 bul. l. 3. eleg. 4. Idem, venti temeraria vota, Aeria & nubes diripienda ferant.
 e Lévi unius literæ mutatione restitutum spero et donatumque solo cælo iue
 Cypri agrum suum. Damascum sibi habeat Syria, Damascum, Damascenum
 Critici. Inter oppida Cypri quindecim admittit Tamaesium Plin. l. 5. c. 31. &
 Stephanus. Tamaesium in eadem ins. agnoscit Strabo. l. 14. μετ' αλλὰ τι χαλκῶ
 ἴν' α' πόρῃ cō Tamaσῶν, hodie Berge di Tamaße, Ferrarius.

a Lucæ hæc
 affectum, &
 deliberatio
 δι' ἕξιν αὐτῶν
 τῶν ἵνα καὶ
 καλῶσα ἴσῃ
 ἵπ' ἡμῶν
 ἡδὲ, multa
 habet in u-
 tramque par-
 tem momenta.
 hinc misere-
 tur Hippome-
 nis ætatis,
 tangitur for-
 ma, virtuti
 favet, generis
 & amoris: inde
 oraculi minas
 & eventum
 timet, disua-
 dentis conju-
 gium ut inu-
 tile & perni-
 ciosum, idem
 artificium in
 Medea l. 7.
 Scilla, & Al-
 thæa, l. 8.
 x Ad absen-
 tem Apostro-
 phe. Est enim
 hæc mentis
 & apud se
 deliberatio:
 non vocis cor-
 ram admoni-
 tio.
 y Dotes tuas,
 uti par est,
 æstimante, &
 cui nuptiæ
 cordi.
 x Verum ipse
 viderit. Vide-
 rit utilitas;
 ego capsa fide-

d Mala hæc
ex Hesperidum hortis
deportata
narrat Scholiaſtes Theo-
criti in
Idyll. 3. &
Virgil. 6.
eclog. Tum
canit Hesperidum miratam
mala puellam.
Scyros au-
tem certami-
nis huius sce-
na eſt.

e Mala eſſe
inter illicia
& ſymbola
Veneris no-
tum ex
Theocriti
Idyll. 6.
Εὐλαίη δὲ καὶ
ἀλλή τ' ἀπὸ
λαρὲ καὶ
ἐστὶν. & in-
terprete ibi,
ut & Scho-
liaſte Ariſto-
phanis. Mala
ne Galatea
petit. Virg.
3. eclog.

f Illa vel in-
ſalla ſegetis
per ſumma
volaret Gra-
mina, &c.
Virgil. 7.
Æneid. de
Camilla.
g Hippome-
nes Megareii
filius. Ne-
ptuni nepos.
verſ. 605.

ſupra. Pomum aureum. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς πύξης ἢ τοῦ αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ
καὶ μετακίνησιν αὐτῆς χρυσοῦ φέρουσι. Καὶ ταῦτα δι' ἐπιπέδου, ὅτι
πρὸς τὴν αὐτῆς. Μάλας δὲ τῆς ἰσχυρῆς πάλαι καὶ χρυσοῦ. Jo. Tzetzes 1.
Chil. 45 3. qui ibidem citat. Theocriti verſus ex idyll. 3. Ἰππομήνης ὅμοιο
&c. ἢ Μετ. noſtri, aliique vet. Ciof. nitidum. & Cl. Baconus hanc fab. inter-
pretatus. Atalante, inquit, id eſt, artis prærogativam & vigorem, ma-
la aurea retardant. illa enim plerumque ſtadium deſerit & ad lucrum decli-
nat, &c. quæ videte opere pretium.

Telluris Cypria pars optima, quam mihi præſci 645
Sacra vere ſenes, templisque accedere datem
Hanc juſſere meis: medio viret arbor in arvo
Fulva comas, fulvo ramis crepitantibus auro.

d Hinc tria forte mea veniens decerpta ferebam
Aurea e poma manu, nullique videndo, niſi ipſi:
Hippomenen adii, docuique, quæ uſus in illis. 651
Signa tuba dederant, cum carcere pronus uterque
Emicat, & ſummam celeri pede libat arenam:
f Poſſe putes illos ſicco freta radere paſſu,
Et ſegetis cana ſtantes percurrere ariſtas. 655

Adjiciunt animos juveni clamorque, favorque,
Verbaque dicentum: Nunc, nunc incumbere tempus
Hippomene propera, nunc viribus utere totis,
Pelle moram, Vinces. Dubium g Megareius heros
Gaudeat, an virgo magis his Schœneia diſtis. 660
O quoties, cum jam poſſet tranſire, morata eſt,
Spectatoſque diu vultus invita reliquit!

Aridus à laſſo veniebat anhelitus ore,
Metaque erat longe: tum denique de tribus unum
Fœtibus arboreis proles g Neptunia miſit. 665
Obſtupuit virgo, nitidique cupidine pomi
Declinat curſus, aurumque volubile tollit.

Præterit Hippomenes: reſonant ſpectacula plauſu.
Illa moram celeri ceſſataque tempora curſu
Corrigit, atque iterum juvenem poſt terga relinquit:
Et ruruſus pomi jaëtu remorata ſecundi 671

Conſequitur, tranſitque virum. Pars ultima curſus
Reſtabat: nunc, inquit, ades dea muneris autor,
Inque latus campi, quo tardius illa rediret,
Fecit ab obliquo à liquidum juveniſter aurum. 675

An peteret virgo viſa eſt dubitare; cœgi
Tollere, & adjeci ſublato pondera malo,
Impediique oneris pariter gravitate, moraque:
Neve meus ſermo curſu ſit tardior ipſo;

k Præterita eſt virgo, duxit ſua præmia victor. 680

Dignane cui grates ageret, cui thuris honorem
 Ferret, Adoni, fuis? Nec grates immemor egit,
 Nec mihi thura dedit. Subitam convertor in iram,
 Contemptuque dolens, ne sine spernenda l' futuris;
 Ex templo caveo, meque ipsam exhortor in ambos.
 Templum deum matri qua quondam clarus in Echion
 Fecerat ex voto, nemorensis abdita sylvis, 687
 Transibant: & iter longum requiescere suavit.
 Illic concubitus intempesta cupido
 Occupat Hippomenem a numine concita nostro. 690
 In Luminis exigui fuerat prope templa recessus
 Spelunca similis, nativo pumice tectus,
 Religionem sacer praesca: quo multa sacerdos
 Lignea contulerat veterum simulacra deorum.
 Hunc inquit, & vetito temerat sacraria probro. 695
 Sacra o reverterunt oculos: per turritaque mater,
 An Stygia fontes, dubitavit, mergeret unda.
 Pana levis visa est. Ergo modo levis fulva
 Colla iuba velant, digiti curvantur in unguis,
 Ex humeris armi sunt, quae in pectora totum 700
 Pondus abicit: summa cauda verruntur arena,
 Iras vultus habet, pro verbis murmura reddunt,
 Pro thalamis celebrant sylvas, aliisque timendi
 Dente premunt domito Cybeleis a frana leones.
 Hos in thure mihi, cumque his genus omne ferarum,
 Quod non terga fuga, sed pugna pectora praebet, 706
 Effuge: ne virtus tua sit damnosa duobus.

Leonibus in pectore summa subfidet moles,

Adonis in Anemonen, & Minthe nympha in Mentham
 herbam. F A B. 12, 13.

Ille quidem monuit, junctisque per aera cymis
 Carpit iter: sed stat monitis contraria virtus.
 Ferte r suem latebris vestigia certa secuti 710
 Excivere canes, sylvisque exire parantem
 Fixerat obliquo juvenis Cinyreus ictu.
 Proinus excussit pande venabula rostro,
 Sanguine tincta suo: trepidumque, & inta petentem
 Trux aper insequitur, totosque sub inguine dentes 715

l' Posteris.
 in Rex forte
 Scyri inf.
 in Al. Luminis
 exigui.
 o Averterunt
 oculos, ne sce-
 lus viderent.
 p Cybele,
 mater Deo-
 rum. quam
 turrigera, im-
 star muralis,
 corona cin-
 ctam ferunt;
 vel, quia ur-
 bis Midæ
 clausæ muros
 capite suble-
 vavit, atque
 ita est ingres-
 sa, Arnob. 5.
 lib. vel
 quod primis
 turres urbibus
 illa dedit.
 Ovid. Fast.
 vel quia ead-
 dem est cum
 Terra, quæ
 urbes turri-
 bus munitas
 sustinet. Lu-
 cret. lib. 2.
 utralique ca-
 gus, &c.

+ Agas Juv-
 rianus v. v.
 &c. Tzerzes
 in Lycophr.
 Mars rivalis
 in apri spe-
 cium mutatus
 juvenem in-
 cautè se fe-
 rentem inter-
 emit. Jul. Fir-
 micus.

Adonis. Bion. Eidyll, lege lepidum Theocriti Idyllion, in mortuum

r In plurimis *Abdidit, & fulva moribundum stravit arena.*
 Orientis civi- *Vestaleus curru medias Cytherea per auras*
 tatibus, in- *Cypron olorinis nondum pervenerat alis.*
 quit Jul. Fir- *Agnovit longè gemitum morientis, & albas*
 micus, Ado- *Flexit aves illuc; utque aethere vidit ab alto* 72°
 nis quasi ma- *Exanimem, inque suo jactantem sanguine corpus;*
 ritus plangi- *Desiit, pariterque sinum, pariterque capillos*
 tur Veneris, *Rupit, & indignis percussit pectora palmis;*
 & percussor *Quæstaque cum factis, Et non tamen omnia vestri*
 ejus circum- *Juris erunt, dixit: Lucus monimenta manebunt* 73°
 stantibus, vul- *Semper, Adoni, mei; & repetitaque mortis imago*
 nu que mon- *Annua plangoris peraget simulamina nostri;*
 stratur, &c. *At cruor in florem mutabitur. An tibi quondam*
 Quæcunque *u Fœmineos artus in olentes vertere manthas,*
 certè solen- *Persephone, licuit? nobis Cinyreus heros* 73°
 cia luctus *Invidia mutatus erit? Sic fata, cruorem*
 aut gaudii *Nescire odorato sparsit: qui tactus ab illo*
 contra, Ægy- *Intumuit, sicut pluvio perlucida celo*
 ptii institue- *Surgere bulla solet. Nec plena longior hora*
 runt Osiridi *Facta mora est, cum flos de sanguine concolor*
 suo, Iſidi, & *ius,* 73°
 Typhoni; *Qualem, qua lento celant sub cortice granum,*
 eadem Syrii *Punica ferre solent: X Brevis est tamen usus in illi*
 colebant in *Namque malè harentem, & nimis levitate caci-*
 Adonide, *cum*
 Venere & *Excitant iidem, qui perstant omnia, venti.*
 Marte. Ofi-
 ridis autem
 & Adonidis
 ἀφαιουδι,
 Ἰσίδης, Ἰγί-
 ος, accessum
 & recessum
 repræsentare
 volunt. Ado-

nin enim, Attyr, Osirim, Horum aliud non esse quam Solem probat Ma-
 crob. 1. l. Saturn. 21. c. videantur Lucianus de Dea Syria. Gyraldus Syri-
 tagm. 13. Nat. Comes 5. l. 16. c. J. Seldenus de Diis Syris Syntagm.
 cap. 10. de cultu Thammuz. Qui ad Physiologiam transferunt fabulam
 per Adonin intelligunt Solem; per Venærem, tellurem; per aprum, Zo-
 diaci Capricornum, signum brumale. & Menthen Plutonis pellicem Per-
 serpina in herbam cognominem mutavit. Nicandri interpres in Alexiphar-
 macis. & Forma flos brevis ævi; bonum fragile, anceps, fugax. Immedi-
 brevissimæ, & raris senillas. Martial. 6. l. 29. epigram. In antiquo
 itaque mutatur Adonis, cujus florem, ut & rosæ, Una dies aperit, Cor-
 ficit una dies. Et cujus formæ ventus quilibet spoliū aufert. Allusum
 simul ad nomen floris ἀφαιουδι, Ἰσίδης, Ἰγί-
 ος,

LIBER XI.

Orpheus à Bacchis discerptus, & serpens in lapidem.

F A B U L A I.

*C*Armine dum tali * sylvas, a animosq; ferarum, * Orpheus, postquam Naturali infructus Philosophia in rerum corruptibili-
*T*hrecius vates, & saxa sequentia traxit: 5 tumuli de vertice cernunt
*E*cce! b Nurus Ciconum tella lymphata ferinis
*P*ectora velleribus, tumuli de vertice cernunt
*O*rphæa percussis sociantem carmina nervis.
E quibus una, leves jactato crine per auras,
*E*n! ait, En! c Hic est nostri contemptor: & hastam
*V*atis Apollinei vocalia misit in ora;
*Q*ua d foliis prasuta notam sine vulnere fecit.
*A*lterius telum lapis est: qui missus, in ipsa 10
*A*ère, concentu virtus vocisque lyraque est.
*A*c veluti supplex pro tam furialibus ausis
*A*nte pedes jacuit, sed exim temeraria crescunt
*B*ella, modisq; abiit, insanaque regnat Erinny: 15
*C*unâque tela forent cantu mollita; sed ingens
*C*lamor, & inflato c Bercynthia tibia cornu,
*T*ympanaque, & plausus, & Bacchei ululatus
*O*bstrepere sono cithara. Tum denique saxa
*N*on exauditi rubuerunt sanguine vatis.
*A*c primum attonitas etiamnum voce canentis 20
*I*nnumeras volucres, anguesque, agmenque ferarum,
*M*enades Orphei titulum rapuere g theatri.
*I*nde cruentatis vertuntur in Orphæa dextris,
*E*t coeunt, ut aves, si quando luce vagantem
*N*octis avem cernunt: struâq; h utring, theatro 25
*U*t matutina cervus periturus arena
*P*rada canum est: vatemq; petunt & fronde videntes
 quorum inter strepitus non
 soliantur leges, verum in ipsorum principum & legislatorum perniciem sa-
 vis populi furor. quod in Lycurgi, Solonis, aliorum, misero exitu videre
 est. a Sensus. infra v. 43. perque c. *A*uditum saxis intellectumque ferarum
 & rufus. b Threciæ Bacchantes. sunt a. Cicones Thraciæ populi ad Lina-
 ram montem. c Lib. 10 v. 21. d Pampinis involuta & hedera, uti solent thyrfi.
 e Qua primum usi sunt in sacris Cybeles, quæ Bercynthia dicta à
 monte Phrygiæ Bercyntho Matri Deûm dicato. *T*ympana ves. baxusque vo-
 cat Bercynthia Marris Idaæ. *H*æc. 9 619. f Respi. e notam primam supra *.
 g Lib. 10. veri. 22. h Amphitheatro in quo spectacula matutina, ubi cum be-
 stis pugnabant: & meridiana, ubi qui su. erant ex bestiarum pugna
 inter se dimicabant. Lips. Satur. 3. lib. 15. c.

i Non has
quasdam mu-
nas in usus.
Æn. 4. de gla-
dio Æneæ.
k Hæc post-
quam furen-
tes Bacchæ
rapuerunt, &
boves cornu
minaces ab
aratro avul-
sere, ut inde
aratri partes
raperent. Re-
gius exponit,
dilaceravere.
l Infra v. 58.
de serpente
& Orphei ca-
pite, Lambit
& hymniferus
inhiat divelle-
re vultus. Ms.
alter supra
fera præfert
scriptum nu-
rus, alter in-
ferna. uterque
ærauque mi-
naci Divulse-
re boves.
l Non audita,
nihil profi-
cientia a-ud
ebrias femi-
nas verba,
quæ saxis
prius audita
lacerant & fe-
ras move-
rant.
m Lege An-
tipatri epi-
gramma in
Orph. 3. l.
Anthol. 25. c. » Membra tamen Orphei discerpti à Mæsis collecta & in Dio
Macedonia condita refert Pausanias in Bœoticis. caput in Lesbum, lyram
in sidus novem insignitum stellis relatum ferunt. Lege quæ Lucianus habet
advers. indoctum, de Neantho nato Orphei lyram. » Eurydicen vix ipsa &
frigida lingua, Ah miseram Eurydicen anima fugiente vocabat: Eurydicen
toto referebant litore ripa. Varg. 4. Georgic. p. ΑΥΡΥΔΙΣ. q. Sic Mss. nor-
stri & quos citat Ciosanus. in quibus omnibus non apparet verius tertius.
Lambit & hymniferus, &c. Vulgati habent, Hic ferus expositus peregrinus
anguis arenis Obsisit, quos secutus Planudes vertit Αγγυλις οφειδιστις.

Conjiciunt thyrsos, i non hac in munera factos.
Hæ glebas, illa direptos arbore ramos,
Pars torquent silices, neu desint tela furori, 30
Porte boves presso subigebant vomere terram,
Non procul hinc multo fructum sudore parentes
Dura lacertiosi fodiebant arva coloni,
Agmine qui viso fugiunt, operisque relinquunt
Arma sui, vacuosque jacenti dispersa per agros 35
Sarcinæque, rastrique graves, longique ligones.
k Quæ postquam rapuerunt fera, cornuque minaces
Divulserunt boves: ad vatus fata recurrunt,
Tendentemque manus, atque illo tempore primum
l Irrita dicentem, nec quicquam voce moventem 40
Sacrilegæ perimunt: perque os (proh Juppiter!) illud
Auditum saxi, intellectumque ferarum
Sensibus, in ventos anima exhalata recessit.
m Te mæsta volucres, Orpheu, te turba ferarum,
Te rigidi silices, tua carmina sæpe secuta 45
Fleverunt sylva, positis te frondibus arbos
Tonsa cornu luxit. lacrymis quoque flumina dicunt
Increvisse suis; obscuraque carbasa pullo
Najades, & Dryades, passosque habuere capillos.
n Membra jacenti diversa locis: caput, Hebre, tyram,
Excipis, & (mirum) medio dum labitur amne, 51
o Flebile nescio quid queritur lyra, flebile lingua
Murmurat ex animis. p. respondent flebile ripa.
Jamque mare invelta flumen populare relinquunt,
Et Methymnaa potiuntur litore Lesbii. 55
q Hic ferus expositum peregrinis anguis arenis
Os petit, & sparsos stillanti rore capillos
Lambit, & hymniferos inhiat divellere vultus.
Tandem Phæbus adest, morsusque inferre parantem
Arcet, & in lapidem rictus serpentis apertos. 60
Congelat, & patulos (ut erant) indurat hiatus.

Anthol. 25. c. » Membra tamen Orphei discerpti à Mæsis collecta & in Dio
Macedonia condita refert Pausanias in Bœoticis. caput in Lesbum, lyram
in sidus novem insignitum stellis relatum ferunt. Lege quæ Lucianus habet
advers. indoctum, de Neantho nato Orphei lyram. » Eurydicen vix ipsa &
frigida lingua, Ah miseram Eurydicen anima fugiente vocabat: Eurydicen
toto referebant litore ripa. Varg. 4. Georgic. p. ΑΥΡΥΔΙΣ. q. Sic Mss. nor-
stri & quos citat Ciosanus. in quibus omnibus non apparet verius tertius.
Lambit & hymniferus, &c. Vulgati habent, Hic ferus expositus peregrinus
anguis arenis Obsisit, quos secutus Planudes vertit Αγγυλις οφειδιστις.

Umbra subit terras, & qua loca viderat ante,
 Cuncta recognoscit: quarensque per arva piorum
 Invenit Eurydicen, cupidsque amplectitur ulnis.
 Hic modo conjunctis spatiantur passibus ambo: 65
 Nunc precedentem sequitur, nunc praeiuvat anteit;
 Eurydicenque suam hanc tuto respicit Orpheus.

r Imago, animae & corporis simulacrum. Hoc autem ex opinione eorum, quibus homo conflat anima, corpore,

umbra. animam caelo, astris, aëri, corpus terrae; umbram inferis reddi volunt. Dido. 6. Æneid. Et nunc magna mei sub terras ibit imago. & quæ nos ibi. s. Noa lege data ne reciperet eam, ut antea, l. 10. v. 50.

Thraciæ mulieres in arbores. F A B. 2.

NON impune tamen scelus hoc finit esse Lyæus:
 Amissoque dolens & sacrorum vate suorum,
 Protinus in sylvis matres u Edonidas omnes, 70
 Quæ videre nefas, torta radice ligavit.
 Quippe pedum digitos, & in quantum est quaque se-

r Sacra Liberi Patris Orpheus primus induxit in Græciam, celebravitque in monte Boeotiae Cithero. Ea sacra Orphica nominantur.

Traxit, & in solidam detrusit acumine terram.
 Utque suum laqueis, quos callidus abdidit auceps,
 Crux ubi commisit volucris, sensitque teneri, 75
 Plangitur, ac trepidans adstringit vincula motu;
 Sic, quacunque solo defixa cohaeserat harum,
 Externata fugam frustra tentabat; at illam
 Lenta tenet radix, exultantemque coercet.
 Dum ubi sunt digiti, dum pes ubi quaerit, & unguis, 81
 Aspuit in teretes lignum succedere suras;
 Et conata femur marenti plangere dextra,
 Robora percussit: pectus quoque robora fiunt;
 Robora sunt humeri; longos quoque brachia vera
 Esse putat ramos, & non fallare putando. 85

Lactantius 1. lib. & Diodorus lib. 1. a Thracias. Edonus mons Thraciæ. Plin. 4. lib. 11. cap. 2. r. Hδωνίδες Μύδαοι Steph. x Non quæ fecere nefas tantum, sed quæ videre,

quæ adfuere. y Ubi quæque conlitterat sequendo. z Alis se verberat: sed quo magis contra vincula tendit, eo arctius confringitur.

Midas & aurea Pactoli arena. F A B. 3.

NEC satis hoc Baccho est. Ipsos quoque deseris
 agros,
 Cumque a choro meliore, b sui vineta c Timoli,
 Pactolonque petit: quamvis non aureus illo
 Tempore, d nec charis erat invidiosus arenis.

a Quam qui Orpheum dicerat. b Feracissimi

fall. optimi vini. c Timoli montis Lydix, d Necdum pretiosis & auriferis.

e Quique senex Hunc assueta cohors Satyris Bacchaq; frequentant; 90
firula sita- At Silenus abest: c. titubantem annisque, meroque
bantes ebrius Ruricola cepere Phryges, & vinctumque coronis
artus sustinet, Ad regem duxere Midam, q. cui Thracius Orpheus
 &c. de eodem Selenolib. 4. Orgia tradiderat cum h. Cecropio Eumolpo.
 vers. 26. Qui simul agnovit socium, comitemque sacrorum, 95
f. Sertis coro- Hospitis adventu festum genialiter egit
nisque, ex Per bis quinque dies, & junctas ordine noctes,
edera, apio, Et jam stellarum sublime coegerat agmen
myrto, rosa, Lucifer undecimus, Lydos cum latus in agros
præcipue, Rex venit, & juveni Silenam reddit alumno. 100
quæ vini ex- i Hunc deus optanti gratum, sed inutile, fecit
halationes ar- Muneris arbitrium, gaudens altore recepto.
ceant, capitis Ille male usurus donis, ait: Effice, quicquid
gravitatem Corpore contigero, fulvum vertatur in aurum.
sedent, & x- Annuit optans, nocituraque munera solvit 105
stuentes refrige- Liber: & indoluit, quod non meliora petisset.
rent, redi- Latus abit, gaudetque malo k Berecynthius heros,
mitos in con- Pollicisque fidem tangendo singula tentat.
vitiis potasse Vixque sibi credens, non alta fronde virentem
veteres, nemi- Illice detraxit virgam; virga aurea facta est: 110
ni non nocum- Tellus humo saxum; saxum quoque palluit auro:
ex ipsis fertis Contigit & glebam; contactu gleba potenti
vin. ula hunc Massa fit: arentes Cereris decerpit aristas;
Sileno in jecif- Aurea mesu erat: demptum tenet arbore pomum;
se Chromia & Hesperidas donasse putes: si postibus altis 115
Mnæylum no- Admovit digitos; postes radiare videntur.
tum etiam ex Ille etiam liquidis palmas ubi laxerat undis,
Virg. ecioga Unda fluens palmis l. Danaën eludere possit.
6. neque enim Vix spes ipse suas animo capit, aurea fingens
Semideos nisi Omnia: gaudenti mensas posuere ministri 120
vindos reti- Extractas dapibus, nec tostæ frugis egentes.
neri aut vati- Tam vero, sive ille suam Cerealia dextra
cinari solere. Munera contigerat; Cerealia donarigebant:
 g Midam sa- Sive dapes avido convellere dente perabat;
 ctorum solen- Lamina sulva dapes admoto dente nitabant. 125
 nibus ab Or- Miscnerat puris n. autorem muneris undis;
 pheo initia-
 tum, Phry-
 gian religio-
 ne excoluisse,
 scribit Justi-
 nus lib. 11.
 h Eleusinio
 seu Athenien-
 si, Musæi fi-
 lio, Orphei
 discipulo, ad
 differentiam Thracensis, qui filius Neptuni & Chiones. i Max. Tyrius refert
 Mydam à captivo Styro inebriato, non à Baccho, impetrasse ut arbores, se-
 getes, flores, terra, omnia in aurum verterentur. annonæ hinc penuriam Phry-
 gas invasisse, quem vide Dissertat. 30. vide Photii bibliothecam, ex Conone.
 vide & Philostrat. t. l. Icon. & Midas res Phrygiæ, in qua mons Berecynthius.
 l. Refer: bar aureum in hrem, quo Jupiter auripluus Danaën eludit. 4. l. 613.
 vers. in Paues. Dana laborata Cereris, Virg. 3. l. n Bacchuin. vinum.

x *Diffaribus calamis compagine cera junctis.* lib. 1. vers. 712.

y Deo montis, namque & montibus sua fuerunt numina æque ac fontibus.

z Ut modo, Deum pecoris spectavit: & quod sequitur vultum sua sylvæ secuta est. Alii tamen præferunt, *resolvit.* Alii *remisit.*

a Magnificè procedebant in scenam cum histrionestum citharædi, purpureum induti trahentesque syrma. Morat. in

Arte, *traxitque vagas per pulpita vestem.* Sed ----- & Vide habitum ornatumque ipsius Phœbi apud Tibulum 1. 3. eleg. 4. nec non citharædi 4.

lib. ad Herennium, Uti citharædus, cum prodierit optime vestitus, palla inaurata indutus, cum chlamyde purpurea coloribus variis intexta, & cum corona aurea fulgentibus gemmis illuminata, citharam tenens exornatissimam, auro & ebore distinctam, &c. e Nymphis & Diis rusticis. d Aristophanis interpres narrat, Midæ natura prælongas fuisse aures vel etiam quod Bacchi asinos præteriens injuria affecisset, affixas illi ab irato numine aures asininas. Midam tyrannum dimittere solitum Coryceos referunt Lucianus, Suidas, Photius, Jo. Tzetzes ad illa Lycophronis. *ὅς τὸν ἀσπιδόειτον ἰξὸς ἀκροῦ λοβῶν, φησὶ γὰρ ἀφ' ἰατρῶν κελαιῶν κεραιῶν* referre, dios fuisse in Phrygia colles, qui aures asini vocarentur, quos cum expugnasset Midas, latronesque inde sustulisset, fabulose dictum esse, Midam asini aures occupasse.

Tmolus in astensu, clivoque extensus utroque Sardibus hinc, illinc parvis finitur Hypapis. Pan ibi dum teneris jactat sua carmina Nymphis, Et leve xcerata modulatur arundine carmen, 158
Ausus Apellineos præ se contemnere cantus, Judice sub y Tmolo certamen venit ad impar. Monte suo senior judex consedit, & aures Liberat arboribus: quercu coma carula tantum Cingitur, & pendent circum cava tempora glau- 160
æs.

Isque deum pecoris spectans, In judice, dixit, Nulla mora est. Calamis agrestibus insonat ille, Barbaricoque Midan (aderat nam forte canenti) Carmine delinuit. Post hunc sacer z ora retor sit Tmolus ad os Phœbi; vultum sua sylvæ secuta est. 160

Ille caput flavum lauro Parnaside vinctus, a Verrit humum Tyrio saturata murice palla, b Distinctamque lyram gemmis, & dentibus Indis Sustinet à leva: tenuit manus altera plectrum.

Artificis status iste fuit. Tum stamina docto Pollice sollicitat: quorum dulcedine captus Pana jabet Tmolus cithara summittere cannas. 170

Judicium, sanctique placet sententia mortis c Omnibus: arguitur tamen, atque injusta vocatur Unius sermone Midæ. d Nec Delius aures Humanam stolidas patitur retinere figuram: Sed trahit in spatium, villisque albensibus implet, Instabilesque illas facit, & dat posse moveri. Cætera sunt hominis: partem damnatur in unam, Indanturque aures lente gradientis aselli. 180

Cannæ vocales. F A B. 5.

Ille quidem celare cupit, turpique pudore
 Tempora purpureis tentat velare iavis.
 Sed solitus longos ferro refecare capillos
 Viderat hoc famulus: qui cum nec prodere visum
 Dedecus auderet, cupiens efferre sub auras, 185
 Nec posset reticere tamen, succedit, humumque
 Effodit, & domini quales conspexerit aures,
 Voce refert parva, terræque immurmurat hausta,
 Indisciumque sua vocis tellure regeſta
 Obruit, & scrobibus tacitus discedit opertis. 190
 Creber arundinibus tremulis ibi surgere lucus
 Capit, & ut primum pleno maturuit anno,
 Prodidit e agricolam: leni nam motus ab Austro
 Obruta verba refert, dominique coarguit aures.

& Servum tonforem, qui scrobi verba illa infoderat. Persius Sat. 1. Men⁹ wative nefas? nec clam, nec cum scrobe? nusquam? Hic tamen infodiam, vidi, vidi ipse, libelle, Auriculae asini quis non habet?

Apollo & Neptunus auxiliares Laomedonti
 in Troja condenda. F A B. 6.

FUrtus abis Tmololo, liquidūq; per aëra veſtus 195
 g Angustum citra pontum Nephaleidos Helles
 Laomedontēis Latōis adſtitit arvis.
 h Dextera Sigæi, Rhæteï læva profundi
 Ara Panomphæo vetus eſt ſacrata Tonanti. 200
 Inde nova primum moliri mœnia Trojæ
 Laomedonta videt, ſuſceptaque magna labore
 Creſcere difficili, nec opes expoſcere parvas:
 Cumque à Tridentigero tumidi geniore profundi
 k Mortalem induitur formam, Phrygiæque tyranno
 Edificat muros, pacto pro mœnibus læuro. 205
 Stabat opus: pretium rex inſiciatur, & addit
 Perfidia cumulam, falſis perſuria verbis.
 Non impunè feres, reſtor maris inquit: & omnes

f Apollo ultus Midæ, verè asini adlyram, iudicium, à Tmololo Lydiæ in agrum Trojanum migrat. g Citra Helleipontum, cui nomen ab Helle Athamantis ex Nephelè filia, quæ ab aureo vellere veſta ibi intercidit.

h Inter promontoria Sigæum à dextra & Rhæteum à ſiniſtra ara eſt Jovis Panomphæi, ex πᾶσι & ἀπὸς quod omnium voces audiat, vel quod omnium vocibus colatur. Eufath. à Neptuno l. 2. v. 596. k Quid Apollo? inquit Lactantius l. 1. nonne Muros Laomedonti extruxit, cum Neptuno, mercede conductus, &c. Jovis juffu, ut Pindarus in Olympicis: damnati à Jove quod cum Junone adverſus Jovem conſpiraffent, ut habet Didymus. l Herodotus ſcribit, Laomedontem templa Apollinis & Neptuni depeculatum, theſauros Deorum ſacris dictos ad extruenda Trojæ mœnia aqua Neptunia primum miſta, Phœbea deinde ſacæ aruiſſe Martialis crateras aureos fuiſſe ait. Laomedonteæ fuerant hæc pœcula menſa. Feres ut hæc, murex ſtruxit Apollo lyra. lib. 8. epigr. 6.

16 Hefione
 ceto exponi
 jubetur.
 17 De femine
 Solis equorum
 progenuos.
 18 In Deos pri-
 mum, deinde
 in Hercule. n.
 19 Frater Te-
 lamonis.
 20 Thetide.
 21 Jovis.
 22 Nerei.

*Inclinavit aquas ad avara littora Troja ;
 Inque freti formam terras convertit, opesque* 210
*Abstulit agricolis, & fluctibus obruit agros.
 Pœna neque hac satis est. Regis quoq; in filia monstrum
 Positur agnoro: quam dura ad saxa revinctam
 Vindicat Alcides, promissaque munera dictos
 Poscit: ne equus; tantique operis mercede negata, 215
 O Bis perjura capit superata mœnia Troja.
 Nec pars militia Telamon sine honore recessit:
 Hefioneque data potitur. Nam conjuge p Peleus
 Clarus erat q; diva; nec tavi magis ille superbit
 Nomine, quam Isoceri: siquidem Jovis esse nepotē 220
 Contigit haud uni, conjux dea contigit uni.*

Thetis in varias figuras. F A B. 7.

1 Marine, per
 numina matris
 aquosa. Bri-
 teis Achilli,
 epist. Al. an-
 da:
 2 Vaticinii
 hujus memi-
 nit Lucian. r.
 dialogo Deo-
 rum. Jovi,
 inquit Ful-
 gentius, qui
 ignis est, cum
 Thetide, id
 est, aqua, coi-
 re non licet.
 lib. 3.
 3 Peleum
 Eaci filium,
 quem peperit
 Jovi Egina,
 ut alii, Eu-
 ropa.
 4 Promonto-
 ria utrinque.
 5 Hic nunc
 Emathia pro-
 tus patriam;
 reversi Pall-
 as, &c. Virg 4. Georg. de Proteo ipso. y Πρωτο
 6 Pindarus 3. Nemcorum. 7 Thetis apud Homerum indignè tert nuptias
 se à Jove dari viro mortali. Εκ μὲν ἂν ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον
 8 apud Qu. Calabrum Οὐρανὸν ἂν ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον ἀλάστον, &c. lib. 3.
 vide Catullæ epigr. 65. Pelei & Thetidos nuptias.

NAmque senex Thetidi Protens pradixerat t uda,
 Conscipe: u mater eris juvenis, qui fortibus armis
 Abba patris vincet, majorque vocabitur illo.
 Ergo ne quicquam mundus Jove majus haberet, 225
 Quamvis haud tepidos sub pectore senserat ignes
 Juppitar, aquorea Thetidis connubia vitat,
 Inque sua x Eaciden succedere vota nepotem
 Jussit, & amplexus in virginis ire marina.
 Est finis Amonia curvos falcatus in arcus, 230
 y Brachta procurrunt; ubi si foret altior unda,
 x Portus erat; summis inductam est aquor arenis:
 Littus habet solidum, quod nec vestigia servet,
 Nec remoretur iter, nec opertum pendeat alga.
 Myrtea sylva subest hi. oloribus obsita bacis, 235
 Et specus in medio, natura factus, an arte,
 Ambiguum; magis arte tamen: quo saepe venire
 Franato Delphine sedens, Theti, unda solibus.
 Illic te Peleus, ut somno victa jacebas,
 Occupat: & quoniam precibus tentata repugnas, 240
 y Vim parat, innectens ambobus colla lacertis.
 z Quod nisi venisses variatis saepe figuris
 Ad solitas artes, auso foret ille potitus.

- a Sed modo tu volucris; volucrem tamen ille tenet a: *α φαιρ τλω*
 Nunc gravis arbor eras; harebat in arbore Peleus: *Θητις φιλυγ-)*
 Tertia forma fuit maculosa tigridis; illa 246 *κατ Πηλεως*
 Territus *Æacides* à corpore brachia solvit. *κυρτοβιας,*
 Isque Deos pelagi b vino super aquora fuso, *Πηλεος πύρ,*
 Et pecoris fibris, & fumo thuris adorat, *πυρὸς ὕδαρ τῆς*
 Donec c Carpathius medis de gurgite vates, 250 *πιοδαι, πηλεος*
φίλιπ τῶν θη-
πιω, Πηλεος δὲ
συνίως νοσ-
φῆς, &c. Jo.
Tzerzes 2.
Chil. 45.
 Æacide, dixit, Thalamis potiere petitis;
 Tu modo, cum gelido sopita quiescet in antro,
 Ignaram laqueis, vinoque innecte tenaci;
 Nec te decipiat centum mentita figuras,
 Sed preme quicquid erit, à dum, quod fuit ante, re- 255
 formet.
 Dixerat hac Proteus: & condidit aqore vultum,
 Admissi que suos in verba novissima flatus.
 Pronus erat Titan, inclinatoque tenebat.
 Hesperium temone fretum, cum pulchra relicto
 Nereis ingreditur consueva cubilia flatus. 260
 Vix bene virgineos c Peleus invaserat artus:
 Illa novat formas, donec sua membra teneri
 Sensit, & in partes divisas brachia tendit.
 Tum demum ingemuit, neque, aut, si e numine vincis,
 Exhibita estq; Thetis: confessam amplectitur heros,
 Et potitur vocis, ingentique g implet Achille. 266
 suam, redeat
 formam. e Peleus, inquit Fulgentius, est πηλεος, lutum, terra, i. e. caro;
 Thetis aqua, id est humor; Jupiter, qui utraque gignit & conjungit, est
 ignis, i. e. anima: hinc natus Achilles, i. e. homo perfectus, &c. lib. 3.
 f Modo vers. 255. g Imprægnat, gravidam facit.

Chione ab Apolline & Mercurio compressa,
 & Dædalion in accipitrem.
 FAB 8.

- f Elix & nato, felix & conjuge Peleus,
 Et cui, si demas h jugulati crimina Phoci,
 Omnia contigerant. Fraterno sanguine fontem,
 Expulsamque domo patria i Trachinia tellus 270
 Accipit: hic regnum sine vi, sine cade regebat
 Lucifero genitore satius, parvumque nitorem
 h Peleus Phocum fratrem
 disco per
 quinquertii
 ludam, sed
 saxum, in-
 teremit. matri
 scil. gratifica-
 tus suæ, quæ Scyronis erat filia. namque Phocum Peleo pperit Pfanathe
 Nerei filia. Pausan. Corinth. Ant. Liberalis 38. fab. i Thessalix regie τῆς
 Ἰθῆς, in qua Trachin urbs ab Hercule condita. infra vers. 627. Apollodorus
 lib. 1. 3. refert Pelicium non Trachin sed Phthiam exulatum pervenisse.

& Velamenta
 supplicum
 erant κλαῖ' δ' οἱ
 ἑλάσας ἰεῖν
 πικτικαλί-
 μισι. Aristophan.
 interpr. in Pluto. pa-
 cem quippe
 aut veniā pe-
 tentes præfe-
 rebant olez
 ramos laneis
 vittis obvolu-
 tos, qui re-
 præsentarent
 manus vinctas
 & sese deden-
 tes. Virg. 7.
 Æn. 237. v.
 & 11. Æn.
 160. vers.
 l Dissimulat
 veram, aliam
 commentus.
 m Commo-
 da, quæ vel
 plebeis ho-
 spitibus in-
 dulgemus, tibi
 viro nobili &
 elaro negare
 perjurium
 foret.

n Lucifero,
 qui illi me-
 cum genitor
 communis.
 o Auroræ
 prævius, &
 qui laquen-
 tium ex con-
 spectu Solis
 orientis stel-
 larum fixa-
 rum agmina
 cogit, & cali-
 statione novis-
 simus exit.
 l. 2. vers. 115.
 utpote sphæ-
 ra terræ pro-
 piore vedus. p
 Quilibet columbas. Synecdoche. Thisbæ autem oppidum
 Bæotiz columbis frequens. q Cui nomen forte à nive, quæ χιὼν. De cor-
 gnomine quadam Martial. 3. l. 37. Frigida es, & nigra es; non es; & es
 Chione. r Monte Arcadiæ. s Amoris, r Somno resoluta,

Ore ferens Ceyx, illo qui tempore mastus,
 Dissimilisque sui, fratrem lugebat ademptum.
 Quo postquam Æacides fessus curaque viaque, 27
 Venit, & intravit paucis comitantibus urbem,
 Quosq; greges pecorum, quæ secum armenta trahebat
 Hæna procul à muris sub opaca valle reliquit.
 Copia cum facta est adeundi tecta tyranni,
 k Velamenta manu prætendens supplice, qui sit 28
 Quoque satius memorat: tantum sua crimina celat
 l Mentis que fuga causam petit urbe, vel agro,
 Se juret. Hunc contra placido Trachinius ore
 Talibus alloquitur: m Media quoque commoda ple-
 Nostra patent, Peleu, nec inhospita regna tenemus. 28
 Adicis huic animo monimenta potentia, clarum
 Nomen, avumque Jovem. Ne tempora perde præ-
 cando:

Quod petis omne feres, tuæque hac pro parte vocati
 Quali acunque vides: utinam meliora videres!
 Et flebat. Moveat tantos quæ causa dolores, 29
 Et Peleus, comitesque regant: quibus ille profatur
 Forsitan hanc volucrem, raptò quæ vivit, & omnes
 Terret aves, semper pennas habuisse putetis.
 Vir fuit: & tanta est animi constantia quantum
 Acer erat, belloque ferox, ad vimque paratus, 29
 Nomine Dadalion, nullo genitore creatus,
 o Qui vocat Auroram, cæloque novissimus exit.
 Cuita mihi pax est; paci mihi cura tuenda
 Conjugiique fait: fratri fera bella placebant.
 Illius virtus gentes, regesque subegit, 30
 Quæ nunc p Thisbaas agitat mutata columbas.
 Nata erat huic q Chione, quæ dotatissima forma
 Mille præcis placuit, bis septem nubilis annis.
 Fortè revertentes Phæbus, Majaque creatus,
 Ille suis Delphis, hic r vertice Cyllenæ, 30
 Videre hanc pariter, pariter traxere & calorem.
 Spem Veneris differt in tempora noctis Apollo:
 Non fert ille moras, virgaque movente soporem
 Virginis os tangit. Tactu r jacet illa potenti,
 Vimque Dei patitur. Nox cælum sparserat astris: 31

Phœbus anum simulat, u praeceptaque gaudia sumit. * Jam animo
 Ut sua maturus complevit tempora venter : prius con-
 Alipedis de stirpe Dei versuta propago cepta. Mss.
 Nascitur Antolycus, furtum ingeniosus ad omne, & Vulg. cod.
 Quis facere assuerat, x patria non degener artis, 315 praecepta. scil.
 Candida de nigris, & de candentibus atra. a Mercurio.
 Nascitur è Phæbo y (namque est enixa gemellos) x κακὸν καὶ φα-
 Carmine vocali clarus citharaque z Philammon. οδὸν. Pater
 Quid peperisse duos, & Dius placuisse duobus, quidem Mer-
 Et forti genitore, & progenitore Tonante 320 curius Ἡφαι-
 Esse satam prodest? An obest quoq; gloria multis? στυλὸς μὲν οὖν
 Obsuit huic certè, qua se praefere Diana ἄματι ἐξ ἡδύ-
 Sustinuit, faciemque Dea culpavit. At illi ρίζης, Ἐπι-
 Ira ferox mota est: a factisque placebimus, inquit. ρις βῆς
 Nec mora: curvavit cornu, nervoque sagittam 325 καὶ ψιφίαν
 Impulit, & meritam trajecit arundine linguam. Ἐὖς Ἀπολλῶ-
 Lingua jacet, nec vox, tentataque verba sequuntur: ρος. Filius
 Conantemque loqui cum sanguine vita reliquit. Autolycus
 Quam miser amplexans ego tunc, patrioq; dolorom patris non
 Corde tuli, fratrique pio solatia dixi. 330 furta exer-
 Qua pater haud aliter, quam cautes murmura Ponti cuit, & ipse
 Accipit: & natam delamentatur ademptam. ἔξυχαρὸν κατὰ-
 Ut vero ardentem vidit; quater impetus illi ρις οὐ τῆ γα-
 In medios fuit ire rogos: quater inde repulsus ρεὶ ἰκαλιαι-
 Concita membra fuga mandat, similisq; juvenco 335 ρας τῶν
 Spicula et abronum pressa cervice gerenti, καί τινῶν, ut,
 Qua via nulla fugit: jam tum mihi currere visus de patre,
 Plus homine est, alasque pedes sumpsisse putares. Luciani in
 Effugit ergo omnes, veloxque cupidine lethi Dialogo
 Vertice Parnassi potitur. c Miseratus Apollo, 340 Apollinis &
 Cum se Dadalon saxo misisset ab alto, Vulcani.
 Fecit avem, & subitis pendentem sustulit alis, y Superfo-
 Oraque adunca dedit, curvos dedit unguibus hamos, tationi hic
 Virtutem antiquam, majores corpore vires. locus.
 Et nunc accipiter nulli satis aequus, in omnes 345 z Philammo-
 Sedit aves, aliisque dolens fit causa dolendi. necin hunc
 cum Argo-
 nautis navi-
 gasse, non
 Orphea, ex
 Pherecyda
 citat Apollo-
 nii interpretes,
 Thamyrae
 Thracis pa-
 trem fuisse

scribit Suidas. * Sarcasmus: si non facie & forma; re certè & facto senties
 me placituram. b Ita est in editione And. Naugerii, & Ms. Ciofani anti-
 quiore. vulgati cod. habent, Quam miser (ò pietas) ego tunc. e Aliam Me-
 tamorphoseos causam ex Boëi Ornithogonia recitat. Ant. Liberalis fab. 3.
 Hieracem quia Tenentis fame ab irato Nepruno immissa laborantibus sup-
 peritae colisset, ejusdem nominis ira in accipitrem versum. x τὸ ἄθρο-
 ἰστον, ἡ φωνὴς μὲν οὖν γδδω' ἀνθρώπων φωνῆς τῆ θύρας ἐκείνης ὄνο τῶν
 ἰπῶν μινδῆται, &c.

Lupus in lapidem. F A B. 9.

d De fratre
suo Da dalio-
re.

f E Thocide
oriundus.

f Et ipse
Ceyx timore
obmutuit.

g Aquatum,
aut ad refrig-
gerium. Mer-
curius, patris
jussu, armenta
illius regionis
ad litus comp-
pellit. sub
exitu lib. 2.

h Jamque dies
medius rerum
contraxerat
umbras, Et sal
ex aqua meta
distabat utra-
que. lib. 3.

i Adjacet
mari tem-
plum, rude,
inornatum,
vili aut nullo
schemate ex-
cultum, in
luco veteri,
Nereo Nym-
phisque ma-
rinis Nerei
filiabus factis,
quantum ex
piscatoribus
intelleximus.
& Fulviniis
instar omnia
prostermentis.
De fulmineis
apri dentibus
dictum ad
305. v. lib. 2.
Illum lau-
ciorum mu-
gitu reboantes.

Q U A E dum Lucifero genitus miracula narrat
d De consorte suo, cursu festinus anhelo
Advolat armenti custos e Phocæus Anetor,
Et, Peleu Peleu, magna tibi nuncius adsum 350
Cladis, ait. Quodcunque ferat, jubet edere Peleu
f Pendet & ipse metu trepidi Trachiniis oris.
Ille refert, Fissos g ad litora curva juvencos
Appuleram, in medio cum sol altissimus orbe
Tantum respiceret, quantum superesse videret: 351
Parsque boum fulvis genua inclinat arenis,
Latarumque jacens campo spectabat aquarum;
Pars gradibus tardis illuc errabat & illuc;
Nani alii, celsoque extant super aquora collo.
i Tempa mari subsunt, nec marmore clara, nec auri
Sed trabibus densis, Incoque umbroso venusto: 361
Nereides, Nereusque tenent. Hos navita pontis
Edidit esse Deos, dum venia litore ficit.
Juncta palus huic est densis obsessis salicibus,
Quam restagnantis fecit maris unda paludem.
Inde fragore gravi strepitus loca proxima terret. 365
Bellua vasta tups, sive visque palustribus exist
Obstitit & spumis, & crasso sanguine ritas
k Fulmineos, rubra jussus lumina flamma.
Qui quaquam saevit pariter rabieque fameque,
Acrior est rabie: Neque enim jejunia curat 370
Cade boum, diramque famem finire, sed omne
Vulnerat armentum, sternitque hostiliter omnes.
Pars quoque de nobis junctis saucia morsu,
Dnm defensamus, leibo est data: sanguine littus
Undaque prima rubent, Ademugitque paludes. 375
Sed mora damnosa est, nec res ambulare in remittit.
Dum superest aliquid, cuius est coe amus ad arma:
Arma capessamus, conjunctaque tela feramus.
Dixerat agrestis. Nec Pelea damna movebant:
n Sed memor admisti Nereida colligit orbam 380
Damna suo infestas exitu eto mittere Phoco.

m Permittit ut lib. seq. Viribus usque aris, pennis, rostrisque
redantes. pro aduers. n Concius sibi parri idem Peleus impicator
then. Nerei litam, cum in templo illo colabatur, sibi intencum, boum
ca de filio suo Phoco inferas referre velle; reprimit ergo se inoque ab ar-
mi, & vindicta, atque ad placandum numen se convertit.

Induere arma viros, violentaque sumere tela
 Rex jubet O Oetaus; cum quis simul ipse parabat
 Ire: sed Halcyone conjux excita tumultu
 Profilit & nondum totos ornata capillos,
 Disjicit hos ipsos, colloque infusa mariti,
 Mittat ut auxilium sine se, verbisque precatur
 Et lacrymis, animasque duas ut servet in una.
 Eacides illi: Pulchros, Regina, pioque
 Pone metus; P plena promissi gratia vestri,
 Non placet arma mihi contra nova monstra movere;
 Numen adorandum pelagi est. Erat ardua turris,
 Arce locus summa, fessis loca grata carinis.
 Ascendunt illuc, stratosque in littore tauros
 Cum gemitu aspiciunt, vastatoremque cruento
 Ore ferum longos infestum sanguine villos.
 Inde manus tendens in aperulittora ponti,
 Caruleam Peleus Psamathen, ut finiat iram,
 Orat, spemque ferat. Nec vocibus illa rogantis
 Flebitur Eacida. Thetis hanc pro conjuge supplex
 Accipit veniam. Sed enim irrevocatus ab acri
 Cade lupus perstat, dulcedine, sanguinis aspor,
 Donec inhaerentem lacera cervicis juvenca
 Marmore mutavit, corpus, praterque colorem,
 Omnia servavit. Lapidis color indicat illum
 Jam non esse lupum, jam non debere timeri.
 Nec tamen hac profugum consistere Pelea terra
 Fata sinant: Magnetas adit vagus exul, & illic
 Sumit ab Amonio purgamina cadis Acasto.

385
 390
 395
 399
 405

e Ceyx rex
 Trachinis ur-
 bis Thessalix,
 quam Hercu-
 les sub Oeta
 monte condi-
 dit. supra ad
 270. vers.
 p Pro plena
 cumulataque
 gratia duco
 promissum à
 vobis hospiti-
 um, oblatum
 auxili-
 um. illo qui-
 dem utar,
 hoc minime.
 precibus aver-
 tenda est nu-
 minis infensi
 ira.

405
 Sed audi
 Ant. Libera-
 lœm fab. 38.
 Peleus ad Eu-
 rytionem Iri-
 fil. se confert,
 eique supplex
 cœde expia-
 tur. Hunc
 Peleus in ve-
 natione post-
 ea, dum
 aprum ferire
 intendit, im-
 prudens in-

Ceyx & Halcyone in halcedones. FAB. 10.

Interea r fratrisque sui, fratremque secutis
 Anxia prodigiis turbatus pectora Ceyx,
 Consulat ut sacras hominum s oblectamina sortes,
 Inde in accipitrem mutati, lupi denique Pelei hospitis sui boves perlocuti,
 In lapidem versi prodigiis territus. Quæ mentes humanas aaxiis expediant
 caris, futura præmoncant, infortuniis medcaptur,

410
 r Dædalionis
 Chione filia
 Dianæ iram
 provocante,
 orbat, ipsius

Ad Apollinis Clarii oraculum. Claros autem urbs fuit Ioniz non procul à Colophone. ubi templum & nemus Apollini dicatum. Strabo l. 14. Theſſalus, Lapithæ filius, vir ferox & ſacrilegus. Pauſan. Eliac. prior. Phlegyas autem Delphicum templum ſpoliare aggreſſos, idem teſtatur in Phocicis. Sicubi in bello, auſragio aut peregre interit ſent aliqui, ita ut corpora eorū haberi non poſſent ad ſepulturam juſtam, amicorum pietas illis extruebat repræſentativa buſta, ſepulchra imaginaria ſeu cenotaphia. perſuaſum ſcil. antiquis in ſepulcorum animas, Styga trajicere non poſſe per annos 100. niſi corporibus quoquo modo ſepultis juſtiſque peractis. tumulum in anem Hectoris appellat Virg. 3. Æn. & Deiphobi 6. Æn. Vide Anthol. l. 4. c. 22. Namque turbata. Maria ac terras caluque profundum Quippe ferant rapidi ſecum verruntque per auras. Æneid. 1. & Halcyones, quam poſter Æoli filii Hellenæ potæ filiam facit: Lucianus vero, in Halcyone ſua, filiam Æoli Hellenæ qui fuit Deucalionis nepos. & Ceyx Luciferi filius. e Neque enim in amorem mutuo cedit uxori, & Non tamen perſuadet uxori, quo minus diſceſſum æger ferat.

Ad Clarium parat ire Deum: nã templa u profana
 Invia cum Phlegyis faciebat Delphica u Phorbas.
 Conſilii tamen ante ſui ſidiſſima certam
 Te facit Halcyone: cui protinus intima frigus
 Oſſa receperunt, buxoque ſimillimus ora
 Pallor obit, lacrymiſque gena maduere profuſis.
 Ter conata loqui, ter ſteibus ora rigavit,
 Singultuque piis interrumpente querelas,
 Quæ mea culpa tuam, dixit, chariſſime, mentem
 Vertit? ubi eſt, qua cura mei prior eſſe ſolebat?
 Jam potes Halcyone ſecurus abeſſe relicta?
 Jam via longa placet? jam ſum tibi charior abſenti?
 At puto per terras iter eſt? tantumque dolebo,
 Non etiam metuam? curæque timore carebunt?
 Equora me terrent, & ponti triſtis imago:
 Et laceras nuper tabulas in littore vidi,
 Et ſape in x tumulis ſine corpore nomina legi.
 Neve tuum fallax animum fiducia tangat,
 Quod ſocer y Hippatades tibi ſit, qui carcere ſortitus
 Contineat ventos, & cum velit, equora placet:
 Cum ſemel emiſſi tenuerunt aquora venit,
 Nil illis vetitum eſt; & incommendataque tellus
 Omnis, & omne fretum eſt; cæli quoque nubila vexant
 Exeuntque feris rutilos concurſibus ignes.
 Quo magis hos novi (nam novi, & ſape paterna
 Parua domo vidi) magis hos reor eſſe timendos.
 Quod tua ſi ſelecti precibus ſententia nullis
 Chære poteſt conjux, nimiumque es certus eundi,
 Me quoque tolle ſimul, certè jaçt abimur una:
 Nec, niſi qua patiar, metuam, pariterque feremur.
 Quicquid erit, pariter ſuper aquora lata feremur.
 Talibus a Æolidis dictis lacrymiſque movetur
 b Sydereus conjux c neq; enim minor ignis in ipſa
 Sed neque propoſitos pelagi dimittere curſus,
 Nec vult Halcyonen in partem adhibere pericli;
 Multaque reſpondit timidum ſolantia peccas:
 d Non tamen idcirco cauſam probat; addidit illis

Hoc quoque lenimen, quo solo flexit amantem. 450

Longa quidem est nobis omnis mora: sed tibi juro

e Per patrios ignes, (si me modo fata remittant)

Ante reversurum quam Luna bis impleat orbem.

His ubi promissis spes est admota recursus:

Protinus eductam navalibus a quore tingi,

f Aptarique suis pinum jubet armamentis.

Qua rursus visa, veluti praesaga futuri

Horruiit Halcyone, lacrymasque emisit obortas,

Amplexusque dedit, tristisque miserrima tandem

Ore vale, dixit, & collapsaque corpore toto est. 460

At juvenes, quarente moras Ceyce, reducunt

h Ordinibus geminis ad fortia pectora remos,

Equalique ictu scindunt freta. Sustulit illa

Humentes oculos, stantemque in puppe recurva,

Concussa que manu dantem sibi signa maritum 465

Prima videt, redditque notas, ubi terra i recessit

Longius, atque oculi nequeunt cognoscere vultus:

Dum licet, insequitur fugientem k lumine pinum.

Hac quoque, ut haud poterat spatio summoti videri,

Vela tamen spectat summo fluitantia malo. 470

Ut nec vela videt, vacuum petit anxia lectum,

Seque toro ponit: renovat lectusque locusque

Halcyones lacrymas, & qua pars admonet l absit.

Portibus exierant, & moverat aura rudentes:

Obvertit lateri pendentes navita remos, 475

Cornuaque in summa locat arbore, totaque malo

Carbasa deducit, venientesque excipit auras.

Aut minus, aut certe medium non amplius aquor

Puppe secabatur, longeque erat in utraque tellus:

Cum mare sub noctem tumidis albescere caepit 480

Fluctibus, & praeceps spirare valentius Euris.

Ardua jam dudum demittite cornua, rector

Clamat, & n antennis totum subnectite velum.

e Per patrem meum Luciferum stellam lucidissimam.

455 f Instrui navem jubet, armarique malis, antennis, velis, rudentibus, remis.

g Animo delinquens auroras agrè surgit.

h De remorum remigumque ordinibus, vide

quae nos ad 5. lib. Æneid. triplici pubes quam Dardana versa impellunt; ternis

consurgunt ordine remi. vers. 119. & quos ibi citamus.

i Videsne navem illam? (inquit Cicero in Lucullo,) stare nobis videretur: at

iis qui in navi sunt, moveri hæc villa, quæ rationem cur ita videatur, &c.

reddent Ma-

thematici. Oculus nempe quiescere non judicans, motu conspecto, quasi

semet retractans, terram retro tendere solventibus e portu, opinatur, Pro-

vehimur portu, terraque, urbesque recedunt. 3. Æneid. & Lucret. 4. lib. Qua

credidit ire, &c. supra 6. l. 512. v. & Oculis prospicientibus virum, navem

vela denique. l. Priscianus l. 9. legit absit. i. e. abstulit. verum nil tanti est.

h Hinc Trachine, inde Ionia in qua Claros. supra vers. 383. n Nautæ, si

quando spirante valentius Euro ingruat tempestas, aut etiam ventis nimium

secundis vela negent, demittunt antennis, vela colligunt, & complicata

antennis subnectunt. Frustra itaque sunt qui interpretantur, subducite, de-

trahite velum antennis, &c. Est enim inquit dictum quasi dicitur.

• Ecquid elo- *Hic jubet: impediunt adversa jussa procella,*
 gantius aut *Nec sinit audiri vocem fragor aquoris ullam;* 48
 ingeniosus *Sponte tamen properant. Alii subducere remos,*
 dici fingive *Pars manire latus, pars ventis vela negare:*
 potest? & ta- *Egerit hic fluctus, o aquorque refundis in aquor;*
 men Hyper- *Hic rapit antennas, qua dum sine lege gerantur,*
 criticus Jul. *Aspera crescit hyems, omni que a parte feroces* 49
 Scalig. in 5. *Bella gerunt venti, fretaque indignantia miscent.*
 lib. poetices *Ipse pavet, nec se, quis sit status, ipse fatetur*
 qui Criticus *Scire ratjs rector, nec quid jubeatve, velitve:*
 inscribitur, *Tanta mali moles, tantoque potentior arte est.*
 12. cap. nimis *Quippe sonant clamore viri, stridore rudentes,* 49
 prospere hanc *Undarum incurso gravis unda, tonitribus ather.*
 induci a no- *Fluctibus erigitur, caelumque aquare videtur*
 stro elamitat. *Pontus, & inductas aspergine tangere nubes.*
At eniwers *p Et modo, cum fulvas ex imo vertit arenas,*
 inquit, *Concolor est illis; Stygia modo nigrior unda;* 50
navas *Sternitur interdum, spumisque sonantibus albet.*
ita repente *Ipsa quoque his agitur vicibus Trachinia puppis;*
facere amentes *Et nunc sublimis veluti de vertice montis*
minime de- *Despicere in vales, innumque Acheronta videtur:*
enit. nandum *Nunc, ubi demissam curvum circumstetit aquor,* 50
enim re despe- *Susplicere inferno summum de gargite caelum.*
rata. Hic rapit *Sape dat ingentem fluctu latus icla fragorem:*
antennas, &c. *Nec levius pulsata sonat, quam ferreus olim*
p Tempesta- *Cum laceras aries ballistave concutit arces.* 51
tem hanc *Utque solent, sumptis incurso viribus, ire*
maris coofer, *Pectore in arma feri protentaque tela leones:*
si lubet, cum *Sic ubi se ventis commiserat unda coortis,*
Virgiliana. 1. *Ibat in q armavatis, multoque erat altior illis.*
Æn. vers. 83. *Famque labant r cunei, spoliataque regmine scera* 51
ut & illa 3. *Rima patet, prabetque viam lethalibus undas.*
Æneid. 194. *Ecce! cadunt largi resolutis nubibus imbres:*
& in Culice *Inque fretam credas totum descendere caelum;*
vers. 346. vi-
deantur & Ho-
rat. 10 Epod.
Ovid. Factor.
3. v. 587. Ovid.
Trist. 1. lib.
eleg. 2. & 3.
& eleg. 10.
Senec. Aga-
tren n. v. 462.
Thyest. 575.
Lucan. 5. l.
vers. 565. & 625. Stat. Theb. 3. lib. vers. 26. & 5. lib. vers. 363. Sil. Ital.
17. lib. vers. 241. Val. Flac. 1. lib. 614. vers. Juvenal. 12. Satyr. 17. vers.
Barcl. Euphor. 1. lib. 2. moer. Caussia. Solym. 3. a. scen. 2. Jac. Gualdus
lib. 2. vers. 65. q supra vers. 456. r Quibus tabulae, navium inter se
construuntur. Subscudes, Fest. 17. lib. cuncta tabellae quibus tabulae in-
ter se configuntur; quia, quo ex immittuntur, succiditur. Urnebo 14. l. 1. c.
incunditur. Vitruvio lib. 10. secaricula, a forma, quibus duo tigua tenacillime
inter se vincuntur. Nostri hiruadinum caudas appellant. f Pictis, qua obdu-
centur navium rimae, Scalig. 5. lib. Poet. 12. cap. hunc locum confer cum
illo Virgiliano, laxis laterum compagibus omnes Accipiunt inimicum imbrem
rimisque fatiscant.

Inque plagas cæli tumefactum scandere pontum.
 Vela madent nimbis, & cum cælestibus undis
 Equorea miscetur aqua, caret t ignibus æther, 520
 Cæaque nox premitur tenebris hyemisque suisque.
 Discunt tamen has, u prabentque micantia lumen
 Fulmina: fulmineis ardescunt ignibus unda.
 Dat quaque jam saltus intra cava texta carinæ
 Fluctus, & ut miles numero præstantior omni 525
 Cum saepe abulit defensa mœnibus urbis,
 Spe patitur tandem, laudisque accensus amore
 Inter mille viros, murum tamen occupat unus:
 Sic, ubi, pulsarunt celsi latera ardua fluctus,
 Vastius insurgens x decimæ ruit impetus undæ; 530
 Nec prior abisti: fessam oppugnare carinam,
 Quam velus in capta descendat mœnia navis.
 Pars igitur tentabat adhuc invadere pinum,
 Pars maris intus erat: trepidant haud sequius omnes,
 Quam solet urbs, aliis murum fodientibus extra, 535
 Atque aliis murum, trepidare, tenentibus intus.
 Desiit ars; animisque cadunt: totideraque videntur,
 Quot veniant fluctus, ruere, atque irrumperere mænes.
 Non tenet hic lacrymas; stupet hic; vocat ille beatos,
 y Funera quis maneat; hic votis numen adorat, 540
 Brachiaque ad cælum, quod non videt, irrita tollens
 Poscit opem. subeunt illi fraterque, parensque;
 Huic cum pignori domus, & quod cuiq; relictum
 Halcyone Ceyca movet, Ceycis in ore (est.
 Nulla nisi Halcyone est; & cum desideret unam, 545
 Gaudet abesse tamen; patriæ quoque vellet ad oras
 Respicere, inque domum supremos vertere vultus;
 z Verum ubi sit nescit: tanta vertigine pontus
 Fervet, & inducæ piceis è nubibus umbra
 Omne later cælum, z duplicatq; noctu imago est. 550
 Frangitur incurso nimbo turbis b arbor,
 Frangitur & c regimen, spoliisque animosa superstes

Stellis, quæ jam nubibus obduæ.
 u Incandia lumen Præbent, aliquis- que malo fuit usus in illis.
 2. l. de Phaëthontis incendio.
 x Decumans fluctus, qui maximus putatur. Sic & maxima quæque dicuntur decumana.
 Ova, scuta, porta in castris, decumana, decarium quippe numerum volebant esse perfectissimum, ut qui conset ex uno, duobus, tribus & quatuor. unde ad numerum denarium progressi rediunt ad unitatem. Sphærarum intuper decada mundo tribuebant Pythagorzi. Laudat & ipse Scalig. 5. lib. Poet. 13. cap. numeri huius expressionem 2. el. 1. l. Trifium.

Qui venit hic fluctus, nullus supereminet amens, Posterior non est, undecimoque prior. y In mari interire acerbe tulerant fortes, ubi virtuti suæ non erat locus, ut pulchre exirent è vita. Arist. 5. lib. Ethic. Nicom. 6. cap. Adde quod animam cælesbant veterum pierique igneam esse, quam in aquis extinguere naturæ contrarium videbatur. Super omnia exequiarum honore desitui & exequiis, horrebant. sint quibus Styga transvehi per annos 100. desperabant. Vide quæ ad vers. 429. supra & Trist. 1. lib. eleg. 2. Est aliquid fatore suo, &c. z A qua vero parte sita sit patria, nescit. a Supra v. 251. Cæaque non premitur tenebris hyemisque suisque. b Malus. c Clavus, gubernaculum.

2 Naufragium
 describunt
 Lucret. 2. l.
 552. vers.
 Propert. 3.
 l. 5. eleg. Lu-
 can. 1. l. 498.
 vers. Silius
 20. l. 321. v.
 Juvenal. 14.
 Sat. 395. vers.
 Claudian. 4.
 conf. Honorii
 vers. 136.
 e. Æolum.
 f Luciferum.
 g Nubes atra,
 aquis gravi-
 da, inquit.
 ego flustum
 instar arcus
 triumphalis
 advolutum
 factumque in-
 telligo.
 h Non patro-
 nis tantum
 purpuras tra-
 hebant clien-
 te plebeiz,
 ut Horat. 18.
 ode. l. 2. sed &
 nobilissima-
 rum foemina-
 rum erat lana
 ac tela. viris,
 fratribus, sibi,
 liberis vestes
 manu sua
 texebant, ut
 omittam Dia-
 neiram &
 Clytemne-
 stram; Augu-
 stus non teme-
 re alia quam
 domestica
 veste usus est,
 ab uxore &
 forore & filia neptibusque confecta, Sueton. August. 73. cap. ad quem locum
 vide quæ Casaubonus. i Virg. 4. Æn. Junoni ante omnes cui vineta jugalia
 cura. k Ut nullam aliam ipsi præferret. l Thura manibus funestis injicie-
 bat aris, si cui polluta esset domus morte alicujus e familia. m Erga Iri-
 croceis per cælum roseida pennis, mille trahens variis adverso Sole colorat
 Devolat. Æneid. 4. sub exitu libri, ad quem locum vide quæ nos. videatur
 & Jul. Scalig. exercitat 80.

Unda, velut victrix, sinuataque despicit undas;
 Nec levius quam si quis Athon, Pindumq; revulsa
 Sede sua, totos in apertum verteret aquor,
 Precipitata cadit; pariterque & pondere, & icu,
 Mergit in ima ratem: cum qua pari magna virorum
 Gurgite pressa gravi, neque in aëra reddita, fato
 Functâ suo est. alii partes, & membra carinæ
 Trunca tenent, tenet ipse manu, qua sceptra solebat
 Fragmina navigii Ceyx, e socerumque, & patremque
 Invocat (heu!) frustra. Sed plurima nantis in ore
 Halcyone est conjux: illam meminitque refertque;
 Illius ante oculos ut agant sua corpora fluctus,
 Optat, & exanimis manibus tumuletur amicis.
 Dum natat, absentem, quoties sinit hiscere fluctus,
 Nominat Halcyonen: ipsisque immurmurat undis.
 Ecce! super medios fluctus g niger arcus aquarum
 Frangitur, & rupta mersum caput obruit unda.
 Lucifer obscurus, nec quem cognoscere posses,
 Illa nocte fuit; quoniamque excedere cæla
 Non licuit, densis texit sua nubibus ora.

Æolis interea tantorum ignara malorum
 Dinumerat noctes: & jam, quas induat ille,
 Festinat vestes, jam quas, ubi venerit ille,
 Ipsa gerat: reditusque sibi promittit inanes.
 Omnibus illa quidem superis pia thura ferebat:
 Ante tamen cunctos Junonis templa colebat,
 Proque viro, qui nullus erat, veniebat ad aras,
 Utque foret sospes conjux suus, utque rediret
 Optabat, nullamque sibi præferret: At illi
 Hoc de tot votis poterat contingere solum.

At Dea non ultra pro funesto morte rogari
 Sustinet: utque manus l funestas arceat aris,
 Iri, mea, dixit, fidiissima nuncia vocis,
 Vise soporiferam Somni velociter anlam,
 Extinctique jube Ceycis imagine mittat
 Somnia ad Halcyonen veros imitantia casus.
 Dixerat. m Induitur velamina mille colorum

Iris, & arcuato cælum curvamine signans
 Tecta petit jussu sub nube latentia regis.
 n Est prope Cimmericis longo spelunca recessu
 Mons carius, ignavi domus & penetralia Somni,
 Quo nunquam radiis Oriens, mediusve, cadensve,
 Phœbus adire potest: nebula caligine mista
 Exhalantur humo, dubiaque crepuscula lucis.
 Non o vigil ales ibi cristati cantibus oris
 Evocat Auroram, nec voce silentia rumpunt
 Sollicitive canes, p canibusve sagacior anser;
 Non fera, non pecudes, non moti flamine rami,
 Humanæve sonum reddunt convitia linguae:
 Tutæ quies habitat; saxo tamen exit ab imo
 q Rivus aquæ Lethes, per quem cum murmure labens
 Invitat somnos crepitantibus unda lapillis.
 Ante fores antri sæcunda papavera florent,
 Innumeræque herba, quarum de lacte soporem
 Nox legit, & spargit per opacæ humida terras.
 Janua, ne verso stridorem cardine reddat,
 Nulla domo tota est, custos in limine nullus:
 At medio torus est hebeno sublimis in antro
 Plumæus, unicolor, pullo velamine tectus,
 Quo cubat ipse Deus membris languore solutis.
 Hunc circa passim varias imitantia formas
 Somnia vana jacent totidem, quot messis aristæ,
 Sylva gerit frondes, eiecit arenas.
 Quo simul intravit, manibusque obstantia virgo
 Somnia dimovit, vestis fulgore reluxit
 Sacra domus, tarda que Deus gravitate jacentes
 Vix oculos tollens, iterumque iterumque relabens,
 Summaque percutiens nutanti pectora mento,
 Excussit tandem t sibi se, cubitoque levatus,
 Quid veniat (cognovit enim) scitatur: At illa,
 Somne u quies rerum, placidissime Somne Deorum,
 Pax animi, quem cura fugit, qui corpora duris

590

595

600

605

610

615

620

n Somni re-
 giam accom-
 modatissime
 amovet ad
 Scythiz re-
 gionem frigi-
 dam, tenebro-
 sam, humi-
 dam, Bospho-
 rum Cimme-
 rium, Εἴρω
 ἢ Κιμμερίου
 ἀνδρῶν δῆμος
 τὴ παλῆς τὴ
 Ηἴρα ἔστι νηπύ-
 λη κικαλυμμέ-
 νη, ἀδ' ἄπορ'
 ἀνδρῶς Ηἴλιος
 φαίθων ἰπι-
 δέριος ἀπὸ τῆς
 νηπύλης Οὐδ'
 ἔπειτ' ἀντὶ τῆς
 χηρῆς περὶ ἑρ-
 νῆς ἀσπίδος
 Οὐδ' ἔστιν ἀπὸ
 ἰπὶ γαίης ἀπὸ
 ἑρῆνης περὶ
 τῆς ἀπύλης, &c.
 Homer.
 Odyf. 11.
 s Gallus
 p Respicit,
 historiam
 Rom. qua ab
 anseribus ex-
 citati canes,
 Maolius alii-
 que repul-
 runt Gallos,
 qui noctu
 Capitolium
 conscende-
 rant. Liv.
 5. 1. Colum-
 mella lib. 8.
 cap. 13.

q Et somno tanquam ἀδὸ καπνιστῆρα convenit Lethe; & dormientes occupat
 ad tempus rerum oblivio, necnon somniculosos veteribus. r Civitatem
 somni, quam describit Lucian. 2. lib. verar. hist. cingit sylva, cujus arbores
 μῆκιστος ἔφυλλος ἔστι καὶ ἀνδραγόρας. Elegantissime autem apponit quæ somnum
 concilient: amovet quæ somnum impediunt. s Et sanctorum formas atque
 naturas varias recenset Lucianus lib. modo dicto. vide & Indicem Poëtica
 nostrum. tit. Somnium. t Somno somnum. Οὐδ' ἄπορ' 3. lib. 5. v. 7 l. 341. v.
 2. l. 477. v. n Lege ὕπνῳ θύλακας, in iis quæ tribuuntur Orphæo, & quos
 citat auctores Index noster Poëticus tit. Somnus.

α Ab Hercule conditam ad vers. 383. supra.

γ Ita & Cereris nympa lib 8. v. 214.

Quaquam aberat longe, quaquam modo venerat illuc, Visa tamen sensisse famem, &c.

ζ Ex numero in numero somniorum evocat Morphea,

qui primipilus, tribunus, ceu

dux somniorum, quæ formam, per-

sonamque humanam sustinere possunt.

α Secundus hic princeps est cornu,

quæ animantium sed rationis expertiam assumunt

imagines, unde Icelos, &

quia terret, Phobetor dicitur.

β Tertius eorum præfectus, quæ

inanimatorum representant imagines. unde & nomen.

Quintum hoc somniorum genus statuitur à Macro-

bio lib. 1. in somnium Scipionis cap. 3.

ε Trachina, urbem Theſſaliæ, ut supra ad 270. vers. d Naur fragii. ε Redi ad vers. 577. supra.

Fessa ministeriis mulces, reparasque labori: 62

Somnia, qua veras aquant imitamine formas,

α Herculeam Trachina jube, sub imagine regis,

Halcyonen adeat, simulacraque naufraga fingant.

Imperat hoc Juno. Postquam mandata peregit,

Iris abit; y neque enim ulterius tolerare soporis 63°

Vim poterat: labique ut somnum sensit in artus,

Effugit, & remeat, per quos modo venerat arcus.

At pater ζ è populo natorum mille suorum

Excitat artificem, simulatoremque figura

Morphea: Non illo jussos solertius alter 63°

Exprimit incessus, vultumque sonumque loquendi;

Adjicit & vestes, & consuetissima cuique

Verba; sed hic solos homines imitatur. α At alter

Fit fera, fit volucris, fit longo corpore serpens;

Hunc Icelon superi, mortale Phobetora vulgus 64°

Nominat. Est etiam diversa β tertius artis

Phantasos: ille in humum, saxumque, undamque

trabemque

Quæque vacant anima fallaciter omnia transit.

Regibus, hi, ducibusque suos ostendere vultus

Nocte solent: populos alii, plebemque pererrant. 64°

Præterit hos senior: cunctisque è fratribus unum

Morphea, qui peragat Thaumantidos edita, Somnum

Eligit, & rursus molli languore solutus,

Deposuitque caput, stratoque recondidit alto.

Ille volat nullos strepitus facientibus alis 65°

Per tenebras; intrag, more breve tempus in c urbem

Pervenit c Amoniam, positisque è corpore pennis

In faciem Ceycis abit, sumptaque d figura

Lavidus, exanimi similis, sine vestibus ullis,

Conjugis ante torum misera stetit: uda videtur 65°

Barba viri, madidisque gravis fluere unda capillis.

Tum lecto incumbens, flatus super ora profuso,

Hæc ait: Agnoscis Ceyca, miserrima conjux? 66°

An mea mutata est facies necè? respice: nosces,

Inveniesque tuo pro conjugè conjugis umbram.

Nil opus, Halcyone, nobis tua è vota tulerunt.

Occidimus: falso tibi me promittere noli.

q pulchra, & mira, inquit Glareanus, phantasia.

Te pereunte, quæ melior pars mei. *divo p̄p̄i' ou- ma'ia φυχῆ* 3 uia.

Vide quæ dicta ad vers. 429. supra, de cenotaphiis, sepulchris imaginariis, tumulis honorariis sive repræsentativis.

Epitaphium inscribat s. il. sepulchro

Halcyone Cey- cis conjux.

lib. seq. 2. vers. de cenotaphio, tumulo quoque nomen habenti.

* Discedentem Ceyca.

† Dixitque sibi Halcyone, dum Ceyca mens hic morabatur, dum hinc solvebat, discedens

dedit mihi hoc in loco oscula.

α Prospicit primum quasi corpus; deinde propius appulsum apparet esse corpus humanum; appropinquans denique plane corpus est

mariti sui. γ Portus manu & arte facti notatio. quam Juvenal. Sat. 12. circumscribit, *positas inclusa per aquora moles, Tyrrhenamque Pharon perstraque brachia rursus; Quæ pelago occurrant medio, longeque relinquunt Ter-*

Pallentem, nudamque, & adhuc humente capillo, Infelix vidi; stetit hoc miserabilis ipso

(Ecce!) loco: & q̄ quærit vestigia siqua supersint. *Hoc erat, hoc animo quod divinante timebam,* 69

Et, ne me fugiens ventos sequerere, rogabam: At certe vellem, quoniam periturus abibas,

Me quoque duxisses. Fuit (ah!) fuit utile, tecum Ire mihi: & neque enim vita de tempore quicquam

Non simul egissem, nec mors discreta fuisset. 70

Nunc absens perii, jactor quoque fluctibus absens, Et sine me te pontus habet: crudelior ipso

Sit mihi mens pelago, si vitam ducere nitar Longius, & tanto pugnem superesse dolori.

Sed neque pugnabo, nec te, miserande, relinquam: 71

Et tibi nunc saltem veniam comes, inque sepulchro Si non urna, tamen junget nos & littera; si non

Offibus ossa meis, at nomen nomine tangam. Plura dolor prohibet: verboque intervenit omni

Plangor, & attonitogemitus à corde trahuntur. 72

*Mane erat: egreditur tectis ad litus, & illum Mœsta locum repetit, de quo spectarat * euntem.*

u Dumque moratur ibi, dumq̄ hinc retinacula solvit

Hoc mihi discedens dedit oscula littore, dixit; Dumq̄ notata oculis reminiscitur ætæ, fretumq̄, 73

Prospicit: in liquida spatio distante tuetur Nescio quid, x quasi corpus, aqua; primiq̄, quid illud

Esset, erat dubium: postquam paulum appulit undas

Et quamvis aberat, corpus tamen esse liquebat. Quis foret ignorans, quia naufragus, omine moles

est: Et tanquam ignoto lacrymas daret, Heu miser, inquit,

Quisquis es, & siqua est conjux tibi! fluctibus aëtheris

Fit propius corpus; quod quo magis illa tuetur, Hoc minus & minus est mentis; jam jamq̄ propinquat,

Admotum terræ, jam quod cognoscere posset 74

Cernit, erat conjux, Ille est, exclamat, & una Ora, comas, vestem lacerat, tendensque trementem

Ad Ceyca manus, Sic, ô Charissime conjux, Sic ad me, miserande, redis? ait, y Adjacet undas

Facta manu moles, qua primas æquorū undas 730
 Frangit, & incurſus quæ prædeſſat aquarum.
 Inſiliit huic, mirumque fuit potuiſſe; & volabat:
 Percutienſque levem modo natis æræ pennis,
 Stringebat ſummas ales miſerabilis undas.
 Dumque volat, a mæſto ſimilem, plenumque querela
 Ora dedere ſonum tenui crepitantia roſtro. 736
 Ut vero tetigit mutum & ſine ſanguine corpus,
 Dilectos artus amplexa recentibus alis,
 Frigida nequicquam duro dedit oſcula roſtro.
 Senſerit hac Ceyx, an vultum b motibus undæ 740
 Tollere ſit viſus, populus dubitabat; at ille
 Senſerat: & tandem ſuperis miſerantibus, c ambo
 Alite mutantur. Fatīs obnoxius iſdem
 Tunc quoque manſit amor; nec conjugiale ſolutum eſt
 Fœdus in alitibus: cœunt, ſiuntque parentes, 745
 Perque dies placidos hyberno tempore ſeptem
 Incubat c̄ Halcyone pendentibus aquora nidis.
 Tum via tuta maris: ventos cuſtodit, & arcet
 Æolus egreſſu, c præſtatque nepotibus æquor.

cyonem fuiſſe mutatam. a Γουδὴν ὡς ἀλκυὸν τὸν ἄχαιον ἀφ' ἡν τὴν ζῶντι. Lucianus in Halcyone. b Agitatione & impulſu undæ cadaver inferentis. c Μορῶν αὐτῶν τῶν εἰς τὴν φαικιδίαν εἰσάγειται παρὰ τῶν θηῶν ταυῶν. εἰπὶ τῶν τῶν νοσίδων, &c. Lucian. in Halcyone. Magnum quidem ob amorem conjugalem acceperunt à Diis honorem. namque in iſtarum avium nidulatione, per mediam hyemem agit mundus tranquillos dies. d εἰς ἀλκυὸν τῆς πύξης τῶν χαυμοῦς, &c. Ariſt. 5. lib. hiſt. animalium. Plin. lib. 10. cap. 32. Ælian. hiſt. anim. 1. lib. verſ. 37. Plutarch. Quæ animalia magis ratione utantur. e Παρὰ τὸ εὖ ἀλὶ κ' ἐν. f Tranquillat, placidumque reddit æquor ſuis ex Halcyone nepotibus, nidificantibus, ova excludentibus, & excluſis.

Æſacus in mergum. FAB. II.

HOS aliquis ſenior circum freta lata volantes 750
 Spectat, & ad ſinem ſervatos laudat amores.
 f Proximis, aut idem, ſi fors tulit, hic quoque,
 dixit,
 Quem mare carpentem, ſubſtrictaq; crura gerentem
 Aspicias, (oſtendens ſpatioſum in guttura mergum)
 Regia progenies, & ſi deſcendere ad ipſum 755
 Ordine perpetuo queris, g ſunt huius origo
 Illos, & Aſſaracus, raptusque Jovi Ganymedes,
 cui filii erant Ilus, Aſſaracus & Ganymedes; Ili autem filius Laomedon
 Laomedontis Priamus, qui pater huius Æſaci,

h Hecuba, quam Dyman-
 tantis filiam facit Home-
 rus, Euripides filiam Cissei
 regis Thracum, peperit
 Priamo 17 liberos; reliqui
 nati erant ex concubinis.
 Venere non legitima.
 & Dum parturiret, stipiti
 bicornis arboris innixa;
 more ex parturientium,
 ut haber Apollonii scho-
 liaſtes, proxima quæque
 apprehendentium, ut sic
 dolores sublevent enixius.
 uti de Latona dictum ad
 verſ. 334. lib. 6. Nam
 quod de furca aut instru-
 mento bicorni dicunt inter-
 pretes, non placet.
 Filiam Cebreni qui fluvius
 Troadis. Ut quæ sæpe
 ab Æſaco fuerit captata, modo
 verſ. 759. Sic ægna
 lapam, sic crr-
 va laeum, sic aquilam, &c. 1. lib. verſ. 505. Hic ſpe celer, illa timore
 1. lib. verſ. 539. p. Euridicen pari modo à colubro interfectam, perſequen-
 te Ariſtæo, narrat Virgilius 4. Georg. q. Al. Diſſit in præſentem. r. Corpore
 carcere, custodia, ergaſtulo corporis, animæ ſepulchro. lege quæ ſequitur
 in Conſolatione ad Helviam cap. 11. & quæ Macrobius lib. in ſonnium Scipio-
 nionis cap. 11. ſ. Ad mergi ſubvolantis ſequæ ſubinde mergentis naturam
 bulam accommodat poëta.

Laomedonque ſenex, Priamusque noviffima Troja
 Tempora ſortitus. Frater fuit Hæctoris iſte,
 Quis niſi ſenſiſſet prima nova fata juvenia,
 Forſitan inferius non Hæctore nomen haberet:
 Quamvis eſt illum h proles enixa Dymanis.
 Æſacon umbroſa i furtim peperiffe ſub Ida
 Fertur Alxithoë gracili k conata bicorni.
 Oderat hic urbes, nitidaque remotus ab aula,
 Secretos montes, & inambitioſa colebat
 Rura, nec Iliacos cætus, niſi rarus, adibat:
 Non agreſte tamen, nec inexpugnabile amori
 Pectus habens, ſylvas. captatam ſæpe per omnes
 Aſpicit l Eperien patria Cebrenida ripa
 Inſector humeris ſiccantem Sole capillos.
 Viſa in fugit Nymphæ, n veluti perterrita fulvum
 Cervæ lupum; longeque lacu depreſſa relicto
 Accipitrem ſtivialis anas, quam Troas heres
 Inſequitur o celeremq; meum, celer urget amore.
 Ecce! p latens herba coluber, fugiens adunca
 Dente pedem ſtrinxit, viroſque in corpore liquit.
 Cum vita ſuppreſſa fuga eſt. Amplectitur amens
 Exanimem, clamatque, piget, piget eſſe ſecutum:
 Sed non hoc timui, nec erat mihi vincere tantum.
 Perdidimus miſeram nos te duo: vulnus ab angue
 A me cauſa data eſt; Ego ſum ſcelerator illo,
 Qui tibi morte mea mortis ſolatia mittam.
 Dixit, & è ſcopulo, quem ranca ſubederat unda
 q Decidit in pontum. Tethys miſerata cadentem
 Molliter excepit, nantemque per aquora pennis
 Texit: & optata non eſt data copia mortis.
 Indignatur amans invitum vivere cogi,
 Obſtareque anima r miſera de ſede volenti
 Exire: utque novas humeris aſſumpſerat alas,
 i Subvolat, atque iterum corpus ſuper aquora mittit
 Pluma levat caſus: Furit Æſacus, inque profundum
 Pronus abit, leiſisque viam ſine fine retentat.

Fecit amor maciem; longa internodia crurum,
Longa manet cervix, caput est à corpore longe: 795
Æquor amat, nomenque manet, quia mergitur illo.

LIBER XII.

Serpens in saxum, & cerva pro Iphigenia
supposita. F A B. I, & 2.

Nescius assumptis Priamus pater Æsacon alis
Vivere, lugebat: a tumulto quoque nomen ha-
benti

b Inferias dederat cum fratribus Hæctor cinanes.

Defuit officio Paridis præsentia tristi:

Postmodo qui raptam longam cum d. conjugè bellam

Attulit in patriam, & conjurataque sequuntur

Æ Mille rates, gentisque simul g commune Pelasga.

Nec dilata foret vindicta, nisi aquora savi

Invia fecissent veni, Bœotique tellus

h Aulide piscosa pappes tenuisset iuras.

Hic patrio de more Jovi cum sacra parassent,

Ut vetus accensis incanduit ignibus ara,

i Serpere carulecum Danaï videre draconem

In platannum, captis quæ stabat proxima sacris.

Nidus erat volucrum bis quattuor arbore summa, **15**

Quas simul & matrem circum k sua damna volan-

Corripuit serpens, avidaque recondidit alva. **(tem**

Obstupere omnes. At veri providus angur

l Thestorides, Vincemus, ait, gaudete Pelasgi,

Troja cadet: sed erit nostri mora longa laboris,

m Atque novem volucres in belli digerit annos.

Ille, ut erat virides amplexus in arborè ramos,

a Cenotaphio, quod nomine signabatur, cui iuxta solvebant, tanquam legitime condito, & inferias dabant. De cenotaphio, dictum ad 429. vers. lib. præcedentis.

10 **b** Xovs, fundebant enim inferebantque tumulis lac, mel, sanguinem; vinum, oleum, flores, thura, lacrymas.

11 **c** Vel quoad cenotaphium ipsum. sic Deiphobo **20** **Æncas** 6. lib. Tunc egomet tumulum **Rheiti** in li-
vra inanim

Constitit. Vel quoad ipsos fato functos. sic poëta funus Marcelli prosequitur eod. libro. *Hic saltem accumulè dicit, & funzarinani Munere.* & l. 11. in exequiis Pallantis, *Nax juvenem exanimem raris comitantur honore.* **d** Helena. de cujus raptu Consi. Manasses, Coluthus, Dares, Herodotus, Nat. Comes, alii. fab. notissima, & longa. **e** Conjuraverant principes & populi Græciæ, se non reversuros nisi recuperata Helena, aut excisa Troja. **f** Numerus rotundus, qui Homero 1186. Dicti 1225. Dæteri Phrygio 1140. **g** *Tè vuvèr*, populus univèrsus. resp. Cic. 4. Verrin. Statuæ à communi Sicilia datz. **h** Porta Bœotiz. vide 182. vers. lib. 18. **i** Nota hæc ex Homeri Iliade 2. quæ interpretatur Cic. 2. de Divinatione. **k** Pignora sua, pullos & à dracone devoratos. **l** Calchas, filius Thestoris cui pater Idmon vates. **m** Passer hieroglyphicè denotat annum Picrius 20. lib. Serpens autem denotat tempus edax rerum. Picrius, lib. 14.

n Constat sibi
maris ira, &
venti aduersi
remorantur
Græcorum
classem.

Lib. 1.

vers. 104.

p Dianæ ira-
tz Agamem-
noni propter
cervam sibi
peculiarem
ab illo ex-
sam. Cic. 3.
offic. Quid

Agamemnon ?
cum devovif-
set Dianæ,
quod in suo
regno pul-
cherrimum
esse natum
eo anno, im-
molavit Iphi-
geniam. Lu-
cret. 1. lib.

Aulide que
patris Iphigeniæ
virginis iram,
&c.

q Lib. 13.
vers. 127.

Atque in rege
patet tamen
est.

r Cervam
suppositam,
avectamque
Iphigeniam
in Tauricam
scribit etiam
Euripides in
Iphigenia in
Aulide, &
noſter 4. eleg.

4. lib. Tri-
ſtium. quod
tamen negant

Pindarus, Pausanias, alii, immolatamque afferunt ex more Scythicæ Dir-
nx, cui licatum victimis humanis. Ex SS. historiis adumbratum voluit ali-
Jephthes sc. ex voto tenerario immolantis filiam: aut Abraham, cui fi-
lium immolaturus, pro filio suppositus est hircus. f Conferatur descriptio
Famæ cum illa Virgiliti 4. Æneid. vers. 173. & aliorum, quos citat Index no-
ſter Poëticus, tit. Fama & Cl. Fr. Baconi, Sors Gigantum sive Fama, 1. lib.
de Sapientia veterum. r Lib. vers. 138. Fama loquax: qua veris addere fal-
ſa Gaudet, & è minimis sua per mendacia crescit.

Fit lapis: & servat serpentis imagine saxum.

n Permanet Aonius Nereus violentus in undis,
Bellaque non transfert. Et sunt, qui parcere Troja

Neptunum credant, o quia mœnia fecerat urbis;

At non Theſtorides: neque enim nescitve, tacet

Sanguine virgineo placandam virginis iram

Esse p Dea: Postquam pietatem publica causa,

q Rexque patrem vicit, castumq; datura cruorem

Flentibus ante aram stetit Iphigenia ministris,

Viſta Dea est: nubemque oculis objecit, & inter

Officium turbamque sacri, vocesque precantum,

r Supposita fertur mutasse Mycenida cervam.

Ergo ubi, qua decuit, lenita est cade Diana,

Et pariter Phœbes, pariter maris ira recessit:

Accipiunt ventos a tergo mille carina,

Multaque perpeſſa Phrygia petuntur arena.

I Orbe locus medio est inter terrasque, fretumque,

Cœlestesque plagas, triplicis confinia mundi,

Unde quod est usquam, quamvis regionibus absit,

Inspicitur, penetratque cavas vox omnis ad aures:

Fama tenet, summaque domum sibi legit in arce,

Innumerosque aditus, ac mille foramina tectis

Addidit, & nullis includit limina portis,

Noſte dieque patet, tota est ex are sonanti,

Tota fremit, vocesque refert, iteratque quod audit:

Nulla quies intus, nullaque silentia parie;

Nec tamen est clamor, sed parva murmura vocis:

Qualia de pelagi (si quis procul audiet) undis

Esse solent; qualemve sonum, cum Juppiter atras

Increpuit nubes, extrema tonitrua reddant.

Atria turba tenet: veniunt lege vulgus, eantque i

t Mistaque cum veris passim commenta vagantur

Millia rumorum; confusaque verba volutant.

E quibus hi vacuas implent sermonibus aures,

Hi narrata ferunt alio: mensuraque ficti

Crescit, & auditis aliquid novus adjicit autor.

Illic Credulitas, illic temerarius Error,
 Vanaque latitia est, consternatique Timores,
 Seditioque recens, dubioque autore Susurri.
 U Ipsa quid in caelo rerum, pelagoque geratur
 Et tellure videt: totumque inquirat in orbem.

nummo; Sciunt id, quod in aurem Rex Regina dixerit. Sciunt, quod Juno
 fabulata est cum Jove. Sciunt, Quae neque futura, neque facta sunt; tamen illi
 sciunt, &c. Filia non famiger. laudat more suo Juven. 6. Sat. Hac eadem novit,
 quid totum fiat in orbe; Quid Seres, quid Thraeces agant, &c.

Cycni & Achillis certamen, & Cycnus in avem.

F A B. 3.

Fecerat haec notum, Grajas cum milite forti
 Adventare rates: neque inexpectatus in armis
 Hostis adest, prohibentq; aditus, litusque tuentur 66
 Troës, & x Hectora primus y fataliter hasta
 Protefilæ cadu, commissaque praelia magno
 Stant Danaïs: fortesque anima, nec cognitus Hector,
 Nec Phryges exiguo, quid Achaïca dextera possit,
 Sanguine senserunt; & jam Sigæa rubebant 71
 Littora, jam letho proles Neptunia Cycnus
 Mille viros dederat, jam z curris instabat Achilles,
 Totaque a Peliaea sternebat cuspidis icteru
 Argina, perq; acies aut Cycnu aut Hectora quarens,
 Congreditur Cycno. Decimum dilatus in annum 76
 Hector erat. Tum colla jugo canentia pressos
 Exhortatus equos, currum direxit in hostem,
 Concutiensque suis vibrantia tela lacertis,
 Quisquis es, o juvenis, dixit, b Solamen habeto 80
 Mortis, ab Emonio quod sis jugulatus Achille.
 Haecenus Eacides. Vocem gravis hasta secuta est:
 Sed quanquam certa nullus fuit error in hasta,
 Nil tamen emissi profecit acumine ferri.
 Utque hebeti pectus tantummodo contudit icteru, 85
 Nate dea, (nam te fama prænovimus) inquit
 Ille, Quid a nobis vulnus miraris abesse?
 (Mirabatur enim) non hac, quam cernis, c equinis

u Famigera-
 tionis filios
 cœnipetas fo-
 renses belle
 depingit Me-
 garonides in
 Plauti Tri-

x ΑΑΑ' ο' μ'ν,
 π'δ'η π'ρ'ο'σ'θ'η
 ὕψ' Εκτορος καί-
 τ'η δ'αι'θ'η'ς Ηὐρ
 Πρωσιφίλας θ'.
 Calaber. i. l.
 Alii tamen
 Hecæ, alii
 Achatæ manu
 cecidisse eum
 autumant.
 y Oraculi
 præmonitu,
 occubiturum
 illum qui pri-
 mus de Græ-
 cis in litus
 Trojanum
 excenderet,
 Sæpe quoque
 nescio quem
 fato designat,
 &c. epist.
 Laodamiz.
 Ausonius in
 Epitaphiis
 Heroum,
 omen à no-
 mine sumit.
 Fatale descri-
 ptum nomen
 mihi Protesfi-
 las, &c.
 Quod tamen

illi postea inditum, cum prius Iolans dictus fuerit. z Ab illo Virgiliano
 1. Eo. instaret curru cristatus Achilles. insipidum enim est quod vulgo le-
 gebatur, jam curru stabat Achilles, vel, curru stabat Achille. a Confectæ
 ex arbore in monte Pelio cæcia. Sic & Argo, Pelias arbor dicta. b Vide 191. v.
 15. c Galearum cristas insignibant heronēs jubar equinis. Hinc Homero. ἰ-
 κ'α'δ' ἄ'α' κ'α' δ'ε'σ'ο'ς. λ'ο'σ'θ' ἰ'π'ω'σ'χ'α'ί'ρ'η. ἰ'π'ω'σ'κ'α'ί'η. π'υ'ρ'α'λ'η'μ'. α'ί'ν'ε' ἰ'π'ω'σ'κ'ο'υ'σ'ά'ς.
 Virg. Æn. 10. cristæque hirsutus equina.

& Mevel nu- Fulva jabis castis, nec onus cava parva sinistra
 dū & inermem Auxilio mihi sunt: decor est quasitus ab istis. 90
 nullo vulne- Mars quoque ab hoc capere arma solet. Removebitur
 re poteris omne
 distringere. iur omne
 e Sed Neptuno Tegminis officium, & tamen indistricus abibo.
 no, cui famu- Est aliquid, Non esse satum Nereide, e sed qui
 latur Nereus Nereaque, & natus & totum temperat aquor.
 matris tuz
 patat. Dixit: & hasurum clypei curvamine telum 95
 f Decimo ter- Misit in Aaciden, quod & as, & proxima rupit
 gore, erat ergo Terga novena boam, & decimo tamen orbe moratum
 clypeus decemplex. g Excutit huc heros, rursusque trementia forti (est.
 g Ita emendare ausus Iela manu torfit: Rursus sine vulnere corpus
 sum, Mss. Sincerumque fuit. Nec tertia cuspis h apertum, 100
 meorum, qui Et se prabentem valuit distringere Cycnum
 difertim ita Haud secus exarsit quam circo taurus aperto,
 habent, autoritate, ut & Cum sua terribili petiit irritamina cornu
 Planudis, qui i Phœniceas vestes, elusoque vulnera sentit.
 vertit, avi- Num tamen exciderit ferrum considerat hasta. 105
 ορατι 3 τόν Ηαρεbat ligno: Manus mea debilis ergo?
 ο σφύς Αχια- Quasque, ait, ante habuit vires, effudit in uno?
 λδ's, nec non Nam certe valuit: vel cum k Lyrnessia primum
 Mariangeli. Mœnia dejeci; vel cum Tenedonque, suoque
 edici habeat l Ectioneas implevi sanguine Thebas; 110
 Excipit hœc heros.
 h Armis nudatum. Vel cum purpureus populari cade Caius
 i Pallas, id Fluxit, in opusque mea bis sensit Telephus hasta.
 est, effigies hominum rubris Hic quoque toi castis, quorum per litus acervos
 indutas vesti Et feci, & video, valuit mea dextra, valetque.
 bus quas stramento aut Dixit: & ante actis veluti male crederet, hastiam
 foras farciebant, tauris Misit in adversum Lycia de plebe Menœten, 116
 in arena oblectare soliti Loricamque simul, subiectaque pectora rupit.
 sunt, quo eos Quo plangente gravem moribundo pectore terram,
 ad pugnam Extrahit illud idem calido de vulnere telum,
 irritare voluerunt. Senec. 3. l. de Ira. Tauram ceter rubicundas excitat. Plu-
 tarch. in Connab. monitis. Οί προσεστὴς ἰσχυρὸν ἰσθμὸν λαυρῶν δ' ἄλλω
 ἑσθῆσαν, ὅδ' ἰσχυρὸν δὲ τῶν ἰσθμῶν. διαγυρῶν γὰρ ἴσθμ' ἴσθμ' ἰσχυρὸν τῶν ἰσθμῶν
 ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν. & Lyrnessus erat urbs Troadis, patria Hippodamiae Beller-
 dos. l Thebas in Calicia, ubi regnavit Ection Andromaches pater. D. X. 116
 v's ὁ ἰσθμὸς ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν ἰσθμῶν τῶν ἰσθμῶν, Iliad. 1. a Vulnus &
 auxilium. Telephus rex Mysiae transitu prohibetur Græcos ad Trojam pro-
 ficiscentes ab Achille vulneratus est. vulnus ubi putrescebat, oraculo con-
 sulto responsum tulit, quærendum esse remedium ab eadem hasta, concu-
 liatus ergo Achilli, ærugine cuspidis sanatus est. Sunt qui ad Achillem ul-
 que autorem, aut etiam Chironem, à quo Medicinam edoctus est, refe-
 rant unguentum armarium seu Magneticum. De τῶν ἰσθμῶν videatur Para-
 cellus, Bapt. Peras, Grollius, Goclenius, Robertus de Fludibus, alii. 116

Utar in hoc iisdem; sit in hoc præcor exitus idem. 121
 Sic fatur, Cycnumque petit: nec fraxinus errat,
 Inque humero sonuit non evitata sinistro.
 Inde velut mure solidaque à cante, repulsa est:
 Qua tamen scâus erat, signatum sanguine Cycnum
 Viderat, & frustra fuerat gavisus Achilles: 126
 Vulnus erat nullum; sanguis fuit ille Meneata.
 Tum vero præcepit curru fremebundus ab alto
 Desilit, & nitido securum comminus hostem
 Ense patens, parmam gladio, galeamque cavari 130
 Cernit, & in duro n ladi quoque corpore ferrum.
 Hand tulit ulterius: gladioque adversa redacto
 Ter quater ora viri capulo & o cava tempora pulsat,
 Cedentemque sequens instat, turbatque, ruitque,
 Attonitog, negat requiem. Pavor occupat illum, 135
 Ante oculosque natant tenebra, retroque ferenti
 Aversos passus, medio lapis obstitit arvo:
 Quem super impulsum resupino corpore Cycnum
 Vi multa vertit, terraque & affixit Achilles.
 Tum clypeo, genibusque premens præcordia duris, 140
 Vincla trahit galea, qua presso subdita mento
 Elidunt fauces, & respiramen, iterque
 Eripiunt anima. Vitium spoliare parabat:
 Arma relicta videt, corpus Deus aquoris albam
 Contulit in volucrem, cujus modo nomen habebat. 145
 muniti, neque comminus, punctim aut exim vulnerari possunt. * Al. afflixit.

Czneus in virum invulnerabilem, & deinde in volucrem.
 Lapitharum cum Centauris pugna. F A B. 4, & 5.

HIC labor, hac requiem multorum pugna dierum
 Attulit: & positis pari utraq; substitit armis.
 Dumque vigil Phrygiis servat custodia muros,
 Et vigil Argolicas servat custodia fossas:
 Festa dies aderat, qua Cycni victor Achilles 150
 P Pallada mactata placabat sanguine vacca.
 Cujus ut imposuit q profecta calentibus aris,
 Et Diis acceptus penetravit in athera nidor:

Carnes hostiarum quas profecabant. id est, primum fecabant Diis que adolebant. Partem, inquit Turneb. l. 15. c. 7. Diis adolebant; partem sacerdotibus dabant; partem sibi opponebant. Cujus commenti rationem ex hoc Ovidii loco videtur sumpsisse.

Clara decore fuit proles y Elateia Canis 189 quinquagesi-
 Thessalidum virgo pulcherrima, perque propinquas, inum secun-
 Perque tuas urbes (tibi enim popularis Achille) dum. Nævius
 Multorum frustra votis optata procorum. porro apud
 Tentasset Peleus thalamos quoque forsitan illos: A. Gellium l.
 Sed jam aut contigerant illi connubia matris, 9. c. 7. vocat
 Aut fuerant promissa tuæ; nec Canis in ullos 195 eum *Trisclis-*
 Denupsit thalamos, secretaque littora carpens *senem*. secu-
 Equorei vim passa Dei est. Ita fama ferebat, lum autem
 Vique nova Veneris Neptunus gaudia sensit, Scal. 1. lib. de
 Sint tua vota licet, dixit, secura repulsa, emendatione
 Elige quid voveas: eadem quoque fama ferebat. 200 temporum
 2 Magnum, Canis ait, facit hæc injuria votum, definit annis
 Tale pati jam posse nihil, Da fœmina ne sim, 110. lustris
 Omnia præstiteris. Graviore novissima dixit nempe 12.
 Verba sono, poteratque viri vox illa videri, quos tamen
 Sicut erat: nam jam voto Deus aquoris alti 205 numero ro-
 Annuerat, dederatque super, ne saucius ullis tundato re-
 Vulneribus fieri, ferrove occumbere posset. censeris. cen-
 Munere latus abit, studiisque virilibus ævum teno, ait. se-
 Exigit a Atracides, Peneique arva pererrat. culum tamen
 Duxerat b Hippodamen c audaci Ixione natus: 210 à nonnullis
 d Nubigenasque feros, positis ex ordine mensis, pro tempore
 Arboribus tecto discumbere jusserat antro. vitæ hominis,
 Aemonii proceres aderant; aderamus & ipsi: quæ plerun-
 Festaque confusa resonabat regia turba. 214 que est 70.
 Ecce! Canunt e Hymenæon, & f ignibus atria fu- annorum,
 mant: usurpari ait.

interfectis, Nestori, qui apud Gerenios alebatur, superstiti fingunt poetæ
 adjectos annos fratribus ademptos. vide & Phleg. Trallianum *τῆς μακρο-*
γῆρας, & Eusebium de præp. Euangel. lib. 9. c. 13. y Elathi Lapitharum re-
 gis filia. & Illata mihi contra virginis perpetuæ votum & institutum
 meum injuria hæc immissa, me etiam voti à te mihi indulti immodicam fa-
 cit. Ne itaque ultra cogar contumeliam pati, da ut è sexu sequiore & im-
 bellimigrem in masculum & fortem. a Cæneus Thessalus. est enim Atrax
 urbs Thessalix apud Peneum fl. b Ichomachen, nominat Propertius. lib. 2.
 el. Deidamiam, Theseus in Plutarcho. c Junonem de adulterio interpellare
 auso. d Nube pro Junone à Jove supposita genitos. fabulam exponit Pæ-
 phatus lib. 1. de incolis montani pagi, cui nomen Nephelæ, qui equos pri-
 mi domuerunt, iidem equis vecti tauros cæstro in furorem exagitatos &
 Thessalix culta, fata, & pecora infestantes, ab Ixione præmio invitati in-
 tererunt. unde & nomen *αἰὼς τῆς αἰτίας τῶν ταύρων*. Sed neque Centauri fue-
 runt, neque, &c. Lucretius lib. 5. e Nuptiale carmen. de Hymenæo vide quæ
 nos ad beneam. Theb. vers. 262. & Medæ vers. 67. f Nuptiis non faces
 modo, sed & aræ, & sacra abhibita, Diique advocati.

g Ex formula
Iponfos salu-
tantium. Feli-
citer. Quod
tamen omen
prope nodum
inominatum
irritumque
fecerat Cen-
taurorum vis
nupte, matro-
nis, virgini-
bus per vi-
num illata.
n Euphor
Hom. Odyss.
21. & Pausa-
niz in Eliacis
prioribus.
h Eud. Corros
x iui Aoi
dixationis.
Veram hic
emphaticè,
me, qui anti-
cus, i. e. alter
ego, divi-
dium animæ
divisæ in duo-
bus corpori-
bus.
i Craterem
hunc Hylzo
dat Virgilius
2. Georg.
Et magis Hy-
laum Lapithis
crateris minan-
tem. Martialis
Rheto, Hec
crateris ferax
commisit pra-
lia Rharus,
cum Lapithis.
l. 3. epigr. 6.
Hec celo Per-
seus Erithum

Cintraq; adest virgo matrum nurumq; cateruâ, 210
Præsignis faciem. g Felicem diximus illa
Conjuge Perithoum, quod pene fefellimus ovien.
Nam tibi favorum sevissime Centaurorum
Euryte quam vino pectus, jam virgine visa 220
Ardet: & Ebrietas geminata libidine regnat.
Protinus eversa turbant convivium mense,
Raptaturque comis per vim nova nupta prehensit.
* Eurytus Hippodamen; alii, quam quisque probabat
Aut poterat, rapiunt: captaque erat urbis imago,
Famineo clamore sonat domus Ocyas omnes 225
Surgimus: & primus, Qua te recordis, Thestus,
Euryte pulsas, ait, quæ h me vivente lacessas
Pirithoum? valesque duos ignarus in uno?
Neve ea magnanimus frustra memoraverit heros, 230
Summoveat instantes, raptamque parentibus auferit.
Ille nihil contra; neque enim defendere verbis
Talsa facta potest: sed vindicis ora protervis
Insequitur manibus, generosaque pectora pulsat.
Forte fuit juxta signis extantibus asper 235
Antiquus i crater, quem vastum vastior ipse
Sustulit Egides, adversaque misit in ora.
Sanguinis illo globos pariter, cerebrumque, nocentem
Vulnere & ore vomens, madida resupinus arena
k Calcitrat: ardescunt germani cæde bimembres, 240
Certatimque omnes uno ore arma arma loquuntur.
Vina dabant animos: & prima pocula pugna
Missa volant, fragilesque cadi, curvique lebetes,
n Res epulis quondam, tum bello & cadibus apta. 245
Primus Ophionides Amycus penetrata donis
Haud timuit spoliare suis: & primus ab ade
n Lampadibus densum rapuit funale cornuscis,
Elatumque alte, veluti qui candida tauri
Rumpere sacrificia militur cella securi,
Illisit fronti Lapitha Ce!adontis, & ossa

ferat l. 7. vers. 81. & Vide quæ ad v. 40. l. 1. I Centauri bifformes. molle
ad v. 211. in Natis in usum Latiniæ schyphis Pugnatæ. Hor. Od. 27. l. 1. Cr
titer mensaque volant. Flaccus l. 1. vide quæ ad 81. v. l. 5. furæ arma m
stræ. Encid. 1. n Funalia (describente Iudoro l. 20. c. 10.) erant candela
bra extantes stimulos habentis, quibus fanniculi cera vel hujusmodi alimen
to luminis obliteri figebantur. Unde consilio fuisse hoc funale lychnachum
trabalem, de fornicato laqueari & camera cæli cavum referente pendente
lampadibus aut lacernis stellatum. Virg. 1. Æn. 730. v. dependent lychni
quetaribus auris Intenti, & nullum flammis funalia vicinas. Petron. lustr
bilychnis de camera pendebat.

Non cognoscendo confusa reliquit in ore.
 Exilivere oculis, disjectisque osibus oris
 Acta retrorsum, medioque est fixa palato.
 Hunc pede convulso mense Pellæus acerna
 Stravit humi Pelates, dejecto in pectora mento, 255
 Cumque atro o mistos spumantem sanguine dentes,
 Vulnere Tartareo geminato misit ad umbras.
 Proximus ut steterat, spectans per altaria vultus
 Fumida terribili, Cur non, ait, utimur istis?
 Cumque suis Gryneus immanem sustulit aram 260
 Ignibus, & medium Lapitharum jecit in agmen,
 Opprositque duas, Brotean & Orion: Oris
 Mater erat Mycale, quæ quam deduxisse canendo
 Sæpe reluctantis constabat cornua Luna. 265
 Non impune ferēs, teli modo copia detur,
 Dixerat Exadius: relique habet instar, in alta
 Quæ fuerant pinus, votivi cornua cervi.
 Figitur hinc duplici Gryneus in lumina ramo,
 Erunturque oculos: quorum pars cornibus hæret,
 Pars fluit in barbam concretaque sanguine pendet.
 Ecce! rapit mediis flagrantem Rheus ab aris 271
 Primitivam torrem, dextraque a parte Charaxi
 Tempora perfringit sulvo protecta capillo.
 Corrupti rapida, velutis seges arida, flamma
 Arserunt crines, & vulnere sanguis inustus 275
 Terribilem stridore sonum dedit: ut dare ferrum
 Igne rubens plerumque solet, quod forsipe curva
 Cum sabet eduxerit, lacubus demittit; at illud
 Stridet, & in tepida submersum sibilat unda.
 Saucius hirsutis avidam de crinibus ignem 280
 Excultat inque humeros limen tellure revulsam
 Tollit, onus plaustris: et quod ne permittat in hostem,
 Ipsa facit gravitas; sacrum quoque saxea moles
 Opprosit spatio stantem propiore Cometem.
 Gaudia nec retinet Rheus: Sic comprecor, inquit, 286
 Cætera sit fortis castrorum turba tuorum,
 Semicremoque novat repetitum stipite vulnus
 Terque quaterque: gravi janituras verticis istius
 torum vice armorum utitur Exadius. s. Qui maximus erat & primæ ma-
 gnitudinis. ita lib. 12. Æneid. ambusum torrem Charineus ab ara Corripit,
 & venienti Elaso, plagamque ferenti Occupet at flammis: illi ingens barba
 relucet. Quod ne valeret, quo delectorari, projicere, retardat ipsa mo-
 lis gravitas.

e Virgilius
 dixerat,
 crasiumque
 erarem Ore
 rejebantem,
 misisse in
 sanguine deu-
 ser. Æneid. 5.
 p In nuptiis
 aræ extructæ
 & sacra vi-
 timarum &
 thuris, Dii
 advocati sunt,
 uti dictum ad
 locum huic
 germanum
 l. 5. in nuptiis
 Persei & An-
 dromedæ. nisi
 post altaria
 Phinous Iset,
 v. 36.

q Lunam de-
 nicientem cre-
 debat olim
 vulgus è celo
 devari carmi-
 nibus
 magis. vide
 quæ ad vers.
 333. l. 4.
 Virg. 8. ec-
 log. Carmi-
 na vel celo
 possunt deduc-
 erit Lunam.
 Thessalia an-
 tem venificis
 infamis erat.
 r Ecloga 7.
 Virg. Dianæ
 vovet ramis
 Mycon vivaci
 cornu acti-
 vi. cornibus
 itaque pinu-
 da quæ fige-
 bantur voti-
 va Dianæ, di-
 reptis subi-

x Pressa de-
 scenderunt.
 x Dryantis
 hujus, ut &
 Exadii, de
 quo modo
 266. v. Cz-
 mei & alio-
 rum meminit
 ipse Nestor.
 Il. a. Hom.
 Οὐ γὰρ πο-
 τῖος ἴδον
 κ' ἄρα, δ' αἰ
 ἴδωμαι, Οὐκ
 Παρθένου τι
 Δρακῶνα τι
 κοῖμ' ἢ λαῶν,
 ἔτι αὖτ' ἔξ' αἰ-
 δῶν τι, &c.
 y Stipiti-
 bus duris agitur,
 sudibusque
 praeussis. 7.
 Aen. & 11.
 Aen. Stipiti-
 bus ferrum
 sudibusque
 imitantur
 abussis.
 z Periturus
 Herculis sa-
 gitta, ubi
 Deianiram
 aliquando tra-
 jiciens, depo-
 situm fallere
 paraveris. lib.
 9. v. 127.
 a Alium hunc
 esse à Czneo
 primaria hu-
 jus fabulae
 persona, nu-
 merus sylla-
 barum, &
 penultima
 longa, & vul-
 nus inflic-
 tum
 arguunt. Mss.
 aliquot ha-
 bent *Cernere*.

Rupit, & in liquido u sederunt ossa cerebro,
 Victor ad Evagrum, Coritumque, x Dryantem
 transit:

E quibus ut prima teētus lanugine malas
 Procubuit Coritus, Puero qua gloria fuso
 Parta tibi est? Evagrus ait: Nec dicere Rhaetus
 Plura finit: rutilasque ferox in aperta loquentis
 Condidit ora viri, perque os in pectora flammis. 29
 Te quoque saepe Drya, circum caput igne rotato,
 Insequitur: sed non in te quoque constitit idem
 Exitus, Assidue successu cadis ovantem,
 Qua juncta est humero cervix, y sude figis obtusis
 Ingemuit, duroque sudem vix osse revellet 30
 Rhaetus: & ipse suo madefactus sanguine fugit.
 Fugit, & Orneus, Lycidasque, & saucius armis
 Dexteriore Medon, & cum Pisenore Caumas,
 Quisque pedum nuper certamine vicerat omnes
 Mermeros, accepto tum vulnere tardius ibat, 31
 Et Pholus, & Meneleus, & Abas prador aprorum
 Quisque suis frustra bellum dissuaserat augur
 Astylos: ille etiam metuenti vulnera Nesso,
 Ne fuge, ad Herculeos, inquit, z servaberis arcibus.
 At non Eurynomos, Lycidas, & Araus, & Imbricus
 Effugere necem, quos omnes dextra Dryantis 32
 Perculit adversos. Adversum tu quoque quamvis
 Terga fuga dederas, vulnus, a Caneae, tulisti:
 b Nam grave, respiciens, inter duo lumina ferrum
 Qua naris fronti committitur, accipis, imae. 33
 In tanto fremitu cunctis sine fine jacebat
 Sopitus venis, & inexperrectus c Aphypnas,
 Languentique manu carchesia mista tenebat,
 Fusus in d Ossa e villosis pollibus urse.
 Quem procul ut vidit frustra nulla arma moventem
 Inferit amento digitos, miscendaque, dixit,
 e Cum Styge vina bibes, Phorbas. Nec plura locutus
 In juvenem torsit jaculum: ferrataque collo
 Fraxinus, ut casu jacuit resupinus, adacta est. 34
 Mors carnis sensu: plenoque e gutture fluxit,

b Allusum volunt ad Pomponium quendam vulnus in ore un-
 toties jactantem, monitumque Cz faris disterio ne posthac fugiens respici-
 ret. Quintil. l. 6. c. 3. Necnon alium ab Augusto simili notatum (con-
 Macrob. Saturnal. l. 2. c. 4. e Nangerii editio & Mss. Aphidas. d In O-
 more nutritz, aut etiam captz. e Hinc Stygiis thibus hauri aqua.

- Inque toros, inque ipsa niger & carchesia sanguis.
 Vidi ego Petraum conantem evellere terra
 Glandiferam quercum: quã dum complexibus ambit
 Et quatit huc, illuc, labefactaque robora pulsat,
 Lancea Pirithoi costis immissa Petrai
 330 Pectora cum duro instantia robore fixit.
 Pirithoi cecidisse Lycum virtute ferebant;
 Pirithoi virtute Chromin: sed uterque minorem
 Victori titulum, quam Dictys, Helopsque dederunt.
 Fixus Helops jaculo est, quod tempora pervia fecit,
 Et missum à dextra lavam penetravit ad aurem:
 Dictys ab ancipiti dilapsus acumine montis,
 337 Dum fugit instantem trepidans Ixione natum,
 Decidit in præceps, & pondere corporis ornum
 Ingentem fregit suaque g induit ilia fracta. 340
 Utor adest Phareus, saxumque è monte revulsam
 Mittere conatur: mittentem stipite querno
 Occupat Egides, cubitique ingentia fregit
 Ossa, nec ulterius dare corpus inutile letho
 Aut vacat, aut curat, tergoque Dianoris alti
 345 Insilit, haud solito quenquam portare nisi ipsum,
 Opposuitque genu costis, prensamque sinistra
 Casariam retinens, vultum minitantiæque ora
 h Robore nodoso, præduraque tempora fregit.
 Robore i Nedymnum, jaculatoremq; Lycessen 350
 Sternit, & immissa protectum pectora barba
 Hippason, & summis extantem Riphea sylvis,
 Thereaque Amonis qui prensos montibus urfos
 Ferre domum vivos indignantesque solebat.
 355 Haud tulit utentem pugna successibus ultra
 Thesea Demoleon, solidoque revellere dumo
 Annosam pinnam magno molimine tentat:
 Quod quia non potuit, præfractam misit in hostem.
 Sed procul à telo Theseus veniente recessit
 360 Palladis admonitu (credi sic ipse volebat)
 Non tamen arbor & iners cecidit: nam Crantoris alti
 f. If. Casaubonus carchesium ab Athenæo ex Callixeno descriptum, & à Macrobio versum, nec intellectum probe, ex verbis Græcis sanitati restituit. Carchesium, inquit, est poculum procerum & circa mediam partem compressum medio-criter, ansatum, ansis à summo ad infimum pertinentibus. Macrobius hoc poculi genus ut & cymbium aliaque à re navali ducta autumat. lib. 5. Saturnaliorum c. 21. Casaub. à καίχιος Jonice pro καίχιος, miliu, cujus formam habuisse carchesia dicit, ad Athenæi l. 11. c. 7. g Ventrem orni, quam illapsu corporis sui ferebat, schidio confixit. h Clara è robore nodoso. i Tumultuaris hujusmodi pugnas & exdes promiscuas habes apud Virgil. 9, 10, 11, & 12. l. AEn. vide nostrum lib. 5. sub initio in nuptiis Persei & Andromedæ, adi etiam Indicem nostrum Poëticum tit. Pugna tumultuosa. Hujus meminit Homer. l. & 2. Iliad. Hesiodus in clypeo, Horat. Od. 18. lib. 1. & Non incassum & sine istu. namque Crantora percussit atque interemit, armigerum Pelei, quem ei Amyator Dolopum rex Phœnicis pater ab eo victus, Peleo obfidem dederat.

*Abscidit jugulo pectusque, humerumque sinistrum
Armiger ita tui fuerat genitoris, Achille,
Quem Dolopum rector bello superatus Amyntor
Æacida dederat pacis pignusque fidemque. 365
Hunc procul ut fardo dejectum vulnere Peleus
Viderat inferias, juvenum gratissime Crantor,
Accipe, ast: validoque in Demoleonte lacerto*

¶ Nec validis tantum lacertis & corporis viribus; sed mentis quoque, id est, tanta ira atque indignatione, quantum capere valuit animos amicæ animæ vindex.

¶ Pelcum.

¶ Equi & hominis: Centauri scilicet infra vers.

478. *Qua vir equo commissus erat.*

¶ *Περίπλους*

Σύγγραμ.

Strabon. l. 11.

καὶ οὐκ ἐπινοήσας

¶ Silius vocat galeas

hæcæ pellibus tectas.

Virgil. 7.

Æneid. 682.

vers. *fulvisque*

lapi de pelle galææ

tegmen habent capiti.

vide quæ nos

ad Senecæ

Hippolytum

vers. 541.

¶ Pyrrhum

Epirotarum

regem cornuahirina in galea gestasse scribit Plutarchus.

Nec subscribo in

terpretibus qui Dorylan putant itidem cornua bubula in galero gestasse;

quin manū gerebat potius, uti cervi cornua Eradius: vers. 267. *supra*

¶ Siquidem formæ laus in Centauream cadat naturam, & Summorum artium

cum operibus & statuis non multum inferiora.

Fraxineam misit l mentis quoque viribus hastam,

Qua laterum crestem perrupit, & ossibus hærens 370

Intremuit. Trahit ille manu sine cuspidæ lignum,

Id quod vix sequitur: cuspis pulmone retenta est.

Ipse dolor vires animo dabat: ager in hostem

Erigitur, pedibusque in virum conculeat equinis.

Excipit ille scelus galea clypeoque sonantes, 375

Defensatque humeros, prætentaque sustinet armata

Pecque armos uno n duo pectora perforati cætu:

Ante tamen leiho dederat Phlegraon, & Hyleon

Eminus; Iphinoum collato Marte Danique.

Additur his Dorylas, qui tempora tectæ gerebat

O Pelle lupi, sævique vicem præstantia teli 380

¶ Cornua dura bouum multo rubescata cruore.

Huic ego (nam vires animus dabat) Aspice, dixi,

Quantum concedant nostra tua cornua ferro,

Et jaculum torfi: quod cum vitare nequiret, 385

Opposuit dextram passura vulnera fronti.

Affixa est cum fronte manus; fit clamor: at illum

Hærentem Peleus, & acerbo vulnere victum

(Stabat enim propior) mediam ferit ense sub alvum.

Profiluit, terraque ferox sua viscera traxit, 390

Traçtaque calcavit, calcataque rupit, & illis

Cruora quoque impedit, & inani concidit alvo.

Nec te pignantem tua, Cyllare, forma redemittit

¶ Si modo naturæ formam concedimus illi:

Barba erat incipiens, barba color, aureus, aurea 395

Ex humeris medius coma dependebat in armos,

Gratus in ore vigor, cervix, humerique, mansuetus

Pectoraque t artificum laudatis proxima signis,

Ex qua parte vir est; neque equi mendosa sub illo

Deteriorque viro (facies. Da colla, caputque, 400 *f* Forma, fi-
 r Castore dignus erit: sic tergum sessile, sic sunt
 r Castore dignus erit: sic tergum sessile, sic sunt
 Pectora celsa toris, totus pice nigrior atra,
 Candida cauda tamen; color est queq; cruribus albus.
 Mulis illum petiere u sua de gente, sed una
 Abstulit Hylonome: qua nulla decentior inter 405
 Semiferas altis habitavit fœmina sylvis.
 Hac & blanditiis, & amando, & amare fatendo
 Cyllaron una tenet: cultus quoque quantus in illis
 Esse potest membris, ut sit coma pectine levis,
 Ut modo rore maris, modo se violave, rosave 410
 Implicet, interdum canentia lilia gestet,
 Bisque die lapsis x Pegasæa vertice sylvæ
 Fontibus era lavet, bis flumine corpora tingat,
 Nec nisi qua deceant, electarumque ferarum
 Aut humero, aut lateri pratendat vellera levo! 415
 Par amor est illis: errant in montibus una.
 Antra simul subeunt, & tum y Lapiheia tectâ
 Intrabant pariter, pariter fera bella gerebant.
 z Autor in incerto est: jaculum de parte sinistra
 Venit, & inferius, qua collo pectora subsunt, 420
 Cyllare, te fixit: parvo cor vulnere laesum
 Corpore cum toto post tela educta refrixit,
 Protinus Hylonome morientes excipit artus,
 Impositaque manu vulnus fovet, oraque ad ora
 Admoveret, atque a anima fugienti obsistere tentat.
 Ut videt extinctum: dictis, qua clamor ad aures 425
 Arcuit ire meas, telo quod inhaferat illi
 Incubuit, moriensque suum complexa maritum est.
 b Ante oculos stat & ille meos, qui sava leonum
 Vinxerat inter se connexis vellera nodis 430
 c Phœcomes, hominemq; simul protectus, equumque:
 d Codice qui misso, quem vix iuga bina moverent
 Junctâ Phonoleniden summo de vertice fregit.
 Fracta e volubilitas capitis latissima, perque os
 dilapsa sagitta est; Incertam qua palsa manu, quo turbine adasta, &c. Virg.
 Æneid. 12. a Veteribus in more positum, ut parens, cognatus, aut amico-
 rum intimorum quispiam expirantem deoscularus, extremum halitus & fu-
 gientem animam ore exciperet, uti dictum ad 7. lib. 270. vers. & ad 4. Æneid.
 Virg. ibi dem. vulnere lymphis Abluam, & extremus f quis super halitus
 errat, Ore legam. Hic autem Hylonome animum Cyllari fugientem obstruere
 videtur & coere ne effugiat. b Videtur & ille mihi ante oculos stare. sub-
 le mihi illius imago, qui. c Exuviis illis leonum se totum tegens, qua homo
 fuerit, qua equus. d Arboris stipite. e Caput rotundum magnumque.

y Cæneus, inquit Palæphatus, erat vir bello strenuus & pugne sciens. Is cum in multis variisque bellis versatus fuisset, neque vulneratus unquam, cum Lapithis aliquando pugnant, à Centauris interceptus illorum multitudo obrutus est, cujus corpus ubi nullo vulnere confossum advertissent Centauri, ab iis invulnerabilis existimatus est.

g *Hellenismus.* arboribus nudatus.
 α ΟΙ Δ' ΕΥ-
 ΚΑΛΙΣ ΘΕΩΝ
 Δ' ΕΥΣ ΟΥΤΙ ΜΥ
 ΤΥΧΑΙΩΝ ΚΕΟ-
 ΤΙΜΟ ΘΗΤΩΝ,
 Δ' ΤΙ ΔΑΪΖΩ
 ΑΛΛ' ΑΨΨΑΚ-
 ΤΩΣ, ΑΨΑΚΤΩ

Apollon. l. i. v. 61. & De terræ motu. vide quæ ad 299. v. l. 15. c. Mopios Yates, Ampyci filius. & πικρὸν κάλυρον Ἀσπίδος ἐδίδαξ. Σπονδαίος ἐκείνου Apollon. Argon. l. i. v. 65. d. Ex autoritate Mss. aliquot, Aldinxque editio nis, præfertur hæc lectio illi vulgo receptæ. Quæ mihi tum primum fuerit

conspicua volacris, quorsum enim geminatur hic avis & volacris? mox etiam dicit, sed avis nunc unica, Cæneus. e In pristinum rediisse sexum antea Virg. 6. Æneid. vers. 448. & juvenis quondam, nunc femina Cæneus, & in veterem fati revelata figuram. f Mopio ita vaticinante.

y Saxa, trabesque super, totosque involvite montes, Vivacemque animam missis elidite sylvis:

Sylva premat fauces; & erit pro vulnere pondus.

Dixit: & insani dejectam viribus Austri

Forte trabem nactus, validum conjecit in hostem.

Exemplumque fuit: parvoque in tempore z nudus

Arboris Oihrys erat, nec habebat Pelton umbras.

a Obrutus immani cumulo sub pondere Cæneus

Æstuat arboreo, conjectaque robora duris

Feri humeris: sed enim postquam super ora, caputque

Crevit onus, nec habet quas ducat spiritus auras,

Deficit interdum; modo se super aëra frustra

Tollere conatur, jactasque evolvere sylvas,

Interdumque movet, b veluti quam cernimus (ecce)

Ardua si terra quatitur motibus Idæ.

Exitus in dubio est: alii sub inania corpus

Tartara detrusum sylvarum mole ferebant.

Abnust c Ampycides, medioque ex aggere fulvii

d Vidit avem pennis liquidas exire sub auras,

Quæ mihi tunc primum, tunc est conspecta supremum

Hanc ubi lustrantem leni sua castra volatu

Mopsus, & ingenti circum clamore sonantem

Aspexit, pariterque animo est oculisque secutus,

O salve, dixit, Lapihea gloria gentis,

Maxime vir quondam, e sed avis nunc unica, Cæneus

Credita res f autore suo est. Dolor addidit iram.

Oppressumque egre tulimus tot ab hostibus unum;

Nec prius abstinimus ferro exercere dolorem,

Quam data pars leio, partem fuga, nox g removere

Peticymenus in aquilam, & ab Hercule interfectus. F A B. 6.

g Filius Herculis ex Astioche, inique ferens silentio præteriti patris sui laudatam operam in Centaurosum devictorum gloria

HÆC inter Lapithas, & semihomines Centauros Prælia, g Tlepomenes, Pyllo referente, dolorem præteriti

Præteriti Alcida tacito non pertulit ore,
 Atque ait: Hercule a mirum est oblitvia laudis
 Acta tibi, senior; Certe mihi sæpe referre
 Nubigenas domitos à se pater ipse solebat. 540
 Tristis ad hæc Pylus: h. Quid me meminisse malorum
 Cogit? & i ab antiquo annis k restringere luctus?
 Inque tuam genitorem odium, offensa que fateri?
 Ille quidem majora fide quoque gessit, & orbem 545
 Implevit meritis, quod mallet posse negare:
 Sed neque Deiphobum, nec Polydamanta, nec ipsum
 Hectora laudamus: l. Quis enim laudaverit hostem?
 Ille tuus genitor Messenia mœnia quondam
 Stravit, & immeritas urbes Elinque, Pylumque 550
 Diruit, inque meos ferrum, flammamque penates
 Impulit: usque alias taceam, quas ille peremit,
 Bis sex Neleida finimus, conspecta juvenus;
 m Bis sex Herculeis ceciderunt, me minus uno
 Viribus. Atque alios vinci potuisse ferendum est: 555
 Mira n Periclymeni mors est; cui posse figuras
 Sumere quas vellet, rursusque reponere sumptas
 Neptunus dederat, o Nelei sanguinis autor.
 Hic, ubi nequicquam est formas variatus in omnes,
 Vertitur in faciem p volucris, quæ fulmina curvis
 Ferre solet pedibus, divum gratissima regi. 561
 Viribus usus avia, pennis, rostroque q redunco.
 Hamatisque r viri laniaverat unguibus ora:
 Tendit in hanc nimium certos Tirynthius arcus,
 Atque inter nubes sublimia membra ferentem, 565
 Pendentemque ferit, lateri qua jungitur ala.
 Nec grave vulnus erat: sed rupti vulnere nervi
 Desiciant, motumque negant, viresque volandi.
 Decidit in terram, non concipientibus auras
 Infirmis pennis: & que levis hæserat ala, 570
 Corporis affixi pressa est gravitate sagitta,
 Perque latus summum jugulo est exacta sinistro.
 Num videor debere tui præconia rebus

b Quid me
 alta pleuitia
 cogit rumpere,
 & abductum
 verbis vulga-
 re dolerem?
 Juno Virgilia-
 na 10. Æncid.
 vers. 63.

i Temporis
 diurnitate
 quasi callo
 obductos, &
 sopitos.

k Rursus &
 de novotau-
 gere & exor-
 rere. reno-
 vare dolerem.

2. Æncid.
 restringere
 viam pro
 aperire usur-
 pavit Lucreti-
 tius, inquit

Gitanius in
 Colle Saneis,
 quia restringere
 valet,

Id quod antea
 constringebat-
 tar, solvere.
 Apulejus Me-
 tamorph.

Jumentum
 restrinxit,
 abireque libe-
 rum stabulo
 sivit. Editio

Aldina alix-
 que nonnullæ,
 Mss. insuper
 nostri habeat
 rescindere.

l Et tamen Virtus laudatur in hoste. m Vide quæ ad vers. 28. supra.
 n Unius è fratribus meis. omnes nominat interpretes Apollonii. ad l. i. v. 156.
 o Familix nostræ autor. pater scilicet Nelei. p. Aquilæ, qui Jovis ales armi-
 ger. Negant, inquit Plin. lib. 10. c. 3. hanc alitem solam fulmine exanimatam.
 Apollonii vero interpretes ad vers. 156. l. i. in muscam versum ab Hercule
 casum refert, ubi & multa alia de Periclymeno. q Adunco, ut lib. præ-
 ced. remittit pro permissis, & l. 6. rescata est Pallada dictis, pro profecto
 sa est. r Herculis.

Vertere in *Æaciden*, casosque ulciscere fratres.

Dixit: & ostendens sternantem Troica ferro
Corpora Peliden, arcumque obvertit in illum, 605

f Certa que lethifera direxit spicula dextra.

Quo Priamus gaudere senex g post Hectora posset,

Hoc fuit. Ille igitur tantorum victor, Achille,

Victus es à timido Graja raptore marito:

At si famineo fuerat tibi Marte cadendum, 610

h Thermodontiaca malles cecidisse bipenni.

Jam timor ille Phrygum, decus & tutela Pelasgi

Nominis *Æacides*, caput insuperabile bello

Arserat: armarat i Deus idem, idemque cremarat.

Jam cinis est, & de tam magno restat Achille 615

Nescio quid, parvam quod non bene compleat ur-
nam:

At vivit totum quæ gloria compleat orbem.

Hac illi mensura viro respondet: & hac est

Par tibi Pelide, k nec linania Tartara sentis.

m Ipse etiam, ut cujus fuerit cognoscere possis, 620

Bella movet clypeus, de que armis arma feruntur.

n Non ea Tydides, non audet Oileus Ajax,

Non minor Atrides, non bello major & avo

Poscere, non alii: soli Telamone creato

o Laërteque, fuit tanta fiducia laudis.

p A se q Tantalides onus invidiamque removit,

r Argolicosque duces mediis considerare castris

Jussit, & arbitrium litis trajecit in omnes.

f Qui *Paradis*

dixit tela

mansque *Con-*

pus in *Æaci-*

da. *Æneas*

Phœbum pre-

catus *Æn.*

In eam corp-

ris partem

quæ erat vul-

nerabilis, cal-

caneum atm-

pe, quem pre-

hendens ma-

ter eum in

Stygia tinxit

palude.

g Post *Hecto-*

ra ademptum,

h *Penthesi-*

lex, reginz

Amazonum

Thermo-

doontis fl.

accolarum,

securis que

armatarum,

manu.

i *Vulcanus*,

qui *Thetidos*

olyta vivitur. Senec. Herc. Oet. 1982. vers. 1 Vide quæ ad 62. vers. lib. 11.
m Achillis arma, clypeum, galeam, thoracem, ocreas, gladium, hastam.
Thetis in medium proposuit, illi ex ducibus auferenda, qui rebus gestis
optime de filio & re Græcorum meruisset. Qu. Smyrnæus 5. lib. paralip.
n Neque enim lorica præsit Achillis *Thersites*, in qua se traducebat *Ulys-*
ses ancipitem *Juvenal* 11. Satyr. o Laërteque creato, id est, *Ulyse*. Alii
Lærtiadaque. ut *ἄπαι* *Angris*. in *sophoclis* *Ajace*. vers. 1. p. *Homer*. 11. 11.
& Qu. *Smyrnæus* lib. 5. tradunt, *Agamemnonem* hoc arbitrium *Trojanis*
captivis mandasse, ex consilio *Nestoris*. *Ἠαίδης* ἢ *Τεῦλος* *δixarav*. *Ulysses*
ipse *Odyss.* 11. q *Agamemnon* filius *Atræi*. cui *Pelops* pater *Tantalus* avus.
r *Menelaum*, *Diomedem*, *Idomeneum*, se, &c.

Contentio inter Ajacem, & Ulyfsem: & Ajacis
cruor in Hyacinthum. F A B. I.

¶ Vide quæ ad vers. 626. lib. præced. & Qu. Smyrnæam l. 5. ubi habetur ista τῶν ὀπλων κείας, & orationes utriusque. & Taurorum tergora septem vocat Ulyfsem infra v. 347. ex Homero cui Il. 7. est οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰππῶν ἄριστος Ταύρων δὲ τῶν φῶν. So phod. ἰππῶν ἄριστος ἄλλος ἄριστος.

¶ Ad qualitatē, inquit Fabius, pertinet locus ad commendationem & invidiam valet: nam & Ajax apud Ovidium, Ante rates agimus causam, &c. l. 5. c. 10. Ex decore etiam personæ militaris, & affectuum, iræ atque indignationis adhibetur exordium abruptum. d Iliad. 15. & infra vers. 91. ¶ Rationem sui in iudicio hoc habendam postulat Ajax, tanquam 1 virtute rebusque gestis clarioris, 2 genere nobilioris, 3 sanguine Achilli conjuncti: premit autem rejicitque adversarium, ut 1 ignavum, 2 ignobilem. 3 alienum. f Lib. 11. vers. 217. g Lib. 7. vers. 1. h Adversarium perfringit, quem fama ferebat ex Anticleæ a Sisypho latrone Isthmum obsidente, compressa natum, ante Lærtæ nuptias. i Patruelis certe, ut mox vers. 41.

Confedere a duces, & vulgi stante corona, (jāx)
Surgit ad hos clypei dominus b septemplex A
Utque erat impatiens ira, Sigeia torvo
Littora prospexit classemque in littore vultu,
Intendensq; manus, c Agimus (pro Juppiter!) inquit
Ante rates causam, & mecum confertur Ulyfsem?
At non d Hætoyeis dubitavit cedere flammis,
Quas ego sustinui, quas hac à classe fugavi.
Tutius est igitur fctis contendere verbis,
Quam pugnare manu: sed nec mihi dicere promptum
Nec facere est isti; quantumque ego Marte feroci,
Inque acie valeo, tantum valet iste loquendo.
Nec memoranda tamen vobis mea facta Pelasgi
Esse reor (vidistis enim) sua narret Ulyfsem,
Quæ sine teste gerit, quorum nox conscia sola est. 15
Præmia magna peti fateor: sed demit honorem
Æmulus Ajaci. Non est tenuisse superbum,
Sic licet hoc ingens, quicquid speravit Ulyfsem.
Ipse tulit præmium jam nunc certaminis hujus,
Qui, cum victus erit, mecum certasse feretur. 20
c Atque ego, si virtus in me dubitabilis esset,
Nobilitate potens essem Telamone creatus,
f Mania qui fortis Trojana sub Hercule cepit,
Littoraque intravit g Pagasæa Colcha carina.
Æacus huic pater est, qui j-ra silentibus illic
Reddit, ubi Æoliden h saxum grave h Sisyphon ur-
Æacon agnoscit summus, prolemque fateor 25
Juppiter esse suam: Sic a Fove tertius Ajax.
Nec tamen hac series in causam profit Achivi,
Si mihi cum magno non sit communis Achille: 30
i Frater erat; fraterna peto. Quid sanguine creta
h Sisyphis, fartisque, & fraude simillimus illi,

Inferis *Æacidis aliena nomina gentis?*
An, quod in arma prior, nulloque sub indice veni,
Arma neganda mihi? potiorque videbitur ille, 35
Ultima qui cepit, & detrectavitque furore
Militiam ficto, donec solertior isto,
Et sibi inutilior, timidi commenta retexit
Naupliades animi, vitataque traxit ad arma?
Optima nunc sumat, qui sumere noluit ulla: 40
Nos inhonorati, & donis patruelibus orbi,
Obiurimus quia nos ad prima pericula, simus.
Atque utinam, aut verus furor ille, aut creditus esset.
Nec comes hic Phrygias unquam venisset ad arces
Hortator scelerum! Non te, m Pœantia proles, 45
Expositum Lemnos nostro cum crimine haberet,
Qui nunc (ut memorant) sylvestribus abdiis antris,
Saxa mores gemitu, Laertiadaque precaris
Qua meruit: qua (si dii sunt) non vana precaris. 50
Et nunc ille eadem nobis juratus in arma,
(Heu!) pars una ducum, quo successore sagitta
Herculis utuntur, fractus morboque, fameque,
n Venaturque, aliturque avibus, volucresque petendo
Debita Trojanis exerceas spicula fatis.
Illam tamen vivit, quia non comitatur Ulysses. 55
Velles & infelix Palamedes esse relictus:
Viveret, aut certe lethum sine crimine haberet.
Quem, male convicti nimium memor iste furoris,
Prodere rem Danaum finxit, fictamque probavit
Crimen, & ostendit quod jam o praefoderat aurum: 61
Ergo aut exilio vires subduxit Achivis,
Aut nece: sic pugnat, sic est metuendus Ulysses.
Qui licet eloquio fidum quoque Nestora vincat;
Haud tamen efficiet p desertum ut Nestora crimen;
Esse rear nullum: qui cum imploraret Ulysses 65
Vulnere tardus equi, fessusque sensibus annis,

& Ulysses uxoris amore detentus infanz simulatione militiam subterfugere voluit. bove & asino junctis terram proscidit, salem sevit. Palamedes vero Nauplii f. Telemachum aranti objecit; adeoque patrem aratrum usque suspendentem simulacri infanz deprehensum ad Trojam ira una cogebat. Vide Lucian. de Domo.

Ut qui morem sibi Ulyssis iram hinc accersiverit, cujus falsa proditione interiit. mox vers. 58. Philoctetes Pœantis fil. cui Hercules in Oeta arsurus arcum & sagittas dederat, sine quibus Trojam capi non posse responderat oracu-

lum. Qui tamen a venatarum sagittarum una, quæ in pedem deciderat saucius, cum navigare per dolorem vulneris non posset, in Lemno inf. relictus est. Vide Sophoclis Philoctetem. Cic. 2. de Finibus. Qu. Smyrn. l. 5. & l. 9. Pindari Pythia od. 1. xix. βίβραμι' τας refert Lycophron. vide Scholiasten. Huic lectioni favet quod ex Actio citatur à Cicerone 1. de Finibus, Philoctetem pennarum contextu corpori tegumenta fecisse. vulg. leg. *Κενάται*. & 5. de finib. propagabat vitam aucupio sagittarum. necnon Sophocles in Philoctete, & Smyrnæus lib. 9. In tentorio Palamedis, per servos illius corruptos. p Nestor. Græcis fulmine territis, & jugali altero ab Alexandro vulnerato, pene interisset ab Hectore interceptus, nisi auxilio occurrisset Diomedes, frustra invocato Ulyssæ & ipse jam fuga sibi consulente. ll. 8.

Proditus à socio est. Non hac mihi crimina fingi
Scit bene Tydides, qui nomine saepe vocatum
Corripuit, trepidoque fugam exprobravit amico.
Adspiciunt oculis superi mortalia iustis.

En! Eget auxilio, qui non tulit; utque reliquit,
Sic linquendus erat: legem sibi dixerat ipse.

Q Conclamat socios. Adsum; videoque trementem,
Pallentemque metu, & trepidantem morte futura:

Opposui t molem clypei, textisque jacentem,
Servaviq; animum (minimum est hoc laudis) inertem.

Si perstas certare, locum redeamus ad illum:

Redde hostes t vulnusque tuum, solistumque timorem
Post clypeumque late, & mecum contende sub illo.

At postquam eripui, cui standi vulnera vires
Non dederant, nullo tardatus vulnere fugit.

Hec̄tor adest, secumque deos in praelia ducit,
Quaque ruit, non tu tantum terreris, Ulysse,

Sed fortes etiam: tantum trahit ille timoris.
Hunc ego sanguinea successu cadis ovantem

Eminus t ingenti resupinum pondere fudi.

Hunc ego u p̄sentem, cum quo concurreret, unus
Sustinui; x sortemque meam vovistis Achivi:

y Et vestra valere preces. Si queritis hujus
Fortunam pugna, non sum superatus ab illo.

z Eccet ferunt Troës ferrumque, ignemque, Jovemq;
In Danaas classes: ubi tunc facundus Ulysses?

Nempe ego mille meo protexi pectore puppes,
Spem vestri reditus: date pro tot navibus arma.

Quod si vera licet mihi dicere, queritur istis.

Atque Ajax armis, non Ajaci arma petuntur.
Conferat his Ithacus a Rhesum, imbellemq; b Dolonem,

Priamidenq; c Helenum rapta cum d Pallade captum.

¶ In Ulyssem
qui Socum
interfecerat,
impressione
facta & impe-
tu ingruen-
bant Trojan-
inclamantem
auxilium au-
divit Mene-
laus, qui hor-
tatus est Aja-
cent ut suppe-
tias ei ferret
Il. 11.

π φέροι εδ-
κθ' αὐτὶ πύρ-
ρον. ibid.

f A Soci hasta
immissum.

z Χρημαδία
στῆθ' Ἰσίου
κῆρ. Il. 14.

Ως ἴπῳ ἔκ-
πεθ' ἰπῶν
Χαυαὶ μὲν θ-

ω. κοινήα.
aut etiam

7. Il. ubi
Ajax κλυα-
θῆν' πύρρον,

βλάθει δ' ἔλ-
φίλα γυμνάθ'

αὐτὸν ἰπῶν.
Ἰσίου ἰπῶν.

n Iliad. 7.
Hec̄tor ē

Græcis ducibus aliquem ad singulare certamen provocat. Novem fortissimi
ex consilio Nestoris, forti rem commiserunt, exiit fors Ajacis Telamonii.

π Ζῶν πάρις ἢ Ἀλέξε λαχῶν. &c. ibid. γ Ἐκ δ' ἵσθαι καὶ θ- κοινήα
ἰδ' ἠδ' ἄλλοι κῆρ. Α' αὐτῶν. Iliad. 7. z Ἐκπεθ' ἰπῶν ἰσίου ἰπῶν κῆρ
ἔλφίλα γυμνάθ' ἰπῶν. Iliad. 14.

α Regem Thraciæ, qui auxilio Trojanis venit, verum à Diomede & Ulyssē
interceptus, cum suis cæsus est. Hom. Il. 10. & Virg. Æn. 1. inf. vers. 249.

β Qui ab Hec̄tore speculatum missus, à Diomede & Ulyssē interceptus atque
interfectus est. Hom. Il. 10. & infra v. 244. & Virg. 12. Æncid. c Qui fata

Trojanorum arcana Græcis revelavit. Triphiodorus. v. 44. & Qu. S. y. 1. 1. 10.
δ Palladio, Trojanis fatali. Fatale aggressi sacras ævelleræ templo
Palladium, &c. 2. Æncid. & Qu. Smyrn. l. 10. & infra v. 337.

Luce nihil gestum est, nihil est Diomede remoto. 100 *Dulichium*
 Si semel ista datis meritis tam vilibus arma : *inf. est maris.*
 Dividite, & pars sit major Diomedis in illis. *Ionii Ithacæ*
 Quo tamen hac Ithaco, qui clam, qui semper inermis *vicina, Ulyssi*
 Rem gerit, & furtis incantum decipit hostem ? *regnata.*
 Ipse nitore galeæ claro radiantis ab auro 105 *f Achillis ha-*
 Infidias prodet, manifestabitque latentem. *sta, quam pa-*
 Sed neque e Dulichius sub Achillis caspide vertex *tri dedit Chi-*
 Pondera tanta feret, nec, non onerosa, gravisque, *ron ex Pelio*
 & Pelias hasta potest imbellibus esse lacertis, *recisam mon-*
 Nec clypeus vasti cælatus imagine mundi 110 *te. 11.6. Qu.*
 Conveniet timide, nataque ad furta sinistra. *Smyrn. lib. 5.*
 Debilitaturum quid te petis, improbe, munus ? *g Hujus fa-*
 Quod tibi si populi donaverit error Achivi, *bricam & ex-*
 Cur spoliatus, erit ; non, cur mutuaris ab hoste : *laturam vide*
 Et fuga, qua sola cunctos, timidissime, vincis. 115 *apud Hom.*
 Tarda futura tibi est gestamina tanta trabenti. *Il. 18. Qu.*
 Adde, quod iste tuus tam raro prælia passus, *Smyrn. 5. b.*
 Integer est clypeus : nostro, qui tela ferendo *Silius lib. 7.*
 Multe patet plagis, novus est successor habendus. *h Hanc con-*
 Denique quid verbis opus est ? Spectemur agenda. 120 *troverfiam,*
 h Arma viri fortu medios mittantur in hostes : *inquit Seneca,*
 Inde jubete peti, & referentem ornate relatis. *ca, memini*
 Finierat Telamone satius, vulgique secutum *me videre*
 Ultima murmur erat : donec Laertius heros *Nelsonem de-*
 Assitit, atque in oculos paulum tellure moratos 125 *clamare apud*
 Sustulit ad proceres, expectatoque resolvit *Rhetorem*
 Ora sono ; neque abest facundis gratia dictis. *Arellium Ful-*
 Simeæ cum vestris valuissent voia Pelasgi, *cum, cujus*
 Non feret ambiguus tanti certaminis hæres : *auditor fuit.*
 Tuque tuis armis, nos te potiremur Achille. 130 *Nam Latro-*
 Quem quoniam non aqua mihi vobisque negarunt *nis admirator*
 Fata (manuque simul veluti lacrymantia tersit *erat, &c.*
 Lumina) quis magno melius succedet Achilli, *Oratio ejus*
 Quam per quem magnus Danaïs successit Achilles ? *jam tum nihil*
aliud poterat
videri, quam
solutum car-
men. Adeo
aurem studio-
se Latronem
audivit, ut
multas ejus
sententias in-
versus suos
transfulerit.
In armorum

iudicio dixerat Latro, Mittamus arma in hostes, & petamus. Naso dixit :
 Arma viri fortis medios mittantur in hostes ; inde jubete peti. Senec. l. 1. con-
 troverf. 10. i Ex arte & Rhetorum præcepto. Etiam cum ad iudicem nos con-
 verterimus, & consultus Prætor permisit dicere, non protinus est crum-
 pendum, sed danda brevis cogitationi cura. Mire enim auditurum dictura cu-
 ra delectat, & iudex se ipse componit. Hoc præcipit Homerus Ulyffis exem-
 plo, quem Ætelle dicit oculis in terram defixis, immotoque sceptro, prius-
 quam illam eloquentiæ procellam effunderet. Quint. 11. l. 3. c. locus autem
 Homeri est 11. *Ἐτάλλε τῆσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἄκλιτον κέκτησθε τὸ σκήπτρον, ἵνα* &c.

Ergo opera illius mea sunt. & Ego Telephon hasta
 Pugnans domui: victum, orantemque refeci.
 Quod si Theba cecidere, meum est: me credite Leshon,
 M: Tenedon, & Chryseus, & Cillan Apollinis urbes,
 Et u Scyron cepisse: mea concussa putate
 Procubuisse solo Lyrnesia mœnia dextra.
 Utique alios taceam, qui saxum perdere possent
 Hectora nempe dedi: per me jacet inclytus Hector.
 Illis hac armis, x quibus est inventus Achilles,
 Arma peto: vivo dederam, post fata reposco. 180
 Ut dolor y unius Danaos pervenit ad omnes,
 Audidaque Euboicam complerunt 2 mille carina:
 Expectata diu, nulla, aut contraria classi
 Flamina sunt, a duæque iubent Agamemnona sortes
 Immeritam sava natam mactare Diana, 185
 Denegat hoc genitor, divisque irascitur ipsis;
 b Atque in rege tamen pater est. Ego mite parentis
 Ingenium verbis b ad publica commoda verti.
 Nunc equidem fateor; fassoque ignoscat Atrides:
 Difficilem tenni subiniquo iudice causam. 190
 Hunc tamen utilitas populi, fraterque, datique
 Summa movet sceptri, laudem ut cum sanguine
 penset.
 c Mitor & ad matrem; qua non hortanda, sed astu
 Decipienda fuit: quo si Telamonius isset,
 Orba suis essent etiam nunc lintea venis. 195
 d Mitor & Iliacas audax orator ad arces,
 Visaque & intrata est alia mihi curia Troja:
 Plenaque adhuc erat illa viris. Intervitus egi,
 Quam mihi mandarat communis Græcia, causam:
 Accusoque Paris, prædamq; Helenamq; reposco, 200
 Et moveo Priamum, Priamog; e Antenora junctam.
 At Paris, & fratres, & qui rapere sub illo,
 Vix tenere manus (scis hac Menelae) nefandas:
 Priamique lux nostri tecum fuit illa peruli.
 & nuptiarum cum Achille, Iphigeniam à matre petiit Ulysses Euripides
 tamen in Iphigenia, literis ad Clytemnestram missis, accitam Iphigeniam
 narrat. d Hujus legationis meminit Antenor. 3. Iliad. Hèn γδ εἰ δὴ ποτ'
 εἶπεν δῖος Ὀδυσσεύς Ζεὺς ἑὸν ἀγγεῖον πρὸς Ἀχιλλεύῳ Μυρτιάω. e An-
 tenor censet belli præcidere causam. Quid Paris? ut salvus regnet vivat-
 que beatus, Cegi posse negat. Horat. 1. epist. 1. lib. interque ex Homeri Il. 7.
 ubi Antenor, εἰ δὴ γὰρ ἀδὴρ Ἀχιλλεύῳ ἔειπεν εἰς ἀχαιῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἄνδρῶν
 ἀγαθὸν ἄνδρῶν, &c.

v Lib. 12.
 vers. 112.
 f Thebæ in
 Cilicia. l. 12.
 vers. 110.
 g Troadis
 urbes.
 h Alii Jesson,
 Siphonem aut
 Syron, alii le-
 gunt ut sint
 urbes Troa-
 dis, Chryse,
 Cillæ & Lyr-
 nisso adneme-
 ratæ. Neque
 enim lege-
 runt quod
 Enkathius
 scribit, Scy-
 ron, inf. ab
 Achille ca-
 ptam ad Il. 9.
 v. 664. γὰρ οὐ
 πόλις ἐστὶν
 Ἀχαιῶν,
 Σκῆρον δὲ λέγουσιν
 αἰεὶ καὶ ἐν τῷ
 Ἰωάννη.
 x Modo
 veri. 165.
 y Menelæi,
 propter He-
 lenam sibi
 ablatam.
 z Vide 12. l.
 6. vers.
 a Vide quæ
 ad vers. 30.
 lib. 12.
 b Piratam
 publicam causam.
 Rexque pa-
 trem vicis.
 3. vers. l. 12.
 c Prætextu
 sc. Sponalium

f Pugnatum est, inquit Dares Phrygius, apud Trojam annis decem, mensibus sex, diebus duodecim.

g Fossam inuenerit videtur quæ à Grecis ante nauium stationem ducta & muro munita est. de cuius porta ab Hectoris & Sarpedone rupta, ipsa denique fossa à Neptuno merla totus est lib. 12.

Iliados. κ' 2^a α' ἰσχυρὰ Τηλέφω· ἴτι καὶ εὐρύς Δαναῶν ἔταχθη· ἄριστος Εὐρύς, τὸ ποικίλον ἰσχυρῶν, &c. h Uti cum Chryseide, patri restituenta, Iliad. α. & alio.

i De pernicioso somnio à Jove misso Agamemnone suorum animos explorante, Ulyssæ Græcos jam naves deducturos, reti-

nente, necno Therfitæ petulantiam castigante, legendus est Homer. 2. Iliad. sub initio. & Jove. Ἀλλὰ καὶ ἔμπης Αἰχίον τοι δὴρὸν τε κέρων, κέρων τε νείδων. Τλήπε φίλοι καὶ μέναιτε, &c. Iliad. 2. τὸ Σκῆπτρον δὲ μεταίφρονον ἰδὲ καὶ αἶμα Πηλεΐδην, &c. ibidem.

Longa referre mora est, qua consilioque, manuq; 205
Ut illester feci f spatiosi tempore belli.

Post acies primas, urbis se mœnibus hostes

Continuere diu; nec aperti copia Martis

Vlla fuit: decimo demum pugnavimus anno.

Quid facis interea, qui nil nisi praelia nosti? 210

Quis tuus usus erat? Nam si mea facta requiris,

Hostibus insidios, g fossas munimine cingo,

Consolor socios, ut longi tadia belli

Mente ferant placida: doceo, quo simus alendi

Armandique modo: mittor h quo postulat usus. 215

i Ecce! Jovis manu deceptus imagine somni

Rex jubet incæpti curam dimittere belli.

Ille potest k autore suam defendere vocem:

Non sinat hoc Ajax, delendaque Pergama poscat,

Quodque potest pugnet. Cur non remoratur ituros?

Cur non arma capis? det, quod vaga turba sequatur. 221

Non erat hoc nimium, nunquam nisi magna loquenti

Quid quod & ipse fugit? Vidi, puduitque videre,

Cum in terga dares, inhonestaque vela parares.

Nec mora, quid facitis? l qua vos dementia, dixi, 225

Concitat, o socii, captam dimittere Trojam?

Quidve domum fertis decimo, nisi dedecus anno?

Talibus atque aliis, in qua dolor ipse disertum

Fecerat, aversos profuga de classe reduxi.

Convocat Airides socios terrore paventes, 230

Nec Telamoniades, etiam nunc viscere quicquam

Audet, & ausus erat reges incessere dictis

Thersites, etiam per me tu haud impune protervus.

Erigor, & trepidus cives exhortor in hostes,

Amisissamque mea virtutem voce repaso. 235

Tempore ab hoc quodcumque potest fecisse videri

Fortiter iste, meum est, quis dan:em terga retraxi-

n Denique de Danais quis te laudatve, petitve?

At sua Tydides mecum communicat aicta:

Thersitz petulantiam castigante, legendus est Homer. 2. Iliad. sub initio. & Jove. Ἀλλὰ καὶ ἔμπης Αἰχίον τοι δὴρὸν τε κέρων, κέρων τε νείδων. Τλήπε φίλοι καὶ μέναιτε, &c. Iliad. 2. τὸ Σκῆπτρον δὲ μεταίφρονον ἰδὲ καὶ αἶμα Πηλεΐδην, &c. ibidem.

Respondet ad illud quod objecerat Ajax. vers. 100.

- Me probat, & socio semper confidit Ulysse. 240
- Est aliquid, de tot Grajorum millibus unum
- A Diomede legi: nec me fors ire jubebat.
- Sed tamen & spreto noctisque hostisque periculo,
- Autsum eadem qua nos, Phrygia de gente Dolona
- Interimo: non ante tamen, quam cuncta coegi 245
- Prodere, & edidici quid perfida Troja pararet.
- Omnia cognoram, nec quid specularer habebam:
- Et jam promissa poteram cum laude reverti.
- Haud contentus eo, petu tentoria q Rhesi,
- Inque suis ipsum castris, comitesque peremi: 250
- Atque ita captivo victor, votisque potius,
- Ingreddior curru latos imitante triumphos.
- Cujus equos pretium pro nocte poposcerat hostis,
- Arma negata mihi: si fueritque benignior Ajax.
- Quid Lycii referam Sarpedonis agmina ferro 255
- Devastata meo? Cum multo sanguine fudi
- Caranon, Iphitideng, Alasteraque, Chromiumque,
- Alcandrumque, Haliumque, Noemonaque, Pryta-
- nimque:
- U Exitioque dedi cum Chersidamante Thoona;
- Et Charopen, fatisque immittibus Ennomon actum: 260
- Quique minus celebres nostra sub mœnibus urbis
- Procubuerunt manu. Sunt & mihi vulnere, cives,
- Ipsa x pulchra loco; nec vanis credite verbis,
- Aspicite eni! (vestemq, manu diduxit) & hæc sunt
- Pectora semper, ait, vestris exercita rebus. 265
- At nihil impendit per tot Telamonius annos
- Sanguinis in socios: & habet y sine vulnere corpus.
- Quid tamen hoc refert, si se pro classe Pelasga
- Arma tulisse refert contra Troosque Jovemque? 270
- Conspicorque tulit: neq, enim benefacta maligne
- Detrectare meum est: modo ne communia solus
- valit, &c. r Achilles, cujus ἔπος εἰς ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τινάσκει χαλκῶν. speculationis
 lux pretium ab Heclore poposcerat Dolon. Il. 10. f Majorque sit Ajacis
 apud vos gratia quam mei. Ironice ferat hæc ut dignior Ajax. est conje-
 ctura Ant. Mureti. quæ à Mss. omnibus discedit. i Miella hæc nomina, &
 capita à poetis cædi destinata. Ulysses apud Hom. Il. 5. Καίπαρος ἄλλω, Ἀλ-
 τῆρ τῆ, Κεῖνοῦ τῆ Λακωνί, ὅς ἑ Ἄλιος τῆ, Νοῦμον τῆ, Πρυτανί τῆ. Turnus
 apud Virg. Æn. 9. hos ipsos interficit Alcandrumque, Haliumque, Noemonaque,
 que, Prytanique. Verum sonora hæc nomina & congesta ad ornatum poë-
 matis usurpari potius quam ad successum historię advertit Servius. a Ilad.
 11. Ἄρσος ἔπος Ὀδυσσεὺς ὁδῶν εἰς Ἐννομίαν ἵστασθῆναι (Ulysses) Χερσιδάμου εἰς
 ἔπος. x Adversa, honesta, pectore excepta. vide hic Ciof. y Vide quæ
 ad vers. 3. 391. infra.

- x Patroclus, Actoris nepos, armis indutus Achillis. Iliad. 16.
 a Respice ad v. 29. supra. vide 7. Iliad.
 b *ὄς μὲν πρὸς Ἐπεὶ Ἄχαιῶν κ' αἰτῆ πρὸς ἰοῖο κροῖο.*
 Iliad. 1.
 c Sed tanquam unus ē principibus Græcorum, qui communiter Achillis corpus referrebant, ut habet Qu. Smyræus. lib. 3. Non solus.
 d Thetis Vulcani supplex fuit ut Achilli arma fabricaret. II. 18. vers. 457.
 e Armorum Achillis fabricam & calaturam habet apud Homerum Iliad. 18. apud Qu. Smyræum lib. 15. Statium. Achil. leid. 2. Silium lib. 7.
 f Ad 595. vers. lib. 3. vide & Iliad. 18. vers. 426.
 g Ad vers. 529. lib. 2.
 h *Ἐπεὶ πρὸς ἄλλοις,*
 &c. Iliad. 8. vers. 490. Respondet ad vers. 36. supra, ad quem vide annotata. & Resp. ad vers. 56. de Palamedis prodicione objecta. quem locum vide. * Auro in tentorio Palamedis tanquam prodicionis pretio, per famulos ab Ulyssæ corruptos præsolto. vers. 60.
- Occupet, atque aliquem nobis quoque reddat honorem,
 Reppulit & Actorides sub imagine tutus Achillis
 Troas ab arsuris cum defensore carinis.
 a Ansum etiam Hectoris solum concurrere telis 275
 Se putat, oblitus regisque, ducisque, meique,
 Nonus in officio, & prælatius munere sortis.
 Sed iam eni eventus vestra, fortissime, pugna
 Quis fuit? Hæc & abi violatus vulnere nullo.
 Me miseram! Quanta cogor meminisse dolore 280
 Temporis illius, quo b Grajam murus Achilles
 Procubuit! nec me lacryma, luctusque, timorque
 Tardarunt, quin corpus humo sublime referrem
 His humeris: his, inquam, humeris ego corpus Achillis
 Et simul arma tuli, quæ nunc quoque ferre laboro. 285
 Suni mihi, quæ valeant in talia pondera, vires:
 Est animus certe vestros sensurus honores.
 Scilicet idcirco d pro nato cæcula mater
 Ambitiosa suo fuit, ut cælestia dona,
 e Artis opus tanta, rudis, & sine pectore miles 290
 Indueret? neque enim clypei calamina novit,
 f Pleiadasque, Hyadasque, & immunemque æquorū
 Arcton,
 h Diversasque urbes, nitidumque Orionis ense.
 Postulat ut capiat, quæ non intelligit, arma. 295
 i Quid, quod me duri fugientem munera belli
 Arguit incepto serum accessisse labori?
 Nec se magnanimo maledicere sentit Achilli?
 Si simulasse vocas crimen; simulavimus ambo:
 Si mora pro culpa est; ego sum maturior illo. 300
 Me pia detinuit conjux; pia mater Achillem:
 Præmaque sunt illi data tempora; cætera vobis.
 Haud timeo, si jam nequeam defendere crimen
 Cum tanto commune viro: deprensus Ulyssis
 Ingenio tamen ille; at non Ajacis Ulysses. 305
 k Neve in me stolidæ convitia fundere lingua
 Admiremur eum: vobis quoque digna pudore
 Objicit. An falso Palamedem * crimine turpe est
 Accussasse mihi? vobis damnasse decorum?

- Sed neq; Naupliades facinus defendere tantum, 310
 Tamque patens valuit: nec vos audistis in illo
 Crimina, vidistis, I pretio qua objecta patebant.
 Nec, Pæantiaden quod habet Vulcania Lemnos,
 Esse reus mæri, Crimen defendite vestrum,
 Consensistis enim: nec me suasisse negabo, 315
 Ut se subtraheret bellique viaque labori,
 Tentaretque feros requie lenire dolores.
 Paruit, & vivit: Non hæc sententia tantum est
 Fida, m sed, & felix cum sit, facit esse fidelem.
 Quem quoniam vates delenda ad Pergama poscunt,
 Ne mandate mibi: n melius Telamonius ibit, 321
 Eloquioque virum, morbisque, iraque farentem
 Molliet, aut aliqua perducet collidus arte.
 Ante retro Simois fluet, & sine frondibus Ide
 Stabit, & auxilium promittet Achæia Troja, 325
 Quam cessante meo pro vestris pectore rebus
 Ajacis stolidi Danaïs solertia profit.
 P Sis licet infestus sociis, regique, mihique,
 Dure Philoëte, licet execrere, meumque 330
 Devoveas sine sine caput, cupiasque dolenti
 Me tibi forte dari, nostrumque haurire cruorem.
 Uique tui mibi, sic fiat tibi copia nostri:
 Te tamen aggrediar, mecumque reducere nitam,
 q Tamque tuis potiar (faveat fortuna) sagittis, 335
 Quam sum r Dardanio, quem cepi, vate positus;
 Quam responsa deum, Trojanaque fata retexi;
 Quam rapui Phrygia (signum penetrabile Mæuræ
 Hostibus è mediis r Et se mihi comparat Ajax?
 Nempe capi Trojam prohibebant fata sine illo. 340
 Fortis ubi est Ajax? ubi sunt ingenia magni
 Verba viri? cur hic metuit? cur audet Ulysses
 Ire per excubias, & se committere nocti?
 Perque feros enses, non tantum mænia Troje,
 Verum etiam summas arces intrare, suaque 345
 Errpere ade Deam, raptamq; efferre per hostes?
- Resp. ad v. 45. ubi lege quæ à nobis adnotata. Successus consilii mei, vivente etiam in Lemno Philoëte, arguit me in consulendo fuisse fidelem. Sed nescio an sanior sit lectio, quam ex duobus Vaticanis, suo uno & Cœlestino adducit Herc. Ciofanus. Non hæc sententia tantum est Fida, sed & felix; cum his satis esse fidelem. u. l. u. c. c. e. Impossibilium conditiones negationis vim habent. Apostrophe ad Philoëten, qui annum jam decimum in Lemno relictus, uti dictum ad vers. 45. supra, Atridis & Ulyssi tanquam deserti sui autoribus mala omnia imprecatus*
- Phil. Sopho. lib. 1. v. 103. r Heleno, quem cepit Ulysses, omniaque Trojanorum fata revelare coëgit. lege quæ Photus in bibliotheca, expressit ex Conone & Apollodoro. r. 34. s Palladium, quo Trojanis incolumi, aulæum fore Trojam in fati erat. Qu. Smyrn. lib. 10. v. 354. Sil. Ital. l. 1. genitricis pignora Troje. & lib. 11. v. 40. & deinceps. Sapientia sc. ex urbibus sublata, tum demum evertuntur Respublicæ. Nilum etiam ad Tutelares Deos. r Dixerat Ajax supra & Es mecum confestiar Ulysses? vers. 6.*

x Respice
quæ ad v. 2.
hujus lib.

x Resp. ad
vers. 100.

y Oilei filius.
z Thoas.
a Creta. de
his videatur
Catalogus
Homeri 2. ll.
b Menelaus.

ε Οὐνδαίος
μ φῶδα κ
α γαλλίος κ
α γαλλίος
Ε μνησῶ, εἰς
οἷο κἀλλῶν
ἐπιερεῖς
ἰουχαιμ αἰται
Μαδία κ
μῦθια, τὰ τ'
αἰδρῶν κέρ-
τ κ' αἰετ.
Καὶ γδ, &c.
Qu. Smyr-
nus lib. 5.
d Atque hinc
toties ab Ho-
mero dictus
est πρῶτος
πρῶτος.

e Lege epi-
grammata Ar-
chiz, Leontii
& aliorum in
Ajacem. lib. 3.
Anthologix
cap. 14.

Quæ nisi fecissem, frustra Telamone creatus
Gestasset lava u taurorum tergora septem.

Illâ nocte mihi Trojæ victoria parta est:

Pergama tunc vici, cum vinci posse coëgi.

x Desine Tydiden vultuque & murmure nobis

Ostentare meum: pars est sua laudis in illo.

Nec tu, cum socia clypeum pro classe tenebas,

Solus eras; tibi turba comes: mihi contigit unus.

Qui, nisi pugnacem sciret sapiente minore

Esse, nec indamita deberi præmia dextra,

Ipse quoque hæc peteret; peteret moderatior y Ajax;

Eurypylusque ferox, z claraque Andremonæ nativus;

Nec minus Idomeneus; a patria que creatus eadem

Meriones; peteret majoris b frater Atreida:

Quippe manus fortes, nec sunt tibi Marte secundi,

Consiliis cessere meo. Tibi dextera bello

Utilis: ingenium est, quod eget moderamine nostrum.

Tu vires sine mente geris: mihi cura futuri est.

Tu pugnare potes: pugnandi tempora mecum

Eligit Atreides. Tu tantum corpore prodes;

c Nos animo: quantoque ratem qui temperat antequam

Remigis officium; quanto est dux milite major,

Tantum ego te supero. Nec non in corpore nostro

Pectora sunt potiora manu: vigor omnis in illis.

At vos, o proceres, vigili date præmia vestro,

Proque tot annorum curis, quas anxius egi,

Hunc titulum meritis pensandum reddite nostris.

Jam labor in fine est; d obstantia fata removi;

d Altaque, posse capi faciendo, Pergama cepi.

Per spes nunc socias, casuraque mœnia Troam,

Perque deos oro, quos hosti nuper ademi,

Per, si quid superest, quod sit sapienter agendum;

Si quid adhuc audax, ex præcipitique petendum est;

Si Trojæ fati aliquid restare putatis,

Este mei memores; aut, si mihi non datis arma,

Hnic date, & ostendit signum fatale Minerva.

Mota manus procerum est: & quid facundia possit,

Tum patuit, fortisque viri tulit arma disertus.

Hæcra qui solus, qui ferrum, ignemque, Jovemque

Sustinuit toties, unam non sustinet iram:

e Invidiamque virum vicit dolor. Arripit enses;

Et meus hic certe est; an & hunc sibi poscit Ulysses;

Hoc, ait, utendum est in me mihi; quique cruore

Sape Phrygum maduit, domini nunc cade madelit : f Hercules
 Ne quisquam Ajacem, possit superare, nisi Ajax. aliquando
 Dixit, & in pectus stum demum vulnera passum, Salamina ad-
 Qua patuit ferro, g lethalem condidit enses. 392 iens invisit
 Nec valere manus infixum educere telum. Telamonem,
 Expulsi ipse cruor : rubefactaque sanguine tellus ibi Ajaci ad-
 Purpureum viridi genuit de cespite florem. 395 huc infanti
 Qui prius h Oebalio fuerat de vulnere natus. circumdedit
 i Littera communis medii pueroque viroque precatus, ut
 Inscripta est foliis : hac k nominis, illa l querela. geretur, in-
 fieret. latere

itaque solo, qua non tegebatur, erat vulnerabilis. Isa. Tzetzes ad illa
 Lycophronis. *ὅτι χαίρει δ' αὐτὸν δὲ δὲ χαλκῷ τοῦτον δ' κ' ἰσχυρὸν ἐν ἀν' αὐτῶν*
 &c. vide vers. 267. supra. Qu. Smyrn. l. 1. v. 563. g Δῖπον ἀδύτου. Ajax apud
 Sophoclem, & Teucer apud eundem. *ὄτρ' δ' ἰσχυρὸν τῶν ἰδρυμένων ἰσχυρῶν*
ἡδὲ τῶν ἄλλων ἰσχυρῶν πρὸς αὐτῶν, Iliad. 7. & 19. c. 3. l. Anthologiz.
 Jam dabo purpureum claro de sanguine florem, Testantem gemita crimina ju-
 dicit. Auion. Epitaph. Heroum. 3. h Hyacinthi. vide quæ ad vers. 126 lib. 10.
 i Lege quæ ad vers. 207. & 215. lib. 10. & quæ Rigaltius habet ad Tertul-
 lianum de Coronis. k Ajacis. ibidem ex Sophocle. l Apollinis desidentis
 puerum. ibid.

Hecuba Polymnestoris oculos defodiens,
 & in canem versa. F A B. 2.

Victor ad n Hypsipyles patriam, clarisq; Thoantis, Ulysses in
 Et veterum terras infames cade virorum, 400 certamine su-
 Transierat: tandem portu, votoque potitus per armis A-
 Vela dat, ut referat o Tyrinthia tela sagittas. chilli Ajaci
 Qua postquam ad Grajos, p domino comitante, re- prælatus.
 vexit: Lemnon
 Imposita est sero tandem manus ultima bello. inf. ubi Hy-
 Troja simul, Priamusque cadunt. Priameia conjux psipyle re-
 Perdidit infelix hominis post omnia formam, 406 gnabat, quæ
 q Externasque novo t latratu tenuit auras. patris vitæ
 Langus in angustum qua clauditur Hellespontus, sola pepercit,
 Ilium ardebat, neque adhuc confederat ignis, cum cæteræ
 Exiguumque senis Priami t levis ara cruorem 410 omnes Lem-
 niades mari-
 tos suos, pa-
 tres filiosque
 interfecissent;
 sive viris pro-
 mptos a Venere irata iis immisum fastiditæ; sive zelotypia actæ in
 sive pellicatum in Atticis ultæ, ut habet Herod. lib. 6. s Hercules sagittas, ab
 Tyroche opp. Argis vicinam, ubi nutritus est Hercules. p Philostrate, ab
 Ulysses cum Dionede ex Lemno petito. Euripid. Philoct. & Qu. Smyrn.
 lib. 9. q In Thracia sc. procul a patria. r Infra 568. vers. f De eodem
 Priamo, Seneca in Agam. v. 651. & Juv. 10. Sat. senes quippe sanguine casti.
 Herczi, intra ædium, s. i. septa culta.

⁂ Ecce traherent passis
Priamida virgo
Crinibus,
⁂ templo Castandra adytis
que Mintiva,
&c. Virg.

2. Æn.

⁂ Hectoris
f. diſtus &
Scamandriu.

vide Euripid.

Sen. Troad.

verſ. 1069. &

Smyrn. 1. 13.

⁂ Ulyſſis. Dulichium inf.

maris Ionii

Ithacæ vicina,

Ulyſſi regnata cui &

forte præda

obtigit Hecuba.

Eurip. Senec.

Troad. 978. verſ.

⁂ Troadi è

regione reſpondet

Thracia. in

qua lacus eſt

Biſtonis.

⁂ Hunc Polydorus auri

quandam cum

panderemagno

infelix Priamus, &c.

Æneid. 3.

Virgil.

⁂ Τροάδης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Ἰθάκης, Πολυδότης

Comberat, tractisq; u comis antistita Phœbi
Non profecturas tendebat ad æthera palmas.

Dardanidas matres patriorum signa decorum,

Dum licet, amplexas, succensaque templa tenentel.
Invidiosa trahunt victores premia Graji. 415

Mittitur ⁂ Astyanax illis de turribus, unde

Pugnantem pro se, pro vitæque regna tuentem

Sæpe videre patrem monstratum à matre solebat.

Jamque viam suadet Boreas, flituque secundo

Carbasa mota sonant, jubet uti navita ventis. 420

Troja vale, rapimur, clamant, dantque oscula terra

Troades, & patria fumantia tecta relinquunt.

Ultima conscendit classem, miserabile visu,

In mediis Hecube natorum inventa sepulchris.

Prensantem tumulos, atque ostibus oscula dantem

⁂ Dulichia traxere manus. tamen unius hausit, 426

Inque sinu cineres secum tulit Hectoris haustos.

Hectoris in tumulo canum de vertice crinem,

Inferias inopes, crinem lacrymasque reliquit.

Est, ubi Troja fuit, ⁂ Phrygia contraria tellus, 430

Biſtonis habitata viris: Polyneſtoris illic

Regia dives erat, cui te commisit alendum

⁂ Clam, Polydore, pater, Phrygiſq; removit ab armis.

Conſilium sapiens, scelerts nisi premia magnas

Adjecisset opes, animi irritamen avari. 435

Uc cecidit fortuna Phrygum, capit impius ensem

Rex Thracum, juguloque ſui dimiſit alumni,

Ei tanquam tolli cum corpore crimina poſſent,

Exanimem b è scopulo ſubjectas miſit in undas.

Littore Theſcio classem religarat Atrides, 440

Dum mare pacatum, dum ventus mitior eſſet.

Hic ſubito, quantus cum viveret eſſe ſolebat,

c Exit humo late raptâ, ſimiliſque minanti

Temporis illius vultum referebat Achilles,

Quo ſerus injuſto d petuit Agamemnona ferro. 445

Immemoresque mei diſceditis, inquit, Achivi?

Obrutaque eſt mecum virtutis gratia noſtra?

& Auſonii, epitaphium Polydori. b Telis confixum & terra obrutum narrat. Virgil. 3. Æneid. Sed noſter Euripidem ſequitur, apud quem in Hecuba queritur Polydori umbra, κτλιν ut νεοὺς τ̄ τανδ. πωρετ χ̄δ̄π̄ο̄ Εὐρ. π̄ετ̄ τ̄ τ̄, ⁂ κτλιν̄ ἰς ἰθ̄μ̄ ἀλλ̄ς κ̄τλιν̄, &c. c Vide Euripidis & Senecæ Troadas verſ. 359. & 938. verſ. & Q. Smyrnæum lib. 14. verſ. 212. d Periturus erat. Iliad. 6.

x Ipsa in Senecæ Troad. *Dea fors timetur: sola sua Danais mens.* vers. 62. & v. 977. Estne aliquis Hecubam qui suam dici velit? Helen.

Ithaca obvisi prada nolens brevis.

o Polyxenæ, *ἑὴν ἀδελφίδα.* Euripid.

p Hoc moriens Hector male ominatus est Achilli, Iliad. 22.

ἄρα κλω' οἱ Πάρις ἔφ' ὅτι

ἔσθ' ἄρα κλω' οἱ Πάρις ἔφ' ὅτι

ἔσθ' ἄρα κλω' οἱ Πάρις ἔφ' ὅτι

q Habet hoc Montanus vitium, inquit Seneca, controversia 28.

sententias suas repetendo corrupit, &c. solebat

itaque Scaurus eam inter oratores Ovidium vocare.

Nam & Ovidius nescit, quod bene cessit, relinquere. Cum Polyxena esset abducta, ut ad tumulum Achillis immolaretur, Hecuba dixit cinis ipse sepulchri Ingenus hac pugnas. poterat hoc contentus esse, adiecit; tumulo quoque sensimus hostem. Nec hoc contentus, adiecit; *Æacida fecunda fui.* Ovidium asserit H. Stephanus lib. de Criticis, & Jo. Passeratius præfat. in armorum iudicium. & Diruta sunt alii: uti mihi Pergama restant.

epist. Penelop. ego sc. omnibus omnium miseris misera superstes vivo.

f Liberi Priamo, quot fuerint, & nomina eorum lege apud Hyginum cap. 90. & Apollodorum lib. 3. *Ἐὼς τὴν ἑσπ. ὄρα. ὄρα ἢ χαῖς, ἀπαις ἢ ἀμα, ἀμα*

Teque gemunt virgo, teque, o modo regia conjux,
Regi dicta parens, Asia florentis imago,
Nunc etiam prada n. mala fors: quam victor Ulysses
Esse suam nollet, nisi quod tamen Hectora partu
Ediderat. Dominum matri vix repperit Hector.
Qua corpus complexa o anima tam fortis inane,
Quas toties patria dederat, natisque, viroque,
Hinc quoque dat lacrymas, lacrymas in vulnera
fundit,

Osculaque ore tegit, consuetaque pectora plangit,
Canstemque suam concreto sanguine verrens,
Plura quidem, sed & hac laniato pectore dixit:
Nata tua (quid enim superest?) dolor ultima matris
Nata jaces: videoq. tuum mea vulnera pictus.
Et, ne perdiderim quengnam sine cade meorum,
Tu quoque vulnus habes: at te, quia femina, rebar
Aferro tutam. Cecidisti & femina ferro,
Totque inos idem fratres, te perdidit idem,
Exiium Troja, nostrique orbator Achilles.

At postquam p. cecidit Paridis Phæbique sagittis,
Nunc certe, dixi, non est metuendus Achilles:
Tunc quoque mi metuendus erat. q Cinis ipse sepulchri

Ingenus hoc scivit: tumulo quoque sensimus hostem.
Æacida fecunda fui: jacet Ilion ingens,
Eventuque gravi finita est publica clades.

Sed finita tamen: x Soli mihi Pergama restant,
In cursuque meus dolor est. Modo maxima rerum,
Tot generis natisq. potens, nuribusque, viroque,
Nunc trahor exul, inops, tumultis avulsa meorum,
Penelopæ munus, qua me data pensa trahentem
Matribus ostendens Ithacis, Hac Hectoris illa est
Clara parens, hac est, dicet, Priameia conjux.
Postque tot amissos tu nunc, qua sola levabas
Maternos luctus hostilia busta piasti.

500

506

515

Cum

510

515

Inferias hosti peperit: quo ferrea resto!
Quidve moror? quo me servas damnosa senectus?
Quo dii crudeles, nisi uti nova funera cernam,
Vivacem differtis animum? Quis posse putaret 520
u Felicem Priamum post diruta Pergama dici?
Felix morte sua est. Nec te, mea nata, peremptam
Aspicit: & vitam pariter, regnumque reliquit.
At puto x funeribus dotabere regia virgo,
Condeturque tuum monumentis corpus avitis: 525
Non hac est fortuna domus. Tibi munera matris
Contingens fletus, y peregrinaque haustus arena.
Omnia perdidimus: superest, cur vivere tempus
In breve sustineam, proles gratissima matri,
Nunc solus, quondam minimus de stirpe virili; 530
Has datus Ismario regi Polydorus in oras.
Quid moror interea z crudelia vulnera lymphis
Abluere? & sparsos immiti sanguine vultus?
Dixit, & ad litus passu procedit anili,
Albentes lacerata comas: date Troades urnam, 535
Dixerat infelix, liquidas hauriret ut undas.
z Aspicit ejectum Polydori in litore corpus,
Fastaque Threiciis ingentia vulnera telis.
Troades exclamant, Obmutuit illa dolore:
Et pariter vocem, lacrymasque introrsus obortas 540
Devorat ipse dolor; duroque similissima saxo
Tarpet, & adversa figit modo lumina terra,
Interdum torvos extollit ad aethera vultus;
Nunc positi spectat vultum, nunc vulnera b nati:
Vulnera praeipue, seque armat, & instruit ira. 545
Qua simul exarsit, tanquam regina maneret,
Ulcisci statuit: poenaeque in imagine tota est.
c Uique furit catulo lactante orbata leana,
Signosq; nata pedum, sequitur quē non videt hostem: 550
Sic Hecuba, postquam cum luctu miscuit iram,
Non oblita animorum, annorum oblita suorum,
d Vadit ad artificem dira Polymnestora cadis,
volutum ad dominam portat. b Οργή quae τιμωρίας οργής, ultio-
nis appetitus Scal. exer. 313. c Σκύμνον μί σις δ' αειδρέπιαν, Μόχρον
δ' αλαία δ' αλαία εσθ' ελ' χερεις άναρπαισται Σας, &c. Eurip.
Hecuba. d Apud Euripidem, acceritur ab Hecuba Polymnestor, praet-
entore thesauros esse illi absconditos, quos illi vellet indicare; itaque in
politorium introductus a mulieribus ad hanc rem ab Hecuba in insidiis ibi
positis excrucatur, filiique quos una adduxerat secum, czfi.

ι Καν' ούδ' ε
 δ' κ' i' θεοποιε
 μ' i' χερεις
 φαισται ουδ'
 ωλοι' αι
 Ζαυς, ηειφ
 δ' απου ερω
 Κακ' ού κατ'
 αλλα αισθησ
 ibid.

x Non est
 Priami mist-
 randa mei
 Merz, Iliades.
 Felix Pria-
 mus, &c.
 Senec. Troad.
 140.

y Funereo
 honore.
 z Leveque
 munus, terrae
 tibi injectae,
 procul a pa-
 tria, in exter-
 na regione.

x Ad gemi-
 num morem
 allusum, ab-
 luendi cada-
 veri. Poly-
 xenae, & sui
 purgandi.

a Alia est
 hae ab Enri-
 pidis oecono-
 mia: ubi an-
 cilla aquam
 petiitum missa
 ad abluen-
 dam corpus

Polyxenae,
 corpus Poly-
 dori in lito-
 re invenit,
 & pallio in-

e Al. Expil-
 liatque al. ex-
 pellitque.
 f Oedipus ad
 Sophoclem, ut
 & apud Senec-
 cam, vers.
 965. *suas Re-
 dice ab ima
 funditus vul-
 sus simul E-
 valvis orbes.
 haret in va-
 cuo manus, &
 fixa penitus
 anguibus lac-
 ras caret Al-
 te recessus lu-
 minum & ina-
 nes sinus.*
 g Hecubam
 propter ma-
 ledictorum
 rabiem qui-
 bus Thracas
 incesserat,
 lapidibus ab
 iis obrutam
 in canem ver-
 sam fuisse
 prædicabant.
 Plantus in
 Menæchmis, Tzetzes in illa Lycophronis
 Qu. Smyrnæus in saxeam canem mutatam vult, quod Straboni lib. 13.
 luci, xvij. c. 5. lege Hecubæ epitaphium apud Ausonium.
 que Hecubæ fors miseranda vel hosti.

Colloquiumque petit: nam se monstrare relictum
 Velle latens illi, quod nato redderet, aurum.
 Credidit Odyssius, prædaque assuetus amore,
 In secreta venit. Tam blando callidus ore,
 Tolle moras Hecube, dixit; da munera nato:
 Omne fore illius quod das, quod & ante dedisti,
 Per superos juro. Spectat truculenta loquentem,
 Falsaque jurantem, tumidaque exastuat ira.
 Atque ita correpto, captivatum ægmina matrum
 Invocat, & digitos in perfida lumina condit,
 e Expilatque genis oculos (facit ira valentem)
 Immergitque manus, sædæque sanguine fontis
 Non lumen (neq. enim superest) eluca luminis haurit
 Clade sui Thracum gens irritata tyranni,
 g Troada telorum lapidumque incessere jactu
 Capit. At hac missum rauco cum murmure saxum
 Morsibus insequitur, rictuque ad verba parato
 Latravit conata loqui: locus extat, & ex re
 Nomen habet, veterumque diu memor illa malorum
 Tum quoque Sithonios ululavit mæsta per agros.
 Illius, Troasque suos, hestisque Pelasgos,
 Illius fortuna deos quoque moverat omnes:
 Sic omnes; huc & ipsa Jovis conjuxq. sororque,
 Eventus Hecubam meruisse negaveris illos.

Memnonis cineres in aves. F A B. 3.

i Quem
 suum ex Ti-
 thono filium,
 Ethiopum
 regem, vel
 etiam domi-
 torem, (nam-
 que è Sulis
 Perlarum ad-
 venisse eum
 scribit Pausa-
 nias in Pho-
 cicis) ad bel-
 lum Troja-
 num misit Aurora. Multa de illo
 Qu. Smyrnæus lib. 2. lege Cl. Baconi Mem-
 nona sive Pramaturum in Sap. vet.

NON vacat Aurora, quanquam iisdem favorat
 armis,
 Cladibus & casu Trojaque Hecubaque moveri.
 Cura deam propier, luctusque domesticus angit
 i Memnonis amissi: Phrygius quem lutea campis
 Vidit Achillea pereuntem cuspide mater.
 Vidit: Et ille color, quo matutina rubescunt
 Tempora, palluerat; latuitque in nubibus æther.
 At non impositos supremis ignibus artus
 Sustinuit spectare parens: sed crine soluto

Sicut erat, magni genibus procumbere non est
 Designata Jovis, lacrymisque has addere voces.
 Omnibus inferior, quas sustinet arcus ether,
 (Nam mihi sunt totum rarissima templa per orbem)
 Diva tamen veni, non ut delubra, & diesque 590
 Des mihi sacrificos, calidurasque ignibus aras.
 Si tamen aspicias quantum tibi facmina praestem,
 Tum cum luce nova noctu confinia servo,
 Praemia danda putes. Sed non ea cura, neque hic est
 Nunc status Aurora, meritos ut poscat honores: 595
 Memnonis orba mei venio, qui fortis frustra
 Troil patruo tulit arma suo, primisque sub annis
 Occidit à forti (sic Dii voluisti) Achille.
 De precor huic aliquem solatia mortu honorem,
 Summe deum rector, maternaque vulnera leni. 600
 Juppiter annuerat. Cum Memnonis arduus alto
 Carruit igne rogas, nigrique volumina sumi
 Inscdere diem: veluti cum flumina natas
 Exhalant nebulas, nec Sol admittitur infra.
 Astra favilla volat, glomerataque corpus in unum 605
 Densatur, faciemque capit, sumitque colorem
 Atque n animum ex igni: levitas sua praeiuit alas.
 Consonus similis volucris, mox vera volucris
 Insonus pennis: pariter sonnere sorores 610
 Innumera, quibus est eadem natalis origo.
 Terque rogam lustrant; & consonus exit in auras
 Ter plangor: quarto seducunt castra volatus.
 Tunc duo diversa populi de parte feroces
 Bella gerunt, rostrisque & aduncu unguibus iras
 Exercent, alasque, adversaque pectora lassant: 615
 Inferiaque cadunt cineri cognata sepulto
 Corpora, seque viro forti meminere creatas.
 Prope libus subitu vomem facit autor: ab illo
 Memnonides dicta, cum Sol duodena peregit
 Signa, parentali moritura morte rebellant. 620
 Ergo alius latrasse p Dymantida flebile visum est:
 Laetibus est Aurora suis intenta, piasque
 Tunc quoque dat lacrymas, & toto vorat in orbe.

Ms. unus
 bovesque. Al.
 Dicusque Des
 mihi sacrifici-
 cum.

Priamo.
 namque Ti-
 thonum
 Memnonis
 patrem Lao-
 medontis
 filium esse
 volunt qui-
 dan, alii
 fratrem.

ΑΥΓΙΑ ΔΕ
 ΧΑΛΚΩ ΚΑΙ
 ΒΕΣ ΑΡ' ΔΕ
 ΜΕΤΟΥ ΦΑΡ-
 ΡΩΣ ΕΙΔΕ ΙΝΑ-
 ΕΙΣ ΑΒΣ, & C.

Pindarus

6. od. Nem.

n Propter

motum ce-

lerem qui-

dam philo-

sophi ani-

mam ignez

esse naturz

dixerunt.

o Ad sepul-

chrum Mem-

nonis in Ilie

ex Aethiopia

quocannis,

(ut alii, quin-

to quoque

anno) advo-

lare aves

Memnonidas

& parentalia

quali cele-

brantes de-

pignare,

scribit Pli-

Hesiod. lib. 10. cap. 26. Pausanias in Phocicis, alii. Sed ad Cael. Rhodigin.
 lib. 21. cap. 2. Qu. Smyrnaeus tradit Memnonis socios in aves hasce verber
 p Hecubam Lymanis filiam Homero, Cissei Euripidi.

Anii filix in columbas. F A B. 4.

q Vaticanium
Neptuni de
redivivo Tro-
janæ stirpis, in
Æneæ poste-
ris, imperio,
lege apud
Hom. II. 20.
vers. 306. &
apud Qu.
Smyrn. 13.
vers. 334.
præceptum &
vaticinium
Calchantis.
r Ita & 4.
Fast. Jam
pietas Æneæ
facta & sacra
altera patrem
Adferet. &
eodem lib.
pietas spectata
per ignis, &
cra, patriumque
humeris alia-
ra sacra talis.
f Capto Ilio,
Græci per
præconem
denuncia-
bant, ut sin-
guli ex civi-
bus, quod
vellent unum
aliquod se-
cum aufer-
rent. Æneas
Deos penates
fustulit. Græ-
ci pietate
viri moti permiserunt, ut unum aliquid insuper ex suis tolleret: ille pater-
senio confectum h. meris sublato portabat, &c. Ælian. Var. hist. lib.
cap. 22. r Classenque sub ipsa Æneæ & Phrygæa molimar matrisque
3. Æneid. u Delon Claram. his lucem pete ex Æneid. 3. Virg. ibi, r
venerat Apollinis urbem. Rex Anius, rex idem hominum Phæbique
der, &c. x palmam & olivam vide quæ ad 314. vers. lib. 6. y Non
ex ritu namque in ara Apollinis yonæ, quæ Deli est, hostia nulla emittit
Macrobi. 3. lib. Saturnal. q Toris tapetibus instratis. a Conjugio scil. p
ris dignate superbo. Iecus, heros est ex altero parente Deo natus. b Qu
tamen alii ab Euryma. h. ita nominatam voluit. c Filiabus quatuor. d Qu
mis diligentibus, quæ propter rem familiarem strenue auxilium conferunt
que, quæ attre & assent omnia in frumentum, vinum, oleum convertisse
bantur.

NON tamen eversam Troja cum mœnibus esse
Spem quoque q fata sinunt. r sacra, & sacra
altera patrem
Fert humeris venerabile onus Cythereius heros,
[De tantisque opibus prædam pius eligit illam,
Ascaniumque suum profugaque per aquora classe
Fertur ab t. Antandro, scelerataque littora Thracum
Et Polydoreo manantem sanguine terram
Linguit, & utilibus ventis, æstuque secundo
Intra u Apollineam, sociis comitantibus, urbem.
Hunc Anius, quo rege homines, antistite Phœbus
Rite colebatur, temploque domoque recepit,
Urbemque ostendit, delubraque nota, duasque
Latona quondam x stirpes pariente retentas.
Thure dato flammis, vinoque in thura profuso,
y Casarumque boum fibræ de more crematæ,
Regia telta petunt: z positisque tapetibus altis
Munera cum liquido capiunt Cerealia Baccho.
Tunc pius Anchises: O Phœbi lecte sacerdos,
Fallor? an & natum, cum primum hæc mœnia vidi
Bisque duas natas, quantum reminiscor, habebat
Huc Anius niveis circumdata tempora vittis
Concutiens, & tristis, ait, Non falleris, a heros
Maxime; vidisti natorum quinque parentem,
Quem nunc tanta homines reru inconstantia vertit
Pene vides orbem. Quod enim mihi filius absens
Auxilium? quem b dicta suo de nomine tellus
Andros habet, pro patre locumq, & regna tenentem
Delius augurium dedit huic: dedit altera Liber
c Fœmineæ stirpi voto majora fideque
Munera. Nam tactu natarum cuncta mearum

Insegetem, laticemque meri, vaccamque Minervæ
Transformabantur: divesque erat usus in illis. 655

Hoc ubi cognovit Troja populator Atides,
(Ne non ex aliqua vestram sensisse procellam
Nos quoque parte putes) armorum viribus usus

Abstrahit invitæ gremio genitoris, alantque
Imperat Argolicam cælesti munere d gentem. 660

Effugiunt quo quaque potest: Eubœa duabus,
Et totidem natis Andros fraterna petita est.

Miles adest: & ni dedantur, bella minatur.

Visita metu pietas consortia corpora pœna
Reddidit: & timido posses ignoscere fratri. 665

Non hic Aeneas, non qui defenderet Andron
Hæstor erat, & per quos decimum durastis in annum.

Jamque parabantur captivi vincla lacertis.
Illa attollentes etiamnum libera cælo

Brachia, Bacche pater, fer opem, dixere: tulitque
Muneris auctor opem, (si miro perdere more 671

Ferre vocatur opem) nec qua ratione figuram
Perdiderint, potui scire, aut nunc h dicere possum.

Summa mali nota est: Pennas sumpsere, tuaque
i Conjugis in volucres niveas abiere columbas. 675

Hæsti & in decimum restigia restulit annum. Diomedes lib. 11. Æneid. Virg.
h Al. discerni. i Veneris, cujus conjugio, hoc est, concubitu tu Anchisæ
dignatus eras. columbæ autem Veneris alites.

Orionis filix pro Thebanis immolatæ, & duo
juvenes ex earum favillis. F A B. 5.

Talibus atque aliis postquam convivium dictis
Implerunt, mensa somnum petiere remota,

Cumque die surgunt, adeuntque oracula Phœbi:
Qui petere k antiquam matrem, cognataque jusit

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

Lætiora prosequitur rex, & dat l munus ituris: 680

d Gifanius
& Mss. non-
nulli classum
exponunt-
que exerci-
tum.

e Milites
Græci ab
Agamemnone
missi.

f Sorores
frater uecun-
que pius red-
dere coactus.

g Quicquid
apud dura
cessatum est
mania Troja
Hæstoris

h Aeneaque
manu Visha-
ria Grajùm

Æneid. Virg.

& Italiam,
unde Darda-
nus Trojanæ
gentis auctor
in Phrygiam
venerat. ora-
culum habes
3. Æneid.
Virgil. Dar-
danida duri,

l Al. mæstra. m Seni
Ascanio chla-
mide. Æneid. 3. n Ita rectius, quam quod in aliis habetur, Hamonii; in
Arvis. Est enim Aonia pars Bœotix, ut & Ismenus fluvius.

o Siculus.
Mylx enim
opp. est Sici-
liæ, ad distin-
ctionem ab
illo Cretensi,
cujus meminit
Virgil. ecl. 5.
p Thebæ urbs
ἐστὶν ἑὺα θ.
q Oxius θ.
rō Ixius cō
Bœotia Ἰο-
γυρίης, &c.
Orioni Hy-
rici f. in
Bœotia dux
erant filie,
Methiocha &
Menippa.
Cum grassa-
retur per

o Myleus, & longo cælaverat argumento.
p Urbs erat, & septem posses ostendere portas,
Hæ pro nomine erant, &, quæ foret illa, docebant:
Ante urbem exequia, tumulique, ignesque, rogusque
Effusaque comas, & aperta pectora matres
Significant luctum: Nymphæ quoque sere videntur
Siccatisque queri fontes: sine frondibus arbor
Nuda riget: lambunt arenaria saxa capellæ.
Ecce! facit mediis q natas ab Orione Thebis,
Hanc non sœmineum jugulo dare pectus aperto,
Illam demisso per fortia pectora telo,
Pro populo cecidisse suo, pulchrisque per urbem
Funeribus ferri, celebrique in parte cremari:
Tum de virginea geminos exire favilla,
Ne genus intereat, juvenes, quos fama & Coronas
Nominat, & cineri materno ducere pompam.

doniam pestis, responsumque esset ex oraculo, placatum iri Deorum iram
duz virgines immolarentur, cæteris re. usantibus, hæ pro salute patriæ
devoverunt, &c. Ant. Liberalis 25. fab. ex Nicandro & Corinna. r Mss. al-
ter, Coronas. qui Græcè ἐκόρωναι. Ipsas certe duas virgines apud Orcho-
monum consecratas ἄλλοι οὖν προσκαλοῦντο οὐ Αἰολῆς, καὶ οὐκ ἴδαντες καὶ ἴδοντες
ibidem.

Judex Ambracius in saxum, & filii
Molossi in aves. F A B. 6, 7.

H Athenus antiquis signis fulgentibus are
Summus in aurato crater erat asper & acantho.

f De acan-
tho, multa
hic Herc.
Ciofanus,
quam Smila-
cem asperam
esse probat.
e Antio. qua
sacerdoti,
acerram;
qua regi,
pateram, &
duplicem gem-
mis aureaque
coronam.

Nec leviora datis Trojani dona remittunt,
Dantque & sacerdoti custodem thuris acerram:
Dant pateram, claramque auro gemmisque cor-
nam.

In recordati Teucros à sanguine Teucrici
Ducere principium, Cretam tenuere, locique
Ferre diu nequiere u Jovem: X centumque reliquis
Urbibus Ausonias optant contingere parvas.
Savit hyems, jactatq; viros: Strophadamque receptis
Portibus infidis exterruit ales y Aello.
z Et jam Dulichios portus, Ithacamque, Samumque

Æneid. 1.
vers. 659. * Cælum insalubre & pestilens. Diffæc negat tibi Juppiter
arva. 3. Æneid. Virgil unde hæc omnia clarius innotescunt. Alii leg. ian-
x Creta, ἰανθῶντων. y Harpyjaram una. quæ Virgilio Celæus 3. Æneid.
z Dulichiumque, Samumque & Nerites ardua saxa, &c. ibidem.

Neritasque domos, regnum fallacis Ulyssæi,
Prætereunt vetæ: certatam lite Deorum
a Ambraciam, versiq; vident sub imagine saxum 715
Judicis, b Actiaco qua nunc ab Apolline nota est,
c Vocalemque sua terram Dodonida quercu,
Chaoniosque sinus: d abinanti rege Molosso
Impia subjectis fugere incendia pennis.

a Opp. Epiri.
De lite hac
Deorum
N. L.
b Actium
promontorium
Epiri
est, ubi cul-

tus Apollo, qui in navali prælio, quo devicit Augustus Antonium & Cleo-
patram, auxilium Augusto tulisse credebatur. c Reddentesque responsa è
quercu columbas duas in sylva prope Dodona urbem Epiri. Odyss. Hom. 14.
& 19. Herodot. in Euterpe. Æschylus in Prometheus victo. Pausan. in Pho-
cicis. Strabon. lib. 7. Natal. Comes l. 6. c. 12. Jacob. Boissardus de Divinati-
one in Jove Dodonæo. d Fab. obscurior.

Polyphemus Galatææ amore captus, & Acis
in fluvium. F A B. 8.

P Roxima e Phæacum felicibus olivæ pomis 720
Rura petunt: Epiros ab his, regnataque f vati
Zuthrotos Phrygio, g simulataque Troja tenetur.
Inde futurorum certi, qua cuncta fideli
Priamides Helenus monitu prædixerat, intrant
Sicaniam: h Tribus hæc excurret in æquora i lin-

Pop. insulæ
Cercyræ, h. e.
Corfu. bife-
ris Alcinoi
pomariis,
nobilitatz.
Od. w.

guis: 725
E quibus imbriferos est versa Pachynos ad Austros,
Mollibus expositum Zephyris Lilyæon ad Arctos
Æquoris expertes spectat, Boreamque Peloros.
Hanc subeunt Tencri remis, æstuque secundo,
Sub noctem positur Zancleæ classis arena. 730

f Heleno,
cui, post Pyr-
rhum ab Ore-
ste exsum,
cesserat exor
ejus Andro-
mache cum
regno Epiri.

k Scyllæ laurus dextram, laurum irrequieta Charybdis
Infestat: vorat hæc raptas, revomitque carinas;
Illa feris atram canibus succingitur alvum,
Virginis ora gerens, & (si non omnia vates 735
Ficta reliquerunt) aliquo quoque tempore virgo,
Hanc multi petiere proci: quibus illa repulsis
Ad pelagi Nymphas, pelagi gratissima Nymphis,
Ibat, & elusus juvenum narrabat amores.
Cui dum peccandos præbet Galatæa capillos,
Talibus alloquitur referens suspiria dictis: 740
Te tamen, o virgo, genus haud immite virorum
Expetit; utque facis, potes his impune negare.

g Paryam
Trojam, simu-
lataque ma-
gnis Perga-
ma, &c. 3. Æn.
h Promontorio-
riis tribus.
unde insulæ
nomen Tri-
naccia.

i Meisana
urbe in ora
Peloritana,
prius Zancle
dicta ab in-
curva sinu.
Zephyrus S

rd. & d. & Zephyrus rd. & d. Eustath. ad Odyss. 12. Quippe
lucur curra nomina falcis habet. Ovid. Fastor. 4. & Dextrum Scyllæ laurus, la-
yrum implacata Charybdis, &c. Æneid. 3. l. Vid. lib. 14. Met. vers. 60.

m Quinquaginta Nereidas numerat
 Hesiodus in Theogonia.
 * Scyllam, Phocri & Crateidis, quæ & Hecate dicta. filiam. ἡ Τηκε Φόκριος Νυκτί πατρὸς δ' Ἐκείτης τῆς Κραταίδος.
 Apollon. l. 4.
 Cratzis autem fl. est Calabriae.
 * Filia Symæthi fl. Siciliæ, prope Catanam.
 Cluverii Sicilia lib. 1. cap. 10.
 * Περχαιδῶ, Πολύφωμῶ, &c. ἡ Χλιδίος ἡ Χυρὸς ἡ Χωκίδιος ἡ Λαυκὺπριος ἡ Κουράλιας.
 Theocr. Cyclops.
 q Nec visu facilis, nec diu affabilis xlii. 3. Ætoid. ἡ Ἰστυραφά.
 γη Odyss. 9. ἡ Παλλάδι τῆς Ὀδύσσειας τῆς Ὀδύσσειας τῆς Ὀδύσσειας.
 Χλωρῆς ἡ Βοτῆρας.
 Theocr.
 f Infra vers. 481.

At mihi, cui pater est Nereus, quam carula Diva
 Enixa est, qua sum in turba quoque tua sororum,
 Non nisi per luctus licuit Cyclopi amore. 74
 Effugere, & lacryma vocem impediere loquentis,
 Quas ubi marmoreo deterfit pollice virgo,
 Et solata Deam est, Refer o rarissima, dixit,
 Neve tui causam tege, sum tibi fida, doloris.
 Nereis huius contra ressecuta in Crataide natam est. 75
 Acis erat Fanno Nymphaque o Symeithido cretus,
 Magnæ quidem patrisque sui, matrisque voluptas,
 Nostra tamen major: nam me sibi junxerat una
 Pulcher, & æthonis iterum natalibus actis. 76
 Signarat teneras dubia lanugine malas.
 Hunc ego, me Cyclops nullo cum sine petebat,
 Nec, si quas fieris odium Cyclopi, amorne
 Acidis in nobis fuerit prestantior, edam.
 Par utrumque fuit. Prob! Quanta potentia regna
 Est, Venus alma, tui! Nempe pille immittis, & 76
 Horrendus sylvis, & q visus ab hospite nullo
 Impune, & magni cum Diis contemptor Olympi,
 Quid sit amor sentit, nostrique cupidine captus
 Uritur, & oblitus pecorum, antroque suorum.
 Jamque tibi forma, jamque est tibi cura placendi:
 Jam rigidos pectus astris, Polypheme, capillos, 76
 Jam libet hirsutam tibi falce recidere barbam,
 Et spectare feros in aqua & componere vultus:
 Cadis amor, feritasque, sitisque immensa cruoris
 Cessant, & tuta veniunt abeuntque carina. 77
 Et Telemus interea Siculum delatus in aquor,
 Telemus Eurymides, quem nulla fefellerat ales,
 Terribilem Polyphemum adit: u Lumenque, quod unum
 Fronte geris media, rapiet tibi, dixit, Ulysses.
 Risit: & O vatam stolidissime, falleris, inquit; 77
 Altera jam rapuit. Sic frustra vera monumentem
 Spernit: & aut gradiens ingenti litorea passu
 Degravat; aut fessus sub opaca revertitur antra.
 Prominet in pontum u cuneatus acuminis longo
 Collis; utrumque latus circumfluit æquoris unda: 78

2 Ἐσκέπε ἡ ἰστυραφά μάντις ἀνὴρ ἢ ἡ τε μέγας τε Τηκεμῶ Ἐυρωμίδης ὅς μάντις οὐκ ἐλάττω, καὶ μνηστωρῶμῶ καὶ περὶ ἡρα Κουκλωπέσσι. Homer. Odyss. 9. ἡ Αἰαί. πηλαγὸς Κουκλωδὸς ἐπιπυρῶν. ἡ Τυφλω γὰρ ὄφιν ἐκ σέθεν χύσεν ἡ ἰσν, Τροίας ἀφορμὴν ὄφιν.
 Cyclops Euripidis. * In formam cunei longi & acuti.

- Huc ferus ascendit Cyclops, mediusque z resedit;
 Lanigera pecudes nullo ducente secuta.
 Cui postquam pinus, baculi quæ præbuit usum,
 Ante pedes posita est, a antennis apta ferendis,
 Sumptaq; arundinibus compacta est fistula centum:
 Senferunt toti pastoris sibila montes, 786
 Senferunt undæ latitans ego rupe, meique
 Acidis in gremio residens procul, auribus hausi
 Talia dicta meis, auditaque verba notavi.
 Candidior c' folio nivei Galatea ligustri, 790
 Floridior prato, longa procerior alno,
 Splendidior vitro, c' tenero lascivior hædo,
 Levior asiduo detritis æquore concibus,
 Solibus hybernis, æstiva gratior umbra,
 Nobilitior pomis, platano conspectior alta, 795
 Lucidior glacie, matura dulcior uva,
 Mollior c' cycni plumis, c' lacte coactis,
 Et, si non fugias, riguo formosior horto.
 Savior infemitis eadem Galatea juvenicis, 800
 Durior annosa quercu, fallacior undis,
 Lentior c' salicis virgis, c' vitibus albis,
 His immobilior scopulis, violentior amne,
 e Laudato pavone superbior, acrior igni,
 Asperior tribulis, fata truculentior ursa, 805
 f Surdior æquoribus, calcato immittior hydro,
 Et, (quod præcipue, si possem, demere vellem)
 Non tantum cervo clavis latratibus actis,
 Verum etiam ventis, volucrique fugacior aura.
 At, bene si noris, pigeat fugisse: morasque 810
 Ipsa tuas damnes, c' me retinere labores.
 Sunt mihi pars montis vivo pendentia saxo
 g Antra, quibus nec Sol medius sentitur in æstu,
 Nec sentitur hyems: sunt pomæ gravantia ramos,
 h Sunt auro similes longis in vitibus uva,
 Sunt c' purpureæ; tibi c' has servamus, c' illas. 816
 Ipsa tuis manibus sylvestri nata sub umbra
 Mollia fraga leges: ipsa autumnalia corna,
 ligustri, cuius candor passim celebratur. vide I. Passeratium in 2. A. Claudia-
 ni, & Brodxi Advers. 4. l. 12. c. d. *ἡ γαλατῆρα τῆς ἀντιόχου, Μαχὴς ἀναγορεύσας.*
 Theocr. 11. Idyll. e Laudatas ostentat avis Feronia pennas, & speculata su-
 perbit. f Quorum ranci fluitus ad littora aut scopulos allisū vocem audiri
 negant. Si Nili Catadupa ab auribus incolarum amplitudinem fragoris ex-
 eludunt, quid mirum? &c. Macrobius in somnium Scipionis l. 2. c. 4. g *ἡ δὲ θύρα*
 c' *ἡ ἀντιόχου τῆς ἀντιόχου, &c. Theocr. Cyclops. h *ἡ δὲ ἀντιόχου τῆς ἀντιόχου**

i Boet. X^lia
 si C^o.
 Cyclops
 Theocriti.
 & Mss. nostri
 & Ciofani
 duo, & Ursin.
 habent cir-

erant. in-
 terpretatur
 Rhegius,
 gressum o-
 vium magni-
 tudine ube-
 rum impediti.

l K^o x r^o r^o r^o
 τ^o κ^o r^o r^o r^o
 κ^o r^o r^o r^o r^o
 γ^o λ^o α^o π^o λ^o
 τ^o r^o r^o s^o d^o s^o λ^o
 κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

κ^o i^o u^o v^o r^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 i^o r^o s^o d^o s^o
 x^o n^o u^o s^o d^o

Prunaque non solum nigro liventia succo,
 Verum etiam generosa, novaeque imitantia ceras.
 Nec tibi castanea, me conjuge, nec tibi deerunt
 Arbutei factus: Omnis tibi serviet arbor.
 Hoc pecus omne meum est: multa quoque vallibus

errant,
 Multas sylva tegit, multa stabulantur in antris.
 Nec, si forte roges, possem tibi dicere, quot sint.
 Pauperis est numerare pecus: de laudibus harum

Nil mihi credideris: praesens potes ipsa videre,
 Ut vix sustineant distentum cruribus uter.

Sunt factura minor tepidis in ovilibus agni:
 Sunt quoque par atas aliis in ovilibus haedi.

Lac mihi semper adest niveum; pars inde bibenda
 Servatur; partem liquefacta coagula durant.

Nec tibi deliciae faciles, vulgataque tantum
 Munera contingent: dama, leporesque, capraeque

Parque columbarum, demptusque cacumine nidus.
 Inveni geminos, qui tecum ludere possint,

Inter se similes, vix ut dignoscere possis,
 In villosa catulos in summis montibus urse:

Inveni, & dixi, domina servabimus istos.
 Jam modo caruleo nitidum caput exere ponto,

Jam Galatea veni: nec munera despice nostra.
 Nunc certe ego me novi, liquidaque in imagine vidi

Nuper aqua: placuitque mihi mea forma videnti.
 Aspice sum quantus: non est hoc corpore major

Juppiter in caelo (nam vos narrare soletis
 Nescio quem regnare Jovem) o coma plurima tot-

vis
 Prominet in vultus, humerosque ut lucus obumbrat.
 Nec, mea quod duris horrent densissima setis

Corpora, turpe puta: Turpis sine frondibus arbor;
 Turpis equus, nisi colla juba flaventia velent.

Pluma tegit volucres; ovibus sua lana decori est:
 Barba viros hirtaque decent in corpore setae.

Unum est in media lumen mihi fronte, & sed in
 Ingentis clypei. Quid? Non haec omnia magno
 Sol videt e caelo? Solis tamen unicus orbis.

Idyll. 6. 6. Idyll. 7. 11. Ingens, quod terra solum sub fronte latet.
 Argolaei clypei aut Phœbea lampadis instar. Æneid. 3.

Addo

a Al. jaſta. Purgaturque mora. Tum moles a taſta dehifeit.
 pars icil. Vivaque per rimas, b proceraque ſurgit arundo:
 montis à Polyphemo ja-
 cta, & Acin Osque cavum ſaxi ſonat exultantibus undis.
 obruens. Miraque res, Subito media tenuis extitit alvo
 b Ms. prope- Incinctus juvenis flexis nova c cornua d cannis, 89f
 raque. pro- Qui, niſi, quod major, quod toto cœrulæ ore eſt,
 pere nata. Acus erat: Et ſic quoque erat tamen Acis in amnem
 c Ripas. vide Verſus, & e antiquam tenuerunt flumina nomen.
 quæ ad v. 20. Qui
 l. 9. cur ſtuvia cornua habere dicantur. d Vide quæ ad 3. v. l. 9. & kodie accolis vocatur Acis vel Jaci.

Glaucus in deum marinum. F A B. 9.

f Nereidum, D Eſierat Galatea loqui: & cœtuque ſoluto
 nympharum Diſcedunt, placidisque natant Nerei des undis.
 pelagi cœtu Scylla redit: neque enim medio ſe credere ponto 90f
 dimiſſo. Audet, & aut bibula ſine veſtibus errat arena,
 g Glaucus Aut ubi laſſata eſt, ſeductos naſta recessus
 Anthedone, quæ Bœotiz, Gurgitis, incluſa ſua membra refrigerat unda.
 Eubœam Ecce! Fretum ſcindens alti g novus incola ponti, 90f
 contra, urbs, Nuper in Eubœica verſus Anthedone membris,
 ratus, nuper Glaucus adest, viſaque cupidine virginis ardet;
 Deus maris Et, quacunque putat ſugientem poſſe morari,
 factus. Verba refert: Fugit illa tamen, h veloxque timore
 h Teis vā qe- Pervenit in ſummum poſiti prope littora montis. 910
 ſu nēqois eſtius pēpō- Antefretum eſt ingens apicem i conjeſtus in unum
 mēra. pedibus Longa ſub arboribus k convexus ad aquora vertex.
 timor addidit Conſtitit hic, & nta loco, monſtrumne, Deusne
 alaa. Hen. Ille ſit ignorans, admiraturque colorem,
 Steph. Schem- l Caſariemque humeros ſubjeſtaque terga tegentem,
 diaſm. lib. 6. m Ultimæq; excipiat quod tortilis inguina piſcis. 916
 cap. 3. Senſit, & innitens, qua ſtabat proxima, n moli,
 i Ms. colle- Non ego prodigium, nec ſum fera bellua, virgo,
 Bas. Sed Deus inquit, aqua; nec majus in aquore Proteus
 k Declivis, Jus habet, & Triton, o Athamantiadeſq; Palaman:
 devexus ad Ante tamen mortalis eram, p ſed ſcilicet aliis 921
 mare. l Vide Ico-
 mem Glauci
 marini, 2. l.
 Philoſtrati
 Iconum.

Vel propter formam Sireniam; vel quod à nonnullis in balneam verſus
 dicatur. 1270f j ſtāq; tū λυγῶν τῆς Γλαυκῆς ἐπιπῆ τῆς ἀφ' αὐτῆς ἐφευγῆς
 ὡπὲς τῶν ἰσθμῶν. Philoſtratus ibid. n Scopulo. o Lib. 4. v. 540.
 Erat, inquit Palephatus, Glaucus, narator atque urigator peritiffimus.
 Ita ut portu Anthedonio in conſpectu civium enatans, & in litore in ulte-
 riſſimo deſerto per dies aliquot latitans, poſtmodò rediret ſeque ſub uodis per id
 tempus degiſſe aſſignaret, &c. Quin & hyberno tempore, piſces quocunq;
 cives ſui popoſcerant, adducebat, &c.

7 Supra, ad
verl. 916.
2 In quibus
homines in
varias bestia-
rum formas
mutati carmi-
nibus & præ-
stigiis Circes.
lib. sequente. & Virgil. 7. Æneid. sub initio. ex 5. Odyss. Homeri express.
« Solis, qui è Titanum familia & numero, filius.

y *Cruaque pinnigero curvata novissima pisce.*
Quid tamen hac species? quid Divi placuisse marinis?
Quid juvat esse Deum, si tu non tangeris istis? 966
Talia dicentem, dicturum plura reliquit
Sylla Deum: Furit ille, irritatusque repulsa,
2 Prodigiosa petis a Titanidos atria Circes.

LIBER XIV.

Scillæ inguina in canes. F A B. I.

a Ætæ in-
cendia, cujus
crateres evo-
munt lapides
ignitos, flam-
marum globos
& cineres
Pœtæ impu-
tant Encela-
do, Typho-
& gigantibus
à Jove debel-
latis, atque ex
Ætæ super-
injectæ cam-
inis quasi fau-
cibus, ignem
eructantibus.
l. 5. v. 353.
b Arva tribus
Cyclosum
scopuli, ho-
diè Li Fari-
gliani, subje-
cta, fertilia,
sed inarata.
c Glaucus,
Anthedonius.
l. præced.

J *Amque a giganteis injectam faucibus Ætæam,*
b *Arvaq; Cyclosum, quid rastra, quis usus aratri,*
Nescia, nec quicquam junctis debentia bobus,
Liquerat c Euboeicus * tumidarum cultor aquarum:
Liquerat & d Zanlen, adversaque mœnia Rhegi, 5
Navisfragumque fractum, gemino quod littore pressam:
Ausonia Siculaque tenet confinia terra.
Inde e manu magna Tyrrhena per æquora vectus
Herbiferos adiit colles, atque atria Glaucus
f Sole sata Circes, g variarum plena ferarum. 10
Quam simul aspexit, dicta, acceptaque salute,
Diva Dei miserere, precor: nam sola levare
Tu potes hunc, dixit, (videar modo dignus) amorem.
Quarta sit herbarum, h Titani, potentia nulli
Quam mihi cognitius, qui sum mutatus ab illis: 15
Neve mei non nota tibi sit causa furoris,
Littore in Italico, Messenia mœnia contra,
Sylla mihi visa est. Pudor est, promissa, precessque
Blanditiasque meas, contemptaque verba resistere.
At tu, sive aliquid i regnum est in carmine, car- 20
men

v. 966. * Mess. Liquidarum. d Messanam urbem Siciliæ, cui è regione res-
ponder Rhegium in Italia, interjecto fretto Siculo, infami naufragiis, loc-
pulis, & Scylla & Charybdi. e Erægia. f Rhegi. Apoll. Argon. l. 1.
de Glauco. f Lege quæ nos ad 74. v. l. 7. Scholiast. ad Apollonii Argon.
3. l. 200. v. necnon Diodor. l. 5. Augustin. de civitate Dei l. 18. c. 17. & quæ
ibi L. Vives. Hesiod. in Theogon. Mythologi Sole natam referunt ad herba-
rum scientiam, quarum vigor à Sole. g De Circe G. 2. 2. 2. Hom. 10.
Odyss. Lycophron. & commentator ejus. Pallad. 1. l. Antholog. c. 71.
Virg. 7. Æn. statim ab initio. Mythologi omnes. h Lib. præced. ultimo v.
Potentia, imperium, efficacia.

Ore move sacro: siue expugnantior herba est,
 Utere tentatis & operosa viribus herba.
 Nec medeare mihi, sanesque hac vulnera mando;
 Fineque nil opus est: l partem ferat illa caloris.
 At Circe (neque enim in flammis habet aptius ulla
 Talibus ingenium: seu causa est hujus in ipsa,
 n Seu Venus indicio facit hoc offensa paterno)
 Talia verba refert: Melius sequerere volentem,
 Optantemque eadem, parilique cupidine captam.
 Dignus eras, ultro poteras certeque rogari:
 Et, si spem dederis, mihi crede, rogaberis ultro.
 Ne dubites: adsitque tua fiducia forma.
 En! Ego cum Dea sim, nitidi cum filia Solis,
 Carmine cum tantum, o tantum quoque gramine
 possim,
 Ut tua sim, voveo: p spernentem sperne, sequenti 35
 q Redde vices; unoque duas ulciscere facto.
 Talia tentanti, t prius, inquit, in aquore frondes,
 Glaucus, & in summis nascentur montibus algæ,
 Sospite quam Scylla nostri mutantur amores.
 Indignata Dea est: l & ledere quatenus ipsum 40
 Non poterat, nec vellet amans, irascitur illi,
 Qua sibi pralata est, Venerisque offensa repulsa,
 Proinus horrendis infamia t pabula succis
 Conterit, & tritis u Hecateia carmina miscet,
 x Carulaque induntur velamina, perq; y ferarum 45
 Agmen adulantum media procedit ab aula,
 z Oppositumque petens contra Zancleia saxa
 Rhegion, ingreditur a ferventes astibus undas.
 In quibus, ut solida ponit vestigi: terra,
 Summaque decurrit pedibus super aquora siccis,
 Parvum erat gurges curvos sinuatus in arcus,
 Grata quiet Scylla: quo se referebat ab astu
 Et maris, & caeli, medio cum plurimus orbe
 Sol erat, & minimas à vertice fecerat umbras.
 Hunc Dea pravitiat, portentificisque venenis 55
 Inquinat: hic b pressos latices radice nocenti
 Spargit, & obscurum verborum ambage novorum

& Efficacia,
 t Mutuo mei
 amore ardeat.
 m Ejusmodi
 amoribus con-
 ciliandis.
 n Seu Venus
 ulta indicium
 Solis, qui
 Martis adul-
 terium ad
 Vulcanum
 detulit, tur-
 pissimis amo-
 ribus omnem
 Solis proge-
 niem tradu-
 cit. Stripem
 perosa Solis
 invisit Venus,
 Per nos cate-
 na vindicat
 Martia sui.
 Senec. Hip-
 polyt. v. 123.
 o Mss. quan-
 tum quoque
 gramine pos-
 sim. Sed nihil
 mutandum
 censeo.
 p Scyllam.
 q Me aman-
 tem mutuo
 amore profe-
 quere.
 r Rerum na-
 turæ inversa-
 rum conditio
 aut impossi-
 bilium, vim
 negationis
 implicitam
 habet.
 s In quantum
 Glaucum jam
 Deum ledere
 non posset &
 quæ ipsa li-
 lum amaret.
 t Mss. aliquot

Incantationes à matre Hecate edoas, vide 7. l. v. 74. x Nigra-
 magis sacris convenientia, y Hominum inferas & bestias transmutatorum
 supra v. 10. & ult. v. l. præced. x Supra ad v. 5. z Fretum pedes transgre-
 ditur. fretum autem à similitudine ferventis aquæ dictum vult Varro lib. 6.
 de L. L. & alii. à Succos ex herbis noxiis expressos.

Ad k sedes Erycis, fidemque relatus Aesten,
 Sacrificas, tumulumque sui genitoris honorat,
 Quasque rates Iris Junonia pene cremarat,
 Solvit, & l Hippotadæ regnum, in terrasque calenti
 Sulphure fumantes, n Acheloi adumque relinquit
 Sirenum scopulos. o orbatæque praside pinus
 P Inarimen, Prachytenque legit, sterilique locatas
 Colle Pithecusas habitantium nomine dictas. 90
 Q Quippe Deum genitor fraudem & perjuriam quon-
 Cercopum exosus, gentisque admissa dolose, (dam
 In deformem viros animal mutavit, ut idem
 Dissimiles homini possent, similesque videri,
 Membraque contraxit, naresque a fronte remissas 95
 Contudit, & rugis peraravit anilibus ora,
 Totæque velatos flaverit corpora villo
 Misit in has sedes, nec non prius abstulit usum
 Verborum, & nata diva in perjuriam lingua:
 Posse queri tantum rauco stridore reliquit. 105
 Has ubi praterit, & t Parthenopeia dextra
 Mænia deseruit, lava de parte l canori
 Solida tumulam, & loca sæta palustribus undis
 Littora Cumarum, t vivacisque antra u Sibyllæ
 Intrat: & ut manes adeat per Averna paternos, 110
 Orat. At illa diu vultum tellure moratum
 Erexit, tandemque x Deo furibunda recepto,

& Siciliam, in
 qua mons E-
 ryx, ab Ery-
 ce Veneris si-
 lio ibi con-
 dito.

l Æolias in-
 sulas, Æolus
 cur dictus

Hippotades,
 habes lib. 4.
 vers. 663.

m Vulcani
 insulas, Lipa-
 ram, Hieram,
 Strongylen.

n Sircnum.
 de quibus di-
 ctum ad vers.

552. lib. 5.

o Destituta
 gubernatore
 Palinuro.

Æn. 5. l. sub
 hinc.

p Inarimam
 inf. Pithecus-
 sas, Ischiam.

sed de nomi-
 ne Inarimes
 ab Homeri
 n'v Apollonis

lege quæ dis-
 ferit Ery-

threus in indice Virgillii. q Insulæ Inarimes incolæ, ut habet Suidas, impia
 atque improbi erant impostores. in his fratres duo Candulus & Atlas, quo-
 rum alter paxillus, aliter incus dictus: fidem Jovi datam cum violassent, o-
 mnes in simias mutati sunt. Accipit fabula prisca fidem. Quid enim aliud
 quam clunes in purpura, & bylini simii sunt, non, scurræ tantum, & blandi
 moriones, plant, agyrtæ, saltatores, cinx di, quorum Dimidiæ, ut habet Mar-
 tialis, velat Gallicæ palla nates? sed & ipsi majorum gentium fures, fumi-
 venduli, Thurini, bipedum nequissimi Reguli, tanx Ægyptiacæ, delatores,
 quadruplatores, instrumenta palatina, Reip. Harpyiæ, polypi, verricula &
 Neapoli prius Parthenopen dictam à Sirene cognomine ibi sepulta, s' Mi-
 seni Æoli f, qui non præstantior aliter Ære citæ vitas, maximeque accendere
 castra. s. Æn. i. Infra, v. 144. redditur ratio. n Vatis Cumæx, locumque vero
 vates, ut habet Lactantius lib. 1. Sibyllæ erant à veteribus nuncupatæ, vel
 ab enius Delphidis nomine, vel à consiliis Deorum denunciandis: quæ enim
 Deos, & consilium Sæculi appellabant Æoles. Aliis quasi eus Sæculi, quasi Deo
 pleæ. De numero earum varie variis. Lactantius libro dicto de falsa Reli-
 gione numerat nominatque decem. vide Suidam. Pausaniam in hoicis. Dio-
 dorum Sic. l. 5. lll. Giraldi Syntagm. Poët. hist. 2. August. in. 11. l. de Civit.
 Dei, cap. 28. atque ad eum L. Vivem. Bolengerum de Divinatione l. 4. Clu-
 ven. in Italia antiqua l. 4. c. 2. J. Boissardum de Divinatione c. 2. Sed videat-
 ur H. Casaubonus ad Ann. Baron. n. 12. nec non R. Montacuti Apparatus 3.
 a Vide quæ nos ad 6. l. Virg. Æn. sub initio. quæ item ad Lucanum l. 5. v. 82.
 de origine oraculorum ex Justino l. 24. & Diodoro Siculo l. 1. & 16.

Magna petis, dixit, vir factis maxime, cujus
 Dextera per ferrum est, pietas spectata per ignes.
 Pone tamen, Trojane, mecum: potiere petuis; 115
 Elysiisque domos, & regna y novissima mundi
 Me duce cognosces, simulacraque chara parentis.
 In via virtuti nulla est via. Dixit: & auro
 z Fulgentem ramum sylvæ Junonis Averna
 Monstravit, jussitque suo divellere trunco. 120
 Parvum Aeneas, & formidabilis Orci
 Vidit opes, atavosque suos, umbramque senilem
 Magnanimi Anchisæ: didicit quoque jura locorum,
 Quaque novis essent ad eunda pericula bellis.
 Inde ferens lapsos adverso tramite passus, 125
 Cum duce Cumæa fallit sermone laborem.
 Dumq; iter horrendum per opaca crepuscula carpit
 Seu Dea tu præsens, seu Diis gratissima, dixit,
 Numinis instar eris semper mihi, meque fatebor
 Muneris esse tui; quæ me loca mortis adire, 130
 Quæ loca me visa voluisti evadere mortis:
 Pro quibus æriæ meritis evectus ad auras,
 z Tempora tibi statuam, tribuam tibi thuris honores.
 Respicit hunc vates, & suspiratibus haustis, 135
 Nec Dea sum, dixit, nec sacri thuris honore
 Humanum dignare caput, neu nescius erres,
 b Lux æterna mihi, carituraque sine dabatur.
 Si mea virginitas Phæbo patuisset amanti.
 Dum tamen hanc sperat, dum præcorrumpere donis
 Mecupit: Elige, ait, virgo Cumæa, quid optes, 140
 Optatis potiere tuis. Ego c pulveris hausti
 Ostendens cumulum, Quos haberet corpora pulvis,
 Tot mihi d natales contingere vana rogaui.
 Excidit, ut peterem juvenes quoque protinus annos:
 Hos tamen ille mihi dabat, æternamque juveniam
 Si Venerem paterer, contempto munere Phæbi 145
 Innuba permaneo. Sed jam c felicitior atas
 Terga dedit, tremuloque gradu venit agra senectus,
 Quæ patiendâ diu est: nam jam mihi sæcula septem
 Acta vides; superest numeros ut pulveris æquem, 150
 penetrata nostris, &c. Aeneas Sibyllæ. 6. Æneid. Virg. & Immortalitas
 e Arenæ pugillum. d Annos. e Lege sis quæ Seneca connumeratur, cōstit. 108.
 f Super illis versibus Virgilii, Optima quæque dies miseris mortalibus ævi
 Prima fugit, subeunt morbi, tristisque senectus, Et labor & dux rapta incla-
 mentia mortis. Georg. 3. lib. f Annos 700, vide quæ ad verſ. 188. lib. 1.

Tercentum messis, & tercentum musta videre.
 Tempus erit, cum de tanto me corpore parvum
 Longa dies faciet, consumptaque membra senecta
 Ad minimum redigentur onus; nec amata videbor,
 Nec placuisse Deo. Phœbus quoque forsitan ipse 155
 Vel non agnoscat, vel dilexisse negabit.
 h Usque adeo mutata ferar, nullique videnda,
 Vocetiamen noscar: vocem mihi fata relinquent.

solum cecinisse, quæ, dum viveret, prodesse hominibus; sed etiam quæ cum perisset ipsa, &c.

Ulyssis socii in sues, & rursus in pristinam formam. F A B. 5, 6.

Talia i convexum per iter memorante Sibylla,
 Sedibus k Eubicam Stygiis omerisi in urbem 160
 Tricus Aeneas: sacrisque ex more litatis,
 Littora adit nondum l nutriticiu habentia nomen.
 Hic quoque substiterat post tadia longa laborum
 m Neritus Macareus, comes n experientis Ulyssis:
 Desertum quondam mediis in rupibus Aëna 165
 Noscito Achameniden, improvisoque repertum
 V. vere miratus, Quis te casusve densve (jum
 Servat Achamenidem? Cur inquit, p barbara Gra-
 Prora vehit? Petitur vestra qua terra carina?
 Talia querenti jam non hirsutus amictu, 170
 Jam suus, & spinis q concreto tegmine nullis
 Fatur Achamenides: iterum Polyphemon, & illos
 r Aspiciam fluidos humano sanguine rictus,
 Hac mihi ni potior domus est, Ithacique carina,
 Si minus Aeneam veneror genitore. Nec unquam
 Esse satis potero (præstem licet omnia) gratus. 176
 Quod loquor, & spira, calumque & lumina Solis
 Aspicio (possumne ingratus & immemor esse?)
 Ille dedit: quod non anima hac Cyclopi in ora
 Venit, & ut lumen jam nunc vitale relinquam, 180
 Ut tumulo, aut certe non illa condar in alvo.
 Quid mihi tunc animi, nisi quod timor abstulit omnem
 Sensum, animumque, fuit, cum vos petere altare-
 lictus

De Nestore, Qui dextra computat annos, Quique novum toties mustam bibos. Juvenal. 10. Satyr. k Varro 1. 1. 1. cap. Neque pariar Sibyllam non

i Ascensa arduum.
 k Cumas Chalcidicum coloniam. Chalchis autem oppidum est Scythiæ.
 l Postea ab Aeneæ nutrice Cajetan dictam. Sed vide quæ nos ad 1. v. 7. lib. En. & infra vers. 443.
 m Ithacensis. Neritus mons est Ithacæ.
 n Πολυμήδης.
 o Vide 3. 1. En. sub exitu libri.
 p Trojana navis.
 q Tam non forma viri, miserandaque cultu, Cui dira illuvies, immissaque barba, & Consertum segmen spinis, ut 3. Eneid. sed

cultus & liber, & sibi rediens. r Misere percam Polyphemi redditus antro, nisi mihi hæc sub Aëna conditio potior sit, quam illa sub Ulyssæ, &c.

Ἰ Ημε δ'
 ἀπορροήσας
 κορυφῆς ὄρι
 μωυλάου
 &c. Homer.
 Odyss. 10.
 vers. 481.
 Ἰ πῶς ἔτι τῶς
 δ' ἀπορροήσας
 πηγῆς ἀόβι-
 ας τοῦ νεώτε-
 ρου ἠεὶ τῆς
 ἑκαυτῆ Eurip.
 Cyclops vers.
 700.
 Ἰ Ἀλλ' ἄρ'
 ἔξῃσθε παύ-
 μωζωνε λάει
 κήσας &c.
 Odyss. 10.
 vers. 536.
 ἢ Excucatus
 scil. modo ab
 Ulyssē.
 ἢ Ἀλλ' ἄρ'
 δὲ τ' Ὀδυσσεύς,
 Ἰ ἢ α πῶς
 ζῆνα τῶν.
 Odyss. 10.
 516. vers.
 item vers.
 535. impre-
 catur Ulyssi
 reditum mo-
 lestum.
 ἢ Honor. Gla-
 reanus distin-
 guendum pu-
 rat post ser,
 hoc sensu: vidi
 ter bina cor-
 pora quater
 affligi. Quia
 apud Home-
 rum Polyp.
 devoravit sex
 Ulyssis socios.
 Sed durior est
 illa Anakro-
 pῆ & nostro inusitata. Simplicior & sanior erit constructio. Vidi bina meo-
 rum sociorum corpora, tribus scil. vicibus affligi iterum. Ita nampe Virg. 3.
 ἢ. Vidi exomē, duo de numeris cum corpora resiro, &c. Mar. Accursus ter-
 git vna produbna, Homer. Ἐδὲ ἢ δὴ ἀνέψυξ ὡς τὴν εὐλακῆς κατὰ τὴν κα-
 κή, &c. Odyss. 9. v. 280. ἢ Ἡμε δ' ὡς τὴν αἰὲς ἀπὸ τῆς ὄρι, ἢ δ' ἀπὸ τῆς
 Ἐρῶρα τὴν εὐλακῆς τὴν ἑ δὲ τῆς ὡυαίσῃ. ibidem. ἢ Φάσθ' ἢ δ' ἑ δὲ τῆς
 ἢ δ' ἑ δὲ τῆς ἢ δ' ἑ δὲ τῆς, vers. 573. ἢ Data sibi ab Ulyssē.

Equora l' conspexi ? volui inclamare ; sed hostis
 Prodere me timui : vester quoque clamor Ulyssis
 Penō rati nocuit. Vidi, cum monte revulsum
 Immanem scopulam medias permisit in undas :
 t Vidi iterum veluti tormenti viribus acta
 Vasta giganteo jaculantem saxa lacerto :
 Et, ne deprimeret fluctusve lapisve carinam , 190
 Pertimui , jam me non esse oblitus in illa.
 Ut vero faga vos ab acerba morte reduxit ,
 Ille quidem totam gemebundus obambulat Aetnam ,
 u Pratentatque manu sylvas , & luminis orbis
 Rupibus incurSAT, fixataque brachia tabo 195
 In mare protendens, gentem execratur Achivam ,
 Atque ait : x O si quis referat mihi casus Ulyssis ,
 Aut aliquem ex sociis, in quem mea saviat ira ,
 Viscera cujus edam , cujus viventis dextra
 Membra me alancem, cujus mihi sanguis inundet 200
 Guttur & elisi trepident sub dentibus artus !
 Quam nullum , aut leve sit damnum mihi lucis
 dempra !
 Hac & plura ferox. Me luridus occupat horror
 Spectantem vultus etiamnum cade madentes ,
 Crudelesque manus , & inanicum luminis orbem , 205
 Membraque & humano concretam sanguine barbam.
 Mors erat ante oculos , minimum tamen ipsu doleris.
 Et jam prensurum , jam nunc mea viscera rebar
 In sua mersurum : mentique hærebat imago 210
 Temporis illius , quo vidi y bina meorum.
 Ter quater affligi sociorum corpora terra ;
 z Cum super ipse jacens hirsuti more leonis
 Visceraque , & carnes , cumque albis ossa medullis ,
 Semianimesque artus avidam condebat in alvum.
 Me tremor invasit : stabam sine sanguine mæstus , 215
 Mandentemque videns , a ejetantemque eruentis
 Ore dapes , & frustra b mero glomerata vorantem.
 Talia fingebam misero mihi fata parari :
 Perque dres latitans multos , omuemque tremiscentis

- Ad strepitum, mortemque timens, cupidusque mori,
 Glânde famem pellens, & mista frondibus herba,
 Solus, inops, exspes, leibo pœnaeque relictus,
 Hanc procul aspexi longo post tempore navem,
 Ora vique fugam gestu, ad litusque cucurri,
 Et movi, Grajumque ratu Trojana recepit. 225
 Tu quoque pande tuos, comitum gratissime, casus,
 Et ducis, & turba, qua tecum est, redita ponto.
 Salus ille refert Thasco regnare profundo,
 Eolam & Hipposaden cohibentem carcere ventos,
 Quos bovis incluses tergo (memorable munus) 230
 Dulichium sumpsisse ducem, statuque secundo
 Lucibus isse novem, & terram aspexisse petitam:
 Proxima post nonam cum sese aurora morderet,
 Invidia facios, pradaeque cupidine victos
 Esse ratas aurum, & dempsisse ligamina ventis, 235
 Cursu quibus isse retro, per quas modo venerat undas,
 Eolique ratem portus repetisse tyranni.
 Inde Lemni veterem Lestrygonis, inquit, hi in urbem.
 Venimus: Antiphates terra regnabat in illa,
 i Missus ad hunc ego sum, numero comitante duo-
 rum, 240
 Virque fuga quasita salus comitique mihi que:
 Tertius è nobis Lestrygonis impia tinxit
 Ora cruore suo. Fugientibus instat, & agmen
 Concitat Antiphates: cœunt, & saxa, trabesque
 Conjiciant, merguntque viros, merguntque carinas; 245
 Una tamen, qua nos, ipsumque vehebat Ulysses,
 Effugit. A Amissa sociorum parte dolentes,
 Multaque conquesti in terris allabimur illis,
 Quas procul hinc cernis: Procul hinc (mihi crede)
 videnda
 Insula visa mihi: Tuque o justissime Troum 250
 Nate Dea (neque enim finitæ Marte vocandus
 Hostis es Aenea) mones, fuge littora Circes.
 Nos quoque Circeæ religata in littore pinus
 Antiphata memores, n immansuetique Cyclopi
 Ire negabamus, vel tellæ ignota subire. 255
 nunc confi-
 nenti junctam.

Virgil. 7. Æn. statim ab initio. n Epitheton hoc pro abjecto & nimis leni vel-
 licant nonnulli. defendit Mariang. Accursius & Herc. Clouanus; non segnius
 quam Ilandasi Bufridis avas apud Virgilium, Agellius lib. 2. cap. 4.

- Clauder in antra, suis solum caruisse figura 291
 Vidimus a Eurylochum: solus data pocula fugit.
 Quae nisi vitasses, pecoris pars una maneret
 Nunc quoque setigeri: nec tanta cladis ab illo
 Certior ad Circeen ultor venisset Ulysses. 295
 b Pacifer huc dederat e florem Cyllenius album
 Moly vocant superi, nigra radice tenetur.
 Tutus eo, mentisque simul caelestibus, intrat
 Ille domum Circes, & insidiosa vocatus
 Pocula, d conanem virga mulcere capillis 300
 Reppulit, & stricto pavidam deterruit ense.
 Inde fides, dextraque data, e thalamoque receptus
 Conjugi dotem sociorum corpora poscit.
 Spargimur ignota succis melioribus herbae,
 Percutimurque caput conversa verbera virga, 305
 Verbaque dicuntur dictis contraria verbis.
 Quo magis illa canit, magis hoc tellure levati
 Erigimur, setaque cadunt, bifidosque relinquit
 Rima pedes: redeunt humeri, & subjuncta lacertis
 Brachia sunt, flentem flentes complectimur illum,
 Harumisque ducis collo, nec verba locuti 311
 Vlla priora sumus, quam nos testantia gratos.
 g Annua nos illicit tenuit mora, multaque praesens
 Tempore tam longo vidi, multa auribus hausi:
 Hoc quoque cum multis, quod clam mihi retulit una
 Quatuor e famulis ad talia sacra paratis. 316
 Cum duce namque meo Circe dum sola roratur,
 Illa mihi niveo factum de marmore signum
 Ostendit juvenile, gerens in vertice picum
 Ade sacra possum, multisque insigne coronis. 320
 Quis foret, & quare sacra coleresur in ade,
 Cur hanc ferret avem, quarenti, & scire volenti,
 Accipe, ait, Macareu, dominaeque potentia qua sit
 Hinc quoque disce mea. Tu dictis adijce mentem.

alii *εωφορῶν* interpretantur olii, cujus aditum arduum, exitum tenuissimum esse volunt. vide quae ad vers. 114. supra, *Τὸς ἀπὸ τοῦ ἰδρῶτος* *πρωταῖος* *ἔθνη* *Αἰθιοπία*, &c. Hesiod. *ἰ. 57.* & *Ὀδυσσ. v. 293.* & *Ibid.* *ἔ. 140.* *πρωταῖος* *ἔθνη* *Ἰνδία* *Δὲ τῶν ἐν Ἰνδία*, &c. *Ὀδυσσ. v. 293.* & *Ibid.* *v. 469.* An illas vero quatuor anni tempestates exponunt quidam; alii elementa quatuor, ipsam Circeen interpretantur mutationem & alterationem diversarum rerum, unde generentur omnia, beneficio Solis, cujus filia

Picus in avem sui nominis. F A B. 7.

In Picus patri h **P**icus in Ausonio, proles Saturnia, terris 331
 Saturno successit in regno
 Latii; quo, Rex fuit, in utilium bello studiosus equorum.
 à Jove pulsus, Formam viro, quem cernis, erat: licet ipse decorem
 confugerat Saturnus, Adspicias, si cæque probes ab imagine veram.
 & Picus equum demiser. Par animus forma: K nec adhuc spectasse per annu
 Virg. 7. AE. Quinquennem poterat Grajor quater edere pugnam.
 neid. Iovis- Ille suos Driadas Latin in montibus ortas 331
 dau. Verterat in vultus: illum fontana patebant
 & Nondum Numina Naiades, quas Albula, quasque Numici;
 illi per ætatem tulit præcepit, & opaca Farfarus unda, 335
 (ut qui vicefimum Quaque colunt Scythica stagnum nemorale Dianæ,
 nobis attigisset Finisimofque lacus; spreis tamen omnibus, unam
 annum) licuit quater Ille colit Nympham, quam quondam in colle Palati
 agere spectatorem ludorum Dicitur nancipiti peperisse Venilia Jano.
 Olympiorum, quos Hac tibi nubilibus primum maturuit annis, 340
 quinto quoque anno Præposito cunctis Laurenti tradita Pico est.
 incante edebant Græci. Rara quidem facie, sed rarior arte canendi,
 Expeditor hæc lætio, O Unde Canens dicta est: sylvas, & saxa movere,
 quam Lipsientis, Et mulcere feras, & flumina longa morari.
 sis, Quinquennem poterat Ore suo, volucresque vagas retinere solebat. 345
 Grajam quater edere pugnam. Quæ dum fæminea modulatur carmina voce,
 & sanctorum expolitio, namque ibi corrector edere Exierat tecto Laurentes Picus in agros,
 interpretatur dicere, hac Indigenas fixurus apros, tergumque premebat
 mente atque ordine: nondum poterat Acris equi, lævaque hastilia bina gerebat,
 Picus dicere, se quater spectasse Olympia. Mss. aliquot, Graja quater edere
 & pugnæ, Qui non longe à fonte suo se in Tiberim exonerat. in Nympharum
 que colentes stagnum in nemore Aricino, quo Dianam ex tauris Scythicis
 ubi immolabantur illi victimæ humanæ, tulit Orestes, 3. Fallos. 1. de Pont
 to, el. 3. n. in frontibus bicipiti. & Ipsa manequæ nomen habet à carmine d'Alou.
 Ovid. 1. Fallosorum. p. Purpuream indurus chlamydem, quam aureus obibat
 limbus, vel potius, Lævaquam circumplebitur ante Balthæar, & ceteri sub
 nedit fæula gemma. Æneid. 5. vido & v. 394. intra. q. Circe. v. ult. l. 13.
 & Sic Cadm. comitibus 3. l. Effluxere unda manibus; sanguisque reliquit
 Corpus, & alienitas subitus tremor occupat avias, 356

d Religionis
summx Py-
thagoricus
hic numerus,
& ma'cu' x
virtutis, &
Deorum supe-
rum propter
trinam regu-
lan divinaz
rationis. vide
qux nos ad
Virgili
eclog. 8. nu-
mero deus impare gaudet. e Pico equum demitor: quem capta cupiditate
jux (lege qux nos ad locum illum) Aurea percussam virga, versumque ve-
lennis Fecit avem Circe. sparsisque coloribus alas, Virg. 7. Æneid.

d Ter juvenem baculo tetigit, tria carmina dixit.
Ille fugit; e sed se solito velocius ipse
Currere miratus, pennas in corpore vidit;
Seque novam subito Latis accedere sylvis
Indignatus avem, duro fera robora rostro
Figit, & iratus longis dat vulnera ramis.
Purpuream chlamidis penna traxere colerem:
Fibula quod fuerat, vestemque momorderat, auram
Pluma sit, & fulvo cervix præcingitur auro, 400
Nec quicquam antiquum Pico, nisi nomina, vestat.

Pici focii in feras. F A B. S.

I Nterea comites clamato saepe per agros
Nequisquam Pico, nullaque in parte reperto,
Inveniunt Circe, (nam jam tenuaverat auras,
Passaque erat nebulas ventis ac sole resolvi) 405
Criminibusque premunt veris, regemque reposcunt,
Vimque ferunt, savisque parant incessere telis.
Illa Inocens spargit virus, succosque veneni,
Et noctem, noctisque deos, & Ereboque, Chæaque
Convocat, & longis Hecaten ululatus orat. 410
Exilvæ loco (dictu mirabile) sylva,
Ingemuitque solum, vicinaque palluit arbor,
Sparsaque sanguineis rubuerunt pabula guttis,
Et lapides visi mugitus edere rancos,
Et latrare canes, & humus serpentibus atris 415
Squallere, & tenues anima volitare videntur.
Attonitum monstris vulgus pavet. Illa paventum
Ora venenata tetigit mirantia virga:
Cujus ab attacta variarum monstra ferarum
In juvenes veniunt. Nulli sua mansit imago. 420

f Carmina
quid possint,
incantationes
scil. & vene-
ficia prædi-
cant passim
poëtz, quos
citât Index
noster Poëti-
cus titul.

Magia vis.
Vide etiam
qux nos ad
vers. 200. &
223. lib. 7.
supra.

g Ita Mss.
nostri & Cio-
fani. atque

ita, legit Priscianus lib. 6. exponitque, ab Erebo & a Chao. Neque enim
placet quod obtrudunt nonnulli Ereboque Chaoque, contra fidem lib. re-
feruatque ad nos deos, qui intelliguntur Pluto, Hecate, Demogorgon.
vide qux nos ad Lucanum. l. 6. vers. 746. Est autem Erebus, obscurissimus
inferni locus. de Chao dictum ad 6. vers. lib. 1.

Canens Pici uxor in auras. F A B. 9.

Presserat occiduis h Tartesia littora Phæbus,
 Et frustra conjux oculis animoque Canentis
 Expectatus erat: famuli populusque per omnes
 Discurrunt sylvas, atque obvia i lumina portant.
 Nec satis est Nympha flere, & lacerare capillos, 425
 Et dare plangorem; facit hæc tamen omnia, seque
 Proripit, ac latos errat vesana per agros:
 Sex illam noctes, totidem redeuntia Solis
 Lumina: viderunt k inopem somnique cibique,
 Per juga, per valles, qua sors ducebat, euntem. 430
 Ultimus aspexit fessans luctuque viaque
 Tybris, & in gelida ponentem corpora ripa.
 Illic cum lacrymis ipsos modulata dolores,
 Verba sono tenui mærens fundebat: ut olim
 Carmina jam moriens canis exequialia cycnus. 435
 Luctibus extremum tennes liquefacta medullas
 Tabuit, inque leves paulatim evanuit auras:
 Fama tamen signata loco est, quem ritè Canentem
 Nomine de Nympha veteres dixere coloni.
 Talia multa mihi longum narrata per annum, 440
 Visaque sunt, resides, & desuetudine tardi
 Rursus inire fretum, rursus dare vela jubemur:
 Ancipitesque vias, & iter Titania vastum
 Dixerat, & sevi restare pericula ponti.
 Pertimui, fateor, nactusque hoc litus adhasi. 445

h Al. Carthe-
 salitora, Car-
 theia enim
 Melæ, Ptole-
 mæo, & Pli-
 nio eadem
 cum Tartes-
 so, quæ aliis
 Tariffa est,
 opp. Hispan-
 niæ Bæticæ
 inter Calpen
 & Belonem:
 aliis Algexi-
 ra: aliis Ga-
 dium insula.
 Strabo lib. 3.
 refert veteres
 Bætin appel-
 lasse Tartes-
 sum. Secun-
 dum verò
 opinionem
 vulgarem è
 litore Hesper-
 rio prospici-
 entibus Sol
 in Oceano,
 tanquam in
 plano, occi-
 dere videtur,
 i Funalia,
 faces.
 k Expertem,
 Homini non

trique ante septimum lethalis est inedia. Durasse & ultra undecimum plerof-
 que certum est. Plin. l. 11. c. 54. l Cycnum tanquam Apollinis avem, fati-
 sui approximantis præcium suavissimè canere scribunt Plato in Phædone,
 Cic. Tusc. quæst. 1. Callimachus, Philostratus, Oppianus, Lucretius, alii
 innumerati. Negat Athenæus l. 9. c. 11. δὲ Ἰ Μυθολογία φησὶ Ἀπὸ τῆς Πηλοῦς
 τῆς Ἰωνίας παρακαλεῖται, ἢ ἀναστροφῆς αὐτῆς. Et Ælianus lib. 1. cap. 9.
 Ἐπὶ δὲ τῆς Ἰωνίας ἀναστροφῆς, ἢ ἀναστροφῆς, ἢ ἀναστροφῆς, ἢ ἀναστροφῆς.
 Hieroglyph. cap. 1. & Scaliger 232. exercitat.

Diomedis comites in aves Diomedæas.

F A B U L A IO.

Finierat Macareus, urnaque in *Æneïa* nutrix
 Conditæ, marmoreo tumulo breve n carmen ha-
 hic me Cajetam nota p pietatis alumnus, (bebat: nos ad lib. 7.
 m Cajeta. vi-
 de 167. vers.
 supra, & quæ
 nos ad lib. 7.
 Æn. vers. 1.
 hujus lib. &

* Epitaphium hoc,
 quæ nos ad eum.

g Funebri.
7 Famofæ
veneficiis
Circes.

f Arque hic
Bneas ingen-
tem ex aquare
lucum Proſpi-
ciit. 7. Æneid.
t Vorticibus
rapidis, &
multa flavur
arua in mare
prorumpit.
ibid.

a Fauno &
Marica ge-
niti.

x Rutulis.
quorum rex
Turnus. ve-
rum hæc om-
nia liquent ex
Virg. 7. lib.
Æneid.

y Mezentius
rex Thuſco-
rum à patri-
bus Turni ſtat
contra Lati-
nos & Troas.

a Copiis ex-
ternis. Ænea
ab Evandro
auxilium pe-
tente; Turno.
à Diomede.

Æneid. l. 2.
b Diomedes
à bello Tro-
jano reuerſus,
ubi compe-
riſſet uxorem

Ægialen à Comata filioſtheneli corruptam, vitæque ſux inſidiantem,
Apuliam profugit: ubi regni parte & filia in uxorem à Danno donatus, Ar-
gyripam condidit. c Apulo. ut 6. l. Faſtor. Et generum Ornidem, Apulo Da-
no, itaam. Confunduntur hæc nomina, Apulia, Calabria, Iapygia: quæ pro-
prie continet Meſſapios, Pentetios, Daunios. Cluver. Italia. l. 4. cap. 10.
d Diomedes Tydci Ætoliz regis filius. Sed lege orationem iſtam Venul-
lib. 11. Æn. e Ajax Oilci filius Naricia, quæ Locridis urbs eſt, orationem
Cassandra regiam virginem è templo Palladis raptam ſupravit. Sacri-
gium ultura Dea iram in univerſam Græcorum claſſem diſſudit, & impetum
deprehenſam in reditu. Virgil. 1. Æneid. Unius ibi maxaw. &c. Quæ ſu-
næus lib. 14. f Nauplius, Palamedis filii mortem ulturus, Minervæ nau-
facis extulit noſtu Græcis tempeſtate laborantibus quali portusigna un-
plerique ad Capharea & cautes Eboicas naufragi intorſerunt, utique Co-
phareus, 11. Æneid.

Ereptam Argolico q quo debuit igne cremavit.
Solvitur herboſo religatus ab aggere funis
Et procul inſidias, & infamataque relinquunt
Teſta Dea, ſi lucosque petunt, ubi nubilus umbra
t In mare cum fulva prorumpit Tybris arena,
u Faunigenaque domo poſitur nataque Latini,
Non ſine Marte tamen. Bellum cum x gente feraci
Suscipitur, pactaque ſuri pro conjuge Turnus. 455
y Concurrat Latio Tyribenia tota, diuque
Ardua ſollicitis victoria queritur armis,
Auget uterque ſuas a externo robore vires,
Et multi Rutulos, multi Trojana tventur
Caſtra; neque Æneas Evandri ad mœnia fruſtra
At Venulus fruſtra b profugi Diomedis ad urbem
Venerat. ille quidem ſub c Iapyge maxima Dauuo
Mœnia condiderat, dotaliaque arua tenebat;
Sed Venulus Turni poſtquam mandata peregit,
Auxilium petit. Vires d Ætolius heros
Excusat, nec ſe, aut ſoceri committere pugna
Velle ſui populos, aut quos è gente ſuorum
Armet habere ullos. Neve hac commenta patetis,
Admoniti: quanquam luctus renoventur amari. 475
Perpetiar memorare tamen. Poſtquã alta cremata eſt
Ilios, & Danaas paverunt Pergama flammis,
e Nariciusque heros à virgine, virgine rapta,
Quam meruit penam ſolus, digeſtu in omnes;
Spargimur, & ventis inimica per aquora rapiti, 475
Fulmina; noctem, imbres, iram cœlique marisque,
Perpetimur Danai, cumulumque f Capharea cladiſ.
Neve morer referens triſtes ex ordine caſus,
Gracia tum potuit Priamo quoque ſtenchi videri.
Me tamen armifera ſervatum cura Minerva 480

Fluuiibus eripuit: patriis sed rursus ab agris
 Pellor, & g antiquo memores de vulnere h p̄nas
 Exigit alma Venus; tantosque per alta labores
 Equora sustinui, tantos terrestribus h armis,
 Ut mihi felices sint illi saepe vocati,
 Quos i communis hyems, importunusque Caphareus
 Mersit aquis, vellemque horum pars una fuisse.
 Ultima jam passi comites belloque fretoque,
 Desiciunt, sinemque rogant erroris. At Acmon
 Fervidus ingenio, tum vero & cladibus asper, 490
 Quid superest, quod jam patientia nostra recuset
 Ferre, viri? dixit. Quid habet Cytherea, quod ultra
 (Velle puta) faciat? k Nam dum pejora timentur,
 Est locus in voto: Sors autem ubi pessima rerum est,
 Sub pedibus timor est; securaq; summa malorum. 495
 Audiat ipsa licet; & quod facit, oderit omnes
 Sub Diomede viros: odium tamen illius omnes
 Spernimus; & magno stat magna potentia nobis.
 Talibus iratam Venerem l Pleuronius Acmon
 Instimulat verbis, veteremque resuscitat iram. 500
 Dicla placent paucis: numeri majoris amici
 Acmona corripimus; cui respondere volenti
 Vox pariter, vocisque via est tenuata, comeque
 In plumas abeunt, plumis quoque colla teguntur,
 Pectoraque, & tergum, majores brachia pennas 505
 Accipiunt, cubitique leves in sinuantur in alas.
 Magna pedis digitos pars occupat, oraque cornu
 Indurata rigent, sinemque in acumine ponunt.
 Hunc Lycus, hunc Idas, & cum Rhetenore Nyctem,
 Hunc miratur Abas: & dum mirantur, eandem 510
 Accipiunt faciem, numerusque ex agmine major
 Subvolat, & remos plausis circumvolat alis.
 n Si volucrum qua sis dubiarum forma requiris:
 Ut non Cycnorum, sic albis proxima cygnis.
 Vix equidem has sedes, & o Iapygus arida Daunus 515
 Arva gener teneo minima cum parte meorum.

Apulus pastor in Oleastrum. FAB. II.

Hætenus p Oenides. Venulus q Calidonia regna, p Diomedes
 Penecciosque sinus, r Messapiag; arva reliquit: q Apuliam. Oenci nepos.
 in cuius parte
 dotali regnabat Diomedes ex Ætolia in qua Calydon, advena, ad vers. 457,
 supra. r Messapiam peninsulam, in qua Calabri & Salentini.

g Quod à me
 olim accepe-
 rat bello Tro-
 jano. Iliad. 5.
 & Æneid. 11.
 h Furiosa ad-
 ultero amore
 uxore, ut mo-
 do ad v. 457.
 i Univerſæ
 classi immiſſa
 tempeſtas.

k Magnitudo
 cladis etiam
 vota damnat,
 ſpei nervum
 incidit, &
 deſperare ju-
 bet. fortuna
 miſerrima tuam
 eſt, &c. l. 2. de
 Ponto, 2. el.
 l Ex Pleuro-
 ne, opp.
 Ætoliz.

m Al. curvax-
 tur. Alii ſe-
 nuantur.
 n Equo's vo-
 cat Aristot.
 lib. πηδ. ζω-
 ον. αχουα.

Gaza ardeas
 vertit. Cata-
 ructas à Inba
 vocari ſcribit
 Plin. lib. 10.
 cap. 45. De
 his lege quæ
 habet Augu-
 ſtin. 18. l. de
 civit. Dei. &
 quæ ad cum
 L. Vives. &
 Virg. 11. Æn.
 Ad v. 458.
 ſupra.

* Trojanus. Namque Ardeam Rutulorum regni caput, interfecto Turno, Æneas incendit. Frustra sunt Servius & alii, qui hoc ad Annibalem referunt. Trojani enim, aliique omnes Græcis Barbari habiti, mox etiam Latinis. p. Avis. utut in auguriis præpetes dicantur felices aves, & quæ alius subvolant. Agell. l. 6. c. 6.

Bella gerunt: tandemque Venus victricia nati
 Arma videt, Turnusque cadit; cadit Ardea, Turno
 Sospite dicta potens. Quam postquam o barbarus

ignis
 Abstulit, & tepida patuerunt tella favilla, 580
 Congerie è media tum primum cognita p. præpes
 Subvolat, & cineres plausis everberat alis:
 Et sonus, & macies, & pallor, & omnia, captam
 Quæ deceant urbem, nomen quoque mansit in illa
 Urbis; & ipsa suis deplangitur Ardea pennû. 585

Æneas inter deos Indigetes translatus.
 FABULA 15.

Jamque deos omnes, ipsamque Æneia virtus
 Junonem veteres finire coercuit iras:

q. Ut qui gloriae suæ fati vixisset, meritis jam onustus, cælo maturus, Divis adscribendus esset.
 7 Satis sit Heroi semel vidisse Inferorum regna, semel Styga transisse. supr. verl. 116. & Virg. Æn. 6. vide quæ nos ad illa. 6. Æneid. Bis Stygios innare lacus, bis nigra videre Tartara.
 f. Lege quæ Agellius l. 2. cap. 6. at-

Cum bene fundatis opibus crescentis J. uli,
 q. Tempestivus erat cælo Cythereus heros.
 Ambieratque Venus superos, colloque parentis 590
 Circumfusa sui; Nunquam mihi, dixerat, illo
 Tempore dure pater, nunc sis mitissimus opto:
 Æneaque meo, qui te de sanguine nostro
 Fecit avum, quamvis parvum, des, optime, numen,
 Dummodo des aliquod. x Satis est cinamabile regnum
 Aspexisse semel, Stygios semel isse per amnes. 596
 Assensere dei. t nec conjux regia vultus
 Immotos tenuit; placatoque annuit ore.
 Tum pater, Est is, ait, cælesti numine dignus:
 Quæque petis, pro quoq; petis, cape nata, quod optas.
 Fatus erat: gaudet, gratesque agit illa parenti, 601
 Perque leves auras junctis inveccta columbis,
 Litus adit Laurens, ubi tectus arundine serpit
 In freta flumineis vicina u Numicius undis.
 Hunc jubet Ænea quacunque obnoxia morti 605
 Abluere, & tacito deferre sub æquora cursu.

que ejus compiler Macrobius lib. 6. cap. 7. t. Annuebat & Juno ipsa.
 * Latii fl. Æneæ terminus vitæ. Secundum inde prælium Latinis, Æneæ
 etiam ultimum operum mortalium fuit. inquit Livius lib. 1. Namque ibi
 pugnans cum in flumine interisset, nec corpus ejus inveniretur, ad Deos
 migrasse credebatur. Dionysius lib. 1. Juvenal. Satyr. 11. Hercules & Æ-
 neas. Alter aqua, alter flammis, ad sidera missus, & Tibul. l. 2. el. 3.

x Corniger exequitur Veneris mandata, suisque,
 Quicquid in Aenea fuerat mortale, repurgat
 Et respersit aquis: y pars optima restitit illi.
 Lustratum genitrix divino corpus odore
 Unxit, & ambrosia cum dulci noctare mista
 Contigit os, fecitque deum: quem z turba Quirini
 Nuncupat a Indigetem, b temploque arisque recepit.

x Fluvii cur
 cornuti &
 tauriformes,
 vide lib. 9.
 610 vers. 80. &
 lib. 13.
 vers. 895.
 y Pars me-
 lior, anima.
 z Populus

Romanus. a Sicus est, inquit Livius lib. 1. quemcumque eum dici fas jusque est, super Numicium fl. Jovem indigetem appellant. Indigetes autem sunt qui ex mortalibus indigenis in Deorum numerum relati sunt, quasi in Diis agentes. vide quæ nos ad 12 lib. Æncid. 794. vers. Indigetem Aeneam scie ipsa, &c. & quæ Lil. Gyrard. primo Syntagmate de Diis. b Latini facellum tanquam Heroi dicaverunt, cum inscriptione hujusmodi: Παρθεῖς Πύθωνος, ἐς τοῦτον Νουμίου Πύθωνος ἐν τῷ. Dionysius lib. 1.

Tyberinus in Tyberim: Aventinus mons:
 Pomona à pomis dicta, & Vertumni
 varia metamorphosis. FAB. 16.

c Unde sub Ascantii ditione binominis Alba
 Resque Latina fuit. successit Sylvius illi: 615
 Quo factus antiquo tenuit repetita Latinus
 Nomina cum sceptro. Clarus subit Alba Latino;
 Epitius ex illo: post hunc Capetusque, Capysque;
 Sed Capys ante fuit. regnum Tyberinus ab illis
 Cepit, & in Thusci demersus fluminis undis 620
 Nomina fecit aquæ. de quo Remulusque, feroxque
 Acrota sunt geniti: Remulus maturior annis
 d Fulmineo periit imitator fulminis icæu.
 Fratrem suo sceptrum moderatior Acrota forti
 Tradit Aventino: qui, quo regnavat, eodem 625
 Monte jacet positus, tribuitque vocabula monti.
 Jamque Palatina summam Proca gentis habebat:
 Rege sub hoc Pomona fuit, qua nulla Latinas
 Inter e Hamadryadas coluit solertius hortos,
 Nec fuit arborei studiosior altera fetus;
 Unde tenet nomen. non sylvas illa, nec amnes;
 Rus amat, & ramos felicia poma ferentes.

c Cessit no-
 vercz Lavi-
 nium Asca-
 ntius sive Ju-
 lus, Alban-
 que condidit.
 In hac Alba-
 norum regum
 genealogia
 dissentit à se
 noster, in
 quarto Fasto-
 rum. A No-
 stro Livius
 1. lib. &
 Dionysius.
 successionem
 vero breviter
 sic cape 1.
 Ascantius. 2.
 Sylvius Post-
 humus Æneæ
 filius. 3. Æ-
 neas Sylvius
 mansit enim:
 Sylvius post-
 ea omnibus

cognomen. 4. Latinus. 5. Alba. 6. Atis, seu Epitius. 7. Capys. 8. Capetus, seu Calpetus. 9. Tiberinus. 10. Remulus. 11. Agrippa, qui nostro Acrota. 12. Aventinus. 13. Procas. 14. Amulius Numitor. d Alter Salmoneus, Qui flammam Jovis & sonitus imitatus Olympi ἐπιβροχῶν, vero interit fulmine, e Nymphas. quæ vero sunt Hamadryades diæum ad 777. vers. lib. 3.

f Inuitiles fal-
ce ramor am-
putat, Felicia-
res inserit.
 Horat. 2.
 epod. Infitio-
 num genera
 docent Colum-
 mella 5. lib.
 de re rustica
 11. cap. idem
 lib. de arbor-
 ribus. Palladi-
 us in Fe-
 bruario. tit.
 17. Plin.
 lib. 17. c. 14.
 Virgil. 2.
 Georgic.
 vers. 69.
 g Miraturque
 uvas fronder
 & non sua
 poma. ibid.
 h Vide quæ
 ad vers. 150.
 lib. 1. & 500.
 vers. lib. 8.
 i M. Fauni.
 Τὸς ἰσοῦ ἡλι-
 κία τῶν ὀμ-
 νύων προδ-
 κούτες ἑνὸς ἄ-
 γου ἰαλίου.
 Pausanias in
 Atticis. Ms.
 Sylvanusque.
 & Priapus.
 cujus fater
 dextra coerce-
 ret. Obscuro-
 que rabet
 perreñus ab
 inguine palus. Horat. Serm. 1. lib. 8. Sat. 1. Qualis Deus fuerit. Vertumnus;
 quæ nominis ratio, & in varias formas mutabilis docet Propertius 3. lib.
 el. 2. & ad eum Beroaldus & Jo. Annii. vide & Lil. Gyrald. Syntagm. 4.
 necnon Baptistæ Pii Annot. Poster. c. 33. Ad anni vertentis varias vices re-
 fertur Vertumnus. Seu quia vertentis fructus percepimus anni, &c. Propert-
 tius ibid. m Sicubi scalas attulisset, arboribus eas admoturus. * Laborat
 hic locus, & in eo multi; necdum sanitati restitutus convaluit. Mss. aliquot
 Ciofani, & ex nostris unus habent, tantoque peritior, inquit. Sed versus duo
 qui sequuntur *Omnibus es Nymphis & Salve virginis* qui in vulgatis legun-
 tur, in castigatioribus editionibus Aldina, Næugeriana, Heinsiana, non ad-
 mittuntur, ut qui in Vaticanis Mss. octo, aliisque quos citat Ciofanus, non
 compareant. Prior quidem in Ms. nostro non reperitur. utut hi pro nothis
 atque adulterinis ejiciantur, aliquid tamen mihi ad contextum & sensum
 desiderari videtur.

Paucaque laudata dedit oscula, qualia nunquam

Vera dedisset anus, glebaque incurva resedit

Suspiciens pandos Autumni pondere ramos.

Ulmus erat contra speciosa nitentibus uvis,

Quam socia postquam pariter cum vite probavit,

At si staret, ait, cœlebs sine palmite truncus,

Nil præter frondes, quare peteretur, haberet:

Hac quoque quæ junctæ vitis requiescit in ulmo,

Si non junctæ foret, terra acclinata jaceret.

Tu tamen exemplo non tangeris arboris hujus,

Concubitusque fugis, nec te conjungere curas.

Atque utinam velles! Helene non pluribus esset

Solicitata procis, nec quæ Lapithæa movit

Prælia, nec r conjux timidi, aut audacis Ulyssæi.

Nunc quoque, cum fugias, averterisque petentes,

Mille viri cupiunt, & semideique, deique,

Et quæcumque tenent Albanos numina montes,

Sed tu, si sapias, si te benè jungere, animumque

Hanc audire voles, quæ te plus omnibus illis,

Plus quam credis amo, vulgares rejice tedas,

Vertumnumque tori socium tibi delige; pro quo

Me quoque pignus habe: Neque enim sibi notior

ille est,

Quam mihi, nec toto passim vagus errat in orbe,

Hac loca magna colit, nec, uti pars magna procorum,

Quam modo vidit amat: Tu primus & ultimus illi

Ardor eris, solique suos tibi devovet annos.

Adde, quod est juvenis s quod naturale decoris

Munus habet, formasque aptè singetur in omnes,

Et, quod erit jussus, (jubeas licet omnia) fiet.

Quid, quod amatis idem? quod, quæ tibi poma co-

luntur,

t Primus habet, lætaq; tenet tua munera dextra,

Sed neque jam factus desiderat arbore demptos,

Nec, quas hortus alit, cum succis mitibus herbas,

Nec quicquam, nisi te. Miserere ardentis, & ipsum

Quod petit, ore meo præsentem crede precari.

Ultioresque deos, & pectora dura perosam

voles, verte; decorus ero. Propertius l. 4. eleg. 2. & mox;

formas unus vertebat in omnes, Nomen ab eventu patriæ lingua dedit. t Vert-

umno dicabantur fructuum primitivæ. ipse dicto Propert. loco; Prima mihi

variat libentibus vya racemis, Et comalænti spicia fruge tumes, &c.

Al. cumentibus.

p At nisi ma-

ritatas habe-

rent vites

ulmi aut po-

puli, nil præ-

ter frondes

suas habe-

rent. Cœlebs

unde dicatur,

vide quæ ad

Senecæ Hip-

polytum.

vers. 230.

q Hippodamia,

cujus

pulcritudo

incitabat bel-

lum inter

Lapthas &

Centauros,

in nuptiis

Pirithoi.

l. 13. v. 120.

r Ms. Noster

unus habet

conjux timi-

di; aut auda-

cia Ulyssæi.

& in margine

adjicitur: co-

lor est rhetori-

cus, correctio.

Aldus, Nau-

gerius &

Heinsius ti-

midi atque

audacia Ulyssæi. quod ex-

ponitur à

Raph. Regio,

timidi in

pugna, auda-

cia in struen-

dis insidiis.

s Opportuna

mea est cun-

ctis natura fi-

guris: In

quæcumque

in Nemesis
Dez super-
borum inso-
lentiam &
factum ulci-
scentis. de
qua vide quæ adnotavimus ad 406. vers. lib. 3.

*Idaliam, memoremque time u Rhamnufidis iram.
Quoque magis caveas, (etenim mihi multa vetustas
Scire dedit) referam tota notissima Cypro
Facta, quibus flecti facile, & mitescere possis. 704*

Iphis amoris impatientia laqueo vitam finit,
& Anaxarete in saxum. F A B. 17.

x Quem Te-
la non pater,
quia Ajacis
fratris necem
non fuerat
ultus, Sala-
mine arcebat.
is itaque in
Cypro insula
novam con-
didit Sala-
mina.

y Hunc ver-
um habes.
antea lib. 7.
vers. 10.

x Hæc ex pe-
nitissimis ar-
tis & experi-
entiz suæ
mysteriis
pœta. sole-
bant enim
amatores
per nutrices,
ancillas, fa-
mulos sollici-
tare amicas
suas; tabel-
lis, præce
supplici &
obsequio am-
bire; postea

noctu corollis & sertis ornare; cantu delinire, querelis implorare; in limine
pernoctare; lacrimas, vinum, aquam ad januæ cardines effundere. &c. Plau-
tus in Curculione Act. 1. scen. 1. Horat. 1. lib. od. 25. & lib. 3. od. 10. Per-
sius Sat. 5. *dam Chrysidis unda Ebrine ante fores extincta cum face canis.* No-
ster in lib. de arte passim. in 2. *Sape feret imbrem caelesti nube solutum, Fri-
gidus & nuda sæpe jacebit humo,* &c. a Stellis duabus infra capram sub hu-
mero Erichthonii, quæ ortu & occasu suo temperatatem cient. b Apud No-
ricos Austriæ, vel, ut alii, Bavariz pop. optima ferri & vena & temperatura.
Plin. l. 34. c. 14. x Lætum, quasi parta victoria, carmen, quod proprie car-
men hymni est Apollini sacer, qui & ipse Pæan,

Viderat à veteris generosam sanguine x Teucris
Iphis Anaxareten humili de stirpe creatus:

Viderat; & totis perceperat ossibus ignes,

y Lucatusque diu, postquam ratione furorera

Vincere non potuit, supplex ad limina venit.

z Et modo nutrici miserum confessas amorem, 710

Ne sibi dura foret, per spes oravit alumna:

Et modo, de multis alicui blanditus amicis,

Sollicita petiit propensum voce favorem.

Sape ferenda dedit blandis sua verba tabellis:

Interdum madidas lacrymarum rore coronas 715

Postibus intendit, posuitque in limine duro

Molle latus, tristisque sera convitia fecit.

Savior illa freto surgente, cadentibus a hœdis,

Durior & ferro, quod b Noricus excoquit ignis,

Et saxo, quod adhuc vivum radice tenetur, 720

Spernit, & irridet: factisque immitibus addit

Verba superba ferox, & spe quoq; fraudat amantem.

Non tulit impatiens longi tormenta doloris

Iphis; & ante fores hæc verba novissima dixit:

Vincis Anaxarete, neque erunt tibi tædia tandem 725

Ulla ferenda mei, lato molire triumphos,

Et c Pæana voca, nitidaque incingere lauro,

Vincis, ait, moriorque libens; age ferrea, gaude.

Certe aliquid laudare mei cogaris, eritque
 Quo tibi sim gratus, meritumque fatebere nostrum. 730
 Non tamen ante d mihi e curam excessisse memento,
 Quam vitam: f g eminaque simul mihi luce caren-
 dum est.

Nec tibi fama mei ventura est nuncia lethi:
 Ipse ego, ne dubites, adero, prasensque videbor,
 Corpore ut ex animi crudelia lumina pascas. 735
 g Si tamen o superi mortalia facta videtis,
 Este mei memores (nihil ultra lingua precari
 Sustinet) & longo facite ut narremur in aeo,
 Et, qua dempsistis vita, date tempora fama.
 Dixit: & ad postes h ornatos saepe coronis, 740
 Humentes oculos, & i pallida brachia tollens,
 Cum foribus laquei religaret vincula summis,
 Hac tibi ferta placent, crudelis & impia, dixit,
 Inseruitque caput: sed tum quoque versus ad illam est,
 Atque onus infelix elisa fauce pependit. 745

Ista pedum motu k trepidantem, & multa gementem
 Visa dedisse sonum est, ad aperta que janua factum
 Prodidit: exclamant famuli, frustra que levatum
 (Nam l pater occiderat) referunt ad limina matris.
 Accipit illa sinus, complexa que frigida nati 750
 Membra sui, postquam miserarum verba parentum
 Edidit, & matrum miserarum facta peregit.
 Funera ducebat mediam lacrymosa per urbem,
 m Lurida que n arsuero portabat membra feretro:
 Forte via vicina domus, quo stebilis ibat 755
 Pompa, fuit; dura que sonus plangoris ad aures
 Venit Anaxaretis, quam jam o deus ultor agebat:
 Mota tamen, videamus, ait, miserabile funus,
 Et patulis in iit tectum sublime fenestris,
 Vix que bene impositum lecto prospexerat Iphin. 760
 Dirigere oculi, calidus que e corpore sanguis
 Inducto pallore fugit, conata que retro
 Ferre pedes, hasit; conata avertere vultus,
 Hoc quoque non potuit: paulatim que occupat artus,
 Quod fuit in duro jam pridem pectore, saxum. 765
 Neve ea ficta putes: domini sub imagine signum
 Servat adhuc Salamis, Veneris quoque nomine tem-
 plum

d Al. tui.
 e Amorem
 tui.
 f Vita & tui,
 quæ lux mea.
 sic enim Ca-
 tullo, Proper-
 tio, aliis son-
 nat amica.
 g Si qua est
 celo pietas,
 qua talia cu-
 rer. 2. Æneid.
 εἴ τις τιμωρὸν
 γὰρ θεῶν
 ἴσῃσιν εἶσιν.
 Odyll.
 Hom. 17.
 h Lege que
 modo ad
 vers. 705.
 i Ex amore.
 Pallear omnis
 amans, calor
 hic est aptus
 amanti. De
 arte lib. 1.
 Et sinthus
 viola pallor
 amantium.
 Horat. ode
 10. lib. 3.
 k Al. trepidan-
 tum & multa
 gementum.
 l Iphidis.
 m Utpote
 strangulati
 juvenis, cui
 fauces laqueo
 elixæ.
 n Feretrum
 una cum ca-
 davere rogo
 impositum
 combureba-
 tur, ut & to-
 rus super quo
 compositus
 jacebat mor-
 tuus. vide
 que nos de
 ritu funebri
 in Miseni fu-

nere 6. Æneid. & Pallantis. 11. Æneid. & Παισιῶν Ἰδὲ Ἐπιπέδῃ, vel, No-
 melis potius de qua modo ad vers. 696. & plura ad vers. 406. lib. 3.

p Nomen hoc
tunpiffisse vi-
detur à spe-
cie & forma
prospicientis
è fenestra cum
facto & con-
rempu Ana-
xeretes, ea-
dem specie à
Venere ultri-
ce in saxum
converfæ.

q Vertumnus,
ut fupra v.
642. & 627.

r Mitram, baculum, canos, habitum una & formam anilem quam affumpferat.
v 655. fupra. f Multa hic Rhegius, ut s finalis in opus liquefcatur, & fequatur
namque figura. Plura contra Rhegium Micyllus. Sed vi non eft opus, fi admit-
tamus lectionem, quam in nonnullis veteribus calamo aratis codicibus se re-
periffe ait Mariangelus: *vimque parat: fed opus non eft vi; namque figura.*

Aquæ frigida in calidas, & Romulus in Deum
Quitinum. F A B. 19.

r Amulius
armis poten-
tior, & ipfe
Injufus, ut
qui pulfo
fratre natu
majore Num-
mitore re-
gnum occu-
pavit, filio
Lauso inter-
empto, filia
Rhea Veftræ
facerdotio
consecrata,
cujus tamen
ex Marte filii,
interfecto A-
mulio regnum
avo Numi-

Proximus Ausonias t injufi miles Amuli
Rexit opes: Numitorque fenex amiffa nepotum
Munere regna capit, feftisque u Parilibus urbis 781
Mania conduuntur. Tatius, patrefque Sabini
x Bella gerunt, arcisque via y Tarpeja reclusa
Dignam animam pœna congestis exiit armis.
Inde z fatis Curibus, tacitorum more luporum, 785
Ore premunt voces, & corpora victa fopore
Invadunt, portasque petunt, quas obice firmo
Clauferat a Iliades: b unam tamen ipfa reclusit,
Nec ftrepitum verfo Saturnia cardine fecit.
Sola Venus porta cecidiffe repagula fenfit: 790
Et claufura fuit, nifi quod rescindere nunquam
Dus licet adæ deum. c Jano loca juncta tenebant

tori reftituerunt. « Fefum hoc, five Palilia, à Dea pafforum Pale,
five à partu pecorum Parilia, nuncupatum, agebatur x i i Calendas Majas,
quo die urbis fundamenta jacta funt. x Propter raptum Sabinarum. vi-
deantur hiftorici. Livius, Florus, Plutarchus, Dionyfius, Victor, ut & no-
fcer 1 de Arte, 1 Faftor. & Propert. 4. lib. 4. eleg. ubi & agitur de Tar-
peja — y — Quæ Sp. Tarpeii arcis Rom. præfecti filia,
arcem hofti prædidit, fed & ipfa clypeis eorum obruta, pæta armillas quas
in finiftris habuerunt. z Sabini, quorum urbs princeps Cures. « Remulus
Iliæ filius. b Janualem tamen Tarpeja virgo reclusit. c Sacello Jano. qui
& hoc auxilium fibi adfcribit 1. Faftorum.

Najades Ausonia, gelido rorantia fonte:
Has rogat auxilium. Nec Nympha iusta petentem
Sustinuere deam, venasque, & flumina fontis,
Elicuere sui: nondum tamen invia Jani 795
d Ora e patentis erant, nec iter praecluserat unda.
Lurida supponunt fœcundo sulphura fonti,
Incendantque cavas fumante bitumine venas:
Viribus hu, aliisque vapor penetravit ad ima
Fontis, & f Alpino modo qua certare rigori 800
Audebatis aqua, non ceditis ignibus ipsis.
Flammifera gemini fumant aspergine postes,
Portaque nequicquam rigidis promissa Sabinis
Fonte fuit praestructa novo, dum g Martius arma
Induerat miles: quem postquam Romulus ultro 805
Obtulit, & strata est tellus Romana Sabinis
Corporibus, strata estque suis, h generique cruorem
Sanguine cum i soceri permiscuit impius ensis,
Pace tamen sisti bellum, k nec in ultima ferro
Decertare placet, Tatiisque accedere regno. 810
l Occiderat Tatius, populisque equata in duobus,
Romule, jura dabas; posita cum casside Mavors
Talibus affatur divumque hominumque parentem:
Tempus adest genitor (quoniam sandamine magno
Res Romana valet, & praside pendet ab uno) 815
Pramia jam promissa mihi, dignoque n nepoti
Solvere, & ablatum terris imponere caelo.
Tu mihi concilio quondam prasente deorum,
(Nam memoro, memorique animo pia verba notavi)
o Unus erit, quem tu tolles ad sidera caeli, 820
Dixisti: rata sit verborum summa tuorum.
Annuit omnipotens: & p nubibus aëra cacis
Occluit, tonitruque, & fulgure terruit orbem.
Quæ sibi promissa sensu data signa q rapina,
Innixusque hasta pressos temone cruento 825
Impavidus conscendit equos Gradivus, & iclu
r Verberis increpuit; pronumque per aëra lapsus

d Oraque, qua
pellens ope
sum, fontana
reclusi, sum-
que repenti-
nas ejaclat-
ur aquas.
Ibidem.

e Quod si-
gnum belli:
uti clausum
Jani templum
ignum pacis.
Ante tamen
madidis sub-
jeci sulphura
venis, Clau-
deret ut Ta-
tis ferridus
humor iter.
1. Fast.
f Alpium,
quæ nivolis
rigent aquis.
g Romanus,
Marte oriun-
du.
h Romano-
rum, qui
filias rapue-
rant
i — Sabi-
norum.
k Non ad in-
terneconeim.
l Lavinii,
cum ad so-
lemæ sacrum
eo venisset,
concurfu fa-
cto, interfe-
ctus est. post-
quam annos
825 quatuor pari
cum Romulo
potestate
imperasset.
Liv. 1.

m Romanis & Sabinis. n Romulo filio meo, tuo nepoti. recensetur & hæc
etiam 2. Fañtor. e Versus hic Ennii, sed paulum immutatus. integrum
usurpavit, 2. Fañtor. Unus erit, quem tu tolles in carula caeli Templa.
p Hoc ex historia. namque Romulo exercitum recensente ad Capræ palu-
dem, oborta est tempestas cum magno fragore & tonitru, ita ut rex nimbo
opertus non ultra in terris visus fuerit. q Romuli rapiendi è terris, & caelo
adscribendi. r Insensuitque flagello, Æneid. 7.

f. Æqua & civilis; non tyrannica & ex arbitrio regis. r Romanis suis.
 * Lectis, qui Diis extrui solebant in templis.
 * Tunica purpura & albo trabeatim distincta induti.

Constitit in summo nemorosi colle Palati:
 Reddentemque suo (non regia jura t Quirini
 Abstulit Iliaden. Corpus mortale per auras
 Dilapsam tennes, ut lata plumbea funda
 Missa solet medio glans intabescere cælo.
 Pulchra subit facies: & u pulvinaribus altis
 Dignior est, & qualis trabeatis forma Quirini.
 Elevat ut amissum conjux: cum regia Juno
 Irim ad Herfiliam descendere limite curvo
 Imperat, & vacua sua sic mandata referre.

830

835

Herfilia in Oram deam. F A B. 20.

y Romulus cum ad Capræ paludem exercitum lustraret, deserviente tempestate, nusquam comparuit. creditus tamen à Patri- bus propter morum asperitatem dis- scerptus. unde orta inter pa- tres & popu- lum seditio- ne, Julius Proculus vir nobilis in concionem processit, & jurejurando firmavit, Ro- mulum à se in colle, qui inde Quirina- lis dicitur est,

○ Et de Latio, ô & de gente Sabina
 Præcipuum matrona decus, dignissima tanti
 Antefuisse viri conjux, nunc esse y Quirini, 840
 Siste inos fletus: &, si tibi cura videndi
 Conjugis est, duce me lucum pete colle Quirino
 Qui viret, & templum Romani regis obumbrat.
 Paret; & in terram pictos delapsa per arcus,
 Herfiliam jussis compellat vocibus Iris. 845
 Illa verecundo vix tollens lumina vultu,
 O dea (namq; mihi nec, quæ sis dicere, promptum est,
 Et liquet esse deam) duc, ô duc, inquit, & offer
 Conjugi ora mihi: Quem si modo posse videre
 Fata semel dederint, cælum accepisse videbor. 850
 Nec mora: Romuleos cum virgine z Thaumantea
 Ingreditur colles. Ibi sydus ab æthere lapsum
 Decidit in terras: à cujus lumine flagrans
 Herfilia crinis cum sydere cessit in auras.
 Hanc manibus notu Romana conditor urbis 855
 Excipit, & priscum pariter cum corpore nomen
 * Mutat, Oramque vocat: quæ nunc dea juncta
 Quirino est.

visum, augustiore forma, cum ad Deos abiret, &c. Hinc pro Deo cultus & Quirinus, ut ipse mandarat, appellatus est. Liv. 1. Victor. 1. cap. alii. z Iris, cur vero dicta Thumantias, vide quæ ad 408. vers. lib. 4. * Aliam mortaliū linguam à lingua Deorum statuunt poëtæ. O Βεστιας καλλιόνα Ηελ λέξις δ' τῆ πατρὸς Αργεῖου. Iliad. α. Sic Έστῆς & Σαυανδῶος. noster lib. 11. Hunc Icelon Superi, mortale Phœbetera vulgus Nominat Ennius 1. Annal. Teque Quirine pater ventrant, Oramque Quirini.

LIBER XV.

Myscellus absolutus, calculis nigris in albos conversis.

FABULA I.

Queritur interea a quis tanta pondera molis
 Sustineat, tantoque queat succedere regi.
 Destinatur imperio clarum b prænuntia veri
 Fama Numam. c Non ille sat cognosse Sabina
 Gentis habet ritus: animo majora capaci
 Concipit, & , qua sit rerum natura, requirit.
 d Hujus amor cura, patria, Curibusque relicta,
 Fecit, ut e Herculei penetraret ad e hospitis urbem.
 Graja quis Italicis auter posuisset in oris
 Mœnia quarenti, sic e senioribus unus
 Rettulit indigenis, veteris non inscius avi:
 Dives ab Oceano bobus fove natus Iberis
 f Littora felici tenuisse f Lacinia cursu
 Fertur, & , armento teneras errante per herbas,
 Ipse domum magni nec inhospita tecta Crotonis
 Intrasse, & requie longum relevasse laborem,
 Atque ita discedens, avo, dixisse, nepotum
 Hic locus urbis erit. promissaque vera fuerunt.
 Nam fuit Argolico generatus Alemone quidam
 Myscelus, illius diis acceptissimus avi.
 Hunc super intumbens pressum gravitate soporis
 g Claviger alloquitur: Lapidosas h Æsaris undas

a Quis tanti Imperii oneri ferendo par sit, post Romulum.

b Magoa, inquit Plinius 3. ep. lib. 2.

Isæum fama præcesserat, major inventus est.

10 c Neque ingenio tantum ad virtutes dotatus, aut severa & tetrica Sabino-

rum disciplina institutus videbatur; sed & studiosus naturæ indagator rerum causas

20 speculabatur. Sed lege Livium lib. 1.

Curibus Sabinis habita-

bat Numa, vir consultissimus, &c. d Per Placentiam potius quam Veronam sibi aditum struit Noster ad narrationem Pythagoricæ doctrinæ. Fieri non potest, inquit Dionysius Halicarn. libro 1. Roma, antiq. ut Numia cum Pythagora, qui quatuor post ætatibus floruerit, Philosophiæ operam dederit, & quidem Crotonæ, quæ nondum erat audita. Audi & Livium libro 1. Autorem doctrinæ ejus falso Samium Pythagoram edunt, quem Servio Tullio regnante, Romæ 100 amplius post annos, circa Metapontum & Crotonam, juvenum cætus habuisse constat, &c. e Croto Herculem ex Hispania redeuntem cum armentis Geryonis hospitio excepit. ab eo didicit fore ut aliquando eodem in loco urbs conderetur. quam tandem condidit Myscellus, ut habet Strabo libro 6. & Scholiastes Aristophanis in Nubibus. Suidæ est Myscelos. Luciano in Catapl. Micyllus. Ab Hercule justam ædificari, in gratiam Crotonis, scribit Jamblichus 9. cap. lib. de vita Pythagoræ. f Lacinium promontorium, à Lacinio latrone nuncupatum. a quo distat Crotona 6. mill. pass. g Hercules, h Fl. qui mediam Crotonam interluit.

i Longe hinc
ab Argis sc.
distantis.
k Paternos
lares; supel-
lectilem; mo-
bilia, ut di-
cunt, bona.
l Accusatio,
crimen migra-
tionis e pa-
tria, legibus
interdicta.
m Mss. &
alii excusi
solent.
n Lib. 9.
vers. 183.
o Notus hic
mos ex illo
Alcibiadis,
qui cuidam
querenti,
δπιστῶς τῆ
πατρίδος τῶν
πιεῖ οὐ κρι-
σις, respondit
ἀδὲ τῆ μνη-
δὲ δὲ δεικνῶ
καὶ ἀποδο-
σα, ὅτι τῶν
ἀλλοτρίων ἐν
βαλῆ ἀντι-
τῆς ἀδυνα-
ψῆφορ. Aelian.
Var. hist. lib.
13, cap. 38.
p Cum re-
spectu ad
candidos cal-
culos.
q A Phalanto
Lacone con-
ditum.
r Urbem ma-
gnæ Græciæ,
postea Thu-
rium dictam.
s Fluvium in
Salentinis.
t Opp. zrc
clarum, & Promontorium Japygium. x Fato & Herculis indicio
bita.

I pete i diversi, patrias age desere sedes :
Et, nisi paruerit, multa ac metuenda minatur.
Postea discedunt pariter, Somnusque Deusque. 25
Surgit Alemonides : tacitaque recentia mente
Visa refert, pugnatque diu sententia secum.
Numen abire jubet, prohibent discedere leges ;
Pœnaque mors posita est patriam mutare volenti.
Candidus Oceano nitidum caput abdiderat Sol, 30
Et caput extulerat densissima sydereum nox :
Visus adesse idem Deus est, eademque monere,
Et, nisi paruerit, plura & graviora minari.
Pertinuit : k patriumque simul transferre parabat
In sedes k penetrare novas. Fit murmur in urbe, 35
Spretarumque agitur legum reus : utque peracta est
l Causa prior, crimenque patet sine teste probatum,
Squalidus ad superos m tendens reus ora, manusque,
O cujus cœlum bis n sex fecere labores,
Fer, precor, inquit, opem : nam tu mihi criminis
amtor. 40

o Mos erat antiquus, niveis, atrisque lapillis,
His damnare reos, illis absolvere culpa.
Tunc quoque sic lata est sententia tristis, & omnis
Calculus immitem demittitur ater in urnam.
Quæ simul effudit numerandos versa lapillos, 45
Omnibus e nigro color est mutatus in album :
Candidaque Herculeo p sententia numine facta
Solvit Alemoniden, Grates agit ille parenti
Amphitryoniada : ventisque faventibus aquor
Navigat Ionium ; q Lacedæmoniumq; Tarentum 50
Præterit, & r Sybarim, Salentinumque Neathum,
Thurinosque sinus, t Temesenque & u Japygis arva ;
Vixque pererratis, quæ spectant littora, terris
Invenit Esarei x fatalia fluminis ora ;
Nec procul hinc tumulum, sub quo sacrata Crotonis
Ossa tegebat humus ; jussaque ibi mania terra 55
Condidit, & nomen tumulati traxit in urbem.
Talia constabat certa primordia fama
Esse loci, positaque lialis in sinibus urbis.

Pythagoræ oratio, ab esu carniū dehortans.

F A B. 2.

V Ir fuit hic ortu a Samius: sed fugerat una
 Et Samon, & b dominos, odioq; tyrannidis exul
 Sponte erat; isque, licet cœli regione remotus,
 Mente deos adiit, & qua natura negabat
 Visibus humanis, c oculis ea pectoris hausit:
 Cumque animo, & vigili perspexerat omnia cura,
 In medium discendâ dabat, & cœtumque silentium,
 Distaque mirantum, e magni primordia mundi,
 Et rerum causas, & quid natura, docebat,
 Quid Deus, unde nives, qui fulminis esset origo;
 Juppiter, an venti, discussa nube tonarent;
 Quid quateret terras; qua sidera lege mearent;
 Et quodcunque latet: primusque animalia mensis
 Arguit imponi, primus quoque talibus ora
 Docta quidem solvit, sed non & credita, verbis.
 ¶ Parcite mortales dapibus temerare nefandis
 Corpora: sunt fruges; sunt deducuntia ramis
 Pondere poma suo, tumidaque in vitibus uva;
 Sunt herba dulces; sunt qua mitescere st imma,
 Mollisque queant; nec vobis lacteus humor
 Eripitur, nec mella thymi redolentia flore.
 Prodiga divitias, alimenta que mitia tellus
 Suggestit, atque epulas sine cade & sanguine prabet,
 Carne fera sedant jejunia; nec tamen omnes:
 Quippe equus, & pecudes, armenta q; gramine vivunt;
 At, quibus ingenium est, immansuetumque, ferumq;
 Armenia tigres, iracundique leones,
 Cumque lupis urfi, dapibus cum sanguine gaudent.
 Hæc quantum scelus est in viscera condi,
 Congestoque avidum pinguescere corpore corpus,

60 a Ex inf. Sa-
 mo. Sed Jam-
 blichus 2. cap.
 ex Samo opp.
 Cephalleniz
 inf. Laërtio
 l. 8. & Euse-
 bio Euangel.
 præp. lib. 10.
 c. 4. Thuscus.
 Mnesarchi fl-
 lius Pherecy-
 dis auditor,
 post cujus
 obitum pro-
 festus in Sa-
 mum Hermo-
 damanti se in
 disciplinam
 dedit. Porphy-
 rius ex Clean-
 the Syrum
 fuisse refert.
 ex Lyco, Phila-
 sium, aliis Me-
 taponticum.
 75 b Ex Ægy-
 pto reverfus
 patriam, à ty-
 ranno Poly-
 crate occupari
 offendens Cro-
 tonem in Ita-
 lia petiit.
 Laërtius lib.
 8. & Porphy-
 rius in vita
 Pythag.
 c Animi opti-
 cis vacavit.
 d Exyotiaz

inquit silentium. sc. ad tempus pro æstimato solertiz capto injunctū iis quos
 exploratos admisit Pythagoras, voluitq; prius & ceteris esse quam & ceteris
 aut & ceteris. lege c. 9. l. 1. Agellii & que Apulejus 2. Florib. sub calce.
 Prima apud eum meditatio, sapientiz futura, fuit linguam cœteris: verbaque
 qua volentia Poëta appellant, ea verba, derivavit pinnis, intra murum candem-
 tium dentium premere, &c. Jamblic. 18. c. Suidas. Porphyrius. De Deo, re-
 rum principiis & causis, cœlo, meteoris, &c. quid senserit Pythagoras, vide
 Porphyrium, Jamblichum, Laërtium in vita Pythag. Photii bibliothecam. vi-
 de & Plutarchum de placitis philosophorum, & convivialib. quæstionibus,
 necnon Philosophos meteorologos, astronomos, &c. f Ad Porphyrium l. 5.
 nel & ceteris & ceteris. Jamb. c. 14. Laërtium in vita Pythagoræ l. 8. Lu-
 ciani Somnium. Photii biblioth. Ælian. l. 4. c. 17. Philostr. de vita Apollonii.
 lib. c. 6.

Alte-

Innocuum, simplex, natum tolerare labores?
 Immemor est demum, nec frugum munere dignus,
 Qui potuit, curvi dempto modo pondere aratri,
 n Ruricolam mactare suum: qui trita labore,
 Illa, quibus toties durum renovaverat arvum, 125
 Tot dederat messes, percussit colla securi.
 Nec satis est, quod tale nefas committitur: ipsos
 o Inscrispero deos sceleri, numenque supernum
 Cede laboriferi credunt gaudere juvenci.
 Victima labe carens, & præstantissima forma 130
 (Nam p placuisse nocet) vittis præsignis, & q auro
 Sistitur ante aras, auditque ignara precantem,
 Impūque sua videt inter cornua fronti
 Quas coluit r fruges, percussaque sanguine cultros
 Inscit inliquida l pravisos forsitan unda. 135
 t Protinus ereptas viventi pectore fibras
 Inspiciunt, mentesque deum scrutantur in illis.
 Unde fames homini vetitorum tanta ciborum est?
 Audetis vesci genus o mortale? quod, oro,
 Ne facite: monitis animos advertite nostris, 140
 Cumque boum dabitur casorum membra palato,
 Mandere vos vestros scite & sentite colonos.
 Et quoniam deus ora movet, sequar ora moventem
 Rite deum, u Delphosque meos, ipsumque recludam
 Aibera, & angusta reserabo oracula mentis. 145
 x Magna, nec ingenii investigata priorum,
 Quaque diu latuere canam: Juvat ire per alta
 Astra, juvat terris, & y inertis sede relicta,
 Nube vehi, validisque humeris insistere x Atlantis,
 Palantesque homines passim, ac rationis egentēs 150
 Despectare procul, trepidosque obstumque timentes
 Sic exhortari, seriemque evolvere fati.

n Rustici laboris socium.
 o Quin & Diis invidiam fecere; hos in partem prædz, & nido-rem victimarum adsciscentes.

p Non enim nisi eximie, le&æque aris admoventur hostiæ. places in vulnus maxima cervix.
 q Neque virtutis tantum præsignes dacebantur victimæ, sed & auro. x quædam, cornibus auratis & bracteatis.

r Sallas fruges, molam, farinam sale mistam, qua frons victimæ, focus & cultri aspergebantur.

s Aqua in sacris adhibita, & per pelves disposita. An quia pravisos

in aqua timet hostia cultros? 1. lib. Fastrorum. r De aruspicina, & exuspicina, vide quæ nos ad Senecæ Oedip. act. 2. sc. 2. & Thyest. vers. 763. & ad Lucanum Lib. 1. vers. 610. u Oraculum meum, sententiam x quæ certam ac Apollinis Delphici cortinam. Allusum simul ad illud poëtæ cuiusdam Samii, cuius meminérunt Porphyrius & Jamblichus; Πόδας δ' ὄρα τρεῖς Διὸς φίλον Ἀπίλλαν Πόδας, &c. Aristippus ita appellatum ait, ὄρα τρεῖς ἀπὸ θεῶν ἁγῶν ἄχ' ἄποι τὸ πῦρ. Laert. lib. 2. Ælian. 2. lib. 16. v Apollo Hyperboreus dict. x Avia Pieridum peragro loca, nullius ante Trita solo, &c. Lucret. 4. lib. 1. vers. 7 Terra, bruta tellure, Horat. 34. Ode, lib. 1. x Qui cælum sustinere lingitur, vers. 661. lib. 4.

Euphorbus in Pythagoram, & quòd cuncta rerum temporibus mutantur. F A B. 3.

a Veterum de inferis sententiam lege apud Cœl.

Rhodig. lib. 10. cap. 12. & Tertullian.

advers. gentes. cap. 11.

Macrob. in Soma. Scip.

lib. 1. cap. 10. & 11.

Tuscul. quæst. Cic. 1.

b *Ψυχὴ δ' ἀθάνατος* & ἀνίκητος

διὰ πάντας. Phocylides.

De animæ immortalitate quid senserint saniores Philosophi,

consulendi Plato in Phædone, Phædro, Timæo, Philæbo, & alii tum

Platonici & Pythagoræi, Plotinus, Jamblichus, Porphyrius, Proclus, Apulejus, &c. & Aristoteles, Seneca, Epictetus, Philostratus de vita Apollonii l. 8. c. 13. Plutarchus de placitis Philoph. libro quarto. Tum Theologi, Tertullianus lib. de anima, capite 54. Augustinus de Civitate Dei, 12. lib. 26. capite. Lactantius libro 3. capite 2. & libro 7. capite 2. & 12. Eusebius præparat. Euangel. lib. 1. capite 4. Clemens Alexand. lib. Stromat. tertio. Qui & 6. libro Stromatum, quod & Herodotus scribit primo lib. ait Pythagoram, inter alia & hoc *ἡμεῖς τὸν ἀθανάτων τὴν ψυχὴν* dogma ab Ægyptiis duxisse. Verum quæ fuerit ipsius *ἀθανάτων* seu *πανθυμία*, doceant ipsi Pythagorici, Porphyrius, Plotinus, Jamblichus, &c. & Lærtius in vita ipsius, quam refellit Lactantius lib. 3. cap. 18. & lib. 7. cap. 12. & Augustinus 10. lib. de Civitate Dei, c. 30. c Primum se Æthaliden fuisse memorabat; secundo Euphorbum, quod testatus est, agnito scuto suo suspeso inter alia spolia, in Junonis Argivæ templo: tertio, Hermotimum: quarto Pyrrhum: quinto Pythagoram. O miram & singularem Pythagoræ memoriam, inquit Lactant. lib. 3. cap. 18. quem locum vide. Hoc nimirum habuit ex munere Mercurii, tum ut vivens, tum vîta functus, omnium quæ contingerent, memoriam retineret. Lærtius in vita Pythagor. d Menelai, cujus manû cecidit Euphorbus. e A rege Abante, sed & Abantes inter Iones & Achivos membrantur ab Herodoto lib. 1. & Eubææ etiam pop. sunt. f *Πρῶτον αὖτ' ἀθάνατος αἴψα* quæ τὰ ψυχὴν, &c. Primum quidem, animam esse immortalem affirmavit: deinde eam diversa animantium genera subire: ad hæc, post certos temporum circuitus, idem quod olim fuerat rursus fieri; & nihil omnino novum exillere; & animata omnia inter se cognata esse, &c. Lærtius in vita Pythag.

O Genus attonitum gelida formidîne mortis,
Quid a Styga, quid tenebras, & nomina vana
timetis,

Materiem vatam, falsique pericula mundi? 155

Corpora sive rogius flamma, seu tabe vetustas

Abstulerit, mala posse pati non ulla putetis.

b Morte carent anima: semperque priorerelicta

Sede, novis domibus vivunt, habitantque recepta.

c Ipse ego (nam memini) Trojani tempore belli 160

Panthoides Euphorbus eram: cui pectore quondam

Hæsit in adverso gravis hasta à minoris Atrida.

Cognovi clypeum lava gestamina nostra

Nuper e Abantais, templo Junonis, in Argis.

f Omnia mutantur; nihil interit: errat, & illinc 165

Huc venit, hinc illuc, & quoslibet occupat artus

Spiritus, æque feris humana in corpora transit,

Inque feras noster, nec tempore deperit ulla.

Utque novis facilis signatur cera figuris,

Nec manet, ut fuerat, nec formas servat easdem, 170

Sed tamen ipsa eadem est: animam sic semper eandem

Esse, sed in varias doceo migrare figuras.

Ergo ne pietas sit victa cupidine ventris,

Parcite (vaticinor) cognatas cade nefanda

Exturbare animas, ne sanguine sanguis alatur. 175

Et quoniam magno feror equore, plenaque ventis

Vela dedi: h Nihil est toto quod perftet in orbe;

i Cuncta fluunt omnisque vagans formatur imago.

k Ipsa quoque assiduo labuntur tempora motu,

Non secus ac flumen: Neque enim consistere flumen,

Nec levis hora potest; sed, ut unda impellitur unda,

Urgeturque eadem veniens, urgetque priorem, 182

Tempora sic fugiunt pariter, pariterque sequuntur,

Et nova sunt semper: nam quod fuit ante relictum est,

Fitque quod haud fuerat, momentaque cuncta no-

vantur.

Cernis & emensas in lucem tendere noctes, 186

Et Iubare hoc nitidum nigra succedere nocti.

Nec color est idem caelo cum lassata in quiete

Cuncta jacent media, cumque albo Lucifer exit

Clarus equo: rursusque alius, cum prava lucis 190

Tradendum Phæbo n Pallantias inficit orbem.

o Ipse dei clypeus, terra cum tollitur ima,

Mane rubet, terraque, rubet, cum conditur ima:

Candidus in summo est, melior natura quod illic

Aetheris est, terraque procul contagia fugit. 195

Nec par, aut eadem nocturnæ forma Diana

Esse potest usquam: semperque hodierna sequente,

Si crescit, minor est; p major, si contrahit orbem.

q Quid? Non in species secedere quattuor annum

quod est prius & posterius, Aristot. 4. l. Physic. cap. 14. cujus ne minimum

quidem momentum consistit. non τὸ ὄν. Fluit tempus, & avidissimos sui deserit.

Nec quod futurum est, verum est; nec quod fuit. In puncto fugientis temporis pendo, &c. Senec. Natur. 6. cap. ultim. quem vide & lib. de

Brevitate vitæ cap. 10. i Solem. n Noctem media. n Aurora, Pallantis, filia,

Ipse orbis Solis. An utique è forma clypei, quæ rotunda? an forte concepit hoc noster, atque expressit ex illo Plautino. Curate, ut splendor meo sit

clypeus clarior, Quam Solis radii esse olim, quam sudum est, solent. Miles glori-

otus 1. vers. an ex illo Virgiliano 3. Æneid. Argolici clypei aut Phæbea

lampadis instar. de Polyphemi oculo. p Ubi decrevit luna, hodierna ma-

ior est quam crastina. q Διακύρτα 3. ε. τ. δ. ἀρχαῖοις βίαις ὁμοῦ, ναῖς, ἀνο-

ρία, &c. Sunt autem ætates istæ & anni temporibus accommodatæ, veri

puer. ætati adolescens, &c. Laërtius in vita Pythagor. lege & quæ Petrus

Crinitus lib. 5. de honesta disciplina, cap. 9.

g Abstinendum ab animatis, suavit propter

transmigrationem animarum. ex

Photii excerptis, vide

& Crinitum lib. 11. cap. 3.

& Hieroclem in aurea carmina Pythagoræ.

h Constat, æterna positaque lege

est, ut constet genitum nihil.

Boëthius l. 2. metr. 3.

i Omnia in fluxu sunt & motu. mutantur rerum omnium facies.

κ τὰ πάντα ἄνωγ' ἔσθ' ἰν' αὐτῷ.

& corruptio unius est generatio alterius.

l Tempus ipsum, ens potius est rationis quam rei; numerus quippe motionis ex eo,

τὸ πρῶτον ἔστιν αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

& corruptio unius est generatio alterius.

κ Tempus ipsum, ens potius est rationis quam rei; numerus quippe motionis ex eo,

τὸ πρῶτον ἔστιν αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

& corruptio unius est generatio alterius.

κ Tempus ipsum, ens potius est rationis quam rei; numerus quippe motionis ex eo,

τὸ πρῶτον ἔστιν αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

& corruptio unius est generatio alterius.

κ Tempus ipsum, ens potius est rationis quam rei; numerus quippe motionis ex eo,

τὸ πρῶτον ἔστιν αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

& corruptio unius est generatio alterius.

κ Tempus ipsum, ens potius est rationis quam rei; numerus quippe motionis ex eo,

τὸ πρῶτον ἔστιν αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ.

v Accretione
aut dimi-
nutione mutan-
tur. advenien-
te scil. nova
materia, aut
fluente, parte
post partem i-
manente tam-
en forma
materiali, id
est anima ve-
getativa per
totam vitam,
eadem nume-
ro.

f Ita per gra-
dus & nume-
ros, è semine,
coagulo, san-
guine, em-
bryo, forma-
mur in utero
matris, infusa
denique ani-
ma, tempesti-
va tandem
maturitate in
lucem produ-
cimur. Pli-
nium: ad l. 7.
cap. 6.

Et quæ ex
Hippocrate
ad illum Da-
lecampius.
Solinum 4.
c. phycos
alios & me-
dicos.

r Reptans.
videturque
allusum ad
Sphingis æ-
nigma; *Qui
quadrupes se-
ret, & bipes*

& *tripis annus* & idem. vide quæ nos ad Thebaida Senec. v. 219. & Admini-
culo geniculis adaptato. ne varæ, aut compernes herent. Varro lib. 8. de
L. Lat. serpens adrum vocat. x Alii leg. *furis*, alii *fugit*. y *Qui*, cum jam
senex esset, ait Cicero in Catone, videretque athletas se exercentes, aspe-
xisset lacertos, quos dicitur, illacrymansque dixisse, At hi quidem jam mor-
tui sunt. Hujus miserabilem exitum refert Pausanias in Corinth. post. Agel-
lius l. 15. c. 16. alii. x Helena, Tyndari & Ledæ filia, à Theseo novennis
rapta, sed à fratribus Dioscuris recuperata, Menelao in matrimonium data,
mox à Paride rapta, &c.

Aspicis, atatis peragentem imitamina nostra? 200
Nam tener, & lactens, puerique simillimus avo
Vere novo est: tunc herba nitens, & roboris experts
Turget, & insolida est, & spe delectat agrestes.
Omnia tum florent, florumque coloribus almus
Ludit ager: neque adhuc virtus in frondibus, ulla est.
Transit in Æstatem post Ver robustior annus, 206
Fitque valens juvenis: neque enim robustior etas
Vlla, nec uberior, nec, quæ magis ardeat, ulla est.
Excipit autumnus, posito fervore juvenæ,
Maturus, mitisq, inter juvenemq, senemque 210
Temperie medius, sparsus quoque tempora canis.
Inde senilis hyems tremulo venit horrida passu,
Aut spoliata suos, aut, quos habet, alba, capillos.
Nostra quoque ipsorum semper requieque sine ulla
Corpora x vertuntur: Nec quod fuimusve, sumusve
Cras erimus. f Fuit illa dies, quæ semina tantum 216
Spesq, hominum prima, matrisq, habitavimus alvo:
Artifices natura manus admovit, & ang
Corpora visceribus distenta condita matris
Noluit, è que domo vacuas emisit in auras. 220
Editus in lucem jacuit sine viribus infans:
Mox x quadrupes, ritusq, tulit sua membra ferarum,
Paulatimque tremens, & nondum popiite firmo
Constitit, adjutisque aliquo u conamine nervis.
Inde valens, veloxque x fuit, spatiumque juvenæ 225
Transit, &, emeritis medii quoque temporis annis,
Labitur occidua per iter declive senectæ.
Subruit hac ævi demoliturque prioris
Robora. Fletque y Milo senior, cum spectat inanes
Illos, qui fuerant solidarum morte ferarum 230
Herculeis similes, fluidos pendere lacertos.
Flet quoque, ut in speculo rugas conspexit aniles
z Tyndaris, & secum, cur sit bis rapta, requirit.
Tempus edax rerum, inque invidiosa vetustas

Omnia destruitis, vitataque dentibus ævi 235
Paulatim lenta consumitis omnia morte.
Hæc quoque non perstant, quæ nos elementa vocamus:
Quasque vices peragant, animos adhibete, docebo.

Elementorum mutationes, & aquæ in terras,
 montes in valles, & contra. F A B. 4.

Quattuor a æternus b genitalia corpora mundus
 Continet: ex illis duo sunt onerosa, suoque 240
 Pondere in inferius tellus atque unda feruntur;
 Et totidem gravitate carent, nulloque premente
 Alta petunt, ær, atque ære purior ignis.
 Qua quanquam spatio distent, tamen omnia fiunt
 Ex ipsis, & in ipsa cadunt: resolutaque tellus 245
 In liquidas rarefcit aquas; tenuatus in auras
 Aëraque humor abit; dempto quoque pondere rursus
 In superos ær tenuissimus, emicat ignes.
 Inde retro redeunt, idemque retextitur ordo:
 Ignis enim densum spissatus in æra transit; 250
 Hinc in aquas; tellus c glomerata cogitur unda.
 d Nec species sua cuique manet: rerumque novatrix
 Ex aliis alias reparat natura figuras.
 Nec perit in tanto quicquam (mihi credite) mundo,
 Sed variat, faciemque novat: e Nascique vocatur
 Incipere esse aliud, quam quod fuit ante; f Morisque
 Desinere illud idem. g Cum sint huc forsitan illa, 257
 Hæc translata illuc: summa tamen omnia constant.
 Nil equidem durare diu sub imagine eadem
 Crediderim: h sic ad ferrum venistis ab auro 260
 Secula; sic toties versa est fortuna locorum.
 i Vidi ego, quod fuerat quondam solidissima tellus,
 Esse fretum; vidi factus ex aquire terras:
 Et procul à pelago concha jacuere marina; 264
 Et vetus inventa est in montibus anchora summis;

a Hoc ex Schola Aristotelica, cui mundus fuit ab omni æternitate.
 b Elementa 4. corpora simplicia, ex quibus componuntur sublunaria; & in quæ resolvuntur, de quorum qualitatibus primis; secundis; activis, passivis; evanidis; symbolizatione, mutua in se transmutatione; corruptione à contrario, generatione à simili; ita, ut alteratio generatione & corruptionem antecedit, &c. consulendi philosophi naturæ rerum mystæ.

Lucretius 1. lib. & Jovian. Ponton. cap. 2. Meteor. e Condentata. d Supra ad vers. 172. Cauda fluxat, amissaque vagans formatur imago. e Generari. f Corrupti. g Ut rerum constet æquilibrium & proportio nihil, in tanta rerum vicissitudine & totumutationibus, de summa deperit. h De quatuor mundi ætatibus vide lib. prim. vers. 28. i De insulis e mari natis, Plin. lib. 2. cap. 86. & 87. & Senec. Lib. 1. Natur. Quæst. cap. 26. quibus locis maria recesserint. Plin. lib. 2. cap. 85. Quas terras interrupperint maria lib. 2. cap. 88. & Seneca lib. 6. Natur. Quæst. cap. 29.

& Diluvio,
 inundatione.
 1 Terræ mo-
 rz causas
 erudite exa-
 minat Sene-
 ca lib. 6.
 cap. 4, 5, 6.
 & seq. Plin.
 lib. 2. cap. 79.
 Aristotel. 2. Meteorolog. cap. 7. Lucret. 6. lib.

*Quodque, fuit campus k vallem decursus aquarum
 Fecit, & eluvie mons est deductus in aquor;
 Equæ paludosa siccis humor aret arenis;
 Quaque sitim tulerant, stagnata paludibus hument.
 Hic fontes natura novos emisit, & illic* 270
*Clausit: & antiquis tam multa l tremoribus orbis
 Flumina profiliunt; aut exsiccata residunt.*

Quæ deinceps sequuntur fabulas ad numerum usque 43.
 require in margine. F A B. 5.

5 Lycus Afiz
 fl. terræ hiatu
 absorptus,
 post 5. stadia
 rursus emer-
 git. Plin. l. 2.
 cap. 103.
 Senec. Nat.
 quæst. 3. lib.
 c. 26.
 6 Erasinus
 fl. Arcadiz.
 Plin. lib. 2.
 c. 103.
 7 Myfiz fl.
 terra haustus,
 fontem, al-
 veum & no-
 men mutavit,
 nunc Cæicus
 dictus.
 8 Amasenus
 fl. Siciliz.
 9 Anigrus fl.
 Peloponnesi,
 ex dulci ama-
 rus potu
 factus est,
 postquam in
 eo lavere se
 Centauri ab
 Hercule vul-
 nerati.
 10 Insulæ
 continentes
 factæ. 11 Antissa Lesbo ins. Pharos Ægypto, Tyros Phœniciz adje-

5 *S* *I* C ubi terreno Lycus est epotus hiatu,
 Existit procul hinc, alioque renascitur orbe.
 6 *S* *I* C modo combibitur, tecto modo gurgite lapsus
 Redditur Argolicis ingens Erasinus in agris. 276
 7 *E* *T* Mysum capitisque sui ripæque prioris
 Pæntuisse ferunt, alia nunc ire, Cæcum.
 8 *N* *E* c non Sicianas volvens Amasenus arenas
 Nunc fluit: interdum suppressis fontibus aret. 280
 9 *A* *N* te bibebatur; nunc quas contingere nolis
 Fundit Anigrus aquas: postquam (nisi vatibus omnis
 Eripienda fides) illic lavete Bimembres
 Vulnera, clavigeri qua fecerat Herculis arcus.
 10 *Q* *U* id? Non & Scythicis Hypanis de montibus
 ortus 285
Q *U* i fuerat dulcis, salibus vitiatur amaris?
 11 *F* *L* uctibus ambita fuerant Antissa, Pharosque,
 Et Phœnissa Tyros: quarum nunc insula nulla est.
 12 *L* *E* ucada continuam veteres habuere coloni;
 Nunc freta circumteunt. Zanolæ quoque juncta fuisse
 Dicitur Italia; donec confinia pontus 291
 Abstulit, & media tellurem reppulit unda.
 13 *S* *I* quavis Helicen, & Turan Achæidas urbes,
 Invenies sub aquis: Et adhuc ostendere nauta
 Inclinata solent cum mœnibus oppida mersis. 295
 14 *E* *S* t prope Pitheam irmutus Træzæna sine ullis
 Ardens arboribus; quondam planissima campi

12 Leucadem à continenti avulsit accolarum opera: Messaniam, totamque Sic-
 ciliam ab Italia pontus. 3. Æn. Virg. 13 Terræ motu urbes istas absorptas
 scribunt Orosius l. 3. c. 3. Strabo l. 1. Diodor. l. 15. 14 Prope Træzæna urbem
 Peloponnesi Pitheo quondam regnatam, arca, exhalationum in cavernis sub-
 terraneis vi in collem intumuit, non secus ac vesica aut uter inflatus.

- Alea, nunc tumulus: Nam (res horrenda relatu)*
Vis fera ventorum cecis inclusa cavernis
Expirare aliqua cupiens, luctataque frustra 300
Liberiore frui caelo, cum carcere rima
Nulla foret toto, nec pervia statibus esset,
Extentam tumefecit humum, ceu spiritus oris
Tendere vesicam solet, aut birepta bicornis
Terga capri. Tumor ille loci permansit, & alti 305
Collis habet speciem, longoque indurnit avo.
 15 *Plurima cum subeant audita aut cognita nobis,*
Pauca super referam. Quid? Non & lymphæ figuræ
Datque, capitque novas? Medis tua, Corniger Am-
mon,
Unde dies gelida est, ortuque obituque calescit. 310
 16 *Admotis Athamanis aquis accendere lignum*
Narratur, minimos cum Luna recessit in orbes. (dis-
 17 *Flumen habent Cicones, quod potum saxæ red-*
viscera, quod tactis inducit marmora rebus. 314
 18 *Crathis, & hinc Sybaris vestris conterminus*
Electro similes faciunt auroque capillos. (oris
 19 *Quodque magis mirum est, Sunt qui non cor-*
pora tantum,
Verum animos etiam valeant mutare liquores.
Qui non audita est obscæna Salmacis unda?
 20 *Æthiopesque lacus? quos si quis faucibus hau-*
sit, 320
Aut furit, aut patitur mirum gravitate soporem.
 21 *Clitorio quicumque sitim de fonte levarit*
Vina fugit, gaudetque meris abstemius undis:
Ceu vis est in aqua calido contraria vino, 324
ive, quod indigenæ memorant, Amithaone natus
Prætidæ attonitas postquam per cærum & herbas
Eripuit furis, purgamina mentis in illas
Misit aquas, odiumque meri permansit in undis.
 22 *Hinc fluit effectum dispar Lyncestius amnis:*
Quem quicumque parum moderato gutture traxit, 330
laud aliter titubatur, quam si mera vina bibisset.
 15 De fontis hujus, nec non aliorum, miraculo, vide Plin. l. 2. c. 102. Curtium lib. 4. Arrianum l. 2. Lucret. l. 6. de Jove Ammone arietina forma culto, vide quæ nos ad Lucanum l. 2. v. 512. 16. Apud Athamanas Epiri populifons Dodonæus faces extinguit, extinguitas accendit, &c. Plin. lib. 2. c. 103. Solinus cap. 12. Mela l. 2. c. 3. Lucret. l. 6. 17 Plin. c. 103. lib. 2. & Seneca lib. 3. Natur. quæst. cap. 10. 18 Οἱ Κεῖ-βι τῆς Ἀμοῦ-νæ ἕστ' ὀρε-χῆν ἔ' ἄβυκ-ῆχ' ἄν' ὠσα. Strabo sexto lib. ubi & de Sybari, Euripid. in Troad. 19 De Salmacide fonte Cariz, ditum lib. 5. vers. 285. 20 Lacus 21 Vinum ex- hinc venire his qui ex Clitorio lacu biberint, scribit Plin. l. 2. c. 2. est autem lacus ille Arcadiæ in Peloponneso. Virgilius lib. 8. refert epigramma in eandem sententiam, fontis lapidi inscriptum. Præti autem filias Ἰσχυρίσθε λατράντες Melanthus Amithaonis filius sanæ menti restituit, morbi que ἀπο- τὸν ἄν' ὠσα in fontem coniecit; ut Poëtæ placet. 22 Lyncestis aqua, in Macedonia, vini modo temulentos facit, inquit Plin. lib. 2. cap. 103.

- 23 Lacum hunc Arcades Styga vocant, inquit Pausanias in Arcadicis. vide & Plinium lib. 4. c. 6.
- 24 De ins. Deloerratica, supra lib. 6. vers. 186. & ad 3. Æneid. Virgil. De Cyaneis iuss. vide quæ ad 63. v. lib. 7. & quæ ad Senecæ Medeam v. 341. & ad Hercule Fur. v. 1212. Hom. Odyss. 11. Pindar. Pyth. 4. Oden. Apollon. Argonaut. 1. 2.
- 25 Præter Poetas à me citatos in Indice Poëticæ ult. Ætna, Lucretium, Virgilium, Claudianum, &c. vide Aristotelem libro de mundo. Senec. epist. 79. Plin. lib. 3. cap. 8. Solin. c. 11. Strab. 6. 1. adfert noster tres incendii causas. 1. ab animali spiritu, 2. à ventis inclusis; 3. à bitumine & sulphure. 26 Herodotus in Melpomene, penas has, interpretatur nives. & Plin. 1. 2. c. 12. Mox, inquit, Riphæi montes, assiduo nivis casu, pinnarum similitudine, Pterophoros appellata regio. &c.
- 27 Adjutores à me citatos ad vers. 200. & 223. lib. 7. quin & Pamphile sit bubo. 3. Met. Apuleji. 28 Μελιωρα βουμῆς. Aristi inventum. 1. Fastorum. Columella lib. 9. c. 14. Varro lib. 3. R. R. c. 16. citat illud Archelæi; ἑὸς φθινοῦς πικροῦτα τῆς κῆρας. Plin. lib. 11. c. 20. apes in totum amissas reparari ajunt ventribus bubulis recentibus cum simo obrutis; Virg. 4. Georgic. Juvencorum corpore exanimato, sicut
- 23 Est lacus Arcadia, Phenium dixere priores, Ambiguus suspectus aquis; quas nocte timeto: Nocte nocent pota; sine noxa luce bibuntur.
- 24 Sic alias aliasque, lacus & flumina, vires Concipiunt. Tempusque fuit cum navit in undis, 336 Nunc sedet Ortygie. Timuit concursibus Argo Undarum sparsas Symplegadas elisarum: Quæ nunc immota perstant, ventisque resistunt.
- 25 Nec quæ sulfureis ardet fornacibus Ætna 340 Ignea semper erit: neque enim fuit ignea semper. Nam sive est animal Tellus, & vivit, habetque Spiramenta locis flammam exhalantia multis; Spirandi mutare vias, quotiesque movetur, Has finire potest, illas aperire cavernas: 345 Sive leves imis venti cohibentur in antris, Saxaque cum saxis, & habentem semina flammæ Materiam jactant, ea concipit ictibus ignem; Antra relinquentur sedatis frigida ventis: Sive bitumineæ rapiunt incendia vires, 350 Luteave exiguis arescunt sulfura fumis; Nempe ut terra cibos, alimenta que pinguis flammæ Non dabit, absumptis per longum viribus ævum, Natura que suum nutrimentum decrit edaci, Non feret illa famem, deseratque deseret ignes. 355
- 26 Esse viros fama est in Hyperborea Pallene, Qui soleant levibus velari corpora plumis, Cum Tritoniacam novies subiere paludem. Haude equidem credo: 27 Sparsa quoque membra veneno Exercere artes Scythides memorantur easdem. 360
- 28 Siqua fides rebus tamen est addenda probatis: Nonne vides quacunque mora, fluidoque calore Corpora tabuerint, in parva animalia verti? I quoque, delectos maceratos obrue tauros. (Cognita res usu) de putri viscere passim 365 Florilega nascuntur apes, qua more parentum

Rura colunt, operique favent, in spemque laborant.

29 Pressus humo bellator equus crabronis origo est. 29. Equorum corpore vespas atque crabrones.

30 Concava litoreo si demas brachia cancro,

Cetera supponas terra: de parte sepulta

Scorpius exhibit, caudaque minabitur unca. 370

31 Quaeque solent canis frondes intexere filis

Agrestes tinea (res observata colonis)

Ferali mutant cum papilione figuram.

32 Semina limus habet virides generantia ranas,

Et generat truncas pedibus: mox apta natando 376

Crura dat, utque eadem sint longis saltibus apta,

Posterior superat partes mensura priores.

33 Nec catulus partu quem reddidit ursa recenti,

Sed male viva caro est: lambendo mater in artus 380

Fingit, & in formam quartam capit ipsa reducit.

34 Nonne vides quos cera tegit sexangula fetus

Mellisferarum apium sine membris corpora nasci?

Et serosque pedes, serasque assumere pennas?

35 Junonis volucrum, quae cauda sydera portat,

Armigerumque Jovis, Cytherei adasq; columbas, 386

Et genus omne avium mediis est partibus ovi,

Ni sciret fieri, quis nasci posse putaret?

36 Sunt qui, cum clauso putrefacta est spina se-

pulchro,

Mutari credant humanas angue medullas. 390

Hac tamen ex aliis generis primordia ducunt.

37 Una est qua reparet seque ipsa reseminet ales,

Affyrii Phœnica vocant: nec fruge nec herbis

Sed ihuris lacrymis, & succo vivit amomi.

Hac ubi quinque sua complevit secula vita

Illicis in ramis, tremulaque cacumine palma, 395

Unguibus & duro nidum sibi construit ore,

Quo simulac casias, ac nardi lenis aristas

Quassaque cum fulva substravit cinnama myrrha,

Et super imponit, finitque in odoribus ævum. 400

36 Anguem ex medulla hominis spinæ gigni, accipimus à multis. Plin. lib. 10. cap. 66. circa sepulchra itaque visuntur.

37 Præter Claudianum & alios à me citatos in Indice meo Poëtico. tit. Phœnicæ. Lege Tacit. Annal. lib. 5. Elian. lib. 5. cap. 58. Pier. hieroglyph. lib. 20.

Phœnicum, alios. Phœnicem jactant Indi, avem unicam, nescio an fabulose, sequit Plin. lib. 10. c. 2. Soli sacram, vivere annos 660. casia thurisque sur-

culis nidum construere & superemori. ex ossibus & medullis ejus nasci vermiculum, inde fieri pullum, &c. juxta priori reddere, totum nidum deferre

prope Panchaiam, in Solis urbem, & in ara ibi deponere, &c.

*Inde ferunt, totidem qui vivere debeat annos
Corpore de patrio parvum Phœnica renasci.
Cum dedit huic atas vires, onerique ferendo est,
Ponderibus nidi ramos levat arboris alta,
Fertique pius cunasque suas, patriumque sepulcrum,
Perque leves auras Hyperionis urbe positus 406
Ante fores sacras Hyperionis ade reponit.*

38 Hyænis
utramque esse
naturam an-
nis alternis
credit vul-
gus, Aristo-
teles negat,
inquit Plin.

38 Si tamen est aliquid miræ novitatis in istis,
Alternare vices, & quæ modo scæmina tergo
Passa marem est, nunc esse marem miremur Hya-
nam. 410

lib. 8. c. 30.
Tales inquit
Sabinus, sunt
Theologi
ambigue de
gravissimis
rebus pro-
nunciantes &
docentes, &c.

39 Id quoque quod ventis animal nutritur, &
aura,

39 Chamæ-
leon omnium
quæ tangit
refert colo-
rem rubrum
candidam-
que excipit.

Protinus a simulat tetigit quoscunque colores.
40 Visâ racemifero Lynceus dedit India Baccho,
E quibus, ut memorant, quicquid vesica remisit
Vertitur in lapides, & congelat aëre tacto. 415

Plutarchus
lib. de Adul.
de quo Plin.
lib. 8. c. 33.
Tertul. de
Pallio. Pie-
rius lib. 27.
Alciat. eubl.
53.

41 Sic & Corallium quo primum contigit auras
Tempore durefcit: mollis fuit herba sub undis.
Desinet ante dies, & in alto Phœbus anhelos

40 Ex urina
lyncis lapis
lyncurius. 41
Ut antel. lib. 4. vers. 744. w
Lacedæmon, Mycenæ, Athenæ,
ab Amphione conditæ Thæbæ,
Oedipodæ regnatæ, Urbes quondam floren-
tissimæ, nunc prostratæ & dirutæ,
urbium cadavera projecta jacent,
ut Sulpitius, epist. 5. lib. 4. ad Ciceronem.

Equore tinget equos, quam consequar omnia dictis
In species translata novas. 42 Sic omnia verti 420

Cernimus, atque alias assumere robora gentes,
Concidere has: sic magna fuit censuque virisque
Perque decem potuit tantum dare sanguinis annos;
Nunc humiles veteres tantummodo Troja ruinas,
Et pro divitiis tumulos ostendit avorum. 425

in Clara fuit Sparte; magna viguere Mycenæ;
Necnon & Cecropis; necnon Amphionis arces:
Vile solum Sparte est; alta cecidere Mycenæ;
Oedipædonia quid sunt, nisi nomina, Thebæ?
Quid Pandionia restant, nisi nomen, Athenæ? 430

Roma ab Ænea fundata, & quod carnibus non
est omnino vescendum. FAB. 43.

in A Darda-
nidis condi-
tam Roman
quam alluit Ty-
bris ex Apennino medio profluens.

Nunc quoque in Dardaniam fama est consurgere
Romam,

Tybris ex Apennino medio profluens.

Appen-

*Appenninigena qua proxima Tybridis undis
 Mole sub ingenti rerum fundamina ponit.
 Hac igitur formam crescendo mutat; & ollim
 Immensi caput orbis erit: sic dicere vates
 Faticinasque ferunt sortes, o quantumque recordor,
 Dixerat Aeneas, cum res Trojana labaret,
 Priamides Helenus flenti, dubioque salutis:
 Nate Dea, si nota satis prasagia nostra
 Mentis habes, Non tota cadet te sospite Troja.
 p Flamma tibi ferrumque dabunt iter: ibis, & una
 Pergama rapta feres; donec Trojaque, tibi que
 Externum patrio contingat amicus arvum.
 Urbem etiam cerno Phrygios debere nepotes,
 Quanta nec est, nec erit, nec visa prioribus annis.
 Hanc alii q proceres per secula longa petentem,
 Sed dominam rerum x de sanguine natus Iuli
 Efficiet: quo, cum tellus erit usa, fruuntur
 Aetherea sedes, caelumque erit exitus illi.
 Hac Helenum cecinisse l Penatigero Aeneas
 Mente memor refero, cognataque maenia lator
 Crescere, & t utiliter Phrygiibus vicisse Pelasgos.
 Ne tamen oblitus ad metam tendere longe
 Expatiemur equis: Caelum, & quodcunque sub illo
 est,
 Immutat formas; tellusque, & quicquid in illa est.
 Nos quoque pars mundi (quoniam non corpora solum,
 Verum etiam u volucres anima sumus, inque ferinas
 Possumus ire domos, pecudumque in pectora condi)
 Corpora qua possunt animas habuisse parentum,
 Aut fratrum, aut aliquo junctorum scedere nobis,
 Aut hominum certe, tuta esse, & honesta sinamus:
 x Neve Thyesteis cumulemus viscera mensis.
 Quam male consuescit, quam se parat ille cruori
 Impius, humano vituli qui guttura cultro
 Rumpit, & immotas prabet mugitibus aures!
 Aut qui vagitus similes puerilibus haedum
 Edentem jugulare potest, aut alite vesci
 Cui dedit ipse cibos? Quantum est quod desit in istis*

435. Fictionem
 hujus praedi-
 ctionis appo-
 site imputat
 a iuribus suae
 Pythagoras,
 qui se tem-
 poribus Tro-
 janis Eu-
 phorbum fu-
 isse deliravit.
 sed vide quae
 Aeneas Hele-
 nus. Virg. 3.
 Aeneid.

440
 p Deos pa-
 trios, patrem-
 que ferenti-
 ensis & ignis
 cesserunt. in-
 fra.

450
 q Reges, Con-
 sules, alii
 toga & sago
 clari.

r Octavius
 Augustus,
 454
 Julii Cae-
 adoptione
 filius, qui ma-
 ternum genus
 ad Ascanium,
 qui & Julius,
 Aeneas filium
 referebat.

s Repete quae
 ex Aeliano,
 adnotavimus
 ad vers. 625.

t Jaetura uti-
 que Phrygi-
 bus utili, ut-
 pote in bo-
 num ceden-
 te. & Troje
 cicuribus Ro-
 ma, urbium

principe & orbis capite, renata. x Adeoque ex alio in aliud corpus migran-
 tes. x Ne itaque vim inferamus pecudibus in quarum corpora migrarunt
 forte parentum nostrorum aut cognatorum animae: nec viscera eorum in no-
 stra condamus, impie Atreum imitati & menas Thyestaeas. de quibus vide
 Senecae Thyesten, & quae nos ad illum.

9. Ultinæ
crudelitatis
consummatio-
nem, i. e. ho-
micidium &
dapes Cyclo-
peas ac Thye-
steas.

10. Lanam ad
vestes.

11. Formidini-
bus, i. e. lineis
quibus, plu-
mæ verfico-
lores inter-
textæ, eademque ustulatæ suspenduntur, quæ cervos visu & odore territos
in veras plagas impellant. *Panicæve agitant pavidos formidine pennis.*
Virg. 3. Georg. Senec. Hippolyt. vers. 46. & Lucan. lib. 4. vers. 437.

*Ad y plenum facinus? Quis transitus inde paratur?
Bos aret, aut mortem sensoribus imputet annis. 470
Horriferum contra Boream ovis & arma ministret.
Ubera dent saturæ manibus pressanda capella.
Retia cum pedicis, laqueosque, artesque dolosas
Tollite, nec volucres viscata fallite virga,
Nec a formidatis cervos includite pennis, 475
Nec celate cibus uncos fallacibus hamos.
Perdite, si qua nocent, verum hac quoque perdite
tantum:
Ora vacent epulis, alimenta que congrua carpant.*

Numa deorum cultum instituens, & Egeriæ
luctus. F A B. 44.

12. Vide quæ
adnotavi ad
7. vers. hujus
lib. Sunt
tamen qui
aliam à Sa-
mio Pytha-
goræ, Lace-
dæmonium
scil. fuisse
Numæ
αὐτοχόρον
autument,
quem in Ita-
lia exulan-
tem audiver-
it.

13. De impe-
rio Numæ
delato, reli-
gione & pace
ab eo in-
stituta, Ege-
ria nympa,
&c.

T Alibus atque aliis b instructo pectore dictis,
*In patriam remeasse ferunt, c ultroque petitum
Accepisse Numam populi Latialis habenas: 481
Conjuge qui felix Nympha, ducibusque Camænis
Sacrificos docuit ritus, gentemque feroci.
Assuetam bello pacis traduxit ad artes.
Qui postquam senior regnumque, ævumq; peregit, 485
Extinctum Latiaque nurus, populisque, patresque,
Destevere Numam: nam conjux urbe relicta,
Vallis Aricina densis latet abdita sylvis,
Sacraque d Orestea gemitu quæstusque Diana
Impedit. Ah quoties Nympha nemorisq; lacusque,
Ne faceret, monuere, & consolantia verba 491
Dixerunt! quoties stenti c Theseius heros,
Siste modum, dixit! nec enim fortuna querenda
Sola tua est: Similes aliorum respice casus;
Mitius ista ferēs. Utinamq; exempla dolentem, 495
Non mea te possent relevare! Sed & mea possunt.*

consulendi historici, Livius, Dionysius, Plutarchus, alii. Virgil. 6. Æneid.
& Dianæ Scythicæ simulachrum & sacra ex Taurica in Italiam tulisse fertur
Orestes cum Iphigenia sorore, & in nemore Aricino statuiffe. vide Lil. Gir-
rald. Syntag. 12. & Lactant. lib. 1. cap. 21. & Hippolytus Thesei filius,
vitæ ab Æsculapio restitutus & templo Dianæ in Aricina sylva præfectus
ut infra.

* Æsculapii. *Nec, nisi o Apollineæ valido medicamine o prolis,*
 Adi Virgil. *Reddita vita foret: quam postquam fortibus herbis*
 7. Æn. vers. *Atque ope p Paonia, Dite q indignante, recepi,* 535
 765. Namque *Tum mihi ne præsens auferem muneris hujus*
Hippolytum, *Invidiam, densas objecit r Cynthia nubes.*
 &c. & La- *Utque forem tutus, possemque impune videri,*
 tantium l. 1. *Addidit ætatem; nec cognoscenda reliquit*
 cap. 10. *Ora mihi, Cretenque diu dubitavit habendam* 540
 p Medica. *Traderet, an Delon: Delo, Cretaque relicta*
 Pzan nomen *Hic posuit, nomenque simul, quod possit equorum*
 medici apud *Admonuisse, jubet deponere; sique fuisse*
 Hom. à quo *Hippolytus, dixit, nunc idem Virbius esto.*
 curatus Plu- *Hoc nemus inde colo, de diisque minoribus unus* 545
 to. quin & *Numine sub domina lateo, atque assentior illi.*
 Pzan, Apollo *imperium, violari regni fœdera, vitæ restitutis qui interierant. v Diana, ut*
 medicinæ in- *Apollo Cynthius; à Cyntho monte Deli, ubi nati. s Qui primum fuerat*
 ventor. *Dæmophon; deinde ab equis imperium solventibus dilaniatus, Hippolytus;*
 q Minni sibi *nunc vitæ restitutus, Virbius dictus.*

Egeria in amnem, F A B. 46.

NON tamen Egeria luctus aliena levare
Damna valent; montisq; jacens radicibus imis
Liquitur in lacrymis; donec pietate dolentis
Mata soror Phæbi gelidum de corpore fontem 550
Fecit, & æternas artus tenuavit in undas.

Gleba in puerum Tagen, qui futurorum
 apud Hetruscos scientiam invenit.

F A B U L A 47.

Hippoly- **A**T nymphas tetigit nova res: & t Amazone natus
 tus. *Haud aliter stupuit, quam cum u Tyrrenus ara-*
 u Thusco *Fatalem glebam motis aspexit in arvis* (107
 cuidam aran- *Sponte sua primum, nulloque agente moveri,* 555
 ti, emerfit *Sumere mox hominis, terraque amittere formam,*
 subito è terra *Oraque venturis aperire recentia fati.*
 sub vomere *Indigena dixere Tagen: qui primus Hetruscum*
 pressa, puer, *Edocuit gentem casus aperire futuros.*
 cui inde no-
 men inditum
 Tages. is

Etruscos aruspiciam docuit. Cic. 2. lib. de Divinatione. Lucan. 1. lib. v. 636.
 Marcellin. lib. 21. Arnobius lib. 2. Crinitus lib. 10. cap. 7. & 16. lib. cap. 1.
 Gyrard. Syntagm. 1. obscurum hunc aliquem, Terræ filium, & quasi ex gleba
 Theologum interpretatur Sabinus.

Lancea Romuli in Cornum arborem.

FABULA 48.

Utque Palatinis haerentem collibus olim, 560
 Cum subito vidit x frondescere Romulus hastam, x Meminit
 Quae radice nova, non ferro stabat adacta: hujus lanceae
 Et jam non telum, sed lenti viminis arbor cornae Plu-
 Non expectatas dabat admirantibus umbras. tarchus in
 vita Romuli,
 quod prodi-

gium significavit statum imperii Romani armis fore florentem.

Cippus cornutus factus, & regnum
respuens. FAB. 49.

Ut sua fluminea cum vidit y Cippus in unda 565 y Genitio
 Cornua: videt enim, falsamque in imagine cre- Cippo, Prae-
 esse fidem, digitis ad frontem saepe relatis (dens tori paludato
 Qua vidit, tetigit: nec jam sua lumina damnans portam egres-
 Restitit, ut victor domito veniebat ab hoste, so, in capite
 Ad caelumque oculos, & eodem cornua tollens, 570 subito veluti
 Quicquid, ait, superi monstro portenditur isto, cornua emer-
 Seu latum est aliquid patria, populoque Quirini, serunt, inquit
 Sive minax, mihi sit: viridique e cespite factas Valerius
 Placat odoratis herbosas ignibus aras, Max. l. 5. c. 6.
 Vinaque dat z pateris, mactatarumque bidentum. 575 responsum-
 a Quae sibi significant trepidantia consulit exta. que est cum
 Quae simul aspexit b Tyrrhena gentis aruspex, regem fore,
 Magna quidem rerum molimina vidit in illis: si in urbem
 Non manifesta tamen. Cum vero sustulit acre revertisset.
 A pecudis fibris ad Cippi cornua lumen, 580 quod ne acci-
 Rex ait, O salve: tibi enim, tibi Cippe, tuisque deret volun-
 Hic locus, & Latia parebunt cornibus arces: tarium ac
 Tu modo rumpe moras, portasque intrare patentes perpetuum
 Adpropera, sic fata jubent. Namque urbe receptus sibi in-
 Rex eris, & sceptro tutus potiere perenni. 585 dixit exilium,
 Restulit ille pedem, torvamque a manibus urbis & E pateris
 Avertens faciem, Procul o procul omina, dixit, vero vinum
 Talia dii pellant: multoque ego justius avum inter victimae
 Exul agam, quam me videant Capitolia regem. 589 cornua, & in
 Dixit, & extemplo populumq, gravemque senatum aram fundere
 moris erat.
 a Vide quae
 nos ad 1. Lu-
 cant v. 617.
 & Etruscos a
 Tace aruspi-
 cinam acce-
 pisse, modo
 dictum ad

vers. 553. Accitos ex Etruria aruspices ad lustrationes & prodigia procuran-
 da: quin & ex Romanorum principum filii traditi sex in disciplinam singulis
 Etruriae populis, notum ex Cicero. 1. lib. de Divinatione.

e Coronam Convocat: ante tamen capitis nova c cornua fronde
 regium gesta- Velat, & aggeribus factis à milite forti
 men à cornu Insistit, prisicosque deos de more precatus,
 dictum vo- Est, ait, hic unus, quem vos nisi pellitis urbe,
 lunt, ut habet Pierius l. 41. Hieroglyph. quem adi. 595
 quem adi. c Cornua fronte gerit, quem vobis indicat augur,
 Bacchus cur Si Romam intrarit, famularia jura daturum.
 cornutus fue- Ille quidem potuit portas irrumperere apertas;
 rit dictus, vir Sed nos obstuimus: quamvis conjunctior illo
 de quæ nos ad Nemo mihi est, vos urbe virum prohibete Quirites,
 Senecæ Hip- Vel, si dignus erit, gravibus vincite catenis, 601
 polytum vers. Aut finite metum fatalis morte tyranni.
 753. atque Qualia d succinctis, ubi trux insibilat Eurus,
 ibidem de Murrura pinetis fiunt: aut qualia fluctus,
 Mosis facie Equorei faciunt, si quis procul audiat illos: 605
 cornuta seu radiata. Cor- Tale sonat populus; sed per confusa trementis
 ana inquit Verba tamen vulgi vox eminet una, Quis ille est?
 Plinius qua- Et spectant frontes, prædictaque cornua quarunt.
 drupedum ge- Rursus ad hos Cippus, Quem poscitis, inquit, habetis.
 neri tantum Et dempta capiti, populo prohibente, corona 610
 data. Actzo- Exhibuit gemino præsignia tempora cornu.
 nomen enim, & Demisere oculos omnes, gemitumque dedere:
 Cippum, et- Atque illud meritis clarum (quis credere possit?)
 tiam in Lati- Inviti videre caput: nec honore carere
 na historia, Ulterius passi, festam imposuere coronam. 615
 fabulosos At proceres, quoniam muros intrare vetatis,
 reor, lib. 11. Ruris honorati tantum tibi Cippe dedere,
 cap. 37. prope cacu- Quantum depresso subjectis bobus aratro
 Pinus enim, tereti trunco, Complecti posses, ad finem lucis ab ortu:
 alte quasi Cornuaque e aratis miram reverentia formam 620
 succincta, Postibus insculpunt, longum mansura per avum.
 prope cacu- rim tamen aratis, ductus ratione & fide historix, quam habes apud Valer-
 men ramos Max. l. 5. c. 6. Cujus testandæ rei gratia, capitis (Cippi) effigies æreæ
 profundit. portæ, qua excesserat, inclusa est, dictaque Raudusculana; quod olim
 Auratis ha- Rauda æra dicebantur. Idem Festus, & Varro.

Æsculapius Romam accersitus & in serpen-
 tem mutatus. F A B. 50.

Andite nunc f P Andite nunc Musa, præsentia numina vatam;
 Heliconæ Dæ, (Scitis enim, nec vos fallit spatiosa vetustas)
 cantusque ma-
 vere, &c.
 mox, Et meminisistis enim Diva, &c. Virgil. 7. Æneid, utraque ex illo Ho-
 meri 2. Iliad. Εὐρωπὴν ἴδεν ἄνθρωπον, &c.

Unde

Unde g Coroniden circumflua Tybridis alti
 Insula Romuleæ sacris arcefferit urbis.
 h Diracines quondam Latias vitiauerit auras,
 Pallidaque ex angui squallebant corpora morbo.
 Funeribus fessi, postquam mortalia cernunt
 Tentamenta nihil, nihil artes posse medentum,
 Auxilium cœleste petunt; i mediamque tenentis
 Orbis humum Delphos adeunt oracula Phœbi:
 Utque salutifera miseris succurrere rebus
 Sorte velit, tantaque urbis mala finiat, orant.
 Et locus, & laurus, & quas habet ipse pharetras,
 Intremuere simul, k corinaque reddidit imo
 Hanc adyto vocem, pavesactaque corpora movit:
 Quod petis hinc, l propiore loco Romane petisses,
 Et pete nunc propiore loco: nec Apolline vobis,
 Qui minuat luctus, opus est, sed Apolline nato.
 Ite bonis avibus, prolemque accersite nostram.
 Jussa Dei prudens postquam accepere Senatus,
 Quam colat, explorat juvenis Phœbeius urbem:
 Quique l petant ventis Epidauria littora mittant.
 Quæ simul incurva missi tetigere carina:
 Concilium, Grajosque patres adiere, darentque
 Oravere Deum, qui prasens funera gentis
 Finiat Ausonia: m certas ita dicere sortes.
 Dissidet, & variat sententia; parsque negandum
 Non putat: auxilium multi retinere, suamque
 Non emittere opem, nec numina tradere suadent.
 Dum dubitant, seram pepulere crepuscula lucem,
 Umbraque telluris tenebras induxerat orbi,
 Cum Deus in somnis n opifer consistere visus
 Ante tuum, Romane, torum; sed o qualis in ade
 Esse solet: * baculumque tenens agreste sinistra
 p Casariam longa dextra deducere barba,

g Æsculapium, Coronei nepotem, Apollinis ex Coronide h- lium. qui enim prodeunt se- cto matris utero, huic, utpote medi- cinæ Deo, sa- cri sunt. l. 2. vers. 647.
 h Æscula- pium Epidau- ro accitum Romam, amo- q- liendæ pesti- litatis gratis; refert Liv. 10. dec. 1. l. & 9. dec. 1. 3. Aur. Victor. c. 22. Val. Max. 1. 1. c. 8.
 i Parnassum montem, sub quo Delphi opp. Apolli- nis oraculo clari, umbi- licum orbis statuunt. Strabo l. 9. Lucan. l. 5. v. 71. Clau- dian. præfat. ad Manlii Theodori con- sulatum.
 k Occiso Py- thone tripod- dis custode, inquit Jul.

Scaliger, oraculum suum fecit. Cujus corio obductus tripus, inde etiam corina fuit appellatus. vide quæ nos ad Virg. 3. Æn. & magis adytis corina reclusis. & ad Senecæ Oedip. v. 33. & ad Lucan. l. 5. v. 21. l A Komata tamen brevior est navigatio per Corinthiacum sinum ad Delphos, quam ad Epi- daurum in Peloponnesos ut recte H. Glarcanus. Sed lætius Apollo, interdum & vates ipsius. m Sic Ms. mei, & alii. unde expeditior sensus, quam ex lectione Vatic. certant addicere sortes. quæ viam affectat ad verbum præ- torium addico. n Τὸ κίον ἀποδύνας ἀμφοτέρωθεν ἡ ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς ἀπὸ τῆς δεξιῆς. Pindar. Pyth. 3. ode. * Humana specie. * Æscula- pio prout medico cur tribuantur insignia baculus & draco, lege apud Phor- nutum de Nat. Deorum. Macrobi. Sat. 1. l. c. 10. Pier. Hieroglyph. l. 16. Nata- lis Com. 4. l. c. 11. p Demulcere sibi barbam. quæ cur Æsculapio sit promissæ, vide apud Pierium 31. lib. hieroglyph.

Et placido tales emittere pectore voces,
 Pone metus, veniam, simulacraque nostra relinquam.
 Hunc modo * serpentem, baculum, qui nexibus ambit,
 Perspice, & usq; nota, visum ut cognoscere possis: 660
 Veriar in hunc, sed major ero, tantusque videbor,
 In quantum verti caelestia corpora possunt.
 Ex templo cum voce Deus, cum voce Deoque
 Somnus abit: somnique fugam lux alma secuta est.
 Postera sydereos Aurora fugaverat ignes: 665
 Incerti quid agant q; proceres, ad templa petiti
 Conveniunt I operosa Dei, I quaque ipse morari
 Sede velit, signis caelestibus indicet, orant.
 Vix bene desierant, cum cristis aureus altis
 In serpente Deus prae-nuncia sibila movit, 670
 Adventuque suo, signumque, arasque, foresque,
 Marmoreumque solum, fastigiaque aurea movit,
 Pectoribusque tenuis media sublimis in ade
 Constitit, atque oculos circumtulit igne micantes.
 Territa turba pavet: cognovit numina castus 675
 Evinctus vitta crines albente sacerdos.
 En! Deus est, Deus est; I animis, linguisque favete,
 Quisquis adest, dixit. Sis, o pulcherrime, visus
 Utuliter, populosque juves tua sacra colentes.
 Quisquis adest, visum veneratur numen: & omnes
 Verba I sacerdotis referunt geminata, piisque 680
 Aeneadae praestant & voce, & mente favorem.
 Annuat his, motisque Deus rata pignora cristis,
 Et repetita dedit vibrata sibila lingua.
 Tum gradibus nitidis elabatur, oraque retro 685
 Fleat, & antiquas abiturus respicit aras,
 Assuetasque domos, habitataque templa I salutat.
 Inde per injectis adopertam floribus ingens
 Serpsit humum, fleatq; sinus, X mediamq; per urbem,
 Tendit ad incurvo munitos aggere portus. 690
 Restitit hic: agmenque suum, y turbaque sequentis
 Officium placido visus dimittere vultu,
 Corpus in Ansonia posuit rate. Numinis illa
 Sensit onus: pressaque Dei gravitate carina,
 Aeneadae gaudent, z casoque in littore tanro; 695
 Torta coronata solvunt retinacula navis.
 Impulerat levis aura ratem: Deus eminent alte
 Impositaque premens puppim cervice recurvam
 Cœruleas despectat aquas, modicisque per aquor
 Ionium

Epidaurii.
 Magnificis
 operibus ex-
 structi, instru-
 eti, ut mox
 vers. 672. fa-
 stigio aureo,
 solo marmo-
 reo, &c.
 Epidauri,
 an Romæ.
 Animo ad
 sacra atten-
 to, præstate
 factis silen-
 tium, pia vota
 concipite, bo-
 na verba dicit,
 mox vers.
 682. præstant
 & voce &
 mentis favo-
 rem.
 Præeuntis
 sc. præbis con-
 ceptis.
 u Dii que re-
 linquendi, &c.
 Este salutari
 tempus in
 omine mihi.
 x Trist. cl. 3.
 x Lege quæ
 Val. Max. l. 1.
 c. 2. & quæ
 Pierius l. 16.
 Hieroglyph.
 y Epidaurio-
 rum Deum
 abeuntem pro-
 sequentium.
 z Felicis na-
 vigationis sa-
 cre.

Ionium a Zephyris b sexta Pallantidos ortu 700 a Ventis.
 Italiam tenuit, praterque c Lacinia templa
 Nobilitata Dea, Scyllaaque littora fertur.
 Linqvit Iapygiam, levibusque * Amphrysia remis
 Saxa fugit, dextra praeupta Ceraunia parte,
 Romechiumque legit, Caulonaque, Naryciamque, 705
 Evincitque d fretum, Siculique angusta Pelori,
 e Hippotadaque domos regis, f Temesefque metalla,
 g Leucosiamque petit, tepidique h rosaria Pasti:
 Inde legit i Capreas, promontoriumque Minerva,
 Et Surrentino generosos palmite colles, 710
 k Herculeamque urbem, Stabiasque, l & in otia
 natam
 Parthenopen, & ab hac m Cumaea templa Sibylla.
 Hiuc n calidi fontes, lentisciferumque tenetur
 Linternum, multamque trahens sub gurgite arenam
 Vulturinus, niveisque frequens Sinuesse colubris, 715
 Minturnaq; o graves, & p quam tumulavit alumnus,
 q Antiphataque domus, r Trachasque obsessa palude,
 Et stellus Circea, & spissi littoris t Antium.
 Huc ubi veliferam nautae advertere carinam,
 (Asper enim jam pontus erat) Deus explicat orbes, 721
 Perque sinus crebros & magna volumina labens,
 Templata parentis init flavum tangentia litus.
 Equore placato patrias Epidaurius aras
 Linqvit, & hospitio u juncti sibi numini usus
 Littoream tractu squamae crepitantis arenam 725
 Sulcat, & innixus moderamine navis, in alta
 Puppe caput posuit: donec u Castrumque, sacrasque
 Lavini sedes, Tyberinaque ad ostia venit.
 Huc omnes, populi passim, matrumque, patrumque

Turnebus lib. 1. capite 22. neque tamen litat d Siculum, inter Scylleum
 Italiae prom. & Pelorum Siciliae. e Insulas Aelias. vide lib. 4. vers. 663.
 f Temesen, seu Templam opp. Brutiorum xrisodinis nobilem. g Insulam
 Lucaniae, in sinu Praxitano. h Opp. Lucaniae rosis nobile, biferique rosariae
 Pasti. i Inf. maris Tyrrheni contra Promontorium Minervae, Iberii recessu
 notam. k Campaniae urbs. l Amicitate, & studiorum secessu nobilem Nea-
 polim. Horat. 5. Epod. sciosa dicitur. m Cumas. vide quae nos ad 6. Aeneid.
 2. vers. n Bajæ, forte; quanquam & hae prius occurrunt. o Propter ex-
 halationes palustres. p Cajetam. 7. Aeneid. vers. 3. q Formiae. Antiphatae
 Laestrygonum regi regnatæ. r Tarracina Anxur. s Circei. t Recte. nam-
 que Anxur ordine suo praecessit. Ancon longe distat. Valerium testor lib. 1.
 cap. 8. Ac prosperam emensi navigationem, postquam Antium appulerunt;
 anguis, qui utique in navigio remanserat, prolapsus, &c. u Apollinis scilicet
 templi. v Castrum Junii. i. Panos, Latii opp.

x Virgines
Vestales.

Obvia turba ruit, x quaque ignes Troica servat 730
Vesta tuos: latoque Deum clamore salutant.

y Subjectos.
Jof. Scal.

Quaque per adversas navis cita ducitur undas,
Thura super ripas, aris ex ordine factis
Parte ab utraque sonant: & adorant aëra fumis,
Istaque y coniectos incalfacit hostia cultros. 735

z Cur sibi in
insula Tiberi-
na sedem le-
gerit Æscula-
pius, vide
apud Plutar-
chum, pro-
blem. 94.

a Resumpta
immagine divi-
na, deposita
anguinea.

b Non rece-
ptus aliquando
Deus, sed In-
digena. Indi-
ges. vide quæ
nos ad 12 l.
Æn. Indige-
tem Æneam
scripsit. &
quæ ad 608.
vers. l. 14.

c supra. Deos
enim reliquos
accepimus
(inquit Val.
Maximus)
Cæsares dedi-
mus, in præ-
fat. ad Tibe-
rium.

d Infra ad
vers. 848.

e Octavius
Augustus,

adoptione Julii Cæsaris filius & hæres. quem C. Octavio peperit Accia filia
Julie sororis C. Julii Cæsaris. e Ironice elevat gesta Cæsaris, quo adoptio-
nem Augusti consiliis gestisque omnibus præferat. f Mari cinctos, insulares
z Adi Melchioris Guilandini commentarium de papyro. & in eum animad-
versiones Josephi Scaligeri. h Devisio Ptolemæo rege. Suetonius in vita
Cæsaris cap. 35. i Mauritanie regem, à Cinyphæ fl. Scipionis & reliquis
rum Pharsalix partes tuentem. Appianus videndus, Plutarchus, Dion, Suet-
tonius, alii. k Mithridates, Ponti rex cum Romanis annos 40. bellum gessit
Pharnacem filium ejus bella ferocius inoventem Cæsar ex Alexandria advo-
rans una acie profligavit. l De triumphis Cæsaris & diverso eorum appa-
tu & instrumento lege Suetoo. in Cæsi. cap. 37. & Vellejum lib. 2.

Julii Cæsaris per cometam Apotheo- sis. F A B. 51.

H I C tamen accessit delubris advena nostris: 745

Cæsar b in urbe sua Deus est, quem Marte, to-
Præcipuum, non bella magis finita triumphis, (gaque

Resque domi gesta, properataque gloria rerum

c In sydusvertere novum, stellamque comantem,

Quam d sua progenies. Nec enim de Cæsaris acis 750

Ullum majus opus, quam quod pater exiit hujus.

e Scilicet f aquoreos plus est domuisse Britannos,

Perque g papyriferi septem flua flumina Nili

h Victrices egisserates, Numidasque rebelles,

i Cinyphiumq, Jubarum, k Mithridateisque tumentem,

Nominibus Pontum, Populo adjecisse Quirini, 756

l Et multos meruisse, aliquos egisse triumphos,

Quam tantum genuisse virum, quo præside rerum

Humano generi, superi, favistis abunde.

Ne foret hic igitur mortali semine cretus, 760

Ille Deus faciendus erat. quod ut in aurea vidit
 Aeneas genitrix, vidit quoque triste non parari
 Pontifici lethum, & per conjurata arma moveri:
 Palluit, & cunctis, ut cuique erat obvia divis,
 Aspice, dicebat, quanta mihi mole parentur 765
 Insidia, quantaque caput cum fraude petatur.
 Quod de Dardanio solum mihi restat Iulo.
 Solane semper ero injustis exercita curis?
 Quam modo Tydide Calydonia vulneret hasta;
 Nunc male defensa confandant mania Troja? 770
 Quae videam quod natum longis erroribus actum,
 Factarique freto, sedesque intrare silentium,
 Bellaque cum Turno gerere; aut, si vera fatemur,
 Cum Junone magis? Quid nunc antiqua recordor
 Damna mei generis? Timor hic meminisse priorum 775
 Non finit. In te me acui sceleratos cernitis enses:
 Quos prohibete, precor, facinusque repellite, neve
 Cado sacerdotis flammis extinguite Vesta.
 Talia nequicquam toto Venus anxio caelo
 Verba jacet, superosque movet: t qui rumpere quanquam
 Ferrea non possunt veterum decreta sororum, 781
 u Signa tamen luctus dant haud incerta futuri.
 Arma ferunt inter nigrae crepitantia nubes,
 x Terribilesque tubas, auditaque cornua caelo
 Praemonuisse nefas. Solis quoque tristis imago 785
 Lurida sollicitis praebebat lumina terris.
 Saepe faces visa mediis ardere sub astris:
 Saepe inter nimbos guttae cecidere cruentae.
 Carulus & vultum ferrugine Lucifer atra
 Sparsus erat: sparsilunares sanguine currus. 790
 Tristia mille locis y Stygius dedit omnia bubo;
 Mille locis lacrymavit z ebur: cantusque feruntur
 Auditi, sanctis & verba minantia lucis.
 Victimam nulla litat, magnosque instare tumultus
 a Fibra monet, casumque caput reperitur in extis. 795
 Inque foro, circumque domos, & templa deorum
 Nocturnos ululasse canes, umbrasque silentium
 Erravisse ferunt, motamque b tremoribus urbem.

in Xepov
 Αγγελία.
 Homero.
 n Infra ad
 vers. 776.
 o Inf. ad
 v. 772.
 p Diomedes,
 filius Oenei,
 Calydoniae
 regis vulnera-
 vit Ventrem.
 Hom. II. 5.
 q Aeneas er-
 rores, descen-
 sus ad inferos,
 bella cum
 Turno, pue-
 ris nota ex
 Virgilio.
 r Progeniem
 meam. In
 Caesarem
 conjuratum
 à 60 amplius,
 Cassio, Mar-
 cello, Bruto
 principibus
 conspiratio-
 nis. Sueton.
 cap. 80.
 s Julii Caes.
 Pontificis
 max. Sueton-
 nii Caesar.
 cap. 13.
 r Ex Stoa
 hoc. vide
 quae ad vers.
 431. lib. 9.
 u Prodigia,
 quae Caesaris
 caedem por-
 tenderunt,
 lege apud
 Virgilium
 sub exitu
 primi lib.
 Georgicon.
 Plutarchum,
 & Suetonium

in vita Caesaris c. 81. vide sis autores quos citat Index Poetice noster tit.
 Prodigia, portentia, causas examinat Plutarchus in Coriolano. x Atque tu-
 bas, atque arma, &c. Tibul. 2. lib. 5. eleg. Lucan. 1.1. v. 578. y Functus, di-
 rum mortalibus omen. lib. 5. supra. z Simulachra Deum eburnea. Seneca
 Thyest. v. 701. Tibullus 1. lib. 5. eleg. a Virg. 1. Georg. v. 480. Tibul. di-
 eleg. Seneca Oedip. 356. vers. Lucan. 1. lib. 618. vers. b Terrae motibus.

*Non tamen insidias, venturaque vincere fata
 Præmonitus potuere Deum; strictique feruntur* 800
*In templum gladii: Nec enim locus ullus in urbe
 Ad facinus, diramque placet, nisi, & curia, cadem.
 Tum vero Cytherea manu percussit utraque
 Pectus, & ætherea molitur condere nube,
 Qua prius infesto d' Paris est ereptus Atrida,* 805
*& Diomedeos Aeneas fugerat enses.
 Talibus hanc genitor: & Sola insuperabile fatum
 Nata movere paras? Intres licet ipsa sororum
 Testatium: cernes illic molimine vasto
 Ex ere, & solido verum g tabularia ferro,* 810
*Qua neque h concussum cæli, neque fulminis iram,
 Nec metuunt ullas tuta atque aeterna ruinas.
 Invenies illic incisa ad amante perenni
 Fata tui generis: legi ipse, animoque notavi,
 Et referam, ne sis jam nunc ignara futuri.* 815
*h Hic sua complevit, pro quo Cytherea laboras,
 Tempora, perfectis, quos terra debuit, annis.
 Ut Deus accedat cælo, templisque colatur,
 Tu facies: natusque k tuus, qui nominis hares
 Impositum feret unus, Aonius, m casique parentis* 820
*Nos in bella suos fortissimus ultor habebit,
 n Illius auspiciis obsessæ mœnia pacem
 Victa petenti Mutina: o Pharsalia sentiet illum,
 o Emathique iterum madefient cade Philippi,
 Et p magnum Siculis nomen superabitur undis: 825
 q Romanique ducis conjux Egyptia tædæ
 Non bene fisa cadet; frustra que erit illa minata
 Servitura suo Capitolia nostra Canopo.
 Quid tibi barbariam, gentesque ab utroque ja-
 centes
 Oceano numerem? Quodcumq; habitabile tellus* 830

tio. Ciosani codex, natusque simul. l Imperii molem. r. vers. lib. præsentis.
 m Bellorum initium & causa, prætextus, avunculi necem ulcisci. Sueton. 10.
 cap. Aug. n D. Brutum Mutinæ obsederat Antonius. obsidionem levavit
 missus à Senatu Octavius. Sueton. 10. c. Florus. 1.4. c.4. o Perperam ab
 autoribus confundi Pharsalum in Thessalia, ubi depugnatum est inter Cæs.
 & Pompejum; & Philippos in Thracia, ubi victi Brutus & Cassius ab Octa-
 vio & Antonio, dictum à nobis ad r. lib. Lucani vers. 680. p Sextus Pom-
 filius Cn. Pompeji Magni, navali pugna ab Octavio victus. Appian. 1.5. civil.
 bel. q Cleopatrx non bene cedent nuptiæ cum Antonio, quos dementes rui-
 nas Funus & iopria parantes, ad Actium devincet Octavius Aug. Horat. 1.
 lib. 37. ode. Florus lib. 4. c. 11. Sueton. 17. c. Aug. Vellejus lib. 2. AP-
 pian. 5. l. Bell. Alex. Zonaras 1.2. Dio. 1.51.

Sustinet, hujus erit: pontus quoque serviet illi,
 Pace data terris, & animum ad civilia vertet
 Jura suum, legesque feret justissimus auctor,
 Exemploque suo & mores reget, inque futuri
 Temporis aetatem venturorumque nepotum
 Prospiciens, & prolem sancta de Conjuge natam
 Ferre simul nomenque suum curasque jubebit.
 Nec, nisi cum senior u similes aqua verit annos,
 Æthereas sedes cognataque sidera tanget.
 x Hanc animam inire ea caso de corpore raptam
 Fac jubar, ut semper Capiuolia nostra, forumque
 Divus ab excelsa prospectet Julius ade.
 Vix ea fatus erat, media cum sede senatus
 Constitit alma Venus, nulli cornenda, sui que
 Casaris eripuit membris, nec in aëra solvi
 Passa recentem animam, cœlestibus intulit astris.
 Dumque tulit, numen capere, atque ignescere sen-
 sit.

Emisitque simul: simul evolat altius illa,
 x Flammiferumque trahens spatioso limite crinem
 Stella micat, y nati que videns benefacta, fatetur
 Esse sups majora, & vincit gaudet ab illo.
 Hic sua præferri quanquam velat acta paternis,
 Libera fama tamen, nullisque obnoxia jussis,
 Invisum præfert, unaque in parte repugnat.
 z Sic magnis cedit titulis Agamemnonis Atreus;
 x Ægea sic Theseus; sic Pelœa vincit Achilles:
 Denique ut exemplis ipsos aquantibus utar,
 Sic & Saturnus minor est Iove. Juppiter arces
 Temperat aetherias, & mundi regna a triformis;
 Terra sub Augusto: Pater est & Rector uterq;
 b Dii, precor, c Ænea comites, quibus ensis, &
 ignis

Cesserunt, Duque d Indigetes, genitorque Quirina
 Urbis, & invicti genitor Gradive Quirini,

x In numerum Deorum, inquit Suetonius, relatus est: non ore modo decer-
 nentium, sed & per suavione vulgi. Si quidem ludis, quos primo consecratos
 ei heres Augustus edebat, stella crinita per 7 dies continuos fulsit, &c. cre-
 ditumque est, animam esse Cæsaris in cælum recepti, c. 88. & Dio l. 45. Zo-
 naras alii. y Augusti. ut vers. 750. supra. z Sic Horat. 15. ode, lib. Tydides
 melior patre. a Cæli, ætheris, aëris, namque terræ & maris imperium tenet
 Augustus. Divisum imperium cum Iove Casar habet. b Precatione simili li-
 brum 1. Georg. claudit Virgilius; Dii Patrii, Indigetes & Remale, Vesta-
 que mater, &c. Nec non Seneca, Consol. ad Polybiam. & Plin. Panegy. ad
 Trajanum, c Vide quæ ad 625. vers. lib. 13. d Ad vers. 608. lib. 14.

c Vesta-

7 Sueton.
 c. 27.
 f Censor.
 t Tiberium
 ex Livia Dru-
 silla uxore,
 sed graviora
 impetrata à
 Druso, succes-
 sorem nomi-
 nis & Imperii
 creabit.

835

x Moribus,
 ut interlinea-
 ris Ms. mei.
 addo, pace,
 felicitate.

Virg. 4. Ecl.

Talia secla

suis dixerunt

currite fests

Concordes Pari-

ca. Martial.

4. lib. 1. ep.

& hoc vultus

vel meliore

niter. Neque

enim subscri-

bo Pontano,

cui placet

Glareani

scholion; vi-

deri scripsisse

hoc Ovidium,

Augusto non-

dum conse-

cuto annum

56. quæ fuit

ætas Julii,

quam tamen

postea supe-

ravit, annis

20. Qui enim

potuit senior

esse, & æ-

quare tamen

annos tantum.

- * Sacellum Vestæ erat in Palatio; cuius in parte Apollini templum excitavit Augustus, addita porticu, cum bibliotheca.
- e Vestæque Casareos inter sacrata penates.
 e Et cum Casarea tu Phœbe domestice Vesta, 865
 Quique tenes & altus Tarpejas Juppiter arces,
 g Quosque alios vati fas appellare, piusque est:
 Tarda sit illa dies, & nostro serior auro,
 Qua caput augustum, quem temperat orbe relicto,
 Accedat cælo; faveatque precantibus absens. 870
- f Al. *Latinus*. al. *celsus*. g Cum respectu fortassis ad numinum Tutelarium nomina vera, quæ ignota esse voluerunt, ne quando hostium carmine evocarentur, Macrobius, Saturnal. lib. 3. cap. 9.

P E R O R A T I O

- * De signaturis quas operibus suis adfigunt Poëtae in Exordiis & Epilogis, legem censuram Julii Cæsar, Scaligeri cap. ult. lib. 5.
- & Ingenii fama & nomine.
- a J Amque opus exegi, quod nec Fovis ira, nec ignes,
 Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas.
 Cum volet illa dies, qui nil nisi corporis hujus
 Jus habet, incerti spatium mihi finiat ævi:
 b Parte tamen meliore mei super alta perennis
 Astra ferar, nomenque erit indelebile nostrum.
 Quaque patet domitiis Romana potentia terris,
 Ore legar populi: perque omnia secula fama,
 Si quid habent veri vatum præfagia, vivam.

F I N I S.

INDEX RERUM,

Tum in Autore ipso, tum in notis ad
eum memorabilium.

*Prior numerus, cui character Romanus, librum;
alter, cui barbarus seu Arithmeticus,
versum designat.*

A.

A Cheloi cum Hercule certamen	IX, I
Achilles	XI, 85
Aconitum	I, 147. VI, 139. VII, 411
Actæon	III, 192
Adonis. idem qui Osiris, Attis, Sol	X, 726
Æneæ pietas	XIII, 625
Æolus	IV, 663
Æs in magicis	VII, 228
Æsculapius	II, 647. XV, 640
Ætates animalium	III, 194, 444
Ætna	II, 22. V, 353, XIV, 1. XV, 340
Albanorum regum series	XIV, 610
Alpheus	V, 409. 487. 610
Amaltheæ cornu	IX, 87
Amicus, pars animæ	VIII, 406
Ammon	V, 17. 328
Amoris lineæ	IX, 560. X, 343
Amphiarus	IX, 408
Amphion traxit lapides	VI, 152
Animalia ex corruptione	I, 416
Animis linguisque favete	XV, 677
Ante obitum nemo felix	III, 135
Anubis	IX, 691
Aper Calydonius	VI, 415
Apis	I, 749. IX, 692
Apollo & Bacchus comati	I, 564
Apollo, cur Sminthetis	XII, 585
Apollo Admeti pavit armenta	II, 681
Apollo & Neptunus auxiliares Priamo in condendis Trojæ mœnibus	XI, 204
	Aqua

I N D E X.

Aqua Nectar	VI, 356
Aquila	XII, 560
Aquila serpentem rapiens	IV, 362. 714
Arachne	VI, 5
Argo	VI, 721
Argus	I, 625
Ariadnes corona	VIII, 178
Arma ministrat furor	V, 82
Aspis	IX, 695
Atheniensium regum series	VI, 677
Atalanta Meleagti	VIII, 317
Atalanta Hippomenis	X, 564
Athenis unde nomen	II, 836. VI, 77
Atlas	II, 296. IV, 628. 655
Aurea mala	IV, 637. 655
Atheniensium tributum 14. è libris	VIII, 170
Atys	X, 104
Aureum vellus	VII, 155
Aurora Pallantias	IX, 423. XV, 700

B.

B Abylon	IV, 58
Bacchi tres	III, 520
Bacchanalia	III, 528. VI, 590. IX, 642
Battus	II, 684
Baucis & Philemon	VIII, 632
Bœotia	III, 13
Boreas	VI, 680
Byblis	IX, 454

C.

C Admus & Draco	III, 59
Cæneus	XII, 459
Cæsaris mors	XV, 760
Cæstum pugna	V, 107
Capaneus	IX, 405
Caput velatum, &c. in sacrificiis	I, 382
Carchesium	XII, 326
Cecrops <i>δῆμιος</i>	II, 556
Cenotaphia	VI, 568. XI, 429
	Centau-

I N D E X.

Centauri	XII, 211
Cephalus & Procris	VII, 666
Cerberus	IV, 450. VII, 412
Ceres legifera	V, 343
Cervus longævus	III, 194
Ceyx	XI, 412
Chaos	I, 6
Chimæra	VI, 339. IX, 648
Chiron Centaurus	II, 632
Cippus cornutus	XV, 565
Circe	XIII, 969. XIV, 10. 255
Ciffos	X, 199
Citharædorum processus in scenam	XI, 167
Citheron	II, 223
Cnidos	X, 538
Cœnæ tres missus	VIII, 675
Coralium	IV, 744
Coronati in conviviiis	XI, 92
Cornua hostiarum inaurata	VI, 162
Corycides nymphæ	I, 320
Cunei navis	XI, 114
Creta Jovis incunabula	II, 407. pro
Cretensia, Cydonia, Dictea, Gnoſſia, Gortynia	VII, 494.
	VIII, 40
Curæ non ipsa in morte recedunt	III, 504
Curetes	IV, 282. VIII, 153
Cybele Turrata	X, 696
Cygnus	II, 378
Cygnus an fati præsciis canat	XIV, 430
Cygni & Achillis certamen	XII, 75
Cythorum buxo abundans	IV, 310
Cyparissus	X, 106
Cyprus, Ceraſtis dicta	X, 223
Cythero	X, 529

D.

D Aphne in laurum	I, 472
Dedali alæ, quæ	VIII, 222
Delos erratica	VI, 186. I, 454
Deliberatio	VII, VIII, IX, X, 611
Decumanus fluctus	XI, 530
Dentes apri cur fulminei	I, 305. VIII, 289

S

Deïda

I N D E X.

Deïda	VI, 113
Dercetis	IV, 45
Dia inf.	VIII, 147
Dictynna	II, 442
Dii majorum gentium	I, 173
Dii quieti agunt	II, 623
Dii conjugales	IX, 797
Diluvium	I, 261
Diomedes	XI, 459
Discus	X, 177
Doris	II, 269
Duplicata vulnere Niobe	VI, 293
Durus	IX, 614

E.

E Bur ostro tinctum	IV, 332
Echinades	VII, 575
Echo	III, 357
Elementa	XV, 239
Electrum	II, 364
Eleucinia	X, 431
Emphasis	X, 422
Erichthomius	II, 554
Erigone	X, 451
Erisichthon	VIII, 745
Ericina	V, 362
Evoë	IV, 523. VI, 597
Europa raptæ	II, 859
Excipit	IV, 790

F.

F Ama	XII, 39
Fames	VIII, 794
Fax rotata per eundem orbem	IV, de Tisiphone.
Fabulæ è sacris fontibus	I, 211, 260. VIII, 616
Fata Stoicè	X, 431
Felicitas quæ	VI, 155
Vide pro fidei	III, 341. VII, 733
Flammeum	X, 1
Fulmen trifurcum	II, 325
	Fluvii

I N D E X.

Fluvii cur tauriformes	IX, 80. XIII, 895
Fluvii arundine redimiti	IX, 3
Fluvii cur atguinei	IX, 63
Furiæ	IV, 452, 480. X, 349
Formido. linea venatica	XV, 475
Funalia	XII, 247
Furor, amentia	IV, 498
Flamma emicans, boni ominis	X, 279

G.

G Anymedes	X, 155
Gigantes anguipedes	I, 151. 18
Glaucus in Deum marinum	XIII, 945
Grajæ	IV, 774
Galeæ <i>iratosaræiæ</i>	XII, 88

H.

H Alcyones	IX, 745
Hamadryades	VII, 777
Harpocrates	IX, 193
Hecate	VI, 74. triceps VII, 194
Hecate Perseis	VII, 74
Hecuba	XIII, 485
Herculis labores	IX, 183
Hermaphroditi, Androgyni	IV, 374
Herculis sagittæ fatales ad capiendam Trojam	IX, 233
Hecuba in canem	XIII, 567
Hippolytus	XV, 497
Hippomanes	X, 575
Horizon, mare	II, 529
Hostiarum frontes coronatæ, cornua aurata	VII, 162. XV, 131
Hyacinthus	X, 162. XIII, 397
Hyades	III, 595
Hydra	IX, 39
Hymenæus	IV, 758
Hymnus in Bacchum	IV, 11

I.

I Asonis expeditio	VII, 1
Icarus	VIII, 195
	Lithyia

I N D E X.

Alithyia	IX, 284
Imago, Idolum, umbra ad inferos delata	XI, 62
Impossibilium conditiones negant	XIII, 324
Inania Tartara	XI, 670
Inarime	XIV, 89
Indigetes Dii	XIV, 608
Inferorum descriptio	IV, 432
Insultatio Ironica	V, 135
Invidiæ descriptio	II, 761
Invidiam facere	IV, 548
Invulnerabilis	XII, 138, 172. XIII, 391
Io, acclamatio	IV, 513
Iovis amores & furta	VI, 104
Iupiter Panomphæus	XI, 199
Iphigenia	XII, 28
Iris, Ithaumantias	IV, 480
Isis	IX, 688, 774
Isthmus Corinthiacus	VI, 419
Iurare per caput	I, 764
Ixionis supplicium	IV, 461, IX, 123

L.

L abyrinthus	VIII, 157
Lacrymæ in funeribus & inferiis	XI, 669
Latonæ allegor.	VI, 315. parturiens VI, 334
Laurus Phœbo sacra	I, 553
Lelegeia mœnia, Megaræ	VIII, 6
Lemniades	XIII, 400
Linigeri sacerdotes Ægyptiaci	I, 748
Loci honoris, medius, dexter, &c.	IV, 754
Luctatores arena sparguntur	IX, 35
Lunæ deficienti auxiliari	IV, 333. III, 2
Lyram resonant mœnia Megarensia	VIII, 15
Lyrcea	I, 598
Lycanthropi	I, 236. VII, 270

M.

M agia	VII, 200, 223. XIV, 405
Mæander	II, 246. VIII, 162
Mala inter symbola Veneris	X, 650
	Male-

Maleficia per effigies	VIII, 522
Mars & Venus deprehenſi	IV, 176
Medea recoquit Æſonem,	VII, 290
filios occidit	VII, 389
Medusæ allegor.	IV, 794
Meleager	VIII, 324
Memnon	XIII, 580
Mercurius caducifer	II, 710, 745
Micylus	XV, 18
Midas	XI, 95
Minotaurus	VIII, 156. IX, 740
Minyx	VI, 720
Miferanda vel hoſti	VI, 276
Moly	XIV, 297
Moriens pulſat humum	V, 40, 86
Moriens animam cum ſanguine fundit	VI, 253
Mors portus à malis	IV, 15
Motus violenti & naturales cœlorum	II, 70
Multa tellure jacentem	VII, 422
Mundi deſagratio	I, 256
Mycilus	XV, 18
Myrmidones	VII, 659

N.

N arciffus	III, 388
Naufragio interire, mors acerbiffima	XI, 540
Nemefis	III, 406
Neptuni filii, qui immanes	XIII, 855
Neptunus, equus	VI, 117
Neffor Triſeclifenex	XII, 188
Nilus	II, 254
Niobe	VI, 158
Noctua	II, 595
Nomina mutant in Deos relati	IV, 541
Nubere de viro	I, 700
Numa	XV, 4
Numerus impar	VII, 262. XIV, 387
Nuptiæ inauſpicatæ	VI, 428. X, 4
in Nuptiis ara & ſacra	V, 37. LX, 797. XII, 258
Nuptiæ tribus modis fiebant	VII, 54

I N D E X.

O.

Oceanus & Tethys cani	II, 510
Oculi in amore duces	III, 440. XIV, 373
Oculi in morte natantes	V, 71
Oculos morientium claudebant proximi	IX, 391
Oculos jam morte gravatos tollere vocati	I V, 145
Orcus capax omnium	IV, 439
Ore legunt animam	VII, 870. XII, 425
Orgia. vide Bacchanalia.	
Orpheus	X, 3. XI, 1
Ortygia Syracusana	V, 495
Osiris	IX, 694
Ossibus ora confudit	V, 58
Oxymoron	III, 5. VII, 341. VIII, 477

P.

Palladis festa canephoria	II, 714
Palladium	XIII, 337
Pan amat Syringa	I, 690
Panos certamen Musicum cum Apolline	XI, 156
Panchaia	X, 309
Parnassus.	
Pasiphaë, vide Minotaurus	
Pegasus fontem pede elicit	V, 257
Peleus & Thetis	XI, 239
Pelias à natabus casus	VII, 300
Pentheus	III, 512
Perseus	IV, 611
Pestis	VII, 528
Phaëton	I, 752. II, 1
Phaëtonis sorores	II, 340
Philemon & Baucis	VIII, 632
Philoctetes	XIII, 45
Philomela, Procne, Tereus	VI, 420
Phineus	VII, 3
Phlegræi campi	X, 151
Phryxus, vide Aureum vellus.	
Phoenix.	XV, 392
Picæ	V, 669
Pierides in picas à Musis victæ	V, 300
	Pilæ

I N D E X.

Pilæ ad irritandas feras in arena	XII, 104
Pirithoi nuptiæ	XII, 20
Plejades	III, 595
Plutonis equi	V, 402
Polydorus	XIII, 433
Polynices.	IX, 406
Polyphemus	XIII, 760. XIV, 180
Polypus	IV, 366
Polyxena	XIII, 448
Poma, baccæ	IV, 88
Portus arte factus	XI, 730
Potens, voti compos	VIII, 66. 80. X, 604
Procris & Cephalus	VII, 695
Profani arcentur sacris	VII, 256
Prometheus	I, 364
Pronuba	IX, 763
Profecta	XII, 152
Proserpina	V, 438
Protesilaus	XII, 67
Proteus	VII, 735
Pugna tumultuaria	V, 4. XII, 350.
Pygmalion	X, 243
Pyramus & Thisbe	IV, 55
Pythagoras	XV, 60
Python	I, 438

R.

R Amus aureus	XIV, 114
Rhodus	IV, 204. VII, 367
Rubor verecundus	III, 183

S.

S Acra, ut Diis inferis fiant	VII, 244
Salmaciæ fons	IV, 285. 385
Salutatio fanorum, ararum, &c.	VI, 327
Deorum	I, 320. III, 24
Scylla Nisi	VIII, 17
Scylla Phœrci	XIII, 750. XIV, 60
Seculum	XII, 188
Sedes scelerata	IV, 456
Semeles & Bacchi allegor.	III, 310
	Serpens

I N D E X.

Serpens	III, 37
Serpens posita senecta novus	IX, 267
Serpentis dentes missi partim ad Aeten	III, 105. VII, 122
Serpens cuitos aureorum malorum	IV, 647
Sibi quisque est Deus	VIII, 72
Sibylla	XIV, 104
Sinistra & dextra pars cœli	II, 841
Sirenes	V, 552
Sistrum	IX, 785
Sol oritur & occidit mari	II, 68
Solis regia	II, 1
Somni regia	XI, 592
Somnia	IX. XI, 633
Stella cadens	II, 321
Striges	VII, 270
Styx Deorum timor & jusjurandum	II, 45. III, 290
Styga non transvehuntur insepulti	IV, 435
Stylus ferreus	IX, 523
Sudat marmor	VI, 312
Supplicia inferorum	IV, 457
Symplegades	VII, 62
Syncopationes	VIII, 500
Synecphonesis	I, 150

T.

T Ages	XV, 553
Tanarus	X, 13
Taurus an Jovi mactetur	IV, 755
Tedæ	IV, 60
Telæ descriptio	VI, 54
Telephi vulnus & auxilium	XII, 112
Temesæa æra	VII, 208
Tempe	I, 569
Tempesta	XI, 500
Terra navigantibus recedere videtur	VI, 512. XI, 466
Thebæ	III, 12
Themidos oraculum	I, 321
Theologica. fab.	I, 89. 151. 211. 260. XII, 34
Tesmophoria	V, 343
Theseus	VII, 405
Thetis	XI, 221
Tithonus	LX, 423
	Tiresias

I N D E X.

Tiresias	III, 303
Torus	VIII, 657
Tridens Neptuni	VIII, 596
Trieterica	VI, 587
Triptolemus	V, 646
Triton	I, 333
Tritonia	II, 785. VI
Trivia	II, 416
Typhon	III, 303. V. 321. 348
Tyrrheni Lydis, & Mæoniis oriundi	III, 5. 83

V.

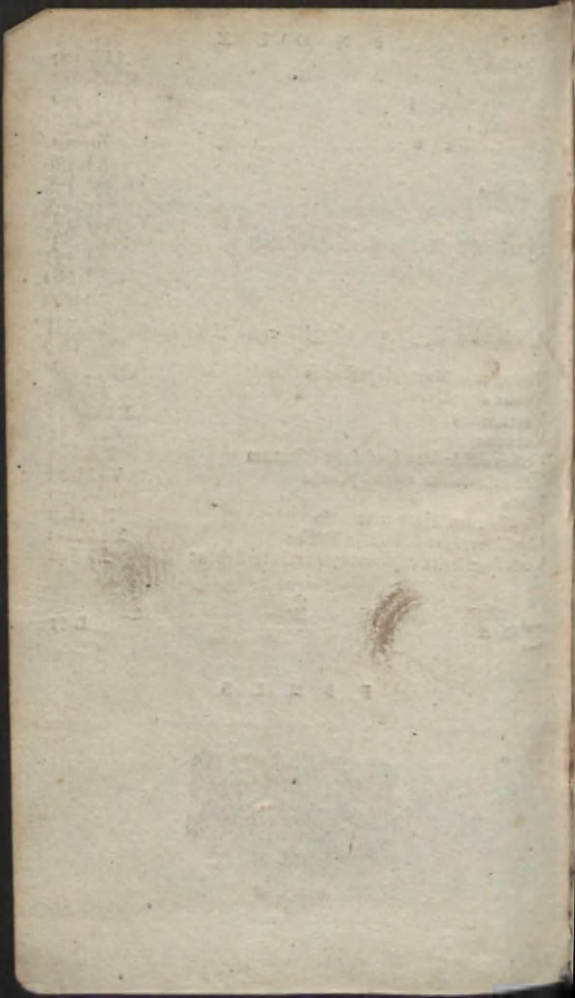
Velamina supplicum oleagini rami vitris lanceis obvoluti	XI, 280
Venus cum Marte deprehensa	IV, 178
Venus <i>à pòditu</i>	IV, 538
Vertumnus	XIV, 642
Verbena	VII, 243
Vestes discindere in dolore usitatum	XI, 681
Victoria dubiis volitat pennis	VIII, 13
Vitta	V, 110
Ulyssis cum Ajace contentio	XIII, 1
Ulyssis errores & socii in bestias	XIV, 222
Vota quæ irrita cupiebant, ventis tradebant	X, 642

Z Onæ

I, 45

F I N I S.

MASSACHUSETTS
STATE ARCHIVES
1058 1058

C. T. Kortum. Wilicenf. Selva. a. 1764.

KSIĘGÓZBIÓR
MARCINA ZAMOYSKIEGO

1403 -KZ

1403-KZ

Elizabeth

